Școala Gimnazială „Zaharia Stancu„ Roșiori de Vede

Lucrările Simpozionului Județean „Creativitatea în predare și instruire pentru un comportament școlar mai bun„

Ediția I, Volumul I, 2017

Roșiori de Vede, 2017

Coordonatori:

Dr. LAZĂR EMIL **Prof. STĂVĂRACHE GINA**

Lucrările Simpozionului Județean

„Creativitatea în predare și instruire pentru un comportament școlar mai bun„

Ediția I, Volumul I

Roșiori de Vede, 2017

ARGUMENT

În noul context mondial ideea promovării egalității de șanse și accesului la educație este una dintre prioritățile statelor membre ale Uniunii Europene.

Simpozionul **„Creativitatea în predare și instruire pentru un comportament mai bun”** , este un proiect educaţional care urmăreşte identificarea de metode eficiente pentru reducerea abandonului şcolar într-o societate în care educaţia se face pe parcursul întregii vieţi. Prin acest proiect se urmăreşte dezvoltarea unei motivări suplimentare a fiecărui participant prin schimbul de informaţie ştiinţifică între participanţi şi îmbunătăţirea metodelor de predare la clasă apărute în urma acestor discuţii. Simpozionul își propune să atragă atenția asupra modalităților de eficientizare a procesului educaţional în contextul integrării acestuia în problemele și tendințele de evoluție a societății moderne.

Tematica prezentului demers dorește să genereze soluţii pedagogice pertinente și viabile. Intenția noastră este ca rezultatele obţinute să asigure interfaţa între teoria recentă a curriculumului integrat şi practica educaţională orientată spre dezvoltarea unor proiecte curriculare şcolare concrete, practică atât de necesară în contextul în care motivaţia elevului pentru învăţare este din ce în ce mai scăzută.

Simpozionul face parte din proiectul „MOTIVAȚIE PRIN SCHIMBARE” finanțat de Uniunea Europeană prin Programul Erasmus+.(2016-RO01-KA101-023679)

Scopul proiectului l-a constituit **c**reşterea calităţii procesului de învăţământ prin schimbul de idei, opinii, materiale/ mijloace didactice, prin prezentarea unor experienţe educaţionale menite a motiva participanţii la actul educaţional (elevi și cadre didactice).

Obiectivele specifice ale proiectului au fost următoarele : promovarea metodelor inovative de predare-învăţare folosite în scopul instruirii pentru un comportament şcolar mai bun; valorificarea experienţelor dobândite de cadrele didactice care au participat la cursurile de formare ale proiectului de mobilitate Erasmus+, care să devină baza unor activităţi ulterioare la clasă pentru ceilalţi participanţi; oferirea de exemple de bună practică, strategii de integrare a metodologiilor nonformale în educaţia formală; stimularea participării elevilor proveniţi din medii sociale dezavantajate la oportunităţi de învăţare și valorizarea talentelor elevilor cu risc de abandon şcolar în cadrul expoziţiei organizate.

Simpozionul s-a adresat cadrelor didactice din învăţământul preuniversitar, elevilor din clasele I-VIII din școli, copiilor din învăţământul preşcolar, elevilor din învățământul special, membrilor comunității locale, etc.

Prin numărul mare de participanți putem spune că Simpozionul și-a atins scopul iar prezenta publicație le oferă tuturor participanților posibilitatea să-și valorifice și să-și îmbogățească experiența didactică.

PARTEA I

COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE

Strategii de predare în vederea învăţării active

Profesor: Lepădatu Angela Gabriela
Liceul Pedagogic „ Mircea Scarlat„
Localitatea Alexandria, Județul Teleorman

Scoala moderna este aceea în care activitatea de instructie si educatie este aceea în care elevii trebuie sa-si asume într-o mai mare masura responsabilitatea dobândirii cunostintelor, cadrul didactic devenind în acest fel un organizator al activitatii de învatare.

Mentinerea unor mentalitati anacronice,de rutina,reprezinta un impediment real in realizarea obiectivelor reformei curriculare.Vom reusi cu cat nu ne mai multumim cu modul de instruire cumulativa,doar pentru„a sti” in conditiile in care noile realitati cer sa stii„sa faci”,adica sa stii sa si aplici ceea ce stii,realizand ceva concret si util.

Competentele scolare dobandite intr-o activitate de invatare activa, aplicativa,formativa ar permite renuntarea la vechea paradigma informativ-reproductiva de„a sti”,atat de des intalnita la nivelul scolii,in favoarea noii paradigme pedagogice formativ-aplicativ-productiva„a sti sa aplici”.

Intrebarea pe care ar trebui sa si-o puna toti care sunt implicati in educatie este: **„Ce ar trebui sa facem ca scoala sa fie mai atractiva pentru elevi?”**

- sa promovam principiile scolii incluzive ;
- sa pregatim elevii pentru examenele vietii ;
- sa practicam un invatamant diferentiat,acordand o atentie speciala elevilor olimpici,dar si mai speciala celorlalti elevi mult mai multi ;
- sa respectam principiul : « Elevul nu este un recipient pe care sa-l umplem ci o torta pe care s-o aprindem » ;
- sa intelegem ca scoala este locul unde **se invata**,nu unde se preda ;
- invatarea centrata pe elev sa devina o realitate si nu un slogan.

Trecerea la o metodologie mai activă, centrată pe elev, implică elevul în procesul de învăţare şi îl învaţă aptitudinile învăţării, precum şi aptitudinile fundamentale ale muncii alături de alţii şi ale rezolvării de probleme. Metodele centrate pe elev implică individul în evaluarea eficacităţii procesului lor de învăţare şi în stabilirea obiectivelor pentru dezvoltarea viitoare. Aceste avantaje ale metodelor centrate pe elev ajută la pregătirea individului atât pentru o tranziţie mai uşoară spre locul de muncă, cât şi spre învăţarea continuă.

Principii:

Principiile care stau la baza învăţării eficiente centrate pe elev sunt:

- Accentul activităţii de învăţare trebuie să fie pe elev şi nu pe profesor.
- Recunoaşterea faptului că procesul de predare în sensul tradiţional al cuvântului nu este decât unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să înveţe.
- Rolul profesorului este acela de a administra procesul de învăţare al elevilor pe care îi are în grijă.
- Recunoaşterea faptului că, în mare parte, procesul de învăţare nu are loc în sala de clasă şi nici când cadrul didactic este de faţă.
- Înţelegerea procesului de învăţare nu trebuie să aparţină doar profesorului – ea trebuie împărtăşită şi elevilor.
- Profesorii trebuie să încurajeze şi să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea şi administrarea propriului lor proces de învăţare prin proiectarea structurată a oportunităţilor de învăţare atât în sala de clasă, cât şi în afara ei.
- Luaţi individual, elevii pot învăţa în mod eficient în moduri foarte diferite.

Bibliografie :

1. Tircovnicu V. -,,Invatamant frontal. Invatamant individual. Invatamant pe grupe ,,E.D.P.,Bucuresti,1981
2. Neacsu I. - "Instruire si invatare "Editura Stiintifica,1990

Învățarea centrată pe elev

Profesor Sotirescu Eliza
Casa Corpului Didactic Teleorman
Localitatea alexandria, Jud. Teleorman

Învăţarea centrată pe elev este un proces de predare are trei faze (**prezinta,aplica recapituleaza**), iar fiecare necesita metode adecvate.

1**. Prezinta**: Metode de prezentare de noi cunostinte elevilor sau de incurajare in a le gasi singuri, ceea ce poate implica fapte, teorii, concepte, povestiri etc.

2**. Aplica**: Metode care sa-i oblige pe elevi sa aplice noile cunostinte care le-au fost doar prezentate. Aceasta este singura modalitate de a te asigura ca elevii formeaza concepte despre noul material pentru a-l intelege, a si-l aminti si a- l folosi corect pe viitor.

3**. Recapituleaza**: Metode de incurajare a elevilor sa isi aminteasca vechile cunostinte in vederea clarificarii si concentrarii asupra punctelor cheie, asigurarii unei bune intelegeri si punerii in practica si verificarii cunostintelor mai vechi.

- Lecţia pleacă de la experienţele elevilor şi cuprinde întrebări sau activităţi care să îi implice pe elevi.
- Elevii sunt lăsaţi să aleagă singuri modul cum se informează pe o anumită temă şi cum prezintă rezultatele studiului lor.
- Elevii pot beneficia de meditaţii, în cadrul cărora pot discuta despre preocupările lor individuale cu privire la învăţare şi pot cere îndrumări.
- Aptitudinea elevilor de a găsi singuri informaţiile căutate este dezvoltată – nu li se oferă informaţii standardizate.
- Pe lângă învăţarea specifică disciplinei respective, li se oferă elevilor ocazia de a dobândi aptitudini fundamentale transferabile, cum ar fi aceea de a lucra în echipă.
- Se fac evaluări care permit elevilor să aplice teoria în anumite situaţii din viaţa reală, cum ar fi studiile de caz şi simulările.
- Lecţiile cuprind o combinaţie de activităţi, astfel încât să fie abordate stilurile pe care elevii le preferă în învăţare (vizual,auditiv,practic) Lecţiile înlesnesc descoperirile făcute sub îndrumare şi solicită participarea activă a elevilor la învăţare.
- Lecţiile se încheie cu solicitarea adresată elevilor de a reflecta pe marginea celor învăţate, a modului cum au învăţat şi de a evalua succesul pe care l-au avut metodele de învăţare în cazul lor.

Strategii de predare în vederea învăţării active

Învăţarea trebuie să cuprindă activităţi de prelucrare a noii materii învăţate, care trebuie legată de ceea ce elevul ştie deja. Sarcinile trebuie să fie autentice, stabilite în context semnificativ şi legate de viaţa reală. Ele nu trebuie să implice doar repetarea unor lucruri, deoarece acest lucru duce la învăţarea "de suprafaţă" şi nu la învăţarea "de profunzime".

Având în vedere faptul că învăţarea elevilor va implica erori, sarcinile trebuie să le ofere ocazia de a se autoevalua, de a corecta, de a discuta cu colegii, de a primi reacţia invatatorului, precum şi de a face alte verificări de "conformitate cu realitatea".

In activitatea la clasa am utilizat:

- Metode care necesita putine resurse : Predare prin intrebari, Bulgare de zapada, Brainstorming ;

- Metode care implica materiale (fotocopii sau cartonase) ce se distribuie elevilor : Invatare cooperanta, Puncte-cheie, Intrebari pe baza textului, Transformare, Explicatiile elevilor, Harti/diagrame/desene, Rezumatul ;

Utilizarea studiilor de caz care leagă subiectul discutat de viaţa reală sau de experienţele anterioare şi deci de învăţarea anterioară;

Utilizarea lucrului în grup, care solicită elevilor să discute materia învăţată, astfel încât colegii să se verifice între ei şi să înveţe unii de la alţii;

Învăţarea implică "construirea de modele"; de aceea, utilizez hărţi ale minţii şi rezumate care relevă relaţia dintre părţile subiectului şi întreg. Stimularea sporeşte ritmul învăţării. De aceea, se impune organizarea de activităţi energice şi crearea unei atmosfere de amuzament atunci când este posibil.

Pentru toate situatiile in care am intalnit dificultati in intelegerea unei notiuni am apelat la jocul didactic.Experienta mi-a demonstrat ca elevii sunt mult mai receptivi,isi ascut simturile in momentul cand aud cuvantul ,,joc". Astfel,notiuni pe care le-as fi repetat ore in sir,fara sa fiu convinsa ca toti elevii le-au inteles,nu au mai ridicat probleme cand au fost prezentate sub forma de joc.

Exemple:
Pentru intelegerea notiunilor,,numere pare", ,,numere impare",jocul: ,,gaseste-ti perechea";
Pentru intelegerea sistemului zecimal de formare a nr. naturale,jocul:
,,schimburi echivalente".
Pentru intelegerea mesajului scris ,trei pasi :citeste,intelege,executa(arata ca ai inteles) ,,Fa ce am scris!''

Folosesc **strategii pentru o invatare care sa corespunda stilurilor individuale de invatare:**

Tipul vizual

- Folosirea culorilor, ilustraţiilor şi diagramelor ca ajutor în procesul de învăţare.
- Sublinierea cuvintelor cheie.
- Folosirea de creioane colorate pentru învăţarea ortografierii cuvintelor dificile: folosirea de culori diferite pentru grupurile complexe de litere
- Alcătuirea unei hărţi mentale (reţea de cuvinte, ciorchine).
- Folosirea imaginilor pentru explicarea textelor.

Tipul auditiv

- Împărţirea cuvintelor în silabe şi exagerarea în gând a sunetelor.
- Simţirea ritmului unei fraze sau a unui set de informaţii atunci când acestea sunt "cântate".
- Citirea cu voce tare.
- Utilizarea unui casetofon pentru a înregistra observaţiile . Metode de ascultare activă, incluzând aici chestionarea şi rezumarea.

Tipul practic

- Efectuarea de activităţi practice facilitează adesea înţelegerea;
- Convertirea notiţelor într-o imagine ; Puzzle,etc.

Cerintele formarii individului în scoala moderna- în perspectiva educatiei permanente-impun formarea si dezvoltarea capacitatilor acestuia de a învata sa învete, sa se instruiasca independent.

Tehnicile de diferentiere a instruirii vizeaza o gradare a sarcinilor scolare, potrivit posibilitatilor individuale si a ritmului propriu de dezvoltare a fiecarui individ, astfel încât randamentul sa fie asigurat pentru toti. Putem sublinia în acest sens rolul deosebit de important al cadrului didactic în generarea unui climat de îndredere în posibilitatile elevului încât sa combata complexul de inferioritate pe care îl traiesc multi dintre cei care nu pot atinge performantele ridicate si, de asemenea, sa combata atitudinea de uniformizare a conditiilor de învatare si dezvoltare pentru indivizii capabili

de performante.

Bibliografie :

1. Paun E. – « Scoala- abordare socio-pedagogica » ,Ed.Polirom,Iasi,1999

Importanţa tratării diferenţiate a elevilor

Profesor: Cepan Alina Daniela
Central Școlar de Educație Incluzivă
Localitatea Alexandria, Județul Teleorman

Tratarea diferenţiată se distinge prin "câteva trăsături generale prin care se exprima de fapt funcţiile generale ale diferenţierii activităţii de instruire şi educare a elevilor."

În acest sens, întreaga concepţie privind strategia diferenţierii instruirii şi fiecare dintre modalităţile de realizare adoptate trebuie subordonate scopului fundamental al şcolii noastre şi anume dezvoltarea armonioasă a personalităţii elevilor, formarea omului în concordanţă cu cerinţele societăţii şi aspiraţiile personale.

În corelaţie cu această condiţie şi oarecum derivat din ea, tehnicile de diferenţiere a instruirii sunt menite să asigure obţinerea unor rezultate mai bune în pregatirea elevilor, ridicarea nivelului general al performanţelor şcolare prin metode de lucru adecvate particularităţilor diferitelor grupe de elevi şi prin cultivarea unor motivaţii superioare faţă de învăţătură. În acelaşi timp, aceste tehnici se înscriu printre mijloacele eficace de prevenire şi diminuare a situaţiilor de eşec în activitatea şcolară.

Aplicarea principiului diferenţierii instruirii elevilor, îndeosebi în planul structurilor şcolare şi în stabilirea conţinutului învăţământ-tului favorizează depistarea, la timpul potrivit, a intereselor şi aptitu-dinilor elevilor şi oferă condiţii prielnice de cultivare a acestora.

Potrivit din punctul de vedere al adaptării conţinutului învăţă-mântului la grupe de interese, aptitudini şi capacităţi dar, evident, întotdeauna în perspectiva scopurilor generale ale educaţiei, acţiunile de diferenţiere au aspecte pozitive permiţând, printre altele, realizarea unei legături organice între pregătirea ştiinţifică generală, specializa-rea în vederea profesiunii, între pregătirea comună, fundamentală şi activitatea de aprofundarea unor domenii în raport cu interesele şi aptitudinile elevilor.

Din punct de vedere al formelor de diferenţiere aplicate în organizarea şi desfăşurarea activităţii didactice, cu alte cuvinte formele de organizare, metodologia didactică, mijloacele de învăţământ folosite, diferenţierea activităţilor urmeaza să se realizeze, în principal, în cadrul procesului didactic desfaşurat cu întreaga clasă pentru ca, prin aceasta, să se realizeze ridicarea nivelului de pregătire şi succesul tuturor elevilor clasei. Ca urmare, tratarea adecvată a elevilor în cadrul lecţiilor şi a altor activităţi, inclusiv cele extraşcolare, trebuie să privească atât pe cei care întâmpină greutăţi şi, deci, au nevoie de sprijin suplimentar, cât şi pe cei apţi să lucreze într-un ritm

mai rapid, să îmbogăţească şi să aprofundeze studiul într-un anumit domeniu, în cadrul unor activităţi complementare lecţiilor.

Nu sunt mai puţin importante efectele pozitive ale instruirii diferenţiate în direcţia formării şi dezvoltării la elevi a unor trăsături de personalitate cu un rol de necontestat în îmbunătăţirea randamen-tului şcolar. Este vorba de modificările pe care le produce în plan atitudinal faţă de activitatea şcolară, stimularea capacităţilor intelec-tuale, a muncii independente şi creatoare a elevilor ca urmare a unui învăţământ care raspunde adecvat intereselor elevilor.

Bibliografie:

1. Mara, D., (2005), *Strategii didactice în educaţia incluzivă*, E.D.P., Bucureşti.
2. Neacşu, I., (2000), *Accesul la educaţie al copiilor din zonele rurale. În: Un deceniu de tranziţie; situaţia copilului şi a familiei în România*, UNICEF, Bucureşti.
3. Nicola I.(1994), *Pedagogie generală*,E.D.P., Bucureşti.
4. Piaget, J.,(1972), *Psihologie şi pedagogie*, E.D.P., Bucureşti.

Strategii didactice moderne utilizate in invatamantul special

Profesor : Ion Marilena Gabriela
Centrul Scolar de Educatie Incluziva
Localitatea Alexandria, Judetul Teleorman

Motto:

”Omul nu e niciodată atât de mare ca atunci când se lasă în genunchi să ajute un copil.”

Una din provocările deja lansate în societatea contemporană este necesitatea regândirii şcolii, a educaţiei formale, alături de cea nonformală şi informală, în variatele lor forme de articulare. Ca subsistem al macrosistemului de educaţie, sistemul şcolar, prin oferta sa educativă, contribuie la structurarea traiectelor de (auto)formare şi (auto)dezvoltare a personalităţii individului, pregătindu-l pentru a fi un beneficiar pretenţios al educaţiei permanente.

În abundenţa informaţională cu care societatea actuală se confruntă, sistemul educaţional are dificilul rol de a forma personalităţi care să ştie să discearnă informaţia preţioasă de cea excedentară, de a extrage esenţialul din general.

Astfel, în educaţie a apărut termenul de „educaţie modernă”. Temenul de *modern* este

folosit în educaţie, de obicei pentru a releva situaţia avansată a prezentului în relaţie cu trecutul care a fost depăşit prin dezvoltare. Pentru unii, *modernitatea* este opusă practicilor tradiţionale şi se caracterizează prin schimbare, inovaţie şi dinamism. Şcoala şi oamenii ei se află acum la graniţa dintre modernism şi postmodernism. În societăţile moderne, cunoaşterea e echivalentă cu ştiinţa şi e importantă în sine. Oamenii caută căile optime pentru a dobândi „cunoaştere", „ştiinţă" din cât mai multe domenii, considerând că astfel vor fi recunoscuţi drept persoane educate. Într-o societate postmodernistă, cunoaşterea trebuie să fie funcţională, utilă; înveţi nu doar pentru „a şti" şi a stoca o serie de informaţii din diferite domenii, pentru a demonstra cât de „educat eşti", ci, înveţi pentru „a face", pentru „a folosi" ceea ce şti, pentru „a aplica" ceea ce ai acumulat, în folosul tău şi al celorlalţi. A şti ce să faci cu ceea ce ai învăţat este dezideratul major al educaţiei postmoderniste.

Pedagogia postmodernistă are în vedere nişte e*ducatori* care să fie aceia care uşurează cunoaşterea şi participă la construirea cunoaşterii. *Cunoaşterea* se realizează pentru că este utilă. Relaţile educator-educat sunt deschise, bazate pe sprijin reciproc, pe dialog constructiv şi pe cooperare. Această viziune promovează colaborări stânse ale şcolii cu comunitatea educativă presupunând reîntoarcerea elevilor către lume, promovând investigaţiile, interogaţiile, discuţiile. Se renunţă la control, punându-se accent pe proces. Profesorul este animator, moderator.

Activismul elevului implicat de strategiile folosite de către cadrul didactic în desfăşurarea activităţii de predare-învăţare se constituie ca un imperativ al orientării postmoderniste în educaţie. Şcoala postmodernistă trebuie să ştie cum să motiveze pe elev să înveţe şi cum să faciliteze procesul învăţării, organizând şi dezvoltând strategii de lucru interactive, punând accentul pe utilitatea cunoştinţelor şi pe necesitatea însuşirii lor pentru a se descurca în viaţă.

Agenţii educaţionali trebuie să fie interesaţi de ceea ce-şi doresc elevii să înveţe şi de ceea ce pot să facă cu aceste cunoştinţe. Rolul profesorului este nu de a îndopa elevii cu diverse cunoştinţe, ci de a le arăta ce au de făcut cu acestea.

Şcoala postmodernistă promovează *învăţarea prin cooperare* ca formă superioară de interacţiune psihosocială, bazată pe sprijin reciproc, pe toleranţă, pe efort susţinut din partea tuturor, îndreptat către acelaşi scop. *Motivaţia* este rezultatul acţiunii conjugate a tuturor membrilor ce urmăresc un destin comun. Atenţia este îndreptată asupra procesului de elaborare împreună, prin colaborare, a demersurilor de realizare a sarcinii. Este împărtăşită părerea că toţi pot oferi alternative valoroase de soluţionare a problemei, dacă le sunt oferite premisele necesare şi sunt ajutaţi *Evaluarea* urmăreşte acordarea ajutorului imediat, având o funcţie mai mult corectivă, ameliorativă, decât de sancţionare, ducând la reducerea stresului. Ea se realizează prin raportarea la progresul inividului, şi are în vedere atât participarea fiecărui membru la procesul elaborării în comun cât şi rezultatele echipei.

Analizând poziţia cadrului didactic în faţa problemelor instruirii şi ale învăţării, profesorul

Ioan Neacşu afirmă că „educatorii sunt solicitaţi astăzi, în mod continuu, să promoveze învăţarea eficientă. Şi nu orice învăţare eficientă, ci una participativă, activă şi creativă." Activităţile propuse elevilor în scopul sporirii gradului de implicare activă şi creativă în şcoală, trebuie să asigure: stimularea gândirii productive, a gândirii critice, a gândirii divergente şi laterale libertatea de exprimare a cunoştinţelor, a gândurilor, a faptelor. În acest sens apar ca adecvate activităţile care cer spontaneitate şi contribuie la dezvoltarea independenţei în gândire şi acţiune. Utilizarea talentelor şi a capacităţilor specifice fiecarui individ în parte, incitarea interesului către nou, necunoscut şi oferirea satisfacţiei găsirii soluţiei după depunerea unui efort de căutare, dezvoltarea capacităţii de organizare de materiale, de idei prin întocmirea de portofolii asupra activităţii proprii, sunt coordonate majore ale învăţării prin cooperare.

Lecţia de predare-învăţare devine astfel "*o aventură a cunoaşterii*" în care copilul participă activ, după puterile proprii, întâlnind probleme şi situaţii dificile, examinându-le şi descoperind soluţii plauzibile. Rolul profesorului constă mai mult în cel de stimulare şi dirijare, iar motivaţia activităţii reiese din *paticiparea entuziastă a cadrului didactic.* Elevul e implicat atât în procesul de predare, de învăţare şi de evaluare, iar disciplina devine autodisciplină a muncii şi interesului, asigurată de satisfacţia cooperării. *Conduita creativă a cadrului didactic* este unul din factorii care asigură dezvoltarea potenţialului creativ al elevilor. Predarea, ca proces creativ, presupune ca profesorul să medieze între elev şi lumea cel înconjoară. El trebuie nu numai să organizeze spaţiul şi activitatea, ci şi să participe alături de elevi la elaborarea cunoştintelor; să servească drept model în legăturile interpersonale şi să încurajeze interacţiunile cooperante dintre elevi

Metodele de învăţământ reprezintă căile folosite în şcoală de către profesor în a-i sprijini pe elevi să descopere viaţa, natura, lumea, lucrurile, ştiinţa. "Calitatea pedagogică a metodei didactice presupune transformarea acesteia dintr-o *cale de cunoaştere* propusă de profesor într-o *cale de învăţare* realizată efectiv de preşcolar, elev, student, în cadrul instruirii formale şi nonformale, cu deschideri spre educaţia permanentă." (Sorin Cristea). Dezideratele de modernizare şi de perfecţionare a metodologiei didactice se înscriu pe direcţiile sporirii *caracterului activ al metodelor de învăţământ*, în aplicarea unor metode cu un pronunţat *caracter formativ*, în valorificarea noilor *tehnologii instrucţinale* (e-learning), în contaminarea şi suprapunerea *problematizării* asupra fiecărei metode şi tehnici de învăţare, reuşind astfel să se aducă o însemnată contribuţie la dezvoltarea întregului potenţial al elevului.

Metodologia diversificată, îmbinarea dintre activităţile de cooperare, de învăţare în grup, cu activităţile de muncă independentă reprezintă o cerinţă primordială în educaţia postmodernistă. Specific *metodelor interactive de grup* este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente.

În condițiile în care în școlile speciale efectivul claselor depășește și 10 elevi iar deficiențele pentru care aceștia sunt școlarizați aici sunt multiple și diverse (există clase mixte în care sunt

şcolarizaţi atât copii cu deficienţe severe cât şi cu deficienţe moderate), în decursul a 45 de minute de lucru efectiv cu aceştia, devine imposibil să se lucreze individual.

Aspect critic: **Numărul prea mare de elevi înscrişi face imposibilă abordarea individuală a procesului instructiv-educativ, drept urmare progresul în dezvoltarea copiilor se realizează lent.**

Ipoteza de lucru: **Dacă activitatea de predare-învăţare-evaluare este organizată pe grupe de nivel, în funcţie de dezvoltarea mentată a elevilor, atunci rezultatele obţinute de aceştia sunt mult mai bune.**

Am ales acest aspect critic nu întâmplător, deoarece, în activitatea mea de profesor de psihopedagogie specială întâmpin mari greutăţi în desfăşurarea lecţiilor din pricina numărului mare de elevi din clasă. La aceasta se adaugă şi diversele deficienţe mentale ale copiilor (nu toţi au acelaşi tip şi grad de tulburare). Este evinent că, în condiţiile date, o organizare şi desfăşurare frontală a întregii activităţi nu este eficientă. Dacă în clasă sunt unu-doi elevi cu deficienţă mentală severă, doi cu tulburări asociate, 2-3 cu deficienţă mentală moderată, 2 elevi cu tulburări de comportament, iar restul cu deficienţă mentală moderată spre liminară, este uşor de imaginat cât de greu se poate organiza activitatea didactică în asemenea condiţii.

În vederea verificării ipotezei de lucru s-au dovedit a fi utile mai multe metode interactive, dintre care am selectat metoda ciorchinelui, metoda cubului şi metoda turul galeriilor. Aceste trei metode au fost utilizate cu precădere pentru că permit prin natura lor ca organizarea clasei de elevi să fie făcută pe grupuri mici, iar nivelul aceleiaşi sarcini pentru grupuri poate fi personalizat, de la simplu la complex, ajungându-se în această manieră să se acopere întreaga plajă de informaţii.

Metoda ciorchinelui are rostul de a stimula gândirea înainte de a studia mai temeinic un anumit subiect. Mai poate fi folosită ca mijloc de rezuma ceea ce s-a studiat, ca modalitate de a construi asociaţii noi sau de a reprezenta intuitiv noi sensuri. Este o modalitate de învăţare ce poate servi drept instrument eficient în dezvoltarea unor deprinderi, între care esenţială este cea de asociere de informaţii pe ”idei ancoră”. Este, însă, înainte de toate, o strategie de găsire a căii de acces la propriile cunoştinţe,opinii sau convingeri legate de o anumită temă. De asemenea, prin modul în care se desfăşoară, poate servi la informarea elevului despre anumite cunoştinţe sau conexiuni pe care acesta nu era conştient că le are în minte.

Exemplu de utilizare a metodei ciorchinelui. În actvitatea de limba română cu titlul ”Iată vine primăvara!”, la clasa aVI-a, obiectivul avut în vedere a fost acela ca elevii să formuleze cât mai mule idei despre ce înseamnă acest anotimp. Metoda a fost utilizată în desfăşurarea propriu-zisă a activităţii. Elevii au fost împărţiţi pe patru grupe, pe nivele de dezvoltare intelectuală. Într-un interval de timp stabilit, fiecare grup a avut o sarcină exactă: primul grup a continuat schema de la tablă, completând

cuvintele care au legătură cu primăvara, al doilea grup a completat schema utilizând cuvintele care aveau legătură cu persoanele lor și cu natura în acest anotimp, al treilea grup a desenat imagini corespunzătoare iar al patrulea ajutat de imagini a spus ce vede și anume cuvinte care aveau legătură cu anotimpul primăvara. Activitatea a fost eficientă prin faptul că toate grupele au fost antrenate în desfășurare, manipulând informații specifice gradului lor de dezvoltare. Comparativ cu alte dăți, când activitățile de genul acesta erau desfășurate frontal, iar acești elevi nu participau sau participau foarte puțin, de data aceastaau reușit să se concentreze și să se mobilizeze pentru a se antrena în activitate.

Metoda cubului este o modalitate de predare-învățare ce valorifică resursele elevilor de participare conștientă la descoperirea cunoștințelor și a relațiilor dintre acestea. Este una dintre metodele cel mai clar consacrate dezvoltării critice. Structurarea învățării pe baza rezolvării celor șase sarcini (corespunzătoare celor șase fațete ale cubului) provoacă elevii pe întregul traseu al nivelurilor cognitive propuse de Bloom, în cadrul taxonomiei sale. Metoda este folosită când dorim să aflăm cât mai multe despre un fenomen, o teorie, ș.a., privindu-le pe acestea din diverse puncte de vedere. Profesorul își pregătește un cub, pe fațetele căruia scrie șase sarcini: descrie, compară, asociază, analizează, aplică, argumentează. Metoda poate fi utilizată frontal, individual sau pe grupuri mici. În funcție de organizare, va trimite spre rezolvare una din cele șase sarcini. În cazul grupurilor, din raportarea pe care o face fiecare echipă, se construiește, de fapt,un sens comun al învățării.

Exemplu de utilizare a metodei cubului: Lecție de cultură civică la clasa a-VI-a. Comportamente bune vs comportamente rele. Tema: Obiectivul propus este de a studia cele două tipuri de comportament prin comparație. Metoda cubului este folosită aici pe tot parcursul desfășurării propriu-zise a lecției. Astfel, elevii sunt împărțiți în cele șase grupe necesare aplicării metodei. Particularizarea acestei metode în acest caz este dată de faptul că grupul cu nivelul mental cel mai scăzut va trebui să asocieze un anumit tip de comportament cu imaginea corespunzătoare, grupului cu nivel puțin mai ridicat , sarcina de a descrie ce comportament vede în imagini,celui de al treilea grup, cu nivel și mai ridicat, sarcina de a compara tipurile de comportament, iar următoarelor trei grupuri, cu coeficient de inteligență din ce în ce mai crescut, li se vor repartiza următoarele trei sarcini, care necesită un grad de gândire din ce în ce mai ridicat –vor trebui să analizeze situații reale de viață și modul în care se raportează la acestea, să aplice în scenete scurte diferite tipuri de comportament și să argumenteze folosirea lui. Astfel, toți elevii vor fi implicați în lecție pe măsura capacității fiecăruia iar demersul instructiv va fi foarte dinamic, antrenant, presărat cu multe jocuri și voie bună. Comparativ cu momentele în care eu le explic copiilor reguli de comportament și utilitatea comportamentelor bune, pozitive iar ei doar ascultă, maniera aceasta activ-participativă, în care ei sunt implicați direct este mult mai productivă pentru dobândirea cunoștințelor și conformarea la normele sociale.

Metoda turnirului în echipe (TGT) reprezintă una dintre metodele activ-participative care poate fi aplicată cu succes mai ales la recapitularea cunoştinţelor. Această metodă implică absolut toţi elevii clasei prin natura regulilor jocului. De asemenea dezvoltă spiritul de competiţie şi este o metodă de evaluare extrem de apreciată de către elevi.

Odată ce elevii au participat la un "turnir" şi au învăţat regulile jocului, următorul se va desfăşura de la sine, aproape fără intervenţia profesorului.

Clasa se împarte în trei – patru echipe, echipe care nu se modifică pe parcursul anului şcolar. La fiecare "masă de joc" se va afla câte un reprezentant al fiecărei echipe, de acelaşi nivel (un criteriu ar putea fi nivelul de inteligență al elevilor/dizabilitatea). Pentru fiecare masă de joc sunt necesare: fişe cu întrebări, fişe cu răspunsuri, cartonaşe numerotate, numărul lor fiind acelaşi cu numărul întrebărilor de pe fişă. Această metodă este potrivită unei lecţii de recapitulare. Cu TGT recapitularea devine mult mai captivantă, elevii vor pune întrebări profesorului în legătură cu itemii din fişă care nu au fost pe deplin clarificaţi. Prin această metodă elevii îşi exersează capacităţile de comunicare. Exemplu de activitate în care s-a utilizat metoda turnirului în echipe: În activitățile de limba română, în care se recapitulează cunoștințele despre anotimpuri, foarte bine a funcționat turnirul în echipe. Formarea celor trei- patru echipe au avut la bază tot nivelul de dezvoltare mentală. Materialul pus la dispoziție echipei cu cea mai scăzută dezvoltare mentală a fost concret, cu mai multe imagini,obiecte pe baza cărora erau îndrumați să indice sau să arate o situație specifică. Discuțiile, întrebările, fișele prezentate și toate materialele au dus la recapitulări bogate, care au decurs frumos, iar spiritul de echipă s-a manifestat din plin. Dar cel mai important lucru a fost că toți elevii, atât elevii cei mai activi, cât și cei mai puțin activi, indiferent de nivelul mental, au participat la lecție.

Analizând și sintetizând rezultatele activităților în urma utilizării celor trei metode interacti-ve – metoda ciorchinelui, metoda cubului și metoda turnirului în echipe – s-a constatat că organizarea pe grupe de nivel mental a elevilor a dus la optimizarea procesului de predare-învățare, la activizarea elevilor și obținerea de rezultate mult mai bune decât în organizarea frontală sau individuală a activității. Ceea ce reprezintă tocmai ipoteza de lucru de la care s-a plecat. Concluzionând, aplicarea celor trei metode interactive au dus la verificarea ipotezei de lucru.

Bibliografie :

1. Mara, D., (2005), *Strategii didactice în educaţia incluzivă*, E.D.P., Bucureşti.
2. Neacşu, I., (2000), *Accesul la educaţie al copiilor din zonele rurale. În: Un deceniu de tranziţie; situaţia copilului şi a familiei în România*, UNICEF, Bucureşti.
3. Nicola I.(1994), *Pedagogie generală*,E.D.P., Bucureşti.
4. Piaget, J.,(1972), *Psihologie şi pedagogie*, E.D.P., Bucureşti.

Rolul memoriei și al memorării în procesul învățării

dr. Lazăr Emil
Universitatea din Craiova, Facultatea de Litere
Localitatea Craiova, Judetul Dolj

J. P. Guilford (preocupat de studii psihometrice pentru inteligența umană) include memorarea în procesul operațiilor mentale.Ea este considerată un proces psihic, proprietate, capacitate a creierului omenesc (dar nu exclusiv). Este ofacultate intelectuală, absolut necesară, „implicație, resursă și efect al celorlalte procese psihice" (P. Popescu-Neveanu, (2007), p. 804)și presupune interacțiune și interdependență.

Empiric, memoria este numită minte (considerată ca sediu al procesului de memorare), iar științific, este definită ca dimensiune mnezică, cu caracter activ și dinamic, selectiv, situațional, mijlocit, inteligibil.

Accepțiuni din două perspective, afirmativă și negativă:

Pozitivă	Negativă
• Dezambiguizare, amintire • Ține de plasticitatea creierului, proprietatea acestuie de a-și modifica starea internă sub influența stimulilor externi • Ține de capacitatea de retenție (înregistrare, întipărire, engrafare, fixare), păstrare și reactualizare a „urmelor" acestor stimuli	• Fără memorie nu am putea dispune de nicio experiență elaborată • Definește dimensiunea temporară a organizării psihice • Ființa noastră psihică dobândește continuitatea identității în timp

Din perspectivă pedagogică, structurile operatorii ale memoriei au o funcție cognitivă, oferind conținuturi/procese cognitive superioare, ca gândirea și imaginația, dar și una adaptativ-reglatorie, cu rol în echilibrul vieții psihice, fără memorie nu ar fi posibil fenomenul de conștiință.

Ca funcționalități, memoria are grad înalt de operaționalizare, sistematizare, structurare, ierarhizare, clasificare, ordonare, realitate care duce la utilizarea rapidă în învățare (înțelegere, rezolvarea de probleme): de la forme imediate-la forme mediate/Lărgirea ariei de cuprindere (fenomene, evenimente, experiențe la nivel individual și comunitar).

Despre produsul memoriei, se poate spune că este:

- în plan subiectiv, memoria înseamnă amintire,

- în termeni psihologici, vorbim de reactualizarea cunoștințelor: recunoaștere și reproducerealor

Recunoașterea se realizează în prezența (praesum, a conduce, a comanda) cunoștințelor originale, care trebuie recunoscute între alte informații (implicații de ordin perceptiv și ale procesului reprezentării).

Reproducerea cunoștințelor reprezintă forma superioară a reactualizării. Se realizează în absența (absum, nu se sprijină, a nu lua parte) informației originale. E mai greu de realizat, implică reprezentare și gândirea.

Poartă amprenta stilului cognitiv al persoanei, a proceselor mentale folosite, a procedeelor mnemotehnice/mnemonice.

Tipuri de memorie (criterii)

După prezența intenției/depunere de efort voluntar:

- memorie involuntară
- memorie voluntară

În funcție de înțelegearea conținuturilor:

- memorie mecanică
- memorie logică

După durata păstrării:

- memorie senzorială
- memorie de scurtă durată
- memorie de lungă durată

După nivelul de activare a informațiilor:

- memorie de lucru
- memorie de lungă durată

După gradul de integrare spațio-temporală a informațiilor:

- memorie episodică
- memorie semantică

După gradul de conștientizare a informațiilor:

- memorie explicită (conștientă)
- memorie implicită (inconștientă)

Schema memoriei ca proces informațional:

(după Noel Entwistle, Styles of Learning and Teaching, 1981)

Stimuli (ochi, urechi, alți stimuli)→Stocaj de imagini→Modele și contexte de recunoaștere→MSD↔MLD→strategii de interpretare

Există mecanisme de tip rețele sub forma grafurilor cu noduri orientate și influențate de factori obiectivi și subiectivi care influențează valorile memoriei în învățarea școlară.

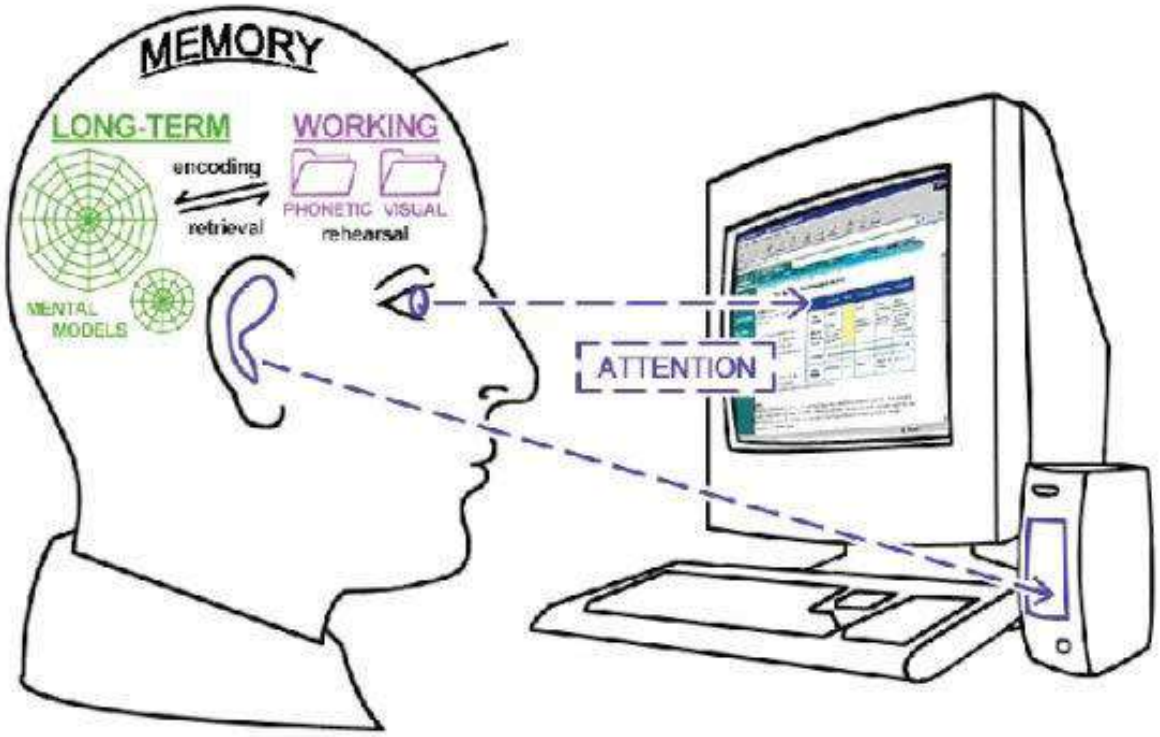
(Zlate, M. (1979). Secretele memoriei, Bucureşti: ESE)

Memoria de scurtă durată/Memoria de lungă durată (Short time memory/Long time memory):

Modelul de memorare Atkinson-Shiffrin

Acest model, numit şi modelul modal sugerează că fluxul informaţiei de la inputul senzorial la memoria de lungă durată trebuie mai întâi să treacă de memoria de scurtă durată. Informaţia de la mediu este preluată de către receptorii senzoriali-vizuali, auditivi, tactili şi alţii şi transferată memoriei de scurtă durată. Aici ea este repetată sau, altfel spus, manipulată înainte de a trece în memoria de lungă durată; aici sunt de asemenea strategii pentru recuperarea de informaţie dinspre memoria de lungă durată.

(R. C. Atkinson şi R. M. Shiffrin, „Controlul memoriei de scurtă durată", Scientific American, Aug. 1971, Vol. 225, Nr. 2. Retipărită cu permisiune).

short-term store (sts)=depozit de scurtă durată

temporary working memory-memorie de lucru temporară

control processes=procese de control

rehearsal=repetiţie

coding=codificare

decisions=decizii

retrieval strategies=strategii de recuperare

response output=răspuns rezultat

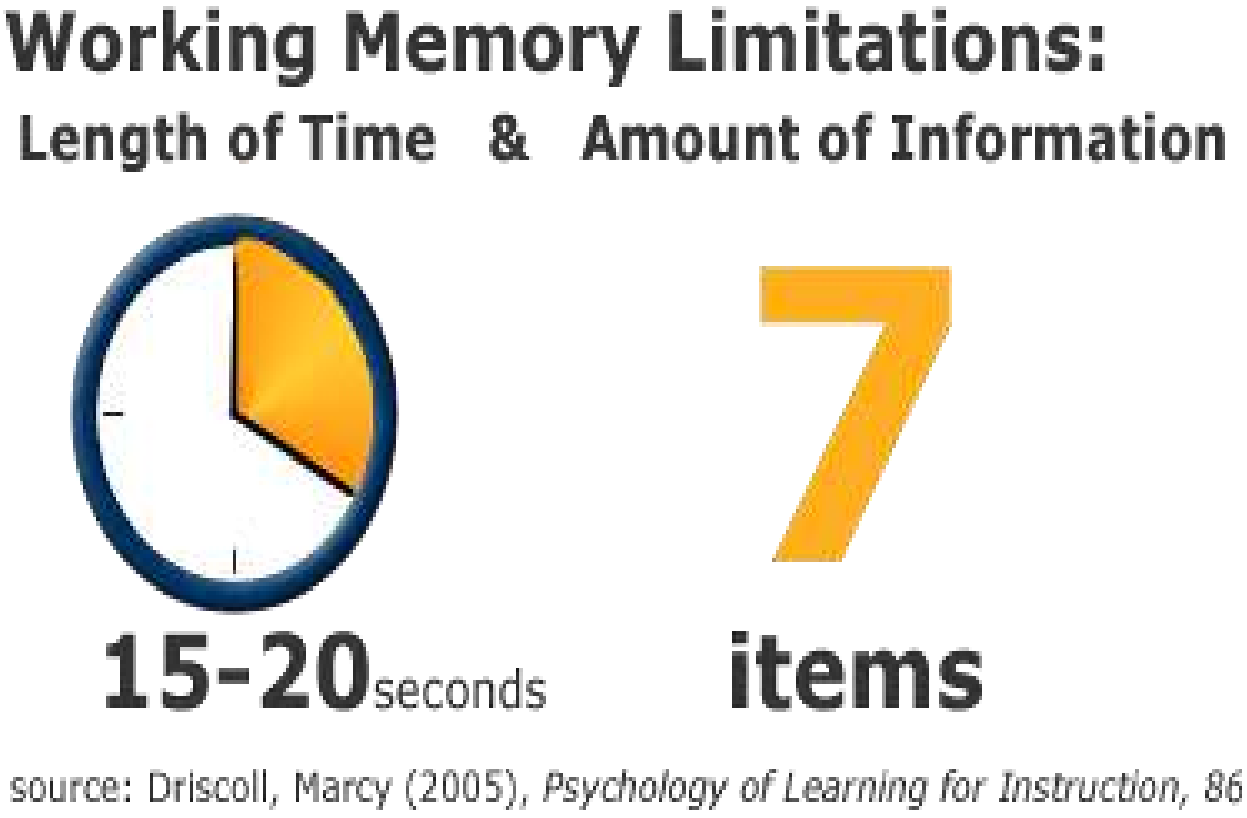
Timpul de recunoaştere în relaţie cu mărimea conţinutului de memorat pentru sarcina de recunoaştere (al lui Sternberg)

Mean reaction time- timp mediu de reacţie

Memory set size - mărimea conţinutului de memorat

Pe măsură numărul de itemi ce urmează a fi memorat-mărimea conţinutului de memorat- creşte de la 1 la 6, timpul pentru evaluarea unui item creşte în mod liniar cu câte pentru 40 milisecunde la fiecare item nou adăugat.

(Sternberg, S. (1969). „Etapele procesului de descoperire: Extinderea metodei lui Donders", în W. G. Koster (ed.), Atenţie şi performanţă II. Amsterdam: North-Holland.)

Exerciţiu: Memoria de lucru, un test standard al capacităţii memoriei de lucru

Pentru a da acest test, decupează foaia astfel încât să arate separat câte un rând.

Pentru fiecare rând decide dacă soluţia este corectă şi spune cu voce tare „da" sau „nu".

Priveşte cuvântul ce urmează calculului şi memorează-l.

Parcurge fiecare rând repede.

După ce ai terminat de parcurs rândurile, încearcă să îţi aminteşti cuvintele în ordine.

Numărul de cuvinte spuse corect este o estimare a capacităţii memoriei tale de lucru.

(5 X 3) + 4 =17? CARTE

(6 X 2) + 3 = 8? CASĂ

(4 X 4) - 4 =12? HAINĂ

(3 X 7) + 6 =27? PISICĂ

(4 X 8) - 2 =31? STILOU

(9 X 2) + 6 =24? APĂ

Foarte puţine persoane obţin cifra 6, media fiind în jurul lui 2 şi 3.

Învățarea prin memorare și reproducere

Capacitatea/rata de stocaj informațional (nucleul învățării şcolare) are valori diferite :

- după tipul specific de metodă ce solicită ariile principale de cunoaștere:

10% din ceea ce **citim**

20% din ceea ce **auzim**

30% din ceea ce **vedem**

50% din ceea ce **vedem și auzim în acelaşi timp**

80% din ceea ce **spunem**

90% din ceea ce **spunemși facem în acelaşi timp**

(Mucchielli, R. (1982), Metode active în pedagogia adulţilor, București: EDP, p. 56)

- după natura canalului implicat:

1% prin **gust**

1,5% prin **atingere**

3,5% prin **miros**

11% prin **auz**

83% prin **văz**

(I.A. A., Gourevitch, J. P., La solution audiovisuelle)

Diferențele au ca explicație numărul variabil de receptori și fibre nervoase ce pleacă de la aceștia spre creier.

Bibliografie:

1. Ausubel, D. P., Robinson, F. G. (1980). *Învățarea în Școală. O introducere în psihologia pedagogică*, București: EDP.
2. Lowe, H. (1978). *Introducere în psihologia învățării la adulți*, București: EDP.
3. Neacșu , I. (1990). *Metode și tehnici de învățare eficientă*, București: Editura Militară.
4. Neacșu, I. (2006). *Învățarea academică independentă. Ghid metodologic*, București: Editura Universității din București.
5. Popescu-Neveanu, P. (2007), *Curs de Psihologie generală*, TUB, vol. I-II.

6. Rudnianski, J. (1976). *Cum să înveți?*, București: EDP.
7. Zlate, M. (1979). *Secretele memoriei*, București: ESE.
8. Wikipedia, Enciclopedia liberă, sursă internet accesată în data de 20 10 2014
9. http://www-psych.stanford.edu/~ashas/Cognition%20Textbook/chapter6.pdf.

Un comportament școlar mai bun
prin dezvoltarea abilităţilor de comunicare

Profesor : Ilie Sorin Gabriel

Școala Gimnazială „ Mihai Viteazul„

Localitatea Alexandria, Judetul Teleorman

Formarea şi dezvoltarea la elevi a unei conduite verbale stimulează activitatea intelectuală şi influenţează dezvoltarea lor psihică. Activitatea de explicarea cuvintelor şi expresiilor ar trebui denumită mai corect o activitate pentru însuşirea, învăţarea şi folosirea resurselor expresive ale limbii care nu se limitează însa numai la lexic. Activitatea aceasta are rostul să cultive comunicarea orală, să-i înveţe pe elevi cum să se exprime corect, literar, concis şi plastic în acelaşi timp, cum să lucreze pentru perfecţionarea propriului lor limbaj.

Capacitatea de exprimare orală este o condiţie esenţială pentru realizarea cooperării şi schimbului de idei în cadrul grupurilor umane în care activează şi trăieşte individul. Atât întâlnirea cu "celălalt", cât şi restituirea către grupa a descoperirilor făcute în exterior sunt fenomene inevitabile şi vor constitui obiectul unei pedagogii progresive.

Însuşirea capacităţilor de exprimare este un proces complex care, pe lângă îmbogăţirea şi activizarea fondului lexical şi sporirea capacităţii sale operatorii şi de transfer, implică ca o condiţie sine qua non formarea deprinderilor elevilor de a vorbi logic, închegat, sistematic, de a îmbina cuvintele şi expresiile în propoziţii cu înţeles, folosind structuri gramaticale corecte, potrivit normelor lingvistice specifice limbii noastre literare.

Dezvoltarea abilităţilor de comunicare reprezintă un obiectiv important al procesului de învăţământ în ciclul primar. În acelaşi timp, ea constituie unul din instrumentele de bază ale muncii intelectuale fără de care nu poate fi concepută evoluţia elevilor cu rezultate corespunzătoare.Elevii care

demarează bine încă din clasele mici, în acţiunea de însuşire şi dezvoltare a capacităţilor de exprimare corectă prezintă garanţii, în mare măsură certe de reuşită deplină în activitatea de învăţare; ei sunt scoşi în afara pericolului de a rămâne în urmă la învăţătura.

Activitatea de dezvoltare a capacităţilor de comunicare a elevilor este foarte complexă. Ea se desfăşoară în sfera întregului proces de învăţământ, la toate disciplinele şcolare, precum şi în cadrul activităţilor extraşcolare. Se perfecţionează prin solicitarea efortului intelectual al elevilor prin punerea sistematică a lor în situaţia de a exersa, într-o formă sau alta, verbalizarea, pe cât posibil, în mod liber. Faptul că elevii ascultă şi înţeleg ceea ce li se relatează de către o altă persoană, de către învăţător, nu poate fi suficient pentru ca ei să înveţe să exprime în mod liber ceea ce cunosc, observaţiile, impresiile, sau gândurile lor proprii.Exersarea verbalizării libere, încă din clasa pregătitoare, crează premisele depăşirii dificultăţilor de adaptare la specificul muncii şcolare, le stimulează încrederea în posibilităţile de a relata aspecte din experienţa personală, din impresiile şi observaţiile pe care le-au făcut asupra realităţilor în mijlocul cărora trăiesc şi îşi desfăşoară activitatea.

Odată cu intrarea elevilor în şcoală rigorile procesului de învăţământ, mai ales în cazul unor clase cu efective mari, reduc simţitor ocaziile în care şcolari pot să se exprime liber, să exerseze liber, actul vorbitului. Totuşi, există posibilităţi pentru extinderea considerabilă a situaţiilor în care elevii să fie angajaţi în exersarea actului exprimării libere atât la lecţii, cât şi în activitatea extradidactică.Elevii pot exersa actul vorbitului liber la toate disciplinele şcolare, cu prioritate însă la limba română. La lecţiile de citire este necesar ca învăţătorul să-i încurajeze pe elevi să-i adreseze întrebări, să-i ceară lămuriri în legătură cu diferite probleme pe care le ridică un test de citire, sau să afle ceva în plus cu privire la viaţa şi opera unui scriitor, despre unele evenimente istorice.Prin asemenea întrebări formulate de elevi, învăţătorul va afla care sunt interesele copiilor, competenţa lor, puterea lor de înţelegere. Ceea ce se urmăreşte însă în mod deosebit se referă la formarea unei atitudini pe care o presupune comunicarea umană unde fiecare are dreptul să întrebe şi să răspundă. Acţiunea educaţională este prin definiţie un proces de comunicare bilaterală, de unde rezultă şi rolurile factorilor angajaţi.

Comunicarea pedagogică este reversibilă şi nu univocă, ea circulă în ambele direcţii - de la învăţător la elevi şi de la elevi la învăţător şi pe aceasta se întemeiază relaţia de muncă, de cooperare între cei doi factori ai acţiunii educaţionale. Comunicarea pedagogică mai cuprinde şi altă relaţie care se construieşte pe orizontală între elevi, aceasta fiind de maximă importanţă pentru eficienţa activităţii ce se desfăşoară în cadrul grupurilor şcolare pe care le reprezintă clasele de elevi. Din aceste motive, este bine ca învăţătorul să încurajeze pe elevi să-şi adreseze reciproc întrebări în legătură cu conţinutul textului de citire, cu caracterizarea personajelor, cu explicarea unor cuvinte şi expresii literare. În afara clasei, în cadrul grupurilor informale, în relaţiile de prietenie pe care le stabilesc, elevii procedează în

acest mod.Această experienţă de viaţa, care se constituie în cele mai multe cazuri, spontan, poate fi preluată în cadrul lecţiilor unde ea se elaborează şi se organizează după norme mai riguroase în ce priveşte schimbul de idei şi dialogul. Formularea de către elevi a întrebărilor se înscrie cu contribuţii importante la înţelegerea şi însuşirea conţinutului textului de citire, la dezvoltarea capacităţii de comunicare a elevilor.Formularea unei întrebări atestă mult mai clar decât un răspuns, capacitatea de sinteză, de selecţie, de claritate a ideilor şi de exprimare a lor corectă, decât un răspuns la o întrebare.

În clasa pregătitoare, în condiţiile şcolarizării copiilor de la vârsta de şase ani, jocul reprezintă şi o modalitate de asigurare a continuităţii între grădiniţă şi şcoală, de uşurare a procesului adaptării copiilor la specificul muncii şcolare, de învăţare. Introducerea jocului în lecţii constituie un mijloc eficient de dezvoltare a capacităţilor de comunicare ale elevilor.

Vorbind de dezvoltarea capacităţilor expresive, de amplificarea resurselor de comunicare de care dispune fiinţa umană, nu trebuie să neglijăm cultivarea la elevi a expresiei gestuale care susţine şi sporeşte forţa de exprimare a gândurilor şi sentimentelor. Conţinutul multor texte şi limbajul diferitelor personaje, pentru a fi înţelese, obligă în multe situaţii pe învăţător să se sprijine pe limbajele ectosemantice (mimică, pantomimă, gesturi) şi să solicite pe elevi să le folosească corect ca forme de trăire şi de comunicare. În acest mod se formează la elevi unele capacităţi interpretative care reprezintă o îmbinare a nuanţării şi modulaţiei vocii cu mimică, cu gesturile, cu mişcările amplificând astfel forţa de comunicare şi de exprimare în relaţiile interumane, în realizarea schimbului de idei, de opinii, în afirmarea şi susţinerea convingerilor.

Bibliografie

1. „Curriculum Naţional pentru învăţământul preşcolar 3-5/7 ani” M.E.C.I.
2. „Metode interactive de grup”, Editura Miniped, Bucureşti, 2006.
3. Silvia, Breban, Elena, Goncea, Georgeta, Ruiu, Mihaela, Fulga, „Metode interactive de grup”, Ghid metodic, Editura ARVES, Bucureşti, 2002.

Strategii moderne in predarea jocului de handbal in gimnaziu

Profesor: Stăvărache Gina

Scoala Gimnaziala,, Zaharia Stancu,,

Localitatea Rosiori de Vede, Judetul Teleorman

Handbalul este un joc cu mingea, care se desfăşoară în cea mai mare parte a timpului în miscare, în alergare, şi de foarte multe ori în cea mai mare viteză, ceea ce pretinde din partea subiecţilor să depună eforturi fizice mari şi să participe cu un mare angajament psihic la joc. Se poate afirma fără rezerve că handbalul este un mijloc al educaţiei fizice care contribuie pozitiv la rezolvarea sarcinilor acestuia. Handbalul practicat în mod ştiinţific şi metodic, contribuie prin efectele efortului fizic şi psihic la întărirea sănătăţii şi la dezvoltarea multilaterală a capacităţilor fizice şi intelectuale morale şi volitive ale oamenilor.

Handbalul, ca mijloc al educaţiei fizice contribuie la însuşirea unor deprinderi motrice de bază şi specifice , a unor abilităţi necesare în viaţă , a unor cunoştinţe speciale de tehnică şi tactică sportivă .

O latură extrem de importantă , care nu are voie să fie neglijată , o reprezintă educarea calităţilor morale, intelectuale, de voinţă, precum şi a simţului estetic legat de gestul motric şi întrecerea sportivă.

În mod pregnant handbalul ca mijloc al educaţiei fizice îşi găseşte locul în şcolile de toate gradele. Astfel, jocul de handbal este prezent în lecţiile de educaţie fizică începând cu clasa a **V**-a, când se predau diferite elemente de bază din tehnica şi tactica jocului, diferite exerciţii pregătitoare pentru învăţarea fazelor de joc, de atac şi apărare, precum şi jocul bilateral, la început cu reguli simplificate, mai târziu la clasele mai mari în condiţii competiţionale.

Handbalul îşi găseşte locul şi în cadrul orelor de activităţi sportive ale elevilor care doresc să-şi îmbogăţească tehnica şi tactica jocului să aprofundeze cunoaşterea jocului.

Obiectivele educaţiei fizice a tinerei generaţii se concretizează insa în următoarele:

- favorizarea proceselor de creştere armonioasă a corpului ;
- formarea şi perfecţionarea priceperilor, deprinderilor şi calităţilor motrice de bază;
- educarea trăsăturilor pozitive de caracter;
- stimularea interesului şi aptitudinilor pentru practicarea diverselor sporturi;
- înzestrarea tinerilor cu noţiuni de specialitate şi deprinderi organizatorice pentru practicarea independentă a exerciţiilor fizice dar şi a numeroaselor jocuri sportive .

Fiind un joc în care mingea este jucată cu mâna, pasele şi aruncările la poartă solicitând puternic articulaţiile cotului şi umărului handbalul sub forma de minihandbal este prezent în programele de educaţie fizică pentru clasele I-IV. Insa, exercitiile, deplasările specifice (cu paşi adăugaţi, cu spatele), pasa cu o mână - prinderea cu două mâini de pe loc şi din deplasare, driblingul multiplu din deplasare, aruncarea la poartă de pe loc, aruncarea la poartă din deplasare, aşezarea în apărare pe semicerc si jocurile desfasurate pe parcursul clasei a IVa ii obisnuiesc pe copii cu pasarea si prinderea mingii, cu aruncarile si depalasarile pe terenul de sport. În schimb, la ciclul gimnazial, clasele V-VIII, handbalul îşi are un loc bine stabilit atât în cadrul orelor de educaţie fizică cât şi în cadrul orelor de activităţi sportive. Handbalul este plasat printre disciplinele prioritare acesta găsindu-şi locul cuvenit în lecţia de educaţie fizică încă de la clasa a V-a când elevii sunt familiarizaţi cu elementele de bază din tehnica şi tactica jocului, exerciţii pregătitoare pentru învăţarea fazelor de joc.

De aceea handbalul ca joc sportiv, deci mijloc al educaţiei fizice reprezintă pentru elevi activitatea motrică globală foarte atractivă prin intermediul căreia, se poate acţiona pe un fond de solicitare motrică şi psihică complexă, în anumite etape şi limite în vederea îndeplinirii obiectivelor educaţiei fizice şcolare.

Se poate spune deci că handbalul este un extraordinar mijloc de realizare a obiectivelor şi sarcinilor educaţiei fizice şcolare .

Abordarea interdisciplinara si nonformala a unor continuturi de fizica

Profesor: Nițu Narciza Florentina

Colegiul National „ Al. D Ghica„

Localitatea Alexandria, Judetul Teleorman

Învăţarea presupune astăzi accesul şi operarea unor informaţii din ce în ce mai complexe, şi rezolvarea de probleme şi exerciţii foarte diverse, în condiţiile transferului de noi cunoştinţe şi conţinuturi ce trebuie adaptate epocii actuale marcate de digitalizare. Mutarea accentului de pe teorie pe practică, presupune şi adaptarea tehniciclor de comunicare. Profesorii recunosc că suportul teoretic este necesar, dar nu mai este suficient. Personal am optat pentru integrarea mijloacelor multimedia în activitatea curentă, dar şi pe accentuarea caracterului practic şi experimental al conţinuturilor pentru a creşte atractivitatea orelor. În plus mi s-a părut că educaţia non-formală poate reprezenta un real sprijin în acest demers, dar şi structurarea conţinuturilor şi adaptarea lor la o comunicare specifică epocii modern. Este importantă învăţarea pe baza unor situaţii concrete,

învăţarea prin schimburi de experienţă sau pe baza unor modele de succes, creşterea abilităţilor de comunicare prin jocuri de rol, cunoaşterea şi adaptarea strategiilor de facilitare a transmiterii de cunoştinţe. Studiul fizicii urmărește să dezvolte la elevii de liceu competențe specifice legate de înţelegerea şi explicarea unor fenomene fizice, a unor procese tehnologice, a funcţionării şi utilizării unor produse ale tehnicii întâlnite în viaţa de zi cu zi, dar pe lângă aceasta şi se bazează pe competențe cheie ce sunt necesare elevilor în vederea pregătirii pentru examenul de bacalaureat, dar şi pentru viață. Comunicarea şi competențele legate de ea sunt vitale pentru noi ca profesori, dar mai ales pentru realizarea elevilor noştri ca indivizi pregătiţi pentru viață, în special în lumea tehnologizată de azi. Faptul că una dintre variabilele programei este reprezentată de conţinuturi, secvenţa de colectare şi selectare a informaţiei va fi utilizată în procesul de instruire în vederea dezvoltării competenţelor de comunicare în limbi moderne.

Temele propuse de curriculum implică dezvoltarea în sistem integrat a competenţelor matematice, ştiinţifice şi tehnologice, dublate de dezvoltarea de competenţe de învăţare care presupun: a învăţa să înveţi (learn to learn);◊ a învăţa să faci (learn to do).◊ Mijloacele multiimedia sunt utile atât în momentele introductive sau de captare a atenției, cât şi în etapa de predare-învățare propriu-zisă. Adesea cer elevilor să realizeze prezentări ale unor aplicații ale temelor teoretice studiate, ceea presupune efectuarea unor cercetări ale materialelor de pe Internet şi nu numai, precum şi realizarea unei selecţii, dezvoltând capacitatea lor de analiză. Consider că astfel reuşesc mai bine să atrag şi mențin atenția elevilor spre conținuturile propuse, prin trezirea interesului lor, ştiut fiind că ei sunt atraşi de noile tehnologii. Tot astfel pot să le propun teme de investigare individuală, pe teme conexe celor de la clasă spre a le incita interesul pentru aplicațiile practice ale noțiunilor studiate. Accentuarea diferenţiată a acestor etape în parcurgerea unei anumite teme este determinată – sub aspect ştiinţific – de domeniul particular studiat, iar sub aspect educaţional de filieră, profil şi specializare. Din punct de vedere pedagogic, demersul didactic la clasă trebuie să se structureze conform acestor etape, cu o adaptare corespunzătoare la nivelul aptitudinilor, competenţelor şi intereselor elevilor, într-o abordare echilibrată, flexibilă şi motivantă care să faciliteze formarea treptată a competenţelor specifice stabilite de programă. Introducerea în şcoală a tehnologiei educaţionale bazate pe Tehnologiei Informaţiei şi a Comunicaţiilor are un puternic impact asupra strategiilor didactice şi a dezvoltării unor forme de organizare a instruirii care nu sunt posibile cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tradiţionale. Actul învăţării nu mai este considerat a fi integral efectul demersurilor profesorului, ci rodul unor interacţiuni ale elevului cu cel care conduce învăţarea, cu calculatorul, cu sursele de informare puse la dispoziţie (Internet, enciclopedii). Implementarea Tehnologiei Informaţiei şi a Comunicaţiilor în lecţiile de fizică presupune identificarea obiectivelor şi a competenţelor prevăzute in programa şcolară, alegerea software-ului didactic potrivit şi evident asigurarea hardware-ului necesar. Identificarea, selectarea, prelucrarea şi prezentarea conţinuturilor reprezintă secvenţe care pot fi optimizate prin implicarea tehnologiei informaţiei şi comunicării: interfeţe pentru achiziţia de date, prezentări Power Point, baze de date, internet, fişiere media, e-mail, forum, platforme educaţionale etc.

Bazate pe comunicarea asertivă şi pe asumarea de roluri şi responsabilități în echipă, activitățile de învăţare din cadrul orei de fizică favorizează dezvoltarea atitudinilor pozitive: respectarea opiniei în relaţia de comunicare, recunoaşterea muncii coechipierului, oferirea de sprijin în rezolvarea de sarcini, toleranţă, asumarea

reuşitelor/nereuşitelor. Problema tot mai dezbătută a educaţiei non-formale şi a complementarităţii acesteia în raport cu cea formală, cât şi faptul că persoanele moderne învăţă azi în cele mai diferite contexte - la şcoală, acasă, în grupul de prieteni, prin joc, la locul de muncă, prin interacţiunea cu ceilalţi - au dus iniţiative educative la nivel naţional, de tipul „Săptămânii Altfel". Se doreşte ca aceasta să fie dedicată exclusiv educaţiei nonformale. Proiectul permite crearea de parteneriate între unităţi şcolare şi diferite instituţii sau organizaţii cu diverse tangenţe cu educaţia. Dintre rezultatele vizate în cadrul acestei săptămâni se pot aminti: -găsirea unor modalităţi mai eficiente de valorificare a intereselor elevilor, -diversificarea tipurilor de activităţi desfăşurate de către elevi, -implicarea unor parteneri sociali în iniţierea unor activităţi de promovare a educaţiei dincolo de incinta şcolii. Dezideratul integrării educaţiei non-formale în cea formală l-am urmărit permanent prin antrenarea elevilor la participarea la proiecte educaţionale, simpozione, sesiuni de comunicări şi concursuri pe diverse teme. Un exemplu de abordare interdisciplinară a conţinuturilor poate fi Eratosthenes Experiment, din cadrul proiectului internaţional Inspiring Science Education, pe care l-am desfăşurat împreună cu colega mea Ionescu Roxana, profesor de geografie, la clasa a IX a. Elevii au putut să-şi reactualizeze/fixeze cunoştinţele de geografie, astronomie, matematică, fizică, istorie, T.I.C. participând efectiv la experiment. Elevii s-au pregătit recapitulând noţiuni de bază precum latitudine, longitudine, echinoxiu, solstiţiu. Au măsurat umbra unui băţ de un metru la echinoxiu de primăvară în curtea şcolii, apoi au calculat latitudinea folosind teorema lui Pitagora şi definiţia funcţiei trigonometrice tangenta cunoscute din gimnaziu. Au organizat grupe de lucru şi le-au fotografiat. Apoi au verificat calculele cu ajutorul sistemelor GPS al telefoanelor mobile şi au încărcat de platforma proiectului rezultatele şi fotografiile. Măsurarea umbrei unui băţ de un metru la echinoxiu de primăvară în curtea şcolii Trebuie spus că rezultatul a fost îmbucurător: le-am trezit un sentiment de mândrie pentru cele ce au făcut efectiv şi pentru că au fost capabili să comunice altora rezultatele lor, iar implicarea lor în acest proiect s-a dovedit a fi impulsionant pentru activitatea curentă la clasă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, I., Metode de învatamânt. Ed. a III-a. București: Didactica si Pedagogica, 1997.
2. Cerghit, I., Sisteme de instruire alternative si complementare – Stiluri şi strategii, Editura Aramis, București, 2002
3. Ionescu, M., Radu, I.; Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2004.

Mass- media și impactul ei asupra copiilor

Profesor doctor: Răceanu Șerban

Colegiul Național „Anastasescu”
Localitate Roșiori de Vede, județul Teleorman

Abstract.

All the efforts of a creative image focuses on the effects of attempting to production in the communication process. Obviously, it is about "consequences willful" the reception of the message, the effect of communication. But there is one effect? Obviously not. Some effects are mainly related to the physical capabilities of a consumer media. In other situations it is time that some effect persists.

Efectul comunicarii cuprinde ansamblul de procese si de consecinte pe care le presupune receptarea mesajelor, procese si consecinte care nu pot fi atribuite decat actului de comunicare.

O definitie propusa de cercetatorul Maletzke: efectul mass-media reprezinta toate modificarile la nivel individual sau social pe care le produc mass-media prin tipul lor de mesaje.

Caracteristicile efectului:

1. Persoana asupra careia se exercita efectul (tinta),

2. Natura efectului,

3. Durata efectului,

4. Intentionalitatea efectului.

Cercetarile privind efectele mass-media pot urmari persoanele care suporta efectul (studii statistice). Efectele pot fi urmarite la nivel individual, la nivel de grup sau la nivelul intregii societati.

Exemple: se poate studia care a fost impactul asupra cetatenilor al momentelor de indecizie a politiei in relatie cu lumea interlopa; studiul asupra vanzarilor de autoturisme Daewoo dupa o campanie publicitara de o luna.

Alte studii referitoare la efectele comunicarii se refera la natura acestora: daca mesajul a fost receptionat sau daca nu, daca efectul a fost de natura cognitiva sau de ordin comportamental, care a fost

intervalul de timp care a trecut intre emisia mesajului si momentul in care se poate inregistra un anumit efect.

Au fost relevate trei tipuri de efecte:

1. efecte pe termen scurt (pana la 6 zile),

2. efecte pe termen mediu (7-30 de zile),

3. efecte pe termen lung (peste o luna).

Mesajul are unele efecte pe care emitentul nu le-a prevazut sau nu le-a dorit. Alaturi de efectele intentionale exista si efecte nonintentionale.

Cercetarea privind receptarea mesajelor se imparte in doua directii:

a) cercetarea actiunii mediatice,

b) cercetarea publicului receptor.

Prima categorie priveste in special raza de actiune mediatica, adica ce procent din totalul publicului reprezinta grupul vizat de un anumit mesaj.

Cercetarea razei de actiune mediatica ofera informatii decisive pentru sectorul publicitar, indicand solutii adecvate unei campanii publicitare.

Studiile de acest tip incearca sa gaseasca raspunsuri la urmatoarele intrebari: cine sunt cititorii unui ziar? Care sunt interesele lor specifice? Cum apreciaza ei calitatea articolelor?

Aceste studii sunt importante pentru ca ziarele si revistele vand spatii publicitare si clientul agentiei de publicitate vrea sa stie unde este mai bine sa difuzeze reclama pentru produsele sale.

Aceste informatii sunt necesare proiectarii unei campanii de publicitate.

Cercetarile statistice au evidentiat doi parametri:

a) eficacitatea medie a publicatiei, care se refera la numarul de persoane care declara ca au cumparat si citit, intr-un interval de timp, unul sau mai multe numere ale publicatiei studiate,

b) eficacitatea medie momentana, care se bazeaza pe numarul mediu de cititori care au citit un anumit numar al publicatiei. Acest parametru tine cont de faptul ca un ziar este citit nu doar de cumparatorul sau, ci si de familie, colegi, apropiati.

Eficacitatea mediatica este diferita de tirajul unei publicatii. Eficacitatea mediatica se stabileste in functie de numarul real de cititori ai unui ziar, dar si de potentialul economic al acestora. Eficacitatea mediatica determina stabilirea preturilor de publicitate. Pe dumneavoastra, in calitate de client al unei agentii de publicitate, nu va intereseaza numarul de exemplare publicate, ci numarul real de cititori si posibilitatile economice ale acestora de a cumpara produsul caruia ii faceti reclama.

Exemplu: reclama pentru masini de lux este mai eficienta in publicatiile care se adreseaza persoanelor cu un anumit venit decat intr-o publicatie "populara".

Informatii primare despre o publicatie puteti afla de la BRAT-Biroul roman de audit al tirajelor.

Eficacitatea mediatica este studiata nu numai pentru presa, ci si pentru radio si televiziune. In aceste studii se urmaresc doi indicatori:

a) densitatea publicului,

b) evaluarea publica.

Densitatea publicului este data de numarul de persoane in varsta de peste 6 ani care au receptat acasa o anume emisiune de televiziune.

Evaluarea publica reprezinta nota (de la 1 la 10) acordata de public unei emisiuni, conform criteriilor proprii.

Dumneavoastra doriti sa obtineti efecte maxime in cazul unui anumit eveniment pe care il organizati. Pentru aceasta trebuie sa aflati care sunt factorii care influenteaza actiunea mediatica asupra publicului.

Atentia selectiva si comunicarea in doua trepte

Fiecare persoana are o limita biologica proprie de prelucrare a informatiei.

In studiile facute in 1948 privind alegerile din Ohio, SUA, cercetatorii Lazarsfeld, Berelson si Gaudet au evidentiat faptul ca receptarea emisiunilor politice depinde de orientarea sau predispozitia alegatorilor.

Oamenii selecteaza, de cele mai multe ori la nivelul subconstientului, acele mesaje care le confirma orientarea politica sau, altfel spus, oamenii prefera sa auda ceea ce le place. Lazarsfeld, Berelson si Gaudet au aratat ca oamenii selecteaza acele mesaje care le confirma orientarea politica.

In cazul mesajelor publicitare comerciale, atragerea potentialilor clienti se face dupa alte criterii. In acest caz, trebuie foarte bine stabilite care sunt orientarile publicului, si apoi mesajele trebuie adaptate acestor asteptari.

Studiile ulterioare, dupa cele facute de Lazarsfeld, Berelson si Gaudet, au demonstarat ca exista totusi doua tipuri de selectivitate: selectivitatea de facto si selectivitatea motivata.

Doar selectivitatea de facto ilustreaza tendinta publicului de a selecta informatia conform predispozitiilor.

Selectivitatea motivata este o selectie constienta bazata pe niste criterii proprii, suficient de bine orientate.

Comunicarea in doua trepte

Numarul persoanelor care iau cunostinta de un eveniment este mai mare decat numarul persoanelor care au urmarit o emisiune sau au citit un articol. De ce? Pentru ca in contactele personale informatia este data mai departe prin relatari ulterioare. Exemplu: intr-un birou, cei care au urmarit stirile de la ora 18 au difuzat imediat informatia privind atentatul din parlamentul Armeniei. Avem de-a face cu o prelungire a comunicarii mediatice in diverse varinate ale comunicarii interpersonale. Fenomenul a fost denumit “two step flow of communication” (comunicarea in doua trepte).

In 1940 unul dintre cei mai cunoscuti sociologi americani, Lazarsfeld, a studiat alegerile prezidentiale americane din acel an. El a vrut sa afle in ce masura campania electorala la radio si in presa a influentat comportamentul alegatorilor. Lazarsfeld a ajuns la concluzia ca mass-media nu au jucat un rol major. Din contra, contactele si relatiile interpersonale s-au dovedit hotaratoare pentru decizia de a vota pe unul sau pe altul dintre candidati. Este adevarat, din peisajul mass-media de atunci a lipsit televiziunea. Un astfel de studiu lipseste inca in Romania.

Ideea comunicarii in doua trepte este specifica anilor ‘50. Ipoteza a fost criticata in anii ‘70. Totusi, in privinta comunicarii in mai multe trepte s-au cristalizat urmatoarele idei:

- Mass-media sunt foarte eficiente pentru transmiterea informatiei si pentru cunoasterea prima, dar discutiile interpersonale sunt cele care contribuie cel mai mult la schimbarile de opinii si de comportament.

Bibliografie:

Ion Albulescu - *Educaţia şi mass-media comunicare şi învăţare în societatea informaţională.*

Lucrul in echipa- izvor al creativitatii

Profesor: Radu Marin,

Scoala Gimnaziala „ Zaharia Stancu„

Localitatea Rosiorii de Vede, Teleorman

„Oamenii ar fi mult mai creativi dacă li s-ar explica în ce constă , de fapt, noţiunea de creativitate". A.Haven Pe parcursul procesului de formare a copilului se pot ivi numeroşi factori de ambianţă care pot stimula sau inhiba dezvoltarea calităţilor creatoare ale personalităţii. Din unele cercetări existente privind influenţa familiei, rezultă că dezvoltarea personalităţii creatoare este favorizată de o afecţiune moderată a părinţilor faţă de copii, combinată cu încurajarea independenţei lor intelectuale şi cu crearea de ocazii care să favorizeze dezvoltarea intereselor şi aptitudinilor pentru diferite domenii de activitate. Fie că este vorba de familie sau de mediul educaţional, printre condiţiile care facilitează dezvoltarea conduitei creatoare se pot enumera: limitarea constrângerii şi a factorilor care produc frustrare, încurajarea comunicării, a acceptării unui risc rezonabil. De exemplu rezolvarea unei probleme din domeniul Ştiinţe se consideră că este creatoare dacă se realizează pe o cale independentă, chiar dacă modul de rezolvare nu este nou pentru ştiinţă. Se presupune că rezolvarea de probleme este creativă în măsura în care satisface una sau mai multe din următoarele criterii: Produsul gândirii prezintă noutate şi valoare. Gândirea este neconvenţională, în sensul că cere modificarea sau respingerea ideilor acceptate anterior. Gândirea implică motivaţie şi persistenţă ridicată. Problema aşa cum a fost pusă iniţial poate fi vagă şi incorect definită, o parte a sarcinii este însăşi formularea problemei. Creativitate poate fi şi capacitatea de a găsi probleme, de a le formula, de a inventa sau de a recunoaşte o problemă.

Opţiunea pentru o anumită metodă didactică reprezintă o decizie de mare complexitate pe care trebuie să o ia un profesor, deoarece aceasta trebuie să ţină seama de finalităţile procesului instructiv – edicativ, de conţinuturi, de particularităţile individuale şi de vârstă ale elevilor, de mijloacele de învăţământ de care se dispune la un moment dat, de experienţa cadrului didactic etc. Valoarea, eficienţa, oportunitatea unei metode didactice depind deci de calitatea şi de adecvarea procedeelor didactice care o compun. Metodele de învăţământ nu se folosesc în mod izolat, ele se utilizează asociate cu alte metode în funcţie de situaţie.

Combinarea eficientă a metodelor , mijloacelor, tehnicilor adecvate unei situaţii de predare-învăţare constituie obiectul strategiei didactice. Strategia didactică reprezintă în concluzie modul de alegere, de combinare eficientă a acestora, de organizare optimă a metodelor şi mijloacelor de învăţământ având ca rezultat final realizarea obiectivelor propuse.

O strategie didactică poate avea semnificaţia unui proces de tatonare, de găsire prin încercări a unei soluţii optime pentru rezolvarea unei probleme date. Se observă o atitudine pozitivă a copiilor faţă de de metodele interactive ce presupun lucrul în cadrul unei echipe.

Elevii pot învăţa să coopereze, să se ajute reciproc, să privească sarcinile de lucru ca pe nişte oportunităţi de descoperire a lor şi a celorlalţi. Valoarea metodei constă în aceea că stimulează interacţiunea între membrii echipei, între moduri diferite de a gândi, stiluri diferite de lucru, între personalităţi diferite cu rezultate pozitive evidente şi măsurabile în etapa de evaluare. Nu în ultimul rând elevii învaţă să stabilească relaţii interumane de calitate superioară. Profesorul depăşeşte condiţia de simplu emiţător/transmiţător de cunoştinţe şi devine partener, ghid al elevilor pe traseul plin de neprevăzut al cunoaşterii. Profesorul poate fi moderator al activităţii, consilier, animator sau participant activ la activitatea de învăţare.

Aceasta determină apariţia unei atmosfere destinse, dispare reticenţa unor elevi în abordarea sarcinii de lucru iar teama de eşec poate fi înlocuită cu dorinţa de a încerca. Aici se poate naşte ideea creatoare. Iar din acest punct până la reuşită nu mai este decât un pas pe care majoritatea elevilor îl pot face alături de colegii lor. Lucrul în echipă poate avea şi unele dezavantaje : - Resurse mai mari de timp necesare parcurgerii tuturor etapelor.

- Resurse materiale considerabile necesare realizării activităţilor de învăţare.

- Activitatea din cadrul grupului îi poate distrage pe unii elevi de la realizarea sarcinilor de lucru.

- Un efort mai mare din partea profesorului pentru proiectarea şi organizarea demersurilor de învăţare.

În evaluarea lecţiilor de chimie profesorul utilizează adesea observaţia ştiinţifică şi urmăreşte cu precădere câteva aspecte esenţiale :

- Modul cum elevul abordează problemele ce trebuiesc rezolvate sau sarcinile de lucru din clasă : cu interes, cu încredere sau cu uşurinţă, c: deschis, uşuratic, cu familiarism sau mani u rezervă.

- Cum stabileşte contactul uman cu ceilalţi elevi ori cu profesorul festă autocontrol.

- Cum abordează activităţile propuse : cu impulsivitate, lipsit de control, necesită impuls permanent din partea profesorului, sau cu atenţie, meticulozitate.

- Cum se exprimă elevul prin cuvănt sau prin limbaj non-verbal: calitatea, coerenţa, nivelul, adecvarea acestor modalităţi de comunicare.

- Reacţiile elevului la rezultatele obţinute şi în faţa dificultăţilor ce se ivesc: indiferenţa faţă de rezultatele nedorite, autocritica sau autoîncurajarea, abandonul, solicitarea ajutorului, raţionalizările etc.

- Evoluţia raporturilor cu profesorul în timp: creşterea încrederii ori menţinerea unei atitudini de rezervă.

- Opiniile elevului: declaraţii, păreri exprimate, sugestii, critici etc.

Datele obţinute prin intermediul metodei observaţiei se înregistrează şi se sistematizează astfel încât să constituie baza pentru proiectarea şi realizarea activităţii didactice ulterioare a profesorului.

Concluzii :

1. Metodele active sunt operaţionale incluzând acţiuni de gândire; interesul este centrat pe modul în care se foloseşte materialul intuitiv, ideea de bază fiind nu atât "ce" se foloseşte ci "cum" se foloseşte.

2. Metodele activ participative pot să constituie azi domenii largi de cercetare, fiecare din acestea abordând instruirea din diferite puncte de vedere. Aceste metode sunt utile atât pentru a confrunta teoriile pedagogice cu realitatea educaţională cât şi pentru a explora relaţia dintre obiectivele educaţiei şi eficienţa instructiveducativă a acestora, fiind izvor de idei noi.

Bibliografie :

1. Ion-Ovidiu Pânişoară – Comunicarea eficientă. Metode de interacţiune eficientă; Ed.Polirom, Iaşi, 2003

2. Ioan Cerghit – Metode de învăţământ; E.D.P; Bucureşti, 1997.

3. Sanda Fătu – Didactica chimiei; Ed. Corint; Bucureşti 2007.

4. Ioan Nicola – Pedagogie; E.D.P; Bucureşti, 1992.

5. I. Cerghit, L.Vlăsceanu(coordonatori) – Curs de pedagogie; Ed. Universităţii din Bucureşti, 1988

Instrumente T.I.C.- un stimulent pentru o învățare eficientă

Profesor :Rotaru Carmen

Scoala Gimnaziala „ Alexandru Deparateanu„

Localitatea Rosiori de Vede, Judetul Teleorman

Profesor: Popescu Cristian

Scoala Gimnaziala „ Alexandru Deparateanu„

Localitatea Rosiori de Vede, Judetul Teleorman

În şcoala modernă, procesul de învăţamânt se doreşte a fi unul axat p emodelul interactiv, ce presupune corelaţia şi interacţiunea reciprocă predare-învăţare-evaluare. Predarea şi învăţarea nu pot fi private separat, ci ca un tot unitar la care se adaugă evaluarea, cele trei acţiuni fiind complementare şisurprinzânda stfel întreaga activitate cognitivă şi formativă.

Creativitatea este acea caracteristică a gândirii care foloseşte inventiv experienţa şi cunoştinţele acumulate, oferind soluţii şi idei originale. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativităţii o constituie imaginaţia, dar creaţia de valoare reală mai presupune şi o motivaţie, dorinţa de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Şi cum noutatea, azi, nu se obţine cu uşurinţă, o altă componentă este voinţa, perseverenţa în a face numeroase încercări şi verificări.

Gândirea creatoare este deosebit de complexă şi are la bază o serie de factoricare-i permit combinările, transformările, implicările, relaţiile, identificările sau evaluările. Pe lângă coeficentul de inteligenţă, un rol important în creativitate, îl au: ereditatea, capacităţile intelectuale, aptitudinile, caracterul, mediul socio-cultural, efortul susţinut de pregătire şi investigaţie. Cultivarea gândirii inovatoare a devenit o sarcină importantă a şcolilor contemporane. Stimularea creativităţii tinerilor se poate realiza printr-o susţinută şi elevată pregătire teoretică şi practică; dinamizarea iniţiativei şi muncii independente, a spiritului critic ştiinţific; dinamizarea activităţii de documentare şi experimentare independentă; receptivitatea faţă de nou; pasiune pentru ştiinţă în concordanţă cu aptitudinile fiecăruia. Deosebit de importantă este atitudinea profesorului, relaţia sa cu elevii. Aceasta implică schimbări importante, atât în mentalitatea profesorilor, cât şi ceea ce priveşte metodele de educare şi instruire. În primul rând, trebuie schimbat climatul, pentru a elimina blocajele culturale şi emotive, puternice în şcoala din trecut.

Se cer relaţii distinse, democratice, între elevi şi profesori, ceea ce nu înseamnă a coborî statutul social a celor din urmă, apoi, modul de predare trebuie să solicite participarea, iniţiativa elevilor – e vorba de acele metode active, din păcate prea puţin utilizate în şcoala românească.

Profesorul creative oferă elevilo rposibilitatea de a-şi exprima opinia într-o atmosferă neautoritară, promovează o atitudine deschisă, pozitivă, apreciind ideile bune şi neridiculizându-le pe cele nereuşite. Elevului i se oferă cadrul necesar pentru a-şi manifesta curiozitatea, indecizia, interesul pentru schimbul de informaţii, exersarea propriilor capacităţi. Atributele produsului creator sunt: noul (pentru subiect sau pentru societate), originalitatea şi aplicabilitatea.

Stadiul superior al creativităţii îl reprezint ăinovaţia. Conceptul este definit ca „producere a ceva nou, care este asimilat şi obiectiv în activitate, relaţii, produse" (Paul Popescu-Neveanu).

Stimularea creativităţii elevilor se poate realize printr-o susţinută şi elevată pregătire teoretică şi practică; crearea în clasã a unei atmosphere permisive, care sã favorizeze comunicarea în activitatea de învãtare, stimularea iniţiativei de munca individual şi în echipe a activităţilor de documentare și experimentare, dezvoltarea spiritului de observaţie, a gândirii şi imaginaţiei, receptivitatea faţă de nou, a spiritului critic ştiinţific dezvoltarea aptitudinilor de utilizare a tehnicilor modern în TIC (Tehnologia Informațiilor și a Comunicațiilor), pasiune pentru ştiinţă în concordanţă cu aptitudinile, fiecăruia până la setul direcţional al personalităţii creatoare asigurã originalitatea în cazul temelor de TIC. Educabilitatea creativităţii în general, care implicã receptivitate şi atitudine deschisã faţă de experienţa pozitivã, sensibilitatea faţã de nou, dorinţa de a experimenta şi valorifica noi ipoteze, o activitate cãlãuzitoare de norme şi achiziţii valorificate, dar bazate pe invenţie, pe creaţie şi pe dãruirea dascãlului faţã de elev şi valori.

Pornind de la importanta noilor tehnologii în activitatea umanã, am considerat cã este necesar sã ne ocupãm în mod special de câteva aspecte legate de dezvoltarea capacităților creative ale elevilor în cadrul lecțiilor de tehnologia informaţiilor. Aceste aspecte se referã, în special, la câteva strategii didactice adecvate şi eficiente care sã contribuie cu maxima eficienţã la stimularea şi dezvoltarea creativităţii elevilor. Am identificat astfel metode şi procedee care sã faciliteze stimularea creativității, gãsirea unor cãi de activizare a învăţării, pentru a face viaţa scolarã mai dinamicã, motivantã şi interesantã, profesorului oferindu-i-se satisfacţii deosebite. Tehnologia Informaţiei şi comunicaţiei (TIC) este utilizată pentru a comunica şi pentru a crea, difuza, stoca şi gestiona informaţia destinată procesului educativ. Noile tehnologii utilizate la lecțiile de TIC oferără reale posibilitãti de organizare şi desfãsurare a unor multiple activităţi menite a dezvolta capacitatea de creaţie a elevilor. Dintre acestea pot fi amintite: desene pe anumite teme, prezentării multimedia, softuri educaţionale, biblioteci virtuale pun la dispozitie colecţii de reviste, ilustraţii, cărţi, scheme, poze, picturi, modele tridimensionale (3D), animaţie, documente de referinţă, dar şi informaţii specific precum ghiduri pentru elaborarea programelor de învăţământ, programe analitice de cursuri şi activităţi, comunicare prin poşta electronic

sau grupuri de discuţii pe teme pedagogice între elev iinteresaţi, sau prin existent grupurilor de ştiri, conferinţe asistate de calculator sau diverse soft-uri specializate. Deosebit de important este atitudinea profesorului, relaţia sa cu elevii. Se cer relaţii distinse, democratice, între elevi şi profesori, ceea ce nu înseamnă a coborî statutul social a celor din urmă, apoi, modul de predare trebuie să solicite participarea, iniţiativa elevilor – e vorba de acele metode active.

Contextul educaţional actual impune realizarea inovaţiilor la nivelul practicii pedagogice: perfecţionarea metodologiei de predare – învăţare - evaluare, îmbogăţirea bazei didactico-materiale, elaborarea de noi materiale de învăţare etc.

Pentru reuşita demersului instructiv-educativ, profesorul trebuie, mai întâi, să plaseze în central preocupărilor beneficiarul acţiunilor sale, adică elevul, iar apoi să aibă în vedere cîteva aspecte: posibilităţile intelectuale ale elevilor; nivelul învăţării anterioare; posibilităţile de angajare în activităţi ale elevilor; înclinaţiile acestora (teoria inteligenţelor multiple, H.Gardner); formele de activare a elevilor; tipul de lecţie; raportarea la celelalte elemente ale instrurii. Nu doar alegerea metodelor constituie un punct esenţial al strategiei didactice, ci şi utilizarea lor în activitatea la clasă, deoarece metodele alese trebuie să unifice, să coreleze şi să regleze sarcinile corespunzătoare competenţelor vizate, conţinuturile vehiculate, formele de organizare, dar şi resursele.

Prin diversitatea de metode, profesorul are posibilitatea să-şi manifeste creativitatea cu scopul atingerii reuşitei în demersul instructiv-educativ implicat. Noile tehnologii influenţează dezvoltarea intelectuală a elevilor prin: stimularea interesului faţă de nou, stimularea imaginaţiei, dezvoltarea unei gândiri logice, simularea pe ecran a unor fenomene şi procese, optimizarea randamentului predării, formarea intelectuală a tinerei generaţii prin autoeducaţie, elevul învaţă în ritm propriu, fără emoţii şi stres, aprecierea obiectivă a rezultatelor şi proceselor obţinute. Metodele de predare- învăţare care stimulează creativitatea sunt: explozia stelară, metoda pălăriilor gânditoare, caruselul, multi-voting, masa rotundă, studiul de caz, interviul de grup, incidental critic, Phillips 6/6, tehnica 6/3/5, controversa creativă, tehnica acvariului, tehnica focus-grup, patru colţuri, metoda Frisco, sinectica, buzz-groups, metoda Delphi şi brainstorming – cea mai răspândită metodă de stimulare a creativiţăţii în condiţiile activităţii în grup, dezvoltă gândirea critică.

Dintre metodele complementare de evaluare, al căror potential formative sustine individualizarea actului educational prin sprijinul acordat elevului, am utilizat cu success Proiectul.

Proiectul se constituie atât într-o metodă de învăţare prin acţiune practică cu o finalitate reală, aplicativă, cât şi într-o metodă alternativă de evaluare. Spre deosebire de alte metode, metoda proiectului presupune anticiparea mentală a unei acţiuni, precum şi executarea ei, prin cercetare concretă. Elevul sau grupul de elevi este plasat în central acţiuni, oferindu-i-se posibilitatea să-şi afirme independenţa în gândire şi acţiune, dar şi să însuşească direct tehnicile de cercetare, prin efort, cooperare, autocontrol, după îndrumarea iniţială. Proiectul începe în clasă, prin definirea şi înţelegerea

sarcinii de lucru, eventual şi prin începerea rezolvării acesteia, se continue acasă pe parcursul a câtorva zile sau săptămâni, timp în care elevul are permanente consultări cu profesorul şi se încheie tot în clasă, prin prezentarea în faţa colegilor a unui raport asupra rezultatelor obţinute şi dacă este cazul, a produsului realizat. Proiectul este o metodă activ-participativă ce presupune transfer de cunoştinţe, dezvoltare de deprinderi şi capacităţi, abordare interdisciplinară, precum şi consolidarea unor abilităţi sociale ale elevilor. Prin această metodă, profesorul estompează limita dintre teorie şi practică, prin caracterul active elevii putând să asimileze cunoştinţe prin propriile lor experinţe de viaţă, să acţioneze şi să resolve sarcini, autotestându-şi capacităţile cognitive, sociale şi practice. Confruntându-se cu situaţii veridice, elevul este pus în situaţia să caute, să cerceteze, să emită ipoteze, să găsească soluţii, toate acestea ducând la întărirea spiritului de răspundere proprie, la maturizarea gândirii, la o pregătire pentru depăşirea situaţiilor complexe din viaţa reală. Proiectul se constituie şi într-o metodă alternativă de evaluare deoarece elevii au posibilitatea de a demonstra nu doar ceea ce stiu, şi, mai ales, ceea ce ştiu să facă, punându-şi în valoare deprinderile, priceperile şi abilităţile, el putând lua forma unui proiect individual sau de grup.

Pedagogii susțin că "variabila” cu cea mai puternică forță de influențare asupra adoptării unei anume strategii de instruire este relația didactică dintre scop-conținut- metode/ mijloace.

Această triadă constituie axul generativ al întregului demers pragmatic al conduitei metodologie a majoritatății profesorilor.

Se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în şcoală, apare necesitatea modificării modului de gândire şi a stilului de lucru în clasă, cristalizat în secole de învăţământ tradiţional, prea puţin preocupat de această latură a personalităţii elevului, care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai însemnată.

Bibliografie

1. Avramescu Ana,2010,”*Creativitatea şicultivareaeiînşcoală”,* Hunedoara, Revistăeditată de ColegiulTehnic, MateiCorvin, Anul I, Nr. 2,
2. Bocoş Mușata,2008,Didacticadisciplinelorpedagogice un cadru constructivist, EdituraParalela 45, Piteşti, pag. 255, pag. 330
3. MironIonescu, Ioan Radu,2004,DidacticaModernă, Editura Dacia, ClujNapoca,pag. 123, 162, 178,
4. Roşca Alexandru,1972,Creativitatea, Edituraenciclopedicăromână, Bucureşti, pag.7, 103, 106, 110,
5. Sternberg J. Robert,2005, Manual de creativitate, EdituraPolirom, Iaşi, 2005, pag. 228
6. http://eur-lex.europa.eu/ro/dossier
7. www.create2009.europa.eu

8. http://www.tribunainvatamantului.ro

9. http://www.scribd.com/doc/8020792/*Imaginatia-Si-Creativitatea*

10. http://www.traditionalnet.ro

11. http://dexonline.ro

Aplicarea strategiilor de lucru interactive in lectia de educatie tehnologica:

Studiu de caz

Dr. ing. prof. Sergentu Delia

Şcoala Gimnazială Drăgăneşti de Vede,

Localitatea Draganesti de Vede, JudetulTeleorman

Studiul de caz reprezintă o metodă de confruntare directă a participanţilor cu o situaţie reală, autentică, luată drept exemplu tipic, reprezentativ pentru un set de situaţii şi evenimente problematice.

Apărută iniţial ca o metodă de cercetare ştiinţifică (în medicină, economie, psihologie etc.), studiul de caz a fost extins şi în problemele educaţiei, fiind utilizată de profesorul Colomb Langadall la Şcoala Comercială Harvard (1935) *(Harvard Graduate School of Bussines Administration).* Termenul provine din latinescul *casus* = eveniment fortuit.

Scopurile acestei metode interactive, valoroasă din punct de vedere euristic şi aplicativ constau în:

− realizarea contactului participanţilor cu realităţile complexe, autentice dintr-un domeniu dat, cu scopul familiarizării acestora cu aspectele posibile şi pentru a le dezvolta capacităţile decizionale, operative, optime şi abilităţile de a soluţiona eventualele probleme;

− verificarea gradului de operaţionalitate a cunoştinţelor însuşite, a priceperilor şi deprinderilor, a comportamentelor, în situaţii limită;

− sistematizarea şi consolidarea cunoştinţelor, autoevaluarea din partea fiecărui participant în parte, a gradului de aplicabilitate a acestora în situaţiile create;

− educarea personalităţii, a atitudinilor faţă de ceilalţi participanţi şi faţă de cazul respectiv, tratarea cu maturitate a situaţiilor;

− exersarea capacităţilor organizatorice, de conducere, de evaluare şi decizie asemeni unei situaţii reale.

Regulile desfăşurării metodei au în vedere în special „cazul" ales. Astfel, pentru ca o situaţie să poată fi considerată şi analizată precum un „caz" reprezentativ pentru un domeniu, ea trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

 să fie autentică şi semnificativă în raport cu obiectivele prefigurate, condensând esenţialul;

 să aibă valoare instructivă în raport cu competenţele profesionale, ştiinţifice şi etice;

 să aibă un caracter incitant, motivând participanţii la soluţionarea lui, corespunzând pregătirii şi intereselor acestora;

 să solicite participarea activă a tuturor elevilor/studenţilor în obţinerea de soluţii, asumându-şi responsabilitatea rezolvării cazului;

În aplicarea metodei studiului de caz, se parcurg *şase etape* şi anume:

• **Etapa 1.:** Prezentarea cadrului general în care s-a produs evenimentul şi a cazului respectiv:

 profesorul va alege mai întâi un „ caz" semnificativ domeniului cercetat şi obiectivelor propuse, care să evidenţieze aspectele general-valabile;

 cazul va fi prelucrat şi experimentat mai întâi pe un grup restrâns, apoi va fi propus participanţilor spre analiză;

 prezentarea trebuie să fie cât mai clară, precisă şi completă;

• **Etapa 2.:** Sesizarea nuanţelor cazului concomitent cu înţelegerea necesităţii rezolvării lui de către participanţi:

 are loc stabilirea aspectelor neclare;

 se pun întrebări de lămurire din partea participanţilor;

 se solicită informaţii suplimentare privitoare la modul de soluţionare a cazului (surse bibliografice);

• **Etapa 3.:** Studiul individual al cazului propus:

 documentarea participanţilor;

 găsirea şi notarea soluţiilor de către participanţi;

• **Etapa 4.:** Dezbaterea în grup a modurilor de soluţionare a cazului:

 analiza variantelor, fie mai întâi în grupuri mici (5–6 membri) şi apoi în plen, fie direct în plen, fiecare îşi expune variantă propusă;

 compararea rezultatelor obţinute şi analiza critică a acestora printr-o dezbatere liberă, moderată de profesor;

 ierarhizarea variantelor;

• **Etapa 5.:** Formularea concluziilor optime pe baza luării unor decizii unanime.

• **Etapa 6.:** Evaluarea modului de rezolvare a situaţiei-caz şi evaluarea grupului de participanţi (elevi/ studenţi/cursanţi), analizându-se gradul de participare. Totodată se fac predicţii asupra importanţei reţinerii modalităţilor de soluţionare în vederea aplicării lor la situaţii similare.

Exemplu de bună practică în lecţia de Educaţie tehnologică, clasa a VI-a, modulul I Economia familiei, tema: Rolul familiei în producţia şi consumul de bunuri materiale şi servicii

Studiu de caz:

Studiaţi schema din figura nr. 1

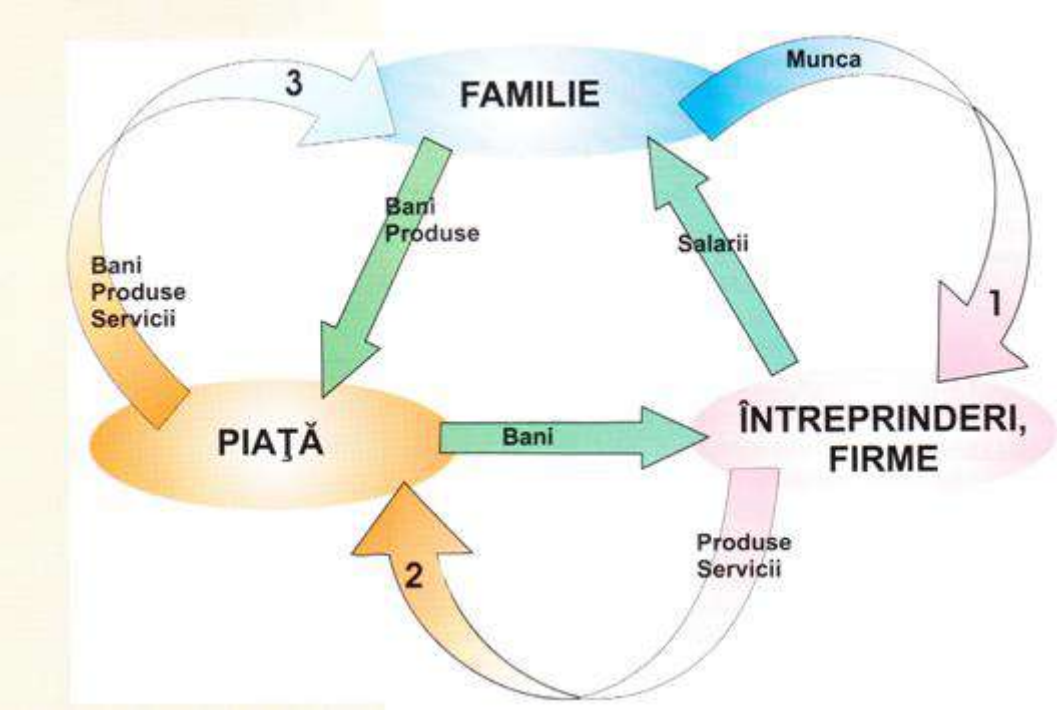

Figura nr. 1 – Activităţi ale familiei

a. Identificaţi activităţile (de producţie, schimb, consum) desfăşurate de membrii unei familii şi completaţi spaţiile libere:

1. activităţi de producţie:…

2. activităţi de consum:…

3. activităţi de consum:…

b. Motivaţi alegerea făcută în fiecare caz.

c. Realizaţi o schemă asemănătoare pentru membrii propriei familii şi precizaţi:

- unde se desfăşoară activităţile de producţie?

- ce tip de activitate are loc în piaţă?

- care sunt produsele achiziţionate?

Rolul profesorului, în cazul apelului la metoda studiului de caz, se reduce doar la cel de incitator şi de provocator al demersurilor de rezolvare a cazului. Cu abilitate şi discreţie, el trebuie să aplaneze eventualele conflicte şi să manifeste răbdare fată de greutăţile participanţilor de a soluţiona cazul, punând accent pe participarea activă şi productivă, individuală şi de grup.

Avantajele metodei studiului de caz sunt următoarele: o prin faptul că situaţia-caz, aleasă de profesor, aparţine domeniului studiat, iar elevii/studenţii sunt antrenaţi în găsirea de soluţii, se asigură o apropiere a acestora de viaţa reală şi de eventualele probleme cu care se pot confrunta, „familiarizându-i cu o strategie de abordare a faptului real" (Ioan Cerghit, 1997, p. 207) o prin faptul că are un pronunţat caracter activ, metoda contribuie la dezvoltarea capacităţilor psihice, de analiză critică, de elaborare de decizii şi de soluţionare promptă a cazului, formând abilităţile de argumentare; o prin faptul că se desfăşoară în grup, dezvoltă inteligenţa interpersonală, spiritul de echipă, toleranţa şi ajutorul reciproc, specific învăţării prin cooperare; o prin confruntarea activă cu un caz practic, metoda oferă oportunităţi în construirea unui pod între teorie şi practică;

Limitele aplicării metodei studiului de caz:

− dificultăţi legate de realizarea portofoliului de cazuri adecvate disciplinei, fapt care solicită mult timp de prelucrare şi experimentare a fiecărui caz;

− dificultăţi în evaluarea participării fiecărui elev la soluţionarea cazului, concomitent cu manifestarea fenomenului de complezenţă ori de lene, lăsând pe seama celorlalţi responsabilitatea rezolvării cazului;

− dificultăţi legate de accesul la sursele de informare necesare soluţionării cazului;

− experienţa redusă a unora dintre participanţi creează dificultăţi în găsirea soluţiei optime, cu efecte nedorite în gradul de implicare motivaţională în activitate;

Bibliografie selectivă:

1. Bontaş, Ioan, Pedagogie, Bucureşti, Editura All, 1994

2. Cerghit, Ioan, Metode de învăţământ, ediţia a III-a, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, R.A., 1997

3. Cucoş, Constantin, Pedagogie, Iaşi, Editura Polirom, 1996

4. Lichiardopol, Gabriela, Educaţie tehnologică, manual pentru clasa a VI-a, Bucureşti, Editura Aramis, 2005

5. Neacşu, Ioan, Metode şi tehnici de învăţare eficientă, Bucureşti, Editura Militară, 1990

Activităţi de învăţare cu caracter creativ în cadrul orelor de limba şi literatura română la ciclul primar

Prof. înv. primar Bălțoi- Gherghe Tatiana- Mădălina

Școala Gimnazială Drăgănești de Vede

Localitatea Drăgănești de Vede, județul Teleorman

Limba română este disciplina căreia îi revin sarcini exprese pentru dezvoltarea capacităţilor de comunicare şi creaţie, deoarece, în timpul comunicării, elevii dau glas trăirilor şi sentimentelor, aprobă

sau dezaprobă anumite probleme ale vieţii şi comportamentului social, exersând în permanenţă procesele psihice.

În tot ce am făcut la Limba şi literatura română nu am pierdut din vedere particularităţile de vârstă şi individuale ale micului şcolar angajat într-o activitate de instruire, educare, formare, am avut grijă să îmbin activitatea de învăţare cu cea de joc, m-am ferit să fac aprecieri negative care ar putea duce la refuzul elevului de a participa cu drag la o activitate sau la inhibarea lui; am urmărit în permanenţă perfecţionarea vorbirii elevilor, încercând să le trezesc sensibilitatea, care să-i facă să creeze frumosul, exprimându-şi gândurile şi simţurile într-o limbă curată, clară, nuanţată, presărată cu expresii plastice, într-un cuvânt, am încercat şi încerc în continuare să fiu eu însămi creativă în pregătirea şi susţinerea lecţiilor, calitate indispensabilă de altfel omului de azi şi de mâine.

În lucrarea „Instruire interactivă”, Muşata Bocoş face recomandări pentru stimularea creativităţii în şcoală:

- crearea unei atmosfere permisive, nestresante, deschise spre inovaţie;
- stimularea permanentă a gândirii elevilor şi crearea unei „clase singure de gândire”;
- neimpunerea de către învăţători a propriilor opinii şi puncte de vedere;
- încurajarea reflecţiei personale a elevilor;
- încurajarea elevilor de a pune întrebări, de a-şi pune întrebări , de a face predicţii;
- solicitarea elevilor de a face exerciţii diverse (rescrierea unui text, conceperea finalului pentru anumite povestiri, ilustrarea unor povestiri prin imagini, desene etc.);
- completarea unor texte lacunare, scheme, figuri, desene, rebusuri, compunere de texte, poezii, versuri;
- implicarea elevilor în activităţile evaluative;
- recompensarea de către învăţător a ideilor, acţiunilor şi demersurilor creative.

Având în vedere importanţa limbii şi literaturii române ca obiect de studiu, dar şi importanţa acesteia în activitatea umană, am considerat că este necesar să mă ocup în mod special de câteva aspecte legate de dezvoltarea capacităţilor creative ale elevilor în cadrul acestei discipline.

Multe din conţinuturile prevăzute de programă sunt un mijloc de activizare şi dezvoltare a potenţialului creativ al şcolarului:

- deprinderea de formare a cuvintelor pe baza unor sunete şi silabe date;
- deprinderea de formulare a propoziţiilor pornind de la cuvinte şi imagini date,

- îmbogăţirea vocabularului cu verbe, substantive comune şi proprii, numerale, pronume personale, adverbe, prepoziţii, conjuncţii etc.;
- structurile gramaticale proprii limbii române;
- deprinderi de formulare nuanţată a răspunsurilor la întrebările receptate,
- deprinderea de a formula întrebări (în acest sens foarte bine venită este metoda „*Explozia stelară*").
- deprinderea de a purta scurte conversaţii pe o temă aleasă sau dată;
- mijloace expresive verbale, paraverbale, nonverbale;
- deprinderea de a crea povestiri după imagini, după întrebări, pe baza unor cuvinte de sprijin etc.
- organizarea de jocuri şi concursuri, cum ar fi: crearea unor propoziţii în care toate cuvintele să înceapă cu aceeaşi literă;
- crearea unor cuvinte noi prin posibila combinare a unor litere date;
- realizarea unui text opus ca şi conţinut,

Jocul didactic poate fi utilizat pentru stimularea fluidităţii şi flexibilităţii verbale.

Jocurile folosite la limba şi literatura română constituie paşi importanţi pentru nuanţarea vocabularului elevilor, pentru sensibilitatea sufletelor lor, picurând multă sensibilitate şi iubire în toate creaţiile realizate de ei. Există o mulţime de jocuri didactice şi activităţi creatoare, axate pe teme lingvistice, prin care se poate învăţa şi forma un limbaj figurativ: Jocul însuşirilor, jocul „Cele mai potrivite expresii", jocul „Nu spune cuvântul", jocul „De-a poezia", jocul „Găseşte însuşiri omeneşti", jocul „Compune ghicitori", jocul „Ce s-ar întâmpla dacă…"etc.

Voi evidenţia câteva sarcini ca având o mare valoare formativă:

- identificarea cuvintelor, silabelor, sunetelor în propoziţii date sau formulate după imagini,
- găsirea unor cuvinte noi prin schimbarea unui sunet (iniţial, final, din interiorul cuvântului) în cuvinte date:; (*pod, nod, rod***;** *sare, sure, mure, mare).*
- identificarea sinonimelor şi antonimelor unor cuvinte şi integrarea lor în propoziţii, în vederea înţelegerii semnificaţiei;
- identificarea tuturor adjectivelor care pot fi asociate unor substantive (*zăpadă albă, moale, pufoasă, jucăuşă, sclipitoare);*
- identificarea tuturor adverbelor care pot fi asociate unor verbe (*pictez frumos, artistic, deseori, emoţionat).*
- formularea a cât mai multor enunţuri referitoare la o anumită temă sau obiect.

Compunerile şcolare (cls. III-IV) reprezintă cel mai generos prilej de valorificare a experienţei de viaţă, de manifestare a imaginaţiei creatoare a elevilor. Elevii vor alcătui texte/compuneri cu titlu dat, cu început dat, cu final dat, după imagini, texte libere, după benzi desenate, după un plan de idei, pe baza unor cuvinte de sprijin, pe baza unui text încurcat, după un proverb sau grup de versuri .

Exersarea capacităţii de a purta scurte conversaţii pe o temă dată sau aleasă, sau imaginarea de fapte sau întâmplări diferite contribuie la stimularea creativităţii elevilor**.** De pildă:

a) Imaginaţi-vă discuţia dintre moşneag şi brad înainte de a fi tăiat(„Vreau să trăiesc printre stele" -Victor Eftimiu)**.**

b) Imaginaţi-vă un dialog purtat cu Moş Crăciun.

c) Imaginează-ţi povestea unui fulg de nea.

d) Imaginaţi-vă un dialog între negustor, domnitor şi un ţăran.(„Ocaua lui Cuza" –Dumitru Almaş).

e) Continuaţi întâmplarea din textul „În Ajunul Anului Nou"de Fănuş Neagu, dându-i un alt sfârşit.

Exerciţiile lexicale contribuie la îmbogăţirea vocabularului, la dezvoltarea capacităţii de a gândi şi de a se exprima. Formarea unui limbaj care să fie expresia unei gândiri logice şi ordonate poate fi un instrument de lucru extrem de eficace în formarea capacităţilor creatoare.

Metoda **„P**ălăriilor gânditoare**"**

„Dacă interpretezi rolul unui gânditor, chiar vei deveni unul…"

Eduard de Bono

Este o tehnică interactivă, de stimulare a creativităţii participanţilor care se bazează pe interpretarea de roluri în funcţie de pălăria aleasă. Sunt şase pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roşu, galben, verde, albastru şi negru. Membrii grupului îşi aleg pălăriile şi vor interpreta astfel rolul precis, aşa cum consideră mai bine. Rolurile se pot inversa, participanţii sunt liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă.

Culoarea pălăriei este cea care defineşte rolul.

Pălăria albă – **informează**

- deţine informaţii despre tema pusă în discuţie, face conexiuni, oferă informaţia brută;

- este obiectivă asupra informaţiilor, este neutră.

Pălăria roşie – **spune ce simte despre**

- dă frâu liber imaginaţiei şi sentimentelor;

- descătuşează stările afective, roşu însemnând şi supărarea sau furia;

- reprezintă o bogată paletă a stărilor afective;

Pălăria galbenă – **aduce beneficii**

- oferă o perspectivă pozitivă şi constructivă asupra situaţiei;

- culoarea galbenă simbolizează lumina soarelui, strălucirea optimismul;

- exprimă speranţa şi are în vedere beneficiile şi valoarea faptelor date.

Pălăria verde – **generează ideile noi**

- exprimă ideile noi, stimulând gândirea creativă;

- este simbolul fertilităţii, al producţiei de idei noi, inovatoare

- cere un efort de creaţie.

Pălăria albastră - **clarifică**

- exprimă controlul procesului de gândire;

- albastru e rece; este culoarea cerului care este deasupra tuturor, atotvăzător şi atotcunoscător;

- supraveghează şi dirijează bunul mers al activităţii;

- monitorizează jocul şi are în vedere respectarea regulilor.

Pălăria neagră – **identifică greşelile**

- exprimă prudenţa, grija, avertismentul, judecata;

- oferă o perspectivă întunecoasă, tristă, sumbră asupra situaţiei în discuţie;

- este perspectiva gândirii negative, pesimiste.

Participanţii trebuie să cunoască foarte bine semnificaţia fiecărei culori şi să-şi reprezinte fiecare pălărie, gândind din perspectiva ei. Nu pălăria în sine contează, ci ceea ce semnifică ea ceea ce induce culoarea fiecăreia. Pălăria poate fi purtată individual – şi atunci elevul respectiv îi îndeplineşte rolul – sau mai mulţi elevi pot răspunde sub aceeaşi pălărie.

Exemplu de aplicare a acestei metode:

Am aplicat această metodă în cadrul textului „*Negustorul din Florenţa şi Vodă Ţepeş*” după Mihail Drumeş.

Pălăria albă – povesteşte pe scurt textul;

Pălăria albastră – îl caracterizează pe marele voievod Vlad Ţepeş ca fiind iute ca focul, aprig, drept, cinstit, în timp ce negustorul era suspicios, fricos, grijuliu pentru averea şi viaţa sa.

Pălăria roşie – arată că domnitorul îşi iubea poporul pe care-l conducea şi purta de grijă tuturor celor aflaţi în ţara sa; spune ce simte faţă de modul cum a procedat cu negustorul .

Pălăria neagră – critică atitudinea negustorului care nu a avut încredere în legile şi oamenii ţării. El trebuia să se informeze despre ţara condusă de Vlad Ţepeş sau putea să mai fi avut pe cineva cu el . Consideră că şi domnitorul ar fi putut să-şi înfrâneze mânia, explicându-i calm negustorului situaţia fără a-l lăsa să stea o noapte nedormit.

Pălăria verde – spune că negustorul ar fi putut să-şi adăpostească averea la un han sau şi-ar fi putut plăti oameni care să-i apere avutul fără să-l deranjeze pe domnitor.

Pălăria galbenă – găseşte alt final textului.

Nu există reţete miraculoase prin care să fie stimulată creativitatea elevilor, dar există conturate o serie de metode şi tehnici care contribuie la educarea creativităţii elevilor, o cerinţă tot mai actuală zilelor noastre, când elevii trebuie să fie educaţi astfel încât să fie unul pentru celălalt, nu unul împotriva celuilalt, când ei nu mai trebuie să fie doar simpli spectatori, ci să se lase antrenaţi în „jocul nostru", să participe efectiv, activ şi interactiv la activitatea didactică.

Bibliografie:

1. Bocoş, M. (coord.) (2006), Tradiţii, valori şi perspective în învăţământul primar, Cluj-Napoca, Casa Cărţii de Ştiinţă;
2. Oprea, C. L.(2009), *Strategii didactice interactive*,Bucureşti, EDP;
3. Stoica, A. (1983), *Creativitatea*

Creativitate si inovatie in invatare
Predare creativă – învățare creativă

Profesor: Dobrescu Veronica
Școala Gimnazială ”Gala Galaction” Dideşti
Localitatea Didesti , județul Teleorman

”*Creativitatea înseamnă să gândeşti lucruri noi. Inovaţia înseamnă să le faci.*”

Theodor Levit

Exigenţele vieţii contemporane şi nevoia de a face faţă problemelor complexe şi schimbărilor din diferite sectoare de activitate au transformat problema creativităţii într-o prioritate. Se apreciază că depistarea şi stimularea creativităţii la toate vârstele, mai cu seamă la vârstele copilăriei şi adolescenţei,este un obiectiv general al educaţiei.

În literatura domeniului s-au identificat mai multe niveluri (tipuri) ale creaţiei:

- **creativitatea expresivă** – se manifestă mai ales în desenele copiilor; nu apar preocupări legate de utilitate sau valoare.
- **creativitatea productivă** – se referă la crearea de obiecte materiale sau ideale în condiţii obişnuite; produsele pot să nu fie diferite de ale celorlalţi oameni.
- **creativitatea inventivă** – se caracterizează prin invenţie şi descoperire; este proprie oamenilor care pot să aducă perfecţionări,îmbunătăţiri unei lucrări.
- **creativitatea inovatoare** – este specifică unui număr mai mic de persoane(elite) şi presupune crearea unor opere caracterizate prin originalitate şi valoare socială.
- **creativitatea emergentă** – este proprie omului de geniu, care revoluţionează un domeniu sau a cărui operă dăinuie timp de secole.

Inteligenţa, ca aptitudine generală care contribuie la adaptarea individului în situaţii noi, este o condiţie importantă pentru creativitate. La rândul lor, aptitudinile speciale (muzicale, tehnice, pedagogice), facilitează efectuarea activităţii creatoare în domeniul în care se manifestă. Aptitudinile speciale mijlocesc eficienţa activităţii într-un anumit domeniu, protejează obţinerea unor performanţe superioare şi asigură suportul operaţional pentru conduita creativă. De regulă, abordarea creativă a oricărei activităţi profesionale sau sociale necesită îmbinarea de aptitudini generale şi speciale.

Capacităţile intelectuale sunt condiţii necesare, dar nu şi suficiente pentru actul creator. Există o serie de factori noncognitivi (motivaţionali, atitudinali sau volitivi) implicaţi în declanşarea,

direcţionarea, susţinerea şi finalizarea activităţii creatoare. Este vorba, în primul rând de motivaţie, în special de cea intrinsecă. Curiozitatea, pasiunea pentru cunoaştere, dorinţa de a descoperi ceva nou sunt mobiluri energizante pentru actul creator .Comportamentul creator este susţinut apoi de o serie de trăsături de caracter, cum ar fi : încrederea în forţele proprii ,curajul în asumarea riscurilor, perseverenţa în căutarea soluţiilor, conştiinciozitatea. Dintre atitudinile favorabile creaţiei, menţionăm:respingerea rutinei, a conformismului, a stării de suficienţă, deschiderea spre nou, cutezanţa în adoptarea de noi scopuri,simţul valorii, respectul faţă de originalitate, etc.

Metode şi tehnici de depistare a capacităţilor creative la elevi

Dovezi concrete ale actului creator se pot obţine prin analiza produselor activităţii şcolare şi extraşcolare a elevilor. Se are în vedere cunoaşterea randamentului şcolar al elevilor, cu precauţia că acesta nu reflectă fidel nivelul de creativitate al acestora, mai ales în condiţiile în care se apreciază performanţa reproducerii cunoştinţelor, şi nu atât originalitatea şi noutatea ideilor sau produselor obţinute în urma unei activităţi de învăţare. Mari creatori (I. Newton, Ch. Darwin, Gh. Ţiţeica şi alţii) au avut rezultate şcolare mediocre sau chiar foarte slabe. În contextul predării-învăţării diferitelor discipline de învăţământ se pot însă identifica produse ale activităţii elevilor (creaţii literare, artistice, plastice, tehnice), care permit depistarea capacităţilor de creaţie. De asemenea, importante sunt realizările elevilor la concursuri şi olimpiade şcolare, la cercurile ştiinţifice, tehnice sau artistice.

O altă metodă de depistare a creativităţii o constituie *chestionarul*, care presupune o suită de întrebări adresate elevilor despre comportamentul creativ al lor sau al colegilor. Analiza răspunsurilor scrise oferă indicii suplimentare despre aptitudinile creatoare, despre nivelul de apreciere sau autoapreciere, despre motivaţii, intenţii, etc.

Studiul de caz este o metoda utilizată pentru analiza personalităţii creatoare, a genezei şi evoluţiei actului creator. Se poate apela la interviuri, la studii genealogice, la analiza mediului familial, şcolar sau profesional al personalităţii.

Testele reprezintă un instrument de identificare şi măsurare a creativităţii, utilizat de către psihologi. Testele de creativitate estimează factori intelectuali, cum ar fi: fluenţa ideilor, flexibilitatea gândiri, originalitatea, imaginaţia creatoare. Probele sunt verbale şi nonverbale. După aplicarea testelor se calculează scorurile pentru factorii vizaţi şi se interpretează prin raportare la un etalon.

Apreciem că depistarea potenţialului creativ al elevilor constitue o primă etapă a procesului de educare a creativităţii. Pentru ca pontenţialul creativ al elevilor să se exprime în activitatea şcolară sau extraşcolară este nevoie de un mediu favorabil în acest sens . M. Ionescu (2000) apreciază că şcoala reprezintă principalul factor care poate contibui la verificarea creativităţii potenţiale a elevilor, la stimularea înclinaţiilor lor creative.

Pentru depistarea capacităţilor creative ale elevilor este foarte important ca profesorii să cunoască trăsăturile comportamentului creator,(care se referă la inteligenţa generală, aptitudini speciale,gândire divergentă ,curiozitate ştiinţifică, imaginaţie creatoare ,spirit de observaţie ,critic, îndrăzneala , etc) şi să fie preocupaţi de acest aspect. Din această prespectivă devine deosebit de importantă reconsiderarea activităţii de predare şi învaţare prin prisma creativităţii, ceea ce înseamnă trecerea de la o predare rutinieră la una creativă,de la o învăţare reproductivă la una productivă.

Predarea creativă-învăţare creativă

”*Creativitatea este un proces de învățare, la care elevul și profesorul sunt una și aceeași persoană*.” Arthur Koestler

Predarea creativă şi respectiv, învăţarea creativă reprezintă atribute ale învăţământului modern. Nu de puţine ori însă în şcoală se inhibă activităţile creatoare ale elevilor prin cultivarea unui comportament stereotip. Elevii creativi sunt adeseori percepuţi ca nedisciplinaţi, nonconformişti sau prea îndrăzneţi. Pentru ca profesorii să poată educa elevii în spiritul creativităţii, este necesar ca ei înşişi să fie creativi. profesorul îşi exprimă creativitatea la nivelul :proiectării, organizării şi conducerii activităţilor instructiv- educative, desfăşurării procesului de evaluare a randamentului şcolar al elevilor, reglării demersurilor didactice proprii pe baza informaţiilor obţinute prin feed-back, realizării de cercetări ştiinţifice teoretice şi practic-aplicative în domeniul specialităţii sale şi în cel al psihopedagogiei.

Profesorul îşi exprimă creativitatea la nivelul :proiectării, organizării şi conducerii activităţilor instructiv- educative, desfăşurării procesului de evaluare a randamentului şcolar al elevilor, reglării demersurilor didactice proprii pe baza informaţiilor obţinute prin feed-back, realizării de cercetări ştiinţifice teoretice şi practic-aplicative în domeniul specialităţii sale şi în cel al psihopedagogiei.

Predarea creativă pregăteşte şi încurajează învăţarea creativă. Predarea creativă vizează de altfel un antrenament intelectual şi motivaţional-atitudinal al elevului în raport cu conţinuturile abordate. Învăţarea creativă se defineşte prin faptul că elevii sunt implicaţi intelectual şi acţional în descoperirea cunoştinţelor,în generarea noului pe baza a ceea ce au învăţat.

Învăţarea creativă se bazează pe căutare activă, pe explorare, problematizare, polemizare pe punere şi rezolvare de probleme în manieră originală. Pentru ca elevii să ajungă la această formă superioară de învăţare, ei au nevoie de îndrumarea profesorului.

Din perspectiva elevilor, principalele obstacole în calea unei învăţări creative sunt : teama de a nu greşi, de a nu se face de râs, timiditatea, graba de a accepta prima idee, descurajarea,lipsa persecerenţei, pasivitatea, percepşia de sine devalorizantă (de genul “Nu sunt o persoană creativă”), intoleranţa faţă de ideile colegilor, conformismul, etc.

La întrebarea: ”Cum se poate gândi şi învăţa creativ?”, P. Mureşan (1990) ne oferă câteva recomandări:

- emiterea a cât mai multor idei noi şI originale,identificarea cât mai multor relaţii,asocieri sau reprezentarea a cât mai multor sensuri(fluiditatea gândirii);
- înţelegerea şi regândirea infomaţiilor de cât mai multe perspective;
- renunţarea la vechile scheme,modele sau strategii rezolutive şi experimentarea în pemanenţă a altora noi(flexibilitatea gândirii);
- investigarea, poblematizarea,experimentarea mintală a informaţiei prin punerea cât mai multor întrebări asupra lucrurilor;
- practicarea unei învăţări active, făcând ceva: scoaterea ideilor principale dintr-un text,eleborarea de scheme,de grafice, de referate,proiecte, aplicarea cunoştinţelor în practică, în rezolvarea de exerciţii şi probleme,etc;
- practicarea unei învăţări anticipative(anticiparea cauzelor, efectelor,rezultatelor, consecinţelor,soluţiilor, evoluţiilor unui fenomen;învăţarea pentru viaţă şi nu doar pentru a face faţă la lecţii, la teze sau la examene).

Opusul învăţării creative este învăţarea reproductivă (de menţinere), caracterizată prin asimilarea de cunoştinţe sub presiunea lucrărilor de control, a tezelor, examenelor,etc. Învăţarea reproductivă ne ajută să facem faţă schimbărilor previzibile, în timp ce învăţarea creativă dezvoltă capacitatea de a face faţă situaţiilor noi, imprevizibile.

Astăzi în şcoli se pune tot mai mult problema predării şi învăţării creative. Având în vedere că valoarea oricărui model sau tip al predării şi învăţării este validată şi probată prin superioritatea rezultatelor produse,se impune şi reconsiderarea evaluări din această perspectivă. Aceasta înseamnă o orientare a actului evaluative spre determinarea şi încurajarea potenţialului creative al elevilor. Diversificarea metodelor de evaluare, încurajarea autoevaluării şi interevaluării, accentuarea caracterului formativ al evaluării sunt câteva măsuri pe care le suportă activitatea de evaluare din perspective pedagogiei creativităţii.

Bibliografie

1. Sorin Cristea- 1998. *Dicţionar de termeni pedagogici*, EDP.
2. Sorin Cristea, 2004, *Studii de pedagogie generală*,EDP.
3. Constantin Moise, 1996, *Elemente fundamentale de didactică*, Editura Ankarom, Iaşi.
5. Mihai Stanciu, 2003, *Didactica postmodernă*, Ed. Universităţii Suceava.
6. Ioan Necşu, 1990, *Instruire şi învăţare*, Ed. Ştiinţifică, Bucureşti;
7. Ioan Cerghit, 2005, *Metode de învăţământ*, Editura Polirom, Iaşi.
8. Ioan Jinga, Elena Istrate, 1998, Manual de pedagogie, Ed. All, Bucureşti.

9. Romiţă Iucu- Instruirea şcolară, Editura Polirom, Iaşi.
10. I. Negreţ- Dobridor, I.O. Pânişoară, *Ştiinţa învăţării*, Editura Polirom, Iaşi.2005.
11. Elena Joiţa, Pedagogie- *Educaţie şi curriculum*, Ed. Universitaria,Craiova, 2003.
12. Constantin Cucoş, *Pedagogie*, Ed. Polirom, Iaşi, 2002;

Creativitatea in derularea proiectelor educationale prin abordarea informatizata a procesului instructiv –educativ

Operator bază de date: Heroiu Liana,

Școala Gimnazială Zaharia Stancu,

Localitatea Roșiorii de Vede, jud. Teleorman

Secretar: Chiriță Amalia,

Școala Gimnazială Zaharia Stancu,

Localitatea Roșiorii de Vede, jud. Teleorman

În contextul societăţii moderne actuale, datorită faptului că întreaga lume tinde să se transforme într-o societate informatională, apare nevoia ca, înca de la cele mai fragede vârste, copiii sa fie pregatiţi pentru un contact benefic cu lumea în care trăiesc, prin intermediul calculatorului.

Modernizarea şcolii româneşti presupune adecvarea acesteia la provocările şi la noile solicitări ale mediului socio –profesional. Indiscutabil, învăţământul nu poate evolua în afara acestui adevăr, atâta timp cat, în condiţiile rapid schimbătoare ale tehnologiei informaţiei, utilizarea frecventă a calculatorului, a noii tehnologii în procesul instructiv- educativ, devine o necesitate.

Şcoala trebuie să ţină pasul cu tehnologia, să înţeleagă şi să anticipeze impactul asupra modului de învăţare. Calculatoarele ofera libertate, flexibilitate dar şi individualitate. Iată că, tehnologia modernă, calculatorul, oferă posibilităţi de prezentare sau de transmitere de noi conţinuturi, într-o manieră nouă, atractivă, prin forme, culori şi mişcare, asigură o tratare interdisciplinară, posibilitatea de individualizare, încorporează o bază de demonstraţii şi exemplificări iar jocurile didactice pot solicita perspicacitatea, atenţia distributivă, creativitatea...contribuind la dezvoltarea unor abilităţi sau afinităţi faţă de unele ştiinţe.

Softurile educaţionale susţin efortul de învăţare într-un ritm propriu şi favorizează administrarea unor forme noi de evaluare şi de urmările a unor progrese înregistrate de elevi.

Calculatorul nu elimină rolul cadrului didactic, ci îmbogăţeşte instrumentele pedagogice în concordanţă cu finalităţile fiecărui ciclu de învăţământ, măreşte calitatea învăţării şi permite includerea noţiunilor într-un corp coerent de informaţii, îmbogăţindu-le permanent.

Calculatorul poate fi folosit în procesul de predare, integral sau numai în anumite secvenţe ale lecţiei dar nu înlocuieşte învăţătorul, ci preia funcţii din activitatea sa didactică, educativă precum, poate şi prelua şi momente din munca elevului.

Tehnologiile digitale nu trebuie să reprezinte o simplă adăugare în planul de învăţământ, ele trebuie sa fie integrate deplin „în serviciul educaţiei" la toate nivelurile sistemului şcolar. Actorii educaţionali trebuie să fie formaţi pentru a face faţă schimbării, incertitudinii si inovării. Complexitatea crescută a şcolilor şi mediilor de învaţare de astăzi sugerează nevoia realizării într-o nouă manieră a activităţilor educaţionale.

Calculatorul este foarte util atât elevului cât şi profesorului însă folosirea acestuia trebuie realizată astfel încât să îmbunătăţească calitativ procesul instructiv-educativ, nu să îl îngreuneze. Calculatorul trebuie folosit astfel încât să urmarească achiziţionarea unor cunoştinţe şi formarea unor deprinderi care să permită elevului să se adapteze cerinţelor unei societăţi aflată într-o permanentă evoluţie. Aceştia trebuie să fie pregătiţti, orientaţi cu încredere spre schimbare, ei vor simţi nevoia de a fi instruiţi cât mai bine pentru a face fată noilor tipuri de profesii. Eşecul în dezvoltarea capacităţii de a reacţiona la schimbare poate atrage după sine pasivitatea şi alienarea. Profesorul traieşte el însusi într-o societate în schimbare, şi din fericire, în prima linie a schimbării, astfel încât va trebui săse adapteze, să se acomodeze, să se perfecţioneze continuu.

Introducerea în şcoala a internetului şi a tehnologiilor moderne duce la schimbări importante în procesul de învăţământ. Astfel actul învăţării nu mai este considerat a fi efectul demersurilor şi muncii profesorului, ci rodul interacţiunii elevilor cu calculatorul şi al colaborării cu profesorul.

Această schimbare în sistemul de învăţământ vizeaza urmatoarele obiective :

- Creşterea eficienţei activităţilor de învăţare
- Dezvoltarea competenţelor de comunicare şi studiu individual

Atingerea acestor obiective depinde de gradul de pregătire a profesorului în utilizarea calculatorului, de stilul profesorului, de numarul de elevi, de interesul, cunoştintele şi abilităţile acestora, de atmosfera din clasa şi tipul programelor folosite, de timpul cât se integreaza softul în lecţie, de sincronizarea explicaţiilor cu secvenţele utilizate, de metodele de evaluare, de fişele de lucru elaborate.

Utilizarea la întâmplare, fară un scop precis, la un moment nepotrivit, a calculatorului în timpul lecţiei duce la plictiseală, monotonie, ineficienţa învăţării prin neparticiparea unor elevi la lecţie,

nerealizarea obiectivelor lecţiei şi poate produce repulsie faţă de acest mijloc modern de predare-învăţare-evaluare. Folosirea în exces a calculatorului poate duce la pierderea abilităţilor practice, de calcul şi de investigare a realităţii, la deteriorarea relaţiilor umane. De asemenea individualizarea excesivă a învăţării duce la negarea dialogului elev-profesor şi la izolarea actului de învăţare în contextul său psihosocial. Materia se segmentează şi se atomizeaza prea mult, iar activitatea mentală a elevilor este diminuată, ea fiind dirijată pas cu pas.

Creativitatea – premisă a performanţei şcolare

Profesor învățământ primar: Ilie Mihaela
Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”
Localitatea Roșiorii de Vede, Judetul Teleorman

“Fără creativitate nu există soluţii la probleme, nu există o viziune a viitorului, nu există găsirea oportunităţilor şi fructificarea lor, nu există alternative, nu există exprimarea fiinţei umane la întregul ei potenţial.”
(Pera Novacovici)

De-a lungul timpului specialiştii au elaborat mai multe teorii asupra conceptului de creativitate. Astfel J.P.Guilford concepe creativitatea ca o etapă a învăţării, transferabilă şi în alte domenii de activitate, iar Nednik consideră creativitatea un proces de organizare şi transformare a unor elemente asociative în combinaţii noi pe baza gândirii. Creativitatea nu înseamnă doar receptarea şi consumul de nou, ci în primul rând crearea noului. După C.Rogers adaptarea creativă naturală pare a fi singura posibilitate prin care omul poate ţine pasul cu schimbarea caleidoscopică a lumii sale. În condiţiile ratei actuale a progresului ştiinţei, tehnicii şi culturii, un popor cu un nivel scăzut al creativităţii, cu o cultură limitată nu va putea rezolva eficient problemele cu care se confruntă. Dacă oamenii nu vor realiza idei noi şi originale în adaptarea lor la mediu, atunci popoarele lor nu ar mai fi competitive în plan internaţional.

Viaţa modernă, cu schimbările socioeconomice şi micşorarea depozitului de resurse convenţionale, impune dezvoltarea creativităţii şi punerea ei în slujba progresului uman şi bunăstarea materială şi spirituală a omenirii. Rolul cel mai important în depistarea, stimularea şi finalizarea creativităţii îl ocupă şcoala. Astfel şcoala contemporană trebuie să fie centrată pe elev, oferindu-i posibilitatea de dezvoltare la maxim a capacităţilor şi aptitudinilor creatoare prin procesul învăţării. Cercetările în domeniul creativităţii au arătat că există interacţiune între creativitate, inteligenţă, randament şcolar, conţinutul învăţământului şi rezultatele învăţării. Arthur Koestler spunea că „Creativitatea este un proces de învăţare aparte, la care elevul şi profesorul sunt una şi aceeaşi

persoană” fapt ce demonstrază că fiecare cadru didactic are azi o mare responsabilitate în procesul de învăţământ, în sensul că e obligat să le ofere elevilor posibilitatea dobândirii unei experienţe sociale şi constructive noi, bazată pe cooperare şi colaborare în rezolvarea problemelor vieţii, ca să poată să-şi asigure convieţuirea într-o lume paşnică.

În aceste condiţii, putem considera că există o creativitate cotidiană, obişnuită, manifestată ori de câte ori oamenii rezolvă o situaţie problematică, şi o creativitate de nivel înalt, accesibilă unei minorităţi.În funcţie de felul cum este organizat şi orientat, procesul de învăţământ poate duce la dezvoltarea gândirii creatoare, dar din păcate şi la formarea unei gândiri şablon.Gândirea creatoare a elevilor se dezvoltă în instituţia de învăţământ prin creşterea exigenţei faţă de capacităţile lor, fără a distanţa însă prea mult exigenţele faţă de posibilităţi. Cerinţa principală trebuie să vizeze nu reproducerea fidelă a textelor sau explicaţiilor date la lecţie, ci stimularea independenţei şi originalităţii gândirii, căutarea activă de soluţii şi răspunsuri, experimentarea, chestionarea etc. În şcoală elevii ridică adeseori întrebări. Între întrebare şi răspuns este util să se ducă o mică discuţie de tip euristic cu elevul, care să-i dea cât mai mult posibilitatea să contribuie la găsirea răspunsului, pe baza experienţei şi a cunoştinţelor sale.

Una din greutăţile principale pe care le întâlnesc elevii la toate nivelele învăţământului este detaşarea dintr-un obiect a componentelor esenţiale de cele neesenţiale. Din acest motiv, activitatea de generalizare şi abstractizare este influenţată de flexibilitatea gândirii, de capacitatea de a renunţa la ipotezele infirmate de experienţă.S-au elaborat numeroase metode şi procedee menite să uşureze procesul de conceptualizare la elevi. Aceste metode trebuie să aibă în componenţă şi mijloacele de învăţământ adecvate.

Creativitatea nu se poate realiza numai prin educarea gândirii. Un rol important revine factorilor motivaţionali. Mulţi autori consideră că motivaţia este o componentă vitală a creativităţii. În şcoală, motivaţia principală, o constituie pentru majoritatea elevilor, obţinerea unor note mari, dar şi satisfacţia multor elevi de a descoperi noutăţi, fapte şi idei noi.

Scopul oricărei educaţii creative este acela “de a da elevului posibilitatea să folosească din plin întregul său potenţial”(Landau,E.,1979), iar “discrepanţa dintre capacitatea creativă înnăscută şi performanţele creative ale unui elev poate fi atenuată printr-o educaţie bine orientată”, de la o învăţare necreativă la o învăţare creativă (Parnes.S.J.,1962).

,,Legea creativităţii. Orice progres începe cu o idee în mintea cuiva. Tot ceea ce mintea noastră poate concepe şi crede cu adevărat, poate să şi obţină”.(Peter Arnold)

Bibliografie:

1. Sălăvăstru,D.,2004, *Psihologia educaţiei*, Iași,Editura Polirom
2. Jiga,I.,Negruţ, I., 1999, *Învăţarea eficientă*, Bucureşti, Editura Editis,

3. Amabile,T., 1997,*Creativitatea ca mod de viaţă, Ghid pentru părinţi şi profesori*,1997,Bucureşti, Editura Ştiinţă şi Tehnică

Creativitatea- o cerinta a zilelor noastre

Prof. inv.primar Popescu Daniela

Prof.inv.primar Pepene Irina

Scoala Gim. "Gala Galaction" Didesti

Localitatea Didesti; Jud. Teleorman

Rolul şcolii la formarea comportamentului creator este foarte important, deoarece rămâne principalul instrument pe care societatea îl foloseşte pentru cultivarea creativităţii la membrii ei tineri, de vârstă şcolară.

Preocuparea de formare a independenţei în gândire şi exprimare implică şi o legătură cu familia. Părinţii trebuie convinşi că tutelarea excesivă împiedică dezvoltarea intelectului, manifestarea independentă a gândirii şi fanteziei lui, factori esenţiali în dobândirea viitoare a unei autentice competenţe profesionale.

În concluzie, se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în şcoală. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire şi stilul de lucru în clasă, cristalizate în secole de învăţământ tradiţional, prea puţin preocupat de această latură a personalităţii elevului, care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai însemnată.

Putem spune aşadar că, creativitatea trebuie încurajată şi cultivată prin respectul de sine, ea nu este doar un har dăruit de Dumnezeu, ci este însăşi exprimarea de sine a fiinţei umane, în orice domeniu se manifestă..

Creativitatea este educabilă. Pentru dezvoltarea creativităţii la elevi există două căi:

a) modernizarea sistemică a învăţământului, în toate verigile şi amănuntele sale, în lumina unei pedagogii a creativităţii;

b) introducerea unui curs aplicativ de creativitate ca o materie de sine stătătoare, repetabil la anumite intervale de timp. Acesta va avea un triplu caracter: interdisciplinar (ca metodologie, material faptic şi aplicaţii), supradisciplinar (ca realizare şi finalitate) şi paradisciplinar (ca plasare în programa şcolară, alături de celelalte discipline de studiu).

Aspiraţia spre dezvoltarea spiritului creativ a dus la conceperea unor metode care, pe de o parte, să combată blocajele, iar pe de alta, să favorizeze asociaţia cât mai liberă a ideilor.

Metodele de cultivare a creativităţii sunt *tradiţionale* (modernizate şi completate în funcţie de obiectivele propuse) şi *speciale*.

Activităţile propuse elevilor în scopul sporirii gradului de implicare activă şi creativă în şcoală, trebuie să asigure :

1. Stimularea gândirii productive, a gândirii critice, a gândirii divergente şi laterale;

2. Libertatea de exprimare a cunoştinţelor, a gândurilor, a faptelor. În acest sens apar ca adecvate activităţile care cer spontaneitate şi contribuie la dezvoltareaindependenţei în gândire şi acţiune;

3. Utilizarea talentelor şi a capacităţilor specifice fiecarui individ în parte;

4. Incitarea interesului către nou, necunoscut şi oferirea satisfacţiei găsirii soluţieidupă depunerea unui efort de căutare de către elev;

5. Exersarea capacităţilor de cercetare, de căutare de idei, de informaţii, deposibilităţi de transfer de sensuri, de criterii de clasificare;

6. Dezvoltarea capacităţii de organizare de materiale, de idei prin întocmirea deportofolii asupra activităţii proprii, de colecţii de cuvinte, de obiecte, decontraste;

7. Organizarea de discuţii pe anumite teme, iniţierea de jocuri, de excursii;

8. Educarea capacităţii de a privi altfel lucrurile, de a-şi pune întrebări neobişnuitedespre lucruri obişnuite. .

Pentru a stimula activismul şi creativitatea elevului, profesorul însuşi trebuie să fie un tip creativ şi activ, să manifeste un comportament şi o atitudine pozitivă în acest sens.Instruirea interactivă şi creativă redimensionază rolurile şi ipostazele cadrului didactic.

Prin învăţarea creativă nu se urmăreşte neapărat a se face din fiecare copil un geniu, dar putem şi trebuie să reuşim, ca dascăli, să facem din fiecare copil un participant activ – independent sau în grup – la „redescoperirea" adevărurilor despre lucruri şi fenomene, atunci când i se indică direcţiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-şi pună întrebări similaren cu cele pe care şi le pune cercetătorul ştiinţific cum ar fi: „cine", „ce", „unde", „prin ce mijloace", „în ce scop", „cum", „când", deoarece ele întreţin interesul pentru cunoaştere şi corespund spiritului de curiozitate al copilului.

Mediul şcolar deţine recordul în privinţa unor practici contraindicate pentru dezvoltarea creativităţii şi activismului elevului în învăţare:• transmiterea, în permanenţă, a cunoştinţelor „de-a gata" construite• lipsa de flexibilitate şi de toleranţă faţă de răspunsurile personale ele elevilor,• îngrădirea dorinţei de a efectua desene nesupuse canoanelor;• descurajarea ideilor proprii ale elevului şi a nonconformismului;• hipercriticismul şi sarcasmul cadrului didactic;• lipsa de entuziasm şi comoditatea profesorului, implicarea activă a elevului însarcină solicitând şi din partea profesorului efort de participare şi de cooperare;• directivismul, dogmatismul şi rigiditatea stilului de predare;• preţuirea memoriei brute şi a reproducerii contextuale;• uniformizarea şi lipsa tratării diferenţiate;• accentul pe cantitate şi nu pe calitate în furnizarea şi reproducereacunoştinţelor din partea elevului;• interese reduse din partea

educatorului, în a stimula creativitatea elevilor pentrua evita abaterea de la proiectul de lecţie presabilit;• evitarea folosirii metodelor interactive de stimulare a creativităţii pentru a nu crea „dezordine" în clasă.

Pentru înfaptuirea cerinţelor creativţăţii la lecţie, este necesară instaurarea unui climat favorabil "caracterizat printr-o tonalitate afectivă-pozitivă, de exigenţă şi de înţelegere, de responsabilitate", afirmă Ana Stoica în lucrarea "Creativitatea elevilor". Tot autoarea continuă, arătând că :"Învăţătorii şi profesorii creativi determină avântul creativităţii de la profesor la elev, fenomen urmat de automodelarea copilului în funcţie de atitudinile şi convingerile devenite ale lui".

Este necesar ca învăţătorul să-i pună pe elevi in situaţia de a învăţa să dobândească cunoştinţe în mod îndependent, să caute soluţii noi, originale, să aplice creator cunoştinţele.

Învăţătorul creativ oferă învăţarea într-o atmosferă neautoritară, încurajează procesul gândirii creative. El ştie cum să folosească întrebările. Conduita creatoare este provocată de întrebarea operaţională potrivită pentru că ea duce la explorare şi dezvoltă curiozitatea. Un învăţător creativ încurajează elevii să exprime teorii ce par ridicole, să combine materialele şi noţiunile în modele noi, originale.

Copilul care are posibilitatea să fie spontan şi independent, va putea, în viitor, să fie creativ. De aceea învatamantul trebuie să capete un caracter participativ , de aceea învăţătorul trebuie să dirijeze, ca un adevarat dispecer- dialogul euristic sau exploatarea ipotezelor."

Pentru depistarea elevilor creativi din clasă, am aplicat chestionare elevilor, părinţilor şi profesorilor.Ele şi-au dovedit utilitatea. Este necesar să cunoaştem elevii creativi şi domeniul în care pot excela în lucrarea *"Invenţie,descoperire, creativitate"*, A.D. Moore consemnează:"*Ne deosebim prin capacitatile şi talentele individuale, mai puternice sau mai slabe. Stradania de a cultiva talente acolo unde ele nu există le-a stricat multora viaţă. O primă conditie pentru a fi ferciţi în viaţă constă în a descoperi domeniul pentru care suntem mai bine înzestraţi şi a folosi talentul astfel identificat pentru scopuri creative".*

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan, *Metode de învăţământ*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti,1976;
2. Cucoş, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom ,Iasi, 2001;
3. Maria, Gârboveanu, *Stimularea creativităţii elevilor în procesul de învăţământ,* Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti,1981;
4. Stoica, Ana, *Creativitatea elevilor. Posibilităţi de cunoaştere şi educare,* Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti,1983;

5. Voiculescu, Florea, *Analiza resurse-nevoi şi managementul strategic în învăţământ,* Editura ,,Aramis", Bucureşti, 2004.

Creativitatea copiilor- premisa succeselor viitoare

Profesor: Dumitru Stela
Centrul Școlar de Educație Incluzivă
Localitatea Roșiorii de Vede, Județul Teleorman

Motto:

„Creativitatea este un proces de învăţare aparte, la care elevul şi profesorul sunt una şi aceeaşi persoană."

Arthur Koestler\

Trăim într-o lume nouă, o lume ce se bazează pe competitivitate și pe eficiență, o lume ce-și trage puterile din cunoaștere. În acest context, plin de schimbări rapide, cu o dinamică amețitoare, suntem nevoiți să regândim sistemele pentru ca societatea să se poată adapta la exigențele progresului.

Scopul Uniunii Europene în ceea ce privește competiția globală este acela de a crea o societate bazată pe cunoaștere, al cărei element central este creativitatea. Creativitatea este una dintre cele mai importante premise ale performanței.

Ca să definim performanța putem spune că aceasta este acea componentă a gândirii care, bazându-se pe pe experiența și cunoștințele acumulate, clădește soluții și idei originale.

Datorită creativității este posibilă apariția progresului, produsele ei, reale sau pur teoretice, ducând la noi performanțe în plan social. Pentru a fi creativ, omul are nevoie de imaginație dar, pentru ca rezultatul să aibă valoare, este necesară motivația, dorința de a reuși, dar și perseverența, care nu poate exista fără voință, toate la un loc asigurând succesul.

O gândire creatoare presupune complexitate, este bazată pe existența unor factori care-i permit operațiuni complexe cum ar fi combinările, relaționările, transformările, implicările dar și evaluările de situații, statistici determinante și capacitate de apreciere. Pentru a putea fi creatoare, o persoană are nevoie de un nivel ridicat de inteligență susținut de capacități, de aptitudini, de caracter, de ereditate, de

mediul socio-familial şi cultural dar şi de un efort susţinut de muncă, de pregătire, de capacitate de investigaţie.

În ultimii ani, o sarcină importantă a instituţiilor de învăţământ a fost cultivarea gândirii creatoare a copiilor, stimularea acesteia putându-se realiza printr-un nivel ridicat al pregătirii teoretice şi practice a copiilor, prin încurajarea iniţiativei şi a muncii independente, prin dezvoltarea sprirtului critic argumentat, prin dezvoltarea activităţilor de documentare, prin înlesnirea activităţii de experimentare independentă, prin sporirea receptivităţii faţă de tot ceea ce este nou, dezvoltarea dragostei pentru ştiinţă, în funcţie de aptitudinile fiecăruia.

Un rol important în dezvoltarea creativităţii îl are atitudinea cadrului didactic, felul în care acesta relaţionează cu elevii. Este necesar ca, atât mentalitatea profesorilor cât şi metodele de educare şi climatul educaţional, să cunoască schimbări, astfel încât, toate la un loc să ducă la eliminarea blocajelor culturale şi de natură emoţională care au fost destul de prezente în şcoala din anii trecuţi. Este necesar ca relaţia dintre profesori şi elevi să fie destinsă, democratică, modul de desfăşurare a actului instructiv-educativ să solicite participarea directă a copilului, să susţină învăţarea prin descoperire şi să încurajeze iniţiativa.

Şcoala din zilele noastre are misiunea de a încuraja creativitatea şi capacitatea de inovare a copiilor, ca premise ale performanţelor în învăţământul actual şi, pentru asta, ar trebui să aibă în vedere următoarele obiective:

- Acordarea de sprijin tuturor formelor de creativitate, începând cu cea artistică, în cadrul în cadrul programelor şi activităţilor şcolare.
- Crearea contextului permisivităţii exprimării de către tineri a propriei personalităţi, pentru formarea imaginii şi stimei de sine pozitive, atât de necesare de-a lungul vieţii.
- Promovarea diversităţii culturale, diversitate ce poate fi sursa creativităţii şi inovatiei.
- Încurajarea utilizării TIC ca o modalitate de afirmare creativă a propriei personalităţi.
- Formarea şi dezvoltarea la copii a unui spirit antreprenorial, necesar în activităţile lui viitoare ca adult, într-o societate modernă.
- Sensibilizarea opiniei publice în ceea ce priveşte înţelegerea şi acceptarea creativităţii şi inovaţiei drept modalităţi de promovare şi amplificare a unei dezvoltări durabile, de valoare certă şi la un nivel ridicat.
- Promovarea strategiilor locale şi regionale care sunt bazate pe creativitate şi inovaţie.

„Creativitatea este o characteristică a oamenilor, a acţiunilor şi a rezultatelor. Creativitatea în predare implică renunţarea la o gândire paralizată în rutină, şi adoptarea unor tehnici de predare inovative. Copiii secolului 21 au parte zilnic de experienţe cât se poate de creative, fapt care le creşte şi

aşteptările legate de activităţile de la şcoală. Ei au nevoie de lecţii care să-i surprindă. Şcolile pot hrani creativitatea prin crearea unui capital creativ" (Fisher, 2004).

Bibliografie:

1. Avramescu, A. (Mai,2010) "*Creativitatea şi cultivarea ei în şcoală*", Hunedoara, Revistă editată de Colegiul Tehnic, Matei Corvin, Anul I, Nr. 2.
2. Fisher, R.(2004), *Teaching cildren to learn,* Praha, Czech Republic:Portal

Creativitatea în predarea limbilor străine

Profesor : Andrei Andreea

Scoala Gimnaziala Nr. 1

Localitatea Dobroteşti, Judeţul Teleorman

Creativitatea constituie pentru omenire nu numai o mare speranţă, dar şi o mare problemă. La acest început de mileniu „ ne înecăm în informaţie, dar suntem înfometaţi de cunoaştere". Acum poate mai mult ca oricând, promovarea creativităţii individuale, dar şi a creativităţii colective, constituie soluţia pe care omenirea o are ca unică şansă de supravieţuire şi de progres. Cea mai rentabilă investiţie pe care o pot face acum factorii decizionali, este investiţia în domeniul creativităţii prin programe adecvate de antrenament, de valorificare şi stimulare a imaginaţiei şi creativităţii. În acest context, factorul educaţional deţine rol prioritar, deoarece această calitate umană – creativitatea - se poate dezvolta şi pune în valoare prin politici educaţionale, strategii, tactici şi tehnologii adecvate.Elevul creativ se caracterizează prin spirit de independenţă în muncă, printr-o gândire ce se desfăşoară pe traiectorii lungi, fără bariere de ordin cognitiv. Elevii creativi dau dovadă de multă îndrăzneală, de independenţă în abordarea şi analiza problemelor, de spirit de contrazicere, de libertate în manifestarea lor comportamentală generală. Acest comportament nonconformist, care se exprimă puternic în activitatea creatoare, nu trebuie să fie interpretat de către cadrele didactice ca o lipsă de disciplină, de politeţe sau respect. De aceea, profesorii nu trebuie să frâneze acest comportament printr-o atitudine negativă, de respingere, de disciplinare ci, dimpotrivă, să creeze un climat favorabil de manifestare liberă a spiritului creator. O muncă bine organizată şi bine condusă are ca rezultat, stimularea imaginaţiei elevilor, a capacităţii lor de a gândi, de a reflecta, ea lasă câmp liber

independenţei lor în gândire şi acţiune, le pune în faţă noi sarcini, care necesită căutarea şi găsirea de noi soluţii cât mai ingenioase. Orice profesor trebuie să ştie că elevul creativ se detaşează de ceilalţi şi în loc să-i omoare spiritul inventiv şi inovator, trebuie să-l trateze ca atare, dându-i sarcini de muncă pe măsura capacităţilor şi aptitudinilor sale. Elevii trebuie învăţaţi să caute mereu soluţii, să-şi pună întrebări, să-şi imagineze căi multiple de rezolvare a problemelor. Interesul, ataşamentul şi înclinaţia pentru muncă sunt factori centrali în formarea calităţilor creative.Nivelul de creativitate nu se poate determina în funcţie de nivelul de inteligenţă, creativitatea fiind o formaţiune mult mai complexă decât inteligenţa, pe care o include ca pe o valoroasă componentă instrumentală. Aşadar, creativitatea nu poate fi redusă la componenta ei intelectuală, deoarece angajează plenar întreaga personalitate umană.

Creativitatea ca produs - potentialul creativ al elevilor - Stimularea potenţialului creativ al elevilor reprezintă una din principalele priorităţi ale educaţiei în lume la acest început al mileniului III. În condiţiile existente la noi, e necesară dezvoltarea creativităţii fiecărei personalităţi,încă din copilărie, aşa încît viitorii absolvenţi ai liceiilor să poată contribui la progresul ţării noastre.Factorii care facilitează performanţele creatoare colective sunt: climatul de libertate pentru emiterea ideilor noi, respectul unanim faţă de valoare, relaţii de încredere, stimă şi cooperare între membrii grupului (clasei), încredere şi ataşament faţă de profesor. La educarea creativităţii, sunt importante deopotrivă metodele utilizate, relaţia profesor-elev, atitudinea profesorului faţă de elevi şi atmosfera instaurată în clasă de cadrul didactic. Cunoaşterea parametrilor actului creativ şi a propriilor succese în rezolvarea sarcinilor de tip creativ constituie principalele condiţii care contribuie la conşientizarea de către elevi a propriului potenţial creator, la autoîncredere şi sensibilitate în rezolvarea problemelor.

***Modalitaţi de cultivare a creativitaţii în activitatea scolara si extrascolara*.** Promovarea creativitaţii elevilor vizeaza doua direcţii principale. Una se refera la conţinutul învaţamântului si alta la tehnologia desfasurarii sale.Referitor la conţinutul procesului de învaţamânt se apreciaza ca existenţa unui echilibru între cultura generala si cea de specialitate constituie un factor stimulativ pentru elementele potenţialului creator al elevilor. De cele mai multe ori procesul creator rezulta din combinarea si recombinarea unor informaţii din domenii diferite, uneori chiar opuse.. Un conţinut multidisciplinar si interdisciplinar, stiinţific si artistic, teoretic si aplicativ, cunostinţe fundamentale si de specialitate ofera sanse sporite apariţiei unor conexiuni inedite si contribuie la fortificarea potenţialului creator în ansamblul sau. Pentru dezvoltarea creativităţii la elevi, trebuie să preluăm şi să dezvoltăm, în mod organizat, potenţialul creativ al fiecărui copil. În diverse situaţii, la clasă, am fost nevoită să intervin conştient şi activ pentru îndepărtarea anumitor blocaje care apar în procesul educării creativităţii. Am fost întotdeauna de părere că metodele de depistare, de antrenare şi de stimulare a creativităţii pot fi aplicate cu succes în procesul de predare-învăţare-evaluare.

Pentru introducerea într-o lecţie nouă,ne putem folosi de un cuvânt cheie din titlul lecţiei pe care îl scriem pe tablă şi aplicam **metoda brainstorming**. La propunerea clasei se desemneaza un secretar, care va nota ideile emise de fiecare membru al clasei.Pentru îndepărtarea blocajelor, se poate interveni prin strategii stimulative. Brainstormingul ca metodă, are funcţia de a înlesni producerea unui număr cât mai mare de soluţii, într-un timp scurt. Cu cât numărul ideilor este mai mare, cu atât este mai mare probabilitatea apariţiei unei idei valoroase. Din totalitatea ideilor emise se desprind soluţii pentru întreg conţinutul lecţiei. Elevii sunt felicitaţi pentru colaborarea şi aportul adus la lecţia nouă.

Gramatică prin cântece. De multe ori am incercat să fac mai antrenantă învăţarea unui timp şi a unui aspect verbal (de. ex. present tense continuous, present perfect tense continuous etc) prin folosirea unor fragmente dintr-o melodie. Astfel, pentru fixarea cunoştinţelor, în ceea ce priveşte folosirea unui timp verbal, elimin din textul cântecului structurile pe care elevii trebuie să le asimileze, iar, în timp ce ascultă melodia, ei completează cu elementul gramatical corect. Iată un exemplu care poate fi utilizat atunci când predam timpul verbal „present perfect". O astfel de melodie este „I still haven't found what I'm looking for" de la U2. O foaie de lucru arată astfel (se poate folosi şi pentru fixarea participiului trecut, care intră în formarea timpurilor perfecte):

I [have climbed]the highest mountains
I [have run] through the fields
Only to be with you
Only to be with you
I [have run]
I [have crawled]
I [have scaled] these city walls
These city walls
Only to be with you.

Un alt exemplu, o activitate de învăţare aplicată conţinutului: Scrierea informala, desfăşurată sub forma unui concurs. Se anunta tema concursului: Realizarea unei invitatii la concertul formatiei preferate. Se scrie tema citeţ pe o planşă, iar pentru rezolvarea ei se aplica **metoda „Philips 6-6**". Explic modul de lucru, împart clasa în grupe de câte şase elevi. Fiecare grup îşi desemnează un conducător care supraveghează şi dirijează activitatea grupei sale. Timpul de lucru este de şase minute. Fiecare elev va reprezenta un model de invitatie pe foaia de lucru, folosindu-se de imaginaţie, respectând condiţiile impuse prin tema dată. La expirarea timpului de lucru, conducătorii grupelor se adună lucrările şi sunt invitaţi în jurul unei mese, în faţa clasei, pentru prezentarea pe scurt a punctelor

lor de vedere. Deciziile luate de conducătorii grupelor , vor fi afişate pe planşă, sub titlul scris iniţial. Soluţia finală va fi elaborată pe baza opiniei majoritare, ea fiind cea mai viabilă alternativă din câte au fost propuse. Se considera că această metodă funcţionează ca un autentic blitz-brainstorming. Dacă ar fi să se contabilizeze toate secvenţele ei, metoda este deosebit de rapidă, necesită doar patru minute pentru organizare, şase minute pentru realizarea propriu-zisă şi două minute pentru colectarea deciziilor emise de fiecare grup.

O metodă de creativitate de grup este şi **metoda „6-3-5".** Tema anunţată va constitui obiectul analizei grupelor de lucru, fiecare grupă fiind formată din câte şase persoane. Se desemnează un conducător al clasei care va observa desfăşurarea întregii activităţi. Fiecare membru al grupului primeşte o foaie de hârtie pe care va nota drept titlu problema anunţată şi care urmează a fi abordată. Coala de hârtie se împarte în trei coloane şi fiecare membru al grupului notează trei idei, în cele trei coloane, drept soluţii la problema dată. În etapa următoare, fiecare membru transmite foaia sa colegului din dreapta, preluând la rândul său, foaia cu soluţiile coechipierului din stânga. Fiecare, va relua cele trei idei scrise deja, le completează, aduce îmbunătăţiri, le modifică, precizează anumite amănunte sau îşi scrie părerea despre ele. Urmează o nouă rotire a foilor, de fapt rotirea se face de cinci ori, până când ideile iniţiale au trecut pe la toţi membrii grupului. Conducătorul desemnat adună foile de la toate grupele de lucru , urmând să le expună la loc vizibil, de preferinţă în faţa clasei. Sinteza soluţiilor se va face sub atenta supraveghere a întregului colectiv. Într-un grup de lucru se emit 90 de soluţii, 6 elevi x 3 idei x 5 rotaţii, de unde şi denumirea metodei de "6-3-5".

Una dintre metodele interactive utile pentru învăţarea unei limbi moderne este **jocul.** Jocul poate duce la asimilarea noţiunilor mult mai uşor, creând un mediu relaxat de învăţare şi contribuind la dezvoltarea imaginaţiei, a aptitudinilor şi creativităţii elevilor. În cele ce urmează voi enumera câteva tipuri de joc şi momentele în care le folosesc în cadrul unei lecţii, având ca şi grup-ţintă clasele de gimnaziu.

a) Pentru „spart gheaţa" un joc de genul "întrebări pentru aflarea adevărului" ar putea înlătura barierele în comunicare, i-ar putea face chiar şi pe cei mai timizi sau mai puţin pregătiţi elevi să participe. Acest joc este eficient i la clasele de gimnaziu, pentru elevii de nivel mediu şi avansat pentru că încurajează interactivitatea. Profesorul va alege un „voluntar" care va fi cel interogat. Colegii îi vor adresa întrebări în legătură cu ceea ce a făcut el, de exemplu la sfârşit de săptămână, cu o zi în urmă, folosind întrebări cu răspuns limitat „Da", „Nu". Exemple: „Ai fost ieri la cumpărături?", sau „Te-ai uitat ieri la televizor?" Este important ca această activitate să se desfăşoare într-un ritm alert şi să nu dureze mai mult de zece minute. Profesorul va corecta eventualele greşeli de gramatică sau de pronunţie ale elevilor, dar nu va interveni pe parcursul desfăşurării acestei activităţi. O altă variantă a acestui joc

didactic este „Cuvântul misterios”. Profesorul va scrie pe tablă un cuvânt legat de vocabularul predat la clasă într-o oră anterioară. Un elev va sta cu spatele la tablă şi va adresa colegilor întrebări pentru a afla cuvântul. Întrebările trebuie să fie cât mai variate. Dacă elevul numeşte cuvântul de pe tablă, el va avea dreptul de a scie alt cuvânt, care să fie descoperit de un alt coleg desemnat.

b) Pentru îmbunătăţirea vocabularului putem folosi un joc numit „Trage oblonul”. Elevii vor fi împărţiţi pe echipe de câte patru. Fiecare echipă va primi câte opt fişe conţinând opt „ferestre”. Pe jumătate de „fereastră” este scrisă o jumătate de proverb sau expresie (Oblonul închis). Elevii vor primi şi partea cealaltă pe bucăţele mici de hârtie. Ei trebuie să potrivească respectivele cuvinte astfel încât „oblonul” care cuprinde toate cuvintele proverbului, sau expresiei să fie închis. Profesorul va avea rolul de a juriza munca elevilor şi de a desemna echipa câştigătoare, adică cea care va „închide” obloanele, va găsi proverbele sau expresiile enunţate în cel mai scurt timp. Această echipă va da o „pedeapsă” echipei perdante.

c) „Jumătate de Rebus”. Acest joc funcţionează astfel: Elevii lucrează pe perechi. Profesorul le va propune un rebus completat parţial. Unul dintre elevi va avea o jumătate de rebus, iar celălalt a doua parte. Nu vor exista indicii pentru aflarea cuvântului. Elevii vor formula, pe rând, propriile explicaţii, respectiv definiţii astfel încât fiecare dintre ei să poată completa rebusul. Acest joc încurajează dezvoltarea vocabularului şi exprimarea liberă, dar poate fi folosit şi pentru recapitularea vocabularului la sfârşitul unei unităţi de învăţare. Trebuie să menţionez faptul că această metodă este foarte potrivită în cazul elevilor de nivel avansat, deoarece ei pot formula definiţii mai ample, ajutându-se şi de vocabularul acumulat.

d) „Povestea” - o activitate antrenantă care încurajează creativitatea elevilor şi dezvoltă lucrul în echipă. Se poate folosi atât la clasele de gimnaziu, cât şi la cele de liceu. Elevii vor fi împărţiţi în patru grupe. Fiecare grupă va scrie pe o foaie de hârtie câte patru sau cinci cuvinte, care au sau nu legătură între ele. Fiecare foaie va merge la cealaltă grupă, adică foaia de la grupa întâi va merge la grupa a doua, cea de la a doua la a treia şi aşa mai departe. Fiecare echipă va trebui să alcătuiască o poveste folosind cuvintele respective, respectând regulile gramaticale, nu neapărat şi pe cele logice! Se pot compune poveşti amuzante sau science fiction - creativitatea nu are limite! O altă variantă a acestui joc este scrierea unei poezii folosind cuvintele propuse. Paragrafele vor fi notate pe foi tip flip-chart şi apoi vor fi prezentate colegilor de un purtator de cuvânt al fiecărei grupe. Profesorul va avea rolul de evaluator al activităţii elevilor, evidenţiind cele mai bune idei.

Un exemplu relevant de activitate extrascolara este plănuirea unei **excursii**. Clasa va fi împărţită în grupuri, fiecare cursant din grup având informaţii de care are nevoie restul grupului: plecări, sosiri, rute de călătorie, staţionări, costurile biletelor, etc. Activitatea va avea succes dacă elevii vor lua în

discuţie toate posibilităţile prezentate comunicând în limba engleză. În acest mod cu siguranţă îşi vor extinde şi consolida abilităţile de comunicare.Nu se poate spune că această metodă este una perfectă deoarece limbajul pe care îl asimilează elevii depinde de modul în care este îndeplinită cerinţa. Este greu de stabilit ce limbaj va fi învăţat, deoarece ei ar putea evita învăţarea sau folosirea noului limbaj, mulţumindu-se să îndeplinească sarcinile de lucru cu ajutorul cunoştinţelor deja asimilate.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit,I (1998) -Metode de invatare,ed.a III-a,EDP.Bucuresti
2. Stoica,A(1983)-Creativitatea elevilor-Posibilitati de cunoastere si educare,EDP.Bucuresti
3. Myles Jane , *Language Games* Elementary-Intermediate, Mary Glasgow Magazines. Hadfield Jill(1996)- *Intermediate Communication Games*, Addison Wesley Longman Ltd.
4. Andrew Wright, David Betteridge and Michael Buckby(1983)- *Games for Language Learning*, Cambridge University Press

Nevoia de creativitate în educaţie

Profesor: Iordache Ştefania Simona

Şcoala Gimnazială Nr.1

Comuna Măldăeni, jud. Teleorman

Prin învăţarea creativă nu se urmăreşte neapărat a se face din fiecare copil un geniu, dar putem şi trebuie să reuşim, ca dascăli, să facem din fiecare copil un participant activ – independent sau în grup – la „redescoperirea" adevărurilor despre lucruri şi fenomene, atunci când i se indică direcţiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-şi pună întrebări similare cu cele pe care şi le pune cercetătorul ştiinţific cum ar fi: „cine", „ce", „unde", „prin ce mijloace", „în ce scop", „cum", „când", deoarece ele întreţin interesul pentru cunoaştere şi corespund spiritului de curiozitate al copilului.

G.W. Allport, introduce termenul „creativitate" în psihologie pentru a desemna o formaţiune de personalitate. În opinia lui, creativitatea nu poate fi limitată doar la unele dintre categoriile de manifestare a personalităţii, respectiv la aptitudini (inteligenţă), atitudini sau trăsături temperamentale. Acesta este unul dintre principalele motive pentru care în dicţionarele de specialitate apărute înainte de 1950, termenul „creativitate" nu este inclus. Cu toate acestea, abordări mai mult sau mai puţin directe

ale creativităţii, s-au realizat şi înainte de 1950, noţiunea fiind consemnată sub alte denumiri: inspiraţie, talent, supradotare, geniu, imaginaţie sau fantezie creatoare.

Una dintre cele mai valoroase interpretări ale creativităţii pe care în linii generale o regăsim în lucrările contemporane, aparţine lui W. Duff şi a fost elaborată în secolul al XVIIIlea. Ipotezele teoriei sale au fost formulate plecând de la analiza intelectului unor genii precum: Platon, Bacon, Shakespeare, Descartes, Newton sau Berkeley. W. Duff a distins trei facilităţi ale minţii creatoare: imaginaţia, judecata şi gustul pe care le consideră principalele componente ale geniului. Imaginaţia este facultatea mintală care elaborează o infinitate de asociaţii noi prin compunere şi descompunere a ideilor, prin combinare şi recombinare a lor, creând în final obiecte care nu au existat niciodată în natură. Judecata permite combinarea ideilor elaborate de imaginaţie, observarea acordului sau dezacordului dintre ele, reunirea în aceeaşi categorie a celor omogene şi respingerea celor discordante, în final urmând să se determine utilitatea şi adevărul invenţiilor şi descoperirilor produse prin puterea imaginaţiei. Gustul este un simţ intern care permite delimitarea ideilor frumoase de cele urâte, a celor decente de cele ridicole.

În România, începând cu anii ’70, s-au efectuat studii multiple şi intervine asupra creativităţii în ştiinţă, artă şi învăţământ. La început studiile asupra creativităţii au fost orientate spre factorii motivaţionali, ca de altfel şi în plan internaţional, emoţional-afectiv sau de personalitate în general. Astfel, Rădulescu – Motru se referea la creaţie în termenii personalismului energetic şi al vocaţiei; M. Ralea consideră că originalitatea este mai mult dependentă de sentimente decât de factorii intelectuali; V. Pavelcu aprecia că personalitatea creatoare integrează specific motivaţiile individului.

Pentru a-şi asigura o evoluţie controlată şi un progres autentic, cu costuri umane şi materiale minime, societatea trebuie să-şi regândească oferta educaţională. Acest lucru trebuie realizat în baza a două premise obiective: ritmurile superaccelerate ale schimbării contemporane şi rezerva de creativitate existentă ca potenţial uman şi insuficient valorificată. În felul acesta, educaţia tradiţională, devenită insuficientă pentru că asigura doar menţinerea prin reproducerea unor roluri sociale bine încadrate în structura de personalitate, se va transforma într-un proces de descătuşare a unor energii şi forţe psihice nebănuite – creativitatea şi aptitudinile – precum şi de formare a unor pârghii valoric-orientative de maximă importanţă: motivaţia intrinsecă interesele aptitudinile Capătă certitudine ideea că „şcoala de azi are menirea de a ieşi (mult mai mult decât până acum) în întâmpinarea cerinţelor de mâine; aceea de a pregăti generaţia tânără pentru trecerea de la era consumului la era creaţiei” . În felul acesta, accentul în efortul educaţional trebuie să se mute pe un repertoriu amplu de operaţie, procese, deprinderi, pe gândire divergentă şi imaginaţie, pe învăţarea creativă, aptă să conducă la soluţionarea unor probleme inedite, în baza nu a unor soluţii prestabilite ci a unei acluziţii funcţionale fundamentale: deprinderea de

a fi creativ. Rezultatul îl reprezintă formarea personalităţii proactive înzestrată cu largi capacităţi proiective anticipative şi rezolutive ce au drept suport psihologic libera iniţiativă şi încrederea în sine,

Elementele principale care atestă creativitatea sunt: flexibilitatea, originalitatea, fluenţa şi imaginaţia. În urma unor cerccetări de psihologie îndelungate, s-a ajuns la concluzia că nu există copil dezvoltat normal intelectual să nu posede un anume potenţial creativ şi că aceste capacităţi pot fi restructurate funcţional sau optimizate prin influenţe educaţionale adecvate. Ca principiu general, formarea şi dezvoltarea creativităţii necesită parcurgerea drumului de la simplu la complex, metode active (problematizarea, descoperirea), cunoaşterea temeinică a posibilităţilor intelectuale, volitive şi morale ale elevilor, a supleţei sistemului lor nervos, precum şi activităţi de înlăturare a factorilor care pot frâna, dezvolta creativităţi (timiditatea, teama de a nu greşi, descurajarea, lipsa perseverenţei).

Procesul de învăţământ are ca obiectiv prioritar educarea creativităţii, având în vedere că premisele comportamentului creativ, deprinderile creative, precum şi stilul de muncă creativ se formează în şcoală, de la vârste mici, sub influenţa factorilor educativi. La copiii mici procesul creativ este o unitate dinamică ce se caracterizează mai degrabă prin spontaneitate şi intuiţie decât printr-o serie de tehnici logice şi rezolvarea problemelor. Dinamica dezvoltării potenţialului creativ la copiii mici este marcată în prima copilărie de o fantezie necontrolată, care compensează slăbiciunea componenţei raţionale. Spontaneitatea este acum factor activ în comportamentul copilului înainte ca memoria şi inteligenţa să dezvolte la el noi metode de orientare. În procesul educaţiei, vine un moment când inteligenţa şi memoria progresează, în timp ce spontaneitatea devine treptat supusă. Se dezvoltă operaţiile mintale şi capacitatea logică, copilul înţelege mai bine realitatea obiectivă şi atunci naivitatea fanteziei înregistrează o scădere bruscă. În urma acumulărilor cantitative şi calitative în planul operaţiilor mintale şi al dezvoltării gândirii logice se înregistrează o nouă creştere a potenţialului creativ al elevilor caracterizat prin: dezvoltarea spiritului de observaţie şi în mod progresiv a celor mai complexe capacităţi aptitudinale ale gândirii şi imaginaţiei creatoare; dezvoltarea atitudinilor de ordin caracterial – curiozitatea, interesul pentru nou, pentru „altceva”, just orientate, îl vor ajuta pe elevul mic, reevaluarea, restructurarea experienţei, bagajului de informaţii ce îl posedă, îl vor face capabil de acţiuni creatoare.

Dată fiind recunoaşterea necesităţii ca şcoala să acţioneze în sensul cultivării şi dezvoltării potenţialului creativ al elevilor, s-a ajuns la concluzia că, fără să se opună învăţării şcolare clasice, ea trebuie să promoveze un nou mod de învăţare, învăţarea creativă, adică cea care pune accent pe învăţarea prin cercetare – descoperire, pe învăţarea prin efort propriu – independent sau dirijat.

Pentru a stimula activismul şi creativitatea elevului, profesorul însuşi trebuie să fie un tip creativ şi activ, să manifeste un comportament şi o atitudine pozitivă în acest sens. Instruirea interactivă şi creativă redimensionază rolurile şi ipostazele cadrului didactic. .

Bibliografie

1. Ligia Sarivan, Iulian Leahu, Mihaela Singer, Daniela Stoicescu, Adriana Ţepelea . 2005, *Predarea interactivă centrată pe elev*, Bucureşti, Ministerul Educaţiei şi Cercetării – Unitatea de Management a Proiectului pentru Învăţământul Rural;
2. Mihaela Roco, 2004, *Creativitate si inteligenţă emoţională*, Iaşi, Polirom
3. Venera – Mihaela Cojocariu, *Educaţie pentru schimbare şi creativitate*, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti
4. , • *Psihopedagogie*, 1998, Ed. Polirom

Educaţia interculturală

Bibliotecar : Delcescu Daniela

Colegiul Naţional „Anastasescu”

Localitatea Roşiorii de Vede, judeţul Teleorman

Şcoala are rolul de a forma indivizi adaptaţi şi adaptabili la mediul social propriu unui cadru temporal şi spaţial delimitat. Educaţia este astfel procesul prin care indivizii învaţă să funcţioneze în mediul lor social, prin transmiterea normelor sociale şi a regulilor explicite sau implicite ale culturii naţionale. În termeni sociologici, este vorba de procesul de socializare, definit ca „un proces interactiv de comunicare, presupunând dubla considerare a dezvoltării individuale şi a influenţelor sociale, respectiv modul personal de receptare şi interpretare a mesajelor sociale şi dinamica variabilă a intensităţii şi a conţinutului influenţelor sociale”

Educaţia interculturală corespunde celui de-al treilea stâlp al educaţiei: deprinderea de a trăi împreună cu ceilalţi. Comisia Internaţională pentru educaţia secolului XXI pune accentul pe această componentă a educaţiei, ca fiind una vitală în dezvoltarea unei societăţi armonioase. Acest stâlp se referă la deprinderea de a trăi împreună cu ceilalţi, „prin dezvoltarea cunoaşterii celuilalt, a istoriei sale, a tradiţiilor şi a spiritualităţii sale”.

Obiectivul general al educaţiei interculturale este acela de a facilita deprinderea acestor abilităţi de convieţuire în societatea plurală a zilelor noastre.

Educaţia interculturală promovează şi un anumit tip de dinamică de natură cognitivă a elevului. Este vorba de deprinderea unei mişcări de deplasare, de la centrul pe care îl reprezintă propria cultură şi propriile norme, înspre exterior, pentru a putea privi către valorile alterităţii, pe cât posibil, din punctul de vedere al celuilalt. Acest principiu pare dificil de pus în practică, având în vedere că orice individ este produsul propriei culturi. Din acest punct de vedere, nu există posibilitatea unei stări de tabula rasa, prin care individul se poate „descotorosi" în totalitate de valorile internalizate prin educaţie. Însă ceea ce educaţia interculturală aduce în acest proces de relativizare a propriilor valori este deprinderea deschiderii către alteritate, pentru a o putea înţelege din prisma valorilor sale. Această relativizare a propriilor valori trebuie să se realizeze într-un mediu de interacţiune continuă şi reciprocă. Judecăţile de valoare sunt înlăturate, diferenţa nu mai este stigmatizată, ci dimpotrivă, se pune accentul pe ceea ce indivizii au în comun, ceea ce le permite folosirea aceluiaşi limbaj, înţelegerea şi vaorizarea reciprocă. Astfel, educaţia interculturală nu se adresează doar celor minoritari, ci deopotrivă membrilor majorităţii, care au aceeaşi datorie de a relativiza propriile valori, de a combate judecăţile de valoare stigmatizante şi de a-i valoriza pe ceilalţi.

Educaţia interculturală promovează un dialog constant, de pe poziţii de egalitate. Educaţia interculturală este un „concept integrator", etalat pe mai multe dimensiuni, şi la care participă o multitudine de actori printr-un număr de procese.

Educaţia interculturală: dimensiuni, factori, procese

Educaţia interculturală este un „concept integrator", etalat pe mai multe dimensiuni, şi la care participă o multitudine de actori printr-un număr de procese. În cele ce urmează, vom operaţionaliza aşadar conceptul, schiţând elementele necesare unei înţelegeri profunde a educaţiei interculturale.

Dimensiuni ale educaţiei interculturale

Numeroşii autori care s-au aplecat asupra educaţiei interculturale au conceptualizat în mod diferit sistemul de procese pe care îl angrenează educaţia interculturală în aplicarea sa în practică

Dimensiunea diversităţii reprezintă prima axă pe care se plasează conţinuturile educaţiei interculturale. În acord cu principiile enumerate anterior, în cadrul educaţiei interculturale, interesul pentru oglindirea diversităţii se manifestă în mai multe direcţii.

În primă instanţă, este vorba de redarea realităţii sociale ca fiind compusă din elemente diverse (grupuri, indivizi, interese etc.). Sensibilizarea elevului la această realitate plurală este o condiţie sine-qua-non a abordării eficiente a conceptelor proprii educaţiei interculturale. Ca atare, suporturile pedagogice ale întregii curricule trebuie să reflecte această pluralitate de puncte de vedere, prin care diversitatea, şi implicit alteritatea, vor deveni ulterior inteligibile. Din perspectiva educaţiei interculturale, realitatea trebuie redată din unghiuri diferite, permiţând astfel coexistenţa unor versiuni

care reflectă diversitatea reală a punctelor de vedere din societatea pluralistă. Tot pe axa diversităţii se află şi preocuparea pedagogică de a oferi elevului posibilitatea de a comunica şi de a coopera cu ceilalţi în cadrul unor grupuri eterogene. Acestea au menirea de a reflecta diversitatea punctelor de vedere, de a familiariza elevul cu existenţa unor perspective diferite de a sa.

Cea de-a doua dimensiune a educaţiei interculturale se referă la echitate. În strânsă legătură cu prima dimensiune a diversităţii, miza majoră a axei echităţii este înţelegerea faptului că alte puncte de vedere pot fi la fel de de valabile şi poate la fel de „corecte" ca şi propria perspectivă, odată ce sunt evaluate cu ajutorul criteriilor „celuilalt". Astfel, practica pedagogică trebuie să se axeze pe valorizarea punctelor de vedere „diferite", pe faptul că acestea au tot atâta legitimitate ca şi propria percepţie. Este vorba, pe scurt, de punerea în aplicare a principiilor relativismului cultural, însă la micronivelul gândirii individului. Această dimensiune a educaţiei interculturale presupune de asemenea abordarea conceptelor legate de drepturile omului (căci toţi indivizii se nasc egali), şi conştientizarea de către elev a practicilor de intoleranţă, discriminare şi rasism, care contravin principiilor drepturilor omului. Pentru aplicarea acestor principii de către elevi, este esenţial, în primă instanţă, ca acestea să fie respectate inclusiv de către cadrele didactice în mediul clasei şi al şcolii. Astfel, echitatea accesului la resurse educaţionale, a participării la actul educativ, dar şi echitatea din punct de vedere al aşteptărilor faţă de performanţele şcolare şi de competenţele copiilor, sunt condiţii fără de care elevul nu va conştientiza cu uşurinţă necesitatea de a respecta, la rândul său, principiul echităţii.

Factori: de la politici publice la clasă

Factorii care intră în joc în aplicarea educaţiei interculturale se pot împărţi, pentru a structura analiza pe mai multe niveluri. Astfel, politicile publice elaborate de Ministerul Educaţiei se situează la nivelul macro al intervenţiei interculturale. Măsurile din domeniul educaţiei, menite să pună în aplicare educaţia interculturală, trebuie să promoveze echitatea şi respectul diversităţii, principiile drepturilor omului, educaţia în scopul prevenirii şi combaterii rasismului, a xenofobiei, a discriminării de orice tip, a marginalizării şi excluziunii sociale. În general, cercetări şi experienţe de proiect anterioare au demonstrat faptul că voinţa politică de a considera minorităţile naţionale ca parteneri egali ai dialogului este o condiţie prealabilă sine-qua-non a aplicării unei politici a interculturalităţii în educaţie.

La un nivel mediu se află instituţia şcolii, a cărei menire este să pună în aplicare politicile de la nivelul macro, într-un mediu prietenos faţă de elev, şi care promovează totodată valorile pe care se bazează aceste politici. În ceea ce priveşte rolul şcolii, acesta se poate analiza însă mai îndeaproape din perspectiva educaţiei interculturale. Aşa cum evidenţiază şi Anca Nedelcu, profesorul competent din punct de vedere intercultural, cel care pregăteşte elevii pentru ziua de mâine, nu poate lucra cu pedagogii ale „zilei de ieri". Astfel, tipul de pedagogie care se potriveşte obiectivelor şi principiilor educaţiei interculturale este pedagogia constructivistă. Aceasta combină dimensiunea cognitivă a actului de învăţare cu cea care încurajează acţiunea, pe scala crescătoare a celor patru obiective ale educaţiei

interculturale expuse într-un paragraf anterior. De asemenea, premisa pedagogiei constructiviste, conform căreia nu există adevăruri absolute, este şi unul din principiile de bază ale educaţiei interculturale, ceea ce facilitează utilizarea acestui tip de pedagogie în punerea în practică a educaţiei interculturale. În cadrul pedagogiei constructiviste, profesorul este mai degrabă un „facilitator" al învăţării, un „mediator cultural", un „moderator al dialogurilor". Acest rol ne duce cu gândul la maieutica socratică, metodă pedagogică prin care elevul este condus către obiectul învăţării prin propria reflecţie, cu ajutorul dialogului şi al comunicării. Pedagogia constructivistă modelează sarcinile profesorului, astfel încât acesta să nu mai constituie sursa principală de informaţie, ci doar una din resursele pe care elevii le pot utiliza în procesul de învăţare, să stimuleze dialogul între elevi, să încurajeze autonomia elevului în sensul împuternicirii acestuia şi pentru a-i dezvoltabilităţile de gândire critică. Pe un ultim nivel analitic al factorilor implicaţi în educaţia interculturală se situează elevul. Teoria referitoare la educaţia interculturală nu abordează decât marginal acest punct. Ni se pare însă important să subliniem necesitatea unor precizări în ceea ce priveşte rolul elevului în desfăşurarea activităţilor de educaţie interculturală. Aşa cum rolul profesorului este modelat de principiile pedagogiei constructiviste, la fel, în oglindă, este determinat şi rolul elevului în acelaşi cadru. Acesta trebuie aşadar încurajat să-şi asume un rol activ, reflexiv, constructiv dar şi critic, în interacţiunea cu profesorul şi în dialogul cu ceilalţi elevi. De asemenea, pentru a putea lua parte în mod eficient la activităţile din cadrul educaţiei interculturale, elevul trebuie să se simtă valorizat în propria sa identitate culturală, etnică şi religioasă. Este evident că în situaţia în care acesta este supus unor atitudini discriminatorii, reacţia sa la reflecţia asupra propriei culturi poate da rezultate adverse, din cauza complexelor de inferioritate internalizate sub acţiunea discriminării suferite. Un ultim factor care poate interveni în mod crucial în educaţia interculturală sunt părinţii. Aceştia joacă un rol determinant în generarea credinţelor şi a atitudinilor copiilor, şi ca atare pot influenţa – pozitiv sau negativ – deprinderile pe care elevul şi le însuşeşte în cursurile de educaţie interculturală. Stereotipurile părinţilor sunt transmisibile la copii, şi se pot dovedi greu de înlăturat atunci când, odată dărâmate în cadrul cursurilor de educaţie interculturală, sunt reinstaurate în mediul familial. Poate apărea atunci conflictul intern al elevului care primeşte acasă un set de orientări şi de criterii de evaluare a realităţii înconjurătoare, iar şcoala şi cursurile de educaţie interculturală încearcă să dezrădăcineze tocmai aceste imagini şi stereotipuri primite. Atunci, rolul educaţiei interculturale este cu mult îngreunat, şi devine vizibil faptul că procesele din cadrul educaţiei interculturale sunt puternic influenţate de mediul social în care au loc. De fapt, toţi factorii trecuţi în revistă în paragraful de faţă sunt supuşi influenţelor din mediul social din care fac parte. Este într-adevăr greu de imaginat o educaţie interculturală eficientă, care îşi atinge scopurile, într-o societate în care lipsesc – sau sunt rare – tocmai valorile pe care se sprijină aceasta. Însă aceasta este tocmai „utopia" despre care vorbeşte Jacques Delors în Raportul Comisiei Internaţionale privind educaţia

secolului XXI: o utopie necesară, o „utopie vitală pentru a ieşi din cercul periculos hrănit de cinism şi de resemnare”

Bibliografie

1. Batelaan, P., Le nouveau défi interculturel lancé à l'éducation: la diversité religieuse et le dialogue en Europe, (DGIV/EDU/DIAL (2003),
2. Consiliul Europei, Strasbourg, 2003,
3. Chevalier, J., „Educaţia interculturală: concepte cheie şi elemente de metodologie”, Institutul Intercultural Timişoara,
4. Ladson-Billings, G., „Multicultural Teacher Education: Research, Practice and Policy”, în Banks., J.A., Banks, C. (ed.), Handbook of Research on Multicultural Education, Macmillan, New York, 1995,
5. Bârlogeanu, L., „Paradigma educaţional-umanistă în contextul postmodernităţii”, Păun, E., Potolea, D., Pedagogie.
6. Fundamentări teoretice şi demersuri aplicative, Editura Polirom, Iaşi, 2002.
7. Nedelcu, A., Fundamentele educaţiei interculturale, Editura Polirom, Iaşi, 2008,
8. Delors, J., L'éducation: un trésor est caché dedans. Rapport à l'UNESCO de la Commission Internationale pour l'éducation du vingt et unième siècle (extrase), Paris, Editions Odile Jacob, 1996, traducere proprie.

Promovarea metodelor activ-participative în însuşirea cunoştinţelor matematice

Profesor: Voiculescu Ștefania
Școala Gimnazială Călmăţuiu de Sus
Localitatea Călmăţiui de Sus, Judeţul Teleorman

Didactica modernă a matematicii acordă un loc prioritar parametrilor metodologici ai acţiunii educaţionale, în speţa complexului de metode, tehnici si procedee didactice. Deşi profesorul proiectează complexul de metode în strânsă corelaţie cu celelalte componente structurale, metodele dispun de o oarecare autonomie, în sensul că utilizarea unei metode permite acestuia să realizeze un spectru mai larg de obiective, să articuleze mai multe unităţi de conţinut. Din acest punct de vedere, metoda didactică are

statutul unui instrument operaţional al acţiunii care orientează comportamentul elevilor spre ceea ce trebuie facut şi cum trebuie făcut.

Fiecare situaţie de învăţare acceptă una sau mai multe variante metodice. Opţiunea pentru o variantă sau alta este condiţionată de nenumăraţi factori. Aceasta nu înseamnă că profesorul poate utiliza o singură metodă pentru realizarea oricărui obiectiv. Orice deprindere se va putea forma si dezvolta numai pe baza exerciţiului cu variantele lui cele mai cunoscute, inclusiv antrenamentul mintal ca bază pentru formarea unei deprinderi psiho-motrice. Metodele de învăţământ dispun de o sensibilitate deosebită privind adaptarea la condiţii noi.

Pornind de la ideea că învăţământul activ se realizează cu ajutorul metodelor active, se impune diminuarea ponderii activităţilor care limitează activizarea şi extinderea utilizarii metodelor moderne, active, care dezvoltă gândirea, capacitatea de investigaţie a elevilor, precum şi participarea lor la însuşirea cunoştinţelor, la munca independentă, deprinderea de a aplica în practică cele însuşite.

Metodele active sunt metodele operatorii, cele care conduc la suscitarea si realizarea efectivă a operaţiilor de gândire, cele care prin excelenţă devin adecvate şi favorabile dezvoltării unui constructivism operatoriu. Esenţialul rezidă într-o pedagogie a efortului autentic şi multilateral care izvorăşte din interiorul conştiinţei şi al gândirii proprii a elevului. Aceasta constituie adevarata metodologie participativă în măsură să favorizeze, concomitent, atât elaborarea noilor cunoştinţe prin eforturi proprii, cât şi construcţia operaţiilor mintale corespunzătoare, pe care vrem sa le formăm, în loc ca toate acestea să fie primite de-a gata, pregătite de dinainte de profesor, demonstrate sau luate din manuale, cu un minimum de efort de memorizare, de reproducere a exemplelor şi metodelor propuse.

Sunt considerate active acele metode care nu încorsetează elevul într-o reţea de expresii fixe sau de reguli rigide, ci care rezervă o pondere crescândă elevului în înteracţiunea lui cu obiectele învaţării, care determină un maximum de activism al structurilor operaţional-mintale în raport cu sarcinile de învăţare în care este angajat acesta.

„Activ” este elevul care gândeşte, care depune un efort de reflecţie personală, interioară si abstractă, care întreprinde o acţiune mintală de căutare, de cercetare şi redescoperire a adevărurilor, de elaborare a noilor cunoştinţe şi nu cel care se menţine la nivelul acţiunii concret-senzoriale, intuitiviste si nici cel care face apel la facultatea de receptare şi de reproducere apoi a cunoştinţelor. Având în vedere că nici metodele clasice nu sunt lipsite de virtuţi, pentru activizarea elevilor pot fi îmbinate în mod armonios metodele clasice cu cele moderne. Metodele de învăţământ sunt căile folosite de elevi şi profesor cu scopul ca elevii să se formeze, atât prin activitatea îndrumată de profesor, cât şi prin cea organizată independent şi diferenţiat.

O eficienţă sporită o constituie utilizarea în orele de matematică a acelor metode care au o mare valoare formativă, care stimulează dezvoltarea celor mai reprezentative forţe ale activităţii intelectuale (gândirea creatoare şi originală, inteligenţa, imaginaţia constructivă). Asemenea metode se disting prin

caracterul lor activ-participativ, care suscită din partea elevilor o activitate propice exercitării şi utilizării inteligenţei lor.

Metodele activ-participative utilizate în însusirea cunoştinţelor matematice sunt: exerciţiul, problematizarea, învăţarea prin descoperire, conversaţia euristică, munca independentă, demonstraţia, jocurile matematice.

Metoda exerciţiului constă în a executa o acţiune în mod repetat şi conştient, în a face un lucru de mai multe ori, în vederea formării unor deprinderi. Exerciţiul nu trebuie înţeles în sensul de repetare mecanică, ci de refolosire intensivă şi extensivă a unor elemente şi structuri globale, proprii sarcinii de învăţare.

Învatarea prin descoperire urmăreşte activizarea cognitivă a elevilor. Ea constă în punerea elevului în faţa unei situaţii care să-i permită ca, folosind o anumită strategie, să ajungă singur la un răspuns care nu mai constituie o simplă însumare a cunoştinţelor anterioare, ci o depăşire sau măcar o reorganizare a lor. Cunoştinţele astfel învăţate prin efort personal, se fixează mai bine în memoria elevului, devin mai operaţionale. În cazul utilizării acestei metode, rolul dascălului este de a planifica situaţiile de învăţare şi de a dirija drumul elevului spre rezolvarea acestor situatii.

Conversaţia euristică este o modalitate aparte de învăţare prin descoperire. Specificul ei rezultă din faptul că învăţătorul instruieşte nu prin ,,a transmite" sau ,, a prezenta" noi cunoştinţe, ci prin întrebări, elevii sunt ajutaţi să prelucreze propriile cunoştinţe pe care le posedă şi să ajungă la noi asociaţii, să propună soluţii variate şi originale de rezolvare a problemei teoretice şi practice.

Problematizarea este cunoscută ca o modalitate de instruire prin crearea unor situaţii-problemă, care solicită elevilor utilizarea, restructurarea si completarea unor cunoştinţe anterioare în vederea soluţionării acestor situaţii, pe baza experienţei şi a efortului personal.

Metoda care corespunde cel mai adecvat principiului caracterului activ al instrucţiei şi educaţiei, precum şi cerinţelor unui învăţământ formativ este **metoda muncii independente**. Aceasta presupune mai frecvent folosirea fişelor de muncş independentă. Având în vedere obiectivele urmărite, se disting următoarele tipuri de fişe: fişe folosite pentru însuşirea cunoştinţelor, pentru fixarea şi consolidarea lor, pentru verificare şi fişe de corectare a greşelilor.

Metoda demonstraţiei contribuie la uşurarea înţelegerii unor cunoştinţe noi, prin observarea şi analiza unui material intuitiv, precum şi la executarea corectă a unor activităţi.

Metoda jocurilor ofera un cadru propice pentru învăţarea activă, participativă, stimulând în acelaşi timp iniţiativa şi creativitatea elevilor. Jocurile didactice reprezintă o formă de învătare placută si atractivă, ce corespunde particularităţilor psihice ale acestei vârste.Eficienţa acestor metode constă în capacitatea fiecărui profesor de a le utiliza în procesul de însuşire a cunoştinţelor matematice, constă în modul în care fiecare cadru ştie să-i antreneze pe elevi pe parcursul acestor ore.

Bibliografie:

1. Cerghit I., 1997, *Metode de învăţământ*, EDP R.A, Bucureşti;
2. Neagu M., Petrovici C., 2002, Elemente de didactica matematicii, PIM, Iaşi

Dezvoltarea creativității în învățământ

Profesor : Călin Ionela
Şcoala Gimnaziala „Ion Preotu„ Troianul
Localitatea Troianul, județul Teleorman

Creativitatea pedagogică defineşte modelul calităţilor necesare educatorului/cadrului didactic pentru proiectarea şi realizarea unor activităţi eficiente prin valorificarea capacităţilor sale de înnoire permanentă a acţiunilor specifice angajate la nivelul sistemului şi al procesului de învăţământ.Rolul şcolii la formarea comportamentului creator este foarte important, deoarece rămâne principalul instrument pe care societatea îl foloseşte pentru cultivarea creativităţii la membrii ei tineri, de vârstă şcolară..

Cuvinte cheie :*imaginaţie, creativitate, voinţă, perseverenţă, creativitate expresivă, creativitate inovatoare, creativitate emergentă, imaginaţie.*

Rolul si factorii creativităţii

Despre importanţa creativităţii nu e nevoie să spunem multe: toate progresele ştiinţei, tehnicii şi artei sunt rezultate ale spiritelor creatoare. Desigur, există mai multe trepte de creativitate. C. W. Taylor descrie cinci „planuri" ale creativităţii.

Creativitatea expresivă se manifestă liber şi spontan în desenele sau construcţiile copiilor mici. Nu se pune problema, la acest nivel, de originalitate. Este însă un mijloc excelent de a cultiva aptitudinile creatoare ce se vor manifesta ulterior.

Planul productiv este planul creării de obiecte, specific muncilor obişnuite. Un olar sau o ţesătoare de covoare produc obiecte a căror forma se realizează conform unei tradiţii, unei tehnici consacrate, aportul personal fiind redus. Este planul la nivelul căruia accede orice om muncitor.

Planul inventiv este accesibil unei minorităţi foarte importante. E vorba de inventatori, acele persoane ce reuşesc să aducă ameliorări parţiale unei unelte, unui aparat, unei teorii controversate.

Creativitatea inovatoare o găsim la oamenii caracterizaţi ca fiind „talente”. Ei realizează opere a căror originalitate este remarcată cel puţin pe plan naţional.

Creativitatea emergentă este caracteristică geniului, omului care aduce schimbări radicale, revoluţionare într-un domeniu şi a cărui personalitate se impune de-a lungul mai multor generaţii.

În afară de aceste aspecte, dacă nu creativitatea, cel puţin imaginaţia este necesară fiecăruia dintre noi în condiţiile vieţii obişnuite.

Se disting două feluri de experienţe:

a) o experienţă directă, acumulată prin contactul direct cu fenomenele sau prin discuţii personale cu specialiştii;

b) o experienţă indirectă, obţinută prin lectură sau audierea de expuneri.

Alţi factori interni ai dezvoltării creativităţii sunt *motivaţia* şi *voinţa.* Creştera dorinţei, a interesului pentu creaţie, ca şi a forţei de a birui obstacole are, evident, un rol notabil în susţinerea activităţii creatoare.

Societatea are o influenţă deosebit de importantă pentru ănflorirea spiritiului creativ ăntr-un domeniu sau altul. În primul rând, intervin cerinţele sociale.

Un alt factor determinat în stimulare creativităţii îl constituie *gradul de dezvoltare a ştiinţei, tehnicii, artei.*

Educarea creativităţii

Problema educării deliberate a puterii de producţie creatoare a fost pusă încă de la începutul secolului trecut.

Criterii de apreciere a creativităţii elevilor

Notele şcolare, ca expresie a randamentului la învăţătură, nu pot reflecta întru totul nivelul creativităţii. Elementele care opun aceste două categorii sunt mai semnificative decxât cele care le apropie. Există şi aspecte comune creativităţii şi performanţei şcolare: volumul de informaţii, fluiditatea gândirii, gândirea independentă, perseverenţa în urmărirea scopului.

Testele sunt destinate să măsoare creativitatea în accepţiunea ei de potenţial creativ.

Aprecierea colegilor şi a profesorilor

Cercetătorii afirmă că, împotriva aşteptărilor, elevii identifică mai corect pe colegii creativi decât o fac profesorii.

Alte modalităţi Fiind un fenomen care angajează cu prioritate o multitudine de trăsături ale personalităţii, creativitatea mai poate fi investigată şi prin metode „clinice”: anamneza (adică metoda biografică), inventariile de interese sau de personalitate.

Metode de cultivare a creativităţii

Deşi pare paradoxal, creativitatea este educabilă. Pentru dezvoltarea creativităţii la elevi există două căi:

a) modernizarea sistemică a învăţământului, în toate verigile şi amănuntele sale, în lumina unei pedagogii a creativităţii;

b) introducerea unui curs aplicativ de creativitate ca o materie de sine stătătoare, repetabil la anumite intervale de timp. Acesta va avea un triplu caracter: interdisciplinar (ca metodologie, material faptic şi aplicaţii), supradisciplinar (ca realizare şi finalitate) şi paradisciplinar (ca plasare în programa şcolară, alături de celelalte discipline de studiu).

Aspiraţia spre dezvoltarea spiritului creativ a dus la conceperea unor metode care, pe de o parte, să combată blocajele, iar pe de alta, să favorizeze asociaţia cât mai liberă a ideilor.

Metodele de cultivare a creativităţii sunt *tradiţionale* (modernizate şi completate în funcţie de obiectivele propuse) şi *speciale*.

Produsul creator de tip pedagogic este situat la nivelul inventivităţii care reflectă capacitatea educatoarelor, învăţătorilor, profesorilor, de ,,a produce" corelaţii instrucţionale şi educaţionale noi (vezi corelaţia subiect-obiect. dezvoltată la nivelul structurii acţiunii educaţionale/didactice) în raport cu realizările anterioare).

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan, *Metode de învăţământ,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti,1976;
2. Cucoş, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom ,Iasi, 2001;
3. Maria, Gârboveanu, *Stimularea creativităţii elevilor în procesul de învăţământ,* Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti,1981;
4. Stoica, Ana, *Creativitatea elevilor. Posibilităţi de cunoaştere şi educare,* Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti,1983;
5. Voiculescu, Florea, *Analiza resurse-nevoi şi managementul strategic în învăţământ,* Editura ,,Aramis", Bucureşti, 2004.

Dezvoltarea gândirii creatoare a elevilor

Profesor: Petrescu Camelia
Școala Gimnazială "Alexandru Depărățeanu"
Localitatea Roșiori de Vede, Județuș Teleorman

"Fără creativitate nu există soluţii la probleme, nu există o viziune a viitorului, nu există găsirea oportunităţilor şi fructificarea lor, nu există alternative, nu există exprimarea fiinţei umane la întregul ei potenţial." (Pera Novacovici)

Viaţa modernă, cu schimbările socio-economice şi micşorarea depozitului de resurse convenţionale, impune dezvoltarea creativităţii şi punerea ei în slujba progresului uman şi bunăstarea materială şi spirituală a omenirii. Rolul cel mai important în depistarea, stimularea şi finalizarea creativităţii îl ocupă şcoala. Astfel şcoala contemporană trebuie să fie centrată pe elev, oferindu-i posibilitatea de dezvoltare la maxim a capacităţilor şi aptitudinilor creatoare prin procesul învăţării.

Cercetările în domeniul creativităţii au arătat că există interacţiune între creativitate, inteligenţă, randament şcolar, conţinutul învăţământului şi rezultatele învăţării. Arthur Koestler spunea că „Creativitatea este un proces de învăţare aparte, la care elevul şi profesorul sunt una şi aceeaşi persoană" fapt ce demonstrază că fiecare cadru didactic are azi o mare responsabilitate în procesul de învăţământ, în sensul că e obligat să le ofere elevilor posibilitatea dobândirii unei experienţe sociale şi constructive noi, bazată pe cooperare şi colaborare în rezolvarea problemelor vieţii, ca să poată să-şi asigure convieţuirea într-o lume paşnică.

În funcţie de felul cum este organizat şi orientat, procesul de învăţământ poate duce la dezvoltarea gândirii creatoare, dar din păcate şi la formarea unei gândiri şablon. Acest lucru se întâmplă atunci când profesorul se mulţumeşte cu o reproducere textuală şi acordă note mari pentru o atare reproducere textuală, caz în care elevii nu se vor strădui să reprezinte materialul consultat într-o formă personală, să gândească asupra lui, să caute soluţii originale, să grupeze şi să ierarhizeze ideile. Un astfel de profesor va contribui la educarea unei gândiri şablon, la frânarea dezvoltării spiritului critic şi a gândirii creatoare.

Gândirea creatoare a elevilor se dezvoltă în instituţia de învăţământ prin creşterea exigenţei faţă de capacităţile lor, fără a distanţa însă prea mult exigenţele faţă de posibilităţi. Cerinţa principală trebuie să vizeze nu reproducerea fidelă a textelor sau explicaţiilor date la lecţie, ci stimularea independenţei şi

originalităţii gândirii, căutarea activă de soluţii şi răspunsuri, experimentarea, chestionarea etc. În şcoală elevii ridică adeseori întrebări. Între întrebare şi răspuns este util să se ducă o mică discuţie de tip euristic cu elevul, care să-i dea cât mai mult posibilitatea să contribuie la găsirea răspunsului, pe baza experienţei şi a cunoştinţelor sale.

Creativitatea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativităţii o constituie imaginaţia, dar creaţia de valoare reală mai presupune şi o motivaţie, dorinţa de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Şi cum noutatea nu se obţine cu uşurinţă, o altă componentă este voinţa, perseverenţa în a face numeroase încercări şi verificări.

Rolul şcolii la formarea comportamentului creator este foarte important, deoarece rămâne principalul instrument pe care societatea îl foloseşte pentru cultivarea creativităţii la membrii ei tineri, de vârstă şcolară.

Preocuparea de formare a independenţei în gândire şi exprimare implică şi o legătură cu familia. Părinţii trebuie convinşi că tutelarea excesivă împiedică dezvoltarea intelectului, manifestarea independentă a gândirii şi fanteziei lui, factori esenţiali în dobândirea viitoare a unei autentice competenţe profesionale.

La educarea creativităţii sunt importante, deopotrivă, metodele, relaţia profesor-elevi (autentic democratică şi de cooperare), atitudinea adultului faţă de elev (deschisă şi receptivă faţă de copil şi de valorile creativităţii sale) şi atmosfera pe care cadrul didactic o instaurează în clasă.

Aspiraţia spre dezvoltarea spiritului creativ a dus la conceperea unor metode care, pe de o parte, să combată blocajele, iar pe de alta, să favorizeze asociaţia cât mai liberă a ideilor.Procesul creator de tip pedagogic este angajat la nivelul proiectării didactice/educaţiei care presupune valorificarea etapelor de pregătire-incubaţie-iluminare-verificare a modului de realizare a lecţiei, orei de dirigenţie etc. în sens prioritar formativ.

Elementele definitorii ale creativității sunt: fluența, flexibilitatea, originalitatea (Guilford, 1967).

Fluența ideilor are de-a face cu abilitatea de a genera cât mai multe răspunsuri la o problemă data, într-un timp limitat/nelimitat. Producția de idei se poate realiza prin:

- construirea de propoziții cu sens, formate din două sau mai multe cuvinte, pentru care se pot oferi silabele inițiale ale cuvintelor. De exemplu, se pot da silabele 'ti' si 'stri';
- jocul de cuvinte presupune găsirea cât mai multor perechi de cuvinte ce rimeaza, cuvinte care au un final sau un început dat (enumerea a 30 de cuvinte ce încep cu "ra", 30 de nume de flori etc.);
- o succesiune de expresii sau propozitâții scurte, ce pot fi generate pornind de la o anumită temă. Putem, de exemplu, solicita elevilor să listeze toate lucrurile care le vin în minte și care au anumite proprietăți: sunt solide, flexibile și au unghiuri.

Pentru aceasta este important ca elevul să identifice relațiile dintre concepte, să găsească cuvinte cu sens similar/opus, să extindă sensul unor cuvinte, să selecteze cuvintele irelevante, să inventeze noi cuvinte.

Un alt tip de gândire care faciliteaza creativitatea este gândirea asociativă. Aceasta presupune producerea de idei și soluții noi pornind de la combinarea a diferite imagini sau concepte aparent independente. Pentru aceasta se poate recurge la asociații.

Asociațiile pot fi de două tipuri: (a) asociații lingvistice și (b) asociații imagistice.

Asociațiile prin imagini se aplică in situația în care mai multe grupe de elevi lucrează în paralel. Fiecare grupă primește sarcina de a schița un desen abstract al succesiunii unor idei pe care le generează la un moment dat. La sfârșitul discuțiilor vor fi prezentate desenele, fără a fi explicate și motivate. Fiecare membru al grupului va da un titlu desenului. Titlurile pot fi descrieri abstracte pline de fantezie, ca de exemplu: 'harta cu telecomandă', 'mașina care se poate împacheta'.

Flexibilitatea vizează capacitatea subiectului de a-și modifica rapid fluxul ideativ în scopul găsirii unor utilizări noi ale unor produse uzuale. Distingem două tipuri de flexibilitate:

(a) flexibilitatea spontană bazată pe inițiativa persoanei și (b) flexibilitatea adaptativă, care este dirijată din afară. Flexibilitatea adaptativă solicită abandonarea metodelor convenționale de rezolvare ale unor probleme în favoarea găsirii de soluții originale.

Cateva sarcini care pot fi utilizate in scopul dezvoltarii flexibilitatii:

- identificarea de către elevi a cât mai multor soluții la o problemă dată. De exemplu, se poate solicita enumerarea cât mai multor utilizări diferite pentru o 'agrafă'. Răspunsuri fluente ar putea fi: să curețe unghiile, pipa etc., pe când răspunsurile flexibile pot fi de genul: să notezi un număr de telefon pe o gumă,
  să-ți prinzi un cercel rupt etc.;
- solicitarea de finaluri cât mai variate la fabule, relatări neterminate (finaluri umoristice, moralizatoare, triste etc.);
- oferirea de episoade contorsionate din istoria omenirii, solicitând elevilor să descrie consecințele posibile pe care le-ar fi produs. De exemplu: ce s-ar fi întâmplat daca nu ar fi fost cel de-al doilea război mondial?

Originalitatea reprezintă aptitudinea subiectului de a oferi răspunsuri neuzuale la problemele ridicate. De exemplu:

- îmbunătățirea unui produs (de exemplu, îmbunătățirea unei metode de predare);
- utilizările neobișnuite ale unor lucruri (de exemplu, utilizări neobișnuite pentru un 'desfăcător de conserve' sau pentru un 'burete');

- exercițiul consecințelor sau exercițiul "Ce-ar fi dacă" (de exemplu, ce s-ar întâmpla dacă nu am mai avea sentimente/imaginație, dacă am trăi într-un univers bidimensional, dacă ne-am cunoaște ceasul biologic);
- alcătuirea de povestiri (se pot oferi diferite cuvinte si se solicita elevilor sa alcătuiasca unele povestiri la care intereseaza tematica, finalurile și numărul scenariilor compuse).

În concluzie, pentru a dezvolta gândirea creativă e important să stârnim curiozitatea elevilor, încurajându-i mai degrabă să formuleze întrebarea "de ce?" decât acel submisiv "da, am înteles".

Ca atare școala nu trebuie să se limiteze doar la a transmite cunoștințe și a-i face pe elevi să evite eșecul școlar, ci mai mult trebuie să-și asume și rolul de a-i ajuta pe elevi să-și descopere propriul potențial.

Putem spune aşadar că, creativitatea trebuie încurajată şi cultivată prin respectul de sine, ea nu este doar un har dăruit de Dumnezeu unui Eminescu, Enescu, sau Edison, ci este însăşi exprimarea de sine a fiinţei umane, în orice domeniu se manifestă.

Bibliografie:

1. Gârboveanu, M.,1981, *Stimularea creativităţii elevilor în procesul de învăţământ*, Bucureşti, Editura didactică şi pedagogică;
2. Jiga,I., Negruţ, I., 1999, *Învăţarea eficientă*, Bucureşti, Editura Editis;
3. Roşca, A., 1981, *Creativitatea generală şi specifică*, Bucureşti, Editura Academiei;
4. Stoica, A., 1983, *Creativitatea elevilor*, Bucureşti , Editura Didactică şi Pedagogică.

Educaţia religioasă – parte formativă a personalităţii umane

Pr. Profesor: Laudă Marian Alexandru

Scoala Nr.2 Turnu Măgurele

LocalitateaTurnu Măgurele, județul Teleorman

Trebuie spus de la început că prin *„educaţie religioasă”* înţelegem educaţia religioasă realizată în şcoala publică românească actuală. Şi în acest caz, educaţia religioasă este oferta de educaţie în domeniul religios, cuprinsă în învăţământul public, respectiv ora de Religie, care face parte din planurile de învăţământ şi este destinată tuturor elevilor.

Din cele prezentate mai sus desprindem concluzia următoare: educaţia se făcea în vederea vieţii de aici în sensul şi în măsura în care această viaţă devenea un instrument pentru câştigarea vieţii celeilalte. Deci, orientarea ei era: prin lumea aceasta spre viaţa veşnică. Educaţia profană pregătea şi pregăteşte pentru existenţa de aici, pentru a deveni un om de real folos societăţii printr-o viaţă de aleasă creştere şi printr-o temeinică pregătire intelectuală şi profesională. Educaţia din epoca patristică urmărea câştigarea virtuţii şi a desăvârşirii ca trepte care duc la mântuire. Virtutea şi desăvârşirea preconizate de autorii patristici nu erau de natură laică sau exclusiv morale, ci erau de natură eminamente religioasă. Educaţia avea ca scop ultim mântuirea. Suma eforturilor educative ale Sfinţilor Părinţi urmărea mântuirea celor educaţi. Elaborau, deci, o educaţie soteriologică. Această educaţie avea la bază, în centrul şi în vârful ei pe Hristos. Ea se străduia să facă un Hristos din fiecare persoană care se supunea procesului acesta de educaţie.[80]

Această dimensiune a educaţiei s-a păstrat până în zilele noastre, îmbogăţindu-se în ceea ce priveşte formele de realizare. Educaţia religioasă creştină este o acţiune specific umană, desfăşurată în mai multe contexte: familie, biserică, şcoală, societate. Este o lucrare susţinută de iubire, de încredere, de libertate şi de harul lui Dumnezeu. În afară de om, în calitate de educator, educaţia religioasă presupune şi prezenţa dimensiunii transcendente a unui factor informant mai presus de om şi de lume. Principiul colaborării libere şi active între harul dumnezeiesc şi strădania creştinului în scopul desăvârşirii acestuia din urmă, numit şi principiul sinergismului, stă şi astăzi la baza educaţiei religioase creştin-ortodoxe.[81] Aşa cum mântuirea în şi prin Hristos este posibilă, şi educaţia creştină – ca acţiune premergătoare mântuirii omului, acţiune de perfecţionare continuă – este posibilă. Căci ea constituie premisa esenţială a mântuirii sufleteşti, fiind necesară în îndrumarea sufletească a creştinului către Dumnezeu, în dezvoltarea puterilor sale morale către ajungerea scopului ultim: realizarea asemănării cu Dumnezeu.

În viaţa credincioşilor, educaţia religioasă deţine un rol important, deoarece prin ea se asigură un sens vieţii, o direcţie şi un mod de a exista, o altă perspectivă decât cea pur materială. Prin acest tip de educaţie se realizează legătura omului cu Dumnezeu, comuniunea fiinţei limitate cu fiinţa infinită. Omul este îndrumat către o viaţă curată, este invitat la o permanentă purificare de patimi şi o creştere în virtute care să-i permită implicarea responsabilă în viaţa activă şi în social.

Rolul fundamental al educaţiei religioase este evidenţiat de Vasile Băncilă într-un mod foarte succint, numind această educaţie *„consolidarea Botezului, un fel de Botez prelungit”*.[82] Dacă prin Botez pruncul se naşte la o nouă viaţă, viaţa veşnică, prin educaţia religioasă el continuă acest Botez, asigură creşterea duhovnicească.

Ca orice tip de educaţie în general, şi educaţia religioasă are un dublu scop: unul informativ, în sensul că disciplina Religie pune la dispoziţia elevilor o sumă de cunoştinţe specifice, cu caracter teologic, dogmatic, liturgic, de istorie şi filozofie a religiilor, şi necesare pentru o cultură generală, dar şi unul formativ, de interiorizare şi traducere în fapte de viaţă a normelor religioase. La întrebarea: *„ce se urmăreşte prin educaţia religioasă ?”*, părintele Dumitru Călugăr propune următorul răspuns: caracterul religios moral-creştin.[83] În sens biblic, teologic, a educa un suflet, a-l forma şi a-l convinge pentru un anumit fel de viaţă, nu înseamnă numai a-l instrui cu reguli de memorizat, a-l face să memoreze preceptele noii învăţături, ci, mai mult, a-i forma toate facultăţile sale sufleteşti pentru a-şi atinge scopul final, mântuirea. Deci, ţinta prioritară a educaţiei religioase este formarea caracterului şi a personalităţii desăvârşite.

Putem considera educaţia religioasă drept un prilej de cercetare a sinelui, de cunoaştere a propriilor idealuri, prilej de fortificare interioară, orientare a omului spre lumea valorilor absolute şi o cale de perfecţionare a persoanei atât din punct de vedere religios, cât şi intelectual, moral, estetic, civic, fizic. Cunoscându-ne pe noi înşine, îi cunoaştem mai bine pe cei din jur, ne cunoaştem aproapele, îi înţelegem credinţa şi ne deschidem cu mai multă dăruire pentru a duce o viaţă de comuniune creştină.

Educaţia religioasă se realizează în familie, Biserică şi şcoală, de către părinţi, preoţi şi profesori. Există o strânsă legătură între aceşti factori educativi, conlucrarea lor determinând transmiterea valorilor credinţei şi formarea conduitei exemplare. O educaţie temeinică şi durabilă este cea începută în familie, încă din fragedă copilărie, continuată în şcoală şi consolidată prin diferite activităţi ce se derulează în Biserică şi societate.

Biserica a aşezat la temelia ei încă de la început principiul învăţământului, potrivit poruncii lui Iisus Hristos: *„Mergând, învăţaţi toate neamurile”* (Matei 28, 19) dată Sfinţilor Apostoli şi prin ei slujitorilor bisericeşti din toate timpurile. Începând din epoca apostolică şi continuând în cea patristică, s-a acordat o importanţă majoră învăţământului catehetic. Desfăşurat de Sfinţii Apostoli după practică şi metodele Mântuitorului, învăţământul a fost continuat cu acelaşi zel de Părinţii Apostolici şi de Sfinţii Părinţi, dezvoltându-l prin introducerea unor elemente noi corespunzătoare specificului psihologic şi cerinţelor religioase şi spirituale ale catehumenilor.

În Biserica Ortodoxă, învăţământul religios este unul dintre elementele constitutive ale întreitei activităţi desfăşurate de Mântuitorul nostru Iisus Hristos, alături de sfinţirea vieţii şi conducerea credincioşilor pe calea mântuirii. Fiind practicat de la început pe cale orală, el a primit denumirea de catehează, de la cuvântul neo-testamentar *„katihein”* care are sensul de: a face să răsune, a spune ceva de la loc înalt, a anunţa o veste, a anunţa pe cineva prin viu grai (Luca 1, 4; Fapte 18, 25; 21,21; Romani 2, 18; Galateni 6,6.)[84] De-a lungul timpului, acest învăţământ s-a realizat sub diferite forme, în funcţie de

contextul istoric şi religios al fiecărei perioade, ajungând până în zilele noastre sub forma învăţământului pe clase şi lecţii. Atitudinea Bisericii Ortodoxe faţă de învăţământ a fost întotdeauna pozitivă, considerându-l o obligaţie fundamentală pentru fiecare membru al ei. Convingerea să constă în principiul pedagogic că nimeni nu poate fi desăvârşit dacă nu-şi luminează mintea cu ajutorul învăţăturii care trezeşte sentimente înalte şi determină voinţa spre realizarea faptelor bune.

Religia, ca obiect de studiu, se încadrează în aria curriculară *„Om şi societate”*. Ea urmăreşte, alături de celelalte discipline componente, formarea personalităţii în concordanţă cu valorile creştine şi dezvoltarea de caractere moral-creştine în spiritul dreptei credinţe. Atât în şcoala generală, cât şi în liceu, studiul religiei îşi propune atingerea următoarelor obiective cadru:

- Cunoaşterea şi iubirea lui Dumnezeu ca fundament al mântuirii şi desăvârşirii omului;

- Cunoaşterea şi folosirea adecvată a limbajului din sfera valorilor religioase;

- Cunoaşterea învăţăturilor Sfintei Scripturi, a tradiţiilor religioase şi a istoriei Bisericii;

- Formarea virtuţilor creştine şi consolidarea deprinderilor de comportament moral-religios;

- Educarea atitudinilor de acceptare, înţelegere şi respect faţă de cei de alte credinţe şi convingeri.[85]

La realizarea acestor obiective se ajunge prin diferite tipuri de activităţi, dintre care cel mai frecvent utilizată este lecţia de religie. Acesteia i se alătură şi alte forme, precum: vizite la mănăstiri; participarea la conferinţe duhovniceşti; întâlniri cu tineri de alte confesiuni şi credinţe, rase, naţionalităţi; participarea la acţiuni de caritate în orfelinate, aziluri sau spitale, împreună cu membrii altor confesiuni sau credinţe religioase; organizarea unui cerc de religie.

Lecţia de religie este alcătuită dintr-o succesiune de etape ce se desfăşoară într-un anumit interval de timp. Succesiunea etapelor depinde de tipul de lecţie folosit (lecţie mixtă, lecţie de transmitere şi însuşire de noi cunoştinţe, lecţie de formare de deprinderi, lecţie de recapitulare şi sistematizare a cunoştinţelor, lecţie de verificare şi evaluare), însă urmărindu-se întotdeauna asigurarea legăturii între transmiterea cunoştinţelor şi asimilarea acestora.

Etapele corespunzătoare fiecărui tip de lecţie sunt selectate în funcţie de conţinutul informaţional, de obiectivele urmărite, de particularităţile clasei de elevi, existând, prin urmare, o multitudine de structuri, de secvenţe posibile. Menţionăm etapele scenariului didactic pentru o lecţie mixtă, deoarece acest tip de lecţie le cuprinde pe toate:[86]

- Momentul organizatoric;

- Verificarea cunoştinţelor;

- Captarea atenţiei (sau pregătirea aperceptivă);

- Anunţarea titlului lecţiei noi şi prezentarea obiectivelor propuse;

- Predarea noilor cunoştinţe (sau tratarea);

- Fixarea cunoştinţelor;

- Asocierea;

- Generalizarea;

- Aplicarea.

În şcoală, activitatea religioasă este coordonată de un educator, de o persoană special pregătită în acest scop, care să dispună de o bună formaţie intelectuală, cu o doză de cunoştinţe care să-l ajute să trateze complet, competent şi cu autoritate ştiinţifică temele propuse. De asemenea, să aibă şi cunoştinţe de psihologie şi logică, pentru a şti ce materie să folosească şi cât anume din ea, şi mai ales cum să o facă uşor inteligibilă, în funcţie de particularităţile de vârstă şi individuale ale elevilor. La toate acestea se adaugă şi cunoştinţe de pedagogie care să-i ofere metodele necesare activităţii de catehizare.

Prin termenul de educator vom desemna atât profesorul laic, înţelegând prin acesta o persoană ce urmează cursuri speciale de pedagogie şi psihologie în cadrul Facultăţii de Teologie Ortodoxă, unde se insistă şi pe elemente de psihologie a copilului şi pe educaţia religioasă a acestuia, cât şi preotul profesor.

Şi unul şi celălalt trebuie să fie pătrunşi de evlavia bisericească, de spiritul supremului Pedagog Iisus Hristos, să aibă un suflet cald care să poată încălzi şi alte suflete şi să le aducă la înălţimea lui Hristos.[87]Atât profesorul cât şi preotul au datoria de a aprinde scânteia evlaviei în sufletele elevilor, de a crea ambianţa educativă religioasă necesară lecţiei, de a învăţa şi lumina sufletele copiilor, de a forma caractere moral-religioase. Căci *„cel ce va face şi va învăţa şi pe alţii să le facă, acela mare se va chema întru împărăţia cerurilor."* (Matei 5, 19). Educatorul, prin cunoştinţele teologice şi culturale, prin munca, rugăciunea şi harul primit de sus, prin curăţenia vieţii lui trebuie să devină model de imitat pentru toţi cei cărora le propovăduieşte adevărurile sfinte.

Bibliografie

1. BIBLIA sau Sfânta Scriptură, tipărită cu Binecuvântarea Prea-fericitului Părinte

2.*** *Problemele vieţii*, Editura Egumenita, Bucureşti, 2009;

3.*** *Programă analitică ajutătoare pentru orele de religie creştină ortodoxă, clasele I – XII,* traducere şi adaptare de arhim. Bartolomeu Anania, editura Arhidiecezană, Cluj, 1996;

4.*** *Programele scolare* în vigoare, se pot consulta la adresa http://www.edu.ro.

5.Stancu Ioan, *O istorie a pedagogiei universale şi româneşti pană la 1900,* Editura didactică şi pedagogică, București, 1977;

6.TIMIS, Vasile, *Religia în şcoală. Valenţe eclesiale, educaţionale şi sociale*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2004;

Dezvoltarea creativității în învățământ

Profesor: Foamete Valentina

Școala Gimnazială Stejaru

Localitatea Stejaru, Județul Teleorman

Creativitatea pedagogică defineşte modelul calităţilor necesare educatorului/cadrului didactic pentru proiectarea şi realizarea unor activităţi eficiente prin valorificarea capacităţilor sale de înnoire permanentă a acţiunilor specifice angajate la nivelul sistemului şi al procesului de învăţământ.

Creativitatea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativităţii o constituie *imaginaţia*, dar creaţia de valoare reală mai presupune şi *o motivaţie, dorinţa de a realiza ceva nou,* ceva deosebit. Şi cum noutatea nu se obţine cu uşurinţă, o altă componentă este *voinţa, perseverenţa* în a face numeroase încercări şi verificări.

Rolul şcolii la formarea comportamentului creator este foarte important, deoarece rămâne principalul instrument pe care societatea îl foloseşte pentru cultivarea creativităţii la membrii ei tineri, de vârstă şcolară.

Preocuparea de formare a independenţei în gândire şi exprimare implică şi o legătură cu familia. Părinţii trebuie convinşi că tutelarea excesivă împiedică dezvoltarea intelectului, manifestarea independentă a gândirii şi fanteziei lui, factori esenţiali în dobândirea viitoare a unei autentice competenţe profesionale.

În concluzie, se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în şcoală. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire şi stilul de lucru în clasă, cristalizate în secole de învăţământ tradiţional, prea puţin preocupat de această latură a personalităţii elevului, care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai însemnată. Creativitatea trebuie încurajată şi cultivată prin respectul de sine, ea nu este doar un har dăruit de Dumnezeu unui Eminescu, Enescu, sau Edison, ci este însăşi exprimarea de sine a fiinţei umane, în orice domeniu se manifestă.

Rolul si factorii creativităţii

Despre importanţa creativităţii nu e nevoie să spunem multe: toate progresele ştiinţei, tehnicii şi artei sunt rezultate ale spiritelor creatoare. Desigur, există mai multe trepte de creativitate. C. W. Taylor descrie cinci „planuri" ale creativităţii.

Creativitatea expresivă se manifestă liber şi spontan în desenele sau construcţiile copiilor mici. Nu se pune problema, la acest nivel, de originalitate. Este însă un mijloc excelent de a cultiva aptitudinile creatoare ce se vor manifesta ulterior.

Planul productiv este planul creării de obiecte, specific muncilor obişnuite. Un olar sau o ţesătoare de covoare produc obiecte a căror forma se realizează conform unei tradiţii, unei tehnici consacrate, aportul personal fiind redus. Este planul la nivelul căruia accede orice om muncitor.

Planul inventiv este accesibil unei minorităţi foarte importante. E vorba de inventatori, acele persoane ce reuşesc să aducă ameliorări parţiale unei unelte, unui aparat, unei teorii controversate.

Creativitatea inovatoare o găsim la oamenii caracterizaţi ca fiind „talente". Ei realizează opere a căror originalitate este remarcată cel puţin pe plan naţional.

Creativitatea emergentă este caracteristică geniului, omului care aduce schimbări radicale, revoluţionare într-un domeniu şi a cărui personalitate se impune de-a lungul mai multor generaţii.

În afară de aceste aspecte, dacă nu creativitatea, cel puţin imaginaţia este necesară fiecăruia dintre noi în condiţiile vieţii obişnuite.

În ce priveşte factorii creativităţii, se poate vorbi, mai întâi, de *aptitudini* pentru creaţie. Există anumite structuri cerebrale, pe care nu le cunoaştem, care favorizează imaginaţia, ele creând predispoziţii de diferite grade pentru sinteza unor noi imagini, unor noi idei. Totuşi, e nevoie de intervenţia mediului, a experienţei pentru ca ele să dea naştere la ceea ce numim talent.

A doilea factor care trebuie amintit este *experinţa,* cunoştinţele acumulate. Importantă nu este doar cantitatea, bogăţia experienţei, ci şi varietatea ei. Multe descoperiri într-un domeniu au fost sugerate de soluţiile găsite în altă diciplină.

Se disting două feluri de experienţe:

a) o experienţă directă, acumulată prin contactul direct cu fenomenele sau prin discuţii personale cu specialiştii;

b) o experienţă indirectă, obţinută prin lectură sau audierea de expuneri.

Alţi factori interni ai dezvoltării creativităţii sunt *motivaţia* şi *voinţa.* Creştera dorinţei, a interesului pentu creaţie, ca şi a forţei de a birui obstacole are, evident, un rol notabil în susţinerea activităţii creatoare.

Societatea are o influenţă deosebit de importantă pentru ănflorirea spiritiului creativ ăntr-un domeniu sau altul. În primul rând, intervin cerinţele sociale.

Un alt factor determinat în stimulare creativităţii îl constituie *gradul de dezvoltare a ştiinţei, tehnicii, artei.*

Educarea creativităţii

Problema educării deliberate a puterii de producţie creatoare a fost pusă încă de la începutul secolului trecut.

Prin însăşi trăsătura ei definitorie – originalitatea – ca ceva nou şi imprevizibil, creativitatea pare a fi incompatibilă cu ideea de educare deliberată.

Multă vreme creaţia a fost considerată apanajul exclusiv al unei minorităţi restrânse. Distingând însă mai multe trepte calitative în creativitate şi observând cum şi eforturile de gândire obişnuită implică ceva nou, cel puţin pentru persoana aflată într-un impas, astăzi nu se mai face o separare netă între omul obişnuit şi creator.

Factorul intelectual (imaginaţie, gândire, tehnici operaţionale) este relativ mai uşor educabil, deşi persistenţa în timp a efectelor unui curs sau a unei metode nu este mare. Factorii de personalitate în sensul larg al noţiunii, care ţin de atitudini, motivaţii, caracter, deprinderi de lucru se lasă mai greu influenţaţi în direcţia şi cu intensitatea dorită de noi, dar odată achiziţiile educative dobândite, persistenţa lor nu se mai măsoară în luni, ci în ani sau etape de vârstă.

La educarea creativităţii sunt importante, deopotrivă, metodele, relaţia profesor-elevi (autentic democratică şi de cooperare), atitudinea adultului faţă de elev (deschisă şi receptivă faţă de copil şi de valorile creativităţii sale) şi atmosfera pe care cadrul didactic o instaurează în clasă.

Trebuie să fim conştienţi şi să combatem anumite piedici în calea manifestării imaginaţiei, creativităţii. Asemenea obstacole exterioare sau inerente individului sunt denumite, de obicei, blocaje.

Criterii de apreciere a creativităţii elevilor

Notele şcolare, ca expresie a randamentului la învăţătură, nu pot reflecta întru totul nivelul creativităţii. Elementele care opun aceste două categorii sunt mai semnificative decxât cele care le apropie. Există şi aspecte comune creativităţii şi performanţei şcolare: volumul de informaţii, fluiditatea gândirii, gândirea independentă, perseverenţa în urmărirea scopului.

Majoritatea cercetătorilor au ajuns la aceeaşi concluzie: la aceleaşi rezultate pe plan şcolar ajung atât elevii preponderent inteligenţi, cât şi cei preponderent creativi. Doar calea e diferită: primii- printr-o muncă susţinută şi ordonată, ceilalţi prin spontaneitate şi salturi în utilizarea efortului.

Realizările trecute ale elevului

Acestea constituie un criteriu sigur pentru o primă selecţie a „vârfurilor”. O simplă enumerare a succeselor, ca răspuns la chestionarele date de diriginte, îl plasează pe elevul rerspectiv în rândul celor cu potenţial creativ ridicat. Metoda nu mai este discriminantă când coborâm pe scara nivelurilor creativităţii sau la un potenţial creativ care nu a avut încă prilejul sau nu i-a sosit timpul să se manifeste.

Testele obiective de investigare a creativităţii

Testele sunt destinate să măsoare creativitatea în accepţiunea ei de potenţial creativ şi nu vreo formă particulară, ci potenţial creativ general.

Indiferent de proba administrată, criteriile de cotare sunt mereu aceleaşi pentru fiecare factor: fluenţa se exprimă în numărul total de răspunsuri; flexibilitatea prin numărul de categorii diverse la care pot fi raportate soluţiile date, respectiv direcţiile de gândire; elaborarea („laboriozitatea”, cum o numeşte C. Zahirnic) în funcţie de complexitatea şi amănuntele precizate, de nota de concretitudine şi elementele introduse în prezentarea soluţiei propuse.

Aprecierea colegilor şi a profesorilor

Cercetătorii afirmă că, împotriva aşteptărilor, elevii identifică mai corect pe colegii creativi decât o fac profesorii.

Alte modalităţi

Fiind un fenomen care angajează cu prioritate o multitudine de trăsături ale personalităţii, creativitatea mai poate fi investigată şi prin metode „clinice”: anamneza (adică metoda biografică), inventariile de interese sau de personalitate.

Metode de cultivare a creativităţii

Deşi pare paradoxal, creativitatea este educabilă. Pentru dezvoltarea creativităţii la elevi există două căi:

a) modernizarea sistemică a învăţământului, în toate verigile şi amănuntele sale, în lumina unei pedagogii a creativităţii;

b) introducerea unui curs aplicativ de creativitate ca o materie de sine stătătoare, repetabil la anumite intervale de timp. Acesta va avea un triplu caracter: interdisciplinar (ca metodologie, material faptic şi aplicaţii), supradisciplinar (ca realizare şi finalitate) şi paradisciplinar (ca plasare în programa şcolară, alături de celelalte discipline de studiu).

Aspiraţia spre dezvoltarea spiritului creativ a dus la conceperea unor metode care, pe de o parte, să combată blocajele, iar pe de alta, să favorizeze asociaţia cât mai liberă a ideilor.

Metodele de cultivare a creativităţii sunt *tradiţionale* (modernizate şi completate în funcţie de obiectivele propuse) şi *speciale*.

În prima categorie intră regândirea şi inovaţiile aduse în metodologia evaluării randamentului şcolar al elevului, metodele active deja cunoscute şi frecvent utilizate de cadrele didactice, învăţarea

prin descoperire dirijată. Între tehnicile de stimulare a capacităţilor creatoare amintim brainstormingul (considerat un procedeu, dar mai ales ridicat la rangul de principiu), sinectica (însemnând în esenţă valorizarea analogiilor), testele de potenţial creativ utilizate ca exerciţii, o serie de alte tehnici speciale de descătuşare a originalităţii.

Dezvoltarea creativităţii în învăţământ

Câtă vreme creaţia era socotită un privilgiu dobândit ereditar de o minoritate, şcoala nu s-a ocupat în mod special de acest aspect, deşi s-au creat şi clase speciale pentru supradotaţi. Pe lângă efortul tradiţional de educare a gândirii critice, stimularea fanteziei apare si ea ca un obiectiv major. Aceasta implică schimbări importante, atât în mentalitatea profesorilor, cât şi în ce priveşte metodele de educare şi instruire.

În primul rând, trebuie schimbat climatul, pentru a elimina blocajele culturale şi emotive, puternice în şcoala din trecut. Se cer relaţii destinse, democratice, între elevi şi profesori. Apoi, modul de predare trebuie să solicite paricipareа, iniţiativa elevilor prin folosirea metodelor. În fine, fantezia trebuie şi ea apreciată corespunzător, alături de temeinicia cunoştinţelor, de raţionamentul riguros şi de spiritul critic.

Produsul creator de tip pedagogic angajează cel puţin nivelul inventivităţii, situat între creativitatea semnificativă doar în sens individual şi cea relevantă (şi) în plan social, La acest nivel ,,nu ajung decât puţini indivizi" şi anume ,,cei mai flexibili şi mai receptivi la prelucrări simbolice pe spaţii largi" (Landau, Erika).

Învăţământul determină creşterea numărului acestora tocmai datorită exerciţiului de creativitate angajat permanent la nivelul lecţiei, orei de dirigenţie etc., care solicită educatorului adaptarea continuă la situaţii noi, imprevizibile, în regim de viteză rapidă.

Produsul creator reflectă complexitatea corelaţiilor subiect-obiect. corelaţii angajate la nivelul acţiunii educaţionale/didactice prin multiplicarea corespondenţelor pedagogice necesare între obiectivele pedagogice - conţinuturile pedagogice - strategiile de predare-învăţare-evaluare, direcţionate special pentru realizarea unui învăţământ prioritar formativ.

Domeniul educaţiei dezvoltă un spaţiu şi un timp pedagogic deschis creativităţii în plan individual (creativitatea cadrului didactic, creativitatea elevului), colectiv (creativitatea colectivului didactic, creativitatea clasei de elevi, creativitatea microgrupurilor de elevi) şi social (creativitatea organizaţiei şcolare, creativitatea comunităţii educaţionale, naţionale, teritoriale, locale).

Procesul creator de tip pedagogic este angajat la nivelul proiectării didactice/educaţiei care presupune valorificarea etapelor de pregăure-incubaţie-iluminare-verificare a modului de realizare a lecţiei, orei de dirigenţie etc în sens prioritar formativ.

Primele două etape - *pregătirea şi incubaţia* - impun un anumit (auto)control pedagogic, exercitat de cadrul didactic în diferite contexte educaţionale.

Etapa *iluminării* presupune înţelegerea deplină a situaţiei didactice/educative create stimulând decizia originală şi eficientă, condensată afectiv într-un anumit moment. de eliberare, „la care nu se poale ajunge dacă lipsesc premisele obţinute în faza de incubaţie" (Landau, Erika).

Etapa *verificării* definitivează procesul creator, exprimat printr-un produs specific – simbol, sens verbal, obiect, acţiune, relaţie socială etc. - care respectă particularităţile domeniului de referinţă (ciclu, disciplină de învăţământ), acţionând la nivelul perfecţionării corelaţiei subiect-obiect, angajată în mediul şcolar şi extraşcolar

În această accepţie, valorificând o teză de bază, afirmată la nivelul praxiologiei - „orice lucru bine făcut este un lucru nou" (Kotarbinski, Tadeusz) - orice activitate didactică/educativă (lecţie, oră de dirigenţie etc.) eficientă este o activitate nouă care asigură adaptarea proiectului pedagogic la situaţiile concrete ale clasei şi ale câmpului psihosocial, aflate într-o continuă schimbare şi transformare. Această tendinţă susţine în timp (auto)perfecţionarea permanentă a activităţii didactice/educative cu efecte optimizante nu numai în plan psihopedagogic, ci şi în plan social (cultural, politic, economic).

Bibliografie:

1. Cerghit, I., 1976, *Metode de învăţământ,* Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti;
2. Gârboveanu M., 1981, *Stimularea creativităţii elevilor în procesul de învăţământ,* Bucureşti Editura didactică şi pedagogică.

Exerciții de stimulare a creativității la ora de religie

Profesor: Popescu Gabriel

Școala Gimnazială *Mihai Eminescu*

Localitatea Roșiorii de Vede, județul Teleorman

În școala contemporană, cercetările în domeniul creativității, au arătat faptul că există o serie de factori care inhibă creativitatea în loc să o stimuleze și să o dezvolte. Acești factori sunt datorați atât sistemului de învățământ care nu încurajează, ci mai mult inhibă activitățile creatoare ale elevilor în clasă, prin cultivarea unui comportament stereotip, prin accentul pus pe gândirea convergentă, care orientează spre un mod unic demersul rezolvării problemelor și prin accentul pus mai mult pe aspectul informativ, în defavoarea celui formativ, care dezvoltă potențialitățile personalității elevilor, prin

supraîncărcarea şcolară etc. O serie de factori inhibatori ţin de însăşi caracteristicile elevilor, cum ar fi: intoleranţa faţă de opiniile colegilor, imaginea de sine scăzută, frica de ridicol, conformismul, tendinţa de a interpreta orice structură ca fiind închisă etc... Adevăraţii profesori, care respectă principiile ce ţin de dezvoltarea armonioasă a elevilor şi care pun accent pe dezvoltarea creativităţii, devin un mediator între elevi şi realitate, nu doar o sursă directă a furnizării de informaţii.

Elevii vor tinde să descopere noi probleme şi să problematizeze dacă vor fi ghidaţi în aflarea răspunsurilor dorite de anumite întrebări puse de profesor de tip reflectiv („Ce s-ar întâmpla dacă…?", „Ce te face să crezi asta…?" etc.) şi care stimulează gândirea divergentă. Pentru crearea unei atmosfere propice dezvoltării creative, se impune ca profesorul să recompenseze elevii care întreprind acţiuni creative sau oferă un feed-back cât mai original şi să nu-şi impună soluţiile proprii, ci să provoace elevii cu întrebări controversate, care pot să declanşeze punerea în discuţie a unor probleme etc.

În cadrul orelor de religie pot fi desfăşurate exerciţii de stimulare a creativităţii.De exemplu, la lecţia din clasa a IV- a, „Marea poruncă a iubirii", a cărui scop este conştientizarea faptului că un creştin, iubindu-l pe Dumnezeu îşi iubeşte şi aproapele ca pe el însuşi, se propun următoarele exerciţii pentru stimularea imaginaţiei. În prima etapă, pe un fond muzical (ciripitul păsărilor, foşnetul frunzelor, adierea vântului, clipocitul apei etc.), elevii închid ochii, îşi imaginează o grădină a lor pe care trebuie să sădească flori care le plac cel mai mult, să o îngrijească şi să o iubească pentru unicitatea ei. Elevii sunt încurajaţi să „miroasă" florile, să „audă" albinele care culeg nectarul, să „vadă" cu ochii minţii grădina, să o „protejeze" cu un gard împrejurul ei. După acest exerciţiu, fiecare elev va fi solicitat să povestească cum arată grădina lui, de ce a ales un anume tip de flori, ce parfum a mirosit, cum s-a simţit în timpul acestei experienţe. În etapa a doua va fi introdusă o imagine reprezentând un bocanc. Li se va cere elevilor să găsească o posibilă legătură cu grădina pe care tocmai au creat-o. Elevii vor fi îndrumaţi şi prin următoarele întrebări: Ce poate face persoana care poartă bocancii grădinii lor?; Cine ar dori acest lucru?; Cum l-ar putea determina pe acesta să nu intre în grădină şi să nu strivească florile?; În ce situaţie se pot afla ei în locul acestei persoane? etc. În a treia etapă elevii vor fi îndemnaţi să facă asocierea dintre: bocanc – grădină - suflet, ca de exemplu: „În grădina sufletului nu poţi intra cu bocanci, că o distrugi!".

Elevii bor fi ajutaţi să înţeleagă mesajul acestei metafore prin întrebarea: „Ce credeţi că înseamnă acest lucru în realitate?" Astfel, elevii vor înţelege că fiecare suflet este ca o grădină, că ce cultivi în ea te reprezintă, că iubeşti pe aproapele ca pe tine însuţi, respectându-l pe acesta etc. În a patra etapă, elevii vor avea de comentat proverbul: „Ce ţie nu-ţi place, altuia nu-i face!", făcând legătura cu marea poruncă dată de Hristos – a iubirii de Dumnezeu şi de aproapele ca pe ei înşişi.

Pentru stimularea creativităţii prin desen şi muzică, elevii vor asculta o rugăciune a Bisericii şi vor fi îndemnaţi să exprime prin desen conţinutul acesteia. După terminarea lor, elevii vor expune lucrările şi, prin metoda „Turul galeriilor", vor nota şi aprecia lucrările cele mai expresive.

O altă modalitate de stimulare a creativității elevilor este aceea de a da un început sau un final al unei povestiri, aceștia fiind îndemnați să continue restul povestirii, astfel încât să exprime prin conținutul ei învățăturile desprinse din lecție.

O altă categorie de exerciții, de data aceasta pentru cultivarea originalității gândirii, inclusiv a fluidității constau în solicitarea de răspunsuri cât mai variate la întrebări care necesită o reflexie din partea lor. Spre exemplu, exerciții de tip înlocuiri: „Cum te rogi dacă ți-ai pierde glasul?", „Cum să faci fapte bune dacă nu ai avea mâini?"; metode educative: „Alin merge duminica la biserică. În drum spre aceasta, se întâlnește cu colegii lui de școală care îi propun o partidă de fotbal. Cum ar trebui să procedeze Alin și de ce?

Pentru cultivarea originalității, flexibilității și fluenței gândirii se propun elevilor diferite situații din experiența concretă. Spre exemplu: „Ce s-ar întâmpla dacă n-ar mai exista biserici?", „Ce s-ar întâmpla dacă nu s-ar mai respecta Decalogul?" etc.

Pentru cultivarea capacității empatice și de implicare, elevii vor fi puși să se asemene cu unul din personajele biblice și să descrie, din punctul acestuia de vedere, cum vede situația în care se află, apoi să transmită un mesaj tinerei generații etc.

Pentru cultivarea altor abilități creative, elevii vor fi puși să facă conexiuni între două sau mai multe elemente. Spre exemplu: să asocieze comportamentul unor animale ca țapul, șarpele, porcul, păunul, tigrul etc. cu unul din păcatele prezente în inima omului păcătos, să găsească analogii între rugăciune și semafor, între porumbel și Duhul Sfânt sau alte analogii.

Prin intermediul procesului instructiv-educativ, a strategiilor didactice utilizate, profesorul poate stimula sau inhiba creativitatea elevilor. Acest lucru are un impact deosebit asupra reușitei școlare, a atitudinii elevilor față de învățătură în general, cât și asupra dezvoltării armonioase a personalității. De aceea, rolul cadrului didactic este de a îndepărta blocajele obiective și subiective ale creativității elevilor, de a stimula potențialul creativ al fiecăruia, pentru a le permite dezvoltarea abilităților și competențelor creative. Lecțiile de religie oferă reale posibilități de organizare și desfășurare a unor activități menite să dezvolte capacitatea de creație a elevilor. În realizarea acestor activități se urmărește valorificarea valențelor formative ale strategiilor primare ale creativității care au ca efect antrenarea și manifestarea abilităților creative ale elevilor.

Bibliografie

1. Băban, Adriana (coord.), 2001, *Consiliere educaţională, Ghid metodologic pentru orele de dirigenţieşi consiliere*, Cluj Napoca.
2. Bogorin,Veronica, Tudose,Ruxandra, 2007, *Jocul de-a viaţa, exerciţii pentru ora de dirigenție*, Cluj-Napoca, Editura Eikon.
3. Caluschi, Mariana, *Curs de Psihologia creativităţii*.Mioara Lica, Valentina Sava, şialţii, 2007, *Primăvara credinţei*, Iaşi, Editura Sf. Mina.

Inovație și creativitate în procesul didactic

Profesor: Stanciu Ionela Geanina

Școala Gimnazială Săceni

Localitatea Săceni, Județul Teleorman

„Orice progres începe cu o idee în mintea cuiva. Tot ceea ce mintea noastră poate concepe şi crede cu adevărat, poate să şi obţină.” *(Peter Arnold – Legea creativităţii*)

Creativitatea nu înseamnă să găseşti un lucru, ci să faci ceva din el după ce l-ai găsit.” *(James Russell Lowell).*

Creativitatea produce inovaţia, schimbarea, ea stă la baza dezvoltării.

Inovaţia şi tradiţia sunt cei doi mari piloni ce susţin trecerea de la individ la persoană, trecere realizată de Educaţie. Orice dezechilibru produs în aceste două fundamente are drept consecinţă o „proastă” aşezare a procesului educaţional, respectiv a procesului devenirii persoanei.

În societatea contemporană, cu schimbări rapide şi efecte imediate, educaţia şi învăţământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovaţie şi creaţie în activitatea didactică.

Obiectivul general este acela de a promova creativitatea ca factor cheie în dezvoltarea competenţelor personale, antreprenoriale şi sociale prin învăţarea pe tot parcursul vieţii dar şi de a găsi strategii moderne folosite pentru asigurarea unei educaţii de calitate în învăţământ.

Plecând de la faptul că “pe copil trebuie să-l luminezi şi nu să-l întuneci cu învăţătura peste puterile lui, ”consider că este aproape o datorie morală ca profesorul să folosească acele metode şi procedee didactice, care să contribuie la punerea în evidenţă la maximum a capacităţilor personale a fiecărui elev. Dezvoltarea creativităţii elevilor trebuie să înceapă odată cu formularea obiectivelor instructiv-educative. Cultivarea imaginaţiei nu trebuie să fie un scop secundar, ea trebuie să figureze alături de educarea gândirii, de formarea competenţelor lingvistice, dar pentru aceasta e nevoie să combatem conformismul şi să nu privim exerciţiile de fantezie ca un simplu joc, fără consecinţe asupra dezvoltării intelectuale.

Pentru educarea creativităţii sunt necesare câteva condiţii:

- trebuie realizată pe toată perioada şcolarităţii;

- profesorii trebuie să fie ei înşişi creativi;

- profesori bine pregătiţi şi devotaţi acestei nobile profesii;

- existenţa unor relaţii de cooperare între profesori şi elevi şi a unor relaţii de respect între elevi, între profesori şi elevi;

- recunoaşterea şi aprecierea realizărilor elevilor.

În procesul didactic, creativitatea se transpune în flexibilitate, opusul stereotipiilor, rutinei. Structura creativităţii exprimă interdependenţa dintre produsul creator, procesul creator şi personalitatea creatoare.

In funcţie de felul cum este organizat şi orientat, procesul de învăţământ poate duce la dezvoltarea gândirii creatoare, dar din păcate şi la formarea unei gândiri şablon. Acest lucru se întâmplă atunci când profesorul se mulţumeşte cu o reproducere textuală şi acordă note mari pentru o atare reproducere textuală, caz în care elevii nu se vor strădui să reprezinte materialul consultat într-o formă personală, să gândească asupra lui, să caute soluţii originale, să grupeze şi să ierarhizeze ideile. Un astfel de profesor va contribui la educarea unei gândiri şablon, la frânarea dezvoltării spiritului critic şi a gândirii creatoare. Acest tip de gândire, gândirea creatoare a elevilor se dezvoltă în instituţia de învăţământ prin creşterea exigenţei faţă de capacităţile lor, fără a distanţa însă prea mult exigenţele faţă de posibilităţi.

Cerinţa principală trebuie să vizeze nu reproducerea fidelă a textelor sau explicaţiilor date la lecţie, ci stimularea independenţei şi originalităţii gândirii, căutarea activă de soluţii şi răspunsuri, experimentarea, chestionarea etc. În şcoală elevii ridică adeseori întrebări. Între întrebare şi răspuns este util să se ducă o mică discuţie de tip euristic cu elevul, care să-i dea cât mai mult posibilitatea să contribuie la găsirea răspunsului, pe baza experienţei şi a cunoştinţelor sale. Creativitatea nu se poate realiza numai prin educarea gândirii.

Un rol important revine factorilor motivaţionali. În şcoală, motivaţia principală, o constituie pentru majoritatea elevilor, obţinerea unor note mari, dar şi satisfacţia multor elevi de a descoperi noutăţi, fapte şi idei noi. Scopul oricărei educaţii creative este acela „de a da elevului posibilitatea să folosească din plin întregul său potenţial” (Landau,E.,1979), iar „discrepanţa dintre capacitatea creativă înnăscută şi performanţele creative ale unui elev poate fi atenuată printr-o educaţie bine orientată”, de la o învăţare necreativă la o învăţare creativă (Parnes.S.J.,1962).

Profesorul trebuie să-şi asume responsabilităţi în formarea la elevi a unui fond atitudinal propice creativităţii (încredere în sine, independenţă în modul de a fi şi de a gândi, asumarea unui risc rezonabil, umor etc.)

Torrance (1965) oferă câteva sugestii privind stimularea creativităţii în rândul elevilor prin:

- Recompensarea permanentă a comportamentelor creative;
- Neimpunerea propriilor idei şi soluţii elevilor;
- Provocarea elevilor cu idei incongruente şi paradoxuri aparente;
- Oferirea de evaluări deschise, idei controversate care să provoace punerea unor probleme;
- Încurajarea elevilor să-şi noteze ideile proprii.

Ca să se asigure aceste componente fundamentale ale procesului de învăţământ, creativitatea şi capacitatea de inovare, obiectivele pe care şcoala contemporană ar trebui să le aibă în vedere pot fi:

- Să sprijine toate formele de creativitate printre care cea artistică, în cadrul programelor şcolare aferente ciclurilor de învăţământ preşcolar, primar, gimnazial şi vocaţional;
- Să creeze un context care să permită tinerilor să dobândească competenţe de exprimare a propriei personalităţi, necesare de-a lungul vieţii;
- Să promoveze diversitatea culturală ca sursă a creativităţii şi inovatiei;
- Să încurajeze utilizarea TIC ca modalitate de exprimare creativă a propriei personalităţi;
- Să contribuie la formarea unui spirit antreprenorial mai modalitate de promovare a dezvoltării durabile.

Învăţarea creativă este un proces evolutiv, bazat pe receptivitatea faţă de experienţele noi, căutate şi rezolvate prin explorare, deducţie, analiză, sinteză, generalizare, abstractizare, concretizare sau operaţionalizare, accentuându-se realizarea conexiunilor dintre sensuri şi solicitându-se o profundă şi autentică implicare intelectuală, afectivă, psihomotorie şi voliţională. Învăţând creativ, elevul descoperă, redefineşte sensurile, filtrându-le prin propria personalitate, solicitând procesele psihice superioare de gândire şi creaţie. Când elevii sunt implicaţi în procesul învăţării creative, achiziţiile sunt mai eficiente şi mai consistente. Elevii dobândesc capacitatea de a-şi reorganiza şi restructura permanent propriile achiziţii, devenind capabili să elaboreze proiecte personalizate de învăţare, să-şi asume responsabilitatea desfăşurării învăţării, conştientizând, aplicând, evaluând, gestionând şi dobândind progresiv autonomie în formarea proprie.

Pentru a asigura reuşita actului educaţional în procesul de predare-învăţare a limbii şi literaturii române la clasele de gimnaziu , am utilizat metodele şi procedeele activ-participative pe care profesorul de limba română le are la dispoziţie pentru realizarea eficientă a obiectivelor specifice disciplinei sale:

- **METODE SPECIFICE LIMBII ROMÂNE**

Algoritmizarea, analiza gramaticală, exerciţiul structural, problematizarea (sau învăţarea prin rezolvarea de probleme), modelarea figurativă, instruirea programată, activitatea în grupuri mici.

- **METODE SPECIFICE PREDĂRII LITERATURII ROMÂNE**

Lectura, expunerea, prelegerea-dezbatere, simularea, studiul de caz, reflecţia personală, brainstormingul, sinectica, comentariul literar, interpretarea literară, analiza literară, cubul, cvintetul, ciorchinele, gruparea elevilor în funcţie de atitudinea faţă de o problemă, lectura şi rezumarea conţinutului unui text în perechi, stabilirea succesiunii evenimentelor, predarea reciprocă, jurnalul cu dublă intrare, tehnica "lasă-mă pe mine să am ultimul cuvânt", realizarea unor predicţii etc.

- **METODE COMUNE ÎN PREDAREA LIMBII ŞI LITERATURII ROMÂNE**

Conversaţia, problematizarea, învăţarea prin descoperire, dezbaterea, exerciţiul, învăţarea prin acţiune, demonstraţia, jocul didactic, rezumatul, algoritmizarea, explicaţia, demonstraţia, lucrul cu manualul, activitatea în cabinet, exerciţiul, instruirea programată.

Metodele de învăţare activă fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamentate, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viaţa reală.

„Calitatea pedagogică a metodei didactice presupune transformarea acesteia dintr-o cale de cunoaştere propusă de profesor într-o cale de învăţare realizată efectiv de preşcolar, elev, student, în cadrul instruirii formale şi nonformale, cu deschideri spre educaţia permanentă."(Sorin Cristea)

În educaţie, astăzi, se tinde spre formarea de cadre didactice creative, capabile să dezvolte la elevi o gândire originală, creativă şi o educaţie completă. Abilităţile creative de care cadrele didactice trebuie să dispună vizează : existenţa unui set cognitiv şi a unuia perceptiv favorabile din perspective noi în rezolvarea problemelor, presupunând înţelegerea cu uşurinţă a complexităţii provocării şi depăşirea rutinei şi a clişeelor în rezolvare, euristicile pentru generare de idei noi, stil de muncă energic şi perseverent.

Pentru dezvoltarea aptitudinilor creatoare intervin factorii sociali şi coordonatele educaţionale. Înţelepciunea de a forma noua persoană cu respect pentru reguli şi convenţii sociale, în a-i ajuta pe copii să le conştientizeze şi interiorizeze, dar a nu forma viitorul adult în favoarea obedienţei, a lipsei de

iniţiativă, a curajului, a responsabilităţii şi asumării, este forma optimă educaţională ce duce la dezvoltarea aptitudinilor creatoare. Procesul educaţional are o parte a descoperirii şi o parte a repetiţiei.

Cadrul didactic este cel care, prin formele pe care le dă acestor demersuri ale formării, stimulează sau dă lentoare interesului de a crea noul. Dacă ştim să dăm încredere în propriul potenţial, o atitudine pozitivă, o vedere a întregului, reuşim să punem baza creativităţii. Nu putem crea din gol informaţional, deci, următoarea etapă este asigurată de formarea bazei informaţionale. În această etapă de transmitere a informaţiei e nevoie de claritate, concizie, algoritmizare şi operaţionalizare. Dacă aceste etape sunt bine şi corect parcurse, etapa formării aptitudinilor creatoare poate reprezenta un obiectiv atins. E nevoie să păstrăm şi curiozitatea copilăriei, să o întreţinem, să o stimulăm, căci ea este „focul viu" al creativităţii. Poate nu vor schimba faţa lumii cu descoperirile lor, dar vor găsi soluţii personale la probleme personale, vor avea stimă de sine şi curajul de a crede în soluţionarea problemelor.

„Învăţământul modern preconizează o metodologie axată pe acţiune operatorie, deci pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenţei, ale imaginaţiei şi creativităţii. <<Activ>> este elevul care depune efort de reflecţie personală, interioară şi abstractă, care întreprinde o acţiune mintală de căutare, de cercetare şi redescoperire a adevărurilor, de elaborare a noilor cunoştinţe. <<Activismul exterior>> vine deci să servească drept suport material <<activismului interior>>, psihic, mental, să devină un purtător al acestuia."(Ioan Cerghit)

Bibliografie :

1. Amabile,T., 1997, *Creativitatea ca mod de viaţă, Ghid pentru părinţi şi profesori*, Bucureşti, Editura Ştiinţă şi Tehnică

2. Cerghit, I., 2002, – *"Sisteme de instruire alternative"*, Bucuresti, Editura Aramis

3. Jiga, I.,Negruţ, I., 1999, *Învăţarea eficientă*, Bucureşti, Editura Editis

4. Roşca, A., 1981, *Creativitatea generală şi specifică*, Bucureşti, Editura Academiei

5. Sălăvăstru,D., 2004, *Psihologia educaţiei*, Iaşi, Editura Polirom

Jocul didacict- metodă de stimulare şi dezvoltare a creativităţii copiilor

Proesor înv. Primar: Bucică Rădița

Şcoala Gimnazială "Zaharia Stancu"
Localitatea Roşiorii de Vede, Județul Teleorman

„Gândirea există ca gândire umană numai prin creativitate"

Immanuel Kant

Din punct de vedere al imaginaţiei,vârsta şcolară mică oferă un teren fertil, ceea ce îi dă posibilitatea copilului să domine orice timp şi spaţiu. Imaginaţia reproductivă, de exemplu, îi permite micului şcolar să înţeleagă timpul istoric, raportul dintre evenimente şi fenomene. Purtat pe aripile imaginaţiei reproductive, copilul poate călători în trecut, pentru a reconstrui fapte şi evenimete petrecute demult. Incursiunile de acest gen sunt, adeseori populate şi cu elemente fantastice, fabulatorii, care evocă nu numai fragilitatea experienţei sale de viaţă, ci şi capacitatea de a evada din cotidian. Toate aceste „calităţi" ale vârstei îi permite copilului să trăiască prezentul cu o mare intensitate emoţinală, iar noi, ca dascăli trebuie să clădim pe acest fundament marile lui creaţii, de mai târziu.

Mi - am propus să evidenţiez plusurile pe care la aduce jocul didactic în evoluţia pe plan creativ al personalităţii copiilor. Cred că nu este suficient să vorbim doar despre creativitate şi formarea acesteia, ci şi să acţionăm, ca dascăli, în direcţia unei mai bune gestionări a resurselor personale şi a experienţei pe care pedagogia o oferă în direcţia atingerii scopurilor şi obiectivelor scontate.Învăţând creativ, devenim creativi.Ne ajută să fim creativi năzuinţa spre necunoscut, spre rezolvarea enigmelor, încercarea de a afla ce se întâmplă dincolo de aparenţe.

La nivelul claselor I-IV, în structura metodelor activ-participative (brainstorming-ul, cubul, metoda celor şase pălării etc), îşi găsesc locul, cu maximă eficienţă, **jocurile didactice**, care constituie o punte de legătură între joc ca tip de activitate dominantă în care este integrat copilul în perioada preşcolară, şi activitatea specifică şcolii – învăţarea.

Jocurile didactice sunt metode active care solicită integral personalitatea copilului.

Integrarea organică a jocului în structura de învăţare a şcolarilor mici este de natură să contribuie la realizarea unor importante obiective ale formării personalităţii copilului. **Şcolarul mic**

trebuie să simtă că este acceptat aşa cum este, că se doreşte întâlnirea cu el, că vine la şcoală să desfăşoare o activitate ce-i solicită efort în cooperare cu ceilalţi copii, cu educatorul, într-o atmosferă de bucurie şi nu numai să reproducă, în competiţii cu ceilalţi ceea ce a învăţat.

Jocurile didactice sunt realizate pentru a deservi procesul instrustiv-educativ, au un conţinut bine diferenţiat pe obiectele de studiu, au ca punct de plecare noţiunile dobândite de elevi la momentul respectiv, iar prin sarcina dată, aceştia sunt puşi în situaţia să elaboreze diverse soluţii de rezolvare, diferite de cele cunoscute, potrivit capacităţilor lor individuale, accentul căzând astfel nu pe rezultatul final cât pe modul de obţinere al lui, pe posibilităţile de stimulare a capacităţilor intelectuale şi afectiv motivaţionale implicate în desfăşurarea acestora.

Considerarea jocului didactic ca metodă de stimulare şi dezvoltare a creativităţii se argumentează prin capacităţile de antrenare în joc a factorilor intelectuali şi non intelectuali evidenţiaţi în cercetările de până acum.

Experienţa demonstrează că în desfăşurarea procesului instructiv-educativ, jocul didactic, prin sarcina lui precisă, permite reluarea, într-o formă mai dinamică şi mai atractivă, a cunoştinţelor predate, ceea ce favorizează repetarea şi, în final, fixarea acestora. Astfel, jocul didactic poate fi folosit pentru consolidarea cunoştinţelor aritmetice (numeraţie, ordinea crescătoare şi descrescătoare a numerelor, pentru consolidarea deprinderilor de calcul rapid oral sau scris – cu cele patru operaţii).

Deosebit de importantă este realizarea unei corelări cât mai strânse între conţinutul lecţiei predate şi sarcina didactică a jocului.

Jocul este apreciat ca un element de bază în activitatea instructiv-educativă. În procesul de învăţământ, jocul este conceput ca *mijloc de instruire* şi *educare* a copiilor, ca *procedeu didactic* de realizare a sarcinilor concrete şi ca *formă de organizare* a activităţilor de cunoaştere şi dezvoltare a capacităţii psiho-fizice pe toate planurile.

Voi prezenta în continuare câteva exemple de jocuri didactice care vizează dezvoltarea creativităţii elevilor din ciclul primar:

❖ ***"Ştafeta povestirii"*** – dintr-un coşuleţ în care sunt amestecate diferite bileţele fiecare elev va extrage un cartonaş pe care se află scris un număr. Cel care are numărul 1 începe să creeze o povestire pe care o va întrerupe după câteva fraze, ultimul cuvânt fiind "şi", "atunci" sau "când". Povestirea este continuată de copilul care are numărul 2 şi aşa mai departe. Toţi copiii din clasă au ocazia să creeze, să-şi imagineze continuarea acţiunii, punându-şi astfel în valoare potenţialul creator. Se poate sugera copiilor să orienteze povestirea spre o anumită latură: comică sau tristă, fantastică sau realistă etc.

❖ ***Jocurile de combinare*** – sunt deosebit de distractive şi de eficiente pentru dezvoltarea independenţei şi originalităţii gândirii elevilor. De exemplu, combinarea unui personaj dintr-o lectură cu un alt personaj dintr-o altă lectură, combinarea mai multor poveşti într-una singură, combinarea unor cuvinte pentru a obţine o poveste, combinarea unor propoziţii apparent fără nici o legătură în aşa fel încât să formeze un text etc.

❖ ***"Ghiceşte urmarea"*** – constă în audierea unei poveşti care este întreruptă la un moment dat de clinchetul unui clopoţel. Copiii trebuie să-şi imagineze întâmplările, continuând povestea. Acest joc, pe lângă faptul că dezvoltă imaginaţia elevilor, activizează şi gândirea acestora, îi oferă supleţe şi mobilitate, dezvoltă atenţia şi perspicacitatea. De asemenea este eficient în formarea deprinderilor elevilor de a asculta.

❖ ***Jocul cuvintelor magice*** – este un joc care îi pune pe elevi în diferite situaţii de a descoperi şi a crea propriile adevăruri. Cuvintele magice provoacă gândirea critică, interesul pentru rezolvarea problemelor, iamginaţia, cinstea şi responsabilitatea, elemente ce trebuie să devină esenţa educaţiei pentru elevii noştri. Aceştia vor fi aşezaţi în cerc sau în semicerc, jos, pe covoraş, sau pe scaune. În centru se află o cutie cu cartonaşe, pe fiecare cartonaş fiind scris un cuvânt: hărnicie, ajutor, respect, credinţă etc. Elevul ia din cutie câte un cartonaş, îl citeşte, se gândeşte câteva momente, apoi începe să discute despre sensul cuvântului, despre ceea ce îi sugerează. Este un joc care stimulează gândirea, creativitatea verbală, răspunzând şi nevoii elevului de a-şi exteriorize observaţiile, gândurile, sentimentele în mod liber, fără complexe sau teama de a greşi, anulându-se timiditatea.

❖ ***Interviu cu un personaj*** – este un joc deosebit de agreat de elevi. Un elev este reporterul, iar altul este un personaj dintr-o povestire. Se poartă o discuţie imaginară, în care se combină elemente din poveste cu elemente din realitate.

❖ ***"Steaua enigmelor"*** – în mijlocul unei stele se află scris titlul unui capitol sau al unei unităţi de învăţare. În vârful fiecărui colţ de stea sunt scrise, cu o culoare, modalităţile de realizare şi obiectivele unităţii de învăţare. Cu altă culoare sunt scrise sarcini, întrebări pentru fiecare problemă pusă în discuţie. Elevii formează cinci grupe, fiecare grupă alegându-şi un colţ de stea, cu sarcina care i se potriveşte şi la care cred că vor putea răspunde cât mai elaborat sau cât mai original.

Manifestând creativitate, învăţătorul va determina avântul libertăţii şi creativităţii copiilor, va realiza ehilibru între preocupările pentru formarea gândirii logice, raţionale, flexibile, fluide, creatoare, depăşind înţelegerea îngustă, eronată, potrivit căreia libertatea de manifestare şi creaţie a copiilor se dezvoltă spontan. Aplicând cu pricepere jocul didactic, învăţătorul trebuie să poată valorifica unele din bogatele resurse formativ-educative ale acestuia în angajarea personalităţii copilului de a desfăşura o activitate ce solicită efort susţinut, dar într-o atmosferă de voie bună, de cooperare, de înţelegere . Jocurile didactice sunt **antrenante pentru toţi elevii** şi **acţionează favorabil şi la elevii cu rezultate**

slabe la învăţătură, crescându-le performanţele şi căpătând încredere în capacităţile lor, siguranţă şi promptitudine în răspunsuri, deblocând astfel potenţialul creator al acestora.

În educaţie s-a crezut mult timp că activitatea creatoare este apanajul exclusiv al unor oameni excepţionali, special înzestraţi. Dar, de fapt, nu trebuie decât să observăm multitudinea de idei dezvoltată la copii, fantezia lor fiind o garanţie perfectă că creativitatea o posedăm cu toţii încă din momentul naşterii. De aceea trebuie **să le asigurăm copiilor situaţii în care au şanse de succes,** succes care, la rândul lui, nu vine de la sine, ci implică din partea lor mult efort de muncă creatoare. Putem compara copilul cu un planor, iar educatorul cu instructorul care pregăteşte zborul, are grijă de un start corespunzator, în condiţii bune, aşa încât planorul, odată ridicat, zboară singur şi aterizează oricând în condiţii de deplină siguranţă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Antohe, G., Barna, I. (2006), *Pedagogia jocului*, Editura Fundaţiei Universitare „Dunărea de jos", Galaţi.
2. Barbu, N., Popescu, E., Şerban, F. (1999), Activitati de joc şi recreativ distractive-manual pentru scoli normale, Editura Didactica şi Pedagogica, Bucureşti.
3. Bârsan, N. (1995), *Jocuri didactice specifice dezvoltării limbajului şi comunicării orale a preşcolarilor mari*, Editura Didactica şi Pedagogica, R.A., Bucureşti.
4. Cerghit, I. (2006), *Metode de învaţământ*, Editura „Polirom", Iaşi.
5. Chateau, J. (2002), *Copilul şi jocul*, Editura Didactica şi Pedagogica, Bucureşti.
6. Dumitriu, Gh., Dumitriu, C. (2004), *Psihopedagogie*, Editura Didactica şi Pedagogica, Bucureşti.
7. Dumitru, A., Dumitru, V.G. (2005), *Activităţi transdisciplinare pentru grădiniţă şi ciclul primar*,Editura Paralela 45, Bucureşti.

Jocul didactic şi rolul său în stimularea creativităţii

Profesor învățământ primar: Creț Ileana

Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu” București

Profesor: Drăgușin Constanța

Școala Gimnazială Poeni

Localiataea Poeni, Judetul Teleorman

„*Copilul râde: bucuria şi înţelepciunea mea este jocul*.”(L Blaga)

Jocul didactic este o formă de activitate accesibilă copilului, prin care se realizează o parte din sarcinile instructiv-formative ale activităţilor obligatorii, dar şi ale celor alese, într-o atmosferă distractivă, antrenantă şi motivantă.

Valoarea practică a jocului didactic constă în faptul că în procesul desfăşurării lui, copilul are ocazia să-şi aplice cunoştinţele dobândite în diverse tipuri de activităţi, să îşi exerseze priceperile şi deprinderile în cadrul unei activităţi plăcute, în care sarcina şi condiţiile de învăţare sunt stabilite de cadrul didactic, dar elementul ludic este prezent prin integrarea unor momente de surpriză, aşteptare, încercare a capacităţilor personale şi întrecere între copii.

Utilizând jocul în procesul de predare-învăţare îmbinând ineditul şi utilul cu plăcutul, activitatea didactică devine mai interesantă, mai atractivă. Prin jocul didactic elevul îşi angajează întreg potenţialul psihic, îşi angajează întreg potenţialul psihic, îşi ascultă observaţiile, îşi cultivă creativitatea, iniţiativa, voinţa, inventivitatea, flexibilitatea gândirii, îşi dezvoltă spiritul de cooperare, de echipă.

Figurile de stil clasice(*epitetul, comparaţia, metafora, personificarea, hiperbola*), chiar dacă la ciclul primar nu le numim, pot fi făcute familiare elevilor sub formă de joc, conceput de regulă ca o competiţie. Odată familiarizaţi cu ele, copiii le folosesc cu deosebită dexteritate în texte, iar mai târziu, în gimnaziu, le vor identifica, crea sau defini cu multă uşurinţă. Foarte important este ca în faza iniţială să se ofere un material ilustrativ bogat. Faza următoare este aceea a creaţiei de figuri retorice originale, care, orientate spre o temă anume, constituie oricând o rezervă strategică la dispoziţia producătorului de texte.

*Jocul „**Cum este***” este un joc care *stimulează crearea epitetelor.*

Ca *obiective* pe care ni le propunem prin acest joc, por enumera: dezvoltarea fluidităţii, flexibilităţii şi originalităţii gândirii, a capacităţilor de analiză, comparaţie şi selectare, activizarea şi îmbogăţirea vocabularului.

Sarcina didactică propusă: enunţarea însuşirilor unui anumit obiect, animal, etc., gruparea lor în însuşiri esenţiale şi neesenţiale, obişnuite sau neobişnuite.

Desfăşurarea jocului: Jocul se poate juca individual, pe grupe sau colectiv. Dacă se desfăşoară individual, elevului i se cere să scrie pe tablă cât mai multe însuşiri ale unui obiect timp de două minute. Pentru fiecare însuşire corectă va primi un punct, pentru cele inedite, originale, va primi câte două puncte, iar pentru un cuvânt fără însuşire nu va obţine nici un punct. Dacă jocul se desfăşoară pe grupe, elevii din bănci au voie să adauge însuşirile omise de concurent. O dată încheiată „lista" de însuşiri, concurentul le va grupa în esenţiale şi neesenţiale. Pentru fiecare însuşire grupată corect va primi încă un punct. Vor fi evidenţiaţi acei elevi care au găsit cel mai mare număr de însuşiri şi le-au grupat corect, dar mai ales cei care le-au formulat într-un mod cât mai deosebit, original.

*Jocul „**Cine/ce arată ca…"*** este un joc care *stimulează crearea comparaţiilor*.

Obiective urmărite prin joc: dezvoltarea operaţiilor de disociere şi asociere ale imaginaţiei.

Sarcina didactică: realizarea unor comparaţii care pot produce diferite efecte (umoristice, ironice etc.).

Desfăşurarea jocului:

Învăţătorul prezintă două obiecte asemănătoare şi le cere elevilor să alcătuiască o comparaţie folosind sintagma „*arată ca*". Prezintă cele două obiecte (peisaje, animale, insecte, jucării etc.) aparent diferite şi le cere elevilor să caute asemănările dintre ele. După câteva asemenea exerciţii intuitive se pune întrebarea: „*Asemenea căror lucruri arată următoarele…?"* (un nor, un creion, un pod).

Va câştiga echipa de elevi care va alcătui cele mai surprinzătoare comparaţii.

Jocul „***Cum se spune?****"* este de asemenea un joc pe care-l putem folosi pentru a *stimula crearea comparaţiilor.*

Obiective: îmbogăţirea expresivităţii vorbirii şi activizarea vocabularului prin reproducerea orală sau scrisă a unor expresii.

Sarcina didactică: completarea unor expresii uzuale, cu cuvinte cu sens deosebit (figurativ).

Pentru buna desfăşurare a jocului, conducătorul va pregăti din timp şi îşi va nota diferite expresii uzuale în care, pentru a se reliefa mai pregnant semnificaţia şi pentru o mai bogată expresivitate a limbajului, sunt folosite ca termeni de comparaţie cuvinte cu sens figurativ.

Exemplu: Era……ca racul. (roşu)

Se făcuse …ca varul.(alb)

Era……ca turta de ceară.(galben)

Avea ochii……ca cerul. (albaştri)

……ca plumbul.(greu)

Desfăşurarea jocului:

Se dă copiilor o foaie de hârtie. Se scriu exemple pe tablă, fără cuvintele din paranteză, şi se acoperă. Se explică elevilor sarcina didactică şi se completează una din propoziţii pentru exemplificare. Se anunţă timpul acordat pentru formularea răspunsurilor. După ce fiecare elev şi-a iscălit fişa de hârtie pe care o are în faţă, se descoperă exemplele şi jocul poate începe. După expirarea timpului dat, se adună lucrările, se citesc de către învăţător sau de către elevi şi se apreciază în colectiv.

Pentru fiecare exemplu completat corect se va acorda un punct, iar cele greşite sau necompletate se notează cu zero puncte. Vor fi evidenţiaţi elevii care au întrunit maximum de puncte.

Crearea personificărilor, de asemenea poate fi stimulată prin folosirea jocului didactic.

Copilului i se pare ceva normal să personifice obiectele din jurul său, făcând ca totul să prindă viaţă. Pentru el scaunul este bătut pentru că l-a răsturnat, floarea din fereastră îi zâmbeşte dacă o udă zilnic, căţeluşul îl cheamă la joacă etc.

În vederea organizării jocurilor care stimulează crearea personificărilor sunt bine venite ieşirile în natură, cu acest prilej jocul putându-se desfăşura chiar în prezenţa obiectului vizat.

Jocul „***Telefonul naturii***” este un joc care stimulează fantezia.

Obiective vizate: dezvoltarea originalităţii, a imaginaţiei creatoare, stimularea creativităţii.

Sarcina didactică: crearea unor personalităţi cât mai variate şi originale.

Desfăşurarea jocului:

Înainte cu câteva zile de desfăşurarea jocului elevii vor primi sarcina de a studia comportamentul unui anumit animal şi mediul de viaţă al acestuia. Mai interesant va fi atunci când li se va cere să-şi imagineze o convorbire telefonică pe care au avut-o, cu un animăluţ, insectă, gâză etc. Pentru a-i ajuta să creeze personificări, învăţătorul îi va cere elevului să relateze această convorbire, pornind de la o introducere.

Exemplu: „*M-a sunat greieraşul şi mi-a spus că…"* Această introducere presupune că animalul vorbeşte şi are comportament uman.

Având clasa I în acest an şcolar, eu folosesc des la clasă jocul „***Dansul literelor***", care îi antrenează într-un mod deosebit pe micii mei şcolărei. După ce elevul învaţă o literă le-o prezint şi într-un mod deosebit, caricatural, în diferite ipostaze umane, pe o planşetă pictată. De exemplu „B" poate apărea sub forma unui bucătar grăsuţ, cu o bonetă imensă pe cap. Pornind de la forma literelor se poate cere elevilor să inventeze personaje sau să atribuie fiecărei litere câte o însuşire omenească. Astfel se vor alcătui numeroase personificări care pot fi adunate într-un text intitulat: „Dansul literelor".

Va câştiga elevul care va crea cele mai multe personificări.

Dacă ne gândim la clasele mai mari, cls. II-IV, aici sunt foarte eficiente ***jocurile care stimulează crearea poveştilor.***

Poveştile copiilor reprezintă o altă modalitate de stimulare a potenţialului creativ; ele demonstrează capacitatea copilului de a exprima într-o altă creaţie viziunea şi atitudinea faţă de un model literar. Acestea sunt scurte, fără divagaţii, fără explicaţii întinse, o înlănţuire spontană de imagini. Ei se centrează pe întâmplări cu animale sau cu oameni în care întrevăd , în acelaşi timp, umorul, dar şi conflictele, problemele ascunse direct sau indirect. Experienţa personală este punctul de plecare. Copiii vor fi stimulaţi să introducă personaje noi şi să complice acţiunile, să organizeze logic discursul verbal, să introducă în aceeaşi poveste personaje din poveşti diferite, să se îndepărteze de subiecte ştiute, combinându-le sau chiar transformându-le.

Cu alte cuvinte, pasiunile din copilărie sunt cheia geniului nostru pentru că în toiul jocului copiii experimentează posibilităţi nelimitate, inconştient se debarasează de reguli şi stres, combină ingenios cuvintele sau îşi lasă imaginaţia creatoare să alcătuiască texte nebănuite, spun nestingheriţi tot ceea ce gândesc.

Bibliografie:

1. Nicola, Ioan,(2003), *Tratat de pedagogie şcolară,* Editura Aramis, Bucureşti.

2. Radu, I., Ionescu, M., (1987), „*Experienţă didactică şi creativitate*", Editura Dacia, Cluj-Napoca.
3. Petean, M, Petean, A, (1996), „*Ocolul lumii în 50 de jocuri",* Editura Dacia, Cluj-Napoca.
4. Şerdean, I, (2006), *Didactica Limbii şi literaturii române în învăţământul primar*, Editura Corint, Bucureşti.

Jocul didactic şi stimularea creativităţii

Profesor in invatamantul primar: Pătrașcu Gabriela

Școala Gimnazială Ioan Neniţescu, județul Teleorman

De cele mai multe ori se ignoră faptul că omul este, prin structura sa biologică, o fiinţă autocinetică şi că dreptul la mişcare nu poate fi abolit de nici un fel de normă didactică. În activitatea didactică nu trebuie ignorat raportul dintre evoluţia randamentului intelectual şi starea fizică generală.

Jocurile didactice oferă un cadru propice pentru învăţarea activă, participativă, stimulând iniţiativa si creativitatea elevului. Obiectivele instructiv-educative ale fiecărui obiect de studiu pot fi mai bine realizate prin utilizarea jocului. Acesta, prin natura sa, cuprinde o motivaţie intrinsecă de a mobiliza resursele psihice ale copiilor, de a asigura participarea lor creatoare, de a le capta interesul, de a-i angaja afectiv şi atitudinal.

Elementele de joc: descoperirea, ghicirea, simularea, întrecerea, surpriza, aşteptarea vor asigura mobilizarea efortului propriu în descoperirea unor soluţii, în rezolvarea unor probleme, stimulând puterea de investigaţii şi cointeresarea continuă.

Jocul este foarte important, sub variatele sale forme, în dezvoltarea copilului, importanţe subliniate de numeroase teorii ale jocului din literatura pedagogică şi de locul acestuia în diferite sisteme de educaţie. Jocul are o valoare funcţională ce rezidă în faptul că el transpune simbolic copilul în rolurile adultului. De aici decurge importanţa îmbogăţirii impresiilor copiilor despre viaţa şi activitatea oamenilor dintr-o sferă largă, de domenii profesionale, accesibile înţelegerii lor.

Copilul se joacă de-a ceea ce a văzut sau a auzit. Modelele de urmat pe care el le transpune în joc izvorăsc din realitatea apropiată, din viaţa şi activitatea adulţilor din preajma lui. Pe această cale îşi asimilează semnificaţia socială a rolurilor care îl aşteaptă în viaţă.

Prin joc, copilul învaţă cu plăcere, devine interesat de activităţile ce se desfăşoară. Datorită conţinutului şi modului de desfăşurare, jocurile didactice sunt mijloace eficiente de activizare a întregului colectiv al clasei, dezvoltă spiritul de echipă, de întrajutorare, formează şi dezvoltă unele deprinderi elementare şi de muncă organizată.

Jocurile didactice sunt un mijloc foarte important şi pentru realizarea sarcinilor educaţiei morale. Ele contribuie la dezvoltarea stăpânirii de sine, a autocontrolului, a spiritului de independenţă, a disciplinei conştiente, a spiritului colectiv şi a altor calităţi de voinţă şi de caracter. În joc copiii învaţă să se ajute unii pe alţii, să se bucure de succesele colegilor, să aprecieze nepărtinitor succesele altora. Aşadar, jocurile didactice exercită o influenţă pozitivă asupra întregii personalităţi a copilului. Ele pot însoţi fiecare obiect de învăţământ, fiecare lecţie luând şi forma unor întreceri, concursuri între toţi elevii, între rânduri de bănci, grupe de elevi.

Voi prezenta în continuare câteva jocuri didactice folosite la educaţie plastică pentru dezvoltarea creativităţii.

Continuă tu!—este un exerciţiu care cere îmbogăţirea formei date. Se oferă spre observare o planşă pe care au fost desenate fragmente, elemente, forme: o mână, un cap de peşte, un triunghi, o pălărie, o frunză, o petală şi se cere elevilor să constituie, alegând dintre posibilităţi pe aceea care li se pare cea mai potrivită, pentru a realiza ei înşişi o compoziţie, completând partea aleasă cu elementele care întregesc forma.

Un tablou neterminat—este un exerciţiu care vizează imaginaţia, creativitatea, cât şi inteligenţa şi abilitatea de a desena. Se prezintă o lucrare neterminată (sunt trasate doar câteva linii) şi se cere elevilor să o continue.

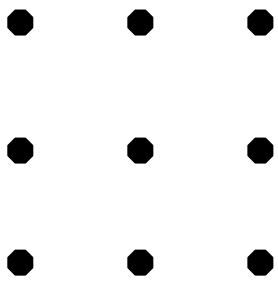
Creează un model—este un joc ce urmăreşte inventivitatea, simţul măsurii, ritmul şi originalitatea. Se cere elevilor să folosească semnele: ∩, *, ⎪, în orice poziţie, în orice ordine şi repetate de câte ori vor pentru a realiza un desen decorativ (friză, chenar sau un obiect astfel decorat).

Jocul Kim, dezvoltă memoria vizuală – grafică—o serie de 8 – 12 obiecte sunt puse pe catedră şi se lasă un timp în câmpul vizual al copiilor, apoi se acoperă cu o pânză. Copiii vor desena toate obiectele pe care şi le amintesc.

Tunelul—joc ce urmăreşte dezvoltarea memoriei vizuale, plecând de la datele percepute într-o anumită ordine. Un copil confecţionează un colier din mărgele multicolore cu o anumită alternanţă de culoare. Colierul va fi introdus sub un tunel format dintr-o bucată de carton pliat în două. Copiii trebuie să-şi imagineze şi să spună ordinea perlelor la ieşirea din tunel (ordinea directă sau ordinea inversă).

Serii de desene—joc pentru dezvoltarea memoriei vizuale şi atenţiei. Se execută la tablă, sub ochii elevilor, o serie de desene şi, în timp ce atenţia copiilor este distrasă, se şterge unul sau mai multe. Elevii trebuie să identifice desenul sau desenele care au fost şterse.

Jocul punctelor—elevii trebuie să unească cele nouă puncte cu numai patru drepte fără să ridice creionul de pe hârtie şi fără să revină pe acelaşi traseu.

Gama jocurilor didactice este foarte variată. Imaginaţia învăţătorului poate genera jocuri noi, dintre cele mai ingenioase.

Jocurile didactice contribuie la dezvoltarea unei gândiri creatoare, la formarea priceperilor şi deprinderilor de activitate independentă. De aceea, metoda jocurilor trebuie să facă parte din strategiile didactice de predare-învăţare.

Bibliografie:

1. Preda L., Paraschiv M. — 2007 , Educaţia plastică în ciclul primar, Craiova, Editura Didactica Nova;
2. Cotuna R. — 2009, Locul şi rolul jocului didactic în învăţare, București, Revista Învăţământul primar nr. 3-4, Editura Miniped;
3. Ionescu M., Radu I — 2010, Didactica modernă, Cluj-Napoca, Editura Dacia

Activitățile extracurriculare – mijloc de stimulare a creativității elevilor

Profesor: Andreescu Georgeta

Şcoala Gimnazială Vedea

Comuna Vedea, Județul Teleorman

Educaţia constituie o componenta a existenţei socio-umane. Ea este astfel un proces în plină desfăşurare.

Educaţia poate fi concepută în sens mai larg ca o întâlnire între om şi societate.

Demersurile educaţionale vizând dezvoltarea personalităţii elevilor, impun participarea activă, conştientă şi responsabilă a acestora în propria formare.

Secolul XXI a marcat un punct de turnură în evoluţia conceptelor de educaţie formală şi non-formală. În plan european, iniţiativa promovării activităţilor educative extracurriculare aparţine Consiliului Europei prin Comitetul de Miniştri care şi-a concretizat demersurile în recomandările adresate în acest domeniu statelor membre:

- creşterea calităţii actului educaţional;
- introducerea elementelor educative în proiectarea şi desfăşurarea activităţilor didactice la fiecare disciplină;
- stimularea interesului elevilor şi a cadrelor didactice de a se implica în proiecte şi programe educative;
- stimularea iniţiativei tinerilor în dezvoltarea vieţii comunităţii şcolare;
- asigurarea şanselor egale de dezvoltare personala.

După o binecunoscută clasificare UNESCO, educaţia extracurriculară, adică educaţia dincolo de procesul de învăţământ, apare sub doua aspecte principale: educaţia informală – reprezintă influenţa incidentală a mediului social transmisă prin situaţiile vieţii de zi cu zi - şi educaţia non-formală, care se realizează fie în sistemul de învăţământ, fie în cadrul unei organizaţii cu caracter educativ.

Activităţile extracurriculare au un aspect pozitiv asupra dezvoltării copilului. Pe lângă valoarea lor educativă, de a descoperi potenţialul creativ al copilului, aceste activităţi mai au avantajul dezvoltării unor relaţii bazate pe prietenie, solidaritate, respect, non-discriminare, egalitate, toleranţă, libertate, integritate, demnitate etc.

În şcoala noastră s-a afirmat în ultimii ani un sistem de activităţi extracurriculare şi extraşcolare, care se perfecţionează în permanenţă, tendinţa de dezvoltare a acestui sistem fiind orientată spre satisfacerea intereselor şi opţiunilor individuale ale elevilor. Având un caracter atractiv, elevii participă într-o atmosferă de voie buna şi optimism, cu însufleţire şi dăruire, la astfel de activităţi. Activităţile extracurriculare pot îmbrăca diverse forme: spectacole cultural – artistice, excursii, vizite, cercuri pe discipline, cercuri literare, întreceri, concursuri etc.

Creativitatea copiilor este stimulată înca de la vârsta preşcolară şi este continuată la şcoală prin practicarea unor jocuri specifice vârstei. Este ştiut faptul că jocul este esenţa şi raţiunea de a fi a copilăriei. Prin joc, copilul aspiră la condiţia adultului. Jocul socializează, umanizează, prin joc se realizează cunoaşterea realităţii. Se exersează funcţiile psihomotrice şi socioafective, el are rolul de a bucura, de a destinde, de a crea confort spiritual.

Concursurile pe diferite teme sunt, de asemenea, momente deosebit de atractive pentru copii. Acestea le dau posibilitatea să demonstreze practic ce au învăţat la şcoală sau acasă. Ei pot realiza opere a căror originalitate este remarcată atât de colegi cât şi de persoane din afara grupului: desene, compuneri, poezii, machete. Concursurile cu premii sunt necesare în dezvoltarea creativităţii copiilor şi presupun o cunoaştere aprofundată a materiei învăţate. Întrebările pot cuprinde interpretare, recitare, priceperi şi deprinderi formate în activităţi practice.

Serbarea şcolara reprezintă o modalitate eficientă de cultivare a capacităţilor de vorbire şi înclinaţiilor artistice ale elevilor. Prin conţinutul vehiculat în cadrul serbării, elevii culeg o bogăţie de idei, impresii, trăiesc autentic, spontan şi sincer situaţiile redate. Serbarea contribuie la dezvoltarea armonioasă a personalităţii elevilor. Lectura artistică, dansul, cântecul, devin puternice stimulente ale sensibilităţii estetice. Aceasta este sporită şi de cadrul organizatoric: sala de festivităţi, un colţ din natură amenajate în chip sărbătoresc. Motivaţia şi voinţa de a realiza ei înşişi spectacole pot fi considerate factori ai creativităţii. Contribuţia copiilor la pregătirea şi realizarea unui spectacol artistic nu trebuie privită ca un scop în sine, ci prin prisma dorinţei de a oferi ceva spectatorilor: distracţie, plăcere estetică, satisfacţie, toate acestea îmbogăţindu-le viaţa, făcând-o mai frumoasă, mai plină de sens. Reacţia spectatorilor îi stimulează pe copii să dea tot ce sunt în stare. Conceperea şi pregătirea serbărilor implică într-o mare măsură creativitatea elevilor. Într-un spectacol fiind mereu nevoie de ceva nou, copiilor li se oferă posibilităţi diverse de a-şi valorifica imaginaţia. Prin dramatizarea unor poveşti, a unor aspecte din viaţa şcolară se asigură participarea activă şi conştientă a copiilor la propria formare. Orice dramatizare poate fi transformată într-un joc de creaţie. Prin jocul de creaţie copiii continuă dramatizarea într-un stil original. Serbările includ şi preocupări privind decorul şi costumaţia, la

confecţionarea cărora îi putem implica pe copii. Este un bun prilej de a-şi demonstra imaginaţia, simtul estetic şi îndemânarea.

Vizionarea în colectiv a filmelor este o activitate foarte îndrăgită de copii, nu numai datorită fascinaţiei pe care imaginea filmului o exercită asupra lor, ci şi dorinţei de a se afla în grupul prietenilor şi colegilor cu care pot schimba impresii. Vizionările pot constitui o sursă de informaţii, dar în acelaşi timp un punct de plecare în organizara unor acţiuni interesante. De exemplu, vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru, urmată de discuţii pregătite în prealabil, pe lângă faptul că realizează completarea unor aspecte educative, stimulează şi orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură etc.

Activităţile extracurriculare ofer numeroase posibilităţi de valorificare şi consolidare a cunoştinţelor şi deprinderilor, de exersare a comportamentelor morale. Gama acestor activităţi este foarte variată şi permite abordarea interdisciplinară, valorificându-se cunoştinţele din toate domeniile. Dincolo de aceste avantaje acivităţile extracurriculare apropie copiii, le oferă ocazia să se cunoască mai bine, să comunice, să coopereze, să realizeze lucruri frumoase, originale.

Putem spune că activitatea extracurriculară este o componenta educaţionala valoroasă şi eficientă, căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenţie, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activităţii, cât şi în relaţiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a copiilor. Deci, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităţilor extracurriculare. Elevul poate fi determinat să aibă încredere în forţele proprii, să-şi învingă temerile lucrând şi stimulând elementul creativ, indiferent de natura lui: literatură, pictură, muzică, fizică, sculptură etc.

Indiferent de forma acestora, activităţile extracurriculare, prin structura şi conţinutul lor specific completează activitatea de învăţare în clasă.

Bibliografie:

1. Radu, I.; Ionescu, M. ,1987- *Experienţa didactică şi creativitate*, Cluj, Editura Dacia
2. Roco, M., 2001– *Creativitate şi inteligenţă emoţională*, Iaşi, Editura Polirom
3. Cucoş, C., 1999 – *Pedagogie*, Bucureşti, Editura Polirom

Metode active și tehnici interactive de grup în preadarea biologiei

Profesor: Stîngă Liliana

Şcoala Gimnazială „ Zaharia Stancu„

Localitatea Roșiorii de Vede, Județul Teleorman

1. Metode de predare-învăţare interactivã în grup sunt: metoda predării/ învăţării reciproce (Reciprocal teaching – Palinscar), metoda Jigsaw (Mozaicul), metoda cubului, ştiu/vreau sa ştiu/am învăţat, organizatorul graphic, metoda piramidei.
2. Metode de fixare şi sistematizare a cunoştintelor şi de verificare : harta cognitivã sau harta conceptualã (Cognitive map, Conceptual map), matricele, lanţurile cognitive, scheletul de peşte, diagrama cauzelor şi a efectului, tehnica florii de nufăr.
3. Metode de rezolvare de probleme prin stimularea creativităţii : brainstorming, metoda nominalã, explozia stelarã, metoda Pălăriilor gânditoare, studiul de caz, Phillips 6/6, tehnica 6/3/5, metoda Schimbã perechea, metoda Frisco, învăţarea prin cooperare.
4. Metode de cercetare în grup : tema sau proiectul de cercetare în grup, experimentul pe echipe, investigaţia de grup.

Voi prezenta în continuare cele mai interesante metode şi anume:

Metoda predării/ învăţării reciproce (Reciprocal teaching – Palinscar) – este o strategie instrucţionalã de învăţare a tehnicilor de studiere a unui text ştiinţific. Dupã ce sunt familiarizaţi cu metoda, elevii interpretează rolul profesorului, instruindu-şi colegii. Are loc o dezvoltare a comunicării elev – elev.

- Metoda se poate desfăşura pe grupe sau frontal.
- Metoda predării-învăţării reciproce este centratã pe patru strategii de învăţare folosite de oricine care face un studiu de text pe teme ştiinţifice:

¬ rezumarea

¬ punerea de întrebări

¬ clarificarea datelor

¬ prognosticarea

Se pot propune douã variante de desfăşurare a strategiei.

Varianta numarul 1 (are aplicabilitate la gimnaziu):

¬ Se oferă întregii clase, acelaşi text spre studiu. Clasa este împărţitã în 4 grupuri corespunzãtoare

celor patru roluri, membrii unui grup cooperand în realizarea aceluiaşi rol.

¬ De exemplu grupul A este responsabil cu rezumarea textului, grupul B face o listã de întrebãri pe care le vor adresa în final tuturor colegilor, grupul C are în vedere clarificarea termenilor noi şi grupul D dezvoltã predicţii. În final fiecare grup îşi exercitã rolul asumat.

Varianta numarul 2 (se utilizeaza mai mult în clasele IX-XII):

Pentru textele mai mari se procedeazã în felul urmãtor:

– se împarte textul în pãrţi logice;

– se organizeazã colectivul în grupe a câte 4 elevi;

– aceştia au fiecare câte un rol:

1. rezumator (R);
2. întrebãtor (I);
3. clarificator (C);
4. prezicator (P);

– se distribuie pãrţile textului fiecãrui grup în parte;

– echipele lucreazã pe text, fiecare membru concentrându-se asupra rolului primit. Trebuie precizat cã pentru a încuraja învãţarea prin cooperare, în cadrul unui grup mai numeros, acelaşi rol poate fi împãrţit între doi sau trei elevi.

¬ – în final fiecare grap aflã de la celãlalt despre ce a citit; membrii fiecãrui grup îşi exercitã rolurile, învãţându-i pe ceilalţi colegi (din alte grupe) textul citit de ei, stimulând discuţia pe temele studiate.

Avantajele acestei metode sunt urmãtoarele : este o strategie de învãţare în grup, care stimuleazã şi motiveazã elevii ; ajutã elevii în învãţarea metodelor şi tehnicilor de lucru cu textul, tehnici de muncã intelectualã pe care le poate folosi apoi şi în mod independent, dezvoltã capacitatea de exprimare, atenţia, gândirea cu operaţiile ei (analiza, sinteza, concretizarea, generalizarea, abstractizarea) şi capacitatea de ascultare activã ; stimuleazã capacitatea de concentrare asupra textului de citit şi priceperea de a selecţiona esenţialul.

Exemplu : Relaţii trofice în ecosistem-categorii trofice

Grupa A

Materiale necesare : manualul de biologie, dicţionar, imagini cu vieţuitoare din diferite ecosisteme, atlas ecologic.

Tipul activitãţii-REZUMAREA

Cerinţe : citiţi cu atenţie textul de mai jos. Expuneţi ceea ce credeţi cã este mai important din ceea ce aţi citit (se prezintã un text în care se descriu categoriile trofice).

Grupa B

Materiale necesare:manualul de biologie, dicţionar, imagini cu vieţuitoare din diferite ecosisteme, atlas ecologic.

Tipul activitãţii-PUNEREA DE ÎNTREBÃRI

Cerinţe:citiţi cu atenţie textul de mai jos. Formulaţi apoi o serie de întrebări despre informaţiile citite (se prezintã acealaşi text în care se descriu categoriile trofice).

Grupa C

Materiale necesare : manualul de biologie, dicţionar, imagini cu vieţuitoare din diferite ecosisteme, atlas ecologic.

Tipul activitãţii-CLARIFICAREA

Cerinţe : citiţi cu atenţie textul de mai jos.Gãsiţi termenii necunoscuţi apelând la diverse dicţionare (se prezintã acelaşi text).

Grupa D

Materiale necesare: la fel cu celelalte grupe.

Tipul activitãţii-PROGNOSTICAREA

Cerinţe : citiţi cu atenţie textul de mai jos. Analizaţi în grup imaginea prezentatã în fişã. Formulaţi apoi o serie de prediciţii referitoare la aplicaţiile temei în practicã.

Cubul

Cubul ca metodã este folosit în cazul în care se doreşte explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective. Se oferã astfel elevilor posibilitatea de a-şi dezvolta competenţele necesare unor abordări complexe şi integratoare.Metoda cubului se aplicã cu precãdere în activitãţile de observare desfãşurate frontal. Profesorul distribuie fiecãrui elev o sarcinã care sã motiveze învãţarea.

Etapele aplicării metodei:

1. Se realizeazã un cub pe ale cãrui feţe se noteazã cuvintele: DESCRIE, COMPARÃ, ANALIZEAZÃ, ASOCIAZÃ, APLICÃ, ARGUMENTEAZÃ.

2. Se anunţã tema pusa în discuţie.

3. Se împarte clasa de elevi în şase subgrupuri, fiecare subgrup urmând sã examineze tema aleasã din perspectiva cerinţei de pe una din feţele cubului, astfel:

Descrie culorile, formele, mãrimile, etc.

Comparã: ce este asemãnãtor, ce este diferit ?

Asociazã: la ce te îndeamnã sã te gândeşti ?

Analizeazã: spune din ce este alcãtuit ?

Aplicã : Cum poate fi folosit ?

Argumenteazã pro sau contra şi enumerã o serie de motive care vin în sprijinul afirmaţiei tale.

4.Forma finalã este împãrtãşitã întregului grup.

5.Lucrarea in forma fmala poate fi desfasurata pe tabla.

Metoda cubului se poate combina cu brainstormingul şi jocul de rol.

Metoda piramidei

Metoda piramidei sau metoda bulgãrelui de zãpada are la bazã împletirea activităţii individuale cu cea desfăşuratã în mod cooperativ, în cadrul grupurilor. Ea constã în încorporarea activităţii fiecărui membru al colectivului într-un demers colectiv mai amplu, menit sã ducã la soluţionarea unei sarcini sau a unei probleme date.

Metoda bulgărelui de zăpadă este o metodă activă care se aplică prin intermediul întrebărilor. În loc să se înceapă lecţia cu ,,predarea prin discurs" se lansează o întrebare care să conducă la informaţia pe care trebuie să o primeasca elevul.

ν Elevii vor primi materiale cu privire la lecţia ce urmează a fi studiată precum şi fişa cu întrebări mai vechi şi cu întrebări cu mai multe variante de răspuns. Întrebările trebuie să fie astfel alcătuite încât rezolvarea lor să necesite mai mult decât copierea din materialul pus la dispoziţie. Se va lucra individual sau pe perechi. Câteodată este mai bine pentru curiozitatea şi concentrarea elevilor, ca aceştia să citească întâi întrebările.

ν Elevii se vor grupa apoi pe perechi sau în grupuri de patru, îşi vor compara răspunsurile şi le vor combina pentru a ajunge la ,,cel mai bun răspuns" fără o recitire textului decât dacă acest lucru este absolut necesar. Aceasta va duce la o discuţie în care elevii îşi vor susţine punctul de vedere, fapt care duce la o bună învăţare. Elevii vor primi apoi răspunsurile corecte şi lămuririle necesare, după care ei îşi vor pune singuri note.

Fazele de desfăşurare a metodei piramidei:

– faza introductivă: profesorul prezintă tema ce va fi pusă în discuţie;

– faza lucrului individual: elevii lucrează pe cont propriu la soluţionarea problemei;

– faza lucrului în perechi: elevii formează grupe de doi elevi pentru a discuta rezultatele individuale la care a ajuns fiecare;

– faza reuniunii în grupuri mai mari-de obicei se alcătuiesc două grupe, aproximativ egale ca număr de participanţi, alcătuite din grupele mai mici existente anterior şi se discută despre soluţiile la care s-a ajuns.

– faza raportării soluţiilor în colectiv;

– faza decizională: se alege soluţia finală şi se stabilesc concluziile asupra demersurilor realizate şi asupra participării elevilor la activitate.

Avantajele metodei piramidei sunt:

– stimulării învăţării prin cooperare;– al sporirii încrederii în forţele proprii prin testarea ideilor

individual, mai întâi în grupuri mici şi apoi în colectiv;

- dezvoltã capacitatea de a emite soluţii inedite la problemele şi sarcinile apãrute;
- dezvoltarea spiritului de echipã şi întrajutorare.

Dezavantajul aplicării metodei este de ordin evaluativ, deoarece se poate stabili mai greu care şi cât de însemnatã a fost contribuţia fiecărui participant.

Aplicatie : la clasa a Vl-a la tema Artropode, elevii au ca sarcinã de învăţare sã defineascã aceastã clasã de nevertebrate evidenţiind în acelaşi timp caracterele generale ale acestora. Profesorul anunţã tema şi cere elevilor sã prezinte informaţii referitoare la artropode construind în fiecare pãtrat al piramidei elemente, idei care definesc sau prezintã caracterele generale acestei clase de animale nevertebrate. Oferã indicii prin imagini care prezintã animale artropode. Elevii sunt organizaţi pe grupe. Fiecare grupã completeazã pãtratul piramidei desenatã pe o foaie cartonatã

Bibliografie

1.Lazar V., Caprarin D., ,2008 Metode didactice utilizate in predarea biologiei, Ed.Arves;
2.Ionescu, M., Radu, L, (oord.), 1995;Didactica moderna, Cluj-Napoca, Dacia,
3.Iordache Ion si colab., 2004 Metodica predarii-invatarii biologiei, Iasi, Ed.Solaris,;
4.Panisoara, I.O., 2005 Stiinta invatarii.Dela teorie la practica, Polirom, Iasi,;
5.Tudor, V., 1982 Metodica predarii biologiei la clasele V-VIII, Bucuresti, EDP.

Teoria inteligenţelor multiple în sprijinul învăţării centrate pe elev

Profesor: Neguţ Dorina
Centrul ScolardeEducatie Incluziva
Localitatea Roşiorii de Vede, Judeţul Teleorman

Motto:

„Nu e nevoie să ştim cât de inteligentă este o persoană ci mai degrabă este util să ştim ce tipuri de inteligenţă posedă persoana respectivă”(Mary Meeker)

Întrucât marea majoritate a sistemelor de învăţământ acordă o importanţă majoră inteligenţei verbale şi celei logico-matematice, Howard Gardner, autorul Teoriei inteligenţelor multiple, sugerează cadrelor didactice să acorde o importanţă echilibrată tuturor celor opt dimensiuni ale inteligenţei multiple:

- Inteligenţa verbală/lingvistică;
- Inteligenţa logică/matematică;
- Inteligenţa vizuală/spaţială;
- Inteligenţa kinestezică/corporală;
- Inteligenţa muzicală/ritmică;
- Inteligenţa interpersonală;

Teoria inteligenţelor multiple constituie o alternativă a muncii diferenţiate, o strategie modernă de instruire interactivă care poate contribui la îmbunătăţirea performanţelor şcolare ale copiilor.

Omul se naşte cu un anumit „profil” de „start” al inteligenţelor multiple care îl defineşte. Cu alte cuvinte, se naşte cu un anumit nivel de dezvoltare a acestor inteligenţe, iar experienţele diverse de-a lungul vieţii, pot determina care dintre aceste experienţe se dezvoltă şi în ce măsură.

Fiecare copil are o formă specială de inteligenţă, iar arta unui educator este să ştie cum să i-o sesizeze şi să îi pună acea inteligenţă în valoare. Cadrele didactice pot juca deci, un rol semnificativ în identificarea, dezvoltarea şi exploatarea acestor inteligenţe în contexte educaţionale formale, nonformale şi informale cu scopul de a eficientiza procesul de predare-învăţare-evaluare.

Aplicarea teoriei inteligenţelor multiple presupune următoarele principii educaţionale:

- Subiecţii care învaţă trebuie încurajaţi să îşi cunoască şi să utilizeze în învăţare inteligenţele cele mai potrivite structurii lor;
- Activităţile de învăţare să fie proiectate în aşa fel încât să implice diferite tipuri de inteligenţă;
- Evalaurea învăţării trebuie să măsoare multiple forme ale inteligenţei.

Aplicând „Teoria inteligenţelor multiple" a lui Gardner în tratarea diferenţiată a copiilor, ne va fi mult mai uşor să conducem copiii spre performanţă. Vom putea desfăşura un învăţământ de calitate, copiii vor fi motivati, se vor implica mai mult şi vor participa la propria formare, fiecare în funcție de interesele personale pe care noi, dascălii ne vom strădui să le descoperim.

În concluzie, nu există o modalitate perfectă de învăţare, dar este important ca educatorul şi părintele să găsească modalitatea potrivită de învăţare pentru fiecare copil.

Cunoscând tipul de inteligenţă predominant, îl putem dezvolta, putem orienta copilul spre domeniul respectiv, unde va performa cu uşurinţă, dar în acelaşi timp îl putem îndruma şi către rezolvarea unor sarcini pe care copilul le consideră greoaie şi ţin de alt tip de inteligenţă.

Bibliografie:

1. Bulboacă, M. (2005). „*Stimularea inteligenţelor multiple ale copiilor şi adulţilor*." Editura Servo –Sat, Arad ;
2. Gardner, H. (2006).„ *Inteligenţe multiple. Noi orizonturi*." Editura Sigma, Bucureşti

Creativitatea în activitatea didactică

Profesor. Berevoescu Laurențiu
Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu”
Localitatea Roșiorii de Vede, Județul Teleorman

Creativitatea in activitatea didactică ajută elevul să își dezvolte propria-i capacitate de critică, de creație, ca parte esențială a modului de a gândi și a personalității sale. Mintea umană este liberă să se exprime și provocată constant de catre un mentor poate crea noi și provocatoare idei. Prin educație, profesorul nu trebuie să își asume rolul de paznic al elevului, ci de mentor, care cultivă și provoacă la dezvoltare potențialul elevilor săi, in aceasta constă creativitatea in procesul didactic.

Creativitatea in activitatea didactică presupune două variabile: stimularea acesteia la elevi și formarea, aplicarea unor metode creative și atractive in predare. Astfel, stimulând creativitatea elevilor, se stimulează dezvoltarea gândirii lor ca sursă de satisfacție și autorealizare. Fără creativitatea persoanei, umanitatea nu ar fi cunoscut cele mai importante inovații și progrese, de aceea este un fapt extrem de nefericit că in școli se stimulează mai degraba o atitudine conformistă și rituală de supunere și invațare mecanică.

Astfel, se poate spune că in procesul didactic, creativitatea ar trebui să devina un imperativ și o prioritate pentru fiecare profesor – aceștia trebuie să realizeze că rolul lor nu se limitează la a transmite informațiile incluse in programa școlara, ci că ei formează minți și personalități! Această idee este prezentata și in cadrul legii invătământului, unde se spune că procesul educațional trebuie să tinda spre „dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, in formarea personalității autonome și creative”. Astfel, procesul educativ ar consta atât in transmiterea informațiilor, cât și in formarea aptitudinilor, a capacităților de gândire, de critică liberă, de exprimare a emoțiilor, deci de formare a unei individualități unice și independente.

Creativitatea in procesul didactic este deci recunoscută ca fiind singura modalitate eficientă intr-o dezvoltare armonioasă și proprie a persoanei. **Creativitatea in procesul didactic** presupune și existența și utilizarea unor metode creative in predare și evaluare. Nici lipsa de dotări moderne a școlilor românești nu ajută la implinirea acestui imperativ educational – laboratoarele sunt de multe ori slab dotate, tehnologiile de vizualizare sunt puține, computerele sunt de asemenea in numar mic si sunt folosite de multe ori doar la ora de informatică. Ar trebui ca profesorii să se asigure că folosesc metode

interesante de predare a informației (printre care metodele ce permit vizualizarea au efecte imediate, metode de genul studiilor de caz, jocurilor de rol, rezolvarea de probleme potențiale prin soluții alternative), că organizează și activități extrașcolare provocatoare, că in cadrul evaluării nu urmaresc doar gradul de reținere a informației, ci și capacitatea de critică a acesteia. Elevii trebuie provocați și aceasta nu se poate face prin intermediul unui discurs intr-un singur sens profesor-elev, ci prin intermediul unei comunicări deschise, in ambele sensuri, prin libertatea de exprimare și de critică, prin stârnirea interesului acestuia prin discuție. **Creativitatea** si exprimarea liberă și personală trebuie apreciate, nu limitate de un proces educativ rutinier, conformist și autoritar.

Creativitatea pedagogică defineşte modelul calităţilor necesare cadrului didactic pentru proiectarea şi realizarea unor activităţi eficiente prin valorificarea capacităţilor sale de înnoire permanentă a acţiunilor specifice angajate la nivelul sistemului şi al procesului de învăţământ. Creativitatea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social.

Componenta principală a creativităţii o constituie imaginaţia, dar creaţia de valoare reală mai presupune şi o motivaţie, dorinţa de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Şi cum noutatea nu se obţine cu uşurinţă, o altă componentă este voinţa, perseverenţa în a face numeroase încercări şi verificări. Rolul şcolii la formarea comportamentului creator este foarte important, deoarece rămâne principalul instrument pe care societatea îl foloseşte pentru cultivarea creativităţii la membrii ei tineri, de vârstă şcolară. Preocuparea de formare a independenţei în gândire şi exprimare implică şi o legătură cu familia. Părinţii trebuie convinşi că tutelarea excesivă împiedică dezvoltarea intelectului, manifestarea independentă a gândirii şi fanteziei lui, factori esenţiali în dobândirea viitoare a unei autentice competenţe profesionale. În societatea contemporană, cu schimbări rapide şi efecte imediate, educaţia şi învăţământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovaţie şi creaţie in activitatea didactică.

Pentru elevi, şcoala viitorului trebuie să promoveze o educaţie de calitate şi să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiţii, fundamentale din punctul lor de vedere: şcoala viitorului trebuie să le placă şi să fie eficientă. Prioritatea învăţământului o constituie informatizarea, softul educaţional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evident. Utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ facilitează realizarea scopurilor didactice şi idealurilor educaţionale. Formarea capacităţii de a utiliza calculatorul, de a folosi internetul este benefică elevilor, atât în activitatea şcolară cât şi în cea extraşcolară, în plan cognitiv cât şi psihic, prin relaţionarea cu lumea oferită de aceste instrumente de lucru ale mileniului al III-lea.

Activităţile propuse elevilor în scopul sporirii gradului de implicare activă şi creativă în şcoală, trebuie să asigure :

1. Stimularea gândirii productive, a gândirii critice, a gândirii divergente şi laterale;

2. Libertatea de exprimare a cunoştinţelor, a gândurilor, a faptelor. În acest sens apar ca adecvate activităţile care cer spontaneitate şi contribuie la dezvoltareaindependenţei în gândire şi acţiune;

3. Utilizarea talentelor şi a capacităţilor specifice fiecarui individ în parte;

4. Incitarea interesului către nou, necunoscut şi oferirea satisfacţiei găsirii soluţieidupă depunerea unui efort de căutare de către elev;

5. Exersarea capacităţilor de cercetare, de căutare de idei, de informaţii, deposibilităţi de transfer de sensuri, de criterii de clasificare;

6. Dezvoltarea capacităţii de organizare de materiale, de idei prin întocmirea deportofolii asupra activităţii proprii, de colecţii de cuvinte, de obiecte, decontraste;

7. Organizarea de discuţii pe anumite teme, iniţierea de jocuri, de excursii;

8. Educarea capacităţii de a privi altfel lucrurile, de a-şi pune întrebări neobişnuitedespre lucruri obişnuite.

Pentru a stimula activismul şi creativitatea elevului, profesorul însuşi trebuie să fie un tip creativ şi activ, să manifeste un comportament şi o atitudine pozitivă în acest sens.

Bibliografie

1. Sălăvăstru,D., *Psihologia educaţiei*, Editura Polirom, Iaşi, 2004
2. Jiga,I.,Negruţ, I., *Învăţarea eficientă*, Editura Editis, Bucureşti,1999
3. Roşca, A., *Creativitatea generală şi specifică*, Editura Academiei, Bucureşti, 1981
4. Ana Stoica, *Creativitatea elevilor*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1983
5. www.create2009.europa.eu
6. http://www.scribd.com/doc/8020792/*Imaginatia-Si-Creativitatea*

Metode de dezvoltare a creativității la orele de matematică

Profesor: Rădoi Magda Adriana
Școala Gimnazială „Grigore Dimitrie Ghica”
Localitatea Peretu, județul Teleorman

Moto: **„Fără creativitate nu există soluţii la probleme, nu există o viziune a viitorului, nu există găsirea oportunităţilor şi fructificarea lor, nu există alternative, nu există exprimarea fiinţei umane la întregul ei potenţial.”(Pera Novacovici)**

Viaţa modernă, cu schimbările socioeconomice şi micşorarea depozitului de resurse convenţionale, impune dezvoltarea creativităţii şi punerea ei în slujba progresului uman şi bunăstarea materială şi spirituală a omenirii. Rolul cel mai important în depistarea, stimularea şi finalizarea creativităţii îl ocupă şcoala. Astfel, şcoala trebuie să fie centrată pe elev, oferindu-i posibilitatea de dezvoltare la maxim a capacităţilor şi aptitudinilor creatoare prin procesul învăţării. Cercetările în domeniul creativităţii au arătat că există interacţiune între creativitate, inteligenţă, randament şcolar, conţinutul învăţământului şi rezultatele învăţării. Arthur Koestler spunea că „Creativitatea este un proces de învăţare aparte, la care elevul şi profesorul sunt una şi aceeaşi persoană” fapt ce demonstrază că fiecare cadru didactic are o mare responsabilitate în procesul de învăţământ, în sensul că e obligat să le ofere elevilor posibilitatea dobândirii unei experienţe sociale şi constructive noi, bazată pe cooperare şi colaborare în rezolvarea problemelor vieţii, ca să poată să-şi asigure convieţuirea într-o lume paşnică.

Alexandru Roşca preciza că, în sens larg, creativitatea se referă la găsirea de soluţii,idei, probleme, metode care nu sunt noi pentru societate, dar la care s-a ajuns pe o cale independentă. De exemplu, rezolvarea de către un elev a unei probleme, la o anumită materie de învăţământ, se consideră că este creatoare dacă se realizează într-un mod diferit decât cel prezentat în manual sau de către profesor la clasă, chiar dacă modul de rezolvare nu e nou pentru ştiinţă.

În aceste condiţii, putem considera că există o creativitate cotidiană, obişnuită, manifestată ori de câte ori oamenii rezolvă o situaţie problematică, şi o creativitate de nivel înalt, accesibilă unei minorităţi.

În funcţie de felul cum este organizat şi orientat, procesul de învăţământ poate duce la dezvoltarea gândirii creatoare, dar din păcate şi la formarea unei gândiri şablon. Acest lucru se întâmplă atunci când profesorul se mulţumeşte cu o reproducere textuală şi acordă note mari pentru o atare

reproducere textuală, caz în care elevii nu se vor strădui să reprezinte materialul consultat într-o formă personală, să gândească asupra lui, să caute soluţii originale, să grupeze şi să ierarhizeze ideile. Un astfel de profesor va contribui la educarea unei gândiri şablon, la frânarea dezvoltării spiritului critic şi a gândirii creatoare.

Gândirea creatoare a elevilor se dezvoltă în instituţia de învăţământ prin creşterea exigenţei faţă de capacităţile lor, fără a distanţa însă prea mult exigenţele faţă de posibilităţi. Cerinţa principală trebuie să vizeze nu reproducerea fidelă a textelor sau explicaţiilor date la lecţie, ci stimularea independenţei şi originalităţii gândirii, căutarea activă de soluţii şi răspunsuri, experimentarea, chestionarea etc. În şcoală elevii ridică adeseori întrebări. Între întrebare şi răspuns este util să se ducă o mică discuţie de tip euristic cu elevul, care să-i dea cât mai mult posibilitatea să contribuie la găsirea răspunsului, pe baza experienţei şi a cunoştinţelor sale.

Pe lânga efortul tradițional de educare a gândirii critice, stimularea fanteziei apare și ea ca un obiectiv major. Aceasta implica schimbări importante, atât în mentalitatea profesorilor, cât și în ce privește metodele de educare și instruire.

În primul rând, trebuie schimbat climatul, pentrua elimina blocajele culturale și emotive, puternice în școala din trecut. Se cer relații distinse, democratice, între elevi și profesori, ceea ce nu înseamnă a coborî statutul social al celor din urmă. Modul de predare trebuie să solicite participarea, inițiativa elevilor, e vorba de acele metode active, din pacate prea puțin utilizate în școala românească.

Metodele de dezvoltare a creativității carese pot folosi în cadrul orelor de matematică sunt: brainstorming, metoda mozaicului, metoda cubului, turul galeriei, ciorchinele, etc.

În cele ce urmează, voi prezentaMetodaBrainstorming și un exemplu de bună practică.

Brainstormingul este o metoda care ajută la crearea unor idei și concepte creative și inovatoare. Pentru un brainstorming eficient, inhibițiile și criticile suspendate vor fi puse de-o parte. Astfel exprimarea va deveni liberăși participanții la un proces de brainstorming își vor spune ideile și părerile fără teama de a fi respinși sau criticați. Un brainstorming durează în jur de o jumatate de oră și participă în medie 10 elevi sau grupuri de minim 10 elevi. Se expune un concept, o idee sau o problemă și fiecare își spune părerea despre cele expuse și absolut tot ceea ce le trece prin minte, inclusiv idei comice sau inaplicabile. O variantă a brainstormingului este brainwritingul.

O sesiune de brainstorming bine dirijată dă fiecaruia ocazia de a participa la dezbateri și se poate dovedi o acțiune foarte constructivă.

Etapele unui brainstorming eficient sunt urmatoarele:

a) deschiderea sesiunii de brainstorming(o perioada de acomodare de 5-10 minute)
b) partea creativă a brainstormingului (prelucrarea ideilor)
c) stabilirea unui acord.

În deschiderea sesiunii de brainstorming se prezintă scopul acesteia și se discută tehnicile și regulile de bază care vor fi utilizate.

Perioada de acomodare dureaza 5-10 minute și are ca obiectiv introducerea grupului în atmosfera brainstormingului. Este o mini-sesiune de brainstorming unde participanții sunt stimulați să discute idei generale pentru a putea trece la un nivel superior.

Partea creativă a brainstormingului are o durata de 25-30 de minute. Este recomandabil ca în timpul derularii acestei etape, profesorulsă amintească timpul care a trecut și cât timp a mai ramas. Să "preseze" participanții și în finalul părții creative să mai acorde câte 3-4 minute în plus. În acest interval de timp, participanții trebuie să fie stimulați să-și spună părerile fără ocolișuri.

La sfârșitul părții creative profesorul clarificăideile care au fost notate și puse în discuție și verifică dacă toată lumea a înteles punctele dezbătute. Este momentul în care se vor elimina sugestiile prea îndraznețe și care nu sunt îndeajuns de pertinente. Se face și o evaluare a sesiunii de brainstorming și a contribuției fiecărui participant la derularea sesiunii. Pot fi luate în considerare pentru evaluare: talentele și aptitudinile grupurilor, repartiția timpului și punctele care au reușit să fie atinse.

Pentru a stabili un acord obiectiv cei care au participat la brainstorming își vor spune părerea și vor vota cele mai bune idei. Grupurile supuse acțiunii de brainstorming trebuie să stabilească singure care au fost ideile care s-au pliat cel mai bine pe conceptul dezbătut.

Pe timpul desfășurării brainstormingului participanților nu li se vor cere explicații pentru ideile lor. Aceasta este o greșeala care poate aduce o evaluare prematura a ideilor și o îngreunare a procesului în sine.

Fiecare dintre noi este o persoană creativă sau are anumite laturi creative. De multe ori ideea este "omorâtă" chiar de către creatorul ei de frica înfruntării criticilor colegilor săi, de teama de a nu se face de râs. Autocritica distruge momentul în care o idee creativăeste irosită înainte de a prinde viață. Brainstormingul funcționează după principiul: asigurarea calității prin cantitate și își propune să elimine exact acest neajuns generat de autocritică.

Este important de reținut că obiectivul fundamental al metodei brainstormingconstă în exprimarea liberă a opiniilor prin eliberarea de orice prejudecăți. De aceea, trebuie acceptate toate ideile, chiar trăznite, neobișnuite, absurde, fanteziste, așa cum vin ele în mintea elevilor, indiferent dacă acestea conduc sau nu la rezolvarea problemei. Pentru a determina progresul în învățare al elevilor este necesar să îi antrenezi în schimbul de idei, în așa fel încât toți elevii să își exprime opiniile!

Exemplu de bună practică: Aplicarea metodei brainstorming în rezolvarea unei problemede geometrie la clasa a VII-a.

Etape:

1. *Alegerea sarcinii de lucru*

Fie ABCD un patrulater convex, în care BC si AD nu sunt paralele, fieE∈(BC) si F∈(AD) astfel încât $\frac{BE}{EC} = \frac{AF}{FD} = \frac{AB}{CD}$. Construim paralelogramele ABEG si ECDH. Demonstrati ca:

a) AG || DH;

b) Δ GFA ~ Δ DFH;

c) Punctele G, F, si H sunt coliniare;

d) [EF este bisectoarea unghiului GEH.

(cf. Manual de matematica pentru clasa a VII-a, Ed. Teora, 2000)

2. *Solicitarea exprimării într-un mod cât mai rapid, a tuturor ideilor legate de rezolvarea problemei.*

   Am cerut elevilor să propună strategii de rezolvare a problemei.

   Au apărut sugestii legate de realizarea unei figuri cât mai corecte, de verificare "pe desen" a proprietăților cerute în concluzia problemei, de masurare a unor unghiuri sau segmente. Am lăsat elevii să propună orice metodă le-a trecut prin minte!

3. *Înregistrarea tuturor ideilor în scris (pe tablă). Anunțarea unei pauze pentru așezarea ideilor* .

   Am notat toate propunerile elevilor și la final i-am pussă letranscrie pe caiete pentru a mai reflecta asupra lor.

4. *Reluarea ideilor emise pe rând și gruparea lor pe categorii, simboluri, cuvinte cheie, etc.*

   Pentru problema analizată, cuvintele-cheie aufost: măsurare, congruență,asemanare, paralelism.

5. *Analiza critică, evaluarea, argumentarea, contraargumentarea ideilor emise anterior. Selectarea ideilor originale sau a celor mai apropiate de soluții fezabile pentru problema supusă atenției.*

   Am pus întrebări de tipul: Am putea rezolva problema folosind măsuratori pe ofigură cât mai corecta?; Este util să studiem un caz particular al problemei?; Au întrebările problemei legatură între ele?; Ce anume trebuie să demonstrăm?

6. *Afișarea ideilor rezultate în forme cât mai variate și originale: cuvinte, propoziții, colaje, imagini, desene, etc.*

   Ca urmare a discutiilor avute cu elevii, a rezultat strategia de rezolvare a problemei, sintetizată sub forma unor indicații de rezolvare: construim figura; aplicăm un criteriu de asemănare;folosim teorema bisectoarei.

Bibliografie

1. Ardelean L., Secelean N., 2007 - *Didactica matematicii - noțiuni generale,comunicare didactica specifică matematicii*, Sibiu, Ed. Universității „LucianBlaga”

2. Ardelean L., Secelean N.,2007- *Didactica matematicii - managementul,proiectarea și evaluarea activităților didactice*, Sibiu, Ed. Universității „Lucian Blaga”
3. Dumitru I.A., 2000 - *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă*,Timișoara, Ed. de Vest
4. Sarivan L., 2005. - *Predarea interactivă centrată pe elev*, Bucuresti, Educatia 2000+

Modalități de stimulare a creativității în cadrul orelor de Limba și literatura română

Profesor: Popescu Tatiana

Școala Gimnazială Zaharia Stancu

Roșiorii de Vede, județul Teleorman

În cadrul disciplinei Limba și literatura română se urmărește dezvoltarea a două abilități de bază, și anume abilitatea de a comunica oral şi în scris. Înainte ca elevii să poată crea propriile lor compoziții literare, aceştia trebuie pregătiți să înțeleagă modul în care să descopere elementele principale dintr-un anumit fragment literar, să le restructureze și să le transforme pentru a obține noi creații, să înțeleagă elemente precum tema, stilul literar, tipologia personajelor, structura și subiectul unei opere. Toate aceste abilități pot fi formate şi dezvoltate prin intermediul unor sarcini în care elevii să examineze ideile și sentimentele care reies dintr-un text pe care îl ascultă, să devină ei înșiși scriitori, teoretic vorbind să găsească acele elemente care să le inspire încrederea și dorința de a crea și de a emite sub o formă orală sau scrisă propriile idei. Unul din elementele esențiale ale creativității în orice sferă de activitate este inspirația. Elevii trebuie să înțeleagă că în procesul creativ este important să cunoască structura de desfășurare a unei povestiri, să cunoască modul în care sunt încadrate personajele și cum pot fi diversificate pentru a da cursivitate și realism povestirii, să descifreze limbajul acestora, modalități de îmbogățire a descrierilor prin intermediul figurilor de stil etc. Toate aceste elemente nu pot fi înțelese decât sub îndrumarea cadrului didactic care dorește să le transmită elevilor modul în care se manifestă un scriitor într-un context real.

De asemenea, o modalitate prin care elevii pot crea ceva aparte, nou și unic în cadrul orelor de limbă și literatură, pornește de la ideea de a intui conținutul unei povestiri sau unui fragment de text. Această abilitate poate fi obținută prin examinarea directă a textelor literare printr-un proces de citire sub supravegherea cadrului didactic. Astfel, elevii pot discuta despre tipul textului încercând să identifice elementele specifice unei opere fantastice de genul basmului și uneia realiste, în care

personajele, chiar dacă sunt fictive, reprezintă situații din viața reală. Pot analiza locația și intriga acțiunii, ca la final să li se ceară să se gândească la un nou sfârșit al textului și să susțină cum ar fi afectată creația datorită noului deznodământ. După o caracterizare a personajelor, elevii pot avea ca sarcină identificarea acelor personaje care ar putea fi eliminate din poveste, sau ce alte personaje ar fi putut exista astfel încât acțiunea și întâmplările să decurgă sub o cu totul altă formă.

În cadrul procesului de scriere există o serie de faze pe care elevul învață să le parcurgă pentru a ajunge la un format final, stilizat și corect ortografic și ortoepic. Într-o primă fază, elevul trebuie să învețe să pregătească ideile pe care dorește să le comunice în scris. Cadrul didactic trebuie să ofere elevului flexibilitatea de a alege un subiect, o temă sau o problemă de interes personal sau să aleagă temele de așa natură încât să permită elevului să decidă ce va scrie, modul în care va identifica sursele de informare și mijloacele prin care va finaliza tema sau proiectul de creație stabilit de cadrul didactic. Astfel elevul trebuie ghidat să caute modele de inspirație în diverse formate de expunere a textului, precum: poezii, romane, nuvele, basme, schițe etc. Este important ca elevul să poată alege subiecte care să îl motiveze intrinsec, care să îi satisfacă nevoia de cunoaștere, pentru care dorește să își dedice timpul necesar culegerii de informații, ca mai apoi să înceapă procesul efectiv de observare a detaliilor, elementelor componente precum personaje, locuri și perioade de desfășurare a întâmplărilor. După culegerea informației, elevul trece la sortarea acelor teme sau subiecte pe care le consideră viabile pentru un proiect de genul unei compuneri sau portofoliu, efectuând un proces de filtrare a datelor, eliminând ceea ce este de prisos și păstrând doar ceea ce consideră că poate constitui materialul unei creații originale și interesante.

Lecțiile de limba română oferă reale posibilități de organizare și desfășurare a unor multiple activități menite a dezvolta capacitatea de creație a elevilor. Dintre acestea pot fi amintite: povestirea cu schimbarea formei, povestirea prin analogie, continuarea povestirii, intercalarea unor noi episoade în povestiri, ilustrarea textelor literare, modelajul, dramatizarea povestirilor, realizarea compunerilor, crearea de poezii, ghicitori, alcătuirea propozițiilor după scheme date, transformarea vorbirii directe în vorbire indirectă și invers.

In cadrul povestirii prin analogie copiii pot povesti întâmplări din viața lor, întâmplări din viața altor persoane sau fapte și întâmplări imaginare. De exemplu, în clasele a V-a și a VI-a elevii au de redactat compuneri pornind de la texte studiate. Aceștia, pornind de la fragmentele studiate, vor relata experiențele trăite la vârsta școlară mică când au trăit primele emoții ale cititului și scrisului.

Pentru textele „D-l Goe” sau „Vizită…” de I.L.Caragiale se poate utiliza povestirea prin contrast. Pornind de la faptele de ispravă ale personajelor, li se poate cere elevilor să construiască o povestire în care să apară un personaj cu însușiri morale și fizice opuse celui prezentat în text. Activitatea lor creatoare va consta în faptul că elevii vor fi puși în situația să-și imagineze acțiunile, faptele, întâmplările, să stabilească relațiile necesare în care intră aceste personaje în funcție de

însușirile care li se atribuie. Se poate solicita elevilor să introducă în noua povestire și alte personaje. Acest tip de povestire poate fi considerat un exercițiu care stimulează capacitățile compoziționale ale elevilor, dezvoltă imaginația creatoare și însușirile gândirii divergente.

O altă activitate cu caracter creator se referă la continuarea povestirilor, mai precis a unor texte citite. De exemplu, elevii de clasa a VII-a au de imaginat un posibil final pentru nuvela „Două loturi", de I. L. Caragiale.

La textele dialogate li se cere elevilor sa transforme în vorbire indirectă textul dialogat dintre două personaje. Sarcina didactică dată elevilor în acest scop se referă la o reconstrucție compozițională și expresivă care-i antrenează pe elevi într-o activitate cu un pronunțat caracter creator mult mai afirmat față de situațiile în care li se cere să povestească sau să repovestească textul potrivit manierei de exprimare din manual. Intervențiile personale ale elevilor sunt mult mai solicitate și se evită sau se diminuează într-o mare măsură tendința celor mai mulți dintre ei de a reproduce în mod mecanic textul, atunci când li se cere să-l povestească.

Se poate stimula activitatea creativă a elevilor prin alcătuiri de poezii și ghicitori pe diferite teme.

La dezvoltarea creativității contribuie în mare măsură compunerile, creații ce realizează o sinteza a tot ceea ce învață elevii, sub raportul corectitudinii exprimării; constituie prilej de valorificare a experienței de viață a elevului și de manifestare a imaginației și fanteziei creatoare.

Un exercițiu ce stimulează imaginația ar fi găsirea de soluții la unele întrebări neașteptate de tipul: Ce s-ar fi întâmplat dacă Lefter Popescu ar fi avut lozurile cu adevărat câștigătoare? Dacă popa Tanda ar fi ajuns preot într-un sat foarte bogat? etc.

Creativitatea nu are limite, trebuie doar să o stimulăm, să o activăm, eliminând caracterul descriptivist din acțiunea didactică și adoptând o viziune nouă asupra limbii, ceea ce duce la formarea de competențe și performanțe în alegerea și combinarea elementelor componente ale sistemului limbii, într-o manieră personală.

Bibliografie:

1. Parfene Constantin, 1999, *Metodica studierii limbii și literaturii române în școală*, Iași, Editura Polirom.

2. Goia Vistian, Frăgătoiu Ion, 1995, *Metodica predării limbii și literaturii române*, București, Editura Didactică și Pedagogică.

3. Paul Cornea, 1988, *Introducere în teoria lecturii*, București, Editura Minerva.

4. Casa Corpului Didactic, Deva, Dezvoltarea creativității în cadrul orelor de limbă și comunicare, suport de curs, Deva.

Profesorul - exemplul elevului

Profesor : Radu Mihaiela

Școala Gimnazială Călmățuiu de Sus

Localitatea Călmățuiu de Sus, județul Teleorman

În concepţia personală, un profesor model trebuiesăştie acomunica cu eleviisăi la şcoală, darşiînafaraei, să fie înţelegător, săgăseascămetode de predareatractive, să fie exigent, darînlimiterezonabile, notările sale să fie corecte, săştie aglumi cu elevii, sămanifestepreocuparepentruînţelegereamateriei, pentruproblemelepersonale ale elevilor, săîncercesăorganizezeieşiri cu eleviipentru a le puteadescoperişialtelaturi, iarregulilepe care le stabileştepentruelevisă fie respectateşi de el însuşi. Profesorul model trebuiesărăspândeascăînjurulsăudragoste, bunătate, blândeţe, respect, admiraţie, sinceritate, puritate, cinste, calm faţă de eleviisăi. El are menirea de a ne educa, de a ne învăţa, de a ne da o bogatăînvăţăturăsufletească, de a fi modelulnostru. Astfel, profesorul model arputeaconstituipentru mine părintelemeu de la şcoală; acestlucru, m-ardeterminasăfiuşieu unelev model.

Elevul model, dupăpărerea mea, estetipulelevuluiconştiincios, care face tot posibilulsăaibărezultatebune la învăţătură, elevul care se implicăînviaţaşiproblemeleşcolii, care ar fi dispussărenunţe la o întâlnireimportantăînfavoareaşcolii, elevul care e implicatşiînproblemeextraşcolare. Prinimplicareaînactivităţiextraşcolare, înactivităţi de voluntariat, elevulpoatecunoaştesituaţiidiferite, poatedescoperilumea dinjurulsăualtfeldecât din cărţi, filmesauprezentărifăcutede alţii, se poateautodescoperi, devenindmaisensibil, maireceptivşiastfelmai bine pregătitpentruviaţă. Elevulmodel esteelevulrespectuosfaţă de profesoriişicolegiisăi, cu simţulresponsabilităţii, cu răbdare, silitor, cuminte, elevul care e capabilsă-şifelicitecolegiimaibunipentrurealizărilelor, elevulcinstit, plăcutprinfelullui de a fi, a se comporta, a se îmbrăca. Pechipulelevului model să se poatăcitigingăşia, puritatea, sclipireatinereţii. Lumina din ochiiluidăluminăfeţelorprofesorilor. Cred căunprofesor model şi-ardoricâtmaimulţielevi model. Făcând o paralelăîntreprofesorul model şielevul model se observămultepunctecomune: respect, răbdare, înţelegere, etc, adică am puteaspunecăîntotdeaunaceeace se dă, se primeşteşi invers. Mulţielevireacţionezăînfuncţie de profesorşi invers. Din păcate, nu întotdeauna, niciprofesorii, nicielevii, nu suntconştienţi de acestefectşicăprinschimbareaatitudinii, prinapropiereafiecăruiaîn parte de model, pot genera relaţii-model.

Desprerelaţiadintreprofesorişieleviexistănenumăratepăreri, deoareceacesterelaţiidiferă de la elev la elev, de la profesor la profesor, neputândconstitui un model general – valabil. Personal consider căeducaţiape care o primeşteelevulînfamilieesteesenţialăîntr-o relaţie de respect elev-profesor

Bibliografie:

1. Ioana Dziţac,2017,revistaZileleŞcolii "NicolaeBălcescu" văzute cu ochi de copil. Misiuneîndeplinită;

Psihologia copilului de vârstă preșcolară

Profesor in invatamantul preprimar: Laudă Florinela

Gradinita cu P.N. Nr.4,Turnu Măgurele

Localitatea Turnu Măgurele , Judeăţl Teleorman

Din perspectivă intelectuală acest stadiu a fost caracterizat de J. Piaget[1] ca fiind stadiul ,,preoperaţional'' sau al ,,inteligenţei reprezentative'', în sensul intredependenţei ei cu reprezentările, ca imagini cognitive ale realităţii.Datorită dezvoltării graduale a limbajului şi implicit a abilităţii de a gândi în forme simbolice, specifice acestui stadiu sunt gândirea simbolică şi preconceptuală. Cele patru concepte, ,,preoperaţional'', ,,inteligenţă reprezentativă'', ,,gândirea simbolică'' şi ,,gândire preconceptuală'' sunt relevante pentru surprinderea unor nuanţe ale acestei dimensiuni.

Comun şi semnificativ pentru ceea ce relevă aceste concepte este ideea potrivit căreia activitatea cognitivă se realizează cu ajutorul reprezentărilor sau imaginilor. La această vârstă procesarea informaţiei se realizează cu ajutorul simbolisticii reprezentative sau a gândirii în imagini.Începuturile semioticii se plasează pe la mijlocul intervalului 1-2 ani, când copilul începe să utilizeze semnale sau simbolurile (cuvintele) ca substitute ale lucrurilor.

Saltul ce se produce în această perioadă constă în capacitatea copilului de a transpune în expresii verbale o acţiune efectuată şi de a se elibera astfel de încorsetarea pe care o impuneau acţiunile motorii concrete, imediate. Asemenea acţiuni motorii sunt substituite prin acte simbolice. Un băţ, de exemplu, reprezintă pentru copil un cal; păpuşa poate reprezenta fie doctoriţa, fie educatoarea, fie pe altcineva.

[1] J. Piaget, 1965, p.172

Dacă până acum acţiunile efectuate nu puteau fi transpuse şi în cuvinte, ele derulându-se doar pe plan motric, acum aceleaşi acţiuni motrice pot fi exprimate cu ajutorul limbajului.Sensul intuitiv al gândirii se exprimă prin aceea că ea operează cu reprezentări, este cantonată în concret şi actual. Dacă imaginea perceptivă este strict individuală şi legată de obiectul care-i dă naştere, reprezentarea ca imagine mintală implică două elemente noi, desprinderea de obiect şi reţinerea unor însuşiri condensate, respectiv a unor ,,semnificanţi'' (trăsături, caracteristici), diferiţi de lucrurile ,,semnificante''.

Realul nu mai este doar o simplă imagine perceptivă (asemănătoare celei din oglindă), el îmbogăţindu-se în reprezentare cu însuşiri noi, rezultate din prelucrarea imaginilor perceptive. Saltul de la percepţie la reprezentare este posibil datorită funcţiei simbolice pe care o îndeplineşte limbajul. Aceste reprezentări cu care operează gândirea mai sunt numite şi ,,preconcepte'' deoarece imaginile pe care le implică nu sunt o simplă copie a obiectului singular, ci un complex de însuşiri ce pot fi atribuite mai multor obiecte de acelaşi fel. În termenii teoriei informaţiei, imaginile perceptive sunt biţi de informaţie strict individuali care nu se combină între ei, fiecărei imagini corespunzându-i un obiect real, într-un context dat, în timp ce reprezentările sunt biţi de informaţie care se pot combina rezultând o imagine-sinteză care se poate desprinde de obiectul individual ca entitate concretă.

Fixarea sau ,,centrarea'' perceptivă leagă imaginea de obiect în timp ce reprezentarea realizează o ,,decentrare'' a imaginii de obiectul singular fără însă a se desprinde bineînţeles de lumea reală şi a trece într-un plan mintal propriu-zis. ,,Simbolurile imagistice'', cum le denumeşte J.Piaget, sunt elemente ale gândirii preconceptuale sau intuitive care facilitează trecerea de la imaginile perceptive la operaţiile mintale specifice gândirii conceptuale. Simbolurile lingvistice sau preconceptuale, exprimate cu ajutorul limbajului condensează însuşiri ale obiectului împreună cu însuşiri ale clasei din care el face parte.

Cuvintele sunt asociate imaginilor, acestea reprezentând însă un aliaj între însuşirile particulare ale obiectului şi cele generale, specifice clasei din care face parte. Conceptualizarea ce se va realiza în stadiile următoare reprezintă, de fapt, desprinderea însuşirilor generale ale clasei de obiecte şi exprimarea lor cu ajutorul ,,noţiunilor''. Gândirea se eliberează de imaginea perceptivă dar nu este încă noţională sau logică. Este o gândire conceptuală care funcţionează cu ajutorul simbolurilor imagistice, facilitând astfel joncţiunea dintre individual (imaginea perceptivă) şi general (noţiunea).

O altă trăsătură specifică stadiului preoperaţional este ,,egocentrismul''. Copiii de această vârstă sunt centraţi asupra propriilor percepţii şi asupra propriilor imagini ale situaţiei în care se află. De aceea este dificil pentru el să înţeleagă, de exemplu, că mâna lor dreaptă nu este de aceeaşi parte cu a celor care se află cu faţa spre ei. Fenomenul are o conotaţie intelectuală şi nu una relaţională (morală) aşa cum s-ar putea crede la o privire superficială.

Diverse procese psihice se află sub influenţa acestui egocentrism. Gândirea este centrată constant în funcţie de situaţia de moment, de unde incapacitatea de a face distincţie între realitatea obiectivă şi cea personală. Lumea şi experienţa altora nu ar fi altceva decât propria lor viziune. De exemplu, un copil priveşte pe fereastră observând un animal, el adresează întrebări referitoare la acesta unui adult care însă stă cu spatele la fereastră şi nu-l poate vedea, deci nici răspunde.

Cu timpul, copilul reuşeşte să se detaşeze de propria viziune şi să admită existenţa unor puncte de vedere diferite.Egocentrismul este prezent şi în limbajul copilului. El vorbeşte cu bucurie despre ceea ce face chiar dacă nimeni nu-l ascultă. Aceasta se poate întâmpla când copilul este singur sau chiar când se află într-un grup de copii, unde fiecare vorbeşte fără de fapt a se încropi un dialog sau o conversaţie. J. Piaget numeşte acest lucru ,,monolog colectiv''.Dimensiunea afectivă în această perioadă se exprimă prin îmbogăţirea şi diversificarea stărilor afective, prin amplificarea lumii subiective interioare, aspecte care conduc la trezirea sentimentului de personalitate.

Acest sentiment se exprimă printr-o ,,atitudine de opoziţie'' cum spune Wallon (,,spirit de contrazicere'' şi de ,,obrăznicie''), cât şi printr-o ,,paradă a eului'' relevată prin agilitatea corpului; ,,graţie stângace, dar plină de farmec'' care este folosită pentru a atrage atenţia şi admiraţia celor din jur.

Întreaga dezvoltare afectivă este pusă pe seama procesului ,,identificării''. Este vorba de trăirile afective generate de relaţiile cu persoanele din apropierea sa. Modelele cele mai apropiate sunt cele parentale, în consecinţă, copilul se străduieşte să se identifice cu cei doi părinţi, identificarea fiind mai activă cu părintele de acelaşi sex.

Cercul persoanelor cu care se identifică se lărgeşte incluzând şi alte persoane, câmpul afectiv îmbogăţindu-se astfel cu noi trăiri emoţionale. Sursa acestora se află în contradicţia dintre trebuinţa de autonomie şi interdicţiile impuse de adult. Psihologii au numit această contradicţie ,,criza de opoziţie'' care se exprimă printr-un evantai de rivalităţi faţă de cei mari. Satisfacerea trebuinţei de independenţă declanşează conduite afective pozitive şi plăcute (bucurii, satisfacţii, plăceri) după cum blocarea acestei trebuinţe generează stări emoţionale negative (insatisfacţii, nemulţumiri).

Datorită fenomenului identificării cât şi imitaţiei, deosebit de puternică la această vârstă, conduitele emoţionale, impuse de situaţii concrete, se conturează în funcţie de asemenea situaţii şi, ca urmare, devin mai coerente. Datorită imitaţiei copilul ,,învaţă'' să se bucure de un cadou primit, să-i fie teamă de anumite animale, să admire un gest oarecare, să se întristeze în cazul unor întâmplări nedorite. Specific este faptul că în procesul identificării se preiau nu numai stările afective propriu-zise, ci şi expresiile mimice ce le însoţesc.Colectivul de copii pe care îl oferă grădiniţa, constituie o altă sursă

generatoare de stări afective. Modelul identificării devine acum educatoarea, considerată un substitut al mamei.

Dintre stările emoţionale cele mai complexe menţionăm aşa-zisul ,,sindrom al bomboanei amare'', care exprimă starea afectivă generală de ruşine apărută în urma unei recompense nemeritate.Instabilitatea afectivă este încă prezentă la această vârstă. Ea se exprimă prin diferite explozii afective, concretizate prin treceri bruşte de la o stare pozitivă la una negativă şi invers.Una din formele negative ale conduitei afective la această vârstă este negativismul, considerat concomitent ,,o formă de dezadaptare'' şi una de ,,inadaptare''. În primul caz, negativismul se exprimă printr-un şir de reacţii de nesupunere anumitor interdicţii sau reguli impuse de părinţi sau adulţi, în general. Aceasta ca urmare a unei neconcordanţe între dorinţele copilului, evident exagerate, şi limitările iminente ale posibilităţilor de satisfacere a lor. Cealaltă formă, negativismul de inadaptare, se exprimă prin dificultăţile pe care le întâmpină copilul în a participa la activităţi, altele decât cele din mediul familial. De data aceasta reacţiile sunt cele de evitare, de refuz, de indiferenţă ostentativă.

De menţionat că la această vârstă se întrezăresc germenii unor emoţii şi sentimente superioare, morale, estetice şi intelectuale. Dintre cele morale, putem menţiona sentimentul datoriei care, presupune recunoaşterea unor consemne sau ordine venite din exterior concomitent cu acceptarea lor. Sentimentul respectului ,,compus din afecţiune şi teamă'', afecţiunea singură nu ar fi suficientă pentru a determina o obligaţie; iar teama singură nu provoacă decât o supunere materială sau interesată. Tot aici, putem include sentimentul ruşinii, care apare în urma mustrării pentru o faptă ce contravine regulii morale; sentimentul prieteniei, exprimat prin dorinţa de a se juca cu alţi copii.Sentimentele estetice se exprimă prin trăiri emoţionale pe care i le declanşează natura, arta şi comportamentele umane. Sentimentele intelectuale se manifestă prin curiozitate epistemică, prin bucurii şi satisfacţii intelectuale, prin îndoială şi nelinişte în faţa unor fenomene necunoscute, prin mirare în contact cu imprevizibilul.

Dimensiunea relaţională se înscrie în continuarea celei de mai sus şi îmbracă unele particularităţi distincte. Se constată îndeosebi amplificarea independenţei comportamentale, expresie a procesului identificării de sine şi a apariţiei sentimentului de personalitate. În plan relaţional asemenea fenomene se exprimă prin aşa-zisa ,,criză de opoziţie'' faţă de adult. Se înregistrează astfel două tendinţe complementare, relaţiile cu adulţii sunt dominate uneori de tensiuni, de rivalităţi, de gelozii; relaţiile cu ceilalţi copii sunt dominate de sensibilitate şi dorinţă de a conviețui împreună cu toate conflictele trecătoare ce se manifestă în această perioadă.

Frecventarea grădiniţei conduce în mod inevitabil la constituirea colectivelor de copii. Aici se înfăptuieşte saltul de la o existenţă solitară la una colectivă şi se pun bazele comportamentului interrelaţional. Structura formală şi informală a acestor colective generează un climat psihosocial în care

fiecare copil este în acelaşi timp ,,spectator'' şi ,,actor'' al tuturor întâmplărilor ce au loc aici. Pe măsura acceptării şi conştientizării unor reguli şi norme de comportare, relaţiile interpersonale se diversifică şi se îmbogăţesc în conţinutul lor informaţional. La această vârstă copilul este capabil de fenomenul ,,percepţiei sociale'' a celorlalţi parteneri, fapt ce-i permite să realizeze o selecţie în relaţiile sale interpersonale şi implicit să-i considere pe unii dintre ei prieteni sau rivali. Sistemul relaţiilor interpersonale constituie fondul pe care încep să se contureze unele trăsături caracteriale.

Bibliografie:

1.Anca Dragu, Sorin Cristea, „*Psihologie şi pedagogie şcolară*", Ed. Ovidius University Press, Constanţa 2003
2.Eduard Claparède –" *Psihologia copilului" şi "Pedagogie experimentală''*, Editura Didactică şi Pedagogică Bucureşti, 1975, pag. 73
3.Dragan, I., Nicola, I., *Cercetarea psihopedagogică*, Editura Tipomures, Târgu Mures, 1993.
4.Ecaterina Vrăşmaş, „*Educaţia copilului preşcolar*", Editura Pro Humanitate Bucureşti,1999

Modalități de depășire a dificultăților în comunicare

Profesor: Răceanu Felicia
Clubul Copiilor Rosiorii de Vede
Localitatea Rosiori de Vede,Judetul Teleorman

Abstract:

Due to the rapid changes occurring throughout the living conditions and human activity, education can no longer be seen as a distinct stage in human life, but as a process in permanent over time and extensively in space. Changes that occur in the social practice, particularly as a result of acceleration of scientific-technical progress and labor market dynamics, require an education that extends throughout the life of the individual, achievable with the contribution of several factors educogeni. It is not just about knowledge for the sake of knowledge about satisfying pleasure of your self-improvement, to expand your cultural horizons that goal intellectually, but also the effort to meet the demands of social, economic, scientific and technological, requiring that individual knowledge and new skills needed to operate responsible choices and take effective action. In literature, learning is seen as an effort to adapt to new situations generated by the progress of culture and human civilization: "... the principle of lifelong learning factor simultaneously with the rapid development of adult education should be

construed functionally as an adaptation to change rapid technological and scientific knowledge and cultural needs increased due to increased leisure and benefits of intensification mass Media ". Its purpose is to help the individual to continuously improve, so that they can successfully cope with changes in social life. This training is to acquire new knowledge, the formation of new abilities and skills or develop existing ones, in entering into new social roles.

Lingvişti, psihologi şi sociologi au fost tentaţi de sistematizarea demersului comunicării, dar şi de implicaţiile acestui act, proces sau sistem de coduri.

Diversele clasificări ale mijloacelor de comunicare se referă la:

a) mijloace lingvistice;
b) mijloace paralingvistice;
c) mijloace non-verbal-vocale;
d) mijloace non-vocale;
e) mijloace extralingvistice;
f) mijloace vocale

Combinarea conţinuturilor şi mijloacelor comunicării, de la manifestările vocale, tonul vocii, gesturi şi până la informaţiile privind trăsăturile bio-psiho-sociale ale celui care emite, conduce la perceperea unui anumit specific al ei.

Este nevoie să diferenţiem alte două noţiuni strâns legate între ele şi extrem de importante pentru comunicare: limba şi limbajul.

Preocupat de vasta problematică înscrisă în ecuaţia comunicare-limbă-limbaj, Valer Mare (1985) consideră că între comunicare şi limbă există relaţii de coincidenţă parţială a sferelor lor, noţiunile de mai sus având şi elementele proprii. Limbajul depăşeşte limitele comunicării propriu-zise, desfăşurându-se într-un fel sau altul când nu are loc comunicarea interumană (limbajul continuă să fiinţeze chiar şi atunci când subiectul nu comunică exterior cu nimeni). Totodată, comunicarea depăşeşte limitele limbajului verbal, angajând o serie de comportamente specifice umane (imitaţia, contaminarea, repetiţia).

De comun acord cu autorul mai sus citat, subliniem faptul că distincţia între conceptele abordate, deşi reală, este totuşi relativă, acestea fiind indisolubil legate între ele. Limbajul odată elaborat, finisat, intervine prin verigile sale interne în desfăşurarea tuturor formelor de activitate umană, inclusiv în procesul comunicării non-verbale.

Bariere în comunicare

Comunicarea poate fi obstrucţionată sau doar perturbată de o serie de factori care se interpun între semnificaţia intenţionată (E) şi cea percepută (R) putând fi legaţi de oricare din componentele comunicării (emiţător, mesaj, canal, receptor) sau de interacţiunea lor.

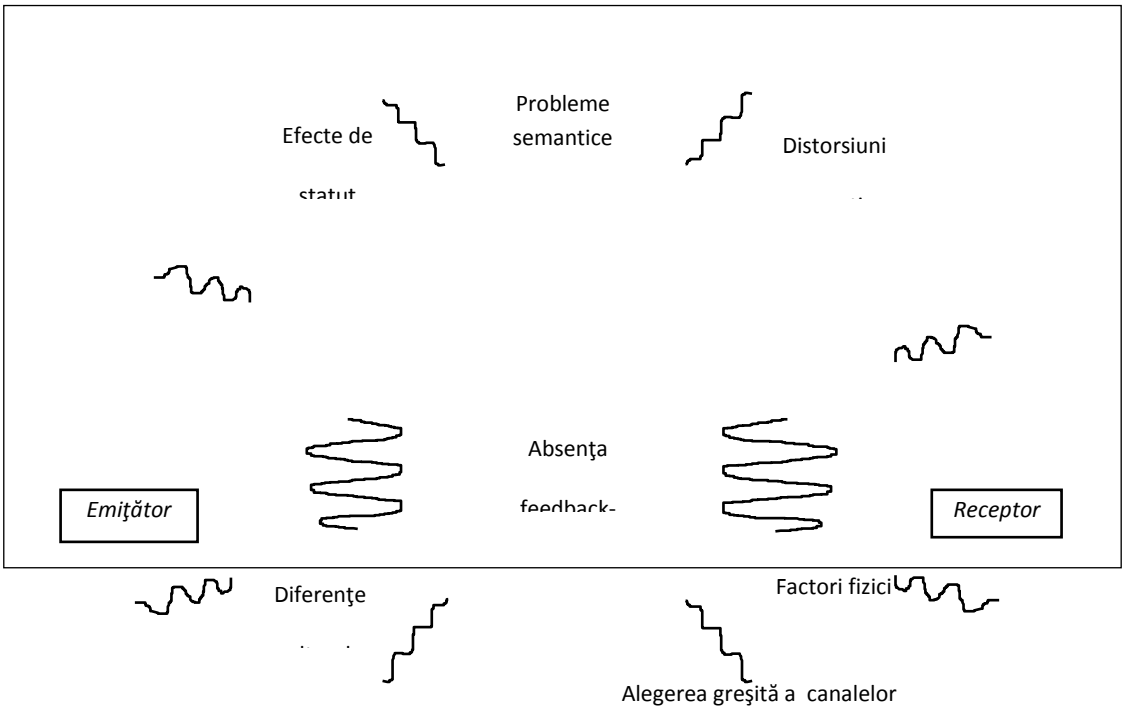

Fig.1. Bariere în comunicare

- *Efectele de statut:* uneori statutul prea înalt al emiţătorului în raport cu receptorul pot cauza răstălmăciri ale mesajului de către acesta din urmă.
- *Probleme semantice:* în organizaţii, specialiştii au tendinţa să folosească un jargon profesional, crezând că şi ceilalţi îl pot înţelege; persoanele cu statut mai ridicat au tendinţa de a se exprima într-un mod mai sofisticat, greu de înţeles pentru persoane cu un nivel de şcolarizare scăzut.
- *Distorsiuni perceptive* pot surveni în cazul în care receptorul are o imagine de sine nerealistă şi este lipsit de deschidere în comunicare, neputându-i înţelege pe ceilalţi în mod adecvat.
- *Diferenţele culturale* se referă la atribuirea unor semnificaţii diferite (mai ales semnalelor nonverbale) de persoane provenind din medii culturale cu valori, obiceiuri, simboluri diferite.
- *Alegerea greşită a canalelor sau momentelor:* fiecărui tip mesaj îi corespunde canalul cel mai adecvat (de exemplu nu vom trimite o notă de serviciu prin registratură unui colaborator pe care-l putem aborda direct, nu vom folosi telefonul, ci o formă scrisă pentru a semnala o stare de fapt care face obiectul uni raport ş.a.m.d.); momentele cele mai nefavorabile pentru a comunica lucruri importante sau a cere situaţii presante sunt sfârşitul zilei şi al săptămânii

de lucru (o dispoziţie importantă, comunicată vineri la ora 14.30 are puţine şanse de a fi integral recepţionată).

- *Lungimea excesivă a canalelor,* datorată complicării reţelei organizaţionale face comunicarea mai lentă şi mai susceptibilă la distorsiune (la fiecare verigă, receptorul devine în al doilea moment emiţător şi, prin decodificări /recodificări succesive mesajul pierde o parte din informaţia utilă şi se încarcă cu informaţie redundantă parazită).
- *Factorii fizici perturbatori* pot fi: iluminatul necorespunzător, zgomote parazite, temperaturi excesiv de ridicate/coborâte, ticuri, evenimente care survin în momente cheie ale comunicării (ex: cafelele, un telefon etc.).
- *Absenţa feedback-ului:* deşi comunicarea unidirecţională este mai rapidă decât cea bidirecţională, în timp, emiţătorul ajunge "să vorbească în pustiu" neputând verifica dacă mesajul a fost recepţionat.

Bibliografie :

1. **Cerghit, Ioan, Vlăsceanu, Lazăr** - *Curs de pedagogie*, Universitatea Bucureşti, 1988.

Proiectarea activităţii de predare cu ajutorul tehnologiilor informatice şi comunicaţionale

Prof.înv.primar. Mihăilescu Niculina
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu" Roșiorii de Vede
Prof.înv.primar și preșcolar Mihăilescu Nicoleta
Grădinița cu P.P. Nr.1 Roșiorii de Vede

Integrarea tehnologiilor informatice şi comunicaţionale (TIC), în procesul de predare- învăţare-evaluare, a devenit în ultimele două decenii o prioritate a politicilor educaţionale pe toate meridianele lumii întrucât se deschid noi orizonturi pentru practica educaţiei: facilitarea proceselor de prezentare a informaţiei, de procesare a acesteia de către elev, de construire a cunoaşterii.

Tehnologiile multimedia (MM) îi oferă utilizatorului diferite combinaţii, imagine, sunet, voce, animaţie, video, pe când, tehnologiile hipermedia (HM) combină multimedia cu hypertextul, facilitând navigarea fără obstacole între diferite tipuri de date: texte, sunete, imagini fixe, imagini animate.

Rolul cadrului didactic din învăţământul tradiţional, de transmiţător al informaţiei, se poate transforma în cel de facilitator al învăţării prin regândirea propriei misiuni: crearea unui ambient (scop, informaţii, resurse, strategie) care să-i permită elevului să-şi construiască/ dezvolte cunoaşterea, cu ajutorul TIC.

Metodele de predare utilizând internetul se bazează pe împletirea metodelor clasice (expunere, conversație, problematizare, demonstrație) cu facilitățile oferite de aplicațiile web moderne. Dezvoltarea tehnologiei informației și a comunicațiilor a înlocuit modul clasic de a învăța, rolul actual al profesorului devenind acela de intermediar al cunoașterii. Elevul este situat în centrul procesului de învățare, având posibilitatea să se exprime liber, să-și manifeste creativitatea, să studieze în propriul ritm, să-și aleagă contextul de învățare.

Actul de predare se desfășoară într-un mod mult mai atractiv și mai eficient, iar consolidarea și evaluarea se face într-o manieră din ce în ce mai diversificată față de metodele clasice.

Folosirea învăţării asistate de calculator sau a diferitelor softuri educaţionale ajută elevul să înveţe într-un mod creativ, creşte motivaţia şi eficientizarea învăţării. Elevul participă activ în toate etapele procesului de predare, învăţare, evaluare, este încurajat să exploreze conţinuturi noi, să îşi dezvolte imaginaţia. Cred că acest calculator a devenit un instrument pentru toţi aceia care doresc să dezlege misterele matematicii, un instrument util elevului şi profesorului.

Folosirea în cadrul orelor de matematică a instruirii asistate pe calculator și a softurilor educaționale în alternanță cu metodele activ-participative și cele tradiționale, consider că este în acest moment soluția optimă pentru a-i determina pe elevi să învețe cu drag la această disciplină.

Platforma eLearning AeL oferă suport pentru predare şi învăţare, testare şi evaluare, administrare a conţinutului digital, gestionare şi monitorizare a întregului proces educaţional.
Principalele beneficii oferite de utilizarea platformei AeL în procesul de predare, învăţare şi evaluare sunt:

- sprijinirea procesului didactic prin mijloace informatice moderne, punând la dispoziţia profesorilor un instrument complementar, flexibil şi eficient
- monitorizarea procesului educaţional şi a rezultatelor obţinute de elevi, atât pe perioada cursurilor, cât şi după finalizarea acestora
- planificarea eficientă a resurselor (profesori, săli de curs)
- facilitarea procesului de învăţare, mărind receptivitatea şi gradul de asimilare al cunoştinţelor
- stimularea creativităţii şi competiţiei, a lucrului individual şi în echipă
- posibilitatea de simulare a unor fenomene ca substitut pentru materialele şi instrumentele didactice costisitoare sau dificil de procurat
- trecerea de la învăţarea bazată pe memorarea mecanică a informaţiei (learning by memorizing), la învăţarea bazată pe experiment, pe descoperire, (learning by doing)

Societatea contemporană îşi duce existenţa într-o lume a deschiderii, când mâine este necesar să ştim mai mult şi altfel decât astăzi, să fim capabili a face ceva ce nu am făcut niciodată, în perioada în care am învăţat să facem ceva.

Învățarea în societatea cunoașterii devine continuă atât pentru cel care predă cât și pentru cel care asimilează informația. Merită să reflectăm dacă, ritmul exponenţial în care TIC se dezvoltă și pătrund în viaţa socio-economică, în cultură și școală, va continua să solicite noi schimbări rolului profesorului în educaţie.

G. Pólya a comparat profesorul cu un negustor care trebuie să-şi vândă marfa utilizând toate mijloacele posibile:"Tânărul care refuză să înveţe matematica poate să aibă dreptate; este posibil ca el să nu fie nici leneş nici nepriceput, ci doar să-l intereseze mai mult altceva - există atât de multe lucruri interesante în jurul nostru. Este datoria dumneavoastră ca profesori, ca vânzători de cunoştinţe, să-l convingeţi pe elev că matematica este interesantă, că problema pe care o discutaţi acum este interesantă, că această problemă la care lucrează merită efortul."

Sub influenţa incontestabilelor schimbări aduse în societate de dezvoltarea TIC şi impuse educației prin comutări de paradigme - dobândirea competenţelor necesare sec XXI și practica didactică zilnică demonstrează faptul că elevii de azi, faţă de cei de ieri, au așteptări diferite de la școală, în ce privește învăţarea matematicii.

Bibliografie:

1. Dumitru Ion Alexandru – Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă, Ed. de Vest, Timişoara, 2000
2. Nicola Ioan (2003), Tratat de pedagogie şcolară, Editura Aramis, Bucureşti
3. Sarivan Ligia, coord. – Predarea interactivă centrată pe elev, Educaţia 2000+, Bucureşti, 2005
4. Sălăvăstru Dorina(2004), Psihologia educaţiei, Editura Polirom, Iaşi
5. Singer Mihaela, Voica Cristian – Recuperarea rămânerii în urmă la matematică, Educaţia 2000+, Bucureşti, 2005

Activitățile extracurriculare-mijloc de stimulare a creativității elevilor

Profesor: Andreescu Georgeta

Şcoala Gimnazială Vedea

Comuna Vedea, Județul Teleorman

Educaţia constituie o componenta a existenţei socio-umane. Ea este astfel un proces în plină desfăşurare.

Educaţia poate fi concepută în sens mai larg ca o întâlnire între om şi societate.

Demersurile educaţionale vizând dezvoltarea personalităţii elevilor, impun participarea activă, conştientă şi responsabilă a acestora în propria formare.

Secolul XXI a marcat un punct de turnură în evoluţia conceptelor de educaţie formală şi non-formală. În plan european, iniţiativa promovării activităţilor educative extracurriculare aparţine Consiliului Europei prin Comitetul de Miniştri care şi-a concretizat demersurile în recomandările adresate în acest domeniu statelor membre:

- creşterea calităţii actului educaţional;
- introducerea elementelor educative în proiectarea şi desfăşurarea activităţilor didactice la fiecare disciplină;
- stimularea interesului elevilor şi a cadrelor didactice de a se implica în proiecte şi programe educative;
- stimularea iniţiativei tinerilor în dezvoltarea vieţii comunităţii şcolare;
- asigurarea şanselor egale de dezvoltare personala.

După o binecunoscută clasificare UNESCO, educaţia extracurriculară, adică educaţia dincolo de procesul de învăţământ, apare sub doua aspecte principale: educaţia informală – reprezintă influenţa incidentală a mediului social transmisă prin situaţiile vieţii de zi cu zi - şi educaţia non-formală, care se realizează fie în sistemul de învăţământ, fie în cadrul unei organizaţii cu caracter educativ.

Activităţile extracurriculare au un aspect pozitiv asupra dezvoltării copilului. Pe lângă valoarea lor educativă, de a descoperi potenţialul creativ al copilului, aceste activităţi mai au avantajul dezvoltării

unor relaţii bazate pe prietenie, solidaritate, respect, non-discriminare, egalitate, toleranţă, libertate, integritate, demnitate etc.

În şcoala noastră s-a afirmat în ultimii ani un sistem de activităţi extracurriculare şi extraşcolare, care se perfecţionează în permanenţă, tendinţa de dezvoltare a acestui sistem fiind orientată spre satisfacerea intereselor şi opţiunilor individuale ale elevilor. Având un caracter atractiv, elevii participă într-o atmosferă de voie buna şi optimism, cu însufleţire şi dăruire, la astfel de activităţi. Activităţile extracurriculare pot îmbrăca diverse forme: spectacole cultural – artistice, excursii, vizite, cercuri pe discipline, cercuri literare, întreceri, concursuri etc.

Creativitatea copiilor este stimulată înca de la vârsta preşcolară şi este continuată la şcoală prin practicarea unor jocuri specifice vârstei. Este ştiut faptul că jocul este esenţa şi raţiunea de a fi a copilăriei. Prin joc, copilul aspiră la condiţia adultului. Jocul socializează, umanizează, prin joc se realizează cunoaşterea realităţii. Se exersează funcţiile psihomotrice şi socioafective, el are rolul de a bucura, de a destinde, de a crea confort spiritual.

Concursurile pe diferite teme sunt, de asemenea, momente deosebit de atractive pentru copii. Acestea le dau posibilitatea să demonstreze practic ce au învăţat la şcoală sau acasă. Ei pot realiza opere a căror originalitate este remarcată atât de colegi cât şi de persoane din afara grupului: desene, compuneri, poezii, machete. Concursurile cu premii sunt necesare în dezvoltarea creativităţii copiilor şi presupun o cunoaştere aprofundată a materiei învăţate. Întrebările pot cuprinde interpretare, recitare, priceperi şi deprinderi formate în activităţi practice.

Serbarea şcolara reprezintă o modalitate eficientă de cultivare a capacităţilor de vorbire şi înclinaţiilor artistice ale elevilor. Prin conţinutul vehiculat în cadrul serbării, elevii culeg o bogăţie de idei, impresii, trăiesc autentic, spontan şi sincer situaţiile redate. Serbarea contribuie la dezvoltarea armonioasă a personalităţii elevilor. Lectura artistică, dansul, cântecul, devin puternice stimulente ale sensibilităţii estetice. Aceasta este sporită şi de cadrul organizatoric: sala de festivităţi, un colţ din natură amenajate în chip sărbătoresc. Motivaţia şi voinţa de a realiza ei înşişi spectacole pot fi considerate factori ai creativităţii. Contribuţia copiilor la pregătirea şi realizarea unui spectacol artistic nu trebuie privită ca un scop în sine, ci prin prisma dorinţei de a oferi ceva spectatorilor: distracţie, plăcere estetică, satisfacţie, toate acestea îmbogăţindu-le viaţa, făcând-o mai frumoasă, mai plină de sens. Reacţia spectatorilor îi stimulează pe copii să dea tot ce sunt în stare. Conceperea şi pregătirea serbărilor implică într-o mare măsură creativitatea elevilor. Într-un spectacol fiind mereu nevoie de ceva nou, copiilor li se oferă posibilităţi diverse de a-şi valorifica imaginaţia. Prin dramatizarea unor poveşti, a unor aspecte din viaţa şcolară se asigură participarea activă şi conştientă a copiilor la propria formare. Orice dramatizare poate fi transformată într-un joc de creaţie. Prin jocul de creaţie copiii continuă

dramatizarea într-un stil original. Serbările includ şi preocupări privind decorul şi costumaţia, la confecţionarea cărora îi putem implica pe copii. Este un bun prilej de a-şi demonstra imaginaţia, simtul estetic şi îndemânarea.

Vizionarea în colectiv a filmelor este o activitate foarte îndrăgită de copii, nu numai datorită fascinaţiei pe care imaginea filmului o exercită asupra lor, ci şi dorinţei de a se afla în grupul prietenilor şi colegilor cu care pot schimba impresii. Vizionările pot constitui o sursă de informaţii, dar în acelaşi timp un punct de plecare în organizara unor acţiuni interesante. De exemplu, vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru, urmată de discuţii pregătite în prealabil, pe lângă faptul că realizează completarea unor aspecte educative, stimulează şi orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură etc.

Activităţile extracurriculare ofer numeroase posibilităţi de valorificare şi consolidare a cunoştinţelor şi deprinderilor, de exersare a comportamentelor morale. Gama acestor activităţi este foarte variată şi permite abordarea interdisciplinară, valorificându-se cunoştinţele din toate domeniile. Dincolo de aceste avantaje acivităţile extracurriculare apropie copiii, le oferă ocazia să se cunoască mai bine, să comunice, să coopereze, să realizeze lucruri frumoase, originale.

Putem spune că activitatea extracurriculară este o componenta educaţionala valoroasă şi eficientă, căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenţie, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activităţii, cât şi în relaţiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a copiilor. Deci, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităţilor extracurriculare. Elevul poate fi determinat să aibă încredere în forţele proprii, să-şi învingă temerile lucrând şi stimulând elementul creativ, indiferent de natura lui: literatură, pictură, muzică, fizică, sculptură etc.

Indiferent de forma acestora, activităţile extracurriculare, prin structura şi conţinutul lor specific completează activitatea de învăţare în clasă.

Bibliografie:

1Radu, I.; Ionescu, M. ,1987- *Experienţa didactică şi creativitate*, Cluj, Editura Dacia
2. Roco, M., 2001– *Creativitate şi inteligenţă emoţională*, Iaşi, Editura Polirom
3. Cucoş, C., 1999 – *Pedagogie*, Bucureşti, Editura Polirom

Elemente de creativitate în proiectarea, desfășurarea și evaluarea activităților didactice la matematică

Profesor dr.: Unteșu Elvira Mihaela
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu" Roșiorii de Vede
Prof.înv.primar: Rădiță Cristina Daniela
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu" Roșiorii de Vede

"Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze."
(Maria Montessori)

Creativitatea a devenit un indiciu valoric în multe domenii de activitate, un indiciu al calităţii activităţii în multe profesii şi un element de progres al vieţii social-economice. Multă vreme creaţia a fost considerată apanajul exclusiv al unei minorităţi restrânse. De când s-a constatat că noua tehnică înfăptuieşte toate muncile stereotipe şi deci omului îi revin sarcinile perfecţionare, de înnoire, cultivarea gândirii creative a devenit o sarcină importantă a şcolii. Dezvoltarea creativităţii copiilor reprezintă o preocupare permanentă pentru cadrele didactice înzestrate cu un acut simţ al imperativului social. Astfel, copilul provocat să creeze va deveni omul capabil să găsească soluţii şi să se adapteze într-o societate aflată în permanentă schimbare. E nevoie deci de un dascăl creativ, ingenios, plin de fantezie, bine informat care să descopere mereu noi forme de lucru, noi metode, procedee şi tehnici, noi căi de abordare a fenomenului educaţional pentru a depăşii rutina, şablonul.

Creativitatea este o structură caracteristică psihicului, ce face posibilă realizarea unor producţii şi opere noi. Ea se relevă şi se defineşte ca o însuşire deosebit de complexă a întregii personalităţi, care implică componente intelectuale, afective, voluntare şi caracteriale. După Bontaş şi Nicola, creativitatea – este o capacitate (proprietate, dimensiune) complexă şi fundamentală a personalităţii, care sprijinindu-se pe date sau produse anterioare, în îmbinarea cu investigaţii şi date noi, produce ceva nou, original, de valoarea şi eficienţă ştiinţifică şi social-utilă, ca rezultat al influenţelor şi relaţiilor factorilor subiectivi şi obiectivi – a posibilităţilor şi calităţilor persoanei şi a condiţiilor ambientale ale mediului socio-cultural. Ea poate fi considerată şi ca aptitudine sau dispoziţie a intelectului de a elabora idei, teorii, modele noi, originale. Imaginaţia este funcţia psihică esenţială procesului de creaţie. Fără muncă, însă , fără experienţă, nu se realizează nimic original, iar inteligenţa contribuie la aprecierea critică a produselor create. Edison spunea că în creaţie este nevoie de 99% transpiraţie şi 1% inspiraţie.

Prin educarea intelectului şi a unor procese intelectuale (imaginaţia, gândirea, memoria) se realizează educarea creativităţii. Viaţa, în toate domeniile ei, necesită ca aproape fiecare individ să realizeze unele operaţii noi, ca urmare a unor combinări şi recomandări, asocieri a datelor elementelor existente, care se obiectivează în anumite soluţii (metode) utile şi mai eficiente. Creativitatea propriu-zisă necesită înzestrări şi capacităţi intelectuale deosebite, care să se obiectiveze în produse noi, originale, nemaiîntâlnite până în acel moment şi care determină schimbări calitative (de valoare şi eficienţă) într-un domeniu anumit.

Fiecare individ posedă o doză de creativitate. Marii pedagogi: Jean Piaget, Comarova, Nicola susţin că, de la naştere, copilul posedă doar o anumită potenţialitate creativă, care sub influenţa procesului educativ şi a mediului se dezvoltă noi nivele ale creativităţii exprimate prin originalitate şi inventivitate.

Creativitatea, fiind dimensiunea principală a omului contemporan trebuie să constituie o problemă centrală a şcolii. Pentru a dezvolta capacităţile creatoare ale elevilor, cadrele didactice trebuie să cunoască în primul rând trăsăturile comportamentului creator, care se referă la: nivelul de inteligenţă generală, gândirea divergentă, fluenţa gândirii, receptivitatea faţă de probleme, spiritul de observare, imaginaţia creatoare, originalitatea, capacitatea combinatorie, perseverenţa, iniţiativa, nonconformismul în idei.

Creativitatea este un proces complex, care angajează întreaga personalitate a elevului, ce urmează a fi dezvoltată pe diferite căi, atât în procesul de învăţământ cât şi în cadrul activităţilor extraşcolare. Şcoala, definită prin atribute ca accesibilitate, creativitate, flexibilitate si continuitate, reprezintă principalul factor care poate contribui, decisiv, la valorificarea creativităţii potenţiale a elevilor, la stimularea înclinaţiilor lor creative si de educarea creativităţii.

Metodele de stimulare a creativităţii, pot fi definite ca un sistem de procedee specifice, polivalente, orientate spre dezvoltarea mentală a elevului, prin oferirea de oportunităţi pentru a încerca idei noi, modalităţi noi de gândire si de rezolvare a problemelor.

Strategia pentru o predare creativă în scoală reprezintă organizarea proiectivă a unei înlănţuiri de situaţii educaţionale prin parcurgerea cărora elevul dobândeşte cunoştinţe noi, priceperi, deprinderi si competenţe. Încurajarea elevilor să înveţe dincolo de a memora şi a utiliza niveluri mai profunde de gândire şi sprijinirea cadrelor didactice în aplicarea strategiilor de predare creativă sunt benefice atât cadrelor didactice cât şi elevilor.

Modalităţi de cultivare a creativităţii în cadrul lecţiilor de matematică

Promovarea creativităţii elevilor vizează două direcţii principale. Una se referă la conţinutul învăţământului şi alta la tehnologia desfăşurării sale.

Referitor la conţinutul procesului de învăţământ se apreciază că existenţa unui echilibru între cultura generală şi cea de specialitate constituie un factor stimulativ pentru elementele potenţialului creator al

elevilor. De cele mai multe ori procesul creator rezultă din combinarea şi recombinarea unor informaţii din domenii diferite, uneori chiar opuse. Ori, îngustarea (restrângerea) câmpului informaţional, printr-o specializare exagerată şi timpurie, nu face decât să diminueze activitatea creatoare.

Un conţinut multidisciplinar, ştiinţific şi artistic, teoretic şi aplicativ, cunoştinţe fundamentale şi de specialitate oferă şanse sporite apariţiei unor conexiuni inedite şi contribuie la fortificarea potenţialului creator în ansamblul sau.

Profesorul, indiferent de specialitatea sa, trebuie să depună eforturi pentru a forma şi dezvolta atitudini şi comportamente creative la elevii săi atât prin activităţile didactice (lecţii, lucrări de laborator, activităţile cu caracter practic), cât şi prin activităţile de pregătire pentru concursurile profesionale, olimpiade, în cadrul cercurilor şcolare şi al altor activităţi în afară de clasă şi extraşcolare. Modalităţile şi mijloacele pe care le poate utiliza în acest scop sunt numeroase şi diversificate.

Literatura de specialitate evidenţiază existenţa unui număr mare de metode (de ordinul zecilor), ce pot fi folosite în scopul educării şi stimulării creativităţii elevilor şi studenţilor. Unele dintre ele (brainstorming-ul, sinectica etc.) sunt considerate a fi şi metode de învăţământ, fiind folosite în predare-învăţare la diferite discipline şcolare. Dintre metodele moderne specifice învăţării active care pot fi aplicate cu succes şi la orele de matematică fac parte: brainstormingul, metoda mozaicului, metoda cubului, turul galeriei, ciorchinele.

Utilizarea acestor metode antrenează elevii într-o continuă participare şi colaborare, creşte motivarea intrinsecă deoarece li se solicită să descopere fapte, să aducă argumente pro şi contra. Lucrul în echipă dezvoltă atitudinea de toleranţă faţă de ceilalţi şi sunt eliminate motivele de stres iar emoţiile se atenuează.

Pot susţine cu convingere că beneficiarii învăţământului centrat pe elev sunt elevii deoarece, aşa cum spune "crezul instruirii active": "Ce aud-uit; Ce aud şi văd - îmi amintesc puţin; Ce aud, văd şi întreb - încep să înţeleg; Ce aud, văd, întreb şi exersez - îmi însuşesc şi deprind; Ceea ce pun în practică învăţ cu adevărat".

Bibliografie:

1. Adăscăliţei A., Instruirea asistată de calculator, Editura Polirom, Iaşi, 2007;
2. Ardelean Liviu, Secelean Nicolae – Didactica matematicii – noţiuni generale, comunicare didactică specifică matematicii, Ed. Universităţii ″Lucian Blaga″, Sibiu, 2007
3. Ardelean Liviu, Secelean Nicolae – Didactica matematicii – managementul, proiectarea şi evaluarea activităţilor didactice, Ed. Universităţii ″Lucian Blaga″, Sibiu, 2007
4. Cosmovici Andrei (1996), Psihologie generală, Editura Polirom, Iaşi
5. Cosmovici Andrei, Luminiţa Iacob (1999), Psihologie şcolară, Editura Polirom, Iaşi

Metode de cunoaștere/autocunoaștere a elevilor

Profesor înv.primar: Săndulescu Cristina

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”

Localitatea Roșiori de Vede, județul Teleorman

Concepţia despre sine se referă succint la percepţia personală şi percepţia celorlalţi despre sine. Eul cognitiv, Eul fizic, Eul social, Eul profesional, Eul emoţional, Eul spiritual sunt componente importante ale abordării procesului cunoaşterii de sine şi imaginii de sine, care durează, practic, toată viaţa. Succesele şi eşecurile trăite, interacţiunile cu ceilalţi, manifestarea calităţilor, caracteristicilor, valorilor, resurselor, intereselor, abilităţilor, competenţelor, atitudinilor, etc. reprezintă oportunităţi pentru cunoaştere şi autocunoaştere, pentru construirea propriei identităţi, a încrederii în sine, ca „miez” pentru asigurarea succesului la şcoală şi în viaţă.

„Cercetarea” elevului pune în valoare „faptele şi informaţiile” semnificative despre stadiul şi evoluţia personalităţii acestuia. Este important ca mediul de observaţie să fie holistic, din perspectivă globală: clasă, şcoală, familie, comunitate, grup de prieteni, etc., astfel încât să nu se piardă nimic din complexitatea personalităţii persoanei investigate.

„Istoria/ legenda prenumelui”

Începeţi prin a spune elevilor de unde aveţi prenumele, a cui preferinţă a fost (a mamei/ a tatălui), ce semnificaţie are prenumele, dacă v-a plăcut întotdeauna sau cum altfel v-ar fi plăcut să vă cheme, dacă aveţi un alint preferat/ nepreferat, chiar porecla, dacă o cunoaşteţi.

Care este tradiţia în familie în alegerea prenumelui? Care este numele complet? Ce origini are numele tău? Dacă aţi avea ocazia să vă schimbaţi numele, ce aţi alege? Care este locul naşterii?

Acest prim pas va sparge sigur gheaţa şi veţi numi o elevă sau un elev care va continua în acelaşi mod. Se vor numi între ei până când ne vom asigura că s-au prezentat toţi elevii participanţi. Este şi o modalitate pentru a-şi reţine prenumele (chiar puteţi folosi ecusoane desenate de ei) şi de a sesiza anumite preferinţe ale lor pentru unii colegi.

Variante

• Creaţi acrostihul prenumelui, prin inserarea unei calităţi care să înceapă cu fiecare literă

acestuia (de exemplu, Maria: **m**odestie, **a**tenţie, **r**igurozitate, **i**nteligenţă, **a**ltruism)

• Investigaţi ce personalităţi au purtat prenumele vostru.

„Călătoria cunoaşterii“

La începutul anului, elevii pot fi invitaţi să descrie într-o „valiză” desenată pe o coală de hârtie un lucru nou pe care l-au învăţat sau cercetat în timpul vacanţei. În prima etapă sunt urcate în trenul cunoaşterii 6 bagaje. În jurul fiecărui bagaj se adună trecători interesaţi de conţinut. După interesele exprimate, se formează primele 5–6 grupuri. Propunătorii povestesc, iar trecătorii în timp ce ascultă îşi notează ideile noi pe care le vor folosi într-un eseu pe tema vacanţei. Cele 6 „bagaje” se aleg prin tragere la sorţi. Este o activitate pentru stimularea intereselor diferite şi a lucrului în echipă.

„Eu–Eu, Eu– Ceilalţi, Eu Ideal!

Solicitaţi copiilor să dezvăluie răspunsurile, mai întâi, în perechi (colegul/a de bancă, cineva din clasă cu care comunică mai greu/uşor) la întrebările: Cum mă văd eu? Cum mă văd ceilalţi? Cum aş vrea să fiu? Cine va dori, va prezenta „produsele” şi întregii clase. Discutaţi cu copiii la ce întrebare le-a fost mai uşor să răspundă şi la care, cel mai dificil. Realizaţi sarcina verbal, în scris (eseu, poezie, ghicitoare, autobiografia, caracterizări libere, etc.) sau grafic (desen, caricatură, pictură, colaj, modelaj, etc.).

„Vânătoarea de asemănări sau deosebiri”

Oferiţi copiilor un set de întrebări (tablă/ flipchart/ fişă de lucru) de exemplu: „Cine are doi fraţi?”, „Cui îi place culoarea portocalie?”, „Cui îi place să danseze?”, „Cine preferă matematica?”, „Cine petrece un timp exagerat de mult la computer?”, „Cine are o agendă de lucru?”, „Cine are o pasiune neobişnuită?”, „Cine creşte un animal de casă?”, „Cine are încredere în sine?”, „Cui îi place să lucreze în echipă?”, etc. Pentru fiecare întrebare, copiii

observă şi notează cu cine au răspunsuri comune/ diferite. Se analizează, la final, asemănările şi deosebirile.

„Un lucru, numai unul pe care vreţi să-l ştiţi despre mine!”

„Cartea de vizită personală”

„Montaigne rousse sau Evenimente pozitive şi negative pe linia vieţii”

„Împreună, reuşim!”

Fiecare copil primeşte o petală împărţită în două şi notează răspunsurile la întrebările Ce primim? Ce oferim?. Apoi, pe rând, vor lipi petalele pe o foaie de hârtie sau poster pe care este desenată o floare uriaşă, în al cărei centru se scrie: „Când suntem uniţi, înflorim!”, „Împreună vom înflori!”O altă variantă este scrierea pe frunzele unui copac/ celulele unui fagure de miere a numelui şi a unei calităţi a fiecărui copil. Ideea este ca fiecare simbol al

clasei, floare, copac, fagure de miere sau altceva să fie ceva original şi distinct pentru fiecare clasă.

„Discurs de Oscar”

Realizaţi un mic podium în clasă, sau aduceţi un covoraş roşu (sau de altă culoare).

Prezentaţi-l ca fiind locul persoanelor importante, cărora li s-au întâmplat situaţii/evenimente deosebite. Acesta va fi cadrul pentru a prezenta un discurs (în limba engleză „speech“).

De exemplu:

„Vă mulţumesc că m-aţi ales pe mine, semn că apreciaţi la mine...”

„Sunt o persoană importantă pentru că...”

„Sunt mândru(ă) de mine, deoarece tocmai...”

„Povestea succesului meu este...”

Fiecare copil are maxim 5 minute pentru a pregăti un discurs convingător pentru colegi,

urmând să-l rostească pe podium/ covoraş, în faţa clasei. Opţional, se poate vota cel mai

apreciat discurs.

Scrieţi un e-mail de mulţumire pentru un cadru didactic sau adresat unui elev!

Cereţi elevilor să se deseneze. Indicaţi pe paginile desenate cele mai importante lucruri.

Folosiţi numai imaginile, deloc cuvintele. Colectaţi toate desenele. Fiecare elev va extrage un desen la sorţi şi-l va prezenta aşa cum crede. Autorul originalului va confirma veridicitatea prezentării. Cereţi elevilor să vă deseneze. După aceeaşi procedură ca cea de mai sus, desenele despre cadru didactic se vor strânge într-o cutie şi se vor prezenta. Este o şansă importantă pentru cadru didactic de a afla cum este perceput de elevi.

Rolul şcolii în dezvoltarea creativităţii elevilor

Profesor în înv. primar: Alecu Maria

Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”

Localitatea Roșiorii de Vede, județul Teleorman

“Toţi copiii sunt artişti, problema este cum să rămâi artist odată ce creşti”- Pablo Picasso.

A fost o mare surpriză pentru mine să aflu, într-o buna zi, că putem să ne regenerăm, să ne reinventăm viaţa. Că, de fapt,o creăm în fiecare zi, alegând ceea ce suntem şi având curajul de a afla că suntem şi altfel, diferiţi de cum am vrea să fim sau poate cum credeam că suntem. A fi creativ cu viaţa ta înseamnă a te putea remodela, a fi deschis la a înțelege mai mult decît înțelegi în momentul prezent, din tine şi din ceilalţi, a căuta alternative şi soluţii la problemele ce inevitabil se ivesc, a rămâne mai ales mobil, dându-ţi astfel posibilitatea unei creşteri din interior.Aşadar,înseamnă a-i permite copilului interior să trăiască în continuare în tine.A-l lăsa să te ajute să descoperi şi să redescoperi magia şi bucuria visului ce se împleteşte cu realitatea.

“ Cândva desenam ca Rafael,dar mi-a trebuit o viaţă întreagă să învăţ să desenez precum copiii”. – era remarca favorită a lui Picasso.

În psihologia zilelor noastre îşi face loc din ce în ce mai des concepţia că orice persoană îşi poate dezvolta creativitatea , într-o măsură mai mică sau mai mare,într-o direcţie sau alta. Până nu demult,se credea,spune A.F.Osborn,că o persoană este fie creatoare,fie necreatoare şi că,în această privinţă ,nu este nimic de făcut.Dar acum, cercetarea ştiinţifică a stabilit că aptitudinile creatoare pot fi în mod deliberat dezvoltate , ba chiar şi măsurate.

În ultimii ani,în rolul educaţiei ,al şcolii, se pune cu tot mai multă acuitate sarcina dezvoltării independenţei şi creativităţii gândirii elevilor.

În funcţie de felul cum este organizat şi orientat ,procesul de învăţământ poate duce la dezvoltarea gândirii creatoare,după cum poate duce,din păcate,şi la formarea unei gândiri şablon.

Dacă în instituţia de învăţământ ,profesorul se mulţumeşte cu o reproducere textuală, elevii nu se vor strădui să prezinte materialul consultat într-o formă personală,să gândească asupra lui,să caute soluţii originale,să grupeze şi să ierarhizeze ideile.Cu sau fără voia lui,un atare profesor va contribui la

educarea unei gândiri şablon,la frânarea dezvoltării spiritului critic şi a gândirii creatoare.Rezultatele vor fi diametral opuse dacă vom stimula,prin orice cale,studiul individual al elevului,încercarea de a găsi soluţii originale,de a interpreta şi aplica cunoştinţele, de a gândi independent.

Opusă instrucţiei verbaliste şi livreşti, învăţarea prin realizarea de proiecte urma să devină pivotul unui învăţământ ce exprima cerinţele educaţiei pragmatiste americane , care a apărat idealul omului practic,de acţiune şi independenţă în gândire.

De fapt, metoda proiectelor, susţinută de W.Kilpatrick, reprezenta , propriu-zis,un mod mai cuprinzător de organizare a procesului de învăţământ, după care materia de studiu era împărţită într-un ansamblu de proiecte , apropiate centrelor de interes (şi nu pe obiecte de studiu) , pe care elevii urmau să le realizeze efectiv, într-un termen determinat, ajungând astfel să rezolve probleme autentice , din lumea reală,să dobândească abilităţi şi cunoştinţe practice utile.

Spre deosebire de alte metode didactice,proiectul are în vedere înfăptuirea unei acţiuni viitoare,este o anticipaţie ideativă,un fragment din activitatea de creaţie a individului.

Proiectul pune subiectul într-o situaţie autentică de cercetare şi de acţiune,în care acesta se vede confruntat cu o problemă autentică,cu rezolvarea unei sarcini concrete,ce are o finalitate reală.

Metoda proiectului presupune şi o schimbare a rolului elevului. S-ar putea ca elevii

să nu fie obişnuiţi sa adopte un rol activ în clasă. În cadrul proiectelor, este necesar ca

ei să ia multe decizii, să lucreze prin colaborare, să preia iniţiativa, să realizeze prezentări în faţă unui public şi, în multe cazuri, să construiască singuri baza proprie de cunoştinţe.

Depăşind etapa entuziasmului în faţa noutăţii metodei, pe parcurs, cei mai mulţi elevi vor considera activităţile proiectului mai pline de semnificaţie, mai relevante pentru viaţa lor şi mai interesante. Astfel, elevii sunt mai motivaţi şi au rezultate mai bune.

Creativitatea adultului se hrăneşte din cea a copilului care a fost şi continuă să fie în sufletul, trăirile şi uneori comportamentele lui. Copiii sunt imaginativi şi au un potenţial creativ fantastic. Este felul lor natural de a fi. Iar pentru a rămâne astfel, este important să le fie încurajată libertatea de expresie, iar stabilirea limitelor să nu devină prea rigidă.

Copiilor le place să asculte şi să inventeze poveşti, să joace roluri, să interacţioneze printr-un joc continuu, pe care-l îmbogăţesc mereu, din ce în mai mult, fiind atenţi şi receptivi totodată la ce descoperă la ceilalţi. Creativitatea le este stimulată, dezvoltându-le, în primul rând, încrederea în ei,în ceea ce pot oferi, respectându-i pentru frumuseţea şi unicitatea lor!

Si tu eşti creativ, dar încă nu ştii!

Profesor in invatamantul preşcolar: Loncea Georgeta Monica

Grădiniţa cu P.P. Nr. 1

Localitatea Roşiori de Vede, JudeţulTeleorman

„Creativitatea este o floare atât de delicată, încât elogiul o face să înflorească în timp ce descurajarea o înăbuşă, aceasta chiar înainte ca ea să poată fi transformată în floare”.

(A. Osborne)

Nu e nici o îndoială ca cea mai importantă dintre resursele umane e creativitatea. Fără ea am avea progres, şi am repeta într-una aceleaşi arhetipuri.” Edward de Bono

Tendinţa generală este aceea de a asocia creativitatea cu spaţiul estetic – muzică, poezie, dans, teatru, arte vizuale. Creativitatea este însă ancorată şi în realitate, ţine şi de pragmatism, şi de soluţii de criză, şi de substitut pentru sincope financiare, creativitatea deci nu aparţine doar teritoriului muzelor.

Creativitatea este legată de expresii şi creaţii artistice, de invenţii tehnologice sau descoperiri ştiinţifice, de comunicarea interumană, de educaţie, de comportamente personale şi de mişcările sociale. Ea semnifică: adaptare, imaginaţie, construcţie, originalitate, evoluţie, libertate interioară, talent literar, distanţare faţă de lucrurile deja existente.

Receptivitatea şi curiozitatea copilului, bogăţia imaginaţiei, tendinţa sa spontană către nou, pasiunea pentru fabulaţie, dorinţa lui de a realiza ceva constructiv creativ pot fi *alimentate* şi împlinite efectiv, pot fi puse adecvat în valoare prin solicitări şi antrenamente corespunzătoare care astfel pot oferi multiple elemente pozitive în stimularea şi cultivarea potenţialului creativ propriu vârstei preşcolare.

Atunci când vorbim de creativitate şi de stimularea ei la copiii de vârstă preşcolară, nu putem face abstracţie de influeţele mediului socioeducaţional. Fără un mediu socio-educaţional adecvat, potenţialul creativ al copilului nu se va concretiza niciodată.

Ca strategie generală de acţiune în stimularea creativităţii în învăţământul preşcolar, este utilă valorificarea în sistemul activităţilor instructiv-educative a condiţiilor şi principiilor învăţării de tip creativ.

Învăţarea de tip creativ presupune o serie de condiţii privind stimularea creativităţii cum ar fi:

- antrenarea capacităţii de elaborare verbal expresivă a unor povestiri libere sau cu început dat, după un şir de ilustraţii, dupa o jucărie după un plan sau după o temă, punând la dispoziţie copiilor planşe, machete, siluete, jucării;
- interpretarea independentă a unor imagini prin solicitarea de a le conferi cât mai multe titluri posibile;
- elaborarea independentă a unor istorioare ce se pot concepe plecând de la diverse modalităţi de ordonare logică posibil a unui număr mare de imagini;
- desene libere în care să se elaboreze nu numai o idee tematică, dar şi unele modele posibile pentru decorarea anumitor spaţii sau anumitor materiale.

Jocul şi învăţarea oferă copilului nenumărate prilejuri de a combina şi recombina reprezentările pe care le dispune propriile sale imagini, ascultând poveşti, basme, poezii, reconstruieşte mental principalele momente ale naraţiuni, le inversează, le omite, le amplifica şi inventează altele noi.

Preşcolaritatea este vărsta la care este imperios necesară stimularea potenţialului creativ al copilului, necunoscut sau neexprimat încă, prin cunoaşterea şi stimularea aptitudinilor, prin mobilizarea resurselor existente şi prin susţinerea manifestării lor prin mobilizarea intrinsecă.

De la această vârstă trebuie cultivate unele valori, originalitatea, perseverenţa, interesele cognitive, dar şi artistice.

Termenul de creativitate îşi are originea în cuvăntul latin creare, care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naşte. Însăşi originea cuvântului demonstrează că termenul de creativitate defineşte un proces, un act dinamic care se dezvoltă, se desăvârşeşte şi cuprinde atât originea cât şi scopul.

Ideea dezvoltării creativităţii copiilor, pusă insistent în ultima vreme, pune educatorului o serie de probleme privnd modul de manifestare a creativităţii, factorii şi metodele de stimulare a creativităţii, modalităţi de evaluare a creaţiilor plastice ale copiilor.

O probă foarte importantă în evaluarea iniţială a copiilor a fost proba “Forme geometrice”în care am urmărit evoluţia celor trei parametri de bază ai creativităţii: fluenţă , flexibilitate,originalitate. Copiii au primit fişe conţinând conturul figurilor geometrice deja cunoscute, pe care trebuia să le completeze cu detalii, astfel încât să obţină imaginile unor obiecte sau fiinţe cunoscute. Aceeaşi probă am aplicat-o şi după derularea programului creativ. Analiza rezultatelor a relevat schimbări semnificative în cadrul celor trei parametri : o evoluţie sigură a parametrilor fluenţă ,flexibilitate şi o dinamică mai lentă în cazul originalităţii.

Evoluţia creativităţii grafic-figurale înregistrată, poate fi explicată atât prin volumul mai mare de achiziţii cognitive şi operaţionale, cât şi prin aportul antrenamentului creativ la care au fost supuşi şi a climatului creativ asociat acestuia.

Rezultatele pozitive semnalate oglindesc aptitudinile creative ale copiilor. Datoria noastră, a adulţilor, este de a lăsa copilul liber, nesilit, să-şi exprime grafic experienţa personală, potrivit nivelului său de dezvoltare.Individualitatea preşcolară este justificată psihologic de diferenţele cantitative şi calitative care există între copii, chiar dacă ei sunt de aceeaşi vârstă şi aparţin aceluiaşi mediu. În activitatea pe care o desfăşurăm, trebuie să

Ţinem seama permanent de această variabilitate.

Cadrul ambiental are un rol hotărâtor in declanşarea mecanismelor interioare ale sufletului, in realizarea unui climat propice desfăşurării procesului creativ. Decoraţia pereţilor trebuie să fie schimbată periodic, aducând astfel o notă de prospeţime, de dinamică, de noutate. Un cadru astfel creat oferă copilului posibilitatea unei odihne active, a unei reconfortări prin munca.

Viaţa copiilor in grădiniţă trebuie sa aibă un conţinut bogat pentru a contribui la dezvoltarea unor interese cât mai diverse. Copiii sunt foarte interesaţi de concret, iar „faptele vii" reprezintă principiul de baza in organizarea vieţii copiilor. Activitatea din grădiniţă, intotdeauna vie, interesantă, atrăgătoare, supune totodată copilul unor eforturi şi încordări, pregătindu-l pentru învingerea dificultăţilor de mai târziu.

În concluzie

- Pogramul creativ a dus la schimbarea comportamentului copiilor prin trecerea de la atitudinea de confort, imitaţie , memorare, la atitudinea de efort, elaborări, interpretări personale.
- Conştientizarea de către copii apropriului potenţial creativ, contribue la dobândirea încrederii în forţele proprii, la exprimarea dorinţei de a lucra cât mai mult pentru a se evidenţia prin producţii cu note deosebite de originalitate.
- Disponibilităţile creative ale preşcolarilor dovedite în cadrul antrenamentului creativ devin o premisă a dezvoltării creativităţii, dacă sunt valorificate şi în cadrul celorlalte categorii de activitate.

Se impune deci, includerea în activitatea copiilor a unor aplicaţii analoage celor implicate în probele specifice de psihodiagnoză a creativităţii.

Bibliografie

1. Golu, P., Verza, E., Zlate, M., Psihologia copilului, E.D.P., R.A., Bucureşti, 1993
2. Landau, Erika, Psihologia creativităţii, E.D.P., Bucureşti, 1979

3. Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița , “Psihologie școlară”, Ed. POLIROM, Iași, 2005;
4. Encyclopedia Britannica, “Encyclopedia Britannica Online”. 05 Jun. 2009, "Creativity";
5. Mureşan, Fl.; Batcu, C.; Giurgiuţiu, D., “Creativitatea la preşcolari”, Arad, 2007

Fundamentele psihopedagogice ale învățării matematicii

Profesor în ănvatamantul primar : Calcîea Raluca
Școala Gimnazială „Zaharia Stancu„
Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman

În învățarea matematicii, un pas important îl constituie înlocuirea convingerii că această disciplină este una a realității, că ea are aplicabilitate practică directă sau imediată. Acest fapt este cu atât mai necesar, cu cât, datorită gradului său de abstractizare, elevii au tendința să considere că matematica nu are nimic în comun cu realitatea, ci constituie o lume a abstracțiunilor greu accesibile, dacă nu chiar inutile.

Dificultățile întâmpinate de foarte mulți elevi în însușirea noțiunilor matematice, precum și rolul nefast pe care lacunele în acest domeniu îl au în continuitatea proceselor de învățare, dar și în însușirea conținuturilor unor discipline apropiate, au determinat în întreaga lume, orientarea multor cercetări în direcția studiului mecanismelor psihologice ale învățării matematicii și a metodologiei instruirii în aritmetică.

În acest cadru, psihologii și-au îndreptat atenția spre investigații privind evoluția noțiunii de număr la copil, dificultățile însușirii operațiilor, erorilor cele mai frecvente și cauzelor lor, natura și enunțul unor probleme, compararea metodelor de învățământ și a eficienței lor.

Majoritatea cercetărilor întreprinse au evidențiat necesitatea individualizării învățământului matematic în ciclul primar, drept o condiție esențială a succesului școlar la această disciplină. Astfel britanicul F.S.Schonell, într-un studiu consacrat dificultăților individuale în învățarea aritmeticii, stabilește natura și frecvența acestora, punând bazele unei pedagogii individualizate la această disciplină școlară: texte diagnostice, procedee și materiale pentru un învățământ aritmetic individualizat.

În opinia sa, cauzele rămânerii în urmă la aritmetică sunt determinate de o serie de factori clasificați de psihologul britanic astfel:

- factorii externi sau intermediari, legați de influența familiei și a școlii (începerea unor

operații formale înainte ca elevul să fi atins nivelul înțelegerii unor operații, relații abstracte, frecvența neregulată, lipsa continuității între grădiniță și școală, metodele defectuoase de învățământ);

- factori intelectuali (deficiența mintală a unor copii, incapacitatea de a reține numere și algoritmi de rezolvare, slaba capacitate de concentrare);
- factori emoționali (impulsivitatea, nervozitatea)

O altă concluzie a cercetărilor din domeniul psihopedagogiei aritmeticii este constanța greșelilor de calcul la fiecare copil de unde rezultă că ele au cauze fixe și precise și că există o ordine a dificultăților reale în învățarea operațiilor, datorate unor cauze de natură psihologică și pedagogică precum: utilizarea cu precădere a procedeului deductiv în dauna celui inductiv, lipsa unui vocabular adecvat înțelegerii și formulării informației, dar mai ales, metodologia defectuoasă a procesului de instrucție, care lasă foarte puțin loc activității independente a elevilor.

Cercetările mai recente din domeniul psihologiei învățării, în general, dar cu aplicabilitate la studiul matematicii, se fundamentează pe teoria psihologiei genetice a lui Jean Piaget și evidențiază necesitatea acțiunii concrete, în învățământul primar, pentru interiorizarea operațiilor, precum și utilizarea proprietăților de reversibilitate și asociativitate în scopul însușirii conștiente și depline a operațiilor aritmetice, în raport cu stadiile de dezvoltare a gândirii copilului. *Piaget definește stadiul de dezvoltare a gândirii între 7/8 și 11/12 ani, stadiul operațiilor concrete, operațiile mentale rămânând dependente și limitate de conținutul pe care îl pot prelucra – materialul concret.*[2]

Din punct de vedere metodologic, în învățarea matematicii în ciclul primar, trebuie să se creeze condiții care să direcționeze în permanență gândirea copilului, în toate etapele instruirii, către realizarea scopurilor finale ale educației în ciclul primar – însușirea și organizarea sistematică a cunoștințelor dobândite în sensul în care el va concepe matematica sunt condiționate de achizițiile inițiale, ce se dovedesc a avea o mare stabilitate.

În acest context, proiectarea didactică (organizarea conținuturilor învățării pe unități de învățare, metode și mijloace de învățământ, evaluarea permanentă a randamentului școlar) trebuie direționată spre asigurarea caracterului unitar al educației.

[2] Andrei Cosmovici, Luminița Iacob, *Psihologie școlară*, Editura Polirom, 2005

Indicatori ai dificultãţilor de învãţare

Profesor: Soare Mirela
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Teleorman
Localitatea Alexandria, Județul Teleorman

Principalii indicatori ai dificultăților de învățare sunt:

a) caracteristicile generale ce pot indica o dificultate de învãţare:

- hiperactivitate; slabã capacitate de a fi atent; orientare confuzã în spaţiu şi timp; incapacitate de a urmări indicaţiile orale; poftã necontrolatã de dulce; hipoglicemie; inverseazã literele sau cuvintele; face constant greşeli ortografice; prinde greu o minge şi o loveşte greu cu piciorul; nu poate sări coarda;dificultãţi la închiderea nasturilor; dificultãţi la legarea şireturilor; mod defectuos de a ţine creionul în mânã; caligrafie mediocrã; mers dificil; incapacitate de a sări; stângãcie; eşecuri frecvente; dificultãţi de a sta într-un picior; dificultãţi în a merge cu bicicleta sau de-a lungul unei linii.

b) Caracteristici ce pot indica dificultãţi vizuale la elevi:

capul foarte aplecat; simptome de tensiune vizualã, de exemplu: strabism, clipeşte des, îşi freacã des ochii, îi fug ochii, sare cuvinte sau rânduri când citeşte, îşi apropie foarte mult capul de paginã când scrie sau citeşte, etc.

c) Simptome ce indicã tulburări afective sau de comportament: imagine greşitã despre sine; accese colerice sau de ostilitate; impulsivitate excesivã; închidere în sine sau dezorientare.

d) Dificultãţi ce pot fi asociate cu unele de ordin social: tendinţa de a se juca cu copii mult mai mici decât el; dificultatea de a stabili raporturi cu colegii; evitarea situaţiilor sociale noi.

Dificultãţile în învãţarea şcolarã sunt cauzate de mai mulţi **factori**

Factorii primari care influenţeazã procesul învãţării sunt ***factorii personali*** ce ţin de rata dezvoltării individuale: înãlþime, greutate, forţã de strângere, vârstã mentalã, vârsta lecturii, vârsta educaţionalã, vârsta pentru matematicã, nivelul maturitãţii sociale, nivelul maturitãţii emoþionale.

a) determinări anatomo-fiziologice malformaţii corporale sau deficienţe senzoriale – sunt susceptibile de a da naştere unor complexe de inferioritate sau inhibiţii accentuate cu efect de diminuare a energiei psiho-nervoase şi a potenţialului intelectual.

b) factori psihologici individuali de origine endogenã cum ar fi: nivelul redus al inteligenþei individuale, autismul infantil, hiperexcitabilitatea, fãcându-i pe elevi sã acorde situaţiilor şi evenimentelor şcolare curente valenţe afective exagerate, punându-se frecvent în situaţii de conflict cu profesorii şi colegii.

c) factorii psihologici individuali de origine exogenã pun elevul în situaţii severe de conflict şi frustrare, elevul fiind astfel expus realizării unor stări depresive şi de insecuritate (anxietate).

F**actorii şcolari :**

- volumul sarcinilor şcolare (dimensionarea/subdimensionarea lor accentuatã);
- lipsa de obiectivitate în apreciere;
- timpul afectat altor preocupări obligatorii;
- sprijinul insuficient acordat pentru îmbunătăţirea stadiului individual (planificarea şi organizarea învăţării);
- obiectivitatea calificativelor;
- rigiditatea ritmurilor de învăţare, copiii cu ritmuri lente întâmpinând dificultăţi în învăţare;
- diferenţele semnificative existente între profesori şi chiar şcoli în ceea ce priveşte nivelul exigenţelor cognitive manifestate faţã de elevi;
- abordările educative de tip exclusiv frontal, acordã prioritate clasei sau obiectivelor generale ale predării, dar nu acordã importanţã particularităţilor psihologice ale elevilor, care individualizează actul perceperii şi predării informaţiilor;
- mărimea clasei de elevi: - numărul mare de elevi frânează obţinerea capacităţii elevilor la procesul predării;
- eterogenitatea clasei de elevi din punctul de vedere al vârstei înfrânează elevii cu aptitudini sau ritmuri intelectuale superioare în dezvoltarea lor intelectualã;
- diferenţe privind resursele şcolare şi managementul general al învăţământului;

Factorii familiali favorizează/defavorizează copilul prin climatul din familie, relaţiile dintre părinţi, relaţiile copilului care învaţã cu ceilalţi membrii ai familiei, atitudinea acestora faţã de activitatea lui, dar şi faţã de problemele lui personale, stilul de educaţie şi situaţiile şi evenimentele ce se ivesc în familie.La aceştia se adaugã starea de alertã şi hiperprotecţie din partea unuia sau altuia dintre părinţi precum şi situaţii când apar îmbolnăviri sau decese care produc frământări de duratã în familia copilului.

Factorii sociali atrag atenţia asupra rolului contextului social în care se face educaţia, respectiv asupra valorii şi importanţei pe care statul şi diferite alte instituţii o acordã învăţământului în ceea ce priveşte integrarea, succesul profesional şi social al elevilor.

Bibliografie:

1. Creţu, V, (2006), *Incluziunea socială şi şcolară a persoanei cu handicap. Strategii şi metode de cercetare,* Ed. Printech, Bucureşti.

2. Dănescu, E., (2009), *Educaţia incluzivă, în Calitate în educaţie.O abordare pragmatică*(coord. Ezechil L.) Ed.Paralela 45, Piteşti.

Stimularea creativităţii elevilor la orele de limba franceză

Profesor: Nedelea Rodica

Şcoala Gimnazială"Anghel Manolache"

Localitatea Scrioaştea, Judeţul Teleorman

Elevii nu merg la școală doar pentru a dobândi cunoștințe. Curriculum-ul este proiectat astfel încât elevii să devină capabili să gândească nu doar critic ci și creativ. Elevii sunt diferiți : unii s-ar putea să gândească în mod natural critic, alții ar putea fi în mod natural creativi. Unii ar putea favoriza o combinație între cele două, în timp ce alții pot lupta pentru a deveni într-un fel sau altul. Indiferent de situație, aceste abilități pot fi dobândite sau îmbunătățite prin intermediul activităților derulate la clasă. Strategiile de stimulare a creativității în ora de limba franceză sunt diverse (de la jocurile de rol, la brainstorming sau dezbatere) toate având drept scop învățarea prin cercetare și descoperire, prin efort propriu, fie el independent sau dirijat.

Conform dicționarului Larousse ediția 2012, creativitatea în domeniul limbilor străine este definită ca fiind aspectul competenței lingvistice reprezentând aptitudinea oricărui individ care vorbește o limbă să înțeleagă și să emită un număr infinit de fraze pe care nu le-a mai auzit anterior, în construirea acestora ținând cont de regulile finite ale gramaticii generative. Această definiție este sprijinită de Noam Chomsky care a emis o teorie conform căreia creativitatea este capacitatea de fabricare a unor enunțuri infinite pornind de la reguli finite și interiorizate. Creativitatea este așadar capacitatea, facultatea de a inventa, de a imagina. Elementele principale care atestă creativitatea sunt: flexibilitatea, originalitatea, fluenţa şi imaginaţia. Cercetări psihologice îndelungate au demonstrat că orice copil dezvoltat normal din punct de vedere intelectual posedă un anume potenţial creativ ce poate fi restructurat sau optimizat prin influenţe educaţionale adecvate.

Principiul general al formării şi dezvoltării creativităţii presupune punerea elevului în situația de a parcurge drumul de la simplu la complex, implicarea acestuia în activități bazate pe metode active precum problematizarea sau descoperirea, precum şi în activităţi de înlăturare a factorilor (timiditate, teama de a nu greşi, descurajarea, lipsa de perseverenţă) care pot frâna dezvoltarea creativităţii.

În ceea ce privește didactica limbilor străine în general și a limbii franceze în particular, metodele de predare-învățare nu au acordat pentru mult timp nici un loc creativității. Pentru o lungă perioadă de timp învățarea a fost considerată ca o activitate extrem de riguroasă. Metoda tradiţională de predare a limbilor străine, numită şi metoda gramatică-traducere, valoriza exclusiv gramatica şi vocabularul. În cadrul acestei metode înţelegerea orală era practic inexistentă. La fel şi exprimarea orală. Elevul, pasiv, nu se implica şi nu îşi asuma responsabilitatea pentru ceea ce învăţa, concentrându-se pe regulile de gramatică ce trebuiau aplicate în diferite traduceri, de cele mai multe ori literare. Mult mai importante erau repetiția sau exercițiul ce implica existența unui singur răspuns corect, plecând de la un model dat. Putem vorbi așadar de o presiune exercitată în învățământ de conformism, de legea lui așa trebuie pentru că așa este bine sau frumos. Ne aflăm însă în momentul în care oferta educațională trebuie regândită în sensul unui efort pentru modelarea creativității căci omul secolului XXI are un potențial creativ insuficient valorificat.

O minte creativă se află conform lui W. Duff la confluența dintre:

- imaginație – ea este cea care elaborează o infinitate de asociații noi și inedite, care compune și descompune ideile conducând la unele noi,

- judecată – responsabilă de observarea și analiza ideilor elaborate de imaginație, determinând veridicitatea și aplicabilitatea acestora

- gust – acest simț intern care permite diferențierea frumosului de urât, a decentului de ridicol.

Activitățile de stimulare a gândirii creative trebuie să includă obiective de învățare clar definite, acestea fiind esențiale atât pentru elevi cât și pentru profesori. Elevii trebuie să știe ce se așteaptă de la ei în urma acestor activități de învățare, iar profesorii trebuie să știe care este impactul acestor activități asupra dezvoltării elevilor.

Să ne oprim o clipă asupra jocului în ora de limba franceză. Bruner susține o teorie conform căreia prin joc copilul accede la limbaj, tocmai pentru că jocul se fundamentează pe structuri specifice repetitive și în același timp inovante. Învățarea limbilor străine prin joc este așadar foarte importantă, în special prin jocurile de rol care fac apel la creativitate prin plasarea elevilor în situații reale de viață. Jocul de rol se poate desfășura în moduri diferite. Se poate oferi elevilor un scenariu care să îi ajute să-și facă o imagine de ansamblu asupra topicului. Aceste scenarii nu trebuie totuși să fie prea detaliate pentru a putea da libertate creativă elevilor. Atunci când se alege ca modalitate de stimulare a creativității elevilor jocul de rol, cel mai bine este ca aceștia să lucreze în grupuri mici, nu în perechi de câte 2. Apoi, fiecare joc de rol va fi observat de către colectivul întregii clase. Toți elevii clasei trebuie să aibă șansa de a-și juca rolul și de a fi observați. În caz contrar activitatea este inutilă.

Utilizat ca unealtă didactică, jocul este o continuare a ceea ce copilul face în mod natural pentru a descoperi lumea. El este aşadar un suport fundamental pentru dezvoltarea competenţelor copilului. Jocul solicită atenţia, concentrarea şi implicarea activă a celui ce învaţă. Atenţie trebuie acordată ca experienţa să fie una activă pentru elevi.

Conform definiţiei date de « Dictionnaire de didactique du français, langue étrangère et seconde », activitatea ludică este o activitate de învăţare ghidată de reguli de joc şi practicată pentru plăcerea pe care o oferă. Ea permite o comunicare între elevi ce poate fi cauzată de necesitatea colectării de informaţii pentru rezolvarea unei sarcini, competiţia între 2 sau mai multe echipe, luarea de decizii. Este o activitate orientată către un obiectiv de învăţare. Permite elevilor să utilizeze într-o manieră colaborativă şi creativă ansamblul resurselor verbale şi comunicative de care ei dispun până în momentul respectiv.

Jocul în ora de limba franceză are 3 dimensiuni:

1. Dimensiunea ludică: Spre deosebire de exerciţiu care nu lucrează decât competenţa lingvistică, jocul implică elevul la un nivel mai profund, personal. Se face apel şi la afectivul acesteia căci într-un joc se urmăreşte câştigul prin depăşirea unor obstacole, descoperirea a ceva ascuns prin dezvoltarea unor strategii de joc.

2. Dimensiunea lingvistică şi cognitivă Îi determină pe elevi să vorbească pentru a acţiona, să-şi perfecţioneze limbajul în perspectiva acţiunii. Dezvoltarea competenţei comunicative şi metalingvistice prin repetarea cuvintelor sau structurilor sintaxice, a regularităţilor din limba respectivă.

3. Dimensiunea socială Pentru a putea realiza sarcina elevii socializează folosind limba ţintă drept mijloc de comunicare. Respectul faţă de celălalt, respectarea regulilor contribuie la dezvoltarea unei competenţe lingvistice în acelaşi timp pragmatică, socială şi culturală.

Jocul presupune aşadar o multitudine de experienţe senzoriale, motrice, afective, intelectuale, permite comunicarea verbală dar şi non verbală. Jocul motivează elevul, îi facilitează concentrarea, recurgerea la memorie. Graţie jocului elevul este activ. El descoperă datorită rolului său de partener, că are un rol de jucat, o responsabilitate în sânul echipei sale pentru a o conduce la câştig. Jocul se face în vederea atingerii unui obiectiv iar pentru a câştiga jucătorii stabilesc strategii, le observă pe cele ale adversarilor sau ale partenerilor, analizează eficacitatea strategiilor adoptate. Toate acestea contribuie la dezvoltarea creativităţii. Prin joc elevii descoperă plăcerea împărtăşirii, schimbului, a lucrului în echipă, dezvoltă comunicarea şi contribuie la perfecţionarea limbajului căci se impune argumentarea alegerilor făcute. Jocul impune elevului să se autodepăşască, făcând apel la un bagaj de cunoştinţe generale. Prin joc se dezvoltă iniţiativa, imaginaţia, creativitatea elevilor. Totuşi, jocul nu trebuie privit de elev ca

fiind total opus muncii, dar nici un moment de distracție. Profesorul este acela care prin măiestrie didactică va reuși să suscite interesul elevilor, fără a încerca însă să îl predea ca pe un exercițiu.

O metodă pe care eu am folosit-o la orele de limba franceză este « Brainstormingul »,în lecţiile ce introduc vocabular nou(obiectele şcolarului,animalele de la fermă,hainele activităţile şcolarului etc).

« R.A.I» (răspunde,aruncă,întreabă)este altă metodă folosită la clasa a V-a pentru fixarea cunoştinţelor deja predate.De exemplu :fixarea cunoştinţelor la lecţia « a se prezenta,a răspunde la prezentări »elevii mei au făcut un cerc,iar cu ajutorul unei mingi pasate de la unul la altul,s-au prezentat pe sărite.Elevul care trimitea mingea se prezenta(Je m'appelle.....),apoi lansa mingea şi întrebarea: *Comment t'appelles –tu?* unui alt elev.

O altă metodă utilizată la înţelegerea şi producerea orală este «Jocul detectivului» şi poate fi abordată în descrierea de persoane sau personaje.Un elev iese din clasă,în timp ce ceilalţi işi vor fixa un suspect.La revenirea în clasă,acesta va adresa întrebări ce necesită răspuns închis:da sau nu,iar clasa îi va răspunde până când acesta va ghici persoana.(*Il est blond?Oui.C'est une fille? Non.)*

« Tabu»presupune ghicirea unui cuvânt de către membrii echipei fără folosirea cuvintelor interzise.De exemplu: « la poste»,fără a pronunţa termenii:timbres,currier,facteur,lettre,elevii trebuind să facă apel la sinonime.

Toate exemplele prezentate mai sus pot fi propuse la niveluri stabilite de către CECRL,profesorul trebuind să se asigure,în prealabil,că bagajul de cunoştinţe lingvistice al elevului îi poate permite acestuia implicarea directă.

Bibliografie:

1. Haydée Silva, 2008,*Le jeu en classe de langue*,Paris,CLE International ;
2. Nicolas Guichon,2012, *Vers l'intégration des TIC dans l'enseignement des langues* ,Paris, Didier ;
3. Jean-Pierre Robert, Evelyne Rosen,Claus Reinhardt, Paris,2011,*Faire classe en FLE* ,Hachette ;
4. Christine Tagliante, Paris,2006 ,*La classe de langue-nouvelle édition*, CLE International,
5. Venera-Mihaela Cojocariu, 2003, *Educaţie pentru schimbare şi creativitate*, Bucureşti ,Editura Didactică şi pedagogică;
6. Constantin Cucoș (coordonator), 2009,*Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice*, Iaşi, Polirom

Dezvoltarea inteligenței emoționale prin educație rațional emotivă și comportamentală

Proesor: Zugravu Cornel
Clubul Copiilor
Localitatea Roșiorii de Vede, Județul Teleorman

Abstract.

Intelligence is a strange thing. Some people believed that it would be awful clever perform on standardized tests. People who save lives are not always intelligent and some autistic people can read, add, or write faster or better than people with a high IQ. Realizing that there are many different types of intelligence we can understand much better intelligence. Characterization intelligent being human as being valid in this general form and in any of its embodiments, just by virtue of the existence of multortipuri intelligence.

Profesionalizarea indivizilor în diferite domenii de activitate duce la formarea si dezvoltarea unor tipuri particulare de inteligenţă, care reprezintă fie aplicarea şi amplificarea inteligenţei generale, fie valorificarea inteligenţei fluide, fie rezultatul învăţării şi educaţiei într-un domeniu determinat de activitate. Putem menţiona, din acest punct de vedere, inteligenţa matematică, inteligenţa generală, inteligenţa tehnică.

Dintr-un punct de vedere asemănător, care evidenţiază dimensiunile multiple ale inteligenţei, unii autori vorbesc despre inteligenţa multiplă.

Astfel, Howard Gardner stabileşte, în acest cadru conceptual, mai multe tipuri de inteligenţă despre care el a spus că pot fi diferenţiate dupa un număr de observaţii. De exemplu, dacă cineva a suferit o rană pe creier, dar abilitatea sa a rămas intactă, atunci aceasta inseamnă ca acea abilitate este o formă de inteligenţă. O altă observaţie apare atunci când o persoană este extrem de talentată într-un domeniu dar este oarecum medie în toate celelalte.

Cele iniţial şapte tipuri de inteligenţă sunt: lingvistică, logico-matematică, spaţială, muzicală, kinestezică, intrapersonală şi interpersonală, carora le-a mai adăugat inteligenţa naturalistă.

Aceste tipuri de inteligenţă, împreună cu abilităţile si ocupaţiile cel mai des intâlnite ale persoanelor respective au fost grupate în urmatorul tabel:

Pe baza acestor cunoştinţe s-a putut cerceta în special cu meritul lui Dee Dickinson efectul şi impactul tehnologiei asupra modului în care se poate accentua un anume tip de inteligenţă la elevii din ciclul primar şi gimnazial când influenţa asupra acestora poate fi fundamentală.

Tehnologiile care măresc inteligenţa lingvistică

Aşa cum tipografia a revoluţionat invăţatul şi gânditul în secolul al 15-lea, aşa a creat şi calculatorul o revoluţie similară astăzi. De-a lungul reţelelor de calculatoare şi a bazelor de date din întreaga lume studenţii au acces direct la informaţia curentă. In fiecare domeniu de cunoaştere, sistemele educaţionale se transformă deoarece atât studenţii si profesorii învaţă să folosească tehnologia multimedia. Copiii care încă nu ştiu să scrie şi să citească scriu poveşti cu ajutorul unor programe care în unele cazuri le recitesc studenţilor ceea ce scriseseră. Noi programe permit copiilor să scrie sau să insereze grafice in texte gen rebus precum "Wings of Learning" , "Muppet Slate". Alte programe cum sunt "Pine Artist and Creative Writer" de la Microsoft fac posibilă formatarea proiectelor de scris în diferite forme, să scrie cuvinte în diferite mărimi şi formeze şi să acompanieze cu diferite efecte sonore. Aceste programe sunt foarte motivante atât pentru scriitorii începători cât şi pentru cei avansaţi.

Numărul crescând de programe user-friendly fac posibil să combine informaţia în diferite forme, incluzând cuvinte, imagini şi sunete. Studenţii pot acum să înregistreze, să sorteze şi să intersecteze informaţii, notiţe, bibliografii şi să creeze raporturi multimedia pentru a crea o aventura a învăţării. Profesorii pot să-si dezvolte propria "magazie" de cursuri, să creeze baze de date care să lege documente, să prezinte prezentării preprogramate cu suport video, si sa-şi imbogăţească cursurile cu un surplus de tehnologie descris in capitolele celorlalte tipuri de inteligenţă.

Calculatorul încurajează studentii să-şi revizuiască si să-şi rescrie compunerile şi astfel sa-şi dezvolte o mai mare fluenţă si un stil mai eficient. Recopiind de mână sau tastând adesea inhiba corecţia şi revizuiurea, dar calculatorul adesea facilitează aceste procese ş îi dă studentului un mai mare simţ al controlului asupra a ceea ce scrie. Când studenţii îşi văd lucrarea într-un format cu aspect profesional devin mai interesaţi de studiul şi măiestria mecanicii care îi va da strălucirea finală. Unele dintre cele mai importante programe de procesare de text sunt Microsoft Word, Word Perfect, şi Ami Pro pentru Windows.

Învăţarea tastatului în şcoala primară de astăzi este la fel de important ca şi scrisul cu stiloul, şi a învăţa sa foloseşti un procesor de text este la fel de important pentru studenţi ca şi a învăţa să tasteze. Copiii sunt încurajati să folosească aceste posibilităţi în comunicare şi colaborare cu studenţii aflaţi la depărtare pe o varietate de proiecte, prin intemediul unui numar crescând de reţele electronice.

Telefoanele şi modem-urile esenţiale acestor procese ar trebui să fi echipamentul standard al oricărei clase.

Dezvoltarea abilităţilor lingvistice pentru întreaga populaţie pot fi catalizate de noi unelte electronice remarcabile pentru accesarea si prelucrarea informaţiei si comunicaţiilor, învăţarea, şi dezvoltrea inteligenţei laun nivel fără precedent.

Tehnologiile care măresc inteligenţa logico-matematică

Inteligenţa logico-matematică poate fi exersată sau dezvoltată de-a lungul multor tipuri noi şi provocatoare de tehnologii multimedia. Studenţii de orice nivel de abilitate pot învăţa foarte eficient de-a lungul unor programe software interesante care oferă un feedback imediat şi merg mult departe peste exerciţiu. Multe dintre acestea oferă oportunităţi de exercizare şi dezvoltare a unor abilităţi de gândire de ordin superior esenţiale în rezolvatul problemelor. În ceea ce urmează sunt câteva exemple dintre multele programe care sunt acum pa piaţă.

"Millie's Mathhouse" de la Edmark's este un program minunat şi plin de succes care introduce numerele şi conceptele matematice copiilor preşcolari sau de la şcoala primară. Este plin de culoare, sunet, muzica şi grafice şi lucrează prin intermediul unui ecran de contact. Copii sunt introduşi în conceptele matematice esenţiale în vreme ce ei operează cu insecte animate, opereaza un cuptor virtual sau fac forme cu animale care vorbesc. În vreme ce ei explorează şi descoperă, copiii învaţă despre numere, forme, mărimi, tipare si rezolvarea de probleme.

Pentru elevii din ciclul primar, programul "Math and More" de la IBM introduce elevilor tipare, relaţii, geometrie, probabilităţi şi statistică prin intemediul unor materiale printate sau video foarte motivatoare.

"Geometry, Physics and Calculus" de la Broderbund face anumite subiecte abstracte şi adesea dificile mai concrete şi uşor de înţeles în timp ce studenţii manipulează grafice colorate. "The Physics of Auto Collisions" si "The Tacoma Narrows Bridge Collapse" folosesc evenimente reale pentru a face lagătura cu fizica şi cu aplicaţiile practice. În timp ce studenţii analizează evenimentele reale în termeni ştiinţifici şi matematici, pricipiile fizicii devin mai pline de înţeles şi mai relevante.

Una din primele aventuri, "Rescue at Boone's Meadow" prezintă sarcina de a transporta un vultur grav rănit la un veterinar aflat la 100 km distanţă cât de repede posibil. Din cauza terenului dificil elevii trebuie să găsească o combinaţie optimă a folosirii unui camion, avion, sau escaladare, luând în considerare si combustibilul, greutatea şi diferitele puncte de start. Studenţii folosesc o combinaţie de discuri video de acces aleatoriu, harţi şi calculatoare pentru a genera soluţii alternative. Elevii din clasa

a cincea de abilitate medie au fost fascinaţi de această sarcină şi au fost motivaţi să-l rezolve cu soluţii care necesită peste 15 paşi.

"Learn Smart" este un nou software care apreciază punctele tari şi slăbiciunile şi oferă strategii pentru a mări puterile intelectuale. Este potrivit studentilor de toate nivelele.

Un număr de jocuri recreaţionale au de asemenea mult de oferit în ceea ce priveşte noi provocări intelectuale. De exemplu, "Lost Mind of Dr. Brain" de la Sierra pune la lucru întreaga inteligenţă prin intermediul unor puzzle-uri si activităţi de rezolvare a problemelor. Abilităţile logice şi matematice, gândirea anticipativă si luarea rapidă de decizii, gândirea simbolică, raţionarea eficientă, şi alte procese de gândire de ordin înalt sunt prelucrate în timp ce jucătorii întâlnesc o varietate de provocări neaşteptate. În timp ce recunosc melodii puse invers, sparg coduri, navighează prin labirinte, folosesc diferite sisteme de recuperare pentru a găsi fişiere amestecate, şi manipuleaza şi rotesc imagini mentale, jucătorii primesc "un masaj total pe creier". Ei au opţiuni de a juca pe câteva nivele de dificultate şi când sunt folosite în clase profesorii pot opta să urmeze cu activităţi relaţionate pentru a se asigura ca transferul de abilităţi va avea loc neîntrerupt.

Scopul acestor cercetari este sa demonstreze ca invăţatul şi gânditul sunt întotdeauna situate în context, că a şti si a face sunt foarte putenic legate, şi drept rezultat, acele activităţi autentice de învăţare şi experienţa directă produc oportunităţi bogate unui mod de învăţare reuşit.

Bibliografie :

1. Ausubel, David P., Robinson, Floyd G. - *Învăţarea în şcoală. O introducere în psihologia pedagogică,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1981

Proiectul Erasmus+ "NET IS THE KEY"

noi oportunități pentru Școala Gimnazială Buzescu

Profesor: Ciofalcă Mihaela Cristina

Școala Gimnazială Buzescu

Localitatea Buzescu, Județul Teleorman

Proiectul de parteneriat strategic şcolar Erasmus+ "NET IS THE KEY" se derulează în Scoala Gimnazială din comuna Buzescu începând din septembrie 2014, pe parcursul a trei ani şcolari şi este coordonat de catre Instituto Comprensivo Varese,Italia. Activităţile cu elevii gravitează în jurul subiectelor legate de utilizarea corectă a internetului,de formarea unor cetăţeni digitali.

Obiectivele proiectului sunt : utilizarea competenţelor digitale şi a internetului pentru a dezvlota atât aptitudinile copiilor cât şi ale profesorilor, promovarea siguranţei pe internet şi a regulilor de conduită, îmbunătăţirea capacităţii elevilor şi profesorilor de a căuta informaţii online, de a le aduce la cunoştinţă atât părinţilor cât şi copiilor beneficiile utilizării internetului a resursă utilă în procesul educaţional, de a dezvolta capacităţile lor creative şi de a spori motivaţia elevilor pe parcursul practicării diferitelor activităţi. De asemenea, scopul acestui proiect este de a promova egalitatea şi accesul la învăţare prin utilizarea mijloacelor digitale a celor ce provin din medii dezavantajate economic sau social, pentru a nu deveni analfabeţi digitali.Dar, cel mai mare beneficiu este faptul că elevii fiind activ implicaţi în activităţile proiectului, vor acumula o serie de noi cunoştinţe în ceea ce priveşte utilizarea de programe informatice dar şi însuşirea unei limbi străine. Un alt scop deosebit de important ar fi acela de a familiariza colectivul de elevi cu tradiţiile, obiceiurile şi valorile culturale ale ţărilor partenere. În acest sens proiectul Erasmus+ oferă marele avantaj al posibilităţii relaţionării şi cooperării pe plan european cu şcolile ţărilor participante. Acest lucru implică în primul rând schimbul de experienţă.

Până la această dată, elevii din grupul ţintă împreună cu profesorii din echipa de proiect, au desfăşurat în paralel cu şcolile europene partenere numeroase activităţi dintre care enumerăm:

- Ziua Siguranţei pe Internet în care s-a organizat o expozite cu desene ale elevilor din şcoală în legătură cu siguranţă pe interent. De asemnea elevilor li s-au adus la cunoştinţa cele mai importante reguli de conduită şi siguranţă pe internet. Elevii noştri împreună elevii din toate şcolile partenere au interpretat

cântecul,, Stay safe to the internet ‘’ şi am realizat un colaj video pe care l-a prezentat fiecare în comunitatea sa pentru a atenţiona în legătură cu siguranţă pe internet.

-completarea şi analiza chestionarului aplicat elevilor şi profesorilor despre utilizarea internetului;

-conferinta Skype cu elevii parteneri din Bulgaria. Elevii au avut şansa de a se cunoaşte mai bine, de a lega prietenii şi de a învăţa mai multe despre importanţa şi beneficiile utilizării reţelelor de socializare ;

-realizarea unor semne de carte prin care elevii au ilustrat tema proiectului şi au utilizat motto-ul „We’re changing the world one click at a time”;

-s-au desfăşurat şi schimburi culturale între şcolile partenere, sărbătorirea Zilei Limbilor Europene ce a avut ca obiectiv cooperarea interculturală ,promovarea diversităţii lingvistice şi culturale a Europei şi încurajarea învăţării limbilor străine;

-videoconferinta pe tema siguranţei pe internet cu reprezentanţi ai companiei Bitdefender, specialist în securitate online;

- Şcoala Gimnazială Buzescu s-a alăturat misiunii globale de a ajuta milioane de elevi să se apropie de tehnologie şi programare prin susţinerea celui mai mare eveniment educativ din istorie: Ora de Programare.

Prima mobilitate cu elevii în cadrul proiectului de parteneriat şcolar ”Net îs the key”, a avut loc în perioada 1-7 iunie 2015 în Sassari, Italia. La această mobilitate au participat 5 profesori şi 4 elevi ai şcolii noastre. Pe parcursul acelei săptămâni s-au desfăşurat mai multe activităţi de predare-invatare, activităţi culturale, sportive şi artistice alături de elevii din Italia, Bulgaria şi Polonia. Elevii au avut ocazia de a răspunde la chestionare folosind internetul după vizionarea unei prezentări PowerPoint. Profesorii au avut şansa de a observa modul de utilizare a mijloacelor IT în predarea la clasă. Au avut loc mai multe discuţii la masa rotundă pentru a împărtăşi experienţa utilizării internetului şi a formării competenţelor digitale la clasă.

În perioada 14-18 septembrie 2015, s-a desfăşurat în Usak, Turcia, cea de a doua activitate de predare/învăţare din cadrul proiectului la care au participat 5 elevi şi 3 cadre didactice din România alături de partenerii din Polonia. Scopul mobilităţii a fost de a-i face pe participanţi să conştientizeze importanţa folosirii abilităţilor digitale şi a internetului în procesul de predare/inatare/evaluare, să observe şi să facă schimb de idei .

Pentru bună desfăşurare a proiectului au avut loc întâlniri de lucru ale profesorilor din echipele europene. Astfel, în perioada 20 – 23 octombrie 2016, a avut loc o nouă întâlnire transnaţională, în Şcoala Halit Ziya Usakligil Ortaokulu din Usak, Turcia. Pe lângă profesorii din Italia, Polonia, Bulgaria,Irlanda de Nord şi Turcia, au participat şi 2 profesori din România. Pe parcursul acestei întâlniri s-a analizat impactul pe care l-au avut activităţile desfăşurate asupra elevilor, s-au stabilit termene şi condiţii pentru următoarele activităţi prevăzute în formularul de proiect.

Profesorii au învăţat cum să utilizeze programe speciale pentru realizarea rebusurilor online, ataşarea de materiale video şi audio,au desfăşurat activităţi interactive cu elevii din şcoală care au vizat cunoaşterea specificului educativ dar şi a culturii tradiţionale şi şcolare . Utilizarea diverselor instrumente digitale, dacă mai era cazul, le-a oferit o cale eficientă, atractivă şi, în acelaşi timp, solicitantă pentru studiu. Nu s-a ignorat factorul uman, elevii şi profesorii socializând într-o mare familie europeană.

Toate resursele și rezultatele proiectului sunt încărcate pe diferite platforme, inclusiv pe site-ul proiectului *http://netisthekey.wikispaces.com/* și pe pagina eTwinning a proiectului https://twinspace.etwinning.net/2578/home , fiind accesibile pentru oricine este interesat de integrarea TIC în școală.

Aproape de finalul perioadei de implementare a proiectului, elevii şi profesorii din Şcoala Gimnazială Buzescu sunt încântaţi de cât de multe lucruri simple, frumoase şi utile se pot face cu ajutorul internetului!

Acest proiect este finanţat cu sprijinul Comisiei Europene.Materialul de fată reflectă numai punctul de vedere al autorilor , Comisia Europeană şi Agenţia Naţională nu sunt responsabile pentru eventuala utilizare a informaţiilor pe care le conţine.

Metode și procedee moderne utilizate în procesul instructiv - educativ la ciclul primar

Profesor in invatamantul primar: Cirnaru Ancuta Cristina

Școala Gimnazială „Zaharia Stancu„

Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman

Strategia didactica reprezinta modalitatea de combinare a metodelor si mijloacelor de invatamant in vederea atingerii obiectivelor propuse. Aceasta presupune:

- alegerea metodelor adecvate,
- identificarea mijloacelor de instruire in raport cu obiectivele urmarite,
- continutul abordat,
- timpul disponibil,
- caractericticile clasei de elevi si implicit spatiul scolar.

Finalitatile invatamantului primar sunt:

- asigurarea educatiei elementare pentru toti copiii scolarizati,
- formarea personalitatii copilului, respectand nivelul si ritmul sau de dezvoltare,

 inzestrarea copilului cu acele cunostinte, capacitati si atitudini care sa stimuleze raportarea efectiva si creatica in mediul social si natural, respectiv sa permita continuarea educatiei.

Idealul educational si finalitatile sistemului educational reprezinta un

set de asertiuni care consemneaza profilul de personalitate dezirabil a fi dobandit de catre absolventii ciclului primar in perspectiva evolutiei ulterioare. Finalitatile descriu specificul fiecarui nivel de scolaritate din perspectiva politicii educationale, necesare pentru elaborarea programelor scolare, cat si pentru orientarea demersului didactic la clasa.

La nivelul invatamantului primar se structureaza urmatoarele cicluri curriculare:

1. Ciclul achizitiilor fundamentale (clasele I-II), ce are ca obiective majore acomodarea la cerintele sistemului scolar si alfabetizarea initiala. Acesta vizeaza:

 asimilarea elementelor de baza ale principalelor limbaje conventionale (scris, citit, socotit),

 stimularea copilului in vederea perceperii, cunoasterii si stapanirii mediului apropiat,

 stimularea potentialului creativ al copilului, a intuitiei si a imaginatiei,

 formarea motivarii pentru invatare.

2. Ciclul de dezvoltare (clasele III-IV, in continuare clasele a V-a si a VI-a) are ca obiectiv major formarea capacitatilor de baza necesare pentru continuarea studiilor. Acest ciclu vizeaza:

 dezvoltarea achizitiilor lingvistice,

 dezvoltarea capacitatii de a comunica,

 dezvoltarea gandirii autonome si a responsabilitatii fata de integrarea in mediul social.

Metodele didactice traditionale detin rolul de transmitere si asimilare

a cunostintelor in maniera urmatoare: cadrul didactic - emitatorul, respectiv elevul - cel care depoziteaza informatiile transmise. Acestea detin un rol important in cadrul procesului instructiv - educativ deoarece este nevoie si de conversatie (care ia forma dialogului invatatoare-elevi, respectiv elevi-elevi), de exercitiu (in vederea formarii unor deprinderi), de povestire (prin care elevii constientizeaza greselile de pronuntie si limbaj), precum si de observare (in vederea formarii unei pareri legate de tema luata in discutie, respectiv exprimarea acesteia oral sau in scris).

A gandi critic inseamna a fi curios, a adresa intrebari, a cauta raspunsuri, a te implica in activitatea solicitata, a analiza logic, a cauta argumente pro si contra. Inca din ciclul primar, elevii trebuie formati sa gandesca, nu doar sa asimizeze mecanic cunostintele. Trebuie eliminata monotonia din sistemul de invatamant traditional, prin care elevul sta in bamca si doar noteaza informatiile in vederea asimilarii ulterioare a acestora.

Metodele activ-partcipative, moderne constituie un proces activ, de lunga durata si complex, care il face pe elev sa treaca cunostintele prin filtrul gandirii proprii pentru a dobandi o cunoastere autentica.

BRAINSTORMING-UL reprezinta un mod simplu si eficient de a genera idei noi. Este o metoda de stimulare a creativitatii in cadrul activitatii in grup. Principiile dupa care se fundamenteaza aceasta metoda didactica sunt:

1. Cantitatea determina calitatea. Participantii trebuie sa emita cat mai multe idei. Cadrul didactic este cel care determina elevii sa se implice cat mai mult deoarece adreseaza intrebarile necesare, ajuta cu informatii suplimentare si ii conduce pe elevi la a gasi idei folositoare solutionarii problemei. Asociatia libera, spontana de idei, conduce la evidentierea unor idei valoroase.

2. Amanarea judecatii ideilor celorlalti. Aceasta etapa ofera posibilitatea participantilor sa emita cat mai multe idei referitoare la tema propusa.

Metoda a fost initiata de A. Osborn in anul 1953 ca solutie de a gasi

solutia optima pentru rezolvarea unei probleme. Condusa cu tact pedagogic si inspiratie, metoda poate reprezenta o cale accesibila spre invatare care stimuleaza creativitatea si gandirea critica. Regulile abordarii acestei metode ca si metoda didactica sunt:

- stimularea cat mai multor idei, pornind de la o tema data,
- preluarea acestor idei si evidentierea celor mai reusite,
- evitarea oricarei critici la adresa partenerilor,
- manifestarea libera si constienta a imaginatiei. Metoda poate fi folosita

incepand cu clasa a doua, intr-o faza usoara, pentru ca in clasele a III-a si a IV-a sa fie o metoda de baza in formarea gandirii critice a elevilor.

CIORCHINELE reprezinta o metoda de predare - invatare care-i incurajeaza pe elevi sa gandeasca liber si deschis. Prin aceasta metoda se stimuleaza evidentierea conexiunilor intre ideile unei teme luate in discutie. De asemenea, ciorchinele este si o tehnica de cautare a cailor de acces spre propriile cunostinte, evidentiind modul propriu de a intelege o anumita tema, un anumit continut. Ajuta cadrul didactic sa inteleaga maniera in care fiecare elev intelege notiunile si ii ofera posibilitatea de a interveni diferentiat.

Pasii de urmat sunt urmatorii:

1. Se scrie un cuvant sau o propozitie nucleu in mijlocul tablei sau al unei foi de bloc mare de desen.

2. Se scriu cat mai multe cuvinte, propozitii legate de tema propusa.

3. Se traseaza o linie intre cuvintele scrise anterior in vederea evidentierii unor conexiuni dintre aceste idei.

4. Nu se limiteaza numarul ideilor, dar trebuie oferit un timp de lucru pentru aceasta activitate.

Ciorchinele este o tehnica care se poate realiza atat individual, cat si ca

activitate in grup. Atunci cand se aplica individual, tema propusa trebuie sa fie familiara elevilor pentru ca acestia nu pot culege informatii de la colegii de grup. Se poate utiliza ca metoda de evaluare dupa un capitol sau un sir de lectii.

Folosita in grup, tehnica ciorchinelui da posibilitatea fiecarui elev sa ia cunostinta de ideile colegilor, de legaturile si asociatiile pe care fiecare participant le face la un moment dat.

METODA MOZAIC este o metoda prin care se realizeaza invatarea prin cooperare intre elevi. Presupune urmatorii pasi:

1. Construirea grupurilor de lucru - clasa de elevi impartita in grupuri de cate 4-5 elevi, in functie de efectivul acesteia.

2. Cadrul didactic imparte textul ce urmeaza a fi studiat in 4-5 parti (atatea cate grupuri de lucru sunt).

3. Fiecare elev cu numarul 1 va forma acelasi grup (care poate sa aiba si un nume original). Acesta trebuie sa discute continutul de idei al partii repartizat de catre cadrul didactic. Trebuie sa

realizeze citirea constienta si explicativa, sa evidentieze ideile principale, precum si modalitatea de prezentare cat mai clara catre colegii de clasa.

4. Revenirea elevilor in grupul de 4-5 elevi si predarea continutului pregatit

celorlalti elevi. Prin predarea reciproca se realizeaza cea mai buna invatare a unui continut informational, mai ales incepand cu a doua jumatate a clasei a III-a deoarece elevii incep sa-si consolideze anumite deprinderi, iar unele cunostinte sa fie bine insusite.

Cadrul didactic monitorizeaza predarea asigurandu-se ca informatiile se

transmit si se asimileaza corect. Daca evidentiaza anumite neclaritati, ajuta grupul sa le depaseasca.

CUBUL este o tehnica prin care se evidentiaza activitatile si operatiile de

gandire implicate in invatarea unui continut. Aceasta metoda didactica are urmatoarele etape:

1. Elevii citesc un text sau investigheaza o tema luata in discutie. Activitatea se poate realiza individual, in perechi sau in grup.

2. Se solicita elevilor care au la dispozitie un cub din hartie sau carton sa noteze pe fiecare fata a cubului cateba cuvinte sau idei, conform instructiunilor date de catre cadrul iddactic.

3. Fetele cubului pot sa cuprinda urmatoarele cuvinte:

- Descrie!
- Compara!
- Aplica!
- Argumenteaza pentru si impotriva!
- Analizeaza!
- Efectueaza!

In cazul copiilor de ciclul primar, actiunile si operatiile solicitate sunt

insotite de cerinte suplimentare cu caracter concret. Este foarte important cum se implica cadrul didactic in realizarea unei activitati folosind metoda cubului, cat de bine isi cunoaste clasa de elevi pentru ca fiecarui elev sa ii revina acele sarcini de lucru care corespund potentialului intelectual dobandit pana in prezent.

De exemplu, pentru fiecare fata a cubului, invatatoare poate veni cu urmatoarele intrebari suplimentare:

- Descrie! - Cum arata?
- Compara! - Cu cine se aseamana?
- Aplica! - Cum poate fi folosit?
- Argumenteaza pentru si impotriva! - E bun sau rau? De ce?
- Analizeaza! - Care sunt partile de vorbire invatate?
- Efectueaza! - Cum se numeste rezultatul adunarii? Dar al scaderii?

ESEUL DE CINCI MINUTE este o excelenta modalitate de constientizare de catre elevi a ceea ce stiu despre un subiect, a ceea ce nu stiu, precum si a ceea ce ar dori sa invete sau au invatat. Poate lua forma urmatorului tabel:

STIU	VREAU SA STIU	AM INVATAT

Pentru sectiunea STIU, elevii au de notat ideile pe care le stiu despre tema luata in discutie. In sectiunea VREAU SA STIU, elevii noteaza despre ce ar dori sa afle legat de subiectul ales.

Urmeaza desfasurarea lectiei propiu-zise, realizarea de investigatii, respectiv dobandirea de cunostinte legate de tema propusa. In sectiunea AM INVATAT, elevii vor nota la sfarsitul lectiei ceea ce au retinut din lectia parcursa cu toata clasa de elevi.

Prin tehnici adecvate si prin dirijarea corecta a invatarii, elevii invata noile cunostinte, sunt entuziasmati de noua metoda de lucru, dorind pe viitor a invata in aceeasi maniera.

INVATAREA PRIN COOPERARE reprezinta un set de strategii care angajeaza mici echipe de elevi pentru a promova interactiunea colegiala si colaborarea. Aceasta se realizeaza atunci cand elevii lucreaza impreuna, ca o echipa, pentru a explora o tema noua, pentru a rezolva o problema, pentru

a crea idei noi, pentru a atinge un obiectiv comun. Pentru ca acest tip de activitate sa dea roade trebuie eliminata competitia in favoarea colaborarii, iar cadrul didactic sa detina abilitati, competente prin care aceste metode de invatare prin cooperare sa fie promovate si aplicate la clasa.

Ca si elemente cheie ale acestei metode sunt:

- interdependenta pozitiva intre membrii grupului,
- interactiunea directa, fata in fata,
- exersarea deprinderilor de invatare in grup,
- raspunderea individuala a fiecarui membru al grupului,
- rolul de indrumator si coordonator al cadrului didactic.

JOCUL DIDACTIC poate fi utilizat in toate etapele procesului instructiv-educativ, deoarece corespunde unei inclinatii firesti a copilului de varsta scolara mica. Valentele pedagogice ale jocului sunt multiple: stimuleaza activitatea senzoriala si exprimarea verbala, antreneaza gandirea logica si cretaiva, stimuleaza interesul, fortifiva energiile intelectuale si fizice ale copiilor.

Jocul didactic imbina elementele instructive si formative cu cele distractive. Aceste poate fi de mai multe feluri: de pregatire in vederea intelegerii unei notiuni, de exersare a cunostintelor asimilate, de creatie, de cunoastere a realitatii inconjuratoare, de formare/ consolidare a unor deprinderi.

Desfasurate in perechi sau colectiv, jocurile didactice ii activeaza pe elevii ciclului primar din punct de vedere cognitiv, actional, afectiv; dezvolta reflectia personala; capacitatea de comunicare si cooperare.

PROIECTUL poate fi realizat intr-o forma simpla inca din a doua pare a a clasei a doua. Din clasa a treia, insa, elevii trebuie dirijati in intocmirea proiectelor in vederea dezvoltarii gandirii critice. Reprezinta o metoda de instruire prin care elevii efectueaza o cercetare orientata spre un scop anume, ea imbina cunostintele asimilate si activitatea practica. Realizarea unui proiect pe o tema data sau o tema la alegere presupune: documentarea, emiterea unor ipoteze, anumite desene atasate, parerea personala.

Acest tip de activitate ii apropie pe elevi de situatiile reale, contribuie la maturizarea gandirii, dezvolta simtul responsabilitatii. Chiar daca elevii nu au realizat de la inceput un proiect bun, ei trebuie incurajati, stimulati, deoarece din greseli se invata - atata timp cat elevii sunt interesati de acest lucru.

METODA CADRANELOR este o modalitate de sintetizare a unui continut informational solicitand participarea elevilor in intelegerea lui adecvata. Aceasta metoda de lucru presupune trasarea a doua axe principale una pe cealalta, in urma careia rezulta patru cadrane.

De exemplu, elevii sunt solicitati astfel:

1. in cadranul 1 sa noteze caracteristicile anotimpului iarna,
2. in cadranul 2 sa noteze jocuri de iarna prezentate in lectie,
3. in cadranul 3 sa noteze personajele textului,
4. in cadranul 4 sa noteze parerea personala legata de actiunea textului.

Prin aceasta tehnica se urmareste implicarea elevilor in intelegerea cat mai bine a textului citit, precum si pentru exprimarea parerii personale referitoare la tema data.

TURUL GALERIEI este o metoda prin care elevii sunt stimulati sa-si

exprime parerea personala legata de ceea ce au lucrat colegii lor. Cuprinde urmatoarele etape:

1. Elevii, in grupuri de cate trei-patru, rezolva o problema, raspund la o sarcina de lucru, pe o foaie mare.
2. Produsele muncii lor se afiseaza pe peretii clasei.
3. La semnalul cadrului didactic, elevii trec pe rand la fiecare poster pentru a-si exprima parerea despre ceea ce au lucrat colegii lor.
4. Dupa ce se termina turul galeriei, fiecare grupa isi reexamineaza produsul, discuta observatiile si comentariile notate de colegi pe posterele

Metodologia didactica pune tot mai mult accentul pe aceste metode

moderne, utilizate in procesul de predare - invatare - evaluare. Atat metodele traditionale, cat si cele moderne trebuie sa serveasca scopului instruirii. Invatarea prin cooperare maximizeaza capacitatile

intelectuale ale elevilor (de a gandi, de a intelege, de a comunica eficient, de a lua decizia corecta, de stimulare a creativitatii).

Accentul cade pe modalitatea prin care elevii invata. Utilizand metode didactice moderne, elevii au posibilitatea sa-si exerseze operatiile gandirii, sa-si cultive creativitatea, sa-si imbogateasca vocabularul, sa capete mai multa incredere in sine, sa-si formeze deprinderea de a vorbi corect.

Tradițional și modern în predarea disciplinelor de specialitate

Profesor : Băltoiu Corin
LiceulTehnologic"„Emil Racoviță”
Localitatea Roșiorii de Vede, Județul Teleorman

Pornind de la cuvintele cheie in reforma invatamantului: „descongestionare, flexibilitate, umanizare, personalizare, nevoi reale de formare si invatare, gandire creativa si critica, rezolvari de situatii, cooperare”, sarcina fundamentala a scolii romanesti este formarea acelui tanar care se poate adapta activ si eficient la realitatilesocietatii noastre.

Imbinarea metodelor, procedeelor si mijloacelor traditionale cu cele moderne, imprimarea unui caracter activ metodelor de invatare este cea mai sigura cale pentru realizarea modernizariiinvatamantului.

Elaborarea strategiilor didactice se refera la alegerea mijloacelor de instruire, la combinatiile de metode, materiale si mijloace didactice care ii ofera elevului ocazii de realizare eficienta a unor sarcini de invatare: „elaborarea de strategii didactice are ca rezultat imaginea si scrierea in detaliu a scenariului activitatii care urmeaza sa fie desfasurate”.

Folosirea metodelor active trebuie sa asigure imbinarea muncii independente a elevilor cu activitatea colectiva.Strategia selectata de profesor si avand ca scop realizarea unui obiectiv dat pune pe elev sa invete „facand ceea ce verbul de actiune din acel obiectiv defineste”. Aici intervine creativitatea profesorului si competenta sa profesionala.

Cu ajutorul metodelor de invatamant, profesorul pune pe elevi in legatura cu un sistem de cunostinte si le stimuleaza activitatea prin insusirea acestora. „metodele de invatamant servesc nu numai la dobandireacapacitatilor creatoare, la dobandireainsusirilor de caracter, a atitudinilor, etc” ci, „metodele

de invatamant sunt metode de predare din punctul de vedere al profesorului si metode de invatare din punctul de vedere al elevului”

Invatamantul modern opteaza pentru o metodologie diversa si flexibila, capabila sa indeplineasca multiplele sarcini de invatare prin folosirea diverselor procedee de lucru: „Fiecare metoda este doar o posibilitate intre alte posibilitati de predare, invatare si dobandire de priceperi si deprinderi”.

Experienta proprie ne-a demonstrat ca metodele active de invatare au randament daca profesorul e capabil sa-si initieze elevii in arta descoperirii, stimulandu-le cautarea, reflectia personala, creatia. Numai in masura in care ele raspund interesului si curiozitatii elevului putem vorbi de eficienta.

Diversificand si perfectionand metodele si mijloacele de predare – invatare a disciplinelor de specialitate ,obtinem rezultatele preconizate prin stabilirea obiectivelor didactice, activizam elevii, le dezvoltam gandirea logica si creativa, le mentinem viu interesul pentru dobandirea unor cunostinte de care vor avea nevoie in viata, in societate.

Tocmai de aceea consideram ca este bine ca, alaturi de metodele de predare – invatare (problematizarea, invatarea prin descoperire, folosirea textelor grila) sa se foloseasca si metode traditionale (explicatia, demonstratia, exercitiul), care raman in continuare eficiente in predarea/invatarea disciplinelor de specialitate in scoala.

LECTIA MODERNA DE DISCIPLINE TEHNICE

O adevaratalectiemoderna de discipline tehnice in scoala, indiferent de clasa la care se predasau de metoda de lucru cu elevii, trebuiesaindeplineasca o serie de conditii:

- Sa fie asigurat un continutrigurosstiintific;
- Lectiasa se desfasoare cu ajutorulunortehnici active;
- Sa angajeze total peelevi la ora de curs in solutionareaproblemelorpuse in discutie;
- Sainfluenteze, prinmijlocireaarteicuvantului, constiintaelevilor, sacontribuie la educatialor in spirit creativ.

Modernizareapresupune o innoire de substantasi nu numai in tehnicile de lucru. Trebuiesaurmarim, in primul rand, ce se petrece in minteaelevilor la ora de curs si nu numaischimbarileexterioare in relatiaprofesor – elev.

S-arputeaorganiza, in cateva minute, in finalullectiei, exercitii de muncaindependentaaelevilor, pebazauneiprobleme date sprerezolvareintregiiclase, oridiferentiataperanduriorigrupe de elevi.

Fixareacunostintelorfiindsimijlocsiscop in lectie ,trebuierezolvata in mod diversificatsimetodic, de-a lungulintregii ore de curs, atat in timpul „verificarii” cunostintelor, cat si in timpulafectatstudieriinoilorcunostinte. In fond, in toatalectiatrebuiesa se urmareasca, sub o forma saualta, „fixarea” cunostinteloresentiale din problemelestudiate. Preocupareamajora a profesoruluiesteinfaptuireapractica, eficienta, a acesteicerintefundamentale a fiecareilectii.

Evaluareaformativa, continua siregulataesteimplicitademersului pedagogic curent in orele de tehnologii, permitand, atatprofesoruluisielevului, sacunoascanivelul de achizitionare a competentelorsicunostintelor, saidentificelacunelesicauzelelor, safacareemedierile care se impun in vederea reglariiprocesului de predare/ invatare. Pentru a se realiza o evaluare cat maicompleta a invatarii, estenecesarsa se aiba in vedere, mai ales in evaluareaformativa continua, evaluarea nu numai a produseloractivitatiisiinvatariielevilor, ci si a proceselor de invataresi a competenteloracizitionate, a atitudinilordezvoltate, precumsi a progresuluielevilor.

Pentru evaluarea achizitiilorelevilor (in termenicognitivi, afectivisi de performanta), a competentelorprevazute de programelescolare, la orele de Mecanicaaplicata se recomandautilizareaurmatoarelormetodesiinstrumente:

- -observareasistematica (pebazauneifise de observare);
- -tema de lucru (in clasa, acasa), conceputa in vedereaevaluarii;
- -probapractica;
- -investigatia;
- -proiectul;
- -portofoliul;
- -autoevaluarea.

Proiectul este o activitatecomplexa de invatare care se preteazafoarte bine a fi folositasi ca instrument de evaluare, atatformativa, cat sisumativa. Proiectuleste o activitateindividualasi/sau in grup, darsunt de preferatproiectele de grupdeoareceincurajeazacooperareasidezvoltacompetente de lucru in echipa.

Unavantaj important al proiectuluieste ca da posibilitateaelevilor de a lucra in ritmpropriu, de a-sifolosimai bine stilulpropriu de invataresipermiteinvatareasi de la colegi.

Portofoliu se realizeaza prin acumularea in timp, pe parcursul scolaritatii, a acelor documente considerate relevante pentru competentele detinute si pentru progresul inregistrat de elev.

METODE SI PROCEDEE UTILIZATE IN LECTIILE PRIVIND STUDIUL DISCIPLINELOR TEHNICE

Ora de curs dupa metoda *frontala*, traditionala, se restrange la un dialog intre profesorii si elevii cei mai pregatiti. Pentru ca educatiascolara sa participe organic la crestereacapacitatilor intelectuale si la formarea tuturor elevilor, activitatea in grup vine sa completeze carentele celei frontale.

Metoda activitatii in grup se situeaza pe un loc intermediar intre activitatea frontala si cea individuala a elevilor, formandu-i pe elevi pentru observarea si solutionarea problemelor, introducandu-i in metodica analizei lucrurilor, in folosirea cartilor si revistelor de specialitate a bibliografiei suplimentare. Aceasta inseamna ca se solicita de la elev, ca partener de instructie, o activitate mai intensa, o initiere a

metodologiei insusirii independente a cunostintelor. Rolul profesorului este de a da o indrumare indirecta si schitata.

Profesorul are sarcina de a sti cum sa integreze forma de activitate in grup in ansamblul procesului de instructie, cand este oportun sa indrume direct, in etape scurte, procesul psihologic de insusire al elevului, aplicand activitatea frontala, si cand va veni randuldirijarii mijlocite si schitate, deci a activitatii in grup. Combinarea judicioasa a acestor forme de activitate in scoala asigura realizarea scopului fundamental al procesului de invatamant.

- O sarcina fundamentala in realizarea unui invatamant modern, cu prioritate formativ, este dezvoltarea capacitatii de gandire si a trasaturilor morale ale elevilor.
- Prin problematizare, important este efortul de gandire, dezvoltarea curiozitatiistiintifice si dorinta de a nu primi cunostintele de-a gata, ci de a cauta prin forte proprii adevarul in fata unor probleme noi.

Problematizarea solicita la maxim gandirea elevilor, realizandu-se printr-o mai mare acumulare de cunostinte, precum si printr-o dezvoltare pronuntata a gandirii. Gradul de dificultate, efortul depus de elev pe drumul parcurs de la intrebare la raspuns sunt mult mai mari si mai complexe in cadrul problematizarii. Prin specificul ei, problematizarea se intemeiaza pe crearea unor situatii conflictuale, care conduc gandirea elevului din descoperire in descoperire, pana la epuizarea continutului unei teme.

Problematizarea poate fi utilizata in toate etapele procesului de invatamant si nu numai in predare, unde, e drept, poate fi folosita mai frecvent.

- Prin activitati in afara clasei, profesorii de instruire practica, laborator tehnologic realizeaza o forma de munca diferentiataatat cu elevii dotati, cat si cu cei ramasi in urma la invatatura. Aceste activitati sunt pentru orice elev care doreste sa participe la una din formele sub care se prezinta activitatea extrascolara: cercuri, vizite la societatile comerciale. Toate acestea se constituie ca forme moderne de instructie si educatie, rolul lor fiind acela de a contribui la descoperirea si stimularea talentelor si aptitudinilor elevilor, la cultivarea interesului pentru meseria dorita, la dezvoltarea deprinderilor dobandite prin orele de specialitate la clasa, de a-si forma priceperi de munca independenta, la orientarea profesionala in raport cu evolutia tehnologiilor si cu dinamica pietei muncii, la dezvoltarea capacitatii de cooperare in scopul realizarii unei activitati rentabile.

Vizitele de documentaretrebuiesa fie componenta a *procesului de practica* oferindposibilitateaobservarilorsiconstatarilorfaptice a tipurilor de activitatidesfasurate in activitatile de productie. Informatiileculese de elevi cu prilejulacestorvizite pot fi utilizatepentrurealizareaunorproiecteindividualesi de grup cu temediferite (Ex.: Structuraunuimecanism intalnit cu aceastaocazie").

- Exercitiul metoda principala pentru formarea de priceperi si deprinderi ce consta in executarea repetata a unor actiuni care ajuta la dezvoltarea aptitudinilor.

Invatarea prin descoperire ipotetic deductiva, metoda de dobandire a cunostintelor prin efortul propriu al elevului, acesta avand sarcina de a emite ipoteze pe care apoi sa le verifice pentru a dovedi veridicitatea lor. La secvente ca : „Studii de caz" elevii pot, pe baza cunostintelor generale pe care le detin pana acum, sa completeze cu usurinta documentele, sa efectueze calcule de rezistenta, de verificare, de determinare a sarcunii capabile , de dimensionare , determinarea valorilor elementelor geometrice ale diferitelor mecanisme.

Instruirea prin mijloace audio - vizuale poate fi folosita la tema „Sisteme de transmitere a miscarii" prin folosirea unor software educationale, prin folosirea simularilor pe calculator, prin folosirea lectiilor din sistemul AEL;aceasta metoda are avantajul de a stimula gradul de participare a elevului si de a intensifica activitatea mintala.

Utilizarea calculatorului prezinta unele avantaje:

- stimulareainteresuluielevuluipentruproiectareape calculator a transmisiilormecanice, efectuareadesenelortehniceasistata de calculator, prininformaticasi invers;
- la finalulcursuluielevul are competente de a lucrasimultan in tehnica si informatica;
- prezintainteresatatpentruprofesor cat siptelev;
- prezintaintr-o forma accesibila, moderna si concise informatiile ;
- avantajeleutilizariicalculatoruluipentruintocmireadocumentelor

BIBLIOGRAFIE

1. A.L. Makarenko, O*pere alese*, pag. 135
2. *Curriculum National*, Casa Corpului Didactic Dolj
3. Al. Gavanea, *Cunoasterea prin descoperire in invatamant*, Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1975, p.6
4. Ion Cerghit, *Metode de invatamant*, EDP, Bucuresti, 1976, p. 38
5. Constanta Barboi, *op. cit.*, p. 78
6. Ion Cerghit, *op. cit.*, p. 25

Creativitate și inovație în educație

Profesor: Radu Daniel
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu„
Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman

În contextul actual, al schimbărilor rapide, al competiției acerbe și accelerate care ne influențează viața, ne dinamizează mediul, ne impune noi determinări, ne provoacă la o regândire a sistemelor și a structurilor economice și sociale, dintre identitatea națională și globalizare, se fac eforturi de adaptare a societății la exigențele lumii de mâine. Trăim într-o lume bazată pe competiție și eficiență, a cărei forță rezidă în cunoaștere. În cadrul competiției globale, Uniunea Europeană și-a propus ca scop cardinal crearea unei societății bazate pe cunoaștere. Un element fundamental îl constituie creativitatea, una dintre premisele esențiale ale performanței.

Creativitatea este acea caracteristică a gândirii care folosește inventiv experiența și cunoștințele acumulate, oferind soluții și idei originale. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări. În momentul în care trăim experiențe pozitive, spiritul de inițiativă, creativitatea, gustul pentru reușită se dezvoltă și favorizează inovația. Gândirea creatoare este deosebit de complexă și are la bază o serie de factori care-i permit combinările, transformările, implicările, relațiile, identificările sau evaluările. Pe lângă coeficientul de inteligență, un rol important în creativitate, îl au: ereditatea, capacitățile intelectuale, aptitudinile, caracterul, mediul socio-cultural, efortul susținut de pregătire și investigație. Cultivarea gândirii inovatoare a devenit o sarcină importantă a școlilor contemporane. Stimularea creativității tinerilor se poate realiza printr-o susținută și elevată pregătire teoretică și practică; dinamizarea inițiativei și muncii independente, a spiritului critic științific; dinamizarea activității de documentare și experimentare independentă; receptivitatea față de nou; pasiune pentru știință în concordanță cu aptitudinile fiecăruia. Deosebit de importantă este atitudinea profesorului în relația sa cu elevii.

Aceasta implică schimbări importante, atât în mentalitatea profesorilor, cât și ceea ce privește metodele de educare și instruire. În primul rând, trebuie schimbat climatul, pentru a elimina blocajele culturale și emotive, puternice în școala din trecut. Se cer relații distinse, democratice, între elevi și profesori, ceea ce nu înseamnă a coborî statutul social a celor din urmă, apoi, modul de predare trebuie să solicite participarea, inițiativa elevilor – e vorba de acele metode interactive, din păcate prea puțin utilizate în școala românească.

Creativitatea este motorul inovării și factorul cheie al dezvoltării personale, ocupaționale, antreprenoriale și sociale și al bunăstării tuturor indivizilor în societate. (Logo-ul Anului European 2009) [1]. Factorii care pot contribui la promovarea creativității și capacității de inovare:

(a) Crearea unui mediu favorabil inovării și adaptabilității într-o lume aflată în continuă schimbare, prin toate formele de inovare, inclusiv pe plan social și antreprenorial; (b) Evidențierea deschiderii spre diversitate culturală drept mijloc de încurajare a comunicării interculturale și promovarea unei mai strânse legături între arte și școli și universități;

(c) Stimularea sensibilității estetice, dezvoltării emoționale, gândirii creative și intuiției la toți copii la vârsta cea mai fragedă, inclusiv în învățământul preșcolar;

(d) Sensibilizarea în privința importanței creativității, a inovării și a spiritului antreprenorial pentru dezvoltarea personală, pentru creșterea economică și ocuparea forței de muncă, precum și încurajarea unei mentalități antreprenoriale, în special în rândul tinerilor, prin cooperarea cu mediul de afaceri;
(e) Promovarea educării în domeniile matematic, științific și tehnologic a aptitudinilor de bază și avansate favorabile inovării tehnologice;
(f) Încurajarea deschiderii către schimbare, creativitate și rezolvarea problemelor în competențe favorabile inovării, care se pot aplica unei varietăți de contexte profesionale și sociale;
(g) Lărgirea accesului la o serie de forme creative de exprimare atât prin intermediul învățământului formal cât și prin activități neformale și informale pentru tineret;
(h) Sensibilizarea publicului, atât în interiorul, cât și în exteriorul pieței muncii, în ceea ce privește importanța creativității, a cunoașterii și a flexibilității într-o epocă a schimbărilor tehnologice și a integrării globale rapide pentru o viață prosperă și satisfăcătoare precum și îmbunătățirea oportunităților de angajare în toate domeniile în care creativitatea și capacitatea de inovare joacă un rol important;
(i) Promovarea designului drept activitate creativă care contribuie în mod semnificativ la inovarea precum și la dobândirea de aptitudini de gestionare a inovării și a designului, inclusiv noțiunii de bază în materie de protecție a proprietății intelectuale;
(j) Dezvoltarea creativității și a capacității inovatoare în organizațiile private și publice prin formarea și încurajarea acestora de a utiliza mai bine potențialul creativ atât al angajaților, cât și al clienților. [3]
În concluzie, ca premise ale performanțelor în învățământ, creativitatea și capacitatea de inovare au un rol important, iar obiectivele pe care școala contemporană ar trebui să le aibă în vedere, pot fi următoarele:
 Să sprijine toate formele de creativitate printre care cea artistică, în cadrul programelor școlare aferente ciclurilor de învățământ preșcolar, primar, gimnazial și vocațional;
 Să creeze un context care să permită tinerilor să dobândească competențe de exprimare a propriei personalități, necesare de-a lungul vieții;
 Să promoveze diversitatea culturală ca sursă a creativității și inovației;
 Să încurajeze utilizarea TIC ca modalitate de exprimare creativă a propriei personalități;
 Să contribuie la formarea unui spirit antreprenorial mai pregnant;
 Să sensibilizeze opinia publică cu privire la perceperea inovației drept modalitate de promovare a dezvoltării durabile;
 Să aducă în atenția publicului strategiile regionale și locale bazate pe creativitate și inovație;
Excelența și competențele esențiale, în special cele legate de antreprenoriat, creativitate și tehnicile de învățare sa fie dezvoltate în toate sistemele și la toate nivelurile de educație și de formare. Atât școlile cât și învățământul și formarea profesională dețin o contribuție majoră la facilitarea procesului de inovare. Învățământul și formarea profesională de înaltă calitate pot contribui la favorizarea inovării la locul de munca. [4]
Pentru educarea spiritului creativ în școală, apare necesitatea modificării modului de gândire și a stilului de lucru în clasă, în învățământ tradițional, prea puțin preocupat de această latură a personalității elevului, care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai însemnată.
Sistemul romanesc are nevoie de o reformă structurală, de o serie de soluții punctuale, aplicate imediat, pentru a regla din mers oferta educației românești

cu cererea de pe piața muncii:
1. Implicarea mediului de afaceri în definirea programei școlare. Rolul acestei măsuri este acela de punere în acord a nevoilor concrete de pe piața muncii cu materiile de predare din școlile profesionale sau din universități. În alte țări, este o practica obișnuită încheierea de parteneriate între instituțiile de învățământ superior și agenții economici în construcția curicculei (Finlanda, Singapore).
2. Realizarea de studii privind evoluția pieței muncii în următorii ani.
Sensul acestor analize este acela de dimensionare a grilei de școlarizare la cerințele economiei reale. Autoritățile trebuie sa facă în permanenta analiza nevoilor mediului de business – de azi, dar mai ales de mâine – și alinierea programei școlare la acestea precum și existența unor strategii pe termen lung corelate cu dezvoltarea pieței muncii.
3. Stimularea angajatorilor pentru implicarea activa în programe de internship, prin oferirea de facilități atât de ordin administrativ, cat și fiscal.
Programele de internship, sau de practica în companii, au rolul de a le oferi elevilor și studenților oportunități de înțelegere a pieței muncii și de pregătire practica pentru viitoarele locuri de munca.
4. Introducerea unei perioade de practică obligatorie de două-trei luni, care să aibă loc oricând în timpul anului de învățământ.
Este o măsură complementară celei anterioare și vine să contrabalanseze metodologia de predare extrem de teoretică din școala românească. Este o condiție necesară în pregătirea absolventului pentru integrarea cât mai rapidă pe piața muncii.
5. Atragerea de visiting professors din mediul de business sau din străinătate.
Lipsa de aplicabilitate a unor materii din sistemul de învățământ poate fi compensată prin cursuri extrem de practice venite de la specialiști din companii. Este importantă crearea unui mecanism de «special guests» din mediul de afaceri sau universitar, local și internațional. Ar putea fi dezvoltate, de asemenea, programe de coaching sau de mentoring între studenți și profesioniști de pe piața forței de muncă.
6. Formarea de consilii de administrație mixte în conducerea unităților de învățământ din care să facă parte și oamenii de afaceri.
Această măsură presupune o descentralizare autentică la nivelul unităților de învățământ din preuniversitar, prin care directorul școlii și consiliul de administrație sunt echivalentul CEO-ului și board-ului. Din acest consiliu de administrație ar trebui să facă parte și reprezentanții mediului de business, și reprezentanții comunității locale.
7. Implementarea de programe pentru tineri antreprenori încă din ciclul gimnazial.
După modelul unor programe din Occident, elevii pot fi educați încă din primele clase cu spiritul antreprenorial, fiind învățați să facă un plan de afaceri sau un calcul al costurilor. În SUA, acum o sută de ani, un om de afaceri nemulțumit de conservatorismul sistemului de învățământ se ducea la școală să le explice elevilor cât de important este să fii independent financiar de la o vârstă cât mai fragedă, ce înseamnă să fii antreprenor.
8. Înființarea de scoli profesionale în jurul platformelor industriale.
Într-o economie complexă este nevoie de mai multe tipuri de sisteme de învățământ. Ar trebui să se ofere facilități pentru dezvoltarea de școli profesionale în jurul unor mari companii sau platforme industriale.
9. Dezvoltarea cunoștințelor și abilităților cadrelor didactice prin introducerea de programe de training și dezvoltare continuă a acestora.
Această măsură trebuie completată printr-un sistem de evaluare bine pus la punct. O soluție constă în organizarea de comisii internaționale de evaluare a profesoriloruniversitari, după modelul Germaniei de Est, după unificare.

10. Finanțarea pe criterii de performanță a unităților de învățământ.
Ar trebui creat urgent un sistem credibil de ranking al universităților.
Învățământul românesc trebuie pus pe baze de performanță. Cei care dau banii în momentul acesta în sistem nu au nici un drept de a alege ceea ce primesc, primesc un produs asupra căruia nu au nici un fel de influență.
Simpozionul se dorește a fi o sursă de sugestii care să ducă la asigurarea calității prin:
- stimularea creativității și a spontaneității personale și de grup, care să aibă o largă aplicabilitate în mediul școlar;
- identificarea soluțiilor potrivite provocărilor educației contemporane;
- dezvoltarea parteneriatului școală-familie-comunitate locală în vederea creș-terii calității educației.

Studiind cu deosebit interes țările care au cel mai bun învățământ din lume, am luat ca exemple Finlanda și Singapore, ambele ocupând primul loc mondial.
Elevilor li se prezintă a ofertă variata de cursuri, din care ei pot alege. Pe lângă materiile de bază, au la dispoziție o ofertă educațională extrem de variată, astfel că pot opta să urmeze, după orele din orar, de la cursuri de pian, dans ori teatru, la sporturi de echipa și activități practice în ateliere.
Pentru educația fiecărui elev, statul împreună cu autoritățile locale alocă anual suma de 7000 de dolari. Școala este preocupată de traseul individual al elevului, deoarece primește finanțarea în funcție de numărul de elevi și de serviciile educaționale pe care i le oferă.
Astfel, școlile sunt foarte competitive, nu manifestă
grijă doar pentru pregătirea copilului, ci și pentru sănătatea acestuia.
Părinții au mai multă putere decât sindicatele. Ei sunt consiliați și motivați să contribuie la buna educare a propriilor copii. Școlile fac școli de vară pentru a educa părinții.
Sistemul lor de învățământ reușește să fie performant și datorită modului în care își motivează profesorii.

Bibliografie:

1. Ana Avramescu,”Creativitatea și cultivarea ei în școală”
2. http: //eur-lex. europa. eu/ro/dossier
3. www. create2009.europa. eu
4. http: //www. tribunaînvățământului. ro
5. http: //www. scribd. com/doc/8020792/ Imaginatia-Si-Creativitatea
6. http: //www. traditionalnet. ro
7. http: //dexonline. ro

Creativitatea în educație

Profesor in invatamantul primar: Dinu Agapia
ȘcoalaGimnazială Nr. 1 Măldăeni
Localitatea Măldăeni, județul Teleorman

„Aeducaînseamnă a fi un artizan al personalităţii, un poet al inteligenţei, un semănător de idei.

Crizaprin care treceeducaţiaînzilelenoastre, necesitășchimbări la nivelulsistemului de învăţământ. Cultivareagândiriiinovatoare a devenit o sarcinăimportantă a şcolilor.

Un prim pas trebuiefăcutînformulareaobiectivelorinstructiv-educative, astfelîncâtcultivareacreativităţiisăsteaalături de educareagândirii, princombatereaconformismului cultural manifestat la mulţidintreprofesori. Astfel, chiarprogresulgândiriiînsoluţionarea problemelordepinde de factorulcreativitate.

Educareacreativităţii la copiii de toatevârstele, presupuneatingereaurmătoarelor obiective cu caracter general:

– formareauneiatitudinipozitivefaţă de progres, faţă de elementele de noutateşifaţă de introducereaacestoraînpropriileacţiuni;

– pregătirealorpentru a acceptanoul ca un indiciu al progresului, al inovaţiilorşi al creativităţiiumane;

– încurajareamanifestărilorelevilorcaracterizateprincaracterşirezultateoriginale;

– formareaşidezvoltareaaptitudinilorşicapacităţilor de a crea, de a regândistrategiile de lucruşi de a leintegraînsistemedinamice, flexibileşieficiente;

– formareaşidezvoltareacapacităţilor creative, a capacităţilor de a realizacevanou: conexiuni, idei, teorii, modeleidealesaumateriale, produsemateriale etc.

Foarteimportantăesteatitudineaprofesorului, relaţiasa cu elevii.
Atitudineaautoritarăpoatecreablocajeafective ale elevilor. Este de preferat o atmosferădemocratică, destinsă, prietenoasă. Profesorultrebuiesă fie apropiat de elevi, îngăduitor (înlimiterezonabile), săîncurajezeimaginaţia.

De asemenea, estenecesar ca profesorulsă fie creativ, înurmătoareledirecţii:

– proiectareaactivităţilorinstructiv-educative;

– organizareaşiconducereaactivităţilordidactice, respectivrealizareaactivităţilor de învăţareşipredare;

– desfăşurareaprocesului de verificareşievaluare a randamentuluişcolar al elevilor;

– reglareademersurilordidacticepropriipebazainformaţiilorobţinuteprin feed-back;

– realizarea de cercetăriştiinţificeteoreticeşipractic-aplicativeîndomeniulspecialităţii sale şiîncel al psihopedagogiei, introducereaşivalorificareaunora din rezultateleacestorcercetăriînpracticaşcolarăcurentă.

Elevii cu potenţialităţi creative superioare au nevoie de asigurareaunorcondiţiispeciale de dezvoltareaacestora. Ei pot fi depistaţi cu ajutorulunor teste specialesauprinobservareadirectă, la clasă.

După Augusto Cury, psihiatruşi educator, cadreledidacticetrebuiesă se axezepeanumitecriterii care să le ghidezeactivitatea la clasă, pentru a-ipregătipetineripentruviaţă. El considerăcăfoarteimportantăesteeducareaemoţieielevilor, care înseamnăprintrealtele, învăţarealui ,,a gândi" înainte de a reacţiona, acceptareasentimentului de frică, managementulpropriilorgânduri, filtrareastimulilorstresanţişicapacitatea de a opera şi cu contradicţiilevieţii, nu doar cu probleme concrete, curajul de a-şiasumariscurişi a ştisăpiardă.

Profesoriitrebuiesăpătrundăînimaelevilordându-le exemple de viaţă, povestindu-le din experienţapropriesau a altora, rezolvândconflicteleprinblândeţeşisurprinzându-icu reacţiineaşteptate.

Pe de altă parte, următoarelecomportamente nu sunt indicate:

– corectareaelevilorîn public;

– exprimareaautorităţiiprinagresivitate;

– criticaexcesivăşicomparareacopilului cu alţicolegi;

– pedepsireacopiluluifără a da explicaţii;

– lipsa de răbdareşipierdereaafectivităţiipentruelevi;

– încălcareapromisiunilor;

– distrugereasperanţelorşiviselorcopiilor.

Pentrudezvoltareacreativităţiielevilorexistămijloacenespecifice, care nu au legătură cu vreunobiect de învăţământşimetodespecificepentru o anumitămaterie, înfuncţie de conţinutulacesteia.

În prima categorie se includprobele de tip imaginativ-inventiv (li se cerecopiilorsăelaboreze o compunere care are încentru un obiectsimplu – o frunză, un nasture etc.); exerciţiile de tip problematic (eleviitrebuiesăformulezeîntrebăriînlegătură cu obiectecunoscute); exerciţiilecombinate (realizareaunormicicompuneripebazaunortablouri cu diverse scene sauformulareamoraleice se desprindedintr-un astfel de tablou).

Rolulacestormetodenespecificeesteacela de a dezvolta atitudini creative şiaptitudinea de a căutaşigăsiprobleme.

Progresulcreativităţii se realizeazăşiprinmetodeşiprocedeespecifice, de care beneficiazăprocesulinstructiv-educativ: metodele active cum ar fi învăţareaprindescoperire, descoperireadirijată (călătoriilepehartă, continuareauneinuvelesaupovestiri), brainstormingul, sinectica, metoda 6-3-5, metoda„Philips 6-6”, discuţia panel. De asemenea, unrol important îl au metodelemoderne de predare-învăţare, centratepe elev.

De exemplu, printre procedeeleaplicate la clasă pot fi: la cerereaprofesoruluieleviitrebuiesăcreeze o problemăşisă o rezolvesinguri, individual sauîngrup; pot săimaginezeprobleme cu maimultesoluţii; foarteinteresantesuntcălătoriilepehartă la geografie; la literatură pot continua un text (poveste, nuvelă, povestire) folosind un începutdat, personajeleautorului etc.; jocurile de rolactivează imaginaţiaşicapacitatea de a empatiza cu personajul.

Pentru ca stimulareacreativităţiisăaibăloc, estenecesarăcultivarea la elevi a unorcapacităţi:

– valorificareaşidezvoltareaspiritului de observaţie;

– cultivareaflexibilităţiigândirii, a abilităţilorintelectuale care să le permităelevilorsăstabilească dacă o ipotezăestesau nu validă, sărenunţe la celeneproductiveşisăidentificealtele;

– cultivareacurajului de a încercaşi a peseverenţei, precumşidezvoltareaasumăriiriscului;

– dezvoltareafluidităţiiideilorşiasociaţiilorrealizate de eleviprinenumerareaunuinumărcâtmai mare de obiecte, fenomene, procese, elemente de conţinutideatic, înfuncţie de anumitecriteriiprestabilite.

Înconcluzie, pentrueducarea spiritului creative în şcoală este necesară schimbarea modului de gândire tradiţional, a stilului de lucru în clasă, a atitudinii faţă de elevi.

Fizica in context inter si transdisciplinar

Profesor: Băltoiu Doina Ioana

Colegiul Naţional" Anastasescu"

Localitatea Roşiorii de Vede, Judeţul Teleorman

Inter şi Transdisciplinaritatea, este un subiect deosebit de interesant atât din punct de vedere teoretic, cât şi din punct de vedere practic pentru că se referă la modul modern de abordare a unei lecţii didactice în procesul de învăţământ.

.Ştiinţele naturii – fizica, chimia, biologia, geografia, astronomia – sunt universuri greu de cucerit, dar aceasta le face parcă şi mai interesante. Din experienţa de la catedră am observat că elevii învaţă diverse cunoştinţe, dar nu reuşesc să facă legătura cu ceea ce observă în jurul lor. Majoritatea însă nu pot învăţa sau învaţă mecanic, fără a se gândi măcar că ceea ce învaţă sunt fenomene cotidiene, întâlnite la tot pasul şi că şcoala vine tocmai să le explice. Consider că prezentarea diverselor noţiuni într-un mod practic, în ansamblu şi conectate cu experienţa cotidiană contribuie într-o mai mare măsură la buna înţelegere a ceea ce se întâmplă în jurul nostru, la o mai bună înţelegere şi aprofundare a fenomenelor şi la o maturizare intelectuală. În procesul de învăţământ este bine să folosim cât mai multe metode şi mijloace didactice: experimentul, planşele, filmele, problematizarea, demonstraţia, modelarea pe calculator …, pentru că astăzi, graţie progresului tehnic şi informaţional avem la îndemână acest mijloc fascinant de transmitere a cunoştinţelor.

Inter şi Transdisciplinaritatea, este un subiect deosebit de interesant atât din punct de vedere teoretic, cât şi din punct de vedere practic pentru că se referă la modul modern de abordare a unei lecţii didactice în procesul de învăţământ. Ori prin intermediul calculatorului putem simula şi prezenta aceste fenomene astfel încât să poată fi urmărite de fiecare elev.

Interdisciplinaritatea – interacţiunea existentă între două sau mai multe discipline, care se realizează pornindu-se de la simpla comunicare de idei până la integrarea conceptelor fundamentale privind epistemologia, terminologia, metodologia, procedeele, datele şi orientarea cercetării. Organizarea interdisciplinară constă în selectarea unui domeniu din mediul natural şi social şi „gruparea cunoştinţelor derivate din diferite discipline ştiinţifice în funcţie de relevanţa lor pentru cunoaşterea integrală şi acţiunea umană asupra domeniului respectiv"

În educaţie, posibilitatea integrării disciplinare este o provocare, un concept dezbătut în diferite modalităţi: sub aspect interdisciplinar, transdisciplinar, integrare curriculară, predare/ învăţare

tematică ş.a. Prin integrare se înţelege relaţionarea cunoştinţelor dobândite, pentru o înţelegere corectă profundă a fenomenelor, conceptelor şi proceselor întâlnite. Conceptul de integrare ne duce cu gândul la coordonare, îmbinare, reunirea noţiunilor separate în discipline, dintr-un întreg unitar şi armonios întâlnit în natură, în viaţă. Integrarea înseamnă „procesul şi rezultatul procesului prin care elevul interpretează materia care îi este transmisă pornind de la experienţa sa de viaţă şi de la cunoştinţele pe care deja şi le-a însuşit". Predarea învăţarea trebuie să se realizeze într-o manieră interactivă, care să reflecte lumea reală. Din punct de vedere didactic, prin integrare înţelegem asocierea diferitelor obiecte de studiu într-o singură unitate de învăţare.

Abordarea inter şi transdisciplinară a fizicii are ca scop tocmai înţelegerea lumii prezente, care nu se poate realiza prin studiul separat, fără să se realizeze conexiuni şi legături între diversele disciplinele. „Noile educaţii" au o puternică vocaţie inter şi transdisciplinară. Preocuparea pentru o singură disciplină a fost înlocuită cu realizarea unei realităţi complexe a cărei clarificare necesită cooperarea unui întreg evantai de dimensiuni şi perspective ale cunoaşterii.

Obişnuirea elevilor cu responsabilităţi, cu răspunderea privind finalizarea propriei munci şi asigurarea înlănţuirii unor elemente realizate în paralel, îi va pregăti în mod cât se poate de clar pentru o activitate pe care cu siguranţă o vor întâlni în viitor.

Abordarea procesului curricular implică o anumită înţelegere a copilului, considerat ca un întreg, ca o fiinţă unitară, complexă; de aceea curriculum-ul nu trebuie să se adreseze separat unui aspect sau altul al dezvoltării copilului, ci să-l privească pe acesta în integralitatea sa. Curriculum-ul integrat este prezentat de educaţia organizată astfel încât traversează barierele obiectelor de studiu, aducând împreună diferite aspecte ale curriculum-ului în asociaţii semnificative care să se centreze pe ariile mai largi de studiu.

Ştiinţele naturii – fizica, biologia, geografia, astronomia – sunt universuri greu de cucerit, permanent provocatoare. Astăzi, graţie progresului tehnic şi informaţional avem la îndemână un mijloc fascinant de transmitere a cunoştinţelor prin intermediul calculatorului

Abordarea transdisciplinara a fizicii în şcoală se impune din mai multe imperative: omul viitorului trebuie să fie capabil să facă faţă provocărilor cotidiene, să se poată adapta 'din mers' să fie capabil de a se recalifica; în acest context, calificarea disciplinară nu mai este suficientă omului modern pentru a face faţă evoluţiei trepidante a societăţii, a stiinţei, tehnicii şi tehnologiei şi, în al doilea rând, depinde de noi, profesorii de fizică, să facem această disciplină cât mai plăcută elevilor noştri.

Mijloacele de învăţământ reprezintă ansamblul de instrumente, dispozitive, aparate şi materiale produse, adaptate şi selectate în mod intenţionat pentru desfăşurarea procesului instructiv – educativ, în vederea transmiterii şi asimilării informaţiei precum şi a evaluării rezultatelor obţinute, fiind investite în

mod special cu anumite funcţii pedagogice în scopul comunicării, fixării, evaluării şi aplicării practice a cunoştinţelor.

Mijloacele de învăţământ pentru fizică sunt atât cele din dotarea laboratorului, dar şi manualele, culegerile de probleme, tabla şi creta, mijloacele audio – vizuale, mijloacele de calcul, cele de evaluare, mijloacele de învăţământ programat.

Mijloacele audio-vizuale (AV) sunt materialele şi echipamentele tehnice care permit stocarea şi redarea ulterioară a imaginii şi/sau a sunetului,

Mijloacele AV integrate celor tradiţionale lărgesc posibilităţile profesorului şi a elevului în cadrul desfăşurării procesului didactic. Filmul, emisiunile TV, înregistrările pe casete video, CD sau DVD sunt mijloace dinamice, capabile să redea procesele fizice în desfăşurarea lor. Mijloacele statice cuprind proiecţiile de diapozitive, şi videoproiecţiile.

Folosirea acestor mijloace de învăţământ nu exclude pe celelalte, tradiţionale şi, mai ales nu exclude experimentul didactic, de laborator ci, dimpotrivă, îl completează. Împreună, coroborate cu celelalte, diminuează efortul de învăţare al elevilor şi efortul de coordonare a procesului didactic de către profesor.

Filmul didactic sau lecţiile prezentate prin intermediul orel AEL, folosind softuri realizate de firme specializate – SIVECO, INTUITEX, sau lecţii/ modelări de experimente create chiar de către profesor în Flash, PowerPoint sau alte programe sunt cele mai reprezentative.

Dintre mijloacele moderne audio-vizuale se disting: epidiascopul, computerul, casetofonul, filmul didactic de animaţie ş.a. Prin intermediul acestora profesorul prezintă elevilor fenomenele şi procesele fizice care nu pot fi observate datorită dimensiunilor lor reduse sau datorită vitezelor prea mari sau prea mici de desfăşurare

Fizică este considerată de mulţi „regina ştiinţelor”. Regină, pentru că ea este instrumentul cu ajutorul căruia s-au construit noile tehnici şi tehnologii, pentru ca are aplicaţii în industrie, medicină, agricultură. Mulţi dintre marii fizicieni au fost filosofi de renume, iar fizica este cea care permite, atât profesorului, cât şi elevilor, libertate de gândire, de extrapolare, de a fi creativi

Orele de curs la care este folosit calculatorul vor avea cu totul altă interfaţă, intrarea noilor tehnici în învăţământ revoluţionează procesul de instruire. Posibilităţile calculatorului de prelucrare, înregistrare şi regăsire a informaţiei vor induce elevului cunoştinţe şi competenţe la un nivel superior.

În şcoală se pot folosi atât softurile nespecializate, în sensul că au un caracter general, ce poate fi folosit în diverse domenii, cât şi softul educaţional, creat anume pentru folosirea lui la clasă. Softul educaţional este un mijloc de a realiza instruirea prin intermediul calculatorului într-un mod individualizat, interactiv şi dirijat.

Lecţii de fizică asistate de calculator

Modalităţile în care poate fi utilizat calculatorul la ora de fizică sunt multiple. Cele mai simple sunt cele în care folosim pachetul Microsoft Office, dar în continuare voi prezenta în amănunt modelarea pe calculator, în timp real, a experimentelor de fizică folosind Crocodile Physics 605 şi Yenka. Totodată, voi prezenta utilizarea platformei WIZIQ în predarea – învăţarea on-line.

Lecţii de fizică asistate de calculator folosind Crocodile Physics

Este un soft specializat în realizarea de simulărilor de experimente în cadrul orelor de fizică.

În momentul în care este lansat în execuţie Crocodile Physics, pe monitor apare imaginea de început (figura 4-2). Dacă vrem să accesăm o simulare deja existentă, alegem *Content*. Dacă dorim să realizăm o simulare nouă, alegem *New Model*.

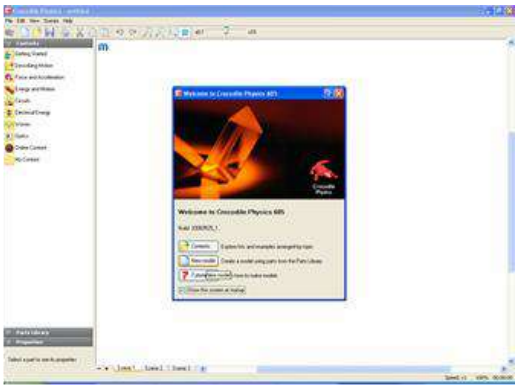
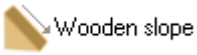

Figura 0-1 Pagina de deschidere ***Crocodile Physics***

Vom realiza o simulare pentru mişcarea pe planul înclinat. Alegem din

,

, opţiunea

, şi de aici luăm un plan înclinat

(figura 4-3).

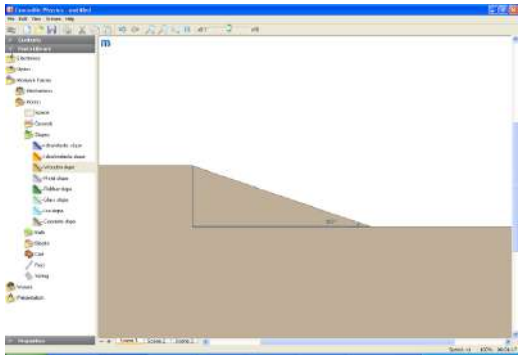

Figura 0-2 Alegerea planului înclinat

Trebuie să aşezăm pe planul înclinat un corp. Pentru aceasta, selectăm

şi alegem pentru început unul din lemn

, pe care îl aşezăm pe plan (figura 4-4).

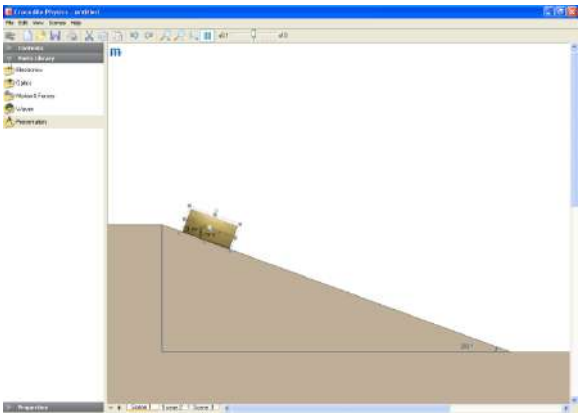

Figura 0-3 Desenarea corpului pe planul înclinat

Putem defini proprietăţile corpului, prin intermediul meniului *Properties* (figura 4-5).

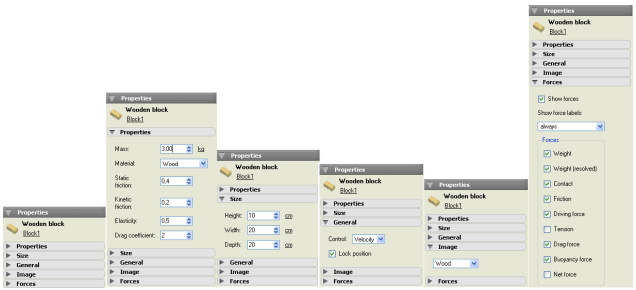

Figura 0-4 Meniul ***Properties***

Dacă bifăm şi *Net force* din opţiunea *Force*, va fi reprezentată şi forţa rezultantă $\vec{R}$

$$\vec{R} = \vec{G_t} - \vec{F_f} \qquad 0.1$$

unde

$$G_t = mg \cdot \sin\alpha = 10.07\,N \qquad 0.2$$

este valoarea greutăţii tangenţiale,

$$F_f = \mu \cdot N = \mu \cdot G_n = 5.52\,N \qquad 0.3$$

este valoarea forţei de frecare,

$$G_n = mg \cdot \cos\alpha = 27.60\,N \qquad 0.4$$

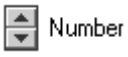
este valoarea greutăţii normale, iar

$$\mu = tg\phi \qquad 0.5$$

este coeficientul de frecare la alunecare, unde ϕ este unghiul planului înclinat pentru care mişcarea este uniformă.

$$R = 10.07N - 5.52N = 4.53N \qquad 0.6$$

Pentru a putea modifica anumite proprietăţi ale corpului sau ale planului înclinat, apelăm

, iar de aici selectăm

, pe care îl aducem pe spaţiul de lucru prin tehnica *Drag and Drop*. Dacă plasăm mouse-ul deasupra
, observăm ca acesta se transformă din săgeată în mânuţă; în acest moment, legăm caseta de proprietăţi de obiectul pe care dorim să îl definim (figura 4-6).

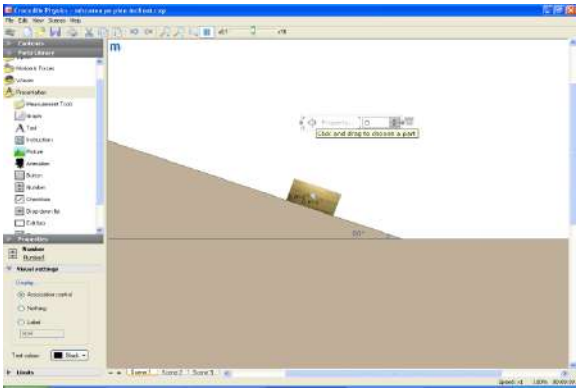
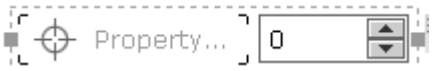
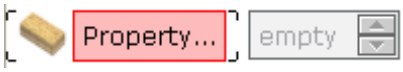
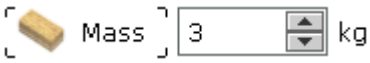

Figura 0-5 Caseta de proprietăţi

Presupunem că dorim să modificăm proprietăţi ale corpului; în urma acestei operaţii, caseta

devine

, iar noi, prin clik pe caseta înroşită, putem defini una din proprietăţi – alegem masa, iar în casetă apare

(figura 4-7).

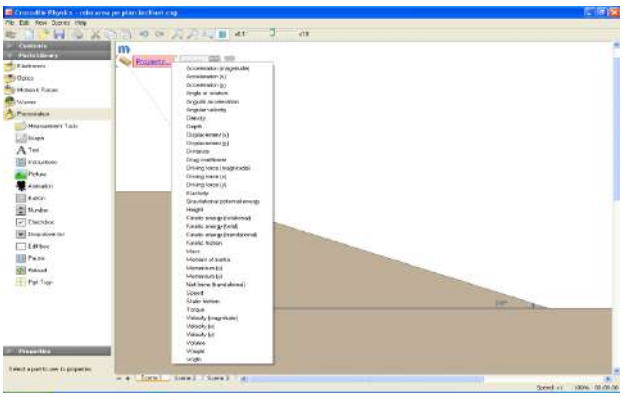

Figura 0-6 Definirea proprietăţilor corpului în casetă

Pentru a putea varia unghiul planului înclinat, procedăm în mod similar cu operaţia de definire a masei corpului. La fel procedăm şi pentru definirea vitezei corpului pe axa Ox, respectiv Oy.

Pentru a rula ceea ce am realizat până acum, apelăm *Run* prin caseta . Pentru a regla viteza de derulare a simulării, folosim

.

Dacă apelăm , în dreapta casetei se derulează un *Pop up*, unde selectăm Motion. În stânga ecranului, alegem din Properties - Visual settings şi bifăm Origin. În cest moment pe ecran este desenat un sistem cartezian de axe, a cărui origine o putem plasa acolo unde dorim, respectiv în colţul triunghiului dreptunghic care imaginează planul înclinat (figura 4-8).

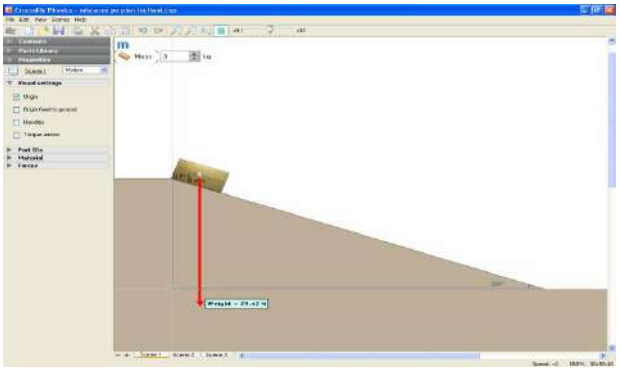

Figura 0-7 Trasarea sistemului cartezian de axe

Din caseta Material putem selecta materialul din care este realizat corpul şi densitatea acestuia, valoarea forţei de frecare statice, a forţei de frecare la alunecare, elasticitatea, fluidul în care are loc mişcarea – respectiv aer (figura 4-9). Din caseta Forces (figura 4-10, 4-11) putem defini culorile de afişaj ale forţelor care apar în timpul deplasării.

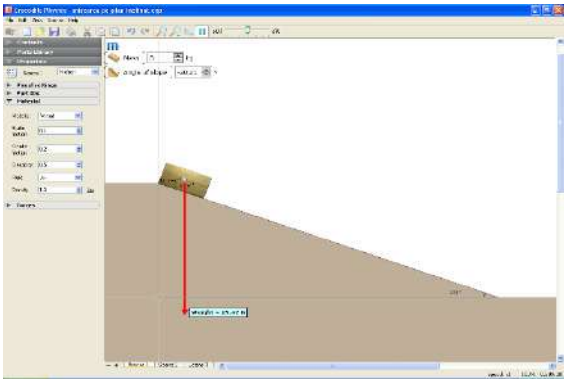

Figura 0-8 Alegerea caracteristicilor

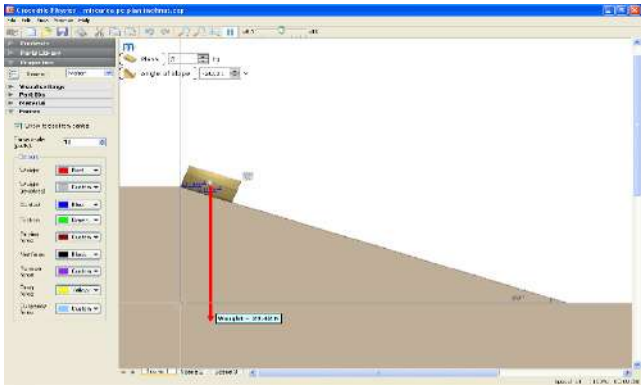

Figura 0-9 Definirea culorilor de afişaj pentru forţe

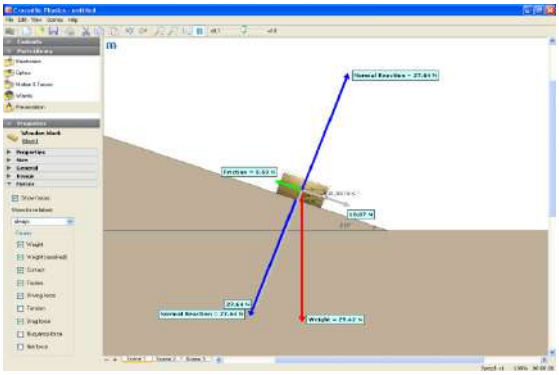
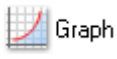

Figura 0-10 Reprezentarea forţelor care apar în timpul mişcării corpului pe planul înclinat

Vrem să studiem conservarea energiei mecanice a corpului care se deplasează pe planul înclinat pentru aceasta vom trasa un grafic. Din

alegem

, şi de aici

. Prin tehnica *Drag and Drop* aducem graficul pe spaţiul de lucru (figura 4-12) .

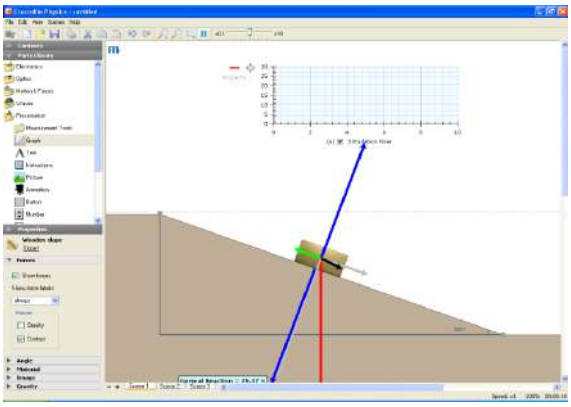

Figura 0-11 Graficul pe spaţiul de lucru

În continuare vrem să definim mărimile care vor fi trasatede grafic (figura 4-13).

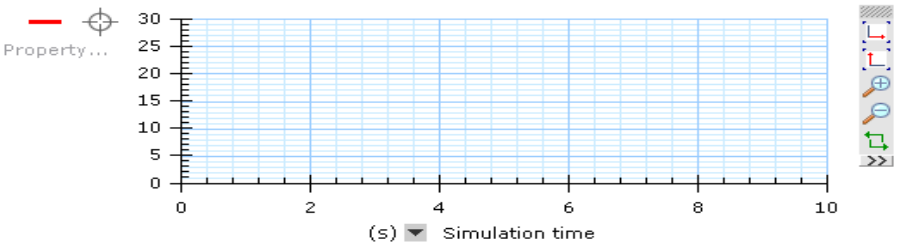

Figura 0-12 Graficul

Dacă plasăm mouse-ul în partea dreaptă a acestuia, va fi vizibil meniul prin intermediul căruia putem regla parametrii axelor Ox şi Oy, respectiv lupa, astfel încât graficul să fie uşor de interpretat. Când vrem să reluăm desenarea graficului, apelăm . Meniul ne deschide un alt meniu ascuns, cu ajutorul căruia putem opera modificări la nivelul graficului (figura 4-14).

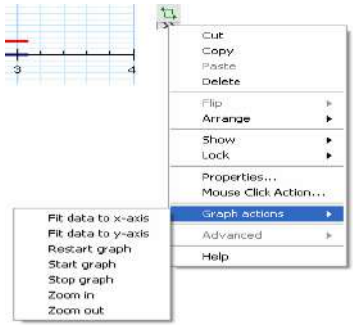

Figura 0-13 Meniu cu ajutorul căruia putem modifica diverse caracteristici ale graficului.

Unim din caseta de proprietăţi Property... şi corpul situat pe plan; în acest moment, caseta de proprietăţi îşi schimbă aspectul Property... . Dacă facem click stânga pe *Property*, se desfăşoară un *Pop-up*, din care putem alege o mărime fizică – în cazul nostru, energia potenţială (figura 4-15).

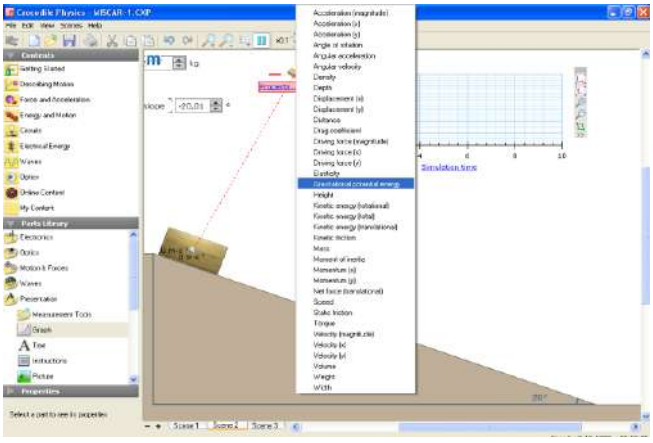
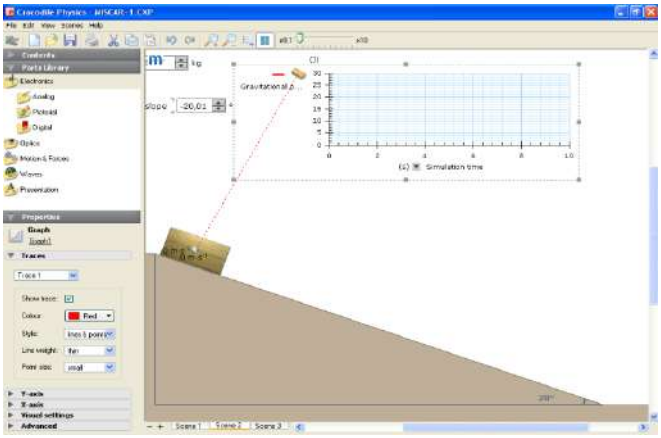

Figura 0-14 Definirea parametrilor graficului

Pentru a putea trasa şi energia cinetică a corpului în timpul mişcării pe planul înclinat, selectăm graficul (iar acesta ne va apărea încadrat de un dreptunghi punctat), iar în partea stângă a ecranului vom putea

defini proprietăţile acestuia (fig.4-16).

,

Figura 0-15 Definirea proprietăţilor graficului

Din Traces - Trace 1 alegem Trace 2, iar sub energia potenţială ne va apărea o nouă casetă de proprietăţi Property..., prin intermediul căreia, în mod similar, definim energia cinetică.

În acest moment putem spune că simularea experimentului este completă.

Trebuie să punem un titlul muncii realizate până acum. Din Parts Library, Presentation, alegem Text şi, prin aceeaşi tehnică *Drag and Drop*, aducem o casetă de text pe spaţiul de lucru (figura 4-17).

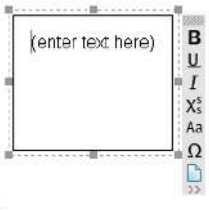

Figura 0-16 Caseta de text pe spaţiul de lucru şi meniul pentru formatare.

Dacă mişcăm mouse-ul în dreapta casetei, va fi vizibil meniul pentru formatarea textului. Tastăm în interiorul casetei "**Mişcarea corpului pe planul înclinat. Conservarea energiei Mecanice**"

Pentru a putea vedea simularea pe întreg ecranul tastăm **F11**, sau din *View* alegem *Full Screen*. În acest caz, este necesar să avem butonul de control Pause pe ecran. Acest buton îl gasim în Parts Library, Presentation,

Lecţii de fizică asistate de calculator folosind Yenka

Yenka seamănă mult cu Crocodile Physics, dar este mai performant, deoarece are mai multe facilităţi puse la dispoziţia utilizator

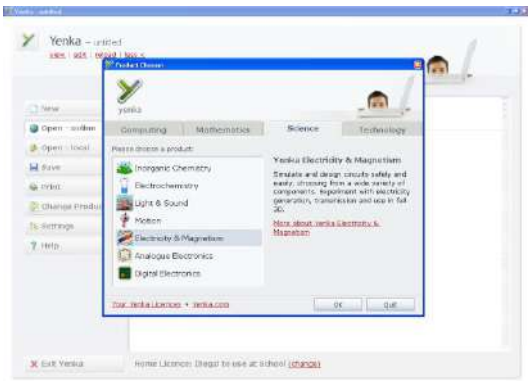

Figura 0-17Lansarea în execuţie

Modelarea pe calculator în experimentele de fizică - Circuite electrice simple

Considerăm doi rezistori legaţi în paralel, conectaţi la o baterie ideală (figura 1-13); în această situaţie, căderea de tensiune pe fiecare dintre ei va fi egală cu tensiunea sursei.

[1] $U = U_1 = U_2$

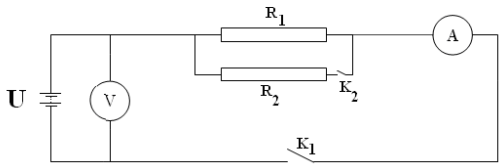

Figura 0-18

Condiţii experimentale

Se foloseşte kitul pentru electrocinetică. Experimentul se desfăşoară frontal, sau pe grupe de elevi.

Condiţiile informatice

Softul folosit este Yenka, dedicat simulărilor matematice şi experimentelor pentru ştiinţe.

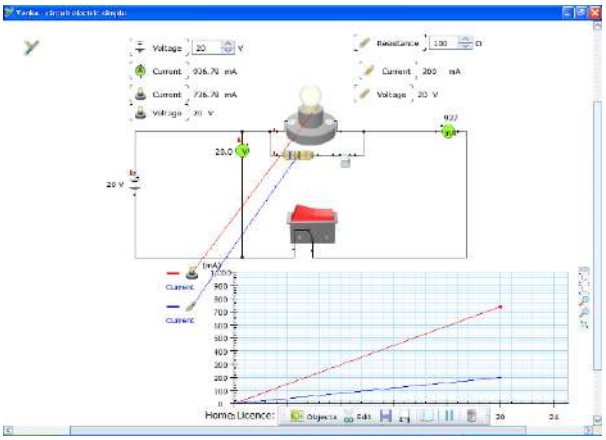
Metode didactice folosite

Explicaţia, conversaţia, experimental de laborator, demonstraţia, învăţarea prin descoperire, modelarea pe computer.

Desfăşurarea lecţiei:

- Profesorul verifică tema pentru acasă şi cunoştinţele predate anterior.

- Se face legătura cu noua lecţie
- Profesorul şi elevii desfăşoară activitatea experimentală de laborator. Elevii exersează, observă şi trag concluziile.
- Profesorul va ajuta la generalizarea observaţiilor şi a concluziilor.
- Se începe activitatea de simulare pe calculator a experimentelor efectuate practic (figura 4-26, figura 4-27).
- Profesorul scrie pe tablă ecuaţiile, desenează graficele, iar elevii completează în caietele de notiţe
- Elevii identifică aplicarea în practică a legilor învăţate
- Se realizează conexiunea inversă.

$I_1 = 736.78mA$

$I_2 = 200mA$

$I = I_1 + I_2 = 936.78mA$

$U = U_1 = U_2 = 20V$ - adevărat

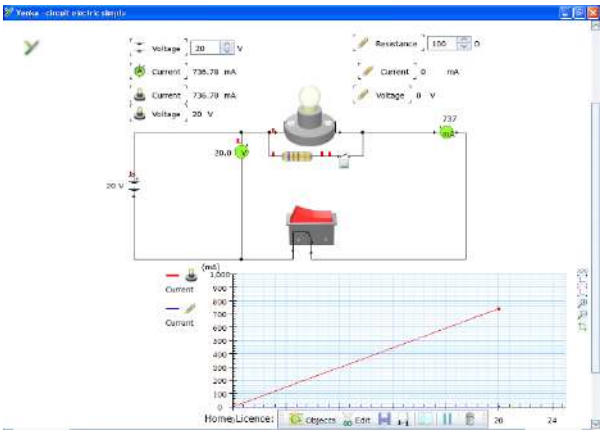

Figura 0-19

Când întrerupătorul K_2 este deschis, putem observa în figura 4-34 că $I = I_1 = 736.78mA$, deoarece

$I_2 = 0mA$

Meditaţii la fizică online

Platforma WIZIQ – o platformă prietenoasă şi cu multe facilităţi pentru toate disciplinele dar în special pentru predarea – învăţarea – aprofundarea noţiunilor de fizică, ştiind faptul că aici avem nevoie şi de facilităţi de redactare de formule şi de realizare de grafice.

Platforma WIZIQ

WIZIQ este o platformă educaţională Web 2.0, simplă şi relevantă, care poate schimba modalitatea de colaborare, atât în mod sincron, cât şi în mod asincron, a profesorilor şi elevilorlor Profesorul unei clase virtuale poate folosi diverse mijloace de învăţământ precum tabla , prezentări PowerPoint, Word, PDF, filme, audio şi video conferinţe, chat, precum şi înregistrarea lecţiei pentru vizionarea ei ulterioară.

Concluzii

Abordarea transdisciplinară a fizicii în şcoală se impune din mai multe imperative: omul viitorului trebuie să fie capabil să facă faţă provocărilor cotidiene, să se poată adapta „din mers” să fie capabil de a se recalifica; în acest context, calificarea disciplinară nu mai este suficientă omului modern pentru a face faţă evoluţiei trepidante a societăţii, a ştiinţei, tehnicii şi tehnologiei şi, în al doilea rând, depinde de noi, profesorii de fizică, să facem acest obiect cât mai plăcut elevilor noştri. Este cunoscut de toată lumea faptul că obiectul fizică este foarte greu înghiţit de elevii noştri, iar acest fapt este demonstrat de numărul mic de absolvenţi care îşi aleg ca probă de examen la bacalaureat, acest obiect.

Disciplinaritatea, pluridisciplinaritatea, interdisciplinaritatea şi transdisciplinaritatea sunt cele patru săgeţi ale unuia şi aceluiaşi arc: cel al cunoaşterii.” (Figura 6-1)

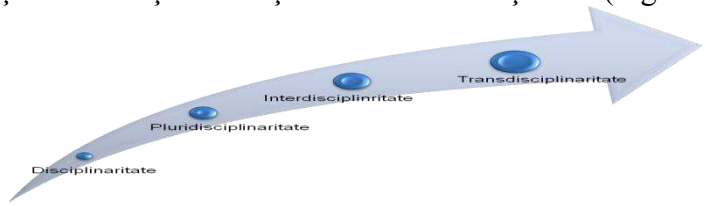

Figura 0-1 Arcul cunoaşterii

Deoarece sunt profesoară de fizică mi-am dorit întotdeauna ca elevii mei să îndrăgească obiectul pe care-l predau şi să-l înveţe cu plăcere.

Fizica este prin excelenţă un obiect experimental, dar multe din fenomene sunt fie prea rapide pentru a putea fi studiate şi înţelese pe deplin, fie nu se pot realiza într-un laborator şcolar..

Activităţile didactice în care este inclus calculatorul duc la creşterea motivaţiei elevilor la învăţarea fizicii (şi a altor discipline desigur), oferă sugestii alternative pentru organizarea procesului de predare/ învăţare, în abordarea unor teme de fizica, încurajează gândirea creativă şi critica, dezvoltă abilităţile elevilor pentru prezentarea informaţiei şi, nu în ultimul rând dezvoltă îndemânări de procesare complexă a informaţiei.

O lecţie bună, succesul ei este realizat atunci când profesorul şi elevii lucrează împreună. „învaţă" împreună. O lecţie poate fi considerată reuşită atunci când elevii înţeleg conceptele şi le folosesc în exerciţii, probleme şi sunt capabili să le aplice în viaţă; majoritatea cunoştinţelor învăţate se regăsesc în viaţa de zi cu zi, îşi găsesc aplicaţiile acolo

Profesorul trebuie să stârnească interesul elevilor, pentru a evita pasivitatea, lecţia trebuie să fie dinamică, economisind timp şi efort, dar realizând o învăţare sistematică, profundă, care să contribuie la creşterea maturităţii de gândire a acestora.

Bibliografie

1. Bocoş Muşata, Albulescu I., Chiş V., Stan Cristina, (coordonatori), [2009] - Tradiţii, valori şi perspective în ştiinţele educaţiei, Bostan, Carmen-Gabriela, Demersuri didactice transdisciplinare ce favorizează învăţarea activă fizicii, Colecţia Ştiinţele Educaţiei, Ed. Casa Cărţii de Ştiinţă, Cluj-Napoca;

2. Cerghit I. (coordonator), [1980], Perfecţionarea lecţiei în şcoala modernă, Editura EDP, Bucureşti;

3. Malinovschi V. , [2003], Didactica Fizicii, E.D.P., R.A., Bucureşti;

4. Nicolescu B., [1999], Transdisciplinaritatea (manifest), Editura Polirom, Iaşi;

5. http://basarab.nicolescu.perso.sfr.fr/ciret/ro/chartro.htm;

Importanta metodelor interactive în eficientizarea învățării

Profesor învățământul primar: Vâlcu Mirela Cristina

Școala Gimnazială Călmățuiu de Sus,

Localitatea Călmățuiu de Sus, Județul Teleorman

Învăţământul românesc parcurge o etapă dinamică a schimbărilor care obligă cadrul didactic să se adapteze, să găsească noi metode şi modalizăţi pentru a realiza obiectivele propuse la obiectul de învăţământ la care predă.

Ca şi în alte domenii şi în învăţământ au loc transformări rapide pornind de la crearea mediului de învăţare care poate eficientiza tehnicile de învăţare şi de muncă intelectuală. Reforma din sistemul de învăţământ are ca obiective schimbarea mentalităţii şi formarea unor dascăli reflexivi în abordarea metodelor utilizate în predarea la clasă.

Sursele de informare pentru copii sunt multiple, de aceea profesorul trebuie să găsească noi căi, ”metode”, prin care aceştia să fie atraşi în actul educaţional ca participanţi activi şi interesaţi.

Profesorul trebuie să se preocupe mereu de perfecţionarea metodelor şi procedeelor de predare – învăţare, a stilului de muncă. El trebuie să fie preocupat de tot ce este nou, deosebit şi interesant, atât în specialitatea sa cât şi în inovările apărute în domeniul pedagogiei.

Prin folosirea metodelor interactive de grup li se dezvoltă copiilor gândirea critică, democratică. Copilul înţelege că atunci când participă la activitatea de învăţare are o responsabilitate şi că participarea lui este importantă atât pentru el cât şi pentru grupul din care face parte.

Aceste metode interactive implică mult tact din partea profesorului deoarece trebuie să-şi adapteze stilul didactic în funcţie de nivelul clasei la care se predă, ţinând seama de particularităţile individuale ale fiecăruia.

Prin folosirea metodelor interactive se va îmbunătăţi calitatea procesului instructiv - educaţional, contribuind la o reală valoare activ - formativă asupra personalităţii elevului.

Obiectivele metodelor interactive sunt multiple, dintre acestea vom numi doar câteva:

- Însuşirea unor cunoştinţe şi deprinderi prin activităţi de cooperare;
- Promovarea unor activităţi didactice moderne, centrate atât pe grup cât şi pe elevi;
- Dobândirea de elemente ale muncii intelectuale prin participarea activă;
- Implicarea activă şi creativă în vederea stimulării gândirii;
- Formarea de deprinderi de a lucra în echipă şi de a conştientiza rolul important pe care îl are;

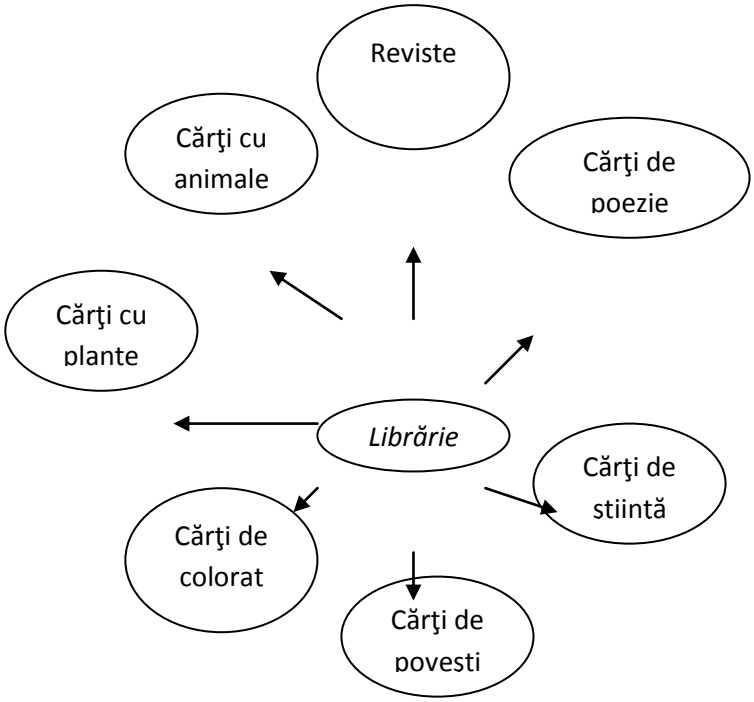
- A şti să identifice anumite probleme şi să facă conexiuni cu anumite cunoştinţe acumulate la diferite obiecte de studiu;
- Prin metodele interactive se promovează autonomia fiecărui copil, dar şi munca prin cooperare.

Prin atingerea acestor obiective, copilul de azi va fi adultul de mâine care va putea să se adapteze situaţiilor noi în care va fi pus, va căpăta încrederea de a merge mai departe, va deveni responsabil, va învăţa să înveţe, să găsească soluţii la probleme, să fie creativ, tolerant, cooperant, să se exprime liber, să evalueze alternative şi să ia decizii.

Metodele interactive de grup pot fi folosite în toate momentele lecţiei. Ele pot fi metode de predare – învăţare, de fixare, consolidare, evaluare, creaţie, de cercetare, etc.

Dintre cele mai utilizate sunt: predarea reciprocă, lotus, cubul, ciorchinele, braistormingul.

- **Predarea reciprocă** – este metoda prin care copilul este pus în situaţia de a prezenta în faţa clasei anumite pasaje din lecţie, de a răspunde întrebărilor celorlalţi sau de a pune întrebări. Prin punerea elevului în postura de profesor care predă sau expune altora, se diminuează distanţa elev – profesor, creând un climat favorabil învăţării.
- **Tehnica Lotus (Floarea de nufăr)** – este o metodă interactivă de lucru care dă posibilitatea de a stabili relaţii între noţiuni pe baza unei teme principale din care pot deriva alte teme. Este o metodă care stimulează inteligenţele multiple.

Etapele tehnicii: • construirea diagramei;

• scrierea temei centrale în centrul diagramei;

• completarea în petalele lotusului a ideilor care derivă din tema centrală, în sensul acelor de ceasornic;

• folosirea ideilor deduse ca noi teme centrale pentru următoarele petale;

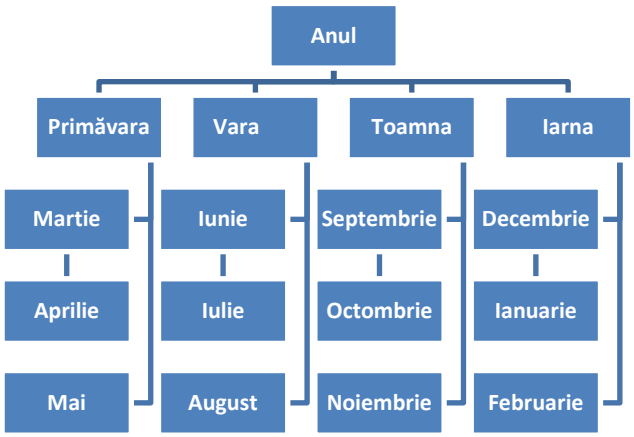
• trecerea în diagramă;

• etapa evaluării ideilor.

• **Cubul** - este o metodă interactivă prin care se vizează descrierea, analiza, comparaţia, asocierea şi argumentarea. Cubul are pe toate cele 6 feţe câte o sarcină de lucru pe care copiii trebuie să o îndeplinească.

• **Ciorchinele** - este o metodă care exersează gândirea liberă a copiilor, facilitează realizarea unor conexiuni între idei, actualizând cunoştinţele anterioare.

„Circhinele" este o metodă prin care creativitatea elevului poate fi dirijată, când profesorul stabileşte criteriile pe baza cărora elevii vor completa „ciorchinele" sau poate fi semidirijată când elevul îşi stabileşte singur reţeaua.

• **Braistormingul** - sau „asalt de idei" , „ furtună în creier" – este o metodă de stimulare a creativităţii prin care se emană cât mai multe idei pentru soluţionarea unei probleme.

Principiile pe care se bazează braistormingul sunt: „amânarea judecăţii" şi „ amânarea – creşte cantitatea".

Metoda urmăreşte mai multe etape dintre care cea mai importantă este etapa emiterii de idei.

Metodele activ – participative prezintă următoarele avantaje:

- dezvoltă gândirea critică şi motivaţia pentru învăţare;
- elevul devine coparticipant la propria formare;
- se afirmă individual şi în echipă;
- dezvoltă motivaţia pentru învăţare;
- antrenează elevii în activităţi de creaţie şi cercetare.

Prin folosirea acestor metode interactive se conferă activităţii o individualizare, o specificitate care devine o adevărată aventură a cunoaşterii în care copilul este participant activ. Aplicarea acestor metode solicită timp, diversitate de idei, angajare în acţiune, responsabilitate didactică şi încrederea în capacitatea personală de a le aplica eficient în procesul de învăţământ.

Bibliografie:

1. Cucoş, C. - 1996 – ”Pedagogie”, Editura Polirom Iaşi;

2. Dragomir, M. - 2002 – ”Managementul activităţilor didactice – eficienţă şi calitate”, Editura Eurodidact, Cluj Napoca;

3. Ionescu, M. - 1995 – ”Didactica modernă”, Editura Dacia, Cluj Napoca.

Jocul, activitate fundamentală în grădiniță

Profesor învățământul preşcolar : Iancu Veronica Mihaela
Gradinita P.N Nr. 1 Călmăţuiu de Sus
Localitatea Calmatuiu de Sus, Judeţul Teleorman

Jocul este activitatea care dă specific copilăriei şi care îşi găseşte motivaţia şi împlinirea în sine însuşi. Spre deosebire de învăţare, nu ţinteşte în mod explicit obţinerea de noi cunoştinţe sau alte produse ale învăţării iar în comparaţie cu munca, jocul nu are ca finalitate obţinerea unor bunuri materiale.

Este necesar, pentru aceasta, să se utilizeze, în desfăşurarea procesului de învăţământ, cele mai eficiente cai, cele mai variate metode şi mijloace care să asigure şi să stimuleze în acelaşi timp, creşterea ritmului de însuşire a cunoştinţelor.

Aşadar, ca educatoare, am încercat să creez un proces de învăţare lejer, în care copilul să înveţe lucruri noi stabilindu-şi singur, în grup, dirijat din umbră de mine, temă, subiectul învăţării, pentru că aşa cum spunea F. Froebel, scopul educaţie şi instrucţiei este de a scoate din ce în ce mai multe informaţii de la individ, decât de a introduce din ce în ce mai mlte informaţii în mintea acestuia.

Este necesar ca în activitatea cu preşcolarii educatoarea să dea dovadă de flexibilitate şi creativitate în abordarea situaţiilor didactice, pentru a evita rutină şi a acţiona pentru transformarea învăţământului care încă se bazează pe informaţie, pe reproducerea ei, într-un învăţământ global, integrat şi creativ, bazat pe educaţie, pe formare.

Motivele care m-au determinat să aleg jocul şi învăţarea ca instrumente de instruire şi educare dominante în activitatea zilnică din grădiniţă sunt multiple. Cel mai important dintre ele mi se pare a fi acela că ele corespund perfect particularităţilor de vârsta ale preşcolarilor.

Jocul stimulează interesul şi curiozitatea preşcolarului, favorizând acumularea unei mari cantităţi de cunoştinţe într-un timp redus şi aparent fără efort.

Prin joc copilul învaţa cu plăcere, devine interesat faţă de activitatea care se desfăşoară. Cu timpul, jocul schimba comportamentul unor copii timizi, nesiguri. El stimulează şi modelează procesele afectiv-emotionale, îmbogăţind viaţa afectivă a copiilor şi ajutându-i să-şi stăpânească emoţiile.

Prin joc copilul ne dăruieşte tot ce are el mai bun, atât că forţe fizice, cât şi că valori morale. El contribuie la formarea personalităţii copilului şi creează o ambiantă de cooperare.

Datorită conţinutului său practic, jocul didactic pare a fi cel mai eficient mijloc de activizare a întregii grupe de preşcolari, potrivit formării deprinderilor practice elementare şi de muncă organizată, dezvoltând spiritul de echipă, de întrajutorare.

Se poate considera că jocurile constituie o adevărată şcoală de educaţie a conduitei, a fanteziei şi imaginaţiei. Ele formează atenţia, spiritul de observaţie şi redare (povestire), perseverenţă, îndemânarea, ordinea, abilitatea, perspicacitatea, promptitudinea, contribuind astfel la dezvoltarea şi antrenarea capacităţilor fizice şi intelectuale şi a trăsăturilor de caracter.

Jocul reprezintă în acelaşi timp, o activitate în procesul căreia se modelaza dimensiunile etice ale conduitei. Cinstea, corectitudinea, onestitatea au în joc un caracter dominant.

Folosit cu pricepere şi cu tact pedagogic, jocul reuşeşte să înlăture şi să prevină rămânerea în urmă la învăţătură a preşcolarilor cu o înţelegere mai greoaie.

Toţi marii psihologi şi pedagogi au acordat o importanţă deosebită jocului în formarea şi dezvoltarea copilului pentru viaţă.

J. Chateau spunea despre copilărie că aceasta este "ucenicia necesară vârstei mature şi nu putem ignora din această perioadă jocul - acest impuls irezistibil prin care copilul îşi modelează el singur propria statuie."

A. J, Makarenko afirma că ,,jocul îl pregăteşte pe copil pentru munca de mai târziu", Ed. Claparede spunea că ,,jocul pregăteşte viitorul, satisfăcând necesităţile prezente."

Toate acestea mi-au întărit convingerea că folosind jocul în procesul instructiv-educativ voi reuşi să cunosc mai uşor şi mai bine personalitatea copiilor încă de la grupa mică şi contribuţia pe care

aceasta o aduce în instruirea şi educarea acestora, mă va ajuta să clădesc mai uşor întregul edificiu al cunoaşterii pe care preşcolarii să-l dobândească cu uşurinţă şi plăcere.

Deoarece grădiniţa este instituţia specializată în formarea fizică şi intelectuală a copiilor, ea trebuie să cultive jocul şi învăţarea ca forme dominante de organizare a activităţii, prin care se clasifica şi se lărgeşte orizontul vieţii copilului şi nu ca simple momente recreative.

Copiii trebuie să înveţe jucându-se căci jocul este activitatea prin care copilul cucereşte încredere în forţele sale. De aceea învăţarea apare frecvent în împletirea cu jocul la această vârstă. În programul zilnic al preşcolarilor intervin schimbări impuse de de ponderea pe care o are acum grădiniţă, schimbări care nu diminuează însă dorinţa de joc, jocul rămânând o problemă majoră a întregii copilării.

În familie, jocul se desfăşoară într-o manieră distractivă, devenind un mijloc plăcut de petrecere a timpului liber. La grădiniţă, acesta este înlocuit cu jocul didactic şi cu elemente de joc, favorizând astfel adaptarea cu uşurinţă a preşcolarilor la activitatea dominantă – învăţarea.

Am organizat jocuri didactice la toate activităţile, în orice moment al acestora, în funcţie de obiectivele urmărite, considerându-le mijloace preţioase de învăţare.

Ştiind că jocul este formă de organizare, metoda şi procedeu, am folosit des metodele interactive, considerându-le jocuri cu multiple valente formativ-informative ce se răsfrâng asupra minţii şi personalităţii copilului. Ele sunt mijloace prin care se formează şi se dezvolta priceperile, deprinderile, capacităţile copiilor de a folosi roadele cunoaşterii transformând exteriorul în facilitate interioare, formându-şi caracterul şi dezvoltându-şi personalitatea. Am constatat că preşcolarii s-au implicat mai mult în învăţare decât în abordările frontale sau individuale, au manifestat dorinţa de a împărtăşi şi celorlalţi ce au experimentat. Dacă copiilor nu li se acorda ocazia discuţiei, a investigaţiei, a acţiunii, învăţarea nu are loc.

Relaţia între învăţarea sistematică şi joc constitue suportul pe care se sprijină întreaga munca instructiv-educativa din grădiniţă.

Mi-am propus în această lucrare să prezint factorii care participă la pregătirea copilului, la integrarea lui în activitatea şcolară - marele deziderat al învăţământului preşcolar şi să scot în evidenţă respectarea dreptului copilului la joc şi prin această activitate ludică la învăţare.

Bibliografie:

1. Colecţia „Cathedra”, *„Cunoasterea copilului preşcolar, Revista de Pedagogie”*, Bucureşti, 1992;

2. Cerghit I. „ *Metode de învăţământ”, E. D. P., Bucureşti*, 1976.

3. Cosmovici, Andrei şi Luminiţa Iacob, *Psihologie şcolară*, Ed. Polirom, Iaşi, 1999

4. Cucoş, Constantin şi colaboratorii, *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi gradele didactice*, Editura Polirom, Iaşi, 1998

Educația prin joc în învățământul primar

Prof. înv. primar: Voicu Popescu Corina

Şcoala Gimnazială Nr. 5 Alexandria , Teleorman

Prof. înv. Primar: Popescu Diana

Şcoala Gimnazială Buzescu , Județul Teleorman

Jocul didactic

Folosirea jocului didactic în procesul de predare învăţare îmbină utilul cu plăcutul, iar actul didactic devine mai atractiv, mai interesant. Jocul didactic se poate organiza cu succes în învăţământul primar la toate diciplinele şcolare, în orice moment al lecţiei, prin care se urmăreşte fie dobândirea unor noi cunoştinţe, fie consolidarea şi fixarea acestora, fie verificarea şi aprecierea nivelului de pregătire al elevilor.

Eficienţa jocului didactic, depinde de cele mai multe ori de felul în care învăţătoarea ştie să asigure o concordanţă între tema jocului şi materialul didactic existent, de felul în care ştie să folosească cuvântul ca mijloc de îndrumare al elevilor prin întrebări, indicaţii, explicaţii, aprecieri. Jocurile didactice sau exerciţiile – joc, îmbrăcând o haină atractivă, trezesc interesul şcolarului pentru îndeplinirea sarcinilor didactice şi întreţin efortul necesar executării lui. Ele se pot desfăşura în multiple variante. Variantele pot cuprinde sarcini asemănătoare dar diferenţa fiind dată de gradul de dificultate în funcţie de vârsta sau nivelul cunoştinţelor.

Cercetând impactul jocului didactic asupra însuşirii corecte a normelor gramaticale, am pornit de la următoarea ipoteză: utilizând jocuri didactice în lecţiile de comunicare există posibilitatea sporirii eficienţei acestei lecţii prin angajarea motivaţiei intrinseci. Prin jocuri didactice (prelucrate sau create) am solicitat elevii clasei la acelaşi efort mintal pe care l-ar fi făcut într-o activitate didactică obişnuită: să observe, să recunoască, să denumească, să explice, să clasifice, să transforme, să compună, cu deosebirea că în joc elevii au efectuat aceste operaţii într-o formă plăcută, atractivă, mobilizându-şi toate rezervele pentru îndeplinirea sarcinilor jocului.

Exemplu : „ Ce ştii despre mine?”

Obiective : consolidarea deprinderii de a folosi corect pronumele personal la numărul singular utilizând corect formele flexionare ale părţilor de vorbire în cadrul propoziţiilor construite; activizarea

vocabularului şi îmbogăţirea expresivităţii limbajului în diverse situaţii de comunicare; dezvoltarea operativităţii şi flexibilităţii gândirii; educarea atenţiei.

Sarcina didactică : găsirea unor răspunsuri la întrebările puse de conducătorul jocului, utilizând pronumele personale la numărul singular.

Regula jocului prezintă numai folosirea pronumelui, nu a numelor proprii.

Elevii se învârtesc în cerc, iar la rostirea întrebării „ Ce ştii despre mine ?", elevul numit are sarcina de a formula o propoziţie în care să se arate o însuşire a conducătorului jocului, folosind pronumele personal cerut („ *Eu* ştiu că *tu* eşti un băiat harnic.")

Dacă răspunsul a fost corect, acest copil se adresează clasei:" Ce mai ştiţi despre *el*?" („*El* scrie ordonat".)

Conducătorul jocului este schimbat de al doilea elev dacă acesta a răspuns corect.

Ca o primă şi însemnată concluzie se poate spune că efectele cele mai importante ale aplicării jocului didactic sunt cele pe care le simte elevul. Contribuţia jocului în activizarea, intensificarea activităţii de învăţare a elevului, este remarcabilă, stimulând dezvoltarea capacităţii intelectuale, sporindu-i încrederea în forţele proprii.

Interesante prin natura lor de joc al minţii (memoriei, gândirii, imaginaţiei), cu caracter numai aparent distractiv, sunt mijloacele tehnice moderne, cum ar fi : *careurile cu cuvinte încrucişate*, *aritmografele, monoverbele* etc. Aceste mijloace pătrund din ce în ce mai mult în procesul didactic actual, introducând în lecţii elementele de surpriză, înviorând procesul didactic. Locul utilizării lor e mai nimerit în momentele de retenţie şi transfer a cunoştinţelor în lecţiile de învăţare de noi cunoştinţe, dar mai cu seamă în lecţiile de recapitulare şi de formare de priceperi şi deprinderi.

Strategii didactice interactive

Educatoare: Ciufu Oana Valentina

Gradinita cu PN Nr. 6

Localitatea Rosiori de Vede, Judetul Teleorman

Termenul de strategie îşi are originea,,într-un cuvânt gecesc cu semnificaţia de generalitate şi până de curând a avut un înţeles strict militar:arta planificării şi conducerii războiului".(Strategie,ghid propus de The Economist Books,1998.p.165)

În sens general,strategia se referă la conducerea (managementul) căilor,a metodelor imlpicate ăntr-o activitate ăn vederea atingerii unui scop.

În viziunea noastră,strategia didactică este modalitatea eficientă prin care profesorul îi ajută pe elevi să acceadă la cunoaştere şi să-şi dezvolte capacităţile intelectuale,priceperile, deprinderile,aptitudinile,sentimentele şi emoţiile.

Ea se constituie dintr-un ansamblu complex şi circular de metode,tehnici,mijloace de învăţământ şi forme de organizare a activităţii,complementare,pe baza cărora profesorul elaborează un plan de lucru cu elevii,în vederea realizării cu eficienţă a învăţării.

Analizând poziţia cadrului didactic ăn faţa problemelor instruirii şi ale învăţării,profesorul Ioan Neacşu afirmă că ,,educatorii sunt solicitaţi astăzi,în mod continuu,să promoveze ănvăţarea eficientă.Şi nu orice învăţare eficientă,ci una participativă,activă şi creativă."(1990,p.12)

În cadrul învăţării interactiv-creative,elevul descoperă,inferează,imaginează,construieşte şi redefineşte sensurile,filtrându-le prin prisma propriei personalităţi şi solicitând procesele psihice superioare de gândire şi creaţie.Ea apare ca urmare a eforturilor individuale şi colective,al interacţiunii educatului cu ceilalţi,bazându-se pe schimburile sociale în dobândirea nouluiIndividul care învaţă activ este,, propriul iniţiator şi organizator"al experienţelor de învăţare,capabil să-şi reorganizeze şi să-şi restructureze în permanenţă achiziţiile proprii,în viziune sistemică.

Interactivitatea are la bază relaţiile reciproce şi se referă la procesul de învăţare activă,în cadrul căreia,cel care învaţă acţionează asupra informaţiei pentru a o transforma în una nouă,personală şi interiorizată.În sens constructiv,cel ce învaţă reconstruieşte sensuri prin explorarea mediului înconjurător/educativ,rezolvând probleme şi/sau aplicând informaţia dobândită în situaţii noi.

Principiile care stau la baza construirii strategiilor didactice interactive sunt:

- Elevii îşi construiesc propriile înţelesuri şi interpretări ale instruirii.
- Scopurile instruirii sunt discutate,negociate,nu impuse.
- Sunt promovate alternativele metodologice de predare-învăţare-evaluare.
- Sarcinile de învăţare vor solicita informaţii trandisciplinare şi analize multidimensionale ale realităţii.
- Evaluarea va fi mai puţin ncriterială şi mai mult reflexivă,integrând metode alternative de evaluare.
- Sunt promovate învăţarea prin descoperire şi rezolvarea de probleme.

Învăţarea interactiv-creativă este o formă specială a învăţării şcolare,apărută din necesitatea ţinerii pasului şcolii cu noile transformări existente şi preconizate,în viaţa şi activitatea social-umană,în complexitatea epocii contemporane.

În consecinţă,învăţareainteractiv-creativă este necesară pentru a crea omul creativ,un constructor de idei care nu rămâne suspendat în sistemul său ideativ,ci îl foloseşte pentru a elabora decizii şi a rezolva problemele vieţii prin acţiune.Acest tip de învăţare nu se opune învăţării şcolare clasice,ci este o nouă calitate a acesteia prin obiectivele pe care le urmăreşte privind formarea personalităţii umane.Ea pune accentul pe învăţarea prin cercetare-descoperire,pe învăţarea prin efort propriu,independent sau dirijat;pune accent mai ales pe echipamentul intelectual operatoriu,pe gândire şi imaginaţie creatoare.

Nu sunt excluse însă preocupările pentru educarea memoriei,îmbogăţirea blocului memorial şi dezvoltarea calităţilor acesteia,deoarece fără aceste instrumente gândirea şi imaginaţia creatoare nu ar dispune de material de proiectare.

Specificul procesului activ-creator este însă,după opinia unor autori,,nu soluţionarea de probleme,ci găsirea lor,,deci nu problem-solving(descoperirea de probleme) ci problem-finding(descoperirea de probleme).(Dillon,J.T.,1988.p.12)

Condiţiile şi situaţiile specifice care pot duce la dezvoltarea spiritului investigativ,a gândirii divergente,a atitudinii creative şi active în şcoală,pot fi considerate următoarele:

- Încurajarea elevilor să pună cât mai multe întrebări.
- Limitarea constrângerilor şi a factorilor care produc frustrare.
- Stimularea comunicării prin organizarea de discuţii şi dezbateri între elevi,între profesor şi elevi.
- Activizarea elevilor prin solicitarea lor de a opera cu idei,concepte,obiective în vederea reconsiderării acestora şi a emiterii de noi variante.
- Cultivarea independenţei cognitive,a spontaneităţii şi a autonomiei în învăţare.
- Stimularea spiritului critic constructiv,a capacităţii de argumentare şi de căutare a alternativelor.
- Posibilitatea de a contesta,,lămuritul”şi,,nelămuritul”în lucruri şi în fapte.

Activităţile propuse elevilor în scopul sporirii gradului de implicare activă şi creativă în şcoală,trebuie să asigure:

1. Stimularea gândirii productive,a gândirii critice,a gândirii divergente şi laterale.

2. Libertatea de exprimare a cunoştinţelor a gândurilor,a faptelor.
3. Utilizarea taşentelor şi a capacităţilor specifice fiecărui individ în parte
4. Incitarea interesului către nou,necunoscut şi oferirea satisfacţiei găsirii soluţiei după depunerea unui efort de căutare de către elev.
5. Exersarea capacităţilor de cercetare,de căutare,de idei,de informaţii,de posibilităţi de transfer de sensuri,de criterii de clasificare.
6. Dezvoltarea capacităţii de organizare de materiale,de idei prin întocmirea de portofolii aspupra activităţii proprii,de colecţii de cuvinte,de obiecte,de contraste.
7. Educara capacităţii de a privi altfel lucrurile,de a-şi pune întrebări neobişnuite despre lucruri obişnuite.

Lecţia de predare-învăţare devine astfel ,,o aventură a cunoaşterii" în care copilul participă activ,după puterile proprii,întâlnind probleme şi situaţii dificile,examindu-le şi descoperind soluţii plauzibile.Rolul profesorului constă în cel de stimulare şi dirijare.El trebuie nu numai să organizeze spaţiul şi activitatea,ci şi să participe alaturi de elevi la elaborarea cunoştinţelor, să servească drept model în legăturile interpersonale şi să încurajeze interacţiunile cooperante dintre elevi;să-i îndrume cum să-şi folosească timpul,spaţiul,echipamentul şi materialele; să ajute invidul sau grupul sa extragă din experienţe informaţiile necesare,valorile şi să le interpreteze şi evalueze.

În fond,creaţia în materie de metodologie,înseamnă o necontenită căutare,reînnoire şi îmbunătăţire a condiţiilor de muncă în instituţiile şcolare"(1997,p.44)

Bbliografie:

1. Cerghit,Ioan,*Sisteme de instruire alternative şi complementare.Structuri,stiluri şi strategii*,Bucureşti:Editura Aramis,2002.
2. Oprea,Crenguţa-Lăcrămioara,*Strategii didactice interactive,* E.D.P.,R.A.,2007.

Creativitatea în predare și instruire

Profesor în învățământul preprimar: Al – Khemesy Camelia

Grădinița cu P.P. Nr. 4

Localitatea Roșiorii de Vede, Județul Teleorman

Activ și creative este copilul care " intervineefectivîn activitateadidacticășiîimodificăvariabilele, parametriicaracteristici: depuneeforturi de reflecție personal, de gândire, efectueazăacțiunimintaleși practice de căutare, cercetare, redescoperănoiadevăruri, reelaborezănoicunoștințe,

conştientizândfaptulcăîntotdeaunainfluenţeleşimesajeleexterneacţioneazăprinintermediulcondiţiilor interne”.(MuşataBocoş)

Aceastăperspectivăasupraelevului/ preşcolarului se opuneceleitradiţionale, conform căreia el receptaîn mod pasivinformaţiileoferite de cătrecadrul didactic, urmând ca ulterior să le reproducă.

Copilulactivşicreativdădovadă de multăîndrăznealăînaprecierea critică a unuiprodus, de independenţăînabordareaşianalizaproblemelor, de spirit de contraargumentare, de libertateînmanifestareacomportamentală general.

Comportamentul nonconformist ce se exprimăputernicînactivitateacreatoare, nu trebuieinterpretat de cătrecadreledidacticedrept o atitudineindisciplinată, o dovadă de impolitețesau o lipsă de respect. El nu trebuiefrânatprintr-o atitudine negative, de respingere, de disciplinare ci, dimpotrivă, trebuiecreatunclimatfavorabil de manifestareliberă a spiritului creator.

Elevulactivşicreativ se caracterizeazăprin spirit de independenţăînmuncă, o gândirece se desfăşoarăpetraiecte lungi, fărăbariere de ordin cognitive, manifestând o puternicăşineobişnuitătendinţă de a exploraşi de a crea. Copiii din aceastăcategoriesuntmaiputininteresaţi de activitateaînechipeşi au tendinţa de a-şiîntocmiun plan personal de lucru, păstrândlegăturanumai cu un numărrestrâns de prieteni.

Modelareacomportamentală a preşcolarilorprinintermediulartelorplastice, reprezintă o terapieceevolueazăîntr-o direcţiepozitivă.

Artaşipsihologia au unulşiacelaşiobiect de studiu- lumeainterioarăaomului. Viitorulomeniriidepindeînceamai mare măsură de cât de deschisevor fi capacităţilenoastrecreatoare.

Mulţişi-au pus întrebarea de ceoameniipeparcursulistorieilornuşi-au pierdutinteresulpentruartă. Pentrucă*artaestelimbauniversalăpentruexprimareasentimentelor, a emoţiilorumane.*Oamenii se folosescîn principal de comunicarea verbal. Artaînsăştergebarierelelingvisticeşipropune o alternativă.

Arta are o înaltă capacitate cathartică (este o spovedanie original, în care omulîşieliberează̆sentimentele, scăpând de tensiuneapsihică).

Participareapreşcolarilor la un program experiential de dezvoltarea personal, centratpemodelareacomportamnetală a acestoraprineducaţiaartistico- plastic, respective pe material curricularre- desene- create de preşcolariînsăşişivalorificateînsens therapeutic şiproiectiv, îivasprijinisemnificativîndemersurile de adaptareşiintegrare social eficientăîngrădiniţă.

Dacăpreşcolarii cu diverse probleme (sociale, familiale, de comportament) vorparticipa la un program de dezvoltarepersonalăprin art- terapie, atuncieivorputeasă-şiexprimemaiuşoropiniileşisăinițiezeacţiuni de relaţionare cu cei din jur din proprieinițiativă, fărărezerveşitemeri.

Art- terapiavaajutacopiii cu probleme de relaţionareşicomunicaresăinițiezecontacteverbaleşi nonverbal şisăofereajutorpreşcolarilor, stimulândmaturizareaemoţionalăşisocială a acestora.

Art- terapiaîlajutăpecopilsă se înțeleagăpe sine, să se elibereze de anxietățile accumulate, de tensiunișisădezvolteabilități de comunicareșirelaționareinterpersonală. Prin art-terapiecopilulvadobândiîncredereînforțeleproprii, se vaintegraeficientîngrădiniță.

Profilulcopiluluicreativși dynamic se referă la aceletrăsături care dovedesccapacitatea de a se detașa de informații, de a se mișca liber însferacunoștințelor, manifestândinițiativăși spirit independent. Persoanele creative au unnivel superior de aspirații, au interesevariate, manifestă o vie și permanent curiozitate, ieșind din șablon, punândîndiscuțieproblemeinteresante.

Art- terapiaeste o modalitatepsihoterapeutică specific, pusă la dispoziția persoaneipentru a se cunoaște, pentru a face față dificultăților vieții cotidieneși pentru a face față dificultăților vieții cotidieneși pentru a surmonta aceste dificultăți.

Bibliografie:

1. RevistaÎnvățământuluiPreșcolar, nr. 1-2/ 2010, edituraArlequin;
2. RevistaÎnvățământuluiPreșcolar, nr. 1-2/ 2012, edituraArlequin.

Creativitatea în învățare

Bibilotecar: Duţan Marioara

Şcoala Gimnazială "Dan Berindei"

Localitatea Roşiorii de Vede, Județul Teleorman

"Fără creativitate nu există soluţii la probleme, nu există o viziune a viitorului, nu există găsirea oportunităţilor şi fructificarea lor, nu există alternative, nu există exprimarea fiinţei umane la întregul ei potenţial."

(Pera Novacovici)

De-a lungul timpului specialiştii au elaborat mai multe teorii asupra conceptului de creativitate. Astfel J.P.Guilford concepe creativitatea ca o etapă a învăţării, transferabilă şi în alte domenii de activitate, iar Nednik consideră creativitatea un proces de organizare şi transformare a unor elemente asociative în combinaţii noi pe baza gândirii. Creativitatea nu înseamnă doar receptarea şi consumul de

nou, ci în primul rând crearea noului. După C.Rogers adaptarea creativă naturală pare a fi singura posibilitate prin care omul poate ţine pasul cu schimbarea caleidoscopică a lumii sale. În condiţiile ratei actuale a progresului ştiinţei, tehnicii şi culturii, un popor cu un nivel scăzut al creativităţii, cu o cultură limitată nu va putea rezolva eficient problemele cu care se confruntă. Dacă oamenii nu vor realiza idei noi şi originale în adaptarea lor la mediu, atunci popoarele lor nu ar mai fi competitive în plan internaţional**.**

Viaţa modernă, cu schimbările socioeconomice şi micşorarea depozitului de resurse convenţionale, impune dezvoltarea creativităţii şi punerea ei în slujba progresului uman şi bunăstarea materială şi spirituală a omenirii. Rolul cel mai important în depistarea, stimularea şi finalizarea creativităţii îl ocupă şcoala. Astfel şcoala contemporană trebuie să fie centrată pe elev, oferindu-i posibilitatea de dezvoltare la maxim a capacităţilor şi aptitudinilor creatoare prin procesul învăţării. Cercetările în domeniul creativităţii au arătat că există interacţiune între creativitate, inteligenţă, randament şcolar, conţinutul învăţământului şi rezultatele învăţării. Arthur Koestler spunea că „Creativitatea este un proces de învăţare aparte, la care elevul şi profesorul sunt una şi aceeaşi persoană" fapt ce demonstrază că fiecare cadru didactic are azi o mare responsabilitate în procesul de învăţământ, în sensul că e obligat să le ofere elevilor posibilitatea dobândirii unei experienţe sociale şi constructive noi, bazată pe cooperare şi colaborare în rezolvarea problemelor vieţii, ca să poată să-şi asigure convieţuirea într-o lume paşnică.

O cercetare întreprinsă în Marea Britanie, în anii '90, de către M. Fryera arătat că 70% dintre profesorii intervievaţi (peste 1.000 de profesori) consideră creativitatea drept un har ce nu-i este dat fiecăruia.

Este un contrast puternic cu punctul de vedere al americanilor, în S.U.A., după al doilea război mondial şi până în prezent, creativitatea este percepută drept ceva ce poate fi dezvoltat în cazul majorităţii indivizilor. J.P. Guilford a susţinut că fenomenul creativităţii reprezintă o trăsătură generală umană şi că toţi oamenii pot fi distribuiţi, la niveluri diferite, pe o scală continuă a creativităţii. Alexandru Roşca (1981, p. 17) preciza că, în sens larg, creativitatea se referă şi la găsirea de soluţii,idei, probleme, metode care nu sunt noi pentru societate, dar la care s-a ajuns pe o cale independentă. De exemplu, rezolvarea de către un elev a unei probleme, la o anumită materie de învăţământ, se consideră că este creatoare dacă se realizează într-un mod diferit decât cel prezentat în manual sau de către profesor la clasă, chiar dacă modul de rezolvare nu e nou pentru ştiinţă.

În aceste condiţii, putem considera că există o creativitate cotidiană, obişnuită, manifestată ori de câte ori oamenii rezolvă o situaţie problematică, şi o creativitate de nivel înalt, accesibilă unei minorităţi.

Teresa Amabile (1983) consideră că adoptarea deciziilor, atât într-un domeniu profesional cât şi în viaţa cotidiană implică creativitate.Soluţiile creative asigură rezolvarea problemei cu o neaşteptată

eficienţă, dar în acelaşi timp dispun de o eleganţă şi o uimitoare simplitate.În general, răspunsurile creative sunt evidente şi totuşi puţină lume se gândeşte la ele.

Profesor şi cercetător în Unitatea de Management Antreprenorial la Harvard Business School, Teresa Amabile susţine că creativitaea este capacitatea de a produce lucruri care sunt atât noi (adică originale sau neaşteptate) cât şi eficiente (adică folositoare sau care rezolvă problemele).

În funcţie de felul cum este organizat şi orientat, procesul de învăţământ poate duce la dezvoltarea gândirii creatoare, dar din păcate şi la formarea unei gândiri şablon. Acest lucru se întâmplă atunci când profesorul se mulţumeşte cu o reproducere textuală şi acordă note mari pentru o atare reproducere textuală, caz în care elevii nu se vor strădui să reprezinte materialul consultat într-o formă personală, să gândească asupra lui, să caute soluţii originale, să grupeze şi să ierarhizeze ideile. Un astfel de profesor va contribui la educarea unei gândiri şablon, la frânarea dezvoltării spiritului critic şi a gândirii creatoare.

Gândirea creatoare a elevilor se dezvoltă în instituţia de învăţământ prin creşterea exigenţei faţă de capacităţile lor, fără a distanţa însă prea mult exigenţele faţă de posibilităţi. Cerinţa principală trebuie să vizeze nu reproducerea fidelă a textelor sau explicaţiilor date la lecţie, ci stimularea independenţei şi originalităţii gândirii, căutarea activă de soluţii şi răspunsuri, experimentarea, chestionarea etc. În şcoală elevii ridică adeseori întrebări. Între întrebare şi răspuns este util să se ducă o mică discuţie de tip euristic cu elevul, care să-i dea cât mai mult posibilitatea să contribuie la găsirea răspunsului, pe baza experienţei şi a cunoştinţelor sale.

Una din greutăţile principale pe care le întâlnesc elevii la toate nivelele învăţământului este detaşarea dintr-un obiect a componentelor esenţiale de cele neesenţiale. Din acest motiv, activitatea de generalizare şi abstractizare este influenţată de flexibilitatea gândirii, de capacitatea de a renunţa la ipotezele infirmate de experienţă.S-au elaborat numeroase metode şi procedee menite să uşureze procesul de conceptualizare la elevi. Aceste metode trebuie să aibă în componenţă şi mijloacele de învăţământ adecvate.

Creativitatea nu se poate realiza numai prin educarea gândirii.Un rol important revine factorilor motivaţionali. Mulţi autori consideră că motivaţia este o componentă vitală a creativităţii. În şcoală, motivaţia principală, o constituie pentru majoritatea elevilor, obţinerea unor note mari, dar şi satisfacţia multor elevi de a descoperi noutăţi, fapte şi idei noi.

Scopul oricărei educaţii creative este acela “de a da elevului posibilitatea să folosească din plin întregul său potenţial”(Landau,E.,1979), iar “discrepanţa dintre capacitatea creativă înnăscută şi performanţele creative ale unui elev poate fi atenuată printr-o educaţie bine orientată”, de la o învăţare necreativă la o învăţare creativă (Parnes.S.J.,1962).

Strategii didactice interactive

Educatoare: Ciubăr Ștefania

Gradinita cu P. N . Nr. 6

Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman

Bunul mers al procesului de învăţământ şi rezultatele obţinute depind de metodele utilizate. Marii pedagogi au evidenţiat faptul că folosindu-se metode diferite se obţin diferenţe esenţiale în pregătirea elevilor, că însuşirea unor noi cunoştinţe sau comportamente se poate realiza mai uşor sau mai greu, în funcţie de metodele utilizate.

Metodele sunt instrumente importante aflate la dispoziţia profesorului, de a căror cunoştinţe şi utilizare depinde eficienţa muncii educative. Profesorul, cunoscând varietatea metodelor, particularităţile elevilor cu care lucrează, obiectivele pe care trebuie să le atingă, trebuie să acţioneze pentru a-şi valorifica pe deplin personalitatea, devenind el însuşi un creator în materie articulare a strategiilor, metodelor şi procedeelor didactice.

Antrenarea permanentă a elevilor la un efort intelectual susţinut şi înarmarea acestora cu capacităţi necesare unei activităţi de învăţare productivă reprezintă modalitatea cea mai eficientă de educare a elevilor în spiritul unei atitudini conştiente şi active.
Cerinţa primordială a educaţiei progresiviste, cum spune Jean Piaget, este de a asigura o metodologie diversificată bazată pe îmbinarea activităţilor de învăţare şi de munca independentă, cu activităţile de cooperare, de învăţare în grup şi de munca interdependentă. Deşi învăţarea este eminamente o activitate proprie, ţinând de efortul individual depus în înţelegerea şi conştientizarea semnificaţiilor ştiinţei, nu este mai puţin adevărat ca relaţiile interpersonale, de grup sunt un factor indispensabil apariţiei şi construirii învăţării personale şi colective. "Învăţarea în grup exersează capacitatea de decizie şi de iniţiativă, dă o notă mai personală muncii, dar şi o complementaritate mai mare aptitudinilor şi talentelor, ceea ce asigură o participare mai vie, mai activă, susţinută de foarte multe elemente de emulatie, de stimulare reciprocă, de cooperare fructuoasă." Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente. Acest tip de interactivitate determină "identificarea subiectului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat", ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei transformări şi formări.

I. NOŢIUNEA DE METODĂ DE ÎNVĂŢĂMÂNT

Metodele de învăţământ ("odos" = cale, drum; "metha" = către, spre) reprezintă căile folosite în şcoala de către profesor în a-i sprijini pe elevi să descopere viaţa, natura, lumea, lucrurile, ştiinţa. Ele sunt totodată mijloace prin care se formează şi se dezvoltă priceperile, deprinderile şi capacităţile elevilor de a acţiona asupra naturii, de a folosi roadele cunoaşterii transformând exteriorul în facilităţi interioare, formându-şi caracterul şi dezvoltându-şi personalitatea.

Prin ***"metodă de învăţământ"*** se înţelege, aşadar, o modalitate comună de acţiune a cadrului didactic şi a elevilor în vederea realizării obiectivelor pedagogice. Cu alte cuvinte, metoda reprezintă „un mod de a proceda care tinde să plaseze elevul într-o situaţie de învăţare, mai mult sau mai puţin dirijată". Sub raportul structurării, metoda este un ansamblu organizat de operaţii, de procedee.

În anumite situaţii, o metodă poate deveni procedeu în cadrul altei metode (ex. problematizarea poate fi inclusă într-o demonstraţie).

Metodologia didactică desemnează sistemul metodelor utilizate în procesul de învăţământ precum şi teoria care stă la baza acestuia. Sunt luate în considerare: natura, funcţiile, clasificarea metodelor de învăţământ, precum şi caracterizarea, descrierea lor, cu precizarea cerinţelor de utilizare.

Metodele de învăţământ sunt un element de bază al strategiilor didactice, în strânsă relaţie cu mijloacele de învăţământ şi cu modalităţile de grupare a elevilor. De aceea, opţiunea pentru o anumită strategie didactică condiţionează utilizarea unor metode de învăţământ specifice.

Totodată, metodele de învăţământ fac parte din condiţiile externe ale învăţării, care determină eficienţa acesteia. De aici decurge importanţa alegerii judicioase a metodelor corespunzătoare fiecărei activităţi didactice.

Sistemul metodelor de învăţământ conţine:

- metode *tradiţionale*, cu un lung istoric în instituţia şcolară şi care pot fi păstrate cu condiţia reconsiderării şi adaptării lor la exigenţele învăţământului modern;

- metode *moderne,* determinate de progresele înregistrate în ştiinţă şi tehnică, unele dintre acestea de exemplu, se apropie de metodele de cercetare ştiinţifică, punându-l pe elev în situaţia de a dobândi cunoştinţele printr-un efort propriu de investigaţie experimentală; altele valorifică tehnica de vârf (simulatoarele, calculatorul).

În *şcoala modernă*, dimensiunea de bază în funcţie de care sunt considerate metodele de învăţământ este *caracterul lor activ* adică măsura în care sunt capabile să declanşeze angajarea elevilor în activitate, concretă sau mentală, să le stimuleze motivaţia, capacităţile cognitive şi creatoare.

Un criteriu de apreciere a eficienţei metodelor îl reprezintă valenţele formative ale acestora, impactul lor asupra dezvoltării personalităţii elevilor.

Clasificarea metodelor de învăţământ se poate realiza în funcţie de diferite criterii.

I. **după criteriul istoric**: metode *clasice (*tradiţionale): expunerea, conversaţia, exerciţiul etc.; metode *moderne*: studiul de caz, metoda proiectelor, metode de simulare, modelarea etc.;

II. **după funcţia didactică prioritară pe care o îndeplinesc**:

metode *de predare-învăţare propriu-zise*, dintre care se disting: a) metodele *de transmitere şi dobândire a cunoştinţelor*: expunerea, problematizarea, lectura etc.; b) metodele *care au drept scop formarea priceperilor şi deprinderilor*: exerciţiul, lucrările practice etc.; 2) metode *de evaluare*[*];

III**. după modul de organizare a activităţii elevilor***:* metode *frontale* (expunerea, demonstraţia); metode *de activitate individuală* (lectura); metode *de activitate în grup* (studiul de caz, jocul cu roluri); metode *combinate,* care se pretează mai multor modalităţi de organizare a activităţii (experimentul);

IV**. după tipul de strategie didactică în care sunt integrate**: *algoritmice* (exerciţiul, demonstraţia); *euristice* (problematizarea);

V. **după sursa cunoaşterii** (care poate fi experienţa social-istorică a omenirii, explorarea directă sau indirectă a realităţii sau activitatea personală), la care se adaugă un subcriteriu: suportul informaţiei (cuvânt, imagine, acţiune etc), prof. Cerghit propune o altă clasificare [1, 2] şi anume:

1) metode *de comunicare orală*: expozitive, interogative (conversative sau dialogate); discuţiile şi dezbaterile; problematizarea;

2. metode *de comunicare bazate pe limbajul intern* (reflecţia personală);

3. metode *de comunicare scrisă* (tehnica lecturii);

4. metode *de explorare a realităţii*: a) metode de explorare nemijlocită (directă) a realităţii: observarea sistematică şi independentă; experimentul; învăţarea prin cercetarea documentelor şi vestigiilor istorice; b) metode *de explorare mijlocită* (indirectă) a realităţii: metode demonstrative; metode de modelare;

5. metode *bazate pe acţiune* (operaţionale sau practice): a) metode bazate pe acţiune reală / autentică): exerciţul; studiul de caz; proiectul sau tema de cercetare; lucrările practice; b) metode de simulare (bazate pe acţiune fictivă): metoda jocurilor: metoda dramatizărilor; învăţarea pe simulatoare.

Acestor categorii li se adaugă **un alt tip de metode** şi anume metodele de raţionalizare a învăţării şi predării: metoda activităţii cu fişele; algoritmizarea; instruirea programată; instruirea asistată de calculator (I.A.C.).

II. METODELE INTERACTIVE

Metodele interactive de grup sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţarii şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe.

Interactivitatea presupune o învăţare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calităţi şi disponibilităţi din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorinţă de autoperfecţionare, gândire reflexivă şi modernă, creativitate, inteligenţa de a accepta noul şi o mare flexibilitate în concepţii.

Uneori considerăm educaţia ca o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Devine însă evident că trăim într-un mediu a cărui mişcare este nu numai rapidă ci şi imprevizibilă, chiar ambiguă. Nu mai ştim dacă ceea ce ni se întâmplă este "bine" sau "rău". Cu cât mediul este mai instabil şi mai complex, cu atât creşte gradul de incertitudine.

Datorită progresului tehnologic şi accesului sporit la cunoaştere şi la resurse ne putem propune şi realiza schimbări la care, cu câtva timp în urmă nici nu ne puteam gândi.

Trebuie, deci, să ne modificăm modul în care gândim prezentul şi viitorul educaţiei pe care îl dăm generaţiei următoare având în vedere aceste aspecte. Nu ne mai putem permite o unitate şcolară "muzeu", orientată spre trecut, care pune accent pe cunoştinţe, ci avem nevoie de o şcoală ce-i pregăteşte pe copii pentru viitor, punând accent pe competenţele sociale şi de comunicare.

E bine ca profesorul să modeleze tipul de personalitate necesar societăţii cunoaşterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare şi cooperare, abilităţi de relaţionare şi lucru în echipă, atitudini pozitive şi adaptabilitate, responsabilitate şi implicare.

Un învăţământ modern, bine conceput permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, dar şi dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valenţe, depăşind optica tradiţională prin care era un furnizor de informaţii.

În organizarea unui învăţământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activităţile desfăşurate. El însoţeşte şi încadrează copilul pe drumul spre cunoaştere.

Utilizarea metodelor interactive de predare – învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ şi o reală valoare activ – formativă asupra personalităţii elevului.

Creierul funcţionează asemenea unui computer, acesta din urmă a fost proiectat şi creat după modelul de funcţionare al creierului. Pentru ca un computer să înceapă să funcţioneze trebuie să apăsăm butonul de pornire. În cazul în care învăţătoarea este „pasivă", butonul „pornire" al creierului nostru este activat. Unui computer îi este necesar pentru a fi în stare de funcţionare de un soft adecvat pentru a interpreta datele introduse şi creierul nostru are nevoie să facă unele conexiuni cu ideile ancoră deja cunoscute. Când învăţarea este „pasivă", creierul nu face aceste legături. Un computer nu reţine informaţia procesată decât dacă acţionăm butonul „salvare". Creierul nostru trebuie să testeze informaţia sau să o explice altcuiva pentru a o stoca.

Profesorii îşi inundă elevii cu propriile lor gânduri profunde şi bine organizate. Profesorii recurg prea des la explicaţii şi demonstraţii de genul „hai-să-ţi-arăt-cum". Desigur că, prezentarea poate face o impresie imediată asupra creierului, dar în absenţa unei memorii excepţionale, elevii nu pot reţine prea mult pentru perioada următoare. Un profesor, oricât de strălucit orator ar fi, nu se poate substitui creierelor elevilor şi deci nu poate face activitatea care se desfăşoară individual în mintea fiecăruia.

Elevii înşişi trebuie să organizeze ceea ce au auzit şi văzut într-un tot ordonat şi plin de semnificaţii. Dacă elevilor nu li se oferă ocazia discuţiei, a investigaţiei, a acţiunii şi eventual a predării, învăţarea nu are loc.

Bibliografie:

1. Oprea, Crenguţa - Lăcrămioara – *" Strategii didactice interactive", ed. a III-a, EDP, Bucureşti,* **2008**

2. Pânișoară, Ion- Ovidiu – *" Comunicarea eficientă", ediţia a III-a, Editura Polirom, Iaşi,* **2006**

3. Cojocariu, Venera Mihaela – *" Teoria şi metodologia instruirii", EDP, Bucureşti*, **2004**

Premise generale ale instruirii diferențiate în tabloul complex al strategiilor didactice

Profesor: Roșioru Mihaela Doina

Școala Gimnazială „ Zaharia Stancu„

Loalitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman

Tinta educatiei nu este scoala ci elevul asa cum in medicina tinta tratamentului nu este boala ci bolnavul. Aceasta filozofie asociata actului educational se constituie intr-unul din criteriile esentiale in abordarea diferentiata a elevilor in procesul instructiv-educativ.

Diferenţierea instruirii constă în „adaptarea acţiunii instructiv-educative la particularităţile psiho- fizice ale fiecărui elev în parte pentru a asigura o dezvoltare integrală optimă şi o orientare eficientă a aptitudinilor proprii, cu scopul integrării creatoare în activitatea socială" (Dicţionar de pedagogie).

Permisivitatea diferentierii actului educational este data in primul rind de complexitatea si diversitatea de metode si strategii didactice cunoscute care permit educatorului sa aiba o mare mobilitate si o buna sincronizare in desfasurarea proceselor educativ – instructive.

STRATEGII DIDACTICE

***Strategia* a fost definita ca un mod de combinare si organizare cronologica a ansamblului de metode si mijloace alese pentru a atinge anumite obiective**

Strategia didactica este un termen unificator, integrator, care reuneste sarcinile de invatare cu situatiile de invatare, reprezentand un sistem complex si coerent de mijloace, metode, materiale si alte resurse educationale care vizeaza atingerea unor obiective. Ea este necesara in orice act pedagogic, ocupand un loc central in cadrul activitatii didactice, deoarece proiectarea si organizarea lectiei se realizeaza in functie de decizia strategica a profesorului. Ea este conceputa ca un scenariu didactic complex, in care sunt implicati actorii predarii - invatarii, conditiile realizarii, obiectivele si metodele

vizate.Astfel, strategia prefigureaza traseul metodic cel mai potrivit, cel mai logic si mai eficient pentru abordarea unei situatii concrete de predare si invatare. In acest fel, prin proiectare strategica se pot preveni erorile, riscurile si evenimentele nedorite din activitatea didactica.

In calitate de elemente factice, metodele sunt cosubstantiale strategiilor. Cu alte cuvinte, strategia nu se confunda cu metoda sau cu metodologia didactica, deoarece acestea din urma vizeaza o activitate de predare-invatare-evaluare, in timp ce strategia vizeaza procesul de instruire in ansamblu si nu o secventa de instruire.

Principalele componente ale strategiei didactice sunt:

- sistemul formelor de organizare si desfasurare a activitatii educationale,

- sistemul metodologic respectiv sistemul metodelor si procedeelor didactice,

- sistemul mijloacelor de invatamant, respectiv a resurselor utilizate,

- sistemul obiectivelor operationale.

Strategia didactica are urmatoarele caracteristici:

- implica pe cel care invata in situatii specifice de invatare;

- rationalizeaza si adecveaza continutul instruirii la particularitatile psihoindividuale

- creeaza premise pentru manifestarea optima a interactiunilor dintre celelalte componente ale procesului de instruire ;

- presupune combinarea contextuala, originala, unica, uneori, a elementelor procesului instructiv-educativ.

Construirea unei strategii adecvate intereselor elevilor si nivelului lor de pregatire, reprezinta din acest punct de vedere o provocare continua si un efort permanent de creativitate didactica din partea profesorului.

Dintre strategiile didactice mai importante mentionam:

- *strategii inductive,* al caror demers didactic este de la particular la general;

- *strategii deductive*, ce urmeaza calea rationamentului invers fata de cele inductive, pornind de la general la particular, de la legi sau principii la concretizarea lor in exemple;

- *strategii analogice*, in cadrul carora predarea si invatarea se desfasoara cu ajutorul modelelor;

- *strategii transductive* cum sunt explicatiile prin metafore;

- *strategii mixte*: inductiv-deductive si deductiv-inductive;

- *strategii algoritmice*: explicativ-demonstrative, intuitive, expozitive, imitative, programate si algoritmice propriu-zise;

- *strategii euristice* de elaborare a cunostintelor prin efort propriu de gandire, folosind problematizarea, descoperirea, modelarea, formularea de ipoteze, dialogul euristic, experimentul de investigare, asaltul de idei, avand ca efect stimularea creativitatii.

De cele mai multe ori specialistii din invatamant folosesc strategiile mixte, imbinand armonios elementele de dirijare si independenta, cu accent pe predare - invatare semidirijata.

Strategiile didactice sunt realizate cu ajutorul metodelor de predare si invatare, informative si activ-participative, de studiu individual, de verificare si evaluare.

METODE SI TEHNICI MODERNE DE INVATAMANT (BRAINSTORMING, SINELG, FISHBOWL – TEHNICA ACVARIULUI – MOZAICUL, CONTROVERSA CREATIVA/ACADEMICA, JOCURILE DE SPARGERE A GHETII / ICE BREAKING)

Aceasta „arie problematica“ a metodelor instructiv-educative („didactice“, „de invatamant“, „de instruire“) este foarte frecvent abordata de pedagogie pentru ca ea reflecta o realitate dintre cele mai dinamice ale procesului instructiv-educativ.

Exista o literatura extrem de bogata, accesibila si diversificata care pune la dispozitia educatorilor sinteze teoretice dar si experientele practicienilor. De aceea vom recurge mai ales/mai mult la trimiteri spre problemele esentiale referitoare la metodologia didactica.

Metoda didactica

Este „o cale eficienta de organizare si conducere a invatarii, un mod comun de a proceda care reuneste intr-un tot familiar eforturile profesorului si ale elevilor sai“ Ea este „calea de urmat in activitatea

comuna a educatorului si educatilor, pentru indeplinirea scopurilor invatamantului, adica pentru informarea si formarea educatilor“.

Metoda de invatamant poate fi privita si ca „o modalitate de actiune, un instrument cu ajutorul caruia elevii, sub indrumarea profesorului sau in mod independent, isi insusesc si aprofundeaza cunostinte, isi informeaza si dezvolta priceperi si deprinderi intelectuale si practice, aptitudini, atitudini etc.“

In didactica moderna „metoda de invatamant este inteleasa ca un anumit mod de a proceda care tinde sa plaseze elevul (si/sau studentul – n.n.) intr-o situatie de invatare, mai mult sau mai putin dirijata care sa se apropie pana la identificare cu una de cercetare stiintifica, de urmarire si descoperire a adevarului si de legare a lui de aspectele practice ale vietii“.

Tehnica didactica

Presupune „imbinarea mai multor procedee didactice ca solutie practica insotita de mijloace pentru realizarea activitatilor didactice“.

Termenul este destul de rar utilizat sau primeste semnificatii mai largi.

Procedeul didactic – este „o particularizare sau o componenta a metodei; procedeele didactice sunt practice (solutii didactice practice) insotite, dupa caz, de tehnici si mijloace didactice, pentru realizarea metodelor didactice“.

Intre cele trei elemente exista o evidenta *interdependenta*: metoda subsumeaza tehnicile care la randul lor subordoneaza procedeele.

Daca spre exemplu metoda este „descoperirea“ (invatarea prin descoperire), tehnica utilizata poate fi „munca intelectuala (individuala)“ iar procedeul „lectura bibliografiei (sau manualului)“.

Relatia dintre metode, tehnici si procedee este una foarte dinamica si complexa; in anumite contexte pedagogice o metoda se poate transforma in procedeu (sau invers); demonstratia poate fi procedeu in cadrul explicatiei (care fiind dominanta intr-o secventa didactica, o subsumeaza) dar poate fi metoda in cazul unor demonstratii pe viu (cand se prevaleaza).

Metodologia didactica

Desemneaza fie combinatia mai multor metode prin care se realizeaza efectiv actul educativ, fie „teoria care sudeaza intre ele aceste metode, o anumita conceptie pedagogica, proprie epocii si scolii“. Este

„teorie si practica a metodelor de invatamant, stiinta care se ocupa cu definirea, clasificarea si valorificarea sistemului metodelor de invatamant, bazate pe o conceptie unitara despre actul predarii si invatarii, pe principiile si legile care stau la baza acesteia“.

Tehnologia didactica

Reprezinta „ansamblul tehnicilor si cunostintelor practice imaginat pentru a organiza, a testa si a asigura functionalitatea institutiei scolare la nivel de sistem“. Termenul a fost foarte mult vehiculat, a cunoscut numeroase resemnificari. El desemneaza, in esenta (si in acceptiune actuala) ansamblul metodologiei didactice corelat cu mijloacele de invatamant asociate. In literatura de specialitate se utilizeaza si sintagma „*tehnologia instruirii*“ pentru a desemna „un mod sistematic de proiectare, realizare si evaluare a intregului proces de invatare si predare, „in concordanta cu obiectivele pedagogice asumate“.

Brainstorming-ul personal

-presupune reunirea unui grup de 15 persoane care se imparte in 3 grupuri de cate 5 persoane (se formeaza 3 microgrupuri de brainstorming);

-o problema majora se divide in 3 cazuri de discutat;

-fiecare grup isi propune unul (sau isi alege fiecare grup cate unul);

-in prima etapa grupurile realizeaza un brainstorming traditional;

-la un moment dat grupul 1 se opreste si se divide in 2 subgrupuri care se distribuie in celelalte grupuri de cate 5 membri (grupuri care fac in continuare brainstorming traditional);

-membrii grupului 1 continua personal sarcina - ei trebuie sa elaboreze un scurt material in ceea ce priveste discutia lor pana la momentul respectiv;

-simultan asculta discutia din grupul in care au fost repartizati putand chiar interveni in discutii;

- „produsul“ lor personal va fi influentat de mobilitatea lor;

-Se continua: grupul 2 este divizat … apoi grupul 3.

-Se realizeaza, astfel, posibilitatea unei asociatii largi de idei dar si dezvoltarea unei perioade de incubatie a ideilor, restructurarea perspectivelor, sistematizare etc.

SINELG

SINELG = sistem interactiv de notare pentru eficientizarea lecturii si gindirii

Necesitatea de a dezvolta, prin activitatea didactica, abilitatile de munca intelectuala reclama utilizarea pe scara larga a diferitelor tehnici de gindire critica, printre care SINELG-ul este una de baza.

Dupa ce obiectivul-cadru al invatamintului primar – lectura – este atins si elevul citeste coerent, la prima vedere, orice text scris in limba de instruire, devin importante alte aspecte ale citirii si combinarea acesteia cu alte operatii intelectuale. Alaturi de afirmatia Elevul citeste se pot esalona toate marcile interogatiei: Ce? Cit? Cum? Pentru ce? etc. citeste acel elev. Anume felul in care citeste elevul respectiv pare sa aiba un impact deosebit asupra formarii personalitatii, mai ales daca este vorba despre lectura textului stiintific.

Necesitatea de a apela, in demersul didactic, la surse stiintifice sigure (capitole din manuale si monografii, articole din diverse dictionare si enci¬clopedii) ne obliga sa examinam si sa diferentiem lectura propriu-zisa a textelor recomandate de pro¬fesor. In acest sens, lectura cu creionul in mina a fost si este practicata de toate generatiile de cititori. Creionul in mina si un sistem de semne proprii, aplicate pe text pentru intelegerea/memorarea informatiei, trebuie examinate in raport cu personalitatea cititorului si formarea unor abilitati de munca intelec¬tuala, inseparabile de instruire. In acest sens, SINELG-ul este o tehnica de baza, usor asimilabila, cu variante pentru discipline si virste diferite.

Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea a Lecturii si Gandirii (SINELG) este o strategie care s-a dovedit eficienta in a ajuta elevii sa se mentina atenti in timpul lecturii textului. Aceasta procedura incepe prin rememorarea cunostintelor anterioare asupra subiectului, formularea unor intrebari si continua cu marcarea diferitelor tipuri de informatie gasite in text.

SINELG este un instrument foarte util, deoarece permite elevului sa isi monitorizeze nivelul de intelegere pe masura ce citeste. Fiecarui cititor i se poate intampla sa citeasca o pagina intreaga si sa nu isi aminteasca nimic din continutul acesteia. Este cel mai bun exemplu de citire fara comprehensiune, sau citire fara implicare cognitiva in procesul de citire si citire fara monitorizarea comprehensiunii. Foarte adesea elevii abordeaza lectura cu aceeasi lipsa de implicare cognitiva. Intelegerea fenomenului este un pas important in procesul de invatare, dar posibilitatile de invatare se pierd daca cititorul nu se implica in intelegerea textului.

SINELG-ul este o tehnica de lectura interogativa/analitica a unui text, cu care se opereaza la etapa de realizare a sensului.

Fishbowl – tehnica acvariului

Tehnica „acvariului“ (fishbowl) presupune extinderea rolului observatorului in grupurile de interactiune didactica.

Scaunele din incapere se aseaza sub forma a doua cercuri concentrice inainte ca studentii/elevii sa intre in incapere. Ei isi aleg apoi locul preferat.

Cei din cercul interior primesc 8-10 minute pentru a discuta o problema controversata (in prealabil au completat jurnalele de activitate cu raspunsuri la anumite intrebari legate de tema).

In discutie, clarifica si consolideaza; discuta aprins pe baza unor reguli evidente; orice idee trebuie sustinuta de dovezi; sunt de acord cu antevorbitorul si aduc argumente suplimentare; daca nu sunt de acord, argumentez pozitia mea.

Regulile pot fi extinse de comun acord. Cei din cercul exterior, intre timp, asculta ceea ce se discuta in cercul interior; fac observatii (scrise) referitoare la relatii, consens, microclimat, conflict, strategii de discutie; ei completeaza niste fise/protocoale de observare, specifice.

Apoi studentii isi schimba locurile (cercul interior trece in exterior si invers) – rolurile de observator/observat se inverseaza.

Este indicat sa se abordeze, in discutie, o alta tema/problema.

Rolul profesorului poate fi foarte variat: observator, participant, consultant, suporter, arbitru, reporter, ghid etc.

Tehnica are, prin urmare, infinite variante.

Ea reprezinta ***avantajele:*** imbina elemente din „tehnica mesei rotunde“, dezbatere, panel formal, forum, simpozion; asigura un mediu controlat dar dinamic de discutie; permite schimbarea „programata“ a perspectivei asupra rolului unui membru al grupului.

Mozaicul

Metoda 'mozaic' este o metoda de invatare prin colaborare si are la baza impartirea grupului mare de cursanti in mai multe grupe de lucru, coordonate de formator.

Metoda Mozaic cere ca elevii sa se ajute unii pe altii sa invete. Poate fi utilizata atunci cand elevii citesc un text, asculta o prezentare sau realizeaza un studiu de grup, in orice domeniu din curriculum si cu orice grupa de varsta. Ca si alte activitati de invatare prin cooperare, metoda Mozaic foloseste grupuri casa (initiale, de bastina) si grupuri de experti, metoda Mozaic ii ajuta pe toti elevii sa studieze si sa invete intregul material.

Ei devin „experti" pe masura ce „predau" unul altuia parti din materialul care trebuie invatat. In acest mod, fiecare elev are un rol activ in procesul de predare si invatare si experimenteaza intelegerea si gandirea la nivel inalt.

Metoda Mozaic se poate folosi in clase de orice marime. Este bine ca grupurile sa fie formate din patru-cinci membri. Aceste grupuri trebuie sa fie formate din elevi cat mai diferiti. Merita sa ne ocupam sa ii invatam pe elevi sa lucreze eficient in grupuri, in special in grupul de baza.

Metoda Mozaic poate fi utilizata pe parcursul unei singure lectii, de cincizeci de minute, sau pe parcursul mai multor lectii. Pentru a castiga timp, elevii pot citi materialul acasa asculta lectia sau efectua experientele la scoala in alta zi, pentru a avea mai mult timp pentru activitatile de tip mozaic.

Ar fi bine sa se pregateasca din timp intrebarile care sa conduca discutiile in grupurile de experti. Aceste intrebari pot fi scrise pe tabla sau tiparite si impartite grupurilor. Elevilor li se poate da un material de citit, dar, de asemenea, li se poate prezenta un subiect sau pot fi antrenati in alte tipuri de activitati stimulante.

Etapele metodei:

a) Etapa I: se imparte clasa in grupe eterogene de patru elevi. Dupa aceea, se numara pana la patru, astfel incat fiecare membru al grupei sa aiba un numar de la 1 la 4. Fiecarui membru al grupei i se da o fisa de invatare care cuprinde o unitate de cunoastere (o parte a unui articol). Profesorul discuta pe scurt titlul articolului si subiectul pe care il va trata. Explica apoi ca pentru acea ora, sarcina elevilor este sa inteleaga articolul. La sfarsitul orei, fiecare persoana va trebui sa fi inteles intreg articolul. Acesta, insa, va fi predat de colegii de grup, pe fragmente. Profesorul atrage atentia ca articolul este impartit in patru parti. Toti cei care au numarul 1 vor primi prima parte, cei care au numarul doi vor primi a doua parte si asa mai departe.

b) Etapa a II-a: toti cei care au numarul 1 se aduna intr-un grup, toti cei care au numarul 2 in alt grup etc. Daca este foarte numeroasa clasa, s-ar putea sa fie nevoie sa se faca, de exemplu, doua grupe cu numarul 1.

Profesorul explica faptul ca grupurile formate din cei cu numerele 1, 2, 3 si 4 se vor numi de acum grupuri de 'experti'. Sarcina lor este sa invete bine materialul prezentat in sectiunea din articol care le revine. Ei trebuie sa-o citeasca si sa-o discute intre ei pentru a o intelege bine. Apoi trebuie sa hotarasca modul in care o pot preda, pentru ca urmeaza sa se intoarca la grupul lor originar pentru a preda aceasta parte celorlalti. Este important ca fiecare membru al grupului de experti sa inteleaga ca el este responsabil de predarea acelei portiuni a textului celorlalti membri ai grupului initial. Strategiile de predare si materialele folosite raman la latitudinea grupelor de experti. Vor avea nevoie de destul de mult timp pentru a parcurge fragmentul lor din articol, pentru a discuta si elabora strategii de predare.

c) Etapa a III-a: dupa ce grupele de experti si-au incheiat lucrul, fiecare individ se intoarce la grupul sau initial si preda celorlalti continutul pregatit. Se atrage atentia, din nou, ca este foarte important ca fiecare individ din grup sa stapaneasca continutul tuturor sectiunilor articolului. E bine sa noteze orice intrebari sau nelamuriri au in legatura cu oricare dintre fragmentele articolului si sa ceara clarificari expertului pe acea sectiune. Daca raman, in continuare, nelamuriti, pot adresa intrebarea intregului grup de experti in acea sectiune. Daca persista dubiile, atunci problema va trebui cercetata in continuare.

La final, profesorul reaminteste tema si unitatile de invatare, apoi le cere elevilor sa prezinte oral, in ordinea initiala, fiecare parte a articolului, asa cum au asimilat-o in cadrul grupului de 'experti'. Astfel tema se va trece in revista in unitatea ei logica. Pentru feedback-ul activitatii, profesorul poate aplica un test, poate adresa intrebari pentru a verifica gradul de intelegere a noului continut, capacitatea de analiza, sinteza, de argumentare a afirmatiilor facute.

Ce face profesorul in timpul invatarii prin colaborare?

Este foarte important ca profesorul sa monitorizeze predarea, pentru a fi sigur ca informatia se transmite corect si ca poate servi ca punct de plecare pentru diverse intrebari; stimuleaza cooperarea, asigura implicarea, participarea tuturor membrilor.

Avantaje ale folosirii metodei:

-Are caracter formativ.

-Stimuleaza increderea in sine a participantilor

-Dezvolta abilitati de comunicare argumentativa si de relationare in cadrul grupului.

-Dezvolta gandirea logica, critica si independenta.

Controversa creativa

Este o metoda apropiata de reuniunea Phillips 66; impune timp; ea presupune divizarea grupului de lucru in microgrupuri a cate 4 persoane; in fiecare, 2 dintre membri trebuie sa sustina cu fermitate o pozitie intr-un caz controversat; echipele se afla in evidenta opozitie si concurenta (e incurajat spiritul de competitie si e sustinuta implicarea profunda, completa).

Ideea de baza a metodei este „dezvaluirea integralitatii unui fenomen prin articularea elementelor componente ale sale, aflate de multe ori intr-o aparenta opozitie.

Este necesara o prealabila explorare a problemei si posibilitatilor ei argumentative.

Conducatorul activitatii cere sustinatorilor unei pozitii sa se retraga si sa se reuneasca in grupul „pro"/„contra"; ei discuta si revin in grupul de controversa.

A doua zi, grupurile se refac si cei 4 membri isi prezinta pozitiile; fiecare prezentare e insotita de luarea notitelor (pentru a marca argumentarea, a putea pune apoi intrebari); dupa ce toti si-au expus parerea si au fost chestionati de catre ceilalti, fiecare se retrage si se pregateste pentru „punctul de maxim interes" – inversarea rolurilor. Cei care au fost „pro" devin „contra" si invers.

Toate argumentele avansate se pot utiliza in controversa. Ideea este ca demersul sa fie innoit.

A treia zi amandoua echipele isi expun noile pozitii insotite de argumente noi si vechile argumente exprimate din perspective noi „reflexia in oglinda" – fiecare isi asculta propriul discurs realizat de altcineva, dintr-o alta perspectiva.

Se incearca apoi realizarea unei perspective comune in grupurile de catre 4 persoane. Concluziile se comunica „in plen". Se poate, astfel, descoperi ca „fenomenele se compun din mai multe adevaruri, uneori contradictorii intre ele; la un nivel superior vor cauta intr-un fenomen perspectiva holistica cea care sa contina toate aceste perspective".

Jocurile de spargerea ghetii - Ice Breacking Exercices

Aceasta metoda este metoda jocurilor educative. Metoda jocurilor educative reuseste sa stabileasca un echilibru in activitatea elevilor, fortificand energiile intelectuale si fizice ale acestora. Jocul devine o prezenta indispensabila in ritmul muncii scolare, iar profesorul reuseste sa afle povestea fiecarui elev.

Tipuri de jocuri:

1.Jocuri de introducere: **„Sa ne prezentam prin miscari”**

2.jocuri pentru dezvoltarea comunicarii nonverbale:

3.jocuri pentru dezvoltarea autocunoasterii, autoevaluarii, imaginii de sine, exprimarii verbale si autoafirmarii:

4.jocuri pentru dezvoltarea capacitatii de cooperare-colaborare:

5. jocuri de dezvoltare a creativitatii, fanteziei si imaginatiei:

6. jocuri de incheiere:

Alte exemple de jocuri:

Nume si calitate

Ii stiu pe toti!

Istoricul numelui

Prezentare in diade

Drumul vietii

Auto-reclama

Blazon

Jocurile educative faciliteaza dezvoltarea urmatoarelor capacitati: increderea in sine, capacitatea de avea incredere in ceilalti, autocontrolul, autoevaluarea, autocunoasterea, capacitatea de introspectie, capacitatea de adaptare la situatii noi, toleranta, capacitatea de observare, capacitatea de comunicare verbala si nonverbala, capacitatea de rezolvare adecvata a conflictelor, creativitatea,etc.

Desigur, utilizarea jocurilor ca metoda de invatare nu este lipsita de dificultati intampinate de elevi: dificultati de ordin cognitiv (cunoastere, intelegere, logica actiunii, de percepere a actiunilor, operatiilor), dificultati de atitudine, de ordin psihosocial (de relationare, de stres, de blocaje afective, insuccese etc), dificultati de reglaj/autoreglaj, dificultati de ordin tactic, dificultati de adaptare s.a.

Metodele activ-participative dezvolta gandirea critica a elevilor. Invatarea devine eficienta iar cunostintele nou insusite pot fi aplicate in alte situatii sau in rezolvarea unor probleme (sarcini de lucru). In acest fel elevul participa activ la procesul de invatare care se imbunatateste considerabil in momentul in care scolarii folosesc un repertoriu de gandire si experienta lor anterioara.

Raţiunile pentru care instruirea trebuie să se realizeze diferenţiat au resorturi în genetica umană şi în psihologie. Fiecare individ este unic, prin genotipul moştenit (zestrea genetică), dar şi prin particularităţile psiho- sociale care construiesc personalitatea umană. Pornind de la această premisă a unicităţii, educaţia trebuie să conţină o componentă diferenţiată.

Pentru o clarificare terminologică exactă, vom face diferenţa între câteva concepte care vor reliefa, în final, avantajele instruirii diferenţiate: individualizarea, diferenţierea şi discriminarea instruirii.

Individualizarea instruirii, adaptarea şi aplicarea unui demers didactic la situaţii particulare ale elevului, presupune capacitatea cadrului didactic de a aproiecta şi realiza activităţi didactice educative în funcţie de particularităţi individuale bio- psiho- socio- culturale ale fiecărui elev, o adaptare continuă a procesului didactic la trăsături individuale, cunoscute foarte bine în prealabil. Individualizarea instruirii este, cu siguranţă, forma cea mai veche de organizare a învăţării, bazată pe relaţia directă dintre subiect şi obiect. Este anterioară instruirii organizate pe clase şi lecţii, prin care fiecare profesor lucrează cu un elev, în funcţie de ritmul şi particularităţile acestuia. Dacă nu ar fi cronofagă şi extrem de costisitoare, individualizarea instruirii ar fi strategia ideală prin care obiectivele pedagogice sunt puse în relaţie cu nevoile individuale de formare, proiectul didactic este adaptat condiţiilor obiective şi subiective de organizare, metodele de predare- învăţare sunt în concordanţă cu particularităţile inteligenţei şi emotivităţii elevului. Prin individualizare se poate valorifica la maxim potenţialul şi interesul fiecărui elev, se pot crea demersuri eficiente de atingere a obiectivelor învăţării, se poate regla procesul pe baza observaţiilor sistematice şi consistente referitoare la achiziţiile elevului. În esenţă, individualizarea instruirii presupune un ritm unic de învăţare, modalitate personalizată de acţiune, ancorare în cunoştinţe achiziţionate anterior, selectarea unor conţinuturi adecvate la nivel individual, mijlocare de instruire din care elevul poate alege ceea ce îl face mai eficient. Formele în care individualizarea instruirii este eficientă sunt, în principal trei: învăţământul particular (cu meditator individual), programe compensatorii (utilizate în cazul elevilor cu cerinţe educative speciale/ a elevilor cu performanţe înalte) şi tratamentul pedagogic individual. Luând în calcul nu doar raţiuni de ordin economic, care fac imposibilă generalizarea individualizării instruirii, pericolul izolării elevului, a anulării cooperării, interacţiunii, socializării şcolarului, face ca diferenţierea instruirii să fie soluţia prin care procesul instructiv- educativ este cu adevărat eficient.Adăugându-i-se şi componenta relaţională, foarte importantă în dezvoltarea personalităţii elevului, diferenţierea instruirii cunoaşte câteva forme:

- Folosirea sarcinilor diferenţiate în micro-grupuri eterogene în clasa de elevi (oferirea de sarcini diferite, în funcţie de particularităţile individuale sau oferirea aceloraşi sarcini, dar cu indicatori de eficienţă şi performanţă diferiţi);

- Folosirea de sarcini diferenţiate în micro-grupuri omogene în funcţie de performanţă (oferirea de sarcini de lucru care să corespundă particularităţilor elevilor din micro- grup)

- Interînvăţarea în microgrupuri eterogene (activităţi de tip peer education)

- Programe compensatorii de recuperare şi de îmbogăţire (destinate elevilor pentru obţinerea de performanţe înalte şi/ sau elevilor cu nevoi educative speciale)

- Interînvăţarea în microgrupuri fals-eterogene (activităţi - schimburi de experienţă între elevi cu capacităţi comparabile).

Toate aceste forme de organizare a instruirii diferenţiate vor fi parcurse pe rând în capitolele următoare ale suportului de curs.

Dacă aceste prime două forme de organizare a instruirii sunt justificabile din apunct de vedere pedagogic, discriminarea în educaţie reprezintă o formă condamnabilă, generată ca exagerare a unei dintre cele de mai sus. Discriminarea presupune, la rândul ei, mai multe forme de organizare, unele dintre ele având, desigur adepţi printre pedagogi sau reprezentând anumite tendinţe în epoci diferite. Din cadrul formelor îmbrăţişate în pedagogii diferite fac parte şcolile şi clasele de elită, constituite pe criterii elitiste, care csasi- elimină eterogenitatea din cadrul unui colectiv, iar din categoria celor mai puţin aprobate sunt discriminările pe bază de sex, rasă, condiţie economică etc.

Bibliografie

1. Bocos, M., (2002), *Instruire interactiva*, Editura Presa Universitara Clujeana, Cluj-Napoca.

2. Cerghit, I.,(1997), *Metode de învatamânt*, Editia a III-a,Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti.

3. Cucos, C., (1996), *Pedagogie*, Editura Polirom, Iasi.

4. Ionescu, M., (2000), *Demersuri creative în predare si învatare*, Editura Presa Universitara Clujeana, Cluj-Napoca.

5. Ionescu, M., Chis, V., (1992), *Strategii de predare si învatare*, Editura stiintifica, Bucuresti.

6. Nicu, A., (2007), *Strategii de formare a gândirii critice*,Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti.

Știința prin ochi de copil

Prof. înv. primar: Creţan Denisa Claudia,

Şcoala Gimnazială „Zaharia Stancu'',

Localitatea Roșiorii de Vede, Județul Teleorman

Nu există vânt favorabil pentru cel care nu ştie încotro se îndreaptă '' SENECA.

Trăim într-o lume caracterizată de dinamism şi complexitate, în care natura umană în general şi fiecare dintre noi, în particular suntem puşi în faţa unor provocări fără precedent.

Copiii de azi sunt mai deschişi şi datorită faptului că au un nivel de informaţii mult evoluat faţă de anii anteriori, se manifestă liber, nu mai sunt încorsetaţi de reguli, ceea ce este un lucru bun. Succesul şcolar este dat de capacitatea elevului de a performa în cadrul diverselor structuri şi contexte disciplinare, pe când succesul în viaţa personală, profesională şi socială este dat de capacitatea de a realiza conexiuni şi transferuri rapide, care să conducă la rezolvarea eficientă a problemelor cu care se confruntă.

Conţinuturile ce se doresc a fi transmise sunt însuşite eficient de elevi dacă învăţătorul utilizează la clasă strategii didactice bazate pe principiul acţiunilor practice sau pe experimente.

Copiilor le place să exploreze lumea, sunt fascinaţi de experimente realizate într-un mod distractiv:

- Să permită utilizarea unui vocabular specific gândirii critice;
- Să implice elevii în simularea sau interpretarea unor roluri legate de tematica
    - propusă;
- Să implice elevii în dezbateri pro şi contra, prin care aceştia să-şi susţină ideile
    - prin argumente;
- Să se bazeze pe prezentarea unor obiecte reale şi experimentale în locul unor texte informative lungi.

Cadrul didactic trebuie să realizeze un climat propice raţionamentelor critice şi creative prin activităţi în care:

- ora de ştiinţe oferă posibilitatea să folosim materiale din mediul apropiat prin care elevii redescoperă modul în care funcţionează natura din jurul lor.

Cu mult entuziasm, câteva baloane, cerneală de diferite culori, colorant alimentar, oţet, bicarbonat, detergent orice cadru didactic poate transforma ora într-o joacă, fără ca elevul să-şi dea seama că se urmăreşte ca el să acumuleze informaţii.

Derularea orelor se bucură astfel de un interes deosebit, mai ales că sunt o provocare pentru ei, unii participând pentru prima dată la un astfel tip lecţie, iar de multe ori au propus chiar ei experimente.

„Experimentul ca metoda activă, are mai multă forţă de convingere decât oricare altă metodă şi deci posibilităţi sporite de înrâurire asupra formării concepţiei ştiinţifice despre natură la elevi.” (Ioan Cerghit) Şi pentru noi, cadrele didactice aceste activităţi sunt o provocare. Ele sunt atractive. Totul va fi un joc, vor aştepta cu interes şi nerăbdare experimentele următoare. Achiziţionează informaţiil prin efort propriu, au mai multă autonomie intelectuală. Obiectivul este atins dacă în timpul desfăşurării lecţiilor şi la sfârşitul acestora micii actori manifestă un un sentiment de satisfacţie şi sunt convinşi ca știința poate fi distractivă și captivantă.

De ce experiment?

Avantaje:

- pot fi evaluate mai multe lecţii simultan - are un caracter interactiv;
- -oferă un feed-back imediat; - cadrul didactic poate interveni de câte ori este nevoie; - reguli stricte ce trebuie respectate;

Duce la:

- -obţinerea de competenţe;
  - flexibilitate în exprimarea părerilor;
- -intrarea în contact cu date argumentate ştiinţific;
  - atitudine pozitivăfaţă de propria persoana şi de ceilalţi din jur;
  - devine interesat pentru obţinere de date pe cale stiinţifică;

Elevii au numai superlative de spus:

- Cel mai mult mi-a plăcut vulcanul, când s-au amestecat toate substanţele şi a erupt!” (Irina) -Mi-a plăcut experimentul cu hârtia de turnesol.(Alexandra)
- -Ora mi s-a părut foarte interesantă şi am descoperit lucruri noi. (David)
- A fost totul miraculos. (Ariana) Facilitează atingerea obiectivelor:
  - să participe la experimente simple pe baza unui plan de lucru;
  - să aplice observaţia ca demers al cunoaşterii de tip ştiinţific;
  - să completeze în fişa de experimente datele obţinute experimental;
    - -să comunice în forme diverse observaţiile asupra experimentelor realizate; VALENȚE FORMATIVE ÎN EDUCAREA CREATIVITĂ

Bibliografie:

1. De Agostini, Marea carte despre experimente, ed. Litrera Internaţional, 2008
2. Cerghit Ioan, Metode de învăţământ, Editura Polirom, Iaşi, 2006

Metode de individualizare a predării

Prof. în înv. primar: Pîrvu Mariana
Prof. în înv. Primar: Cernea Duța
Școala Gimnazială „Zaharia Stancu„
Localitatea Roșiori de Vede, Judetul Teleorman

Noua reformă a învățământului pune accent pe adaptarea conținuturilor de învățare la particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor în vederea dezvoltării depline a personalităţii acestora.

Scopul învăţământului modern este de a utiliza structuri, conţinuturi şi forme de organizare care să faciliteze dezvoltarea intelectuală a elevului şi valorificarea pe deplin a posibilităţile şi aptitudinile. Începând cu ciclul primar se urmărește îmbunătățirea rezultatelor şcolare prin valorificarea potenţialului fiecărei vârste.

Activitatea didactică diferenţiată cu elevii diagnosticați cu cerințe educative speciale presupune adaptarea învăţământului la particularitaţile individuale ale elevilor.

Diferenţierea activităţii presupune cunoaşterea şi folosirea particularităţilor individuale cu scopul de a-l ajuta pe elev să se dezvolte la nivelul la care îi permit posibilităţile sale prin eforturi progresive.

“Instruirea diferenţiată nu prezintă doar o cerinţă care priveşte doar un aspect sau altul al procesului complex de instruire sau educare a elevilor, ci un principiu general care vizează activitatea de învăţământ atât ca macrosistem, cât şi componentele sale, ca microsisteme. Ea constituie un imperativ al învăţământului din vremea noastă şi, ca urmare, trebuie concepută o veritabilă strategie de organizare si desfaşurare a aceste.

“Principiul individualizării şi diferenţierii învăţării exprimă necesitatea adaptării (potrivirii) dinamice a încărcăturii cognitive şi acţionale a conţinuturilor şi strategiilor instructiv-educative atât la particularităţile psiho-fizice ale fiecărui elev cât şi la particularităţile diferenţiate, relativ comune unor grupe de elevi în vederea dezvoltării lor integrale ca personalitate şi profesionalitate.”

Se va sigura, astfel, interacțiunea dintre particular şi general în educaţie, dintre obiect şi subiect, dintre strategiile de educaţie de grup cu cele de educaţie individuală.

Potrivit “Declaraţiei drepturilor omului” (ONU-1948) “fiinţele umane au drepturi şi şanse egale de dezvoltare şi manifestare.” Fiinţele umane nu se nasc identic din punct de vedere al posibilităţilor psihice, fizice, al condițiilor dezvoltare şi manifestare. Fiecare fiinţă umană se naşte şi se dezvoltă diferit. În funcție de acțiunea unor factori interni și externi fiecare individ ajunge să aibă pe lângă

particularităţi psihice şi fizice relativ comune, particularități psihice şi fizice specifice care-l individualizează conferindu-i unicitate.

În prezent mentalitatea colectivă în legătură cu inegalitatea de şanse în dezvoltare a evoluat promovând ideea că fiecare fiinţă umană este destinată să ajungă la succes. Acceptarea conceptiei că inegalitatea psiho-fizica nu duce în mod automat la inegalitatea de şanse în dezvoltare şi că tratarea individuală şi diferenţiată a fiinţei umane poate să aducă contribuţii importante la dezvoltarea personalităţii este binevenită.

Principiul individualizării și diferențierii se regăsește și în lucrarea ,,Pedagogie,, a lui Constantin Cucoș.

“Acest principiu atenţionează asupra faptului că este bine să pornim de la datele persoanei de educat, de la natura sa interioară şi să nu forţăm nepermis de mult peste limitele pe care le îngăduie vârsta şi caracteristicile individuale. Educaţia în conformitate cu natura (fie în sensul imprimat de J.A.Comenius, după care este indicat să luăm lecţii de la grădinar, care nu forţează natura, fie în sensul dat de J.J.Rousseau, după care suntem obligaţi să respectăm natura interioară a copilului, să plecăm de la aceasta) pare a fi o regulă de aur. În măsura în care este pusă în paranteză persoana, efectul educativ este diminuat sau nul. Nu ne putem juca sau nu putem face experimente cu mintea şi sufletul copiilor. Firea omenească îşi are un mers firesc care trebuie cunoscut şi respectat. Tot ce se dă elevilor va fi dimensionat în raport cu psihicul lor, conţinuturile ideatice vor fi relativizate la vârste şi persoane, relaţia dintre profesor şi elev va fi reglată permanent în funcţie de permisivitatea situaţiilor psihologice.”

Principiul menționat își găsește aplicabilitate și relația ce se stabilește între învățare și dezvoltare. Se ştie că apariția și dezvoltarea structurilor cognitive superioare se face prin învățare și exersare. Ideile noi sunt însușite prin intermediul structurilor de cunoaştere deja existente care, la rândul lor, suportă o transformare permanentă în raport cu datele noi, interiorizate de subiect sau cu noile realități sociale cu care acesta interacționează. Învăţarea se va face în raport cu “zona proximei dezvoltări” în sensul că se va da elevului maximum din ceea ce el poate să asimileze la un moment dat şi care îi permite dezvoltarea psihică în perspectivă.

Fiecare individ, și implicit fiecare elev are propria individualitate ,,compusă,, din aspecte precum: trăsături psihologice, aspecte neurologice, nivel al dezvoltării intelectuale,volum de achiziții și experiența de viață.

Trăsăturile psihologice fac referire la unele însuşiri psihice precum aptitudinile, aspectele temperamentale, caracterul şi structuri afectiv emoţionale distincte precum interesele, aspiraţiile, convingerile, trebuinţele.

Fondul neurofiziologic este reprezentat, în principal, de particularităţile funcţionale ale sistemului nervos şi ale analizatorilor.

Fiecare copil are un anumit nivel de dezvoltare intelectuală. Unii memorează mai lent şi gândesc mai greu, alţii mai repede dar superficial. Sunt elevi care au un spirit de observaţie mai dezvoltat iar alţii mai puţin dezvoltat. Unii au un volum de cunoştinţe, priceperi şi deprinderi mare, iar la alţii acesta este de nivel mediu.

Un factor care susține ideea de individualitate este reprezentat de experienţă de viaţă şi un anumit stil de învățare.

Pentru a obține rezultate optime în procesul instructiv-educativ este important ca profesorul să cunoască toate aceste particularităţi. În funție de acestea el va găsi şi va folosi metode şi procedee corespunzătoare pentru a asigura dezvoltarea intelectuală şi succesul la învăţătura al fiecărui elev. Cunoaşterea şi respectarea particularităţilor individuale este în concordanță cu cerinţele unui învăţământ modern şi democratic. Rolul educației nu este de a uniformiza oamenii, ci de a-i ajuta să-și atingă potențialul maxim . Procesele psihice individuale: percepţia, gândirea, limbajul, inteligenţa, atenţia, memoria, emotivitatea ș.a. capătă nuanțe diverse de la individ la individ. Cadrul didactic este obligat să ţine cont și să trateze diferenţiat aceste calităţi psihice individuale.

Chiar dacă profesorul cunoaște și respectă particularităţile psihice specifice fiecarei vârste şi particularităţile individuale specifice fiecarui elev , acest lucru nu elimină și nu diminuează dificultăţile din activitatea elevilor sau efortul de gândire necesar pentru înlăturarea lor. O simplă potrivire a conținutului informativ cu metodele de acţiune în funcție de particularităţile de vârstă nu este suficientă pentru a obține rezultate optime. Acest lucru se poate obține numai prin stabilirea unor obiective realiste, dozarea optimă a timpului, a efortulu,i a încărcăturii informaționale . Astfel pentru a impulsiona dezvoltarea unor capacităţi intelectuale, cunoştinţele transmise trebuie să prezinte un anumit grad de generalitate, să fie racordate la potenţialităţile din “zona proximei dezvoltări” și să poată fi depăşite prin eforturi intelectuale susţinute. Însă, aceste dificultăţi trebuie să fie dozate în mod realist, în funcție de posibilităţile intelectuale ale elevilor şi de volulmul de

cunoştinţe, priceperi şi deprinderi însuşite de ei. Dozarea gradului de generalitatea al cunoştinţelor şi transmiterea gradată a acestora presupune respectarea unor reguli în predare şi învăţare. Dintre acestea putem aminti :trecerea de la uşor la greu, trecerea de la simplu la complex, trecerea de la cunoscut la necunoscut (adică de la cunoştinţe însuşite anterior la cunoştinţe noi, a căror înţelegere este condiţionată de legătura acestora cu cele vechi), regula unitaţii şi alternanţei între concret şi abstract, între particular şi general (aceasta înseamna că în predare-învăţare trebuie să se pornească

de la exemple şi fapte concrete ce vor fi analizate şi interpretate pentru elaborarea generalizărilor şi invers, pornindu-se de la prezentarea unor noţiuni, definiţii, reguli, principii, teoreme pentru ca elevul să opereze cu ele în analiza şi interpretarea unui material concret şi să identifice astfel generalul în particular).

În concluzie, clasa, din învățământul de masă, cu care lucrează profesorul în mod frontal

este un grup neomogen, în care sunt elevi cu capacităţi de muncă diferite, cu aptitudini şi interese diferite, cu ritm de muncă diferit. Activitatea diferențiată a activităţii aduce variaţia de forme şi metode în activităţile didactice. Acest termen, de predare diferențiată, se referă atât la structura şi conţinutul învăţământului, cât şi la organizarea activitaţii didactice, la metodologia aplicată şi la mijloacele de învăţământ folosite.

Procesul de individualizare a activităţii didactice se referă , de regulă, la tehnica didactică, tratarea adecvată a unor elevi în desfăşurarea lecţiilor, folosirea sarcinilor de muncă independentă în clasă şi pentru acasă, o modalitate adecvată de prezentare a conţinutului în concordanţă cu particularităţile acestora.

Deosebirile individuale sunt o realitate, iar tipul şi gradul lor de dezvoltare sunt, de multe ori, uşor de sesizat.

Bibliografie

1. Verza, E. , Caracteristicile dislaliei și disgrafiei la școlari, în Analele Universității Bucuresti", E.D.P. 1981
2. Gheorghiu, Florina, ‚Modalități de intervenție personalizată în cadrul învățământului integrat, Presa Universitară Clujeană, Cluj Napoca 2005
3. Radu, T. Ion – Învăţământ diferenţiat. Concepţii şi strategii, EDP, Bucureşti, 1978
4. Cucoş, Constantin – Pedagogie, Editura Polirom, 2000
5. A. Manolace – Pedagogia, EDP București, 1964
6. Marian Barbu, Alexandru Gheorghe, Areta Dobrescu- Matodica predării limbii și literaturii române, Ed. ,,Gheorghe Alexandru,, Craiova 2003
7. Dottrens, Robert, A educa și a instrui , EDP, 1970

Motivarea elevilor și prevenirea eșecului școlar

Profesor în înv. Primar: Parpală Daniela,
Școala Gimnazială „Zaharia Stancu" Roșiorii de Vede
Profesor itinerant de sprijin: Parpală Dănuț,
Cemtrul Școlar de Educație Incluzivă Roșiorii de Vede

Educaţia este o acţiune de ghidare a formării personalităţii omului până la deplina maturitate (în mod ideal), adică până când se dovedeşte responsabil, capabil de autoeducaţie. Omul a trăit întotdeauna în societate, învăţând de la ceilalţi şi învăţând la rândul lui pe alţii. Pentru ca generaţia tânără să se poată încadra în viaţa socială este necesar să fie îndrumată, pregătită, să-şi însuşească experienţa adulţilor.

La dezvoltarea şi educaţia omului îşi aduc contribuţia o multitudine de factori psihologici sau sociali: familia, şcoala, mediul natural şi cel socio-cultural. Din simpla enumerare a acestor factori se constată că diversitatea lor este destul de accentuată, fiecare imprimând o anumită desfăşurare acţiunii educaţionale şi implicând într-un anume mod participarea şi rolul educatorului ca persoană investită cu conducerea acestei acţiuni.

Putem admite că oamenii se nasc egali, dar că rămân egali până în momentul intrării în şcoală este departe de adevăr. Cum fiecare copil se naşte într-o anumită familie şi se dezvoltă într-un anumit mediu socio-cultural, el va veni la grădiniţă sau la şcoală cu anumite deprinderi, cunoştinţe şi priceperi, dobândite în primii ani de viaţă. Nu toţi copiii au aceleaşi aptitudini native, ci fiecare învaţă într-un ritm şi stil propriu, de aceea tuturor trebuie să le acordăm şanse egale. Există factori care determină succesul şcolar, dar şi factori nocivi care duc la insucces.

Motivarea elevilor și prevenirea eșecului din activitatea școlară este o necesitate socială și morală, o dorință a fiecărui învățător care și-a împletit destinele vieții cu cele ale micilor școlari.

La **nivelul şcolii** se propun următoarele soluţii:

♦ Sporirea rolului învăţământului preşcolar. Statisticile pedagogice arată că aproximativ jumătate din elevii cu probleme la ciclul primar nu au frecventat grădiniţa, observându-se prin lipsa cunoştinţelor şi deprinderilor minime necesare însuşirii citit-scrisului, familiarizarea cu rigorile unui program şcolar organizat;

♦ Sprijinirea şcolii, care trebuie să asigure resurse materiale şi umane corespunzătoare unui învăţământ de calitate: dotare cu laboratoare şi echipamente moderne; cadre didactice calificate şi motivate în activitatea lor; programe şcolare de calitate, periodic revăzute şi îmbunătăţite;

♦ Trebuie avut în vedere nivelul de vârstă al elevilor pentru a nu se suprasolicita posibilităţile limitate ale unui stadiu şi a nu se ajunge la cristalizarea unei personalităţi refractare care va intra frecvent în situaţii de conflict cu cei din jur;

♦ Supravegherea permanentă a elevilor-problemă şi *cooptarea* acestora într-o serie de activităţi educative extraşcolare (vizite, excursii etc.);

♦ Asigurarea unor legături solide între şcoală şi familie;

♦ Înfiinţarea cabinetelor de consiliere psihopedagogică în toate şcolile;

♦ Copilul să fie acceptat aşa cum este, cu calităţi mai mici sau mai mari;

♦ Rolul şcolii este de a-i asigura condiţii de dezvoltare potrivit particularităţilor individuale;

♦ Organizarea activităţii didactice trebuie privită în mare măsură de pe poziţia elevului din bancă, deoarece el învaţă;

♦ Învăţătorul reprezintă piesa de bază în acţiunea de asigurare a reuşitei şcolare. Pentru aceasta el trebuie să dispună nu numai de o bună pregătire de specialitate, dar şi de o competenţă psiho-pedagogică, exprimată prin următoarele capacităţi:

- diagnosticarea capacităţii de învăţare, care să permită o discriminare corectă dintre elevi;
- identificarea lacunelor şi a dificultăţilor întâmpinate de elevi;
- evaluarea corectă a rezultatelor obţinute;
- modalităţi de ajutorare a elevilor ce întâmpină dificultăţi în activitatea de învăţare.

În ceea ce priveşte **familia,** implicarea acesteia în procesul educativ şi mai ales în lupta împotriva eşecului şcolar ar fi o condiţie necesară de îndeplinit pentru a-l ajuta pe copil să găsească un sprijin atât moral cât şi material.

În cazul în care familiile manifestă indiferenţă faţă de situaţia copilului, învăţătorul trebuie să ia atitudine prin *invitarea* familiilor de a se implica în viaţa şcolară a copiilor.

Toate modificările survenite în comportamentul, atitudinea, situaţia şcolară a copilului trebuie să-i preocupe pe părinţi şi să încerce să cunoască cauza reală a acestora.

La nivelul familiei se propun următoarele soluţii pentru prevenirea eşecului şcolar:

♦ Stabilirea unor întâlniri periodice între părinţi şi învăţător sau consilierul şcolar pentru a discuta comportamentul elevului şi evoluţia lui (socială şi psihologică) precum şi caracteristicile specifice vârstei;

♦ Realizarea unor campanii de educare a părinţilor în care să se prezinte importanţa cultivării emoţiilor pozitive, dar şi a sentimentului de responsabilitate.

♦ Implicarea mass-mediei într-o serie de campanii împotriva violenţei în familie, explicându-se în acelaşi timp consecinţele comportamentului agresiv asupra copilului.

În ceea ce priveşte activitatea de înlăturare a fenomenului de eşec şcolar, aceasta este mai dificilă decât cea de prevenire, presupunând elaborarea unor strategii de tratare diferenţiată şi individualizată a elevilor aflaţi în această situaţie.

Pentru ca o astfel de strategie să fie pusă în aplicare trebuie cunoscute foarte bine particularităţile psihologice a elevilor. Variaţiile mari de ritm intelectual şi stilul de lucru impun activităţi de organizare diferenţiată a procesului de predare-învăţare, pe grupuri de elevi.

Un alt aspect important în înlăturarea acestui fenomen este creearea unor situaţii speciale de succes pentru elevii cu dificultăţi şcolare, deoarece succesele sporesc încrederea în forţele proprii. O modalitate de a-l pune pe elev în situaţia de succes este „de a-l ajuta să treacă de la simpla postură de receptor al informaţiilor, la cea de folosire eficientă a raţionamentului ştiinţific, prin intermediul căruia el va putea prelucra şi aplica în mod adecvat informaţiile primite la ore." (J. Piaget –*Judecata morală la copil,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1980, p. 79)

Pentru înlăturarea fenomenului de eşec şcolar, o altă soluţie este de a-i ajuta pe elevi să-şi organizeze cât mai bine timpul zilnic de lucru, alternând activităţile abstracte cu cele recreative (elevii au tendinţa de suprasolicitare a capacităţii psihonervoase).

Este important de subliniat că în procesul de înlăturare a fenomenului de eşec şcolar este nevoie de participarea consilierului şcolar, a cadrelor didactice, colegilor, dar şi a familiei. Pentru ca demersul să ducă la soluţionarea problemei elevului, toţi cei amintiţi anterior trebuie să lucreze ca o echipă, lucru destul de greu de realizat.

Trebuie spus că nu există reţete care pot fi transpuse mecanic. Este posibilă însă conturarea câtorva coordonate de acţiune:

I. Activităţi preventive

- cunoaşterea universului copilului;
- stabilirea unor relaţii cu familia pentru a cunoaşte trecutul copilului, comportamentul său în afara şcolii, modul în care el povesteşte ceea ce se întâmplă în şcoală etc. şi implicarea ei în activitatea de educare a copiilor;
- crearea unui mediu securizant pentru învăţare;
- asigurarea unui climat afectiv corespunzător.

II. ***Activităţi de suport*** (de susţinere)

- stabilirea unor măsuri de suport prin activitatea curentă la clasă (observarea cu atenţie a evoluţiei elevilor, folosirea metodelor activ-participative, crearea de situaţii prin care elevul să fie ajutat să depăşească dificultăţile, atitudinea promptă de susţinerena a elevului);
- diferenţierea şi individualizarea activităţii;

- susţinerea intenţiei deliberate de recuperare (elevul lipseşte un timp îndelungat de la şcoală, a schimbat şcoala sau înregistrează o perturbare pasageră de ordin afectiv).

III. Program de recuperare

Spre deosebire de tipul de susţinere menţionat anterior, demersul didactic organizat în funcţie de un scop de recuperare trebuie conştientizat şi asumat de elevul sau elevii aflaţi într-o atare situaţie; în consecinţă, se va realiza o activitate diferită şi relativ independentă de cea propusă pentru ceilalţi elevi din clasă. Elevii care urmează acest program de recuperare nu trebuie total excluşi de la activităţile din orar, ca să nu resimtă această activitate ca pe o sancţiune prin care sunt lipsiţi de la alte ore atractive pentru toţi ceilalţi.

Putem spune că realizarea în bune condiţii a procesului instructiv-educativ din şcoală presupune, cu necesitate, „acceptarea şi respectarea de către elevi şi cadre didactice a unor cerinţe, reguli şi dispoziţii elaborate şi impuse din exterior, concomitent cu instituirea unor modalităţi de control asupra acceptării şi respectării lor.” (T. Rudică –*Psihopedagogie,* Editura Polirom, Iaşi, 1998, p.284)

Bibliografie:

1. ADLER, ALFRED- *Psihologia şcolarului greu educabil*, Editura IRI, Bucureşti, 1995.
2. AUSUBEL, D.P.; ROBINSON, F.G.- *Învăţarea în şcoală,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1981.
3. BOCA, CRISTINA- *Introducere în educaţie timpurie (Proiect Phare 2004),* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2007.
4. CONSTANTINESCU, PAULA- *Copilăria şi integrarea şcolară, în perspectiva psihologiei genetice a socializării, î*n culegerea metodică Grădiniţa şi activitatea cratoare a copiilor (Revista de pedagogie), 1978.
5. CUCOŞ, CONSTANTIN (coord.); RUDICĂ, TIBERIU- *Psihopedagogie,* Editura Polirom, Iaşi, 1998.
6. PIAGET, JEAN– *Judecata morală la copil,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1980.
7. ZAZZO, R.- *Condiţiile reuşitei la în învăţătură,* în Readaption, 1964.

Educația de calitate într-o școală pentru toți

Profesor: Râcu Camelia,
Școala Gimnazială Nr. 3 Zimnicea
Localitatea Zimnicea, Judetul Teleorman

Şcoala este instituţia specială creată în mod special pentru educare, în concordanţă cu cerinţele societăţii. Dezvoltarea personalităţii este un obiectiv general, la realizarea căruia contribuie şi societatea prin intermediul factorilor săi. Faptul că şcoala deţine un rol hotărâtor în formarea omului obligă îndrumarea şi conducerea procesului de educaţie de către persoane competente- cadrele didactice, care au o înaltă misiune şi o mare răspundere. Succesul în munca instructiv- educativă depinde în cea mai mare măsură de cadrele didactice, de competenţa şi dăruirea acestora.

Dacă dorim să intervenim în favoarea copiilor, trebuie să le oferim tuturor o educaţie de calitate şi, în mod deosebit, celor cu cerinţe educative speciale: *o educaţie de calitate pentru toţi într-o şcoală pentru toţi.*

Lumea contemporană este tot mai dinamică, influenţând politicul, economicul, socialul. Printre primele sectoare sociale afectate de aceste schimbări de durată a fost şi rămâne învăţământul. Astăzi se discută din ce în ce mai mult despre *şcoala incluzivă,* care presupune în primul rând recunoaşterea dreptului fiecărui copil la educaţie, şi apoi înţelegerea diferenţelor de adaptare şi învăţare, specifice fiecărui copil în parte.

Observaţiile la nivel de clasă confirmă faptul că nu toţi elevii pot face faţă, la un nivel ridicat, cerinţelor şcolare, dar că în acelaşi timp, folosind metodele potrivite de predare- învăţare- evaluare şi respectând ritmul propriu al fiecărui elev, se vor înregistra progrese şcolare, uneori acestea fiind remarcabile faţă de aşteptările iniţiale. Cadrele didactice implicate în educaţia incluzivă pun accentul pe dezvoltarea de activităţi ce pun accent pe lucrul în echipă şi cooperare, pe respectarea identităţii culturale şi pe monitorizarea constantă a eficacităţii activităţilor de predare- învăţare- evaluare la nivelul fiecărui elev. În acelaşi timp, programele de sprijinire şi remediere şcolară, utilizarea posibilităţilor oferite de curriculum-ul la decizia şcolii şi implicarea părinţilor în diverse activităţi extracurriculare organizate la nivelul unităţilor de învăţământ reprezintă toţi atâţia paşi către succesul şcolar al fiecărui copil.

Obiectivele educaţiei incluzive vizează combaterea neparticipării şcolare, ca şi a abandonului şi eşecului şcolar, prin demersuri care depăşesc barierele impuse de dificultăţile de ordin material, personal, familial sau social cu care se confruntă copiii. În acelaşi timp, educaţia incluzivă vizează

asigurarea unor condiţii optime de învăţare care să ofere tuturor şansa unui start egal în viaţă din punct de vedere educaţional.

Şcoala incluzivă devine astfel o şcoală deschisă tuturor, o şcoală prietenoasă, flexibilă, o şcoală care abordează procesul de predare- învăţare- evaluare într-un mod dinamic şi atractiv, o şcoală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăţilor legate de apartenenţa la un anumit mediu şi la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunităţi.

Din păcate, realitatea nu este întotdeauna la nivelul idealului. Astfel, cu cât şcoala este mai departe de idealul şcolii incluzive, cu atât mai mare este nevoia de intervenţie, prin intermediul *proiectelor educaţionale*.

Proiectul educaţional este un set de activităţi derulat pe o perioadă de timp determinată, care furnizează soluţii şi răspunde la o problemă. Iniţierea, promovarea, susţinerea proceselor de schimbare în cadrul unei unităţi de învăţământ presupune construirea şi aplicarea unor proiecte care să ţină seama de specificul şcolii şi al comunităţii sale. ,,Proiectarea reprezintă construirea drumului virtual de la o imagine generală şi abstractă la faptul particular şi concret, care transformă imaginea mentală într-o realitate efectiv trăită. În acest sens, proiectarea schimbării constă în construirea progresivă a unor elemente din ce în ce mai concrete, care decurg unele din altele în cadrul unui proces care merge: de la general la particular, de la abstract la concret, de la orizontul lung de timp la termenul scurt.” (M. Dvorski, *Management educaţional*- editura Educaţia 2000+, Bucureşti, 2005, p. 18)

Una din cele mai importante idei care stă la baza programelor educaţionale este aceea de a crea un instrument prin care şcolile să fie stimulate în a defini, rezolva şi evalua împreună probleme specifice de educaţie pentru elevi. Se urmăreşte progresul înregistrat în ceea ce priveşte o abordare mai puternic centrată pe nevoile individuale ale fiecărui elev.

Proiectele educaţionale au ca principal obiectiv: crearea unor modele de dezvolare şcolară şi de implicare comunitară care promovează efectiv asigurarea accesului la educaţie şi succesul şcolar.

Prin activităţile specifice realizate în cadrul proiectului se urmăreşte îmbunătăţirea următoarelor aspecte, privind situaţia grupului ţintă:

- reducerea costurilor accesului la educaţie, prin oferirea unei mese şi a rechizitelor şcolare, gratuit;
- reducerea tendinţei de marginalizare şi de aotomarginalizare a copiilor provenind din grupuri dezavantajate, prin activităţile de formare a unor atitudini favorabile educaţiei;
- reducerea dificultăţilor de adaptare a copiilor provenind din grupurile dezavantajate la mediul educaţional, prin adaptarea spaţiului şcolii şi materialelor didactice la specificul culturii şi valorilor copiilor provenind din grupuri defavorizate.

Activităţile educaţionale sunt orientate spre:

- garantarea şanselor de acces în învăţământul preuniversitar;

- eliminarea oricăror forme de discriminare, de excluziune de tip rasial, social, xenofob, religios, lingvistic, de acceptare a diversităţii ca un fapt normal;
- centrarea proceselor de predare- învăţare pe elev, conform nevoilor individuale şi ritmului propriu de învăţare;
- creşterea calităţii educaţiei pentru toţi elevii, utilizând un curriculum adecvat şi acordând sprijin educaţional;
- consolidarea sistemului de facilităţi sociale pentru elevi;
- programe social- educaţionale adecvate grupurilor vulnerabile;
- dezvoltarea unor programe vizând combaterea şi prevenirea abandonului şcolar la nivelul grupurilor dezavantajate;
- asigurarea dezvoltării competenţelor de bază;
- dezvoltarea respectului pentru drepturile omului şi libertăţilor fundamentale;
- dezvoltarea respectului pentru părinţi, pentru propria limbă, valori şi identitate culturală;
- pregătirea copilului pentru o viaţă responsabilă într-o societate liberă, în spiritul înţelegerii, toleranţei, egalităţii de gen şi prieteniei între toţi cetăţenii, etniile sau grupurile naţionale ori religioase.

Participarea copiilor împreună cu părinţii, cu cadrele didactice, cu reprezentanţii comunităţii locale la activităţile cultural- eductive va asigura transparenţa activităţilor, va sublinia importanţa lor pentru dezvoltarea bio- psihică a copilului, va asigura recuperarea acestuia. Realizarea activităţilor de învăţare- educare pe grupe mici, în ateliere, cu utilizarea metodelor vizuale, va permite abordarea graduală a învăţării, a educaţiei în general, va permite cooperarea între copii şi o reală cunoaştere a potenţialului elevilor.

Abordarea diferenţiată permite asimilarea cunoştinţelor în funcţie de capacităţile cognitive ale elevilor, de stilurile şi ritmurile proprii de învăţare. Pe parcursul derulării activităţilor (de învăţare, educative, culturale) se urmăreşte valorificarea maximă a potenţialului fiecărui elev prin expunerea lui la situaţii variate care să-i dea ocazia de a se manifesta în domeniile în care capacităţile sale sunt cele mai evidente. Psihologul, cadrele didactice, mediatorul şcolar trebuie să ajute elevul să se integreze în societatea în care va trăi ca tânăr, adult şi să aplice în viaţă cunoştinţele dobândite.

În ceea ce priveşte activităţile de **consiliere ale părinţilor** – abordarea vizuală, simulările, prelegerile ţinute de cadrele didactice au un efect stimulativ de încredere în posibilităţile de realizare a aşteptărilor părinţilor, de implicare în cele din urmă, în actul educaţional din perspectiva rolului conştient şi asumat de părinte responsabil şi dornic de integrare în societate a propriului copil.

Rolul şi contribuţia în proiect a diferiţilor actori:

Consiliul Judeţean- constituie un liant şi un factor de influenţă a deciziilor la novelul consiliilor locale în luarea de decizii de sprijinire financiară şi logistică a activităţilor din proiect.

Casa Corpului Didactic- realizează formarea în domeniul educaţiei incluzive şi a activităţilor remediale a cadrelor didactice implicate în derularea proiectului.

Centrul Judeţean de Resurse şi de Asistenţă Educaţională- contribuie la activităţile de consiliere educaţională şi de consiliere a părinţilor.

Asociaţiile nonguvernamentale- facilitează comunicarea în comunitate.

Parteneriatul şcolii cu comunitatea se concretizează într-o relaţie în cadrul căreia personalul şcolii şi părinţii desfăşoară efortui comune atât pentru a asigura o educaţie de calitate şi un climat prietenos în şcoală, cât şi pentru a atrage de partea şcolii cât mai multe dintre instituţiile şi persoanele resursă din comunitate. Procesul de parteneriat trebuie să înceapă cu dezvoltarea unei strategii de cooperare comunitară, care stabileşte scopurile urmărite şi acţiunile prin care se pot atinge acestea. Planificarea acţiunilor de cooperare comunitară impune consultări cu membrii/ liderii tuturor grupurilor din comunitate, ca fiind cei care au imaginea reală a nevoilor şi intereselor comunităţii.

Primul pas în cooperarea comunitară îl reprezintă implicarea părinţilor în viaţa şcolii. Părinţii sunt primii parteneri ai şcolii, cei care monitorizează progresul copiilor şi desăvârşesc munca profesorilor sau învăţătorilor.

Al doilea pas îl reprezintă promovarea valorilor şcolii în întraga comunitate. În felul acesta şcoala poate atrage parteneri puternici, care au capacitatea necesară pentru a susţine eforturile acesteia de a oferi o educaţie de calitate şi un climat educaţional prietenos pentru copiii proveniţi din grupuri dezavantajate.

Pasul final se constituie în dezvoltarea şi punerea în practică, în cadrul unui proces continuu, a acţiunilor de cooperare comunitară, prin care se îmbunătăţeşte în mod constant relaţia dintre grupurile majoritare şi minoritare.

Bibliografie:

1. AUSUBEL, D.P.; ROBINSON, F.G.- *Învăţarea în şcoală,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1981.
2. BULETIN INFORMATIV NR. 1, 2, 3, 4- A*cces la educaţie pentru grupuri dezavantajate- Proiect Phare 2005*
3. COLECTIV CENTRUL EDUCAŢIA 2000 +- Ş*coala şanselor egale,* Editura Veritas, Bucureşti, 2004.
4. CONSTANTINESCU, PAULA- *Copilăria şi integrarea şcolară, în perspectiva psihologiei genetice a socializării, î*n culegerea metodică Grădiniţa şi activitatea cratoare a copiilor (Revista de pedagogie), 1978.
5. DVORSKI, M.- *Management educaţional*- Editura Educaţia 2000+, Bucureşti, 2005.

6. MAHINDA RANAWERA, A.- *Raportul instituţiei UNESCO pentru educaţie,* 1990.
7. ROBSON, C.; *Real World Research*, U.K., Blackwell Publisher, Oxford, 2002.
8. VĂCĂREŢU, ARIANA- STANCA- *De la analiza nevoilor la programul de formare (Proiect Phare 2004),* Editura Didactică şi Pedag

Strategii didactice interactive aplicate în activitatea integrată

Profesor invatamantul preşcolar: Lazăr Elena Georgiana
Gradinita P.N. Nr. 6
Localitatea Roşiorii de Vede, Judetul Teleorman

În zilele noastre se simte nevoia introducerii în învăţământul de toate nivelurile a mijloacelor şi tehnicilor moderne, care au drept scop sprijinirea cadrelor didactice şi a copiilor în învăţare. Tipurile fundamentale de învăţare au evoluat de la simplul „a învăţa să ştii pentru tine" la „a învăţa să trăieşti împreună cu ceilalţi". Privită din această perspectivă, activitatea de învăţare se referă la sprijinirea copiilor să se cunoască pe sine, să ia decizii, să relaţioneze cu ceilalţi, să-şi dezvolte creativitatea pentru a face faţă unor situaţii de viaţă. Încurajarea, participarea, iniţiativa, implicarea, creativitatea, sunt doar câteva caracteristici ce trebuie să contureze personalitatea copiilor.

Activitatea cu copiii din grădiniţă este modalitatea cea mai importantă de a pune bazele formării unei asemenea personalităţi. Pentru aceasta este necesară o proiectare a activităţilor centrată pe obiective educaţionale care să creeze posibilitatea abordării flexibile a conţinuturilor şi respectării intereselor de cunoaştere ale copilului, dar şi pe particularităţile de vârstă ale acestuia.

Acest lucru este facilitat de abordarea activităţilor în formă integrată, unde educatoarea organizează învăţarea ca un regizor, un moderator, ajutându-i pe copii să înţeleagă, să accepte şi să stimuleze opinii personale, emoţii, sentimente, să fie parteneri în învăţare. Desfăşurând activităţi integrate, copilul are posibilitatea de a-şi exprima păreri personale, de a coopera cu ceilalţi în elaborarea de idei noi, în rezolvarea sarcinilor, în argumentare, devenind mai activi şi câştigând mai multă încredere în sine. Prin aceste activităţi se pune accent pe dezvoltarea gândirii critice, pe formarea de competenţe practice, pe feed-back-ul pozitiv, pe măsurarea şi aprecierea competenţelor. Se cultivă independenţa, deschiderea spre inovaţie, emoţiile pozitive, autocontrolul.

Pentru a fi posibilă abordarea în manieră integrată, educatoarea trebuie să stabilească cu claritate obiectivele şi conţinuturile activităţilor zilnice, pentru ca pe baza acestora să gândească scenariul zilei. Scenariul va începe cu motivarea care să canalizeze activitatea copiilor spre elucidarea problemelor rezolvate. De asemenea, educatoarea va avea în vedere repartizarea sarcinilor activităţilor zilnice la

fiecare arie de stimulare sau sector de activitate, în aşa fel încât să fie posibilă realizarea obiectivelor propuse de la fiecare activitate.

Strategiile didactice interactive ca strategii de grup, presupun munca în colaborare a copiilor organizaţi pe microgrupuri sau echipe de lucru în vederea atingerii unor obiective preconizate (soluţii la o problemă, crearea de alternative). Solicită efort de adaptare la normele de grup, toleranţă faţă de opiniile, părerile colegilor, dezvoltând capacităţile autoevaluative. Sunt strategii de interacţiune active între participanţii la activitate.

Activ şi creativ este copilul care intervine efectiv în activitatea didactică, care devine coparticipant alături de educator la propria formare, care-şi asumă rolul de actor în actul educativ şi nu pe cel de spectator, care acceptă în mod pasiv informaţiile oferite de către cadrul didactic, urmând ca apoi să le reproducă.

Obiectivele metodelor interactive:

- ✓ Formarea / promovarea unor calităţi europene ce au la bază atitudini şi comportamente democratice, sabilirea unor relaţii interculturale care au la bază comunicarea;
- ✓ Însuşirea unor cunoştinţe, abilităţi, comportamente de bază în învăţarea eficientă a unor abilităţi practice în condiţii de cooperare;
- ✓ Promovarea unei activităţi didactice moderne centrată pe demersurile intelectuale interdisciplinare şi afectiv-emoţionale;
- ✓ Dobândirea primelor elemente ale muncii intelectuale în vederea cunoaşterii realităţii şi activităţii viitoare de învăţare şcolară;
- ✓ Implicarea activă şi creativă a copiilor pentru stimularea gândirii productive, a gândirii divergente şi laterale, libertatea de exprimare a cunoştinţelor, gândurilor, faptelor;
- ✓ Formarea deprinderii de a găsi singuri informaţii, de a lucra în echipă, de a aplica cunoştinţe în diferite situaţii, de a conştientiza stilurile de învăţare pe care le preferă;
- ✓ Realizarea unor obiective interdisciplinare; de a şti să culeagă informaţii despre o temă dată, de a şti să identifice probleme, de a şti să facă conexiuni;
- ✓ Încurajarea autonomiei copilului şi promovarea învăţământului prin cooperare;
- ✓ Promovarea diversităţii ideilor; Formarea unui sistem de capacităţi şi a deprinderii de a gândi critic;
- ✓ Comunicarea pe baza unor tehnologii informaţionale moderne, interactive.

Aplicarea metodelor solicită timp, diversitate de idei, angajare în acţiune, descoperirea unor noi valori, responsabilitate didactică.

Situaţiile de învăţare rezolvate prin metodele interactive de grup dezvoltă copiilor gândirea democratică deoarece ei exersează gândirea critică şi înţeleg că atunci când analizează un personaj, comportamentul unui copil, o faptă, o idee, un eveniment, ei critică comportamentul, ideea, fapta, nu critică personajul din poveste sau copilul, adultul. Metodele învaţă copiii, că un comportament întâlnit în viaţa de zi cu zi poate fi criticat pentru a învăţa cum să-l evităm, ei aduc argumente, găsesc soluţii, dau sfaturi din care cu toţii învaţă. Este însă importantă alegerea momentului din lecţie, dintr-o zi, personajul-copil şi fapta lui deoarece ele reprezintă punctul cheie în reuşita aplicării metodei şi nu trebuie să afecteze copilul. Tocmai acesta este punctul forte al metodelor care introduc în dezbatere comportamente reale cotidiene.

După fiecare metodă aplicată se pot obţine performanţe pe care copiii le percep şi-i fac responsabili în rezolvarea sarcinilor viitoare. Copiii înţeleg şi observă că implicarea lor este diferită, dar încurajaţi îşi vor cultiva dorinţa de a se implica în rezolvarea sarcinilor de grup, să aibă răbdare cu ei, exersându-şi toleranţa reciproc.

Metodele interactive se grupează astfel:

1. Metode de predare-învăţare:

- Predarea-învăţarea reciprocă;
- Mozaic;
- Tehnica lotus (lotus de grup, lotus individual);
- Stabilirea succesiunii evenimentelor;
- Bula dublă;
- Partenerul de sprijin;
- Cubul;
- Puzzle;
- Schimbă perechea;
- Călătoria misterioasă;
- Acvariul;
- Învăţarea în cerc;
- Mica publicitate;
- Harta cu figuri.

2. Metode de fixare, consolidare şi evaluare:

- Piramida şi diamantul;
- Ghicitorile;

- Ciorchinele;
- Benzi desenate;
- Posterul;
- Tehnica blazonului;
- Diagrama Venn;
- Metoda piramidei;
- Jurnalul grafic;
- Turul galeriei;
- Turnirul întrebărilor;
- Analizarea şi interpretarea imaginilor;
- Turnirul enunţurilor.

3. Metode de creativitate:
   - Brainstormingul;
   - Tehnica 6/3/5;
   - Metoda Philips 6/6;
   - Tehnica viselor.
4. Metode de rezolvare de probleme:
   - Metoda – Pălăriuţele gânditoare;
   - Studiul de caz;
   - Pătratele divizate;
   - Minicazurile;
   - Diagrama cauză-efect;
   - Explozia stelară;
   - Metoda Frisco;
   - Mai multe capete la un loc;
   - Interviul.
5. Metode de cercetare în grup:
   - Proiectul;
   - Reportajul;
   - Investigaţia în grup;
   - Experimentul;
   - Explorarea interdisciplinară;
   - Cercetarea mea;

- Investigaţia comună.

Noul curriculum pentru învăţământul preşcolar lasă libertatea de a organiza cât mai creativ şi personalizat actul didactic. Educatoarei îi revine sarcina de a-şi alege propriul demers, personalizat, modern, care să fie compatibil cu stilul didactic, cu obiectivele şi conţinuturile activităţilor. Exemplele de comportamente şi capacităţile prevăzute în curriculum se mulează perfect pe metodele interactive de grup, pe ideea desfăşurării activităţilor sub forma integrată.

Metodele interactive se pot combina între ele sau cu cele tradiţionale care nu se elimină, ci se modernizează, se combină, se îmbunătăţesc, se adaptează.

Metodele interactive de grup implică mult tact din partea dascălilor deoarece trebuie să-şi adapteze stilul didactic în funcţie de tipul de copil timid, pesimist, agresiv, acaparator, nerăbdător, pentru fiecare găsind gestul, mimica, interjecţia, întrebarea, sfatul, orientarea, lauda, reţinerea, aprecierea, entuziasmul în concordanţă cu situaţia şi totul va fi ca la carte. Veţi spune că este foarte greu şi aveţi dreptate. Dar dacă vă cunoaşteţi foarte bine copiii şi problemele lor, veţi alege metodele adecvate şi veţi obţine avantajele pe care aceste metode le oferă.

Bibliografie

1. „Curriculum Naţional pentru învăţământul preşcolar 3-5/7 ani” M.E.C.I.
2. „Metode interactive de grup”, Editura Miniped, Bucureşti, 2006.
3. Silvia, Breban, Elena, Goncea, Georgeta, Ruiu, Mihaela, Fulga, „Metode interactive de grup”, Ghid metodic, Editura ARVES, Bucureşti, 2002.

Rolul Literaturii pentru copii in formarea trasaturilor morale

Bibliotecar: Lazăr Eugenia

Școala Gimnazială „Zaharia Stancu..

Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman

Raportarea individului la el însuși și relațiile în afara lui sunt coordonate pedagogice, ale profilului moral, care incumba idealul moral, valorile, normele și regulile morale.

Fiecare educator trebuie să fie conştient de faptul că cerința principală este aceea de a cunoaște și înțelege profilul psihologic al copilului pe care-l educă, adaptând, în consecință, strategiile didactico - educative corespunzătoare.

Aceste strategii schițează constituirea conștientă a personalității morale a copilului conform cerințelor sociale. Strategia didactica oferă baza de trecere de la a concepe, la a acționa, de la felul în care e concepută o activitate la desfășurarea ei practică iar acest lucru rămâne la latitudinea educatorului.

Pentru constituirea conștientă a personalității morale am folosit explicația, convorbirea, exemplul, exercițiul, aprobarea, dezaprobarea. Metodele folosite le-am raportat la natura obiectivelor pe care le-am urmărit si la conținut.

Stimularea trăirilor afective este o condiție de prim ordin a activizării, trezirii interesului copiilor.

Metoda exemplului este metoda care cere formarea conduitei și conștiinței morale. Măiestria pedagogului constă în aceea de a găsi semnificația cea mai corectă a exemplului care să declanșeze în conștiința copilului dorința de a urma exemplul pe care acesta îl expune.

În felul acesta am creat împrejurări, momente firești, care prin repetare, duc la formarea de deprinderi și obișnuințe de comportament folosind și metodele ajutătoare: a aprobării și a dezaprobării, sancționând comportamentele și trăsăturile negative, iar cu ajutorul aprobării am încurajat comportamentele pozitive care au fost puse în practică de către copii.

În cadrul exemplelor din literatură aprobările sunt însoțite de răsplata pe care eroii pozitivi o primesc, ducând la o trăire sufletească a copilului, iar dezaprobările sunt cele care însoțesc pedepsele pe care personajele negative le primesc, creând copiilor imaginea a ceea ce li se poate întâmpla atunci când sunt asemănători în comportament acestora.

Încântându-i pe copii să folosească diferite expresii de compasiune pentru personajele pozitive ale poveștilor, a fost procedeul care le-a trezit simpatia față de acestea și antipatie față de personajele cu trăsături negative.

În cadrul orelor de Comunicare în limba română, am folosit basmul, povestirea, poeziile, ghicitori, fabule, ca mijloace de formare morală a copiilor, repovestirea, memorizarea având întotdeauna în vedere ca scenele cele mai reprezentative ale acestora să le însoțesc cu imagini din cărți de povesti, cu tablouri, planșe, cu siluete confecționate în prealabil. În urma convorbirilor cu copiii am selecționat mijloacele și materialele didactice în funcție de dezvoltarea intelectuală, de particularitățile de vârstă ale copiilor, am adoptat procedeele îmbinându-le cu materialele necesare pentru a obține cele mai bune rezultate.

Jocul didactic- metodă eficientă de stimulare a motivației

Profesor : Tiulescu Stela

Şcoala Gimnazială Zaharia Stancu

Localitatea Roşiori de Vede Roşiori de Vede

Creativitatea ca structură definitorie de personalitate îmbracă, din punct de vedere evolutiv, un caracter procesual supus influenţelor de mediu. Formele organizate de instrucţie îşi aduc în mod diferenţiat aportul în dezvoltarea potenţialului creator al individului în funcţie de conţinutul activităţii, de tipurile de metode utilizate, de pregătirea şi gradul de angajare al cadrelor didactice participante la acţiunile educative. La nivelul claselor I – IV , în structura metodelor activ-participative (brainstorming-ul, cubul, metoda celor şase pălării, chindogu, diagramele why-why, diagramele Ishikawa etc), îşi găsesc cu maximă eficienţă locul, jocurile didactice, care constituie o punte de legătură între joc ca tip de activitate dominantă în care este integrat copilul în perioada preşcolară, şi activitatea specifică şcolii – învăţarea.

Jocurile didactice sunt metode active care solicită integral personalitatea copilului. Integrarea organică a jocului în structura de învăţare a şcolarilor mici este de natură să contribuie la realizarea unor importante obiective ale formării personalităţii copilului.Şcolarul mic trebuie să simtă că este acceptat aşa cum este, că se doreşte întâlnirea cu el, că vine la şcoală să desfăşoare o activitate ce-i solicită efort în cooperare cu ceilalţi copii, cu educatorul, într-o atmosferă de bucurie şi nu numai să reproducă, în competiţii cu ceilalţi ceea ce a învăţat. Jocul didactic are un conţinut şi structură bine organizate, subordonate particularităţilor de vârstă şi sarcinii didactice, se desfăşoară după anumite reguli şi la momentul ales de adult, sub directa lui supraveghere, rol important capătă latura instructivă, elementele de distracţie nefiind mediatori ai stimulării capacităţilor creatoare.

Jocurile didactice sunt realizate pentru a deservi procesul instrustiv-educativ, au un conţinut bine diferenţiat pe obiectele de studiu, au ca punct de plecare noţiunile dobândite de elevi la momentul respectiv, iar prin sarcina dată, aceştia sunt puşi în situaţia să elaboreze diverse soluţii de rezolvare, diferite de cele cunoscute, potrivit capacităţilor lor individuale, accentul căzând astfel nu pe rezultatul final cât pe modul de obţinere al lui, pe posibilităţile de stimulare a capacităţilor intelectuale şi afectiv motivaţionale implicate în desfăşurarea acestora. Considerarea jocului didactic ca metodă de stimulare şi dezvoltare a creativităţii se argumentează prin capacităţile de antrenare în joc a factorilor intelectuali şi non intelectuali evidenţiaţi în cercetările de până acum.

Jocurile didactice cuprind sarcini didactice care contribuie la modificarea creatoare a deprinderilor şi cunoştinţelor achiziţionate la realizarea transferurilor între acestea, la dobândirea prin mijloace proprii de noi cunoştinţe. Ele angajează întreaga personalitate a copilului constituind adevărate mijloace de evidenţiere a capacităţilor creatoare, dar şi metode de stimulare a potenţialului creativ al copilului, referindu-se la creativitatea de tip şcolar, manifestată de elev în procesul de învăţământ, dar care pregăteşte şi anticipează creaţiile pe diferite coordonate. A se juca şi a învăţa sunt activităţi care se îmbină perfect. Principiul aplicat în jocurile educative şi didactice este acela al transferului de energie.

Un interes care nu poate exercita încă decât o acţiune minimă sau nulă asupra comportamentului copilului este înlocuit cu un interes imediat şi puternic. Ideea folosirii jocului în activităţile educative nu este nouă. Şi Platon în Republica recomanda: " Faceţi în aşa fel încât copiii să se instruiască jucându-se. Veţi avea prilejul de a cunoaşte înclinaţiile fiecăruia." Învăţarea este o activitate serioasă ce solicită efort voluntar pentru punerea în acţiune a disponibilităţilor psihicului ; efortul este mai uşor declanşat şi susţinut mai eficient când se folosesc resursele jocului, când între joc şi învăţare se întind punţi de legătură. Prin intermediul jocului didactic se pot asimila noi informaţii, se pot verifica şi consolida anumite cunoştinţe, priceperi şi deprinderi, se pot dezvolta capacităţi cognitive, afective şi volitive ale copiilor, se pot educa trăsături ale personalităţii creatoare, se pot asimila modele de relaţii interpersonale, se pot forma atitudini şi convingeri. Copiii pot învăţa să utilizeze bine informaţiile, timpul spaţiul şi materialele puse la dispoziţie, li se poate dezvolta spiritul de observaţie, spiritul critic şi autocritic, capacitatea anticipativ-predictivă, divergenţa şi convergeţa gândirii, flexibilitatea şi fluenţa.

Poate fi solicitată capacitatea elevilor de a se orienta într-o anumită situaţie, de a propune soluţii, de a le analiza şi opta pentru cea optimă, de a extrapola consecinţele unei anumite situaţii concrete, de a interpreta şi evalua anumite experienţe, fenomene, situaţii . Manifestând creativitate, învăţătorul va determina avântul libertăţii şi creativităţii copiilor, va realiza ehilibru între preocupările pentru formarea gândirii logice, raţionale, flexibile, fluide, creatoare, depăşind înţelegerea îngustă, eronată, potrivit căreia libertatea de manifestare şi creaţie a copiilor se dezvoltă spontan. Aplicând cu pricepere jocul didactic, învăţătorul trebuie să poată valorifica unele din bogatele resurse formativ-educative ale acestuia în angajarea personalităţii copilului de a desfăşura o activitate ce solicită efort susţinut, dar într-o atmosferă de voie bună, de cooperare, de înţelegere . Jocurile didactice în majoritatea lor au ca element dinamic întrecerea între grupe de elevi sau chiar între elevii întregului colectiv, făcându-se apel nu numai la cunoştinţele lor, dar şi la spiritul de disciplină, ordine, coeziune, în vederea obţinerii victoriei. Întrecerea prilejuieşte copiilor emoţii, bucurii, satisfacţii. Jocul didactic constituie o eficientă metodă didactică de stimulare şi dezvoltare a motivaţiei superioare din partea elevului, exprimată prin interesul său nemijlocit faţă de sarcinile ce le are de îndeplinit sau plăcerea de a cunoaşte satisfacţiile pe care le are în urma eforturilor depuse în rezolvare. Jocurile didactice sunt

antrenante pentru toţi elevii şi acţionează favorabil şi la elevii cu rezultate slabe la învăţătură, crescându-le performanţele şi căpătând încredere în capacităţile lor, siguranţă şi promptitudine în răspunsuri, deblocând astfel potenţialul creator al acestora.

Creativitatea, ca formaţiune complexă de personalitate, se formează şi exersează cu metode cât mai adecvate structurii sale, metode care să acţioneze pe tot parcursul şcolarităţii elevului, iar din acest punct de vedere, jocurile didactice satisfac cerinţele la nivelul claselor primare.

Bibliografie

1. Cf. Ş. Iosifescu (coord.). Manual de management educaţional. Bucureşti, Prognosis, 2000.

2. Cf. J.W. Cusworth; T.R. Franks, Managementul proiectelor în ţările în curs de dezvoltare. Bucureşti, Editura All, 1993

3. I.T. Radu, Învăţământul diferenţiat – Concepţii şi strategii, E.D.P., Bucureşti, 1978

4. Cosmovici, A, Psihologie generală, Ed. Polirom, Iaşi, 1978

Educația, creativitatea și inovația – triada fundamental a învățământului modern

Profesor: Tîrniceanu Claudia
Școala Gimnazială „ Zaharia Stancu„
Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman

În contextul actual, al schimbărilor rapide, al competiţiei acerbe şi accelerate care ne influenţează viaţa, ne dinamizează mediul, ne impune noi determinări, ne provoacă la o regândire a sistemelor şi a structurilor economice şi sociale, dintre identitatea naţională şi globalizare, se fac eforturi de adaptare a societăţii la exigenţele lumii de mâine. Trăim într-o lume bazată pe competiţie şi eficenţă, a cărei forţă rezidă în cunoaştere.

În cadrul competiţiei globale, Uniunea Europeană şi a propus ca scop cardinal crearea unei societăţii bazate pe cunoaştere. Un element fundamental îl contituie creativitatea. Astăzi mai mult decât oricând, creativitatea reprezintă o condiţie fundamentală a calităţii educaţiei, una dintre premisele esenţiale ale performanţei.

Creativitatea este acea caracteristică a gândirii care foloseşte inventiv experienţa şi cunoştinţele acumulate, oferind soluţii şi idei originale. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativităţii o constituie imaginaţia, dar creaţia de valoare reală mai presupune şi o motivaţie, dorinţa de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Şi cum noutatea, azi, nu se obţine cu uşurinţă, o altă componentă este voinţa , perseverenţa în a face numeroase încercări şi verificări.

Gândirea creatoare este deosebit de complexă şi are la bază o serie de factori

care-i permit combinările, transformările, implicările, relaţiile, identificările sau evaluările. Pe lângă coeficentul de inteligenţă, un rol important în creativitate, îl au: ereditatea, capacităţile intelectuale, aptitudinile, caracterul, mediul socio-cultural, efortul susţinut de pregătire şi investigaţie. Cultivarea gândirii inovatoare a devenit o sarcină importantă a şcolilor contemporane. Stimularea creativităţii tinerilor se poate realiza printr-o susţinută şi elevată pregătire teoretică şi practică; dinamizarea iniţiativei şi muncii independente, a spiritului critic ştiinţific; dinamizarea activităţii de documentare şi experimentare independentă; receptivitatea faţă de nou; pasiune pentru ştiinţă în concordanţă cu aptitudinile fiecăruia. Deosebit de importantă este atitudinea profesorului, relaţia sa cu elevii. Aceasta implică schimbări importante, atât în mentalitatea profesorilor, cât şi ceea ce priveşte metodele de educare şi instruire. În primul rând, trebuie schimbat climatul, pentru a elimina blocajele culturale şi emotive, puternice în şcoala din trecut. Se cer relaţii distinse, democratice, între elevi şi profesori, ceea ce nu înseamnă a coborî statutul social a celor din urmă, apoi, modul de predare trebuie să solicite participarea, iniţiativa elevilor – e vorba de acele metode active, din păcate prea puţin utilizate în şcoala românească.

Creativitatea este motorul inovării şi factorul cheie al dezvoltării personale, ocupaţionale, antreprenoriale şi sociale şi al bunăstării tuturor indivizilor în societate. (Logo-ul Anului European 2009)[1]. **Parlamentul European şi Consiliul Uniunii Europene** au adoptat, în decembrie 2008, decizia ca anul 2009 să fie desemnat anul creativităţii şi inovaţiei, pornind de la premisa că Europa *"trebuie să-şi consolideze capacitatea de creativitate şi inovare din motive sociale şi economice pentru a răspunde în mod eficent la dezvoltarea soietăţii şi economice* pentru a răspunde în mod *eficient la dezvoltarea societăţii bazată pe cunoaştere: capacitatea inovatoare este strâns legată de creativitatea ca însuşire personală şi pentru a fi valorificată la maximum, trebuie difuzată pe scară largă în rândul populaţiei"*[2]

Obiectivul specific este de a sublinia, printre altele, următorii **factori care pot contribui la promovarea creativităţii si capacităţii de inovare:**

(a) Crearea unui mediu favorabil inovării şi adaptabilităţii într-o lume aflată în continuă schimbare; trebuie luate în considerare toate formele de inovare, inclusiv pe plan social şi antreprenorial;

(b) Evidenţierea deschiderii spre diversitate culturală drept mijloc de încurajare a comunicării interculturale şi promovarea unei mai strânse legături între arte, precum şi cu şcolile şi universităţile;

(c) Stimularea sensibilităţii estetice, dezvoltării emoţionale, gândirii creative şi intuiţiei la toţi copii la vârsta cea mai frageda, inclusiv în învăţământul preşcolar;

(d) Sensibilizarea în privinţa importanţei creativităţii, a inovării şi a spiritului antrepreonorial pentru dezvoltarea personală, precum şi pentru creşterea economică şi ocuparea forţei de muncă, precum şi încurajarea unei mentalităţi antreprenoriale, în special în rândul tinerilor, prin cooperarea cu mediul de afaceri;

(e) Promovarea educării în domeniile matematic, ştiinţific şi tehnologic a aptitudinilor de bază şi avansate favorabile inovării tehnologice;

(f) Încurajarea deschiderii de către schimbare, creativitate şi rezolvarea problemelor în competenţe favorabile inovării, care se pot aplica unei varietăţi de contexte profesionale şi sociale;

(g) Lărgirea accesului la o serie de forme creative de exprimare atât prin intermediul învăţământului formal cât şi prin activităţii neformale şi informale pentru tineret;

(h) Sensibilizarea publicului, atât în interiorul, cât şi în exteriorul pieţei muncii, în ceea ce priveşte importanţa creativităţii, a cunoaşterii şi a flexibilităţii într-o epocă a schimbărilor tehnologice şi a integrării globale rapide pentru o viaţă prosperă şi satisfacătoare precum şi oferirea mijloacelor care să permită cetăţenilor să-şi îmbunătăţească oportunităţile de angajare în toate domeniile în care creativitatea şi capacitatea de inovare joacă un rol important;

(i) Promovarea designului drept activitate creativă care contribuie în mod semnificativ la inovarea precum şi la dobândirea de aptitudini de gestionare a inovării şi a designului, inclusiv noţiunii de bază în materie de protecţie a proprietăţii intelecuale;

(j) Dezvoltarea creativităţii şi a capacităţii inovatoare în organizaţiile private şi publice prin formare şi încurajarea acestora de a utiliza mai bine potenţialul creativ atât al angajaţilor, cât şi al clienţilor. [...][3]

Măsurile care trebuie luate pentru a se atinge obiectivele stabilite mai sus includ următoarele activităţi realizate, naţional, regional sau local, legate de obiectivele Anului European:

(a) Conferinţe, evenimente şi initiative de promovare a dezbaterii şi de sensibilizare în privinţa importanţei creativităţii de inovare;

(b) Campanii de informare si promovare pentru a difuza mesajele-cheie;

(c) Identificarea de exemple de bune practici şi difuzarea de informaţii privind promovarea creativităţii de inovare;

(d) Realizarea de sondaje şi studii la nivel comunitar sau naţional.

În concluzie, ca premise ale performanţelor în învăţământ, creativitatea şi capacitatea de inovare au un rol important, iar obiectivele pe care şcoala contemporană ar trebui să le aibă în vedere, pot fi următoarele:

§ Să sprijine toate formele de creativitate printre care cea artistică, în cadrul programelor şcolare aferente ciclurilor de învăţământ preşcolar, primar, gimnazial şi vocaţional;

§ Să creeze un context care să permită tinerilor să dobândească competenţe de exprimare a propriei personalităţi, necesare de-a lungul vieţii;

§ Să promoveze diveritatea culturală ca sursă a creativităţii şi inovatiei;

§ Să încurajeze utilizarea TIC ca modalitate de exprimare creativă a propriei personalităţi;

§ Să contribuie la formarea unui spirit antreprenorial mai pregnant;

§ Să sensibilizeze linia publică cu privire la perceperea inovaţiei drept modalitate de promovare a dezvoltării durabile;

§ Să aducă în atenţia publicului strategiile regionale şi locale bazate pe creativitate şi inovaţie ;

Abordarea acestei problematici in scoala trebuie sa plece de la o axioma fundamentala:

Creativitatea există în fiecare dintre noi.

Toţi suntem creativi, însă educaţia pe care o primeşte un individ şi metodele pe care acesta le foloseşte zi de zi, ca să îşi stimuleze gândirea, fac din unii oameni să fie mai creativi decât ceilalţi.

Dezvoltarea potențialului creativ, nu se realizează de la sine.

Sunt necesare acțiuni continue şi organizate, de stimulare şi activare.

Educaţia şi metodele folosite joacă un rol important în stimularea creativităţii şi fără dezvoltarea lor, nu o să te consideri niciodată o persoană creativă.

Motivația este acceptată ca fundamentală, pentru creativitate, iar cei mai importanți factori motivanți sunt auto-motivația și interesul de a efectua lucrarea (obiectul creației).

Persoanele creative sunt la discreția propriilor valori și motivații și se ocupă de problemele, pentru care au o puternică afinitate emoțională

Această abilitate ar trebui să fie stimulată încă din primii ani de viaţă ai unui copil, deoarece

creativitatea poate juca un rol esenţial în procesul de învăţare.
„O gândire creativă permite copiilor să facă legături între o arie a învăţării şi alta, extinzându-şi astfel înţelegerea.
”Imaginația este mai importantã decât cunoaşterea.” (Albert Einstein)

Preşcolaritatea reprezintã perioada cea mai importantã, pentru conturarea creativității. Acum se cristalizează trebuințele de cunoaştere, de informație , de independență, de autoexprimare, acum se conturează percepția de sine.
Componenta principală a creativităţii o constituie imaginaţia, dar creaţia de valoare reală mai presupune şi o motivaţie, dorinţa de a realiza ceva nou, ceva deosebit.
Rolul şcolii la formarea comportamentului creator este foarte important, deoarece rămâne principalul instrument, pe care societatea îl foloseşte pentru cultivarea creativității.
Preocuparea de formare a independenţei în gândire şi exprimare implică şi o legătură cu familia. Părinţii trebuie convinşi că tutelarea excesivă împiedică dezvoltarea intelectului, manifestarea independentă a gândirii şi fanteziei lui, sunt factori esenţiali în dobândirea viitoare a unei autentice competenţe profesionale.
Īn această perioadă, creativitatea face posibilã creația ca activitate psihică.
Desenul, pictura, modelajul, muzica, dansul, diferitele jocuri în aer liber sau acasã, au darul de a-i ajuta sã-şi exprime emoțiile, gândurile şi sentimentele.
”Excelenţa şi competenţele esenţiale, în special cele legate de antreprenoriat, creativitate şi tehnicile de învăţare dezvoltate în toate sistemele şi la toate nivelurile de educaţie şi de formare. Atât şcolile cât şi învăţământul şi formarea profesională deţin o contribuţie majoră la facilitarea procesului de inovare. Învăţământul şi formarea profesională de înaltă calitate, de exemplu, pot contribui la favorizarea inovării la locul de munca.[4] Se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în şcoală, apare necesitatea modificării modului de gândire şi a stilului de lucru în clasă, cristalizat în secole de învăţământ tradiţional, prea puţin preocupat de această latură a personalităţii elevului, care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai însemnată.

Bibliografie

1. Ana Avramescu, ”Creativitatea şi cultivarea ei în şcoală”

2. http://eur-lex.europa.eu/ro/dossier

3. www.create2009.europa.eu

4. http://www.tribunainvatamantului.ro

5. http://www.scribd.com/doc/8020792/Imaginatia-Si-Creativitatea

Jocul didactic, modalitate de stimulare a creativitatii elevilor

Profesor în înv. primar: Padină Carmen Ionelia

Şcoala Primară Vârtoape de Jos

Localitatea Vârtoape de Jos, Judeţul Teleorman

Teme: „Jocul şi rolul lui în dezvoltarea elevului”
„Elevul râde: Înţelepciunea şi iubirea mea e jocul...”
„Jocul didactic şi stimularea creativităţii”
„Jocul şi rolul lui în dezvoltarea elevului”

Jocurile şi distracţiile sunt mai intense la vârstele copilăriei şi tinereţii. Ştim cu toţii că, copii de vârstă ante sau preşcolară se joacă tot timpul. Aceasta le conferă conduitelor lor multă flexibilitate şi mai ales le dezvoltă imaginaţia şi creativitatea; tot prin joc este exprimat şi gradul de dezvoltare psihică.

Jocul presupune un plan, fixarea unui scop şi fixarea anumitor reguli, ca în final să se poată realiza o anumită acţiune ce produce satisfacţie. Prin joc se afirmă eul copilului, personalitatea sa. Adultul se afirmă prin intermediul activităţilor pe care le desfăşoară, dar copilul nu are altă posibilitate de afirmare decât cea a jocului. Mai târziu, el se poate afirma şi prin activitate şcolară. Activitatea şcolară se valorifică prin note, acestea se sumează în medii, rezultatul final al învăţării fiind tardiv din punct de vedere al evaluării, pe când jocul se consumă ca activitate creând bucuria şi satisfacţia acţiunii ce o cuprinde.

Pedagogia ne învaţă că *jocul* satisface în cel mai înalt grad nevoia de activitate a copilului, generată de trebuinţe, dorinţe, tendinţe specifice copilului.

De aceea, jocul constituie o formă de manifestare întâlnită la copiii tuturor popoarelor; din cele mai vechi timpuri, a fost, este şi va rămâne tovarăşul nedespărţit al copilăriei.

Îmbrăcând forma jocului, activitatea este tot atât de necesară dezvoltării psihice şi fizice a copilului, ca şi lumina soarelui.

Jocul este una dintre activităţile prin care copilul învaţă să cunoască lumea reală. El influenţează toate aspectele dezvoltării şcolarului : percepţia, memoria, gândirea, imaginaţia, sentimentele, interesele, voinţa.

Pentru învăţământul primar, jocul didactic „ este o specie de joc care îmbină armonios elementul instructiv şi educativ cu elementul distractiv „ , este

„ un tip de joc prin care învăţătorul consolidează, precizează şi verifică cunoştinţele predate elevilor, le îmbogăţeşte sfera de cunoştinţă „ .

Orice joc are :

- o structură (conţinutul);
- reguli sub forma unor succesiuni ordonate .

Rolul regulii este acela de a păstra structura şi desfăşurarea jocului.

În cadrul activităţii de învăţare a citit – scrisului, *jocul didactic* este utilizat într-o mare măsură.

În primul rând, materialul lingvistic se caracterizează printr-un mare grad de abstractizare, în contradicţie cu gândirea concret-intuitivă a copilului de 6-7 ani, elev în clasa I. Armonizarea acestor aspecte contradictorii se poate realiza prin intermediul *jocului didactic.*

În continuare, voi prezenta câteva exemple de jocuri didactice utilizate în vederea realizării pronunţiei corecte, element de bază în învăţarea citit-scrisului.

Jocul silabelor

Scop: formarea de cuvinte bisilabice şi trisilabice, pornind de la o silabă dată.

Desfăşurare : Învăţătorul angajează în joc elevii pe rânduri de bănci

Vizează copii (în final pe toţi) propunându-le o silabă, de la care vor forma cuvinte bisilabice sau tri-

silabice;

bu - nic

- ni-ca.

Ritmul vioi va fi accentuat de rostirea sacadată a versurilor:

„ Noi si-la-be am gă-sit

Şi co-rect le-am po-tri-vit. „

Citeşte şi potriveşte !

Scop: activizarea vocabularului, sesizarea componenţei grafice şi

ortografice a cuvântului.

Materiale : jetoane cu imagini ale unor obiecte, fiinţe şi jetoane cu cuvinte scrise cu litere de tipar.

Desfăşurare: fiecare elev extrage dintr-un plic un jeton cu o imagine; recunoaşte imaginea, apoi caută jetonul cu cuvântul corespunzător imaginii.

Eu spun una, tu spui multe!

Scop: familiarizarea elevilor cu forme flexionare ale substantivelor după număr.

Desfăşurare: învăţătorul rosteşte un substantiv la numărul singular elevii trebuie să găsească şi să rostească (sau să scrie) forma de plural corespunzătoare:

şcoală - şcoli

Variantă : „ Eu spun multe, tu spui una!”

CLASA a II-a

Cuvinte enigmatice

a) Rescrieţi cuvintele, începând cu ultima literă !

CUC UNU

APA AŞA

b) Peste tot scrieţi acelaşi cuvânt care să se poată citi din orice direcţie!

Cuvinte ... cuvinte!

(ortografie)

Să descoperim, în propoziţii, sensul cuvintelor :

a) aceea, acea, aceia, aceeaşi, aceiaşi, acelaşi, aceleaşi.
însumi, însuţi, însăşi, însuşi.

Atât exerciţiul cât şi jocul didactic cunosc o multitudine de

variante, unele identificate în culegeri de exerciţii şi jocuri, altele fiind create de învăţător.

Valenţele acestor metode se înscriu în aria *formativ- educativului*, fiind acceptate şi preferate de elevi.

În vederea măririi eficienţei acestora, învăţătorul trebuie să respecte unele condiţii şi anume:

- să fie efectuate în mod conştient, să antreneze elevul în găsirea soluţiilor corecte;

- să se evite folosirea aceloraşi exerciţii sau jocuri didactice, deoarece aceasta duce la instalarea monotoniei şi a lipsei de interes ;

- să se asigure gradarea acestora, privind dificultăţile de înţelegere şi rezolvare pentru a contribui la dezvoltarea gândirii, imaginaţiei şi creativităţii elevilor;

- exerciţiile şi jocurile didactice să asigure elemente de noutate

şi de diversitate, pentru a stârni interesul şi curiozitatea elevilor;

- să îmbine armonios activitatea individuală cu cea în grup, activitatea independentă cu cea frontală, mărindu-se astfel, caracterul activ – participativ al acestor metode didactice.

„Elevul râde: Înţelepciunea şi iubirea mea e jocul..."

Jocul reprezintă un ansamblu de acţiuni şi operaţii care, paralel cu destinderea, buna dispoziţie şi bucuria, urmăreşte obiective de pregătire intelectuală, morală şi fizică a şcolarului. Utilizat în cadrul lecţiei, jocul dobândeşte funcţii psihopedagogice semnificative, asigurând participarea activă a elevului în cadrul lecţiilor, sporind interesul pentru cunoaştere.

De ce folosirea elementului de joc în activitatea didactică este benefică?

În primul rând, jocul didactic sporeşte atractivitatea lecţiei, aduce acea stare de bună dispoziţie funcţională, de bucurie şi destindere, menită să prevină apariţia monotoniei şi oboselii. Totodată, jocul fortifică energiile intelectuale şi fizice, generând o motivaţie secundară stimulativă.

Prin natura meseriei sale, învăţătorul rămâne mereu copil, înţelegând mai bine ca oricine dorinţa şi nevoia de joc a acestuia.

Pentru a deveni „joc didactic", o activitate trebuie să îndeplinească următoarele exigenţe:

• să realizeze un scop şi o sarcină didactică;

• să folosească elemente de joc în vederea realizării sarcinii propuse;

• să aibă un conţinut accesibil şi atractiv;

• să utilizeze reguli de joc, cunoscute anticipat şi respectate de către elevi.

În jocurile didactice se pot alege diverse elemente de joc: întrecerea (emulaţia/competiţia) individuală sau pe grupe, cooperarea între participanţi, recompensarea rezultatelor bune sau penalizarea greşelilor, jocuri de rezolvare a exerciţiilor sau a problemelor, bazate pe surpriză, aşteptare, aplauze, cuvântul stimulativ etc.

Reuşita jocului didactic este în strânsă legătură cu calitatea materialului didactic,

diversitatea acestuia, adaptarea sa cât mai bună la conþinutului jocului. Se pot utiliza planşe, fişe de lucru (individuale sau de grup), cartonaşe, jetoane, trusa de figuri geometrice etc.

Pentru a eficientiza cu adevărat învăţarea, este nevoie ca învăţătorul să acorde o maximă atenţie proiectării, organizării şi desfăşurării metodice a jocului didactic, să asigure corelaţia dintre elementele care îl definesc.

Desfăşurarea jocului didactic va trebui să cuprindă următoarele etape:

• introducerea în joc (discuţii pregătitoare);

• anunţarea titlului jocului şi scopului acestuia;

• prezentarea materialului;

• explicarea şi demonstrarea secvenţelor jocului;

• fixarea regulilor;

• executarea jocului de către elevi;

• complicarea jocului; evaluarea (inclusiv a conduitei).

Se ştie că folosirea consecventă a jocului didactic conduce la îmbunătăţirea performanþelor şcolare, la dezvoltarea factorilor intelectuali şi nonintelectuali, începând cu spiritul de observaţie şi continuând cu imaginaţia creatoare, gândirea, atitudinile de ordin caracterial.

Pentru aceasta, învăţătorul va trebui să aibă în vedere crearea unei atmosfere permisive pe parcursul desfăşurării jocului astfel încât elevii să fie eliberaţi de tensiune, teama de pedeapsă ori admonestare. Este necesar să se favorizeze comunicarea, consultarea, conlucrarea în activitatea de învăţare. În felul

acesta vor putea fi mai uşor integraţi copiii timizi ori cei cu tendinţe spre pasivitate, neobişnuiţi cu efortul intelectual. Ei vor prinde repede gustul activitãţii, se vor mobiliza în plan psihic, vor dori chiar sã se afirme. Putem fi astfel convinşi de contribuţia noastrã în planul educării spiritului creator al elevului, al grupului din care el face parte.

O lecţie, oricât de bine pregãtitã în plan metodic, este supusã şi ea legilor memoriei, iar cunoştinţele în cadrul ei, supuse perisabilitãţii dacã nu se vor gãsi acele cãi care sã le fixeze în memoria copilului. Şi unul dintre marile secrete rãmâne jocul didactic, prin contribuţia sa la creşterea valorii formative a cunoştinţelor, la dezvoltarea capacitãþii creatoare ale elevilor.

Rãmâne de îndeplinit încã o condiţie esenţialã: învãţãtorul va trebui sã fie el însuşi creator, creativitatea fiind cea care îl va deosebi întotdeauna pe învãţãtorul foarte bun de cel bun.

„Jocul didactic şi stimularea creativităţii”

Jocurile didactice oferă un cadru propice pentru învăţarea activă, participativă, stimulând iniţiativa si creativitatea elevului. Obiectivele instructiv-educative ale fiecărui obiect de studiu pot fi mai bine realizate prin utilizarea jocului. Acesta, prin natura sa, cuprinde o motivaţie intrinsecă de a mobiliza resursele psihice ale copiilor, de a asigura participarea lor creatoare, de a le capta interesul, de a-i angaja afectiv şi atitudinal.

Elementele de joc: descoperirea, ghicirea, simularea, întrecerea, surpriza, aşteptarea vor asigura mobilizarea efortului propriu în descoperirea unor soluţii, în rezolvarea unor probleme, stimulând puterea de investigaţii şi cointeresarea continuă.

Jocul este foarte important, sub variatele sale forme, în dezvoltarea copilului, importanţe subliniate de numeroase teorii ale jocului din literatura pedagogică şi de locul acestuia în diferite sisteme de educaţie. Jocul are o valoare funcţională ce rezidă în faptul că el transpune simbolic copilul în rolurile adultului. De aici decurge importanţa îmbogăţirii impresiilor copiilor despre viaţa şi activitatea oamenilor dintr-o sferă largă, de domenii profesionale, accesibile înţelegerii lor.

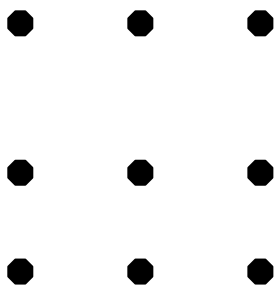
Jocurile didactice sunt un mijloc foarte important şi pentru realizarea sarcinilor educaţiei morale. Ele contribuie la dezvoltarea stăpânirii de sine, a autocontrolului, a spiritului de independenţă, a disciplinei conştiente, a spiritului colectiv şi a altor calităţi de voinţă şi de caracter. În joc copiii învaţă să se ajute unii pe alţii, să se bucure de succesele colegilor, să aprecieze nepărtinitor succesele altora. Aşadar, jocurile didactice exercită o influenţă pozitivă asupra întregii personalităţi a copilului. Ele pot însoţi fiecare obiect de învăţământ, fiecare lecţie luând şi forma unor întreceri, concursuri între toţi elevii, între rânduri de bănci, grupe de elevi.

Voi prezenta în continuare câteva jocuri didactice folosite la educaţie plastică pentru dezvoltarea creativităţii:

1. Continuă tu!—este un exerciţiu care cere îmbogăţirea formei date. Se oferă spre observare o planşă pe care au fost desenate fragmente, elemente, forme: o mână, un cap de peşte, un triunghi, o pălărie, o frunză, o petală şi se cere elevilor să constituie, alegând dintre posibilităţi pe aceea care li se pare cea mai potrivită, pentru a realiza ei înşişi o compoziţie, completând partea aleasă cu elementele care întregesc forma.

2. Serii de desene—joc pentru dezvoltarea memoriei vizuale şi atenţiei. Se execută la tablă, sub ochii elevilor, o serie de desene şi, în timp ce atenţia copiilor este distrasă, se şterge unul sau mai multe. Elevii trebuie să identifice desenul sau desenele care au fost şterse.

3. Jocul punctelor—elevii trebuie să unească cele nouă puncte cu numai patru drepte fără să ridice creionul de pe hârtie şi fără să revină pe acelaşi traseu.

Jocul stimulează creativitatea prin îmbogăţirea vocabularului cu noţiuni noi şi frumoase, prin formarea proceselor senzoriale primare, etc.

La limbă şi comunicare, jocul dezvoltă vorbirea şi formează calităţile gândirii.

Exemplu: formează cuvinte noi după modelul: col/ocol.

Jocul semnelor ajută elevii să construiască propoziţii pentru semnele de punctuaţie date (?, :, !).

Realizează un text cu dialog:

Jocul porneşte de la o întrebare: “Cine vesteşte venirea primăverii?”

Crearea de compuneri pe baza jocului se poate utiliza, pornind fie de la o întrebare (“Te poţi juca cu Tom şi Jerry?”), fie de la un joc în sine (“Inventează un joc precum Şotronul”).

Jocurile muzicale consolidează noţiuni de cuvinte bisilabice şi grupuri de litere (ge, gi, che, chi) cu care copii pot construi texte ce să conţină aceste grupuri de litere (“Gelu geluieşte o scândură. El poartă o pereche de ghete noi…”)

Adevăraţii creatori depun eforturi suplimentare în scopul de a obţine creaţii inedite şi primordiale, bazate pe individualizare, plăcere, gândire autentică şi mpe înlocuirea dificultăţilor cu uşurinţa capacităţii de autoinstruire.

EXERCIŢII DE STIMULARE A CREATIVITĂŢII

1. a) Ce este alb şi uşor?

b) Ce este închis la culoare şi greu?

c) Ce este roşu şi fierbinte?

2. Inventaţi un răspuns neobişnuit la întrebarea: *De ce se aprind stelele noaptea?*

3. Realizaţi un desen folosind doar figuri geometrice. Coloraţi-l. Daţi-i un titlu.

4. Realizaţi un desen pornind de la un triunghi.

5. Ce titlu se potriveşte?

Se cere elevilor să găsească cât mai multe titluri posibile pentru mici povestioare spuse de învăţător.

6. Formulează câte două propoziţii în care toate cuvintele să înceapă cu aceeaşi vocală sau cu aceeaşi consoană.

7. Ce puteţi confecţiona dintr-o nucă la ora de abilităţi practice?

8. Scrie cât mai multe cuvinte care:să se termine în silaba: -nă, să se termine în silabele: -di-ţă/ să cuprindă în interior silaba: -co-

Tehnici creative

Profesor: Roșioru Gheorghe

Liceul Teoretic Videle

Localitatea Videle, Județul Teleorman

Creativitatea înseamnă a deschide pe un drum nou şi neumblat; a rezolva o problemă într-un fel în care nimeni nu a mai rezolvat-o până atunci. Vom face aici o simpla prezentare a unor tehnici creative de rezolvare a problemelor,cunoscute sau mai putin cunoscute, utile in demersul didactic si nu numai.

1. TRIZ (abrevierea de la denumirea rusă: теория решения изобретательских задач, adică „teoria rezolvării inventive a problemelor") a încercat să sistematizeze secretele celor mai utile invenţii prezentate în literatura mondială legată de patente.

Creatorul acestei teorii este inventatorul şi autorul SF rus Genrich Altshuller. Împreună cu colegii lui, Artshuller a studiat sute de mii de invenţii din numeroase domenii de activitate şi a ajuns ca, la finalul acestei analize, să poată propune un model de generare a ideilor noi pentru rezolvarea problemelor.

Altshuller spune că orice problemă specifică trebuie mai întâi abstractizată, pentru a putea formula cât mai clar contradicţia care trebuie rezolvată. Inventatorul propune 40 de principii inventive şi 70 de standarde, care, aplicate, ar duce la rezolvarea problemei. Aceste 40 de principii sunt, de fapt, caracteristici măsurabile ale invenţiilor sistematizate de cercetător. El era convins că studiul atent al acestor parametri poate da naştereunor idei noi de rezolvare a problemelor.

Altfel spus, propunerea teoriei lui este o analiză în detaliu a problemei, pentru a descoperi ce elemente trebuie ajustate ca rezolvarea să fie posibilă.

2. Mind mapping (cartarea mentală) este una dintre cele mai vechi tehnici de rezolvare a problemelor, care predispune la creativitate prin structura ei. Cartarea ne permite să reprezentăm cuvinte, idei, sarcini, sub forma unei diagrame sau a unei reţele interconectate. Dacă aranjăm elementele hărţii într-o formă cât mai intuitivă, potrivit importanţei fiecăruia dintre conceptele cartate obţinem o imagine plastică a ideilor, care ne ajută să ne limpezim, să asociem idei şi să putem ajunge mai uşor la soluţie.

3. Brainstorming-ul este o metodă de generare a soluţiilor creative în grup, care funcţionează fiindcă atunci când mai multe persoane se implică în procesul creativ, cantitatea de idei proaspete creşte. Şi chiar dacă nu se întâmplă mereu aşa, a participa la un brainstoming eficient ajută cel puţin la cunoaşterea mai în detaliu a problemei.

În 1942, *Alex Osborn*, directorul de advertising al Madison Avenue a revoluționat conceptul de creativitate prin dezvoltarea metodei numită ***brainstorming***, în cartea sa numită ”How To Think It Up”.

În practică acestă tehnică este conturată sub forma unei sesiuni la care moderatorul sau liderul prezintă o problemă după care participanții contribuie cu idei de soluționare a problemei respective. Scopul acestei tehnici este, în primul rând, de a ne scoate din stereotipurile de gândire pe care le avem, de a depăși granițele familiarității și , în al doilea rând, de a creea un set de idei dintre care mai târziu vom putea alege.

În general această tehnică are succes atunci când ea este asociată mai degrabă cu o problemă specifică decât cu un concept general. Brainstorming-ul poate fi utilizat individual sau în grup, deși în elaborarea acestei teorii Osborn considera grupurile de 12 persoane ca fiind ideale.

Regulile brainstorming-ului

Ca orice altă tehnică, în implementare și brainstorming-ul are un set de regului. Chiar dacă de-alungul timpului ele au mai fost modificate, cele de bază sunt:

- Numărului de idei generate trebuie să fie mare deoarece oferă pobililiatea de a combina idei și oportunitatea de a alege dintr-o gamă largă. În plus de cele mai multe ori primele idei formulate nu sunt foarte noi, ele tind sa imite ceva deja cunoscut.
- Nu trebuie judecate ideile, comentariile referitoare la acestea se vor face după ce toate au fost notate. Aducerea de argumente pro sau contra pentru o anumită idee ar putea bloca generarea de idei noi.
- Trebuie să gândești liber, să ai curaj să rostești idei care par imposibile, nepotrivite sau chiar haioase. De cele mai multe ori din aceste idei îndrăznețe se conturează cele mai bune decizii.
- Construiește pe ideile formulate anterior. Dacă ai auzit o idee care parea interesantă dar poate nu erai mulțumit de ea în totalitate modific-o, folosește-o în dezvoltarea uneia mai bune.

În linii mari aceste reguli ar asigura buna desfășurare a unei sesiuni de brainstorming. Dincolo de aceste reguli există câțiva pași pe care specialiștii recomandă să fie respectați în desfășurarea acestor sesiuni. Aceștia includ: stabilirea unei persoane responsabilă de notarea tuturor ideiilor(ideiile notate să

fie vizibile de către toți participanții), numirea unui moderator, limitarea în timp a sesiunii(maxim 30 de minute), creearea unei atmosfere degajate și în cele din urmă evaluarea ideilor.

Dincolo de toate aceste regului, brainstorming-ul este una dintre cele mai productive tehnici de generare de idei și de stimulare a gândirii creative.

4. Gândirea laterală este un concept inventat de autorul Edward de Bono, care era convins că a judeca valoarea de adevăr a unei afirmaţii şi a-i căuta erorile nu este cea mai bună metodă de rezolvare a unei probleme. În schimb, mutarea atenţiei de pe o idee cunoscută pe crearea de noi idei ar putea fi o soluţie productivă. El propunea o modalitate de a gândi lateral, în 4 pași:

– identificarea elementelor principale ale problemei,- abordarea lor din perspective diferite,- renunţarea la gândirea rigidă, mecanică,- deschiderea faţă de orice idee, chiar şi faţă de acelea care prezintă (la prima vedere) o probabilitate mică de reuşită în a soluţiona problema.

Tehnica 5: Brainstorming in sens invers.

O tehnica foarte ingenioasa de a gasi idei si solutii noi este sa definesti complet altfel problema. In loc sa te concentrezi sa gasesti o solutie pentru problema ta, tehnica aceasta presupune sa gasesti idei ca sa **"creezi"** problema.

De exemplu, daca acum cauti o solutie la problema: “cum sa ma concentrez mai bine pe ceea ce fac” folosind aceasta tehnica va trebui sa cauti 10 minute solutii si idei la problema:

“Cum sa ma concentrez cat mai putin si sa nu fac nimic toata ziua”

Apoi fa o lista cu toate lucrurile care te pot ajuta sa pierzi timpul.

Dupa ce ai lista respectiva, **inverseaza** iar problema.

De exemplu, ce ar putea sa ma faca sa pierd timpul:

– Verificat mailuri prea des, verificat facebook, raspuns la telefoane, cautat muzica pe youtube, citit bloguri de unde nu invat ceva, verificat statistici pe blog.

Daca inversez acum problema imi dau seama ca ceea ce ar putea sa ma ajute sa ma concentrez mai bine este sa elimin aceste cauze.

Bibliografie

1. Onut,Gh. – Dictionar de tehnici creative, Editura Tritonic, 2016

2.Ghid de tehnici creative – UNICEF

Stimularea și dezvoltarea creativității

Profesor: Piper-Savu Florin

Școala Gimnazială „ Mihai Eminescu„

Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman

- Modalitati de stimulare si de dezvoltare a creativităţii elevilor
- Dezvoltarea creativităţii prin joc
- Blocajele creativitatii

- **Modalitati de stimulare si de dezvoltare a creativităţii elevilor**

Astazi nu se mai face o separare neta intre omul obisnuit si omul creator. Orice om normal poate realiza o imbunatatire in munca sa, o mica inovatie sau inventie. Pentru aceasta e nevoie de preocupare speciala, de conditii favorabile dezvoltarii creativitatii..

Cultivarea gandirii inovatoare a devenit o sarcina importanta a scolilor. Pe langa efortul traditional de educare a gandirii critice, stimularea fanteziei apare si ea ca un obiectiv major. Aceasta implica schimbari importante, atat in mentalitatea profesorilor, cat si in ce priveste metodele de educare si instruire.

In primul rand, trebuie schimbat climatul, pentru a elimina blocajele culturale si emotive, puternice in scoala din trecut. Se cer relatii destinse, democratice, intre elevi si profesori, ceea ce nu inseamna a cobori statutul social al celor din urma. Modul de predare trebuie sa solicite participarea, initiativa elevilor. Metodele activ-participative sunt tot mai utilizate in scoala romaneasca. In fine, fantezia trebuie si ea apreciata corespunzator, alaturi de temeinicia cunostintelor, de rationamentul riguros si spiritul critic.

Aspiratia spre dezvoltarea spiritului creativ a dus la conceperea unor metode care, pe de o parte, sa combata blocajele, iar pe de alta, sa favorizeze asociatia cat mai libera a ideilor, utilizand astfel la maximum resursele inconstientului.

Una din cele mai populare este brainstormingul despre care am amintit mai sus.

La nivelul claselor I – IV , în structura metodelor activ-participative, alaturi de brainstorming, îşi găsesc cu maximă eficienţă locul,cubul, metoda celor şase pălării, chindogu, diagramele why-why,

diadramele Ishikawa, jocurile didactice, care constituie o punte de legătură între joc ca tip de activitate dominantă în care este integrat copilul în perioada preşcolară, şi activitatea specifică şcolii – învaţarea.

Categoria de activităţi care oferă terenul cel mai extins pentru cultivarea creativităţii îl constituie activităţile în care se lasă elevilor independenţă deplină:

- compunerea şi rezolvarea pe căi diferite a exerciţiilor şi problemelor;
- scoaterea şi formularea ideilor principale dintr-un text;
- elaborarea compunerilor;
- confecţionarea unui obiect (la abilităţi practice);
- executarea unui desen;
- exerciţii de antrenament creativ sub formă de jocuri etc.

Toate aceste activităţi pot fi considerate forme de manifestare a însuşirilor creative ale elevilor, care se cer stimulate şi dirijate.

Copiilor le place sa asculte si sa inventeze povesti, sa joace roluri, sa interactioneze printr-un joc continuu, pe care-l imbogatesc mereu, din ce in mai mult, fiind atenti si receptivi totodata la ce descopera la ceilalti.

Desenul, pictura, modelajul, muzica, dansul, feluritele jocuri in aer liber sau acasa, toate au darul de a-i ajuta sa exprime emotii, ganduri, sentimente care, in aceasta maniera artistica, sunt mai accesibile a fi exteriorizate.

Cateva exercitii de stimulare a creativitatii: desenul liber, fara structura, pictura cu mana dominanta dar si cu cea non-dominanta , modelajul unei povesti inventate, solutiile personale pe care copiii invata sa le adapteze in functie de situatie.

Creativitatea a devenit un indicator valoric în multe domenii de activitate. Ea exprimă culmea pe care o poate atinge o persoană în procesul de inovare a activităţii şi un element de progres al vieţii sociale.

Un învăţător care are creativitate pedagogică este ingenios, inventiv, plin de fantezie şi cu o mare doză de spontaneitate. El descoperă mereu noi şi noi forme de lucru, noi procedee şi tehnici, modifică, adaptează, combină şi inventează, noi instrumente sau mijloace menite să sporească eficienţa muncii didactice.

Creativitatea de tip şcolar, realizată de elev în procesul de învăţământ, nu trebuie confundată cu creativitatea scriitorului, artistului, tehnicianului, unde originalitatea şi productivitatea se interpretează în sensul strict al cuvântului. Copilul de vârstă şcolară mică adoptă o atitudine creatoare atunci când,

pus în faţa unei probleme (care constituie o sarcină şcolară), îi restructurează datele, descoperă calea de rezolvare, o rezolvă într-un mod personal.

La vârsta şcolară mică, elementele de originalitate, chiar şi atunci când sunt minore faţă de cele de reproducere, exprimă tendinţa de creativitate a copilului, care trebuie încurajată.

Gândirea creatoare se formează în procesul de învăţământ prin orientarea şi stilul activităţii elevilor, prin tipuri de sarcini şi exerciţii care pot constitui un antrenament al gândirii.

Pentru educarea creativităţii în activitatea instructiv-educativă sunt necesare anumite condiţii:

- fondul de cunoştinţe de care dispune elevul;
- existenţa unor deprinderi intelectuale;
- climatul educaţional care trebuie să fie favorabil creativităţii.

Creativitatea nu se poate cultiva decât într-o atmosferă de antrenare liberă a elevilor în căutări, schimb de idei, verificări. Elevii trebuie să se manifeste liber, fără teama de a greşi, de a li se face imediat aprecierea critică. În felul acesta se poate cultiva îndrăzneala, independenţa, originalitatea. Învăţătorului îi revine sarcina da organiza activitatea de gândire a copilului în mod judicios şi corespunzător forţelor sale, de a-l face să aibă încredere în el.

Personificările şi dramatizările contribuie la o înţelegere a consecinţelor şi periculozităţii sociale a unor fapte şi-l conving mai uşor pe copil să se autocontroleze ori să se corecteze.

Multe fenomene din natură sau acţiuni ale oamenilor şi consecinţele lor practice devin, prin intermediul „procesului" mai uşor de înţeles şi sunt privite interdisciplinar. Se poate intenta „proces" poluării mediului ambiant, risipei apei, focului, problemelor teoretice şi practice de etică, igienă, ecologie etc. Aceste acţiuni au o atmosferă tensionată, realizată de existenţa unui conflict, a unor argumente pro şi contra, care implică o participare totală a auditoriului, obligându-l să cântărească situaţiile, să-şi spună opţiunile şi preferinţele, să ia o atitudine.

- **Dezvoltarea creativităţii prin joc**

Creativitatea ca structură definitorie de personalitate îmbracă, din punct de vedere evolutiv, un caracter procesual supus influenţelor de mediu.

Formele organizate de instrucţie îşi aduc în mod diferenţiat aportul în dezvoltarea potenţialului creator al individului în funcţie de conţinutul activităţii, de tipurile de metode utilizate, de pregătirea şi gradul de angajare al cadrelor didactice participante la acţiunile educative.

Jocurile didactice sunt metode active care solicită integral personalitatea copilului.

Integrarea organică a jocului în structura de învăţare a şcolarilor mici este de natură să contribuie la realizarea unor importante obiective ale formării personalităţii copilului.Şcolarul mic trebuie să simtă că este acceptat aşa cum este, că se doreşte întâlnirea cu el, că vine la şcoală să desfăşoare o activitate ce-i solicită efort în cooperare cu ceilalţi copii, cu educatorul, într-o atmosferă de bucurie şi nu numai să reproducă, în competiţii cu ceilalţi ceea ce a învăţat.

Jocurile didactice sunt realizate pentru a deservi procesul instrustiv-educativ, au un conţinut bine diferenţiat pe obiectele de studiu, au ca punct de plecare noţiunile dobândite de elevi la momentul respectiv, iar prin sarcina dată, aceştia sunt puşi în situaţia să elaboreze diverse soluţii de rezolvare, diferite de cele cunoscute, potrivit capacităţilor lor individuale, accentul căzând astfel nu pe rezultatul final cât pe modul de obţinere al lui, pe posibilităţile de stimulare a capacităţilor intelectuale şi afectiv-motivaţionale implicate în desfăşurarea acestora.

Învăţarea este o activitate serioasă ce solicită efort voluntar pentru punerea în acţiune a disponibilităţilor psihicului ; efortul este mai uşor declanşat şi susţinut mai eficient când se folosesc resursele jocului, când între joc şi învăţare se întind punţi de legătură.

Prin intermediul jocului didactic se pot asimila noi informaţii, se pot verifica şi consolida anumite cunoştinţe, priceperi şi deprinderi, se pot dezvolta capacităţi cognitive, afective şi volitive ale copiilor, se pot educa trăsături ale personalităţii creatoare, se pot asimila modele de relaţii interpersonale, se pot forma atitudini şi convingeri.

Copiii pot învăţa să utilizeze bine informaţiile, timpul spaţiul şi materialele puse la dispoziţie, li se poate dezvolta spiritul de observaţie, spiritul critic şi autocritic, capacitatea anticipativ-predictivă, divergenţa şi convergeţa gândirii, flexibilitatea şi fluenţa. Poate fi solicitată capacitatea elevilor de a se orienta într-o anumită situaţie, de a propune soluţii, de a le analiza şi opta pentru cea optimă, de a extrapola consecinţele unei anumite situaţii concrete, de a interpreta şi evalua anumite experienţe, fenomene, situaţii .

Manifestând creativitate, învăţătorul va determina avântul libertăţii şi creativităţii copiilor, va realiza ehilibru între preocupările pentru formarea gândirii logice, raţionale, flexibile, fluide, creatoare, depăşind înţelegerea îngustă, eronată, potrivit căreia libertatea de manifestare şi creaţie a copiilor se dezvoltă spontan.

Aplicând cu pricepere jocul didactic, învăţătorul trebuie să poată valorifica unele din bogatele resurse formativ-educative ale acestuia în angajarea personalităţii copilului de a desfăşura o activitate ce solicită efort susţinut, dar într-o atmosferă de voie bună, de cooperare, de înţelegere

Jocurile didactice în majoritatea lor au ca element dinamic întrecerea între grupe de elevi sau chiar între elevii întregului colectiv, făcându-se apel nu numai la cunoştinţele lor, dar şi la spiritul de disciplină, ordine, coeziune, în vederea obţinerii victoriei. Întrecerea prilejuieşte copiilor emoţii, bucurii, satisfacţii.

Jocul didactic constituie o eficientă metodă didactică de stimulare şi dezvoltare a motivaţiei superioare din partea elevului, exprimată prin interesul său nemijlocit faţă de sarcinile ce le are de îndeplinit sau plăcerea de a cunoaşte satisfacţiile pe care le are în urma eforturilor depuse în rezolvare.

Jocurile didactice sunt antrenante pentru toţi elevii şi acţionează favorabil şi la elevii cu rezultate slabe la învăţătură, crescându-le performanţele şi căpătând încredere în capacităţile lor, siguranţă şi promptitudine în răspunsuri, deblocând astfel potenţialul creator al acestora.

- **Blocajele creativitatii**

Pentru stimularea creativitatii trebuie sa cunoastem si sa combatem anumite piedici in calea manifestarii imaginatiei, creativitatii.

Blocajele culturare. Conformistul este unul din ele: dorinta oamenilor ca toti cetatenii sa gindesca si sa se poarte la fel. Cei cu idei sau comportari neobisnuite sunt priviti cu suspiciune si chiar cu dezaprobare, ceea ce constituie o descurajare pentru asemenea persoane. Apoi, exista in general o neincredere in fantezie si o pretuire exagerata a ratiunii logice, a rationamentelor.

Blocaje metodologice sunt acelea ce rezulta din procedeele de gandire. Asa e cazul rigiditatii algoritmilor anteriori. Noi sintem obisnuiti sa aplicam intr-o situatie un anume algoritm si, desi nu pare a se potrivi, staruim in a-l aplica, in loc sa icercam altceva. De asemenea, se observa cazuri de fixitate functionala: folosim obiecte si uneltele potrivit functiei lor obuisnuite si nu ne vine in minte sa le utilizam altfel.

Blocaje emotive. Factorii afectivi au o influenta importanta:teama de a nu grsi, de a nu se face de ras, poate impiedica pe cineva sa exprime si sa dezvolte un punct de vedere neobisnuit. De asemenea, graba de a accepta prima idee este gresita, fiindca rareori solutia apare de la inceput. Unii se descurajeaza rapid, dat fiind ca munca de creatie, de inovatie este dificila si solicita eforturi de lunga durata. Si tendinta exagerata de a-i intrece pe altii implica evitarea ideilor prea deosebite si dauneaza procesul de creatie.

Bibliografie:

1. Tinca Crețu- Psihologia educatiei, Editura Credis,2004
2. **Roco M. –** „Creativitatea individuală şi de grup”; Bucureşti, Editura Academiei, 1979;

3. **Roşca Alexandru –** „Creativitate”; Bucureşti, Editura Enciclopedică Română, 1972;
4. **Ţopa L. –** „Creativitatea”; Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1980
5. **Tereza Amabile-** „Creativitatea ca mod de viata”; Bucureşti, Editura Tehnica ,1997

Dezvoltarea creativității la chimie cu ajutorul jocurilor didactice

Profesor: Piper-Savu Cristiana

Liceul Tehnologic Virgil Madgearu

Localitatea Roșiori de vede, Județul Teleorman

Motto:

Creativitatea este un proces de învăţare aparte, la care elevul şi profesorul sunt una şi aceeaşi persoană.

Arthur Koestler

Stimularea potenţialului creativ al elevilor reprezintă una din principalele priorităţi ale educaţiei în lume.

Învăţarea creativă a chimiei se bazează pe capacitatea elevului de a elabora ceva nou, original, valoros, important şi util pentru sine şi pentru mediul în care activează. Procesul dat stimulează imaginaţia şi curiozitatea, iniţiativa şi încrederea în forţele proprii, independenţa în găsirea variatelor soluţii – atitudiuni atît de solicitate în societate contemporană.

Metodele de stimulare a creativităţii se împart în:

a) Metode logico-matematice:

- **Inventarul de atribute**
- **Încrucişarea forţată** - se face o descriere detaliată a unui obiect (substanţă, amestec, fenomene) pe care dorim să-l transformăm. Se alege un alt obiect şi se descrie analog. Apoi se sintetizează teoretic proprietăţile produsului obţinut prin încrucişare forţată a proprităţilor celor două obiecte.
- **Analiza morfologică** reprezintă analiza unui obiect după părţile componente şi proprietăţile fizico-chimice. Pentru a obţine mai multe variante ale obiectului se cere permutarea cu locul componenţilor şi proprietăţile lui.
  - Matricea descoperirilor - se dau un şir de substanţe (ex. Na_2SO_4, $FeCl_3$ indentificaţi în care substanţă este Fe^{2+} şi Cl^- prin diferite reacţii chimice).
  - Tehnica catalogului;
  - Extensia limitelor metodologice.

b) Metodele psihosociale:

- **Asaltul de idei (brainstormingul)** reprezintă formularea a cât mai multor idei – oricât de fanteziste ar putea părea acestea - ca răspuns la o situaţie enunţată, după principiul cantitatea generează calitatea. Conform acestui principiu, pentru a ajunge la idei viabile şi inedite este necesară o productivitate creativă cât mai mare.

  O asemenea activitate presupune o serie de **avantaje:**

  - participarea activă a tuturor participanţilor
  - dezvoltarea capacităţii de a trăi anumite situaţii, de a le analiza, de a lua decizii privind alegerea soluţiei optime
  - exprimarea personalităţii
  - eliberarea de prejudecăţi
  - exersarea creativităţii şi a unor atitudini deschise la nivelul grupului
  - dezvoltarea relaţiilor interpersonale, prin valorizarea ideilor fiecăruia (şi, în consecinţă, prin înţelegerea calităţilor celor din jur)
  - realizarea unei ambianţe pline de prospeţime şi de emulaţie

  Pentru derularea optimă a unui brainstorming se pot parcurge următoarele **etape:**

  - Alegerea temei şi a sarcinii de lucru
  - Solicitarea exprimării într-un mod cât mai rapid, în fraze scurte şi concrete, fără cenzură, a tuturor ideilor – chiar trăznite, neobişnuite, absurd, fanteziste, aşa cum vin ele în minte legate de rezolvarea unei situaţii-problemă conturate. Se pot face asociaţii în legătură cu afirmaţiile celorlalţi, se pot prelua, completa sau transforma ideile din grup, dar, sub nici un motiv, nu se vor admite referiri critice. Nimeni nu are voie să facă observaţii negative.
  - Inregistrarea tuturor ideilor în scris (pe tablă, flipchart)
  - Anunţarea unei pauze pentru aşezarea ideilor (de la 15 minute până la o zi)
  - Reluarea ideilor emise pe rând şi gruparea lor pe categorii, simboluri, cuvinte cheie, imagini care reprezintă diferite criterii etc.
  - Analiza critică, evaluarea, argumentarea, contraargumentarea ideilor emise anterior, la nivelul clasei sau al unor grupuri mai mici.
  - Selectarea ideilor originale sau a celor mai apropiate de soluţii fezabile pentru problema supusă atenţiei. In această etapă se discută liber, spontan, riscurile şi contradicţiile care apar.
  - Afişarea ideilor rezultate în forme cât mai variate şi originale: cuvinte, propoziţii, colaje, imagini, desene, cântece, joc de rol etc.

  Este recomandat să:

  - ✓ Încurajaţi exprimarea ideilor
  - ✓ Nu permiteţi intervenţii inhibante
  - ✓ Stimulaţi explozia de idei
  - ✓ Motivaţi învăţarea elevilor începând o lecţie nouă cu un brainstorming
  - ✓ Puteţi recurge la variante prescurtate amintindu-vă că obiectivul fundamental constă în exprimarea liberă a opiniilor prin eliberarea de orice prejudecăţi.
- **Sinectica** este o modalitate de creaţie în cadrul grupului, care presupune :

  a) transformarea mentală a unui obiect , proces sau fenomen ciudat în unul familiar.
  b) realizarea transformărilor inverse.

  În acest sens pot fi folosite patru tipuri de analogii:

  - ***personală*** - să realizeze indentificarea cu un proces , fenomen sau situaţie , pentru găsirea soluţiei de rezolvare : „ Admitem că eşti Anilină şi discuţii cu o Amină”
  - ***directă*** – a folosi ideile sau soluţiile dintr-un domeniu în altul
  - ***simbolică*** – transformarea problemei dintr-un cadru concret în altul abstract
  - ***fantastică*** – a depăşi în planul imaginaţiei limitele controlabilui.
- **Ideea engineering** (tehnica ideilor)

c) Metode şi activităţi şcolare şi extraşcolare creative

Dintre metodele de învăţământ care dezvoltă creativitatea, importante sunt cele active participative, printre care citãm: învăţarea prin problematizare şi descoprire semidirijată, metoda modelării şi exerciţiile creative, care ar trebui să existe în manualele şcolare la sfîrşit de capitol sau după un grup de capitole.

Jocul didactic imprimă activităţii didactice un caracter viu şi atrăgător, induce o stare de bună dispoziţie, de veselie şi de bucurie, de divertisment şi de destindere care previne monotonia şi oboseala.

Jocurile didactice cuprind sarcini didactice care contribuie la modificarea creatoare a deprinderilor şi cunoştinţelor achiziţionate la realizarea transferurilor între acestea, la dobândirea prin mijloace proprii de noi cunoştinţe. Ele angajează întreaga personalitate a copilului constituind adevărate mijloace de evidenţiere a capacităţilor creatoare, dar şi metode de stimulare a potenţialului creativ al copilului, referindu-se la creativitatea de tip şcolar, manifestată de elev în procesul de învăţământ, dar care pregăteşte şi anticipează creaţiile pe diferite coordonate.

A se juca şi a învăţa sunt activităţi care se îmbină perfect. Principiul aplicat în jocurile educative şi didactice este acela al transferului de energie. Un interes care nu poate exercita încă decât o acţiune minimă sau nulă asupra comportamentului copilului este înlocuit cu un interes imediat şi puternic.

Copiii pot învăţa să utilizeze bine informaţiile, timpul spaţiul şi materialele puse la dispoziţie, li se poate dezvolta spiritul de observaţie, spiritul critic şi autocritic, capacitatea anticipativ-predictivă, divergenţa şi convergeţa gândirii, flexibilitatea şi fluenţa. Poate fi solicitată capacitatea elevilor de a se orienta într-o anumită situaţie, de a propune soluţii, de a le analiza şi opta pentru cea optimă, de a extrapola consecinţele unei anumite situaţii concrete, de a interpreta şi evalua anumite experienţe, fenomene, situaţii .

Manifestând creativitate, învăţătorul va determina avântul libertăţii şi creativităţii copiilor, va realiza ehilibru între preocupările pentru formarea gândirii logice, raţionale, flexibile, fluide, creatoare, depăşind înţelegerea îngustă, eronată, potrivit căreia libertatea de manifestare şi creaţie a copiilor se dezvoltă spontan. Aplicând cu pricepere jocul didactic, învăţătorul trebuie să poată valorifica unele din bogatele resurse formativ-educative ale acestuia în angajarea personalităţii copilului de a desfăşura o activitate ce solicită efort susţinut, dar într-o atmosferă de voie bună, de cooperare, de înţelegere .

Jocurile didactice în majoritatea lor au ca element dinamic întrecerea între grupe de elevi sau chiar între elevii întregului colectiv, făcându-se apel nu numai la cunoştinţele lor, dar şi la spiritul de disciplină, ordine, coeziune, în vederea obţinerii victoriei. Întrecerea prilejuieşte copiilor emoţii, bucurii, satisfacţii.

Creativitatea, ca formaţiune complexă de personalitate, se formează şi exersează cu metode cât mai adecvate structurii sale, metode care să acţioneze pe tot parcursul şcolarităţii elevului, iar din acest punct de vedere, jocurile didactice satisfac cerinţele la nivelul claselor primare.

Am ales câteva jocuri despre creativitate pe care le-am aplicat la clasă iar rezultatele au fost peste aşteptări. S-a dovedit astfel că posibilitatea de creativitate a copiilor este practic inepuizabilă.

1. Jocul comparaţiilor

Se alege un cuvânt în funcţie de tema abordată şi se cere să se găsească un termen de comparaţie (ex.: **„Aurul este ca.....”**). Se încurajează elevii să găsească comparaţii cât mai interesante, una, două, chiar mai multe.

Comparaţiile au fost dintre cele mai variate: ,,un soare", "inima bună", ,,mâini muncitoare", ,,un sfînt".

2. Lucruri şi numere

Elevii stau aşezaţi în semicerc, cu faţa spre profesor. Aceasta spune un număr şi indică un elev. Elevul trebuie să răspundă imediat, cu un cuvânt sau cu o propoziţie asociată cu numărul. Nereuşitele fiecăruia sunt notate. La trei nereuşite sau mai puţine, copilul este eliminat.

Exemple de asocieri:
7 – periode
4 – cea mai mare electronegativitate
1 – hidrogenul
2 – electoni pe nivel I
5 – valenţa maximală a azotului
3 – nemetale în grupa a V

3. Lanţul

Primul jucător spune un cuvânt, iar următorul jucător trebuie să spună un alt cuvânt care începe cu ultimul sunet al primului cuvânt. Cel de-al treilea jucător trebuie să spună un cuvânt care începe cu ultimul sunet al cuvântului anterior. Sunt eliminaţi jucătorii care nu găsesc cuvântul potrivit. Ex.:argint, telur, rubidium, uran, azot , titan.

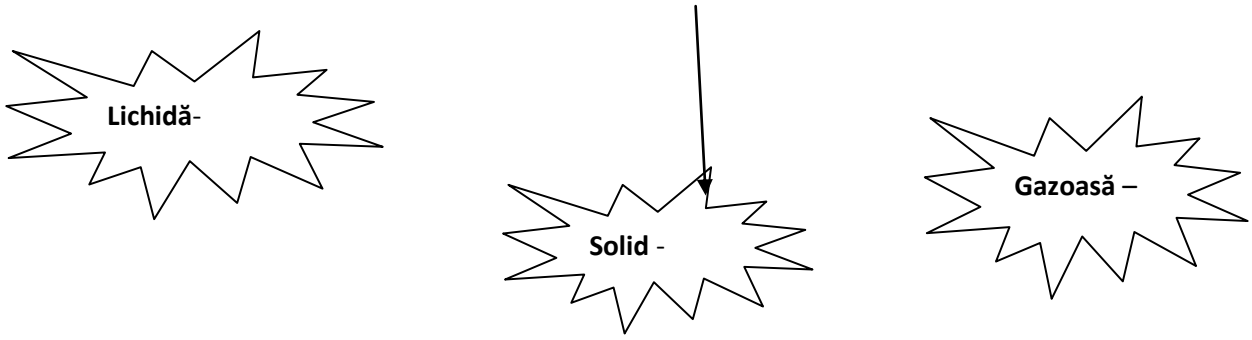
4. Găseşte greşeala comisă completează tabelul:

Denumirea substanţei	Formula	
	greşită	corectă
Acid clorhidric	H_2Cl	
Amoniac	NH_2	
Apă	HO	
Molecula de hidrogen	H	
Oxid de magneziu	MgO_3	
Dioxid de carbon	CO_3	
Monoxid de carbon	CO_2	

5. . Jocul Kim, dezvoltă memoria vizuală – grafică: o serie de 8 – 12 obiecte sunt puse pe catedră şi se lasă un timp în câmpul vizual al copiilor, apoi se acoperă cu o pânză. Copiii vor desena toate obiectele pe care şi le amintesc.
6. Serii de elemente, joc pentru dezvoltarea memoriei vizuale şi atenţiei. Se execută la tablă, sub ochii elevilor, o serie de elemente şi, în timp ce atenţia copiilor este distrasă, se şterge unul sau mai multe. Elevii trebuie să identifice elementele sau elementele care au fost şterse.
7. Un tablou neterminat este un exerciţiu care vizează imaginaţia, creativitatea, cât şi inteligenţa şi abilitatea de a desena. Se prezintă o lucrare neterminată (sunt trasate doar câteva linii) şi se cere elevilor să o continue.
8. Problematizarea – rezolvarea problemelor de diferite tipuri şi la diferite nivele de complexitate.

Situaţii de probleme – Cîte stări de agregare se întîlnesc în corpul uman şi care sunt ele ?

Va interacţiona sarea NaCl cu acidul HCl ? Argumentează răspunsul .

9.Triadă

Combinati expresiile notate cu cifre cu cele notate cu litere astfel incat sa formati propozitii care sa reprezinte adevaruri stiintifice:

1. Carbonul, sulful, fierul si aluminiul
2. Vulcanizarea cauciucului se face
3. Hidrogenul, fierul si cuprul
4. Margarina se produce
5. Diamantul si unii oxizi de aluminiu
6. Grafitul si metalele
7. Oxigenul si cuprul
8. Sulful, carbonul, hidrogenul, aluminiul, fierul si cuprul
9. Sulful, carbonul si oxizii de metal
10. Intoxicatiile se pot produce
A. sunt conductoare electrice.
B. au stari de agregare diferite.
C. si cu monoxid de carbon.
D. se gasesc foarte putin libere.
E. sunt solide.
F. reactioneaza cu hidrogenul.
G. sunt pietre pretioase.
H. cu sulf.
I. cu hidrogen.
J. reactioneaza cu oxigenul.

Soluție

1 – E 3 – D 5 - G 7 – B 9 – F 2 – H 4 – I 6 – A 8 – J 10 - C

11. Spirala elementelor – în pătratul cu simbolurile elementelor aşezaţi cele patru secţiuni de mai jos, astfel încît totalul numerele atonice Z ale elementelor care vor rămîne descoperite să fie egal cu masa rotunjită a elementelor Ca (Ca-40).

1 H	2 He	3 Li	4 Be	5 B
16 S	17 Cl	18 Ar	19 K	6 C
15 P	24 Cr	25 Mn	20 Ca	7 N
14 Si	23 V	22 Ti	21 Sc	8 O
13 Al	12 Mg	11 Na	10 Ne	9 F

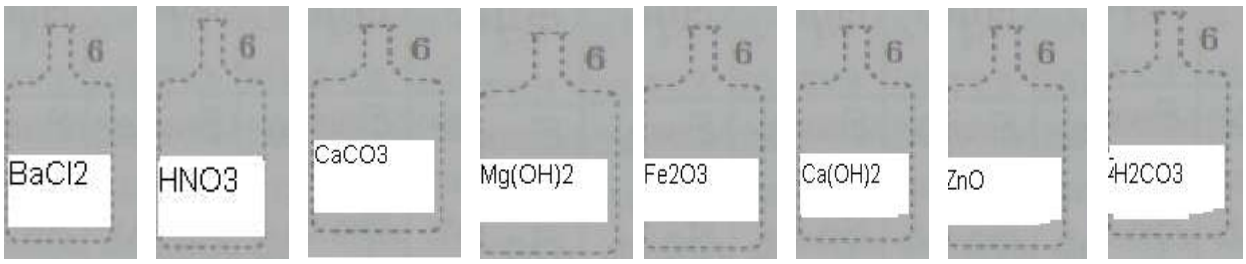
12. Dulăpiorul cu reactive – într-unul din sticlele de mai jos se află acid sulfuric. Aflaţi care este aceasta ştiind că :

- substanţa aflată în dreapta sticlei este aceeaşi cu substanţă aflată în stînga
- substanţa din partea de jos nu este apă
- caracterul chimic al substanţei aflate în partea de jos a sticlei este diferit de caracterul chimic al substanţei aflate în partea de sus .

A	B	C	D	E	F	G
Cl_2	Mg	H_2O	Na	C	Cu	
H_2O	S_8		H_2O	Zn	Ca	S_8
	H_2O	Cu		N_2	Br_2	Mg
Ni	Al		Al	H_2O	K	
Cl_2	H_2	K	P_4		N_2	He
Cl_2		Cl_2	H_2O	H_2O		H_2O
Na	H_2O	Br_2	K	C	Ne	H_2O
	I_2		H_2O		H_2O	Li
S_8	H_2O	Ca		Na	N_2	

13. Micul laborant - sticlele şi borcanele cu reactive din laborator s-au încurcat . Încercaţi să le aşezaţi după compoziţia reactivelor (oxizi , baze , acizi , săruri).

14. FLASH – PUZZLE Dupa ce veti incercui numele celor 12 nemetale din tabelul de mai sus literele ramase,citite in ordine vor alcatui numele tabelului in care se gasesc aceste nemetale.

Cuvintele se cauta citindu-se de la stanga la dreapta,de la dreapta la stanga pe orizontala si de sus in jos,de jos in sus pe verticala. Aceasi litera poate fi intalnita in doua cuvinte.

S	A	S	T	A	T	I	N	O	F
X	E	N	O	N	O	O	R	X	O
I	S	E	T	E	Z	D	A	I	S
M	U	O	L	P	A	E	D	G	F
R	I	N	C	L	O	R	O	E	O
C	A	R	B	O	N	O	N	N	R
B	O	R	B	R	O	M	D	I	C

15. Glume

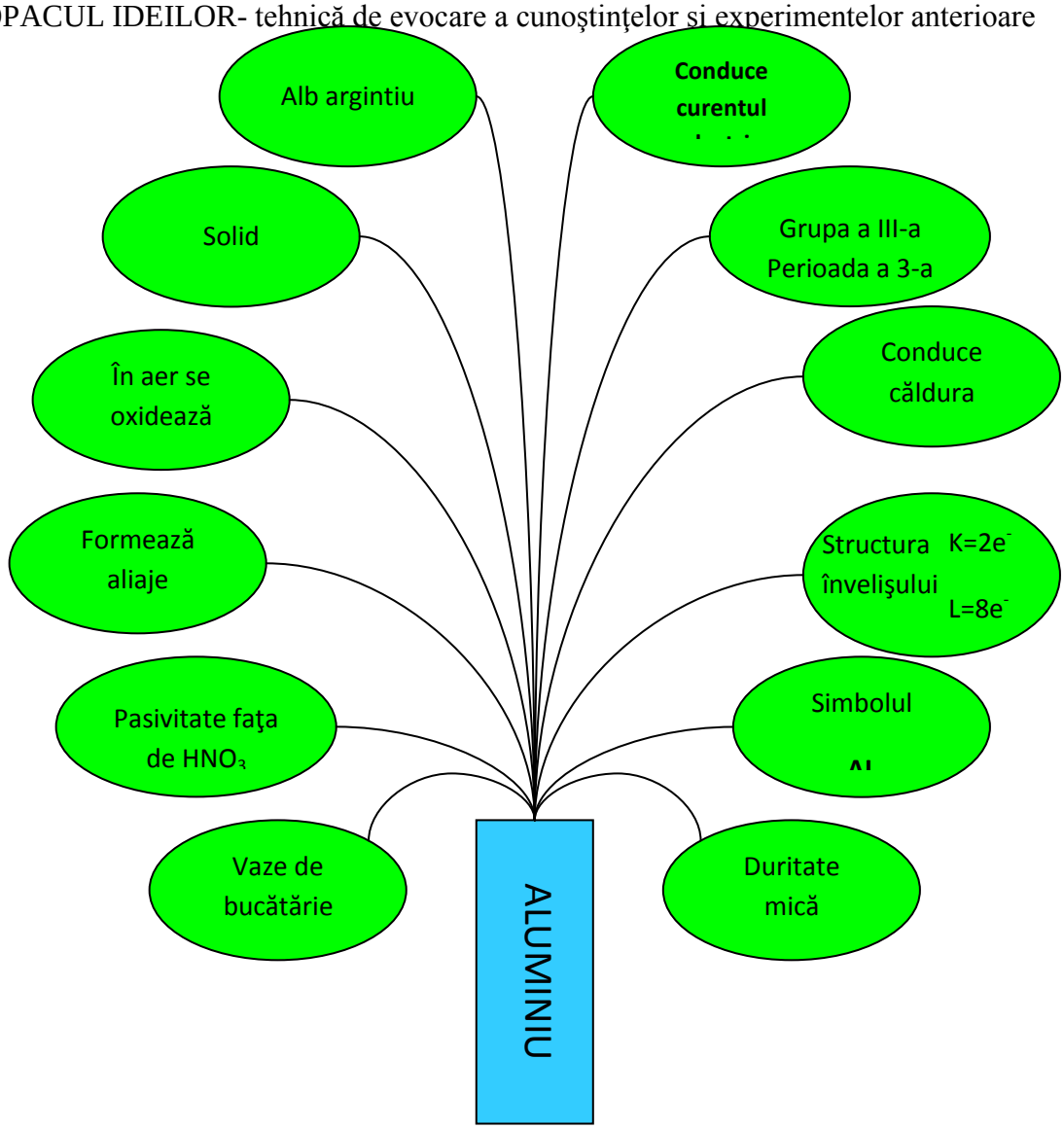
Care este diferenta dintre chimie,biologie si fizica
Daca misca e biologie,daca miroase este chimie,daca nu functioneaza este fizica.
- De ce este heliul asa antisocial
- Pentru ca nu vrea sa se ,,combine,, cu nimeni…….
- Ce este apa chioara
- Apa cu ochelari.
- Copile,spune-mi ce este apa
- Apa este un lichid incolor,care devine negru,cand ne spalam pe maini.

Ce spun dipolii in trecere
Ai un moment
Ce spun dipolii la despartire
De-bye

16. Cinquian, reprezintă o poezie de 5 versuri .

1. Mercur
2. Argintiu ,lichid ;
3. Dilatîndu-se, contractîndu-se, fuge ;
4. Termometre umple el rapid ;
5. Metal .

17. COPACUL IDEILOR- tehnică de evocare a cunoştinţelor şi experimentelor anterioare

Bibliografie

1. Vodă C., Vodă Ş., Jocuri şi probleme distractive, Bucureşti, Editura Didactică şi pedagogică, 1996
2. Fryer M.,Predarea şi învăţarea creativă, Chişinău, 1996
3. Bouillerce B., Carre E., Cum să ne dezvoltăm creativitatea, Iaşi, 2002
4. Godoroja R., Formarea la liceeni a capacităţilor creative în procesul instruirii problematizării, Chişinău, 2005.

Dezvoltarea creativităţii copiilor prin intermediul poveştilor, povestirilor şi basmelor

Profesor învăţământ primar: Almăjanu Adriana

Şcoala Gimnazială "G. D. Ghica"

Peretu, Teleorman

Fluxul bogat şi divers de informaţii, reflectând lumea în care trăim, se "revarsă" şi asupra copiilor, contribuind la dezvoltarea personalităţii acestora şi implicit la integrarea lor socială de mai târziu.

Fenomen general uman, forma cea mai înaltă a activităţii omeneşti, **creativitatea** relaţionează profund cu toate celelalte laturi ale personalităţii, fiind influenţată de acestea, dar oferindu-le şi posibilitatea, tărâmul prielnic de dezvoltarea şi evoluţie. Educarea creativităţii este indisolubil legată de activitatea copilului, de stimularea pozitivă a resurselor sale intelectuale, afective şi motivaţional-volitive.

Creativitatea poate deveni un atu al personalităţii elevului, iar un demers conştient şi coerent în această direcţie dezvoltă copilul în totalitatea trăsăturilor sale de personalitate. Structurile cele mai profunde ale acesteia se conturează de la vârste foarte fragede, încă din preşcolaritate. Unicitatea şi originalitatea personalităţii presupune acţiuni educative care să permită fiecărui copil să-şi urmeze drumul personal de creştere şi dezvoltare.

"Micul faun", cum îl denumeşte dr. Debesse, este egocentric, afectiv, ghidat de plăcere, capricios; el poate înţelege ce este bine şi ce este rău, poate coopera atât cu adulţii, cât şi cu cei de vârsta lui, chiar dacă gândirea îi este de tip intuitiv, în mare parte legată de senzorialitate. Ficţiunea este un domeniu de predilecţie al copilului mic. Lumea imaginară în care se poate "intra" cu foarte mare uşurinţă prin jocuri, jucării, situaţii create, poveşti, povestiri, basme etc., serveşte ca mijloc de educare.

Asimilarea unor reguli şi norme morale se poate lesne realiza prin intermediul poveştilor, povestirilor, basmelor. Modelele oferite prin intermediul personajelor îndrăgite de copii vor ghida nu numai imaginaţia, creativitatea copiilor, ci şi comportamentul lor moral. De aici se poate desprinde idea potrivit căreia educaţia morală prin poveşti, povestiri şi basme a copiilor este nu numai posibilă ci şi necesară. Copiii iubesc şi ascultă cu deosebită plăcere basmele şi poveştile pentru că ele răspund

necesităţii de a şti, de a cunoaşte, de a înţelege cum se împlinesc dorinţele, năzuinţele spre mai bine, mai bun, spre frumos.

Moravuri şi năravuri, temperamente şi caractere, sentimente de iubire şi de ură, conflicte sociale, toate acestea copiii le percep din atmosfera poveştilor, povestirilor, basmelor. Mai întâi ascultându-le, apoi citindu-le, ei îşi însuşesc din aceste opere comoara nesfârşită a înţelepciunii şi sensibilităţii populare. Misterul şi farmecul lor îi ajută pe cei mici să-şi însuşească treptat noţiunea de bine şi de rău. Oricât de simple şi de fanteziste ar părea, poveştile, povestirile, basmele stimulează dorinţa copiilor de a fi asemănători cu cei buni, care câştigă întotdeauna, dar şi teama de nenorocirile ce li s-ar putea întâmpla dacă i-ar urma pe cei răi.

Este de necrezut cu câtă sete primesc aceste suflete pure morala ascunsă a acestor opera. Îi vezi trişti şi chiar disperaţi atâta vreme cât eroul sau eroina sunt în impas şi îndură suferinţa, apoi strigă de bucurie când vine întorsătura fericită şi personajele iubite sunt salvate. Aceleaşi sentimente îi încearcă şi atunci când, după ce suportă cu nerăbdare momentele cât le merge bine personajelor hâde, se simt fericiţi când le văd pedepsite după cum merită.

Lumea poveştilor, povestirilor, basmelor le dezvoltă copiilor capacitatea de a-şi organiza şi verbalize trăirile, dezvoltându-le curajul de a se lupta pentru dreptate. De exemplu, prezentându-le basmul “Prâslea cel voinic şi merele de aur” de Petre Ispirescu, copiii se transpun în personajul principal, caută soluţii, îşi imaginează atitudinea pe care trebuie să o aibă eroul atunci când se confruntă cu diferite obstacole.

Subiectele acestor opere îi impresionează pe copii. Cei sensibili reacţionează prin lacrimi şi proteste la primejdiile şi suferinţele personajelor îndrăgite. Cu toate acestea însă, vor să asculte până la capăt istorisirea şi simt plăcerea de a trece încă o dată prin emoţiile primei ascultări, de a se înspăimânta şi a se bucura de fiecare dată. Copiii se simt satisfăcuţi de deznodământul poveştii, dar şi de întreaga acţiune şi nu admit să sari peste episoade, cerând reproducerea întocmai a momentelor. Ei îşi închipuie că sunt învingători alături de personajele principale, se simt puternici, trăiesc satisfacţia câştigătorului, identificându-se imaginar cu eroul.

Înţelegând conflictul care apare între cele două forţe , micii ascultători îşi formează noţiuni despre dreptate, cinste, curaj, vitejie, hărnicie, perseverenţă. Ei sunt de partea dreptăţii, a adevărului şi a binelui, detestând nedreptatea, lăcomia, răutatea, minciuna.

Din punct de vedere metodologic, pentru a atinge obiectivele propuse prin poveşti, povestiri şi basme, este necesar să avem în vedere particularităţile de vârstă şi individuale ale copiilor. Citirea model, povestirea de către cadrul didactic, fără implicare afectivă prin intonaţie şi mimică adecvată, nu

ar avea efectele dorite. De asemenea, este recomandat să fie utilizate multiple posibilităţi de cunoaştere a poveştilor, basmelor prin lectură, film, desene animate, teatru. În felul acesta valenţele formative ale grădiniţei şi şcolii vor spori, iar cadrele didactice vor sprijini cu competenţă procesul de formare a personalităţii şi creativităţii copilului.

Bibliografie:

1. *Metodica predării limbii şi literaturii române în învăţământul primar,* G. Bărbulescu, D. Beşliu, Ed. Corint, Bucureşti, 2009
2. *Creativitatea elevilor. Posibilităţi de cunoaştere şi educare,* A. Stoica, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1980
3. Revistele *Învăţământul primar,* nr. 4 / 2000, 2 – 3 /2001, Ed. Discipol

Nevoia de creativitate în educație

Prof. în înv. primar: Zopotilă Doinița – Nicoleta

Școala Gimnazială Putineiu

Comuna Putineiu, Județul Teleorman

"Fără creativitate nu există soluţii la probleme, nu există o viziune a viitorului, nu există găsirea oportunităţilor şi fructificarea lor, nu există alternative, nu există exprimarea fiinţei umane la întregul ei potenţial."

(Pera Novacovici)

Prin învățarea creativă nu se urmărește neapărat a se face din fiecare copil un geniu, dar putem și trebuie să reușim, ca dascăli, să facem din fiecare copil un participant activ – independent sau în grup – la „redescoperirea" adevărurilor despre lucruri și fenomene, atunci când i se indică direcţiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-i pună întrebări similare cu cele pe care și le pune cercetătorul științific cum ar fi: „cine", „ce", „unde", „prin ce mijloace", „în ce scop", „cum", „când", deoarece ele întreţin interesul pentru cunoaștere și corespund spiritului de curiozitate al copilului.

G.W. Allport, introduce termenul „creativitate" în psihologie pentru a desemna o formațiune de personalitate. În opinia lui, creativitatea nu poate fi limitată doar la unele dintre categoriile de manifestare a personalității, respectiv la aptitudini (inteligență), atitudini sau trăsături temperamentale.

Acesta este unul dintre principalele motive pentru care în dicționarele de specialitate apărute înainte de 1950, termenul „creativitate” nu este inclus. Cu toate acestea, abordări mai mult sau mai puţin directe ale creativității, s-au realizat și înainte de 1950, noțiunea fiind consemnată sub alte denumiri: inspiraţie, talent, supradotare, geniu, imaginaţie sau fantezie creatoare.

Una dintre cele mai valoroase interpretări ale creativității pe care în linii generale o regăsim în lucrările contemporane, aparține lui W. Duff și a fost elaborată în secolul al XVIII-lea. Ipotezele teoriei sale au fost formulate plecând de la analiza intelectului unor genii precum: Platon, Bacon, Shakespeare, Descartes, Newton sau Berkeley. W. Duff a distins trei facilități ale minții creatoare: imaginația, judecata și gustul pe care le consideră principalele componente ale geniului.

Imaginaţia este facultatea mintală care elaborează o infinitate de asociații noi prin compunere și descompunere a ideilor, prin combinare și recombinarea lor, creând în final obiecte care nu au existat niciodată în natură.

Judecata permite combinarea ideilor elaborate de imaginație, observarea acordului sau dezacordului dintre ele, reunirea în aceeași categorie a celor omogene și respingerea celor discordante, în final urmând să se determine utilitatea și adevărul invențiilor și descoperirilor produse prin puterea imaginaţiei.

Gustul este un simț intern care permite delimitarea ideilor frumoase de cele urâte, a celor decente de cele ridicole.

În România, începând cu anii ’70, s-au efectuat studii multiple și se intervine asupra creativității în știință, artă și învățământ. La început studiile asupra creativității au fost orientate spre factorii motivaționali, ca de altfel și în plan internaţional, emoțional-afectiv sau de personalitate în general.

Astfel, Rădulescu–Motru se referea la creație în termenii personalismului energetici al vocaţiei;

M. Ralea consideră că originalitatea este mai mult dependentă de sentimente decât de factorii intelectuali;

V. Pavelcu aprecia că personalitatea creatoare integrează specific motivațiile individului.

Creativitatea – nucleul realizării educației viitoare. Ideea după care educația reprezintă un act de modelare prin prisma valorilor și strategiilor validate, confirmate și apreciate social este unanim acceptată. Noile concepții pedagogice nu supun îndoielii acest fapt ci, mai degrabă, efectele mai îndepărtate ale cercetării exclusive a actului formativ pe dimensiunea trecutului, a continuității, a

identității, prin ignorare (mai mult sau mai puțin conștientă) a dimensiunii viitorului, discontinuității. Cel mai semnificativ dintre acestea se pare a fi edificarea unei personalități reactive, înzestrată

cu un larg repertoriu de cunoaștere, cu mare capacitate de memorare și gândire convergentă, aptă de învățare reproductivă și capabilă să soluționeze probleme standard, în baza unor algoritmi temeinic asimilați și autonomizați. Optimismul ce o caracterizează vine din validitatea soluțiilor care se impun „de la sine", prin reluarea și rezolvarea acelorași categorii de sarcini. Că la acest rezultat a contribuit nu doar școala (prin stilul didactic, tipul sarcinilor de învățare și al evaluării, natura exigențelor și recompensele) ci și alte numeroase elemente sociale (de la ritmul vieții sociale, presiunea activităților, normelor și exigențelor, tipul și amploarea solicitărilor) nu încape nici un dubiu. Presiunea exercitată de conformism, de regulă de ceea ce „trebuie" pentru că „așa e bine sau frumos" a devenit la un moment dat extremă, chiar și în domenii cum sunt moda și arta.

Pentru a-i asigura o evoluție controlată și un progres autentic, cu costuri umane și materiale minime, societatea trebuie să-i regândească oferta educațională. Acest lucru trebuie realizat în baza a două premise obiective: ritmurile super accelerate ale schimbării contemporane și rezerva de creativitate existentă ca potențial uman și insuficient valorificată. În felul acesta, educația tradițională, devenită insuficientă pentru că asigura doar menținerea prin reproducerea unor roluri sociale bine încadrate în structura de personalitate, se va transforma într-un proces de descătușare a unor energii și forțe psihice nebănuite – creativitatea și aptitudinile – precum și de formare a unor pârghii valoric-orientative de maximă importanță: motivația intrinsecă interesele aptitudinile. Capătă certitudine ideea că „școala de azi are menirea de a ieși (mult mai mult decât până acum) în întâmpinarea cerințelor de mâine; aceea de a pregăti generația tânără pentru trecerea de la era consumului la era creației" .

În felul acesta, accentul în efortul educațional trebuie să se mute pe un repertoriu amplu de operație, procese, deprinderi, pe gândire divergentă și imaginație, pe învățarea creativă, aptă să conducă la soluționarea unor probleme inedite, în baza nu a unor soluții prestabilite ci a unor achiziții funcționale, fundamentale: deprinderea de a fi creativ. Rezultatul îl reprezintă formarea personalității proactive înzestrată cu largi capacități proiective anticipative și rezolutive ce au drept suport psihologic libera inițiativă și încrederea în sine.

Educatorii sunt din ce în ce mai convinși că educația la timpul viitor nu mai poate fi concepută în afara unui efort dinspre modelarea creativității. Dacă educarea creativității conduce la „operativitatea general creativă și tehnici intelectual-atitudinale" destul de elastice înseamnă că ideal ar fi ca procesul de educare a creativității să includă o restructurare a predării tuturor disciplinelor la care să se adauge cel puțin un curs special de educare a creativității în învățământul preuniversitar și unul în cel universitar. În această structură s-ar putea asigura identificarea și dezvoltarea potențialului de

creativitate în mod constant și continuu și s-ar putea ajunge, către finalul școlarității, pe de o parte, la dezvoltarea creativității specifice și pe de altă parte, la închegarea unei personalități creative în adevăratul sens al termenului.

Elementele principale care atestă creativitatea sunt: flexibilitatea, originalitatea, fluența și imaginația. În urma unor cercetări de psihologie îndelungate, s-a ajuns la concluzia că nu există copil dezvoltat normal intelectual să nu posede un anume potențial creativ i că aceste capacități pot fi restructurate funcțional sau optimizate prin influențe educaționale adecvate.

Ca principiu general, formarea și dezvoltarea creativității necesită parcurgerea drumului de la simplu la complex, metode active (problematizarea, descoperirea), cunoașterea temeinică a posibilităților intelectuale, volitive și morale ale elevilor, a supleței sistemului lor nervos, precum și activități de înlăturare a factorilor care pot frâna, dezvolta creativități (timiditatea, teama de a nu grei, descurajarea, lipsa perseverenței).

Procesul de învățământ are ca obiectiv prioritar educarea creativității, având în vedere că premisele comportamentului creativ, deprinderile creative, precum și stilul de muncă creativ se formează în școală, de la vârste mici, sub influența factorilor educativi. La copiii

mici procesul creativ este o unitate dinamică ce se caracterizează mai degrabă prin spontaneitate și intuiție decât printr-o serie de tehnici logice și rezolvarea problemelor. Dinamica dezvoltării potențialului creativ la copiii mici este marcată în prima copilărie de o fantezie necontrolată, care compensează slăbiciunea componenței raționale.

Spontaneitatea este acum factor activ în comportamentul copilului înainte ca memoria și inteligența să dezvolte la el noi metode de orientare.

În procesul educației, vine un moment când inteligența și memoria progresează, în timp ce spontaneitatea devine treptat supusă. Se dezvoltă operațiile mintale și capacitatea logică, copilul înțelege mai bine realitatea obiectivă și atunci naivitatea fanteziei înregistrează o scădere bruscă.

În urma acumulărilor cantitative și calitative în planul operațiilor mintale și al dezvoltării gândirii logice se înregistrează o nouă creștere a potențialului creativ al elevilor caracterizat prin: dezvoltarea spiritului de observație și în mod progresiv a celor mai complexe

capacități aptitudinale ale gândirii și imaginației creatoare; dezvoltarea atitudinilor de ordin caracterial– curiozitatea, interesul pentru nou, pentru „altceva”, just orientate, îl vor ajuta pe elevul mic, reevaluarea, restructurarea experienței, bagajului de informații ce îl posedă, îl vor face capabil de acțiuni creatoare.

Dată fiind recunoașterea necesității ca școala să acționeze în sensul cultivării și dezvoltării potențialului creativ al elevilor, s-a ajuns la concluzia că, fără să se opună învățării școlare clasice, ea trebuie să promoveze un nou mod de învățare, învățarea creativă, adică cea

care pune accent pe învățarea prin cercetare– descoperire, pe învățarea prin efort propriu– independent sau dirijat.

Tipuri de blocaje ale creativității:

1. Blocaje de tip emoțional(teama de a nu comite o greșeală, de a nu părea extravagant; teama de a risca să fii un „pionier", de a fi în minoritate, etc);

2. Blocaje de ordin cultural(dorința de a se conforma modelelor sociale, dorința de apartenență; „conformism" la idei vechi, ca și la cele noi, etc);

3. Blocaje de ordin perceptiv(incapacitatea de a se interoga asupra evidentului; o incapacitatea de a distinge între cauză și efect; de a defini a problemă sau refuzul de a sesiza etc) . Mediul școlar deține recordul în privința unor practici contraindicate pentru dezvoltarea creativității și activismului elevului în învățare:

• transmiterea, în permanență, a cunoștințelor „de-a gata" construite

• lipsa de flexibilitate și de toleranță față de răspunsurile personale ale elevilor;

• îngrădirea dorinței de a efectua desene nesupuse canoanelor;

• descurajarea ideilor proprii ale elevului și a nonconformismului;

• hipercriticismul și sarcasmul cadrului didactic;

• lipsa de entuziasm și comoditatea profesorului, implicarea activă a elevului în sarcină solicitând și din partea profesorului efort de participare și de cooperare;

• directivismul, dogmatismul și rigiditatea stilului de predare;

• prețuirea memoriei brute și a reproducerii contextuale;

• uniformizarea și lipsa tratării diferențiate;

• accentul pe cantitate și nu pe calitate în furnizarea și reproducerea cunoștințelor din partea elevului;

• interese reduse din partea educatorului, în a stimula creativitatea elevilor pentru a evita abaterea de la proiectul de lecţie prestabilit;

• evitarea folosirii metodelor interactive de stimulare a creativității pentru a nu crea „dezordine” în clasă.

Activitățile propuse elevilor în scopul sporirii gradului de implicare activă și creativă în școală, trebuie să asigure:

1. Stimularea gândirii productive, a gândirii critice, a gândirii divergente și laterale;

2. Libertatea de exprimare a cunoștințelor, a gândurilor, a faptelor. În acest sens apar ca adecvate activitățile care cer spontaneitate și contribuie la dezvoltarea independenței în gândire și acțiune;

3. Utilizarea talentelor și a capacităților specifice fiecărui individ în parte;

4. Incitarea interesului către nou, necunoscut și oferirea satisfacției găsirii soluției după depunerea unui efort de căutare de către elev;

5. Exersarea capacităților de cercetare, de căutare de idei, de informații, de posibilități de transfer de sensuri, de criterii de clasificare;

6. Dezvoltarea capacității de organizare de materiale, de idei prin întocmirea de portofolii asupra activității proprii, de colecții de cuvinte, de obiecte, de contraste;

7. Organizarea de discuţii pe anumite teme, inițierea de jocuri, de excursii.

8. Educarea capacității de a privi altfel lucrurile, de a-și pune întrebări neobișnuite despre lucruri obișnuite.

Pentru a stimula activismul și creativitatea elevului, profesorul însuși trebuie să fie un tip creativ și activ, să manifeste un comportament și o atitudine pozitivă în acest sens. Instruirea interactivă și creativă redimensionează rolurile și ipostazele cadrului didactic.

In concluzie, pentru a dezvolta gândirea creativă e important să stârnim curiozitatea elevilor, încurajându-i mai degrabă să formuleze întrebarea "de ce?" decât acel submisiv "da, am înțeles". Ca atare școala nu trebuie să se limiteze doar la a transmite cunoștințe și a-i face pe elevi să evite eșecul școlar, ci mai mult trebuie să-și asume și rolul de a-i ajuta pe elevi să-și descopere propriile potențialități.

Bibliografie :

1. Ligia Sarivan, Iulian Leahu, Mihaela Singer, Daniela Stoicescu, Adriana Ţepelea-"Predarea interactivă centrată pe elev"- Bucureşti, Ministerul Educaţiei şi Cercetării – Unitatea de Management a Proiectului pentru Învăţământul Rural, 2005;
2. Mihaela Roco-" Creativitate şi inteligenţă emoţională"- Iaşi, Polirom, 2004;
3. •Educaţie pentru schimbare şi creativitate, Venera-Mihaela Cojocariu, Ed. Didactică şi Pedagogică, București;
4. •Psihopedagogie, Ed. Polirom 1998.

Individualizarea predării

Profesor: Alecu Orlando- Daniel
Colegiul Național „Anastasescu„
Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman

Noua reformă a învăţământului pune accent pe adaptarea conţinuturilor de învăţare la particularităţile de vârstă şi individuale ale elevilor în vederea dezvoltării depline a personalităţii acestora.

Scopul învăţământului modern este de a utiliza structuri, conţinuturi şi forme de organizare care să faciliteze dezvoltarea intelectuală a elevului şi valorificarea pe deplin a posibilităţile şi aptitudinile. Începând cu ciclul primar se urmărește îmbunătățirea rezultatelor şcolare prin valorificarea potenţialului fiecărei vârste.

Activitatea didactică diferenţiată cu elevii diagnosticați cu cerințe educative speciale presupune adaptarea învăţământului la particularitaţile individuale ale elevilor.

Diferenţierea activităţii presupune cunoaşterea şi folosirea particularităţilor individuale cu scopul de a-l ajuta pe elev să se dezvolte la nivelul la care îi permit posibilităţile sale prin eforturi progresive.

“Instruirea diferenţiată nu prezintă doar o cerinţă care priveşte doar un aspect sau altul al procesului complex de instruire sau educare a elevilor, ci un principiu general care vizează activitatea de învăţământ atât ca macrosistem, cât şi componentele sale, ca microsisteme. Ea constituie un imperativ al învăţământului din vremea noastă şi, ca urmare, trebuie concepută o veritabilă strategie de organizare si desfaşurare a aceste.

“Principiul individualizării şi diferenţierii învăţării exprimă necesitatea adaptării (potrivirii) dinamice a încărcăturii cognitive şi acţionale a conţinuturilor şi strategiilor instructiv-educative atât la particularităţile psiho-fizice ale fiecărui elev cât şi la particularităţile diferenţiate, relativ comune unor grupe de elevi în vederea dezvoltării lor integrale ca personalitate şi profesionalitate.”

Se va sigura, astfel, interacțiunea dintre particular şi general în educaţie, dintre obiect şi subiect, dintre strategiile de educaţie de grup cu cele de educaţie individuală.

Potrivit “Declaraţiei drepturilor omului” (ONU-1948) “fiinţele umane au drepturi şi şanse egale de dezvoltare şi manifestare.” Fiinţele umane nu se nasc identic din punct de vedere al posibilităţilor psihice, fizice, al condițiilor dezvoltare şi manifestare. Fiecare fiinţă umană se naşte şi se dezvoltă diferit. În funcție de acțiunea unor factori interni și externi fiecare individ ajunge să aibă pe lângă particularităţi psihice şi fizice relativ comune, particularităţi psihice şi fizice specifice
care-l individualizează conferindu-i unicitate.

În prezent mentalitatea colectivă în legătură cu inegalitatea de şanse în dezvoltare a evoluat promovând ideea că fiecare fiinţă umană este destinată să ajungă la succes. Acceptarea conceptiei că inegalitatea psiho-fizica nu duce în mod automat la inegalitatea de şanse în dezvoltare şi că tratarea individuală şi diferenţiată a fiinţei umane poate să aducă contribuţii importante la dezvoltarea personalităţii este binevenită.

Principiul individualizării și diferențierii se regăsește și în lucrarea ,,Pedagogie,, a lui Constantin Cucoș.

“Acest principiu atenţionează asupra faptului că este bine să pornim de la datele persoanei de educat, de la natura sa interioară şi să nu forţăm nepermis de mult peste limitele pe care le îngăduie vârsta şi caracteristicile individuale. Educaţia în conformitate cu natura (fie în sensul imprimat de J.A.Comenius, după care este indicat să luăm lecţii de la grădinar, care nu forţează natura, fie în sensul dat de J.J.Rousseau, după care suntem obligaţi să respectăm natura interioară a copilului, să plecăm de la aceasta) pare a fi o regulă de aur. În măsura în care este pusă în paranteză persoana, efectul educativ este diminuat sau nul. Nu ne putem juca sau nu putem face experimente cu mintea şi sufletul copiilor. Firea omenească îşi are un mers firesc care trebuie cunoscut şi respectat. Tot ce se dă elevilor va fi dimensionat în raport cu psihicul lor, conţinuturile ideatice vor fi relativizate la vârste şi persoane, relaţia dintre profesor şi elev va fi reglată permanent în funcţie de permisivitatea situaţiilor psihologice.”

Principiul menționat își găsește aplicabilitate și relația ce se stabilește între învățare și dezvoltare. Se știe că apariția și dezvoltarea structurilor cognitive superioare se face prin învățare și exersare. Ideile noi sunt însușite prin intermediul structurilor de cunoaştere deja existente care, la rândul lor, suportă o transformare permanentă în raport cu datele noi, interiorizate de subiect sau cu noile realități sociale cu care acesta interacționează. Învăţarea se va face în raport cu “zona proximei

dezvoltări" în sensul că se va da elevului maximum din ceea ce el poate să asimileze la un moment dat şi care îi permite dezvoltarea psihică în perspectivă.

Fiecare individ, și implicit fiecare elev are propria individualitate „compusă„ din aspecte precum: trăsături psihologice, aspecte neurologice, nivel al dezvoltării intelectuale,volum de achiziții și experiența de viață.

Trăsăturile psihologice fac referire la unele însuşiri psihice precum aptitudinile, aspectele temperamentale, caracterul şi structuri afectiv emoţionale distincte precum interesele, aspiraţiile, convingerile, trebuinţele.

Fondul neurofiziologic este reprezentat, în principal, de particularităţile funcţionale ale sistemului nervos şi ale analizatorilor;

Fiecare copil are un anumit nivel de dezvoltare intelectuală. Unii memorează mai lent şi gândesc mai greu, alţii mai repede dar superficial. Sunt elevi care au un spirit de observaţie mai dezvoltat iar alţii mai puţin dezvoltat. Unii au un volum de cunoştinţe, priceperi şi deprinderi mare, iar la alții acesta este de nivel mediu.

Un factor care susține ideea de individualitate este reprezentat de experienţă de viaţă şi un anumit stil de învățare.

Pentru a obținr rezultate optime în procesul instructiv-educativ este important ca profesorul să cunoască toate aceste particularităţi. În funție de acestea el va găsi şi va folosi metode şi procedee corespunzătoare pentru a asigura dezvoltarea intelectuală şi succesul la învăţătura al fiecărui elev. Cunoașterea și respectarea particularităţilor individuale este în concordanță cu cerinţele unui învăţământ modern şi democratic. Rolul educației nu este de a uniformiza oamenii, ci de a-i ajuta să-și atingă potențialul maxim . Procesele psihice individuale: percepția, gândirea, limbajul, inteligența, atenția, memoria, emotivitatea ș.a. capătă nuanțe diverse de la individ la individ. Cadrul didactic este obligat să ţine cont și să trateze diferenţiat aceste calităţi psihice individuale.

Chiar dacă profesorul cunoaște și respectă particularităţile psihice specifice fiecarei vârste şi particularităţile individuale specifice fiecarui elev , acest lucru nu elimină și nu diminuează dificultăţile din activitatea elevilor sau efortul de gândire necesar pentru înlăturarea lor. O simplă potrivire a conținutului informativ cu metodele de acţiune în funcție de particularităţile de vârstă nu este suficientă pentru a obține rezultate optime. Acest lucru se poate obține numai prin stabilirea unor obiective realiste, dozarea optimă a timpului, a efortulu,i a încărcăturii informaționale . Astfel pentru a impulsiona dezvoltarea unor capacităţi intelectuale, cunoştinţele transmise trebuie să prezinte un anumit grad de generalitate, să fie racordate la potenţialităţile din "zona proximei dezvoltări" și să poată fi depăşite prin eforturi intelectuale susţinute. Însă, aceste dificultăţi trebuie să fie dozate în mod realist, în funcție de posibilităţile intelectuale ale elevilor şi de volulmul de cunoştinţe, priceperi şi deprinderi însuşite de ei. Dozarea gradului de generalitatea al cunoştinţelor şi transmiterea gradată a acestora presupune

respectarea unor reguli în predare şi învăţare. Dintre acestea putem aminti :trecerea de la uşor la greu, trecerea de la simplu la complex, trecerea de la cunoscut la necunoscut (adică de la cunoştinţe însuşite anterior la cunoştinţe noi, a căror înţelegere este condiţionată de legătura acestora cu cele vechi), regula unităţii şi alternanţei între concret şi abstract, între particular şi general (aceasta înseamna că în predare-învăţare trebuie să se pornească de la exemple şi fapte concrete ce vor fi analizate şi interpretate pentru elaborarea generalizărilor şi invers, pornindu-se de la prezentarea unor noţiuni, definiţii, reguli, principii, teoreme pentru ca elevul să opereze cu ele în analiza şi interpretarea unui material concret şi să identifice astfel generalul în particular).

În concluzie, clasa, din învățământul de masă, cu care lucrează profesorul în mod frontal este un grup neomogen, în care sunt elevi cu capacităţi de muncă diferite, cu aptitudini şi interese diferite, cu ritm de muncă diferit. Activitatea diferențiată a activității aduce variaţia de forme şi metode în activităţile didactice. Acest termen, de predare diferențiată, se referă atât la structura şi conţinutul învăţământului, cât şi la organizarea activitaţii didactice, la metodologia aplicată şi la mijloacele de învăţământ folosite.

Procesul de individualizare a activităţii didactice se referă , de regulă, la tehnica didactică, tratarea adecvată a unor elevi în desfăşurarea lecţiilor, folosirea sarcinilor de muncă independentă în clasă şi pentru acasă, o modalitate adecvată de prezentare a conţinutului în concordanţă cu particularităţile acestora.

Deosebirile individuale sunt o realitate, iar tipul şi gradul lor de dezvoltare sunt, de multe ori, uşor de sesizat.

Bibliografie

1.Verza, E. , Caracteristicile dislaliei și disgrafiei la școlari, în Analele Universității Bucuresti", E.D.P. 1981

2.Gheorghiu, Florina, ‚Modalități de intervenție personalizată în cadrul învățământului integrat, Presa Universitară Clujeană, Cluj Napoca 2005

3.Radu, T. Ion – Învăţământ diferenţiat. Concepţii şi strategii, EDP, Bucureşti, 1978

4. Cucoş, Constantin – Pedagogie, Editura Polirom, 2000

5.A. Manolace – Pedagogia, EDP Bucureşti, 1964

6.Marian Barbu, Alexandru Gheorghe, Areta Dobrescu- Matodica predării limbii şi literaturii române, Ed. ,,Gheorghe Alexandru,, Craiova 2003

7.Dottrens, Robert, A educa și a instrui , EDP, 1970

Folosirea metodelor interactive în predarea limbii franceze

Profesor: Crăciunescu Nicoleta

Școala Gimnazială Jiana

Comuna Jiana, Județul Mehedinți

Dacă potrivit orientării tradiţionale, rolul elevului constă in a urmări prelegerea sau explicaţiile profesorului, de a reţine şi a reproduce ideile auzite, de a accepta în mod pasiv ideile transmise şi de a lucra izolat, orientarea modernă atribuie alte roluri elevului. Acesta trebuie să-şi exprime puncte de vedere proprii, să realizeze schimburi de idei cu ceilalţi, să argumenteze, să-şi pună şi să pună intrebări cu scopul de a înţelege, să coopereze cu alţi elevi în vederea rezolvării problemelor şi a sarcinii de lucru.

Cheia unei ore reuşite constă în colaborarea şi înţelegerea profesorului cu elevii, în participarea efectivă a acestora, strategia şi metodele folosite de profesor fiind esenţiale. Astfel, se recomandă o „împletire" a metodelor tradiţionale de predare-învăţare cu cele noi şi nu o respingere totală a acestora, cât şi o adaptare a metodelor tradiţionale la contextul actual.

Prelegerea , metodă didactică tradiţională, poate fi modernizată şi îmbunătaţită prin preocuparea profesorului de a stimula interesul elevului prin introducerea unor poveşti sau a unor glume, a unor imagini captivante în legătură directă cu ceea ce urmează a fi prezentat, sau prin lansarea unor întrebări incitante ce determină participarea elevilor.

R.A.I. (răspunde, aruncă, întreabă) este o metodă activ- participativă folosită pentru fixarea cunoştinţelor deja predate. Are avantajul de a-i apropia pe elevi unul de altul prin comunicarea directă între ei, clasa devenind mai unită, predominând o stare de prietenie şi de armonie. Exemplu: Metoda a fost aplicată la clasa a V-a, pentru fixarea numeralelor de la 1 la 100. Elevii au făcut un cerc, iar cu ajutorul unei mingi pasate de la unul la altul, au putut sa-şi ceară unul altuia enunţarea in franceză a numeralelor, pe sărite. Elevul care trimitea mingea spunea in limba română un număr la întâmplare iar cel care prindea mingea trebuia să spună numărul in limba franceză. Dacă greşea numărul sau îl pronunţa greşit, era corectat de colegii lui, sub îndrumarea atentă a profesorului.

Jurnalul cu dublă intrare este o metodă modernă de predare- învăţare prin cooperare ce stabileşte o legătură strânsă între text şi propria curiozitate şi experienţă a elevilor. Elevii vor lucra pe foi

împărţite in două, trăgând pe mijloc o linie verticală. Exemplu: Această metodă a fost aplicată la clasa a VIII-a, la lecţia „Par monts et par vaux”, manual Editura Cavallioti, L2. Elevii trebuiau sa noteze pe fişe de lucru împărţite in două: în partea stângă a paginii – pasajul din lecţie care i-a impresionat, iar în partea dreaptă li s-a cerut să comenteze acel pasaj. În marea lor majoritate, elevii au ales partea din text ce cuprindea descrierea munţilor Pirinei, descriere realizată de unul din personajele lecţiei. Un avantaj al acestei metode a fost că elevii au lucrat relaxaţi, având posibilitatea de a colabora între ei. Aceştia şi-au arătat interesul pentru frumuseţile Franţei şi au demonstrat prin intrebările lor că vor să cunoască mai multe lucruri despre geografia şi despre monumentele Franţei. Dezavantajos la această metodă este că presupune mai mult timp, elevii întâmpinând dificultăţi de limbă în partea unde trebuiau să comenteze şi să-şi exprime sentimentele pentru pasajele din lecţie, cerând frecvent ajutorul profesorului.

Cubul este o metodă ce presupune explorarea unei teme, a unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective. Metoda cubului presupune mai multe etape: 1. realizarea unui cub pe ale cărui feţe sunt scrise cuvintele: „Descrie”, „compara”, „analizează”, „asociază”, „aplică”, „argumentează”, 2. se anunţă tema, subiectul despre care se discută, 3. se împarte clasa în 6 grupe, fiecare grupă examinând tema dintr-un anumit unghi: a) descrie: culorile, formele, mărimile etc., b) compara: ce este asemănător, ce diferă?, c) analizează: din ce este făcut, din ce se compune, d) asociază: la ce te îndeamnă să te gândeşti?, e) aplică: ce poţi face cu ...?, la ce poate fi folosit ?, f) argumentează: eşti pro sau contra, de ce?. Se notează ideile şi se afişează forma finală pe tablă sau pe foi afişate pe pereţii clasei.

„**Caută litera”** („Lettre a chercher”) este o activitate ludică care constă în adăugarea unei aceeaşi vocale la un cuvânt dat pentru a forma un nou cuvânt. Elevii pot fi împărţiţi pe grupe, cuvintele sunt scrise pe tablă. Grupa cu cele mai multe cuvinte găsite câştigă. Exemplu: patre- pature, nier- ruine, rhume- humeur. Ca o variantă a acestui joc: se scrie pe tabla un cuvânt, elevii trebuie să schimbe o literă şi vor obţine alte cuvinte noi. Exemplu: sont- pont, sent- sont, pont- sont etc.

Un alt joc, „**Cele şapte familii”** („Les sept familles”) este folosit cu scopul de a fixa vocabularul tematic uzual şi concret. Exemplu: 1. se împarte clasa în şapte grupe, 2 . se anunţă tema- „ La maison”- şi se împarte în şapte grupe „La cuisine”, „La chambre a coucher”, „La salle a manger”, „La salle de sejour”, „La salle de bains”, „Le grenier”, „La cave”. Pentru fiecare grupă profesorul alege şapte substantive (exemplu: pentru „ cuisine” : le refrigerateur, le lave-vaisselle, le micro-ondes, l’evier, le grille-pain, la cafetiere, pe care le trece pe cartonaşe. Elevii trebuie să-şi ceară cartonaşele cu numele obiectului dintr-una din camerele casei, folosind expresii de cerere (je voudrais, je te pris de..., il me faut...). Câştigă echipa care reuşeşte să obţină în cel mai scurt timp setul de şapte cartonaşe cu cele şapte substantive aparţinând unei grupe.

Bibliografie:

1. Dragomir, Mariana- *Puncte de vedere privind predarea- învăţare limbii franceze ca limbă străină,* Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001
2. Roman, Dorina- *La didactique du francais langue etrangere,* Editura Umbria, Baia Mare, 1994

Metode și tehnici active-participative de predare- învățare

Profesor consilier –Iorga Aristița
C.J.R.A.E. Teleorman

Metodele constituie elementul esenţial al strategiei didactice, ele reprezentând latura executorie. În acest context, metoda poate fi considerată ca instrumentul de realizare, într-o cât mai mare măsură, a obiectivelor prestabilite ale activităţii didactice de învăţare.

Din experienţa acumulată până acum, se poate afirma cu certitudine că ancorarea şcolii româneşti în secolul XXI, presupune în mod obligatoriu utilizarea unor metode moderne de predare-învățare.

Pornind de la aceste considerente, un exemplu de metode, care să satisfacă cerințele actuale, sunt cele activ – participative. Ele presupun activism, curiozitate intrisecă, dorinţa de a observa, a explica, a explora, a descoperi. Sunt considerate activ – participative acele metode care mobilizează energiile elevului, care îl ajută să își concentreze atenţia, să-i stârnească curiozitatea. Elevul trebuie pus permanent în situaţia de a face, a judeca, a coopera, a da răspunsuri, a avea păreri, a analiza răspunsurile auzite, a ajunge la identificarea răspunsurilor corecte, din care apoi descoperă cunoştinţele noi.Interesul lui pentru lecții crește atunci când sunt folosite metode de participare activă, acesteapunând accent pe cunoașterea operaţională, pe învăţarea prin acţiune, aduce elevul în contact nemijlocit cu situaţiile de viaţă reală.

Opţiunea pentru o metodă sau alta este în strânsă relaţie cu personalitatea cadrului didactic şi gradul de pregătire, predispoziţie şi stilurile de învăţare ale grupului cu care lucrează.

Între noile orientări din domeniul practicilor educaţionale, se situează şi cea privind dezvoltarea gândirii critice a elevilor, prin folosirea metodelor şi tehnicilor activ-participative noi: brainstorming, tehnica ciorchinelui, metoda mozaic, jurnalul cu dublă intrare, cubul, cvintetul, pălăriile gânditoare, etc. Gândirea critică îi învaţă pe elevi să emită şi să-şi susţină propriile idei. Satisfacţia noastră, a oamenilor de la catedră, nu constă în a vedea că elevul a reprodus lecţia citită, compunerea sau comentariul dictat „cuvânt cu cuvânt”, ci în a-i pune în evidenţă „talentul” de a îşi realiza propriul rezumat, propria compunere.

În continuare, va fi prezentată una dintre metodele activ-participative – ***metoda pălăriilor gânditoare*** – care contribuie la dezvoltarea gândirii critice și la stimularea creativității elevilor. Această metodă este un joc în sine, care presupune interpretarea de roluri în funcție de pălăria aleasă. Sunt șase pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: albastră, albă, roșie, galbenă, verde și neagră. Culoarea pălăriei este cea care definește rolul, care reprezintă un mod de gândire, oferind oprivire asupra informațiilor, sentimentelor, judecăților, atitudinii pozitive, creativității, controlului.

Cum funcționează această metodă în cazul rezolvării de probleme? ***Pălăria albastră:*** este liderul, conduce activitatea. Este pălăria responsabilă de controlul discuţiilor, supraveghează şi dirijează bunul mers al activităţii.

Pălăria albă: este povestitorul, cel care redă pe scurt conţinutul textului, exact cum s-a întâmplat acţiunea, este neutru, informează.

Pălăria roşie: îşi exprimă emoţiile, sentimentele, supărarea, nu se justifică – spune ce simte. Lasă frâu liber imaginaţiei şi sentimentelor; este impulsivă; poate exprima şi supărare sau furie; reprezintă o bogată paletă a stărilor afective.

Pălăria verde: este gânditorul, care oferă soluţii alternative, idei noi, stimulând gândirea critică; este simbolul fertilităţii, al producţiei de idei inovatoare.

Pălăria galbenă: este creatorul, simbolul gândirii pozitive şi constructive, pe un fundament logic, explorează optimist posibilităţile. Oferă o perspectivă pozitivă şi constructivă asupra situaţiei; culoarea galbenă simbolizează lumina soarelui, strălucirea, optimismul.

Pălăria neagră: este criticul, prezintă aspectele negative ale întâmplărilor, emite doar judecăţi nagative, identifică greşeli, exprimă prudenţa, grija, avertismentul, judecata. Oferă o perspectivă întunecoasă, tristă, sumbră asupra situaţiei în discuţie. Reprezintă perspectiva gândirii negative, pesimiste.

Această metodă este pusă în valoare de o mulțime de aspecte, precum:

✓ este o tehnică ușor de folosit, aplicabilă unei largi categorii de vârste;

 poate fi folosită în diferite domenii de activitate şi discipline;

 stimulează creativitatea elevilor, gândirea colectivă și individuală;

✓ dezvoltă competenţele inteligenţei lingvistice, inteligenţei logice şi inteligenţei interpersonale;

✓ dezvoltă capacităţile sociale ale participanţilor, de intercomunicare şi toleranţă reciprocă, de respect pentru opinia celuilalt;

✓ este o strategie metacognitivă care încurajează elevii să privească conceptele din diferite perspective;

✓ determină şi activează comunicarea şi capacitatea de a lua decizii;

 încurajează gândirea laterală, gândirea constructivă, complexă şi completă;

✓încurajează și exersează capacitatea de comunicare a gânditorilor;

✓este atractivă pentru elevi.

Am folosit această metodă la una dintre activitățile desfăşurate la disciplina *Consiliere şi orientare*, subiectul fiind: *"Utilizarea Internetului – avantaje şi dezavantaje".* Unul dintre elevi, care a fost atras în mod deosebit de această tehnică, a utilizat-o într-un mod ingenios într-o lucrare cu care a participat la concurs, obținând locul I. Lucrarea respectivă, cu titlul ***"Eu şi Internetul"***, este prezentată în anexă, iar concluziile vor evidenția efectul utilizării acestei metode

Creativitatea în predare și instruire pentru un comportament școlar mai bun

Prof. înv. preșcolar: Cristea Ionela
Prof. înv. preșcolar: Băncău AlinaLaura
Grădinița cu P.P. Nr. 4 Roșiori de Vede

Ce face ca o experiență, un gând sau o activitate să fie creativă? Ce este creativitatea? De ce este importantă? Cum putem dezvolta creativitatea elevilor în clasă și în școli? Conceptul de creativitate este uneori derutant și, deși s-au făcut numeroase eforturi pentru a defini creativitatea, acest lucru nu este posibil în mod exhaustiv. Cercetătorii admit că nu putem explica puterea creativă a creierului deoarece ne lipsește limbajul pentru a descrie activitatea creierului asociată procesului creativ. Putem să ne dăm seama că o activitate este creativă, dar procesele mentale implicate sunt greu de descris. Un elev din SUA spunea „Dacă aș ști ce este creativitatea, atunci aș ști când am fost creativ".Printre cercetătorii care au încercat să definească creativitatea, se numără și Howard Gardner (1997) care a descris-o drept „abilitatea de a rezolva probleme și produse la modă și de a ridica noi întrebari". Bill Lucas (2001) considera creativitatea drept o „stare de spirit în care toate inteligențele noastre lucrează împreună", iar Ken Robinson (2001) definește creativitatea drept un „proces imaginativ cu rezultate originale și valoroase." Varietatea de definiții ale creativității este explicată prin faptul că însăși creativitatea poate fi văzută ca un bun al oamenilor (cine suntem), al proceselor (ceea ce facem) sau al produselor (ceea ce rezultă din ceea ce facem). Procesul creativ implică trei aspecte: generarea de idei, varietate și originalitate (Fisher, 2004). A face ceva creativ înseamnă a genera ceva. La cel mai simplu nivel, creativitatea înseamnă a face ceva, a forma ceva sau a aduce ceva la viață. A fi creativ înseamnă a fi productiv în gândire, fapte și limbaj (Fisher, 2004). Atunci când câștigătorul premiului nobel, Linus Pauling, a fost întrebat cum a reușit să facă atât de multe descoperiri creative, acesta a răspuns: „Este ușor, te gândești la multe idei, și renunți la ideile

proaste.” Foarte multe lucruri pe care le facem în clasă nu sunt decât rezultatul rutinei şi al obişnuinţei. Deci nu trebuie să confundăm creativitatea cu producerea unei activități. Creativitatea nu se evidențiază în activitățile repetitive. Profesorii creativi nu repetă lecțiile, ci adaugă acestora lucruri noi, deci le fac mai variate. Cei mai eficienți dascăli sunt cei care se caracterizează prin inovație în predare și care pun accentul pe creativitatea copiilor și mai ales pe modalitățile de a dezvolta această creativitate și încrederea de sine. Jerome Bruner (1962) definește creativitatea drept un „act care produce surprize”.

G.W. Allport, introduce termenul „creativitate” în psihologie pentru a desemna o formaţiune de personalitate. În opinia lui, creativitatea nu poate fi limitată doar la unele dintre categoriile de manifestare a personalităţii, respectiv la aptitudini (inteligenţă), atitudini sau trăsături temperamentale. Acesta este unul dintre principalele motive pentru care în dicţionarele de specialitate apărute înainte de 1950, termenul „creativitate” nu este inclus.

W. Duff a distins trei facilităţi ale minţii creatoare: imaginaţia, judecata şi gustul pe care le consideră principalele componente ale geniului.

Imaginaţia este facultatea mintală care elaborează o infinitate de asociaţii noi prin compunere şi descompunere a ideilor, prin combinare şi recombinare a lor, creând în final obiecte care nu au existat niciodată în natură.

Judecata permite combinarea ideilor elaborate de imaginaţie, observarea acordului sau dezacordului dintre ele, reunirea în aceeaşi categorie a celor omogene şi respingerea celor discordante, în final urmând să se determine utilitatea şi adevărul invenţiilor şi descoperirilor produse prin puterea imaginaţiei.

Ca principiu general, formarea şi dezvoltarea creativităţii necesită parcurgerea drumului de la simplu la complex, metode active (problematizarea, descoperirea), cunoaşterea temeinică a posibilităţilor intelectuale, volitive şi morale ale elevilor, a supleţei sistemului lor nervos, precum şi activităţi de înlăturare a factorilor care pot frâna, dezvolta creativităţi (timiditatea, teama de a nu greşi, descurajarea, lipsa perseverenţei).

Procesul de învăţământ are ca obiectiv prioritar educarea creativităţii, având în vedere că premisele comportamentului creativ, deprinderile creative, precum şi stilul de muncă creativ se formează în şcoală, de la vârste mici, sub influenţa factorilor educativi. La copiii mici procesul creativ este o unitate dinamică ce se caracterizează mai degrabă prin spontaneitate şi intuiţie decât printr-o serie de tehnici logice şi rezolvarea problemelor. Dinamica dezvoltării potenţialului creativ la copiii mici este marcată în prima copilărie de o fantezie necontrolată, care compensează slăbiciunea componenţei raţionale. Spontaneitatea este acum factor activ în comportamentul copilului înainte ca memoria şi inteligenţa să dezvolte la el noi metode de orientare. În procesul educaţiei, vine un moment când inteligenţa şi memoria progresează, în timp ce spontaneitatea

devine treptat supusă. Se dezvoltă operaţiile mintale şi capacitatea logică, copilul înţelege mai bine realitatea obiectivă şi atunci naivitatea fanteziei înregistrează o scădere bruscă.
Originalitatea este cea care ne surprinde de obicei. A face acelaşi lucru în acelaşi fel nu înseamnă că suntem creativi, a face lucrurile în mod diferit este ceea ce conferă creativitate unei acțiuni. Un act creativ are valoare daca generează ceva nou, original și unic. Creativitatea are o valoare educativă pentru că adaugă ceva nou.
„Creativitatea nu înseamnă doar artă. Creativitatea este importantă în domeniul educational pentru că ne dă posibilitatea de a schimba ceva, de a face ceva în domeniul în care activăm. Lumea, așa cum este ea reprezentată, nu este singura lume posibilă, prin imaginație putem să o folosim ca un model pentru a crea alte lumi posibile. Poate ne dorim să schimbăm anumite practici caracterizate de rutină și obișnuință. Minţile creative pot să gândească dincolo de ceea ce ne este dat și să se angajeze în diverse experimente pentru a schimba ceva în mediul lor.
Asemenea impulsuri creative sunt factori vitali în domeniul educațional și nu numai. Școala are rolul de a forma indivizi capabili să gândească și să facă lucruri noi, nu doar să repete ceea ce alții au făcut înaintea lor. Creativitatea este esențială în rezolvarea de probleme. La nivel educațional, creativitatea poate să fie un factor important în succesul academic. Activitățile creative pot motiva elevii în diverse moduri, făcându-i să găsească un interes în activitate.
Creativitatea în predare implică renunțarea la o gândire paralizată în rutină, și adoptarea unor tehnici de predare inovative. Copiii secolului 21 au parte zilnic de experiențe cât se poate de creative, fapt care le crește și așteptările legate de activitățile de la școală. Ei au nevoie de lecții care să-i surprindă. Școlile pot hrăni creativitatea prin crearea unui capital creativ (Fisher, 2004). Școlile care încurajează creativitatea ca proces produc elevi mult mai creativi punând accentul nu doar pe abilitățile obligatorii ci și pe acele abilități și atitudini care stau la baza învățării pe parcursul vieții.
După Fisher (2004), creativitatea apare atunci când avem suficientă încredere să încercăm lucruri noi, se întâmplă atunci când abordăm curriculumul într-un mod inovativ și când timpul ne permite să ne lăsăm purtați de imaginație pentru a lăsa creativitatea să se manifeste.

Bibliografie

1. Bruner (1962), citat de Nickerson în Sternberg (1999).
2. Fisher R., Williams , (2004), Unlocking creativity-Teaching across the curriculum,
3. Mihaela Roco. Creativitate si inteligenţă emoţională. Iaşi: Polirom, 2004
4. Educaţie pentru schimbare şi creativitate, Venera – Mihaela Cojocariu, Ed. Didactică şi
5. Pedagogică, Bucureşti,
6. Psihopedagogie, Ed. Polirom 1998

PARTEA A II-A

MODELE DE BUNĂ PRACTICĂ

Proiect de activitate

Profesor: Berevoescu Daniela

Școala Gimnazială „ Zaharia Stancu„

Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman

Disciplina: Fizică

Clasa: a VIII-a

Unitatea de învăţare: Mecanica fluidelor

Tipul/categoria de lecţie: Dobândire de noi cunoştinţe

Tema lecţiei: Legea lui Arhimede

Competenţa generală:

- Cunoaşterea şi înţelegerea fenomenelor fizice, a terminologiei, a conceptelor, a legilor şi a metodelor specifice domeniului; explicarea funcţionării şi utilizării unor produse ale tehnicii întâlnite în viaţa de zi cu zi

Competenţe specifice:

1.5. Stabilirea legăturii între fenomenele fizice studiate şi aplicaţii tehnologice bazate pe acestea
2.1. Identificarea unor posibilităţi practice de aplicare a cunoştinţelor teoretice dobândite prin studiul fizicii
2.3. Realizarea unor experimente simple, individual sau în echipă pentru determinarea caracteristicilor fizice ale unor sisteme din domeniile studiate
4.2. Formularea observaţiilor şi concluziilor ştiinţifice asupra unor experimente de fizică

Activităţi de învăţare:

- Descrierea funcţionării unui submarine, a unui vapor datorită existenţei forţei arhimedice
- Aplicarea legii lui Arhimede în studiul unor sisteme
- Determinarea experimentală a dependenţei forţei arhimedice de densitatea lichidului
- Utilizarea corectă a termenilor în descrierea fenomenelor studiate

Metode de învăţământ: jocul didactic, observaţia, experimentul, conversaţia euristică, povestirea

Mijloace de învăţământ: laptop, videoproiector,internet, animatii, prezentari ppt, pahare Berzelius, apă, sare, ou nefiert, măr, dinamometrul.

Forme de organizare: frontal, pe grupe, individual

Evaluare:

- Observarea curentă sistemică
- Scrisă prin fişe de lucru

Durata lecţiei: 50 minute

Locul de desfăşurare: laborator

Bibliografie

1)Turcitu,D. și colab:Fizica, manual pentru clasa a VIII-a, Ed. Radical
2)Clark, C. și colab, Fizica, manual pentru clasa a VIII-a, Ed. All
3) http://istoriiregasite.wordpress.com/2010/03/01/arhimede-i/

DESFĂŞURAREA LECŢIEI

1. **Moment organizatoric**
   - Se verifică prezenţa elevilor
   - Se creează un climat afectiv pentru o bună desfăşurare a lecţiei

2. **Reactualizarea cunoştinţelor anterioare**

   - Se verifică cunoştinţele despre presiune, forţă, densitate.

3. **Captarea atenţiei**
   - Se prezintă power point-ul Legea lui Arhimede cu ajutorul laptopului şi videoproiectorului.
   - Se expune legenda coroanei de aur a regelui din Siracuza.
   - Se pregăteşte experimentul prin care se evidenţiază existenţa forţei arhimedice şi dependenţa acesteia de densitatea lichidului.
   -

4. **Desfăşurarea experimentului**

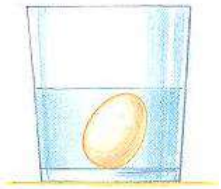
   - **Experimentul 1** - se leagă mărul de dinamometru şi se notează greutatea acestuia; se umple un pahar Berzelius cu apă, se introduce mărul în apă şi se notează din nou greutatea sa. Când mărul se află în apă, dinamometrul arată o greutate mai mică. Mărul, când se scufundă în apă, dezlocuieşte o anumită cantitate din ea; apa dezlocuită încearcă să îşi ocupe locul care îl avea înainte de a fi introdus mărul, împingându-l cu o forţă numită arhimedică.

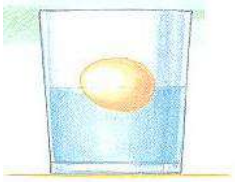
   - **Experimentul 2** – se toarnă apă în pahar până când acesta se umple pe jumătate, apoi se introduce încet oul

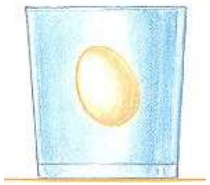

nefiert. Oul se duce la fundul paharului. Se ia oul din apă, se varsă în apă 6-8 linguriţe de sare, se amestecă până la dizolvarea totalaă şi obţinerea unei saramuri, adică a unei soluţii foarte concentrate de sare. Se introduce din nou oul care, de data asta, pluteşte. Se scoate oul, apoi se toarnă peste saramură apă dulce şi se

introduce din nou oul. Acesta rămâne la jumătatea paharului. Explicaţie: în prima parte oul este mai dens decât apa, deci se scufundă. Apa sărată e mai densă decât cea dulce şi oul
   - pluteşte. În ultima parte, apa dulce pluteşte deasupra saramurii deoarece are o densitate mai mică; oul rămâne la jumătatea paharului fiind mai dens decât apa dulce şi mai puţin dens decât apa sărată.

5. **Fixarea cunoştinţelor**
   - Se prezintă la videoproiector câteva aplicaţii ale legii lui Arhimede (se pregăteşte **jocul Legea lui Arhimede şi viaţa**, care se va desfăşura ora următoare)
   - Se dă o fişă de lucru, timp 5 minute
6. **Încheierea activităţii**
   - Se notează elevii
   - **Se prezintă un cântec în limba engleză despre Legea lui Arhimede.**

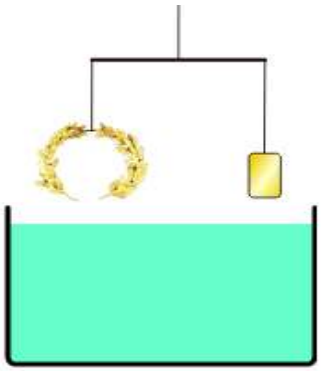
POVESTEA coroanei regelui din Siracuza

Regele Hieron al II-lea şi-a comandat o coroană de aur. Le-a dat meşterilor bijutieri bucăţi de aur cântărite cu atenţie. La final a cântărit şi coroana.Rezultatul părea mulţumitor. Totuşi, sfetnicii lui îi şoptiră că bijutierii obişnuiesc să înlocuiască aurul cu argintul, în cantităţi egale. Nu ştia cum să scape de această bănuială, aşa că l-a chemat pe Arhimede şi i-a cerut să rezolve dilema.

Mult timp a căutat soluţia până când, într-o zi, aflându-se la baie, în cadă, a observat că, cu cât intră mai adânc în apă cu atât apa se revărsa mai mult în afară .În acel moment, intuind cum avea să rezolve problema a sărit nebun de bucurie afară din cadă şi a luat-o la fugă spre casă, strigând din răsputeri: “EVRIKA,EVRIKA!”,adica”am descoperit,am descoperit!”.

S-a dus la rege şi a pus într-un vas cu apă coroana. A măsurat apa dislocată. Apoi, în acelaşi vas a pus bucăţi de aur care aveau greutatea coroanei. Volumul de apă dislocat a fost mai mic. În felul acesta a putut demonstra că bijutierii înlocuiseră o parte din aurul pentru coroană cu argint.

JOCUL ”LEGEA LUI ARHIMEDE ȘI VIAȚA”

Se formează grupuri de câte doi elevi. Unul dintre ei este numit Hieron, regele Siracuzei, celălalt este numit Arhimede. Elevii aparținând unui grup se vor așeza față în față, pe scaune așezate pe două rânduri.

Hieron trebuie să pună o întrebare care să aibă legătură cu lecția studiată, dar cu exemple din viața de zi cu zi, întrebare la care Arhimede trebuie să răspundă.

Apoi rolurile se schimbă.

Profesorul dă elevilor un **exemplu**:

Hieron: De ce este mai puțin dureros de mers pe pietrișul din râu decât pe pietrișul de pe țărm?

Arhimede- răspuns: Forța arhimedică în apă este mai mare decât în aer, deci greutatea aparentă a corpului este mai mică în aer decât în apă.

Ceilalți elevi din clasă participă la această secvență în calitate de observatori și evaluatori.Cea mai pertinentă întrebare și care este formulată cel mai corect din punct de vedere științific de către un Hieron este premiată. De asemenea este premiat cel mai corect răspuns dat de un Arhimede.

Concursul este de preferat să se desfășoare în ora următoare predării lecției, pentru ca elevii să aibă timp să asimileze cunoștințele și să-și facă tema, din care vor putea extrage întrebări. Jocul însă nu va fi anunțat de profesor dinainte, pentru ca elevii să nu vină cu întrebări prefabricate.

FIŞĂ DE LUCRU

1. Legea lui Arhimede afirmă că, un corp ……. într-un fluid este împins de.....în.....cu o forţă ……egală cu …… de fluid …… de acel corp.
2. Scrieţi în spaţiul liber din coloana A care vă spune ce se întâmplă cu un corp scufundat într-un fluid, litera din coloana B care se referă la condiţia ce determină respectivul comportament.

A	B
Dacă ..... corpul se ridică la suprafaţă	A. $G=F_A$
Dacă ..... corpul plutește în orice loc	B. $G>F_A$
Dacă ..... corpul se scufundă	C. $G<F_A$

FIŞA DE ACTIVITATE EXPERIMENTALĂ (FAE)

Într-un flacon de plastic, care se închide etanş, se pune un număr diferit de alice de plumb. Flaconul se introduce într-un cilindru gradat, în care se găsește apă.

Calculați valoarea forței arhimedice și comparați cu greutatea corpului (flacon+alice). Reprezentați rezultanta forțelor care acționează asupra corpului.

Ce se va întâmpla cu flaconul cu alice? De ce se întâmplă acest lucru?

Se dau? Densitatea apei $\rho=1000kg/m^3$ și $g=9,8N/Kg$.

Grupele vor folosi un număr diferit de alice.

Grupele 1 și 2

G=0,5 N

Concluzie: greutatea este mai mare decât forța arhimedică. Corpul se scufundă.

Grupele 3 și 4

G=0,35 N

Concluzie: greutatea este este egală cu forța arhimedică.Corpul plutește.

Grupele 5 și 6

G=0,2 N

Concluzie:greutatea este mai mică decât forța arhimedică. Corpul urcă la suprafață și rămâne în echilibru, parțial scufundat.

Proiect didactic

Profesor în învățământul primar: Popescu Ioana Georgiana
Școala Gimnazială „Zaharia Stancu„
Localitatea Roșiori de Vede, Judetul Teleorman

Clasa: a III-a A
Aria curriculară: Arte şi Tehnologii
Disciplina: Arte vizuale şi abilităţi practice
Subiectul: Jucării realizate din materiale reciclate

Tipul lecţiei: formare de priceperi şi deprinderi
Scopul lecției: Familiarizarea elevilor cu noi tehnici de lucru în vederea realizării unor jucării prin valorivicarea materialelor reciclate.
Forma de realizare: activitate integrată
Discipline integrate: AVAP, Educaţie Civică, Ştiinţe ale naturii
Scopul lecţiei: Formarea priceperilor şi deprinderilor de a realiza o lucrare, folosind tehnici de lucru (decupare, lipire, asamblare) cu diverse materiale şi ustensile;

Competențe generale:
Arte vizuale și abilități practice
1. Realizarea de creații funcționale/ estetice folosind materiale și tehnici adecvate.
Științe ale naturii
3. Rezolvarea de probleme din viața cotidiană valorificând achizițiile despre propriul corp și despre mediu înconjurător.
Educație civică
2. Manifestarea unor deprinderi de comportament moral-civic în contexte de viață din mediul cunoscut.

Competențe specifice:
Arte vizuale și abilități practice
1.3. Manifestarea curiozităţii faţă de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual;
2.1. Identificarea unor caracteristici/ proprietăţi ale materialelor întâlnite în mediul cunoscut;
2.2. Realizarea de creații funcționale în diverse tehnici pe diferite suporturi (hârtie, confecții textile, ceramică, sticlă etc.)
2.3. Realizarea de obiecte/construcţii/folosind materiale uşor de prelucrat şi tehnici accesibile;
2.5. Explorarea de utilizări în contexte variate a obiectelor/ lucrărilor realizate prin efort propriu;
Ştiinţe ale naturii
3.2. Manifestarea grijii pentru comportarea corectă în relaţie cu mediul natural;
3.3. Identificarea unor consecinţe ale unor acţiuni, fenomene, procese simple;
Educație civică
2.2. Manifestarea unor deprinderi de comportament moral-civic în contexte de viață din mediul cunoscut;
Obiective operaţionale:
Pe parcursul și la sfârșitul lecției elevii își vor forma competențe precum:

- **cognitive**

O1 – descrierea materialelor de lucru şi etapelor realizării produsului dat;
O2- colorarea paharele de hârtie în ce culori doresc (negru, galben, roz etc);
O3 - asamblarea corectă şi estetică părţile componente ale jucăriilor;

b) **afective**

O4 - aprecierea calităţii şi utilităţii produselor finite, în funcţie de criterii simple date, prin raportare la produsul model;

- **psiho-motrice**

O5- utilizarea corectă a instrumentelor de lucru.

Strategia didactică:

a) metode şi procedee: explicaţia, conversaţia, demonstraţia, observaţia , munca independentă, activitatea în perechi; învăţarea prin descoperire, instructajul verbal, aprecierea verbală.

b)mijloace de învăţământ: video-proiector, Prezentare Power Point „Spune nu poluării!„ , lucrarea model, carton colorat,lipici, pahare din plastic şi din hârtie, ochişori mobili, sârmă decorativă, acuarelă, pensule, foarfece, bandă dublu-adezivă,

c) forme de organizare: - activitate frontală, individuală, pe grupe;

Evaluare: continuă şi formativă

Bibliografie:

1. Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învăţare pentru formarea competenţelor cheie la şcolarii mici, Suport de curs, 2013;
2. Programa şcolară pentru disciplina Arte vizuale şi abilităţi practice
3. Stan, L., „Abilităţi practice şi educaţie tehnologică – ghid metodic clasele I - IV”, Ed. Aramis, 2007.

DEMERSUL DIDACTIC

Nr. crt.	Etapele lecţiei	Ob. op.	Activitatea cadrului didactic	Activitatea elevilor	Strategia didactică			Evaluare	Obs.
					Metode	Mijloace	Forme de org.		
1.	**Moment Organizatoric**		Asigură un climat educaţional favorabil pentru desfăşurarea lecţiei: pregătirea materialului didactic necesar, stabilirea liniştii, îndrumarea elevilor în activitatea de pregătire.	Se pregătesc pentru activitate.	conversaţia		frontal		
2.	**Captarea atenţiei**		Se face legătura cu lecția de la disciplina Științe ale naturii, „Poluarea și protejarea mediului înconjurător„. Este prezentat materialul Power Point „ Spune nu poluării !„. Se discută materialul vizionat. Protejarea mediului înconjurător ar trebui să ne preocupe pe toți. Ar trebui să ne implicăm activ în acțiuni de protecție a mediului reciclând și utilizând o parte dintre materialele reciclate. -La ce acțiuni cu temă ecologică ați participat? Sunt convinsă că v-ar plăcea să vă creați propriile jucării din materiale reciclate și de ce nu, să-i învățați și pe prietenii voștri cum să-și creeze propriile jucării pentru că jucăriile sunt adevărata bucurie a copiilor.	Elevii urmăresc prezentarea și participă la discuții -Am participat la acțiunea „ 0 Waste„, iar acum școala noastră este implicată în acțiunea „Școala Ecoterrierilor„	conversaţia Prezentarea Power Point	laptop material Power Point	frontal	aprecierea răspunsurile elevilor	
3.	**Anunţarea temei şi a obiectivelor**		-Astazi în cadrului lecției de Arte vizuale și abilități practice vom realiza jucării din materiale reciclabile, pahare de hârtie și de plastic, carton colorat, sârmă decorativă etc. folosind tehnici colorare, decupare după șablon și lipire. Vom realiza păianjeni din pahare de carton și rățuște din pahare de plastic. Enunț obiectivele lecției.	Recepționează informaţiile transmise.	explicatia, conversatia		frontal		

4.	**Dirijarea învăţării** **a) prezentarea suportului de lucru** **b) stabilirea etapelor de realizare lucrarii** **c)executarea lucrării**	**O1** **O2** **O3** **O4** **O5**	***Intuirea modelului şi a materialelor*** Prezint elevilor lucrările model. Le cer elevilor să numească materialele din care sunt confecţionate jucăriile. ***Demonstrarea şi explicarea modului de lucru*** Prezintă elevilor etapele de realizare ale fiecărei lucrări : 1**. Realizarea păianjenilor** **Etapa1** -colorarea paharelor în nuanța dorită; **Etapa 2** -întoarcerea paharelor cu gura în jos; **Etapa 3** - lipirea ochișorilor mobili; **Etapa 4** -atașarea picioruşelor din sârmă decorativă; **Etapa 5** -finisarea lucrării prin aplicarea unor elemente de decor ; - *In timp ce explic etapele de lucuru demonstrez practic realizarea lucrării* 1**. Realizarea puișorilor** ***Etapa 1*** -decuparea ciocului,a picioarelor, a aripilor şi a crestei; ***Etapa 2*** - lipirea ciocului, a picioarelor, a aripilor şi a crestei; ***Etapa 3*** - finisarea lucrării prin aplicarea unor elemente decorative; Se vor explica criteriile de evaluare: modul de a decupa, asamblarea corectă, estetica lucrării (să lucreze cât mai corect şi estetic, respectând etapele de lucru). Se fac observaţii asupra modului de folosire a instrumentelor de lucru şi a poziţiei corpului, se realizează mişcări de încălzire a muşchilor mâinii (cântăm la pian, morişca, strângem şi desfacem pumnii, zboara randunica etc.). ***Realizarea lucrărilor de către elevi*** Se trece la executarea lucrării pe un fond muzical relaxant. Supraveghez modul în care lucrează elevii şi le ofer informaţii suplimentare acolo unde este nevoie. Le cer elevilor să lucreze cât mai corect şi estetic, respectând etapele de lucru. Se realizează o expoziţie cu lucrările realizate, în faţa clasei.	Observă lucrarea model. Precizează subiectul şi materialele folosite: pahare, carton colorat, foarfece, lipici, sârmă decorativă, ochişori mobili, acuarele, pensule etc. Urmăresc demonstraţia şi explicaţiile învăţătoarei. Reţin explicaţiile referitoare la realizarea produsului Realizează exerciţii de încălzire a muşchilor mici ai mâinii. Realizează lucrările respectând etapele de realizare a lucrării şi indicaţiile date. Elevii vor prezenta produsul final în faţa colegilor şi vor aprecia:	conversaţia observaţia conversaţia demonstraţia explicaţia exerciţiul munca independentă	lucrarea model şablon imprimat pe carton colorat, foarfece, lipici,banda dublu adeziva , pahare, ochişori mobili, sârmă decorativă, acuarele, pensulă etc. plansa cu etapele de lucru.	frontal frontal frontal individual frontal individual frontal	Apreciez cu calificativ verbal capacitatea elevilor de analiză a suportului lucrării Apreciez cu calificativ verbal capacitatea elevilor de a stabili etapele de realizare a lucrării

	d)evaluarea lucrărilor			- respectarea corectă a etapelor de lucru, - utilizarea corectă a materialelor date, - aspectul îngrijit şi creativ al lucrării.	analiza produselor activității	jucăriile realizate		evaluarea produselor activității	
5.	**Încheierea activității**		Atrage atenţia asupra curăţeniei pe bănci, selectarea deşeurilor şi depozitarea lor în mod corespunzător, conştientizând necesitatea reciclării materialelor refolosibile. Se fac aprecieri cu privire la participarea elevilor la activitate.		conversația		frontal	aprecieri individuale și colective	

Proiect de lecție

Prof. înv. primar Descultu Adriana

Școala Gimnazială „Zaharia Stancu

Localitatea Roșiori de Vede, Judetul Teleorman

Clasa: a II-a

Tema activității: Împărțirea la 2, 3, 4 și 5

Tipul activității: consolidare

Competențe specifice*:*

- identificarea şi utilizarea conceptelor matematice şi a limbajului matematic în situaţii diverse;
- rezolvarea exercițiilor cu ordinea efectuării operațiilor și a problemelor, justificînd în cuvinte proprii etapele rezolvării;
-dezvoltarea memoriei, gândirii creative, imaginației și creativității;

Obiective operaționale:

cognitive:

O_1 – să opereze corect cu terminologia matematică specifică;

O_2 – să rezolve calcule orale variate (exerciţii şi probleme);

O_3 – să opereze corect cu expresiile matematice: *de ... ori mai mic, de ... ori mai puțin, jumătate, sfert, doime, treime, pătrime, cincime*

O_4 – să rezolve corect exercițiile respectând ordinea cefectuării operațiilor;

O_5 – să efectueze corect proba înmulțirii și a împărțirii;

O_6 – să rezolve corect problema propusă;

afective:

O_7 – să participe cu interes şi atenţie pe întreg parcursul activităţii;

O_8 – să manifeste un comportament adecvat în relaţiile cu colegii.

psiho- motorii:

O_9 – să-şi coordoneze mişcările pentru scrierea corectă a elementelor grafice componente ale cifrelor;

O_{10} – să păstreze poziţia corectă în bancă, pe tot parcursul orei.

Strategii didactice:

Metode: jocul didactic, conversația, explicația, exercitiul, dialogul, problematizarea, metoda ciorchinelui, metoda „Știu/Vreau să știu/ Am aflat”

Mijloace: fişe de lucru, videoproiector, laptop, flipchart, material power-point cu exerciţii diverse.

Modalități de realizare: frontal, indvidual

Bibliografie:

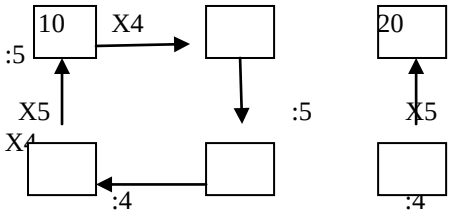
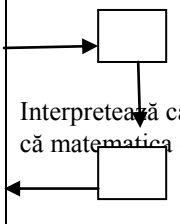
1. *Programa şcolară pentru disciplina **Matematică şi explorarea mediului*** (clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a), aprobată prin ordinul ministrului Nr. 3418/19.03.2013;

2. Tudora Pițilă, Cleopatra Mihăilescu - *Matematică și explorarea mediului* manual pentru clasa a II-a, Editura Art, 2014

3. Roşu, Mihail - *Metodica predării matematicii,* Editura Credis, Bucureşti, 2004.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. crt.	**Momentele Activității**	**Activitatea propunătorului**	**Activitatea elevilor**	**Metode Mijloace**
1.	**Moment organizatoric**	Cer elevilor să își pregătească materialele necesare desfășurării lecției în condiții optime	Elevii își pregătesc cele necesare bunei desfășurări a lecției	
2.	**Verificarea temei**	Verific tema cantitativ și fac aprecieri	Elevii citesc tema și își corectează eventualele greșeli.	Observația
3.	**Captarea atenției**	Haideți să ne amintim acum care sunt operațiile matematice învățate de noi! Veți fi foarte atenți la întrebările adresate. Voi realiza ciorchinele la flipchart.	Elevii sunt atenți și răspund la întrebări. Realizează ciorchinele pe fișa de lucru	Conversația
4.	**Anunțarea temei și a obiectivelor**	Astăzi, la ora de matematică, vom rezolva exerciții și probleme cu operațiile învățate de noi până în acest moment. Scriu titlul lecției la tablă	Elevii sunt atenți și își notează titlul lecției pe caiete.	Explicația, metoda ciorchinelui
5.	**Dirijarea învățării**	**Exercitii de calcul mintal**: 1. 14 : 2 = 20 : 4 = 72 : 8 = 35 : 5 = 4 x 6= 10 x 7 = 2. Aflați : -dublul numerelor: 5, 2, 10; -triplul numerelor: 4, 5, 6; -jumătatea numerelor: 20, 16, 18. -pătrimea nr. 20; - nr de 5 ori mai mic decât 30. Rezolvăm la flipchart exercițiile și problemele scrise pe fișa 1. 1. Calculați: 2. Calculează și fă proba: 35:5+5X7-23= 4X5= 45:5= 45:5X4+9-3X4= 66+36:4X8= 3. Află câtul dintre succesorul nr. 29 și predecesorul nr. 6. 4. La produsul numerelor 9 și 7 adaugă câtul numerelor 32 și 4 și cel mai mic număr impar scris cu 2 cifre. Rezolvăm la tablă problema prezentată la videoproiector, problemă pe care elevii o au pe fișa nr. 2. Mama are 25 de ani, Andrei are de 5 ori mai puțini decât ea, iar tata de 7 ori mai mulți decât Andrei. Bunicul este cel mai bătrân, el are cât toți ceilalți la un loc.	Elevii calculează și răspund. Elevii rezolvă pe fișa de lucru. Citesc problema și o rezolvă folosind metoda „Știu/ Vreau să știu/ Am aflat” **Știu** | **Vreau să știu** | **Am a** | | |	Exercițiul, conversația Exercițiul, explicația Explicația, demonstrația, problematizarea

		Câți ani are fiecare membru al familiei?		
6.	**Obținerea performanței și asigurarea feed-back-ului**	**Joc ștafetă:** Completează casetele, urmând direcția săgeții. Cântecul ,,Am crezut că matematica e grea”	Completează corect casetele. Interpretează cântecul ,,Am crezut că matematica e grea”	Jocul didactic, exercițiul
7.	**Tema pentru acasă**	Dau elevilor tema pentru acasă și fac aprecieri asupra felului în care au răspuns la lecție		

Lesson plan

TEACHER: Mihalache Eugenia Iulia

SCHOOL: Școala Gimnaziala Nr.1,MALDAENI

DATE: 14th March, 2017
CLASS: 7th
LEVEL: Elementary
TEXTBOOK: Snapshot
UNIT 2: „Unless I get to bed...”
LESSON: *First Conditional*
***Lesson type**: mixed*

Lesson aims:

-preparing the students for the theme of a new lesson;

-teaching Conditional Sentence Type I;

-remember the Present Tense Simple and Future Tense Simple

-the use of Conditional Sentence Type I.

Materials:

-the textbook

-the dictionary

Activity 1: Checking homework

Procedure:Interaction

-the teacher will check the way the students did their homework .

-one student reads his homework and the others checking and correcting him .

The teacher checks up homework and makes error corrections, if necessary.

Activity 2:Warm –up

Aim:Preparing the students for the theme of the new lesson

Procedure:

-the teacher the way Present Tense Simple and Future Tense Simple form asks;

-the students answer and write the answers on the blackboard;

-the teacher corrects and completes their answers if necessary.

Activity 3:Teaching the Conditional Sentence Type I

Procedure:

-the teacher writes on the blackboard the way Conditional Sentence Type I is used in sentences;

-he writes some examples on the blackboard;

-the students copy them in their note books.

Activity 4:Settling the knowledge

Aim:settling the knowledge of this lesson

Procedure:

-the students will receive some work-papers;

-they solve the exercises and read their answers;

-the teacher corrects their answers if necessary.

Activity 5:Homework

-the teacher explains the students what will have do:

-they have some sentences with Conditional Sentence Type I

-the students note the homework on their note books.

PROIECT DE LECTIE

Prof. coordonator: Vaicăr Doina Raluca

Scoala Gimnaziala Zaharia Stancu Rosiori de Vede

Activitatea: Vizita la Staţia Meteorologică Rosiorii de Vede
Obiectul Geografie generala- elemente introductive
Data: 24.11. 2015
Grup ţintă: cls a V-a A
Tipul activităţii: activitate practică
Parteneri: meteorolog de serviciu

Competente specifice	Activitati de invatare
C1 La sfarsitul activitatii elevii vor fi capabili sa identifice aparatele şi instrumentele de pe platforma meteo	Exercitii de identificare si observare a aparatelor si instrumentelor meteorologice
C2 La sfarsitul activitatii elevii vor sti sa citeasca si sa inregistreze in fisa de observatie datele inregistrate de aparatele si instrumentele meteo	Activitati de citire a datelor inregistrate de aparatele meteo, Activitati de inregistrare a datelor pe fisa de observatie
C3 La sfarsitul activitatii elevii vor fi capabili sa calculeze medii zilnice si saptamanale al temperaturii si precipitatiilor atmosferice	Activitati de calculare a mediilor zilnice si saptamanale pe baza datelor culese anterior activitatii practice
C4 La sfarsitul activitatii elevii vor fi capabili sa construiasca grafice ale variatiei temperaturii medii zilnice pe baza datelor culese din saptamana anterioara	Activitati de transpunere a datelor din tabele pe hartie milimetrica

Metode : lucrul cu harta, observaţia directa dirijata, descrierea, analiza, explicatia, conversatia, invatarea prin descoperire, exercitiul, algoritmizarea- regula de calcul a temperaturilor medii

Resurse materiale fisa cu schita hartii Romaniei, fise de observatie, hartie milimetrica, markere, aparat foto

Metode de evaluare probe practice, observarea elevilor, completarea fiselor de observatie si a fiselor de lucru, evaluare orala

Bibliografie

- Ciulache S. (1973) , Meteorologie, manual practic, Editura Universitatii din Bucuresti,
- Ciulache S. (1994), Meteorologie si Climatologie, Editura Universitatii din Bucuresti,
- Dulama M.E. (2001), Elemente din didactica geografiei, Editura Clusium Cluj-Napoca

Moment organizatoric inainte de inceperea activitatii propriu-zise

- stabilirea locului desfasurarii activitatii practice (statia Meteo Rosiorii de Vede),
- stabilirea locului de intalnire al profesorului cu elevii (in fata scolii Z.S.),
- stabilirea mijlocului de transport necesar deplasarii,
- fixarea scopului activitatii si programului de desfasurare,
- instruirea elevilor cu privire la regulile si comportamentul pe care trebuie sa-l manifeste in timpul desfasurarii activitatii practice,
-verificarea prezentei elevilor inainte de urcarea in mijlocul de transport.

DESFASURAREA ACTIVITATII

Competente specifice	Momentele lectiei	Strategii	didactice	Evaluare
		Metode si procedee	Mijloace de invatamant	
	Moment organizatoric - organizarea grupului de elevi a.i. toti sa poata vedea aparatele si sa auda informatiile transmise de prof. si meteorologul de serviciu.	Explicatia		
	Captarea atentiei elevilor - cu ajutorul primei fise de lucru in care se solicita evidentierea starii vremii in principalele regiuni ale tarii. Dupa completarea fisei, elevii sunt intrebati unde se realizeaza prognozele meteo, cine intocmeste prognoza meteo. Este prezentat meteorologul de serviciu.	Conversatia, lucrul cu harta	Mijloc scris- fisa de lucru cu text lacunar, Mijloc grafic- schita de harta	Evaluare scrisa cu ajutorul fisei de lucru
	Demersul didactic 1.Elevii sunt condusi pe platforma meteo, li se reamintesc regulile ce tr. respectate pe	Explicatia,	Mijloace obiectuale- Adaposturile meteo	Chestionare orala

C1	platforma (sa nu calce pe iarba, sa nu se impinga pt a nu lovi aparatele, sa nu atinga aparatele). Le este descris mediul natural in care sunt amplasate aparatele, adaposturile meteo, le sunt prezentate aparatele si instrumentele meteo de pe platforma.	Analiza, Descrierea	cu termometre, heliograful, barograful, pluviograful, girueta.	
C2	2.Pe rand, elevii observa termometrele, citesc temperatura aerului si solului, inregistreaza datele citite pe fisele de observatie.	Observarea directa, Invatarea prin descoperire	Atlasul norilor	Chestionare orala Proba practica
C2	3.Atentia elevilor este indreptata spre bolta cereasca. Ei vor observa gradul de acoperire al cerului cu nori. Meteorologul le va arata un atlas cu principalele tipuri de nori, li se va explica ce nori acopera in momentul observatiei bolta cereasca. Elevii sunt informati cu privire la orele cand se efectueaza observatiile, la modalitatea de transmitere a datelor citite.	Explicatia, Observarea directa, Analiza tipurilor de nori din atlas		
C3	4.Dupa activitatea practica pe platforma, elevii sunt antrenati in efectuarea unor exercitii de calcul matematic. Pe baza temperaturilor inregistrate in ziua anterioara acestia vor calcula media zilnica a temperaturii aerului (tabel nr.1), precum si media saptamanala pe baza temperaturilor medii zilnice din sapt. anterioara (tabel nr. 2).	Explicatia, Exercitiul	Mijloace grafice-tabelul cu date Tabelul cu temp. aerului la cele 4 ore de observatie din ziua anterioara. Tabelul cu temperatura medie zilnica din sapt. anterioara	Exercitii de calcul matematic (media zilnica, media saptamanala)
C4	5.Pe baza temperaturilor medii zilnice din sapt. anterioara, elevii vor realiza pe hartie milimetrica, graficul variatiei temp. aerului.	Explicatia	Hartie milimetrica, markere	Intocmirea graficului variatiei temp.
C1	**Fixarea si consolidarea cunostintelor** In vederea recunoasterii aparatelor si instrumentelor meteo profesorul le arata elevilor planse cu acestea. Intreaba ce reprezinta fiecare plansa, iar elevii raspund intrebarilor.	Conversatia, Dialogul	Mijloace fotografice- Planse cu imagini ale aparatelor meteo.	Chestionare orala
C4	**Tema pentru acasa** Prezentarea, in scris, pe o fisa, a starii vremii pt ziua de miercuri, specificand - Temperatura medie a aerului - Directia din care bate vantul si intensitatea (vant puternic, vant slab) - Durata (in ore) de stralucire a soarelui - Observarea boltii ceresti si stabilirea starii acesteia (senin/ innorat)	Explicatia	Mijloc scris Fisa cu cerinta temei pt acasa	Evaluare scrisa

STATIA METEO ROSIORII DE VEDE

Statia meteo Rosiorii de Vede este amplasata in partea de vest a orasului, la altitudinea de 102 m.

Coordonatele geografice ale statiei sunt

24° 59' longitudine estica, 44° 07' latitudine nordica.

Anul din care statia a inceput sa functioneze este mentionat in registrul cu istoricul statiei ca fiind 1938. Statia se numara printre primele statii meteo care au functionat in partea sudica a tarii

Nume elev.....
Data.....

Fisa de lucru

VREMEA IN ROMANIA

Analizati harta de mai jos si completati textul urmator cu informatiile referitoare la starea vremii in principalele regiuni ale Romaniei.

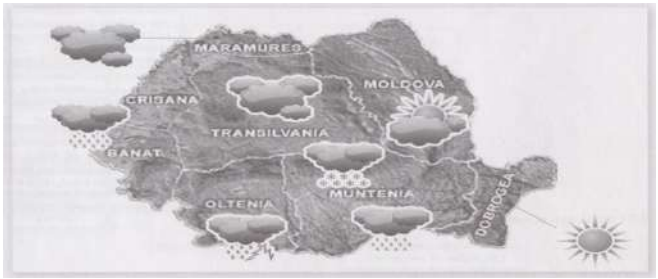
Vremea este instabila in majoritatea regiunilor tarii. In Maramures si Transilvania cerul

este acoperit de.....Pe arii extinse in Crisana, Banat si Muntenia se

inregistreaza precipitatii sub forma de.....In.....

se semnaleaza averse de ploaie insotite de.....

In zonele montane inalte sunt posibile.....Cer partial acoperit cu nori este in.....Vreme insorita, cu cer senin se inregistreaza doar in.....

Tabel nr.1

Temperatura aerului inregistrata la cele 4 ore de observatie in data de.....

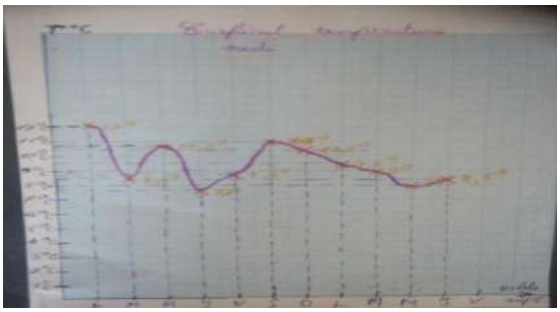
Momentul inregistrarii temperaturii	ORA 6	ORA 12	ORA 18	ORA 24
Valoarea temperaturii aerului				

Tabel nr. 2

Temperatura medie zilnica a aerului in saptamana.....

Zilele saptamanii	luni	marti	miercuri	joi	vineri	sambata	duminica

Valoarea medie a temperaturii aerului							

Nume elev.....
Data.....

FISA DE OBSERVATIE

Obiectivul vizitat.....

Pozitia obiectivului in raport cu orasul.....

Descrierea platformei meteo

- Materialul care ingradeste platforma.....
- Starea suprafetei platformei.....
- Adaposturilor meteo sunt vopsite in culoare.....

Aparatele meteo amplasate pe platforma meteo

- Directia, viteza si intensitatea vantului se masoara cu.....
- Temperatura aerului se inregistreaza cu.....
- Adaposturile meteo sunt amplasate la.....metri deasupra solului.
- Cantitatea de precipitatii cazuta se inregistreaza cu.....
- Presiunea atmosferica se inregistreaza cu ajutorul.....
- Durata de stralucire a soarelui se masoara cu.....
- Temperatura solului se inregistreaza cu.....
- Grosimea stratului de zapada cazuta iarna se masoara cu.....
- Grosimea stratului de chiciura depusa pe conductorii electrici se masoara cu ajutorul .....

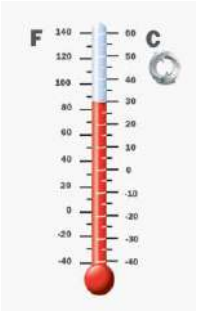
Masuratori efectuate in timpul observatiei

- Directia din care bate vantul este.....
- La momentul observatiei temperatura aerului este de.....grade C.
- La momentul observatiei temperatura solului este de.....grade C.
- In momentul observatiei, pe bolta cereasca sunt nori de tip..... sau cerul este.....

RECUNOASTETI APARATELE SI INSTRUMENTELE METEO

Adapost meteo

termometru

Girueta

heliograf

RECUNOASTETI APARATELE SI INSTRUMENTELE METEO

Rigla de zapada

barometru

Pluviograf

Chiciurometru

Nume elev.....

Data.....

Fisa de lucru

1. Pe baza temperaturilor inregistrate in ziua anterioara si inscrise in tabelul nr. 1, calculati temperatura medie zilnica.

.....

.....

2. Pe baza temperaturilor medii zilnice inregistrate in saptamana anterioara si inscrise in tabelul nr 2, calculati temperatura medie saptamanala.

.....

.....

3. Pe hartie milimetrica, pe baza datelor din tabelul nr.2 realizati graficul variatiei temperaturii aerului pentru saptamana anterioara.

TEMA PENTRU ACASA

Prezentati, in scris, pe o fisa, starea vremii pentru ziua de miercuri- 25 noiembrie, specificand

- Temperatura medie a aerului,
- Directia din care bate vantul si intensitatea (vant puternic, vant slab),
- Durata (in ore) de stralucire a soarelui,
- Observarea boltii ceresti si stabilirea starii acesteia (senin/ innorat).

Realizati o introducere a prezentarii ca si cand ati fi meteorolog de serviciu si ati prezenta starea vremii in cadrul programului TV de stiri.

Proiect didactic

Profesor: **Burcescu Florentina Nicoleta**

Şcoala Gimnaziala Călmățuiu de Sus

DATA: 23.03.2017

CLASA: a VII-a

OBIECTUL: Limba şi literatura română

SUBIECTUL LECŢIEI: ***Două loturi,*** de I. L. Caragiale – încadrarea în genul epic

TIPUL LECŢIEI: consolidare şi sistematizare a cunoştinţelor

COMPETENŢE GENERALE:

1. Receptarea mesajului oral în diferite situaţii de comunicare;
2. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea de mesaje orale în situaţii de comunicare dialogată şi monologată;
3. Receptarea mesajului scris, din texte literare şi nonliterare, în scopuri diverse.
4. Utlizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse.

COMPETENŢE SPECIFICE:

1.1. identificarea informaţiilor dintr-un mesaj oral, în scopul înţelegerii sensului global al acestuia;
2.1. înlănţuirea clară a ideilor într-un discurs oral;
3.1 dovedirea înțelegerii unui text literar sau nonliterar, pornind de la cerințe date;
3.2 identificarea modurilor de expunere într-un text epic şi a procedeelor de expresivitate artistică într-un text epic;
4.3 redactarea unui text argumentativ;

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

O1 -să definească genul epic;

O2 –să descopere în text trăsăturile operei epice;

O3 – să identifice indicii spaţiali şi temporali ai acţiunii nuvelei;

O4 – să precizeze şi să clasifice personajele în funcţie de rolul acestora în acţiunea nuvelei;

O5 – să identifice momentele subiectului;

O6 – să identifice modurile de expunere regăsite în text;

O7 – să argumenteze apartenenţa textului la genul epic.

STRATEGIA DIDACTICĂ: conversaţia euristică, jocul didactic, brainstormingul, învăţarea prin descoperire, lucrul cu manualul, demonstraţia, activitate frontală, pe grupe şi individuală.

RESURSE UMANE: elevii clasei a VII- a

MATERIAL DIDACTIC ŞI BIBLIOGRAFIC: manualul, fişele de lucru.

1. Crişan, Alexandru, Dobra, Sofia, Sânmihăian, Florentina ****Limba română – Manual pentru clasa a VII-a*, 2000, Bucureşti, Ed.Humanitas Educaţional;

2. Iancu, Marin, Olteanu, A., Gh.,Tulbă, Ana, *** ***Limba română – Manual pentru clasa a VII-a,*** 2000, Bucureşti, Editura Corint;

3. Derşidan, Ioan, ***Metodica predării limbii şi literaturii române***, 2003, Casa Cărţii de Ştiinţă, Cluj-Napoca;

4. Pamfil, Alina, ***Limba şi literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise***, 2003, Editura Paralela 45, Bucureşti;

5. Crăciun, Corneliu, ***Metodica predării limbii şi literaturii în gimnaziu şi liceu***, 2004, Editura Emia, Deva;

6. Goia, Vistian, ***Didactica limbii şi literaturii române pentru gimnaziu şi liceu***, 2002, Cluj-Napoca, Editura Dacia;

7. ***Dicţionarul Ortografic, Ortoepic şi Morfologic al Limbii Române,*** 2005, Bucureşti, Ed. Univers Enciclopedic;

8. G. Călinescu, ***Istoria literaturii române de la origini până în prezent***, 1982, Editura **Minerva**, Bucureşti;

9. Pamfil, Alina, ***Limba şi literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise***, 2003, Editura Paralela 45, Bucureşti;

10. Crăciun, Corneliu, ***Metodica predării limbii şi literaturii în gimnaziu şi liceu***, 2004, Editura Emia, Deva.

Desfăşurarea lecţiei:

Momentele lecţiei	**Activitatea profesorului**	**Activitatea elevului**	**Metode**	**Mijloace**	**Evaluare**
1. Momentul Organizatoric 1 minut	Prezentarea. Asigurarea unui climat corespunzător activităţii didactice. Pregătirea materialelor pentru lecţie.	Pregătirea pentru noua lecţie	Conversaţia		
2. Captarea atenţiei	Captarea atenţiei elevilor se realizează prin antrenarea într-o discuţie despre noroc.	Elevii vor completa enunţul*: Dacă aş avea noroc……* Astfel, ei participă activ la activitatea propusă de profesor.	Conversaţia Brainstorming Activitate frontală		Răspunsu-rile elevilor
3. Anunţarea subiectului şi a obiectivelor	Pornind de la jocul didactic propus, profesorul anunţă titlul lecţiei şi obiectivele operaţionale.	Elevii vor nota titlul în caiete.	Conversaţia	Tabla, caietele elevilor	
4.Reactualizarea cunoştinţelor	În vederea reactualizării cunoştinţelor anterioare, elevii vor rezolva un puzzle literar referitor la genurile literare studiate.	Rezolvă cerinţele.	Joc didactic Activitate frontală	Fişe de lucru (anexe)	Aprecierea răspunsu rilor
5.Realizarea sensului	Anunţarea subiectului lecţiei şi anume, discutarea textului, ocupându-ne în mod special de încadrarea acestuia într-un gen literar, cu ajutorul *metodei cadranelor*, care este o modalitate activă de rezumare şi sintetizare a cunoştinţelor. Se trasează pe tablă sau pe fişe două axe perpendiculare, în aşa fel încât să apară patru cadrane. Elevii vor fi împărţiţi în patru grupe : **Grupa I** notează în cadranul I: -Selectaţi din text structurile care fac referire la spaţiul şi timpul în care se desfăşoară acţiunea!		Activitate pe grupe	Fişe de lucru (anexe)	Aprecierea răspunsu-rilor

	Grupa II notează în cadranul II: -Ordonaţi ideile principale. Completaţi ideea care lipseşte! -Grupaţi ideile principale pe momentele subiectului! **Grupa III**. notează în cadranul III : -Extrageţi din text fragmente corespunzătoare fiecărui mod de expunere : naraţiune, descriere, dialog, monolog. -Care este modul predominant de expunere? Stabiliţi tipul de narator, alegând una din variantele de mai jos! **Grupa IV.** notează în cadranul IV : Identificaţi în text personajele principale, secundare şi episodice. Realizaţi o scurtă caracterizare a lui Lefter Popescu Profesorul monitorizează permanent activitatea fiecărei grupe de elevi, îi îndrumă pentru a se asigura că s-au transmis corect informaţiile. Cere câte unui elev – expert din fiecare grupă că citească planul rezultat din activitatea pe grupe. Completează, îndrumă şi corectează, la nevoie, răspunsurile elevilor.	Fiecare grupă va răspunde în scris pe fişă apoi va prezenta oral.	Învăţarea prin descoperire Activitate pe grupe Lucrul cu manualul Activitate pe grupe	Fişe de lucru (anexe)	Aprecierea răspunsu-rilor Aprecierea răspunsu-rilor
6.Feed-back	Valorificaţi informaţiile colectate, încadrând opera literară ***Două loturi*** de I.L. Caragiale într-un gen literar!	Răspund la întrebări. Notează.	Conversaţia Demonstraţia	Fişe de lucru	Aprecierea răspunsu-rilor
Retenţia şi transferul	Motivaţi în 15-20 de rânduri faptul că textul dat aparţine genului epic!	Scriu enunţul temei	Conversaţia		

Metoda cadranelor

Grupa I	**Grupa a II-a**
-Selectaţi din text structurile care fac referire la spaţiul şi timpul în care se desfăşoară acţiunea! -Timpul acţiunii…… -Spaţiul acţiunii……	-Ordonaţi ideile principale. Completaţi ideea care lipseşte! -Grupaţi ideile principale pe momentele subiectului!
Grupa a III-a	**Grupa aIV-a**
-Extrageţi din text fragmente corespunzătoare fiecărui mod de expunere : naraţiune, descriere, dialog, monolog. Naraţiune…… Dialog…… Monolog…… Descriere…… -Care este modul predominant de expunere? Stabiliţi tipul de narator, alegând una din variantele de mai jos!	Identificaţi în text personajele principale, secundare şi episodice. Realizaţi o scurtă caracterizare a lui Lefter Popescu! -Personaje principale…… -Personaje secundare…… -Personaje episodice……

Proiect didactic

Profesor : Dură Mioara

Centrul Școlar de Educație Incluzivă Roșiori de Vede

Aria curriculară : Terapie educațională complexă și integrată

Disciplina : Socializare

Unitatea de învăţare : Cunoașterea personală

Titlul lecţiei : „Casa mea”

Tipul lecţiei : Mixtă

COMPETENȚE GENERALE

- Dezvoltarea unor comportamente adaptive în relația cu mediul înconjurător (natural și social);
- Exersarea conduitelor de orientare , de cunoaștere și adaptare în mediul ambiant;

COMPETENȚE SPECIFICE

C_1: Identificarea și denumirea corectă a fiecărei camere din casă ;

C_2: Cunoașterea utilității fiecărei camere ;

C_3: Denumirea corectă a obiectelor de mobilier specifice fiecărei încăperi din casă;

C_4: Prezentarea unor elemente din camerele propriei case ;

C_5: Orientarea cât mai precisă în spațiul propriei case și a oricărei locuințe;

C_6: Utilizarea informațiilor aflate în context adecvat;

C_7: Participarea la lecție cu interes și dorință de afirmare ;

Elemente de strategie didactică

- **Resurse procedurale :** conversația euristică , explicația , descrierea , povestirea , jocul didactic , munca în echipă , problematizarea , metoda „cubul” , observația ;
- **Resurse materiale :** Ghicitori , planșe :casa mea, hol , baie , dormitor , bucatărie , sufragerie , căsuță din carton , prezentare power-point, calculator, jetoane cu imagini de mobilier , fișa de evaluare , creioane colorate , recompensa ;
- **Forme de organizare:** frontal , individual , pe grupe ;
- **Resurse de timp :** 45 minute
- **Forme de realizare a evaluării :** observarea sistematică , aprecieri verbale , lauda;

BIBLIOGRAFIE

1. Programa școlară **„ SOCIALIZARE** ”, aprobată prin ordinul ministrului nr. 5234 din 01.09.2008.
2 Mușu I. și Taflan A.-„Terapie educațională complexă și integrată”; București : Editura Pro-Humanitate, 1997.

ECVENȚELE LECȚIEI	COMPETENȚE	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC, SARCINI DE ÎNVĂȚARE, MODALITĂȚI DE REALIZARE	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
			MATERIALE ȘI MIJLOACE DIDACTICE	METODE ȘI PROCEDEE	FORME DE ORGANIZARE	
1.MOMENT ORGANIZATORIC		Asigur condițiile organizatorice necesare pentru desfășurarea eficientă a lecției.			Frontal	
2.CAPTAREA ATENȚIEI	C_7	-Am să vă spun câteva ghicitori, iar voi trebuie să fiți atenți pentru a răspunde corect: (Anexa 1) „ Ce-ncăpere are cadă Apă rece, apă caldă, În care dacă-ai intrat Ieși mai alb și mai curat? ” (baia) „Călduros și primitor Aduce somnul ușor.” (dormitorul) „Aici mâncare gătești Foamea să ți-o potolești. ” (bucătăria) „Gazdă bună și aleasă E la orișicine-n casă. ” (sufrageria) „Cine-i gazda cea aleasă Ce stă la intrarea-n casă ? ” (holul) „Am o cloșcă : Noaptea strânge puii, Ziua-i risipește . ” (casa)	Ghicitori	Conversația Explicația Citirea explicativă	Frontal	Observarea sistematică
3.REACTUALIZAREA CUNOȘTINȚELOR	C_6 C_7	-Ora trecută am vorbit despre Alba ca Zăpada și cei 7 pitici. Să-mi spuneți unde locuia Alba ca Zăpada la începutul poveștii ? (în palat , fiindcă era fată de împărat.) -Dar cei 7 pitici unde locuiau ? (în pădure, într-o căsuță.) -Voi unde locuiți ? La casă sau la bloc? Eu de exemplu, locuiesc la bloc. -Ia să vedem voi unde locuiți? Cine stă la bloc să ridice mâna ! -Dar la casă? O casă poate fi mică sau mare. Poate să locuiască o singură persoană în ea sau mai multe. Uneori, o casă poate fi împărțită de mai multe familii.		Conversația	Frontal Individual	Observarea sistematică
4ANUNȚAREA		Oricât de mare ar fi și indiferent câte persoane locuiesc în ea, orice casă are		Explic		

TEMEI ȘI ENUNȚ AREA OBIEC TIVEL OR		camere amenajate special scopurilor în care sunt folosite. Lecția de astăzi, se numește **„Casa mea”**. Vom identifica denumirea fiecărei încăperi existentă într-o casă , mobilierul specific , precum și activitățile pe care le desfășurăm în fiecare cameră . Scriu titlul pe tablă .		ația Expun erea	Frontal	Observ area sistem atică
5.DIRIJ AREA ÎNVĂȚ ĂRII ȘI OBȚIN EREA PERFO RMAN ȚEI	C_1 C_2 C_3	Afișez la tablă planșe cu diferite camere ale casei și discutăm pe rând despre fiecare . -Să-mi spuneți când intrați pe ușa casei voastre, în ce cameră vă aflați ? (**ÎN HOL**) - Ce obiecte de mobilier se găsesc în hol de obicei ? (un cuier ,un dulap de pantofi, o măsuță mică pe care punem geanta sau cumpărăturile când intrăm , o oglindă în care să ne putem vedea cum arătăm înainte de a ieși din casă); -Voi ce altceva mai aveți pe hol ? -Deci pe hol vă descălțați și vă dați gecile jos . Apoi mergeți să vă spălați pe mâini . -Cum se cheamă camera în care mergem să ne spălăm ? (**BAIA**) - Ce trebuie să existe obligatoriu în baie ? (o chiuvetă , o toaletă , o cadă cu un duș , un cuier/suport de prosoape , un dulăpior pentru produsele cosmetice , suportul pentru hârtia igienică); - Voi ce mai aveți în baia voastră? - Bun, ne-am spălat , acum ce facem ? Eu de obicei când ajung acasă , mă spăl , după care îmi schimb hainele. Ca să mă schimb , trebuie să ajung la șifonier . - Voi unde aveți șifonierul ? (**ÎN DORMITOR**) Acolo este și dulapul meu de haine . -Unde dormim ? În dormitor . -Deci ce obiect de mobilier este necesar ca să putem dormi ? -Patul . Ce alt mobilier mai avem în dormitor ? (Șifonierul , patul , noptiere/dulăpioare mici lângă pat , un dulap cu/fără oglindă , televizor , o etajeră cu cărți); -De obicei în casele unde sunt mai multe dormitoare , unul este al părinților iar celălalt	Planșa: Casa , Planșa hol , Planșa baie , Planșa dormitor ,	Explic ația Observ ația Conver sația Exercit iul	Frontal Individual Frontal	Observ area Sistem atică Observ area sistem atică

		al copilului . -Spre deosebire de camera părinților în camera copilului pot să mai fie : un birou unde să scrie , un calculator , etajere cu jucării și cărți . -Voi ce aveți în plus în dormitor ? Cu cine împărțiți dormitorul ?			Individual	Apreci eri verbale
	C_4	- Bun , am venit de la școală , m-am spălat , m-am schimbat și acum vreau să mănânc . Unde merg ? (**LA BUCATĂRIE)** -Bucătăria este camera unde se prepară , se păstrează și se servește mâncarea . Ce obiecte de mobilier găsim în bucătărie ? (aragazul , frigiderul , masa , scaune , dulap cu sertare pentru depozitarea veselei și a alimentelor , cuptor cu microunde , prăjitor de pâine , robot de bucătărie)		Demon strația		
	C_5	-După ce am mâncat eu mă așez pe canapea la televizor . În ce cameră ? (**ÎN SUFRAGERIE**) ; -Se mai numește și camera de zi. Este de obicei camera cea mai mare și mai spațioasă din casă . În sufragerie ne petrecem cea mai mare parte a timpului pe care îl stăm acasă , ne întâlnim să discutăm cu toți membrii familiei , ne relaxăm , ne uităm la televizor , părinții citesc ziarul sau își beau cafeaua/ceaiul în timp ce copiii se joacă. Sufrageria este în același timp camera care face legătura cu cei din afara familiei noastre . În sufragerie ne invităm prietenii , în sufragerie discutăm cu persoanele care ne vin în vizită , în sufragerie servim masa cu invitații la ocazii speciale .	Plansa bucătărie ,	Demon strați	Frontal	
		- Ce obiecte de mobilier găsim în sufragerie ? (o canapea cu fotolii , masă cu scaune , o măsuță de cafea , biblioteca , obiecte de ornament :tablouri,flori bibelouri,premii,trofee)	Plansa sufrageri e		Individual	Observ area sistem atică
		-Acestea sunt principalele camere care există într-o casă. În afară de acestea , fie că locuiți în apartament sau la casă , există camere speciale de depozitare a uneltelor, a conservelor , a lucrurilor pe care nu le mai folosim , unde se păstrează flori sau punem rufele la uscat. -Poate cineva să-mi spună numele unei astfel de camere ? (**DEBARA**) - locul pentru depozitat lucruri pe care nu le folosim;(**CĂMARA) -** locul unde ține mama conservele; (**BALCONUL)** - locul unde se țin florile sau se pun rufele la uscat; Casele de la țară nu au balcon , dar au un spațiu special amenajat în pământ pentru		Conver sația		Apreci eri verbale

		păstrarea alimentelor și conservelor , acesta numindu-se **PIVNIȚA/BECI** , și o altă cameră de depozitare a lucrurilor vechi –**PODUL CASEI** .		Explicația		
6.ASIGURAREA FEEDBACKULUI	C_2 C_4 C_5 C_6 C_3	Acum , pentru că am trecut în revistă toate camerele dintr-o casă , vom organiza concursul ,,Cine știe, câștigă !”. Formăm două echipe : **„echipa curioșilor”** și **„ echipa isteților”.** Pentru fiecare răspuns corect veți primi câte un jeton . Echipa care nu răspunde corect nu primește nimic . **Echipa curioșilor** DESCRIE : – Unde primim musafirii? – Unde tinem lucrurile nefolositoare? – Ce activitate desfășurăm în baie? – Ce obiecte de igienă personală avem în baie ? – Depozitarea alimentelor se face în ...? **Echipa isteților** COMPARĂ : Spune care din propoziții este corectă ! – La intrarea în casă m-am descălțat și am dat șapca jos de pe cap . – Am intrat în sufragerie cu ghetele pline de noroi și cu hainele ude . – La venirea de la școală am salutat pe cei prezenți în casă. – Când am mers în vizită , am intrat în casă încălțat și fără să salut pe cineva . – Spăl vasele și mătur după servirea fiecărei mese . – După masă nu ajut la strângerea mesei și nici nu spăl vasele . – Fac ordine în cameră în fiecare zi . – Nu fac ordine în camera mea niciodată . – Șterg praful din sufragerie și ajut la udatul plantelor din casă . – Nu ajut la treburile casei . **Echipa curioșilor**	Ecusoane (curioși,isteți) Cartonașe colorate cu întrebări pentru fiecare echipă	Conversația Explicația Conversația Explicația	Pe grupe Pe grupe	Aprecieri verbale Laude Evaluare orală Aprecieri Verbale

	C_6 C_2 C_7 C_2 C_3	ASOCIAZĂ Asociați următoarele obiecte cu încăperile în care își au locul: Aragaz - (bucătărie) Pat - (dormitor) Frigider - (bucătărie) Biblioteca - (sufragerie) Canapea cu fotolii - (sufragerie) Cuier - (hol) Cuptor cu microunde - (bucătărie) **Echipa isteților** ANALIZEAZĂ -Procedăm corect dacă ne ajutăm părinții la treburile din casă? -Este cuviincios să te descalți atunci când mergi în vizită și ai încălțămintea foarte murdară ? -Procedăm corect dacă primim musafirii în dormitor ? **Echipa curioșilor** ARGUMENTEAZĂ -Sunt îndreptățiți părinții să se supere pe voi dacă nu vă faceti ordine în camera voastră ? -De ce trebuie să ne aranjăm lucrurile în șifonier ? -Ce ar trebui să faceți pentru a fi ordine în permanență în camera voastră ? **Echipa isteților** APLICĂ -Ce s-ar întâmpla dacă nu am face zilnic curat la bucătărie? -Cum ar arăta camera voastră dacă nu ați face ordine o săptămână ? -Ce se întâmpla dacă alimentele nu sunt ținute în frigider ? Jocul **„ Locuința mea”.** Voi prezenta imagini ale diferitelor încăperi din casă cu ajutorul videoproiectorului : – Denumiți încăperea și alegeți obiectul potrivit pentru fiecare cameră. Echipele vor	Jetoane cu diferite obiecte de mobilier Joc didactic	Metoda „ cubul” Observația	Pe grupe	Aprecieri verbale Apreci

		răspunde pe rând la întrebări . La terminarea jocului se vor număra jetoanele fiecărei echipe. Se anunță echipa câștigătoare. Pe tot parcursul lecției acord sprijin educațional psihopedagogic celor care întâmpină greutăți .	Prezentare power point „Locuința mea”	Exercițiul	Pe grupe	eri verbale Evaluare orală
7.EVALUAREA	C_5 C_6	Elevii primesc o fișa de evaluare în care vor avea de colorat câteva elemente ascunse într-o cameră . După completare , fișele vor fi analizate și apreciate .	Fișa de evaluare	Explicația Analiza Aprecierea	Frontal Individual	Evaluare practică
8.ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII		Apreciez modul în care au răspuns elevii, evidențiez pe cei care au răspuns corect și ofer ca recompensă o figurina din ciocolată.		Aprecieri,laude		

ANEXA 1

„ Ce-ncăpere are cadă

Apă rece, apă caldă,

În care dacă-ai intrat

Ieși mai alb și mai curat? ” (baia)

„Călduros și primitor

Aduce somnul ușor.” (dormitorul)

„Aici mâncare gătești

Foamea să ți-o potolești. ” (bucătăria)

„Gazdă bună și aleasă

E la orișicine-n casă. ” (sufrageria)

„Cine-i gazda cea aleasă

Ce stă la intrarea-n casă ? ” (holul)

„Am o cloșcă :

Noaptea strânge puii,

Ziua-i risipește . ” (casa)

Creativitatea in proiecte educationale

Profesor consilier Mitu Daniela ,

C.J.R.A.E.Teleorman

Cabinet de asistență psihopedagogică,

Școala Gimnazială *Mihai Eminescu*,

Roșiori de Vede

Creativitatea este definită ca "reprezentând **cel mai inalt nivel comportamental uman**, capabil de a antrena şi focaliza toate celelalte niveluri de conduită biologică şi logică (instincte, deprinderi, inteligență), precum şi toate însuşirile unui individ (gândire, memorie, atenție, voință, afectivitate) în direcția pentru care acesta este pregătit şi îl preocupă, în vederea realizării unor produse ce se caracterizează prin originalitate, noutate, valoare şi utilitate socială.
Creativitatea este un proces prin care spiritul uman, depăşeşte realitatea prezentă şi descoperă adevăruri şi realități noi. Ea a constituit şi constituie condiția sine qua non a progresului cunoaşterii, a transformării lumii.
V.Oprescu_consideră creativitatea ca fiind abilitatea de a face combinații noi între două sau mai multe concepte existente deja în minte, combinații din care rezultă produse care corespund unor nevoi individuale sau sociale; cu cât elementele noii combinații sunt mai independente unele de altele, cu atât soluția este mai creativă.
Creativitatea apare ca o formațiune complexă de personalitate, focalizată pe nou, structurată în raport cu legile şi criteriile originalității şi constând dintr-o interacțiune specifică între aptitudini şi atitudini.

La baza procesului creativ stau trei categorii de factori:

1. factorii psihici
   - -factori cognitivi - intelectuali (aptitudinali)
   - -factori noncognitivi (motivație, afectivitate, atitudini)
2. factori sociali (culturali, educativi, mediu socio-economic)
3. factori biologici (diferența de sex, de vârsta)

În spiritul celor sopuse anterior voi prezenta un *Proiect educațional* pa care l-am aplicat cu succes în anul școlar precedent.

Aria curriculară: **Consiliere şi orientare**
Clasa : a I**V-a**
Profesor: **MITU DANIELA**
Data : **martie 2016**
Modul tematic: **Planificarea carierei**
Tema lecţiei: ***Aptitudini şi aspiraţii. Pot să devin ceea ce visez*?**

SCOPUL PROIECTULUI :
-identificarea abilităţilor personale cu privire la alegerea unei meserii

CONCEPTE CHEIE:
- carieră, aptitudini, abilităţi, deprinderi, decizie personală;

OBIECTIVE OPERAŢIONALE: la sfârşitul lecţiei, elevii vor fi capabili să:
-să-şi identifice interesele şi abilităţile
-să cunoască calităţi necesare pentru practicarea unei meserii
-să conştientizeze importanţa urmării unui ideal în carieră

RESURSE:
PROCEDURALE: conversaţia, expunerea, explicaţia, activitatea individuală
MATERIALE: chestionar, cartonaşe colorate, markere colorate

FORME DE ORGANIZARE: individuală, frontală şi pe perechi

CONŢINUTUL ACTIVITĂŢII :

Moment organizatoric:
Profesorul şi elevii se pregătesc pentru derularea activității asigurând materialele şi atmosfera corespunzătoare.

Captarea atenţiei:

Pentru a capta atenţia elevilor, profesorul consilier va începe cu un exerciţiu –joc. Spunem elevilor că avem nevoie de un voluntar pentru a face ceva. Acesta va fi numit de profesor, va veni la catedră şi i se va explica ce urmează să facă: va fi rugat în şoaptă să imite procesul creşterii şi apoi, ajuns la maturitate va mima exercitarea unei profesii: medic, actor, frizer,etc.

Prezentarea temei şi obiectivelor:

Profesorul va preciza tema ce urmează a fi dezbătută şi prezentată ***„Pot să devin ceea ce visez?”,*** urmărind să arate importanţa conştientizării intereselor şi abilităţilor în alegerea profesiei dorite, cerinţele presupuse de profesia dorită şi concordanţa lor cu structura personalităţii şi puterea urmăririi şi realizării unui ideal în carieră.

Derularea activităţii:

Profesorul consilier va explica elevilor conceptele de carieră, aptitudine, abilitate, deprindere.

Carieră-profesie, ocupaţie, domeniu de activitate.

Aptitudine-însuşire psihică individuală care condiţionează îndeplinirea în bune condiţii a unei munci, a unerri acţiuni; înclinaţie, dar.

Abilitate-îndemânare, iscusinţă, pricepere, dibăcie.

Deprindere-obişnuinţă, obicei, pricepere, dexteritate.

Exerciţii specifice temei : pentru a putea fi puse în evidenţă aptitudinile elevilor, profesorul consilier va distribui ***Chestionarul de interese.*** Elevii vor completa chestionarul, respectând cerinţele date. Se va discuta frontal cu elevii despre codul personal şi aptitudinile aferente tipului de personalitate în care se înscriu.

DEPRINDERILE/ABILITĂŢILE

La fiecare afirmaţie se va nota un X în căsuţa din dreptul tipului de răspuns care se potriveşte cel mai bine elevului.

NR CRT.	ABILITĂŢILE	DA	CÂTEODATĂ	NU
1.	Pot să vorbesc două limbi străine			
2.	Pot să gătesc			
3.	Pot să cos			
4.	Pot să calculez repede			
5.	Pot să citesc şi să înţeleg o hartă,un plan			
6.	Pot să mă orientez în spaţiu			
7.	Pot să folosesc un computer			
8.	Pot să dau indicaţii clare cuiva (atunci când mă întreabă o adresă)			
9.	Pot să iau decizii bune			
10.	Pot să fiu lider de grup			
11.	Pot să fac un buget			
12.	Pot să-mi amintesc detalii			
13.	Pot să ajut oamenii să-şi rezolve problemele			
14.	Pot să fiu membru al unui grup/echipă şi să mă integrez ca atare			
15.	Pot să fiu calm în situaţii deosebite			
16.	Pot să fac acelaşi lucru la nesfârşit fără să mă plictisesc			
17.	Pot să car/transport obiectec grele			
18.	Pot să vând lucruri			
19.	Pot să organizez oamenii			
20.	Pot să organizez o petrecere			
21.	Pot să distrez oamenii			
22.	Pot să fac curăţenie			
23.	Pot să cresc plante			
24.	Pot să completez formulare			
25.	Pot să construiesc un gard			
26.	Pot să fac piese de mobilier(scaun, rafturi de bibliotecă)			

27.	Pot să coafez			
28.	Pot să fac mici reparaţii la motorul unei maşini			
29.	Pot să repar unelte de lucru			
30.	Pot să am grijă de copiii mici			
31.	Pot să bat la maşină			
32.	Pot să ajut oamenii atunci când aceştia sunt supăraţi			
33.	Pot să repar un computer			
34.	Pot să vorbesc unui grup de persoane			
35.	Pot să desenez, să realizez un tablou			
36.	Pot să fac sport			
37.	Pot să povestesc			
38.	Pot să aranjez un interior (cameră) să arate plăcut			
39.	Pot să îngrijesc animale			
40.	Pot să fac proiecte de locuinţe			
	Pot să.....			

După completarea chestionarului, elevii trebuie să extragă (din coloana DA) cinci deprinderi/abilităţi pe care le consideră cele mai reprezentative pentru ei şi să le treacă în tabelul de mai jos. Pentru fiecare deprindere/abilitate se menţionează şi o explicaţie sau fapte care să fundamenteze abilitatea respectivă.

DEPRINDERILE/ABILITĂŢILE mele sunt:
1.....
2.....
3.....
4.....
5.....

INTERESELE

Elevii vor citi cu atenţie fiecare afirmaţie din lista ce urmează şi vor pune un X în căsuţa care cuprinde tipul de răspuns cel mai potrivit pentru fiecare.

NR. CRT.	INTERESELE	DA	CÂTEODATĂ	NU
1.	Îmi place să fiu activ			
2.	Îmi place să ascult muzică			
3.	Îmi place să şofez			
4.	Îmi place să repar lucruri			
5.	Îmi place să desenez			
6.	Îmi place să lucrez în grădină			
7.	Îmi place să am grijă de animale			
8.	Îmi place să fac lucruri cu ajutorul mâinilor(croitorie,tâmplărie,sculptură)			
9.	Îmi place să fac cumpărături			
10.	Îmi place să fac ordine şi curăţenie în casă			
11.	Îmi place să merg la teatru			
12.	Îmi place să fac sport			
13.	Îmi place să mă plimb			
14.	Îmi place să vorbesc la telefon			
15.	Îmi place să mânuiesc banii			
16.	Îmi place să utilizez instrumente mici de lucru(şurubelniţă, mixer, ciocan de lipit,etc.)			
17.	Îmi place să cos			
18.	Îmi place să gătesc			
19.	Îmi place să coafez			
20.	Îmi place să bat la maşină			

21.	Îmi place să fac aranjamente florale			
22.	Îmi place să-mi jugrăvesc camera			
23.	Îmi place să fac fotografii			
24.	Îmi place să dansez, să cânt, să joc teatru			
25.	Îmi place să cânt la un instrument muzical			
26.	Îmi place să-i fac pe oameni să râdă			
27.	Îmi place să predau adulţilor			
28.	Îmi place să predau copiilor			
29.	Îmi place să ajut oamenii să-şi rezolve problemele			
30.	Îmi place să vând diverse lucruri			
31.	Îmi place să fiu eu cel care comandă			
32.	Îmi place să vând cărţi			
33.	Îmi place să lucrez cu cifre			
34.	Îmi place să lucrez la computer			
35.	Îmi place să stau de vorbă cu prietenii			
36.	Îmi place să fac noi cunoştinţe			
37.	Îmi place să fac excursii			
38.	Îmi place să învăţ limbi stăine			
39.	Îmi place să fac experimente			
40.	Îmi place să scriu			
	Alte activităţi care îmi plac:			
	Îmi place să.....			

După completarea chestionarului , elevii trebuie să extragă (din coloana DA) cinci tipuri de activităţi care le plac cel mai mult şi pe care le consideră cele mai reprezentative pentru ei şi să le treacă în tabel, cu o explicaţie sau cu fapte din care să rezulte alegerea făcută .

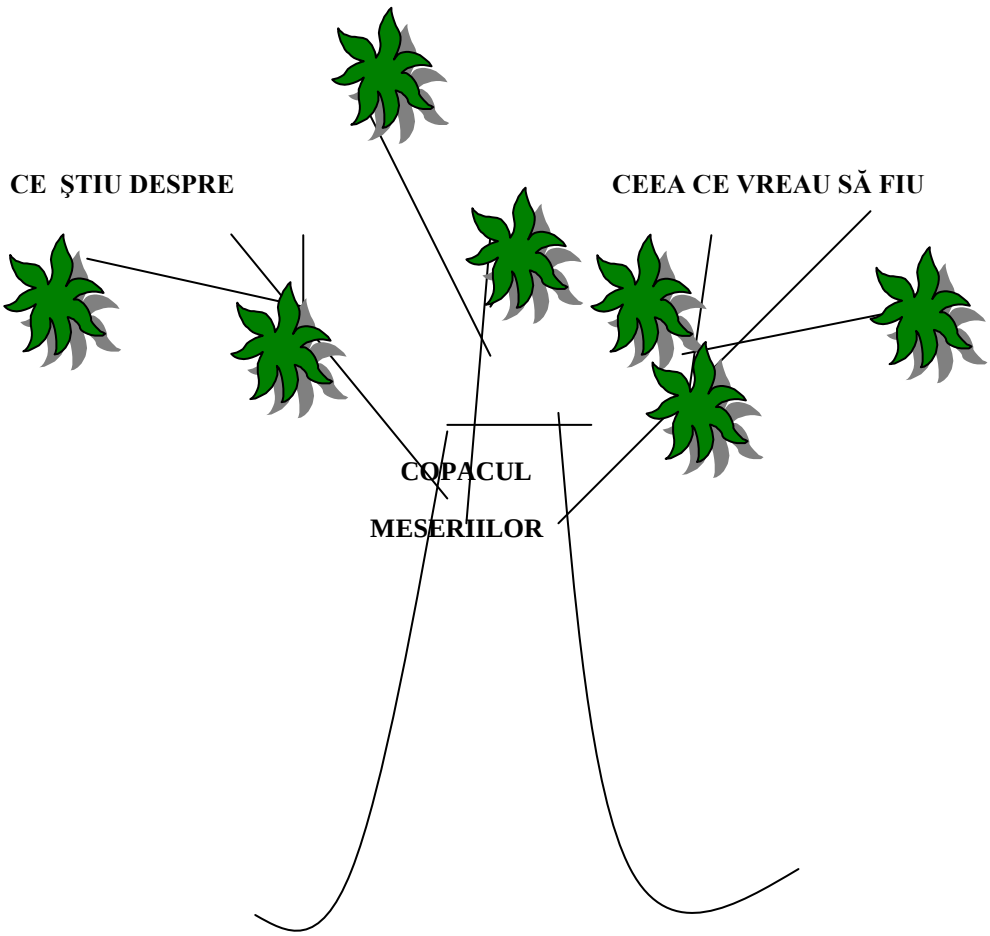
INTERESELE mele sunt:
1……
2…….
3……
4……
5……

Profesorul consilier va expune afişul cu titul ***Copacul meseriilor*** şi va explica elevilor cerinţele.

Copacul meseriilor

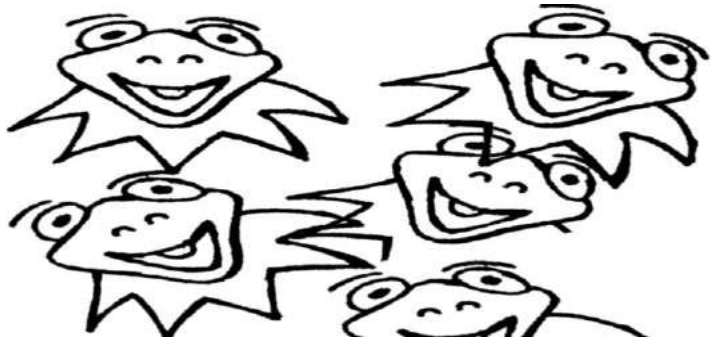
Se formeaza grupe de 3-4 persoane. Fiecare grupă îşi alege un reprezentant care va merge şi va trage un carton pe care este scrisă o meserie.Cartoanele sunt sub formă de frunză. Pe

cartoane, timp de 10 min., fiecare grupă va trebui sa scrie trei calităţi principale care i-ar recomanda pentru acea meserie. Fiecare grupă va prezenta ceea ce a scris şi se lipesc acele frunzuliţe pe un arbore alcătuit dinainte de porofesorul consilier

Profesorul consilier explică elevilor **importanţa consecvenţei** în urmarea unei meserii şi va propune acestora ***Alegoria broscuţelor***.

ALEGORIA BROSCUŢELOR

A fost odata un grup de broscuţe care vroiau să se ia la întrecere.

Ţelul lor era să ajungă în vârful unui turn foarte înalt.

Se adunaseră deja mulţi spectatori, pentru a urmari cursa şi a le încuraja pe broscuţe. Cursa urma să înceapă. Totuşi, dintre spectatori nu credea nici unul că vreuna dintre broscuţe va reuşi să ajungă în vârful turnului. Tot ce se auzea erau exclamaţii de genul: „*Oh, ce obositor!!! Nu vor reuşi niciodată să ajungă sus!*” sau: „*Nici nu au cum să reuşească, turnul este mult prea înalt!*”

Broscuţele începură să abandoneze însă una se căţăra vioaie mai departe.

Spectatorii continuau să strige: „*E mult prea obositor! Nu va putea nimeni să ajungă sus!*”

Tot mai multe broscuţe se resemnau şi abandonau, doar una singură se căţara consecvent mai departe. Nu voia cu nici un chip să abandoneze!

În final renunţaseră toate, cu excepţia acelei broscuţe, care cu o imensa ambiţie şi rezistenţă reuşi să ajungă singură în vârful turnului!

Dupa aceea, toate celelalte broscuţe şi toţi spectatorii au vrut să afle cum a reuşit broscuţa să ajungă totuşi în vârf, după ce toate celelalte se văzuseră nevoite să abandoneze cursa!

Unul din spectatori se duse la broscuţă s-o întrebe cum de a reuşit să facă un efort atât de mare şi să ajungă în vârful turnului.

Aşa a aflat că.....

BROSCUŢA ÎNVINGATOARE ERA ***SURDĂ***!

Morala?

Nu asculta niciodata pe oamenii care au prostul obicei de a fi întotdeauna negativi şi pesimişti fiindcă ei îţi răpesc cele mai frumoase dorinţe şi speranţe pe care le porţi în suflet!

Gândeşte-te mereu la puterea cuvintelor, căci tot ceea ce auzi sau citeşti te influenţează în ceea ce faci!

Deci:

FII MEREU ***OPTIMIST*** **!**

Şi mai ales fii pur şi simplu **SURD** când cineva îţi spune că nu-ţi poti realiza visurile!

Gândeşte-te:

POŢI REUŞI ÎN VIAŢĂ DACĂ VREI CU ADEVĂRAT !

OBSERVAŢIE:

Recomandarea este să se citească prima parte a textului (până la „Aşa a aflat că.....") iar concluzia şi morala să o descopere elevii şi apoi să se discute.

Evaluarea activităţii

Elevii vor completa un chestionar prin care vor evalua activitatea desfăşurată.

CHESTIONAR

1. Daţi o notă activităţii desfăşurate.
2. Ce v-a plăcut?
3. Ce nu v-a plăcut?
4. Credeţi că v-a fost utilă? Dacă da, de ce?

Despre importanța creativității nu e nevoie să spunem prea multe, deoarece toate progresele științei, tehnicii și artei sunt rezultate ale spiritelor creatoare. C.W.Tazlor descrie cinci niveluri ale creativității:
Primul nivel este cel *expresiv - comportamental*, când o anumită persoană dispune de o serie de trasături prielnice unei activități creatoare (spontaneitate, receptivitate, flexibilitate).
Al doilea nivel este cel *productiv*, când stilul comportamental de abordare creativă a problemelor se concretizează in produse noi, dar cu un grad de originalitate redusă.

Nivelul *inovativ*, cand factorii creativitatii faciliteaza obtinerea unor produse noi, prin modificari, adaptari ale celor existente.
Nivelul *inventiv*, este acela când produsele obținute au un grad înalt de noutate și originalitate.
Nivelul *emergent*, când produsul activității creative îl reprezintă legitățile, principiile, teoriile, care revoluționează domeniul respectiv de activitate.

Bibliografie:

1. E.Burdus, Gh.Caprarescu "Fundamentele managementului organizatiei", Edit. Economica, Bucuresti 1999, p.282
2. V.Feier "Creativitatea si creativitatea manageriala", Edit.Expert, Bucuresti 1995, pp. 50-53
3. V.Oprescu "Factorii individuali si formativi ai vocatiei si creativitatii", Edit. Scrisul Romanesc, Craiova 1989, pp. 38-41
4. A.Manolescu "Management general" , Edit. Keysys Grafx, Oradea 1997, pp. 87-98
5. Al.Rosca "Creativitatea", Edit. Enciclopedica romana, Bucuresti 1972, pp. 7-9
6. V.Feier , op.cit., p. 117
7.]M. Bejat "Talent, inteligenta, creativitate", Edit. Stiintifica, 1971, p. 102
8. M.Rocco "Creativitate individuala si de grup", Edit.Academiei RSR, Bucuresti 1979,
9. I.Mihut "Autoconducere si creativitate" , Edit, Dacia, Cluj-Napoca, 1989, p.180.

Proiect de lecție

Profesor înv. primar : Dincă Luminița

Școala Gimnazială „ Dan Berindei„ Roșiori de Vede

DATA: 25.05.2017

CLASA: a II-a

ARIA CURRICULARĂ: Limbă şi comunicare

DISCIPLINA: Comunicare în limba română

SUBIECTUL: Explorarea textului literar: mesaj, ortografie, punctuaţie, semantica cuvintelor

TIPUL DE ACTIVITATE: de recapitulare finală

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată;

SCOPUL: consolidarea şi sistematizarea deprinderilor şi priceperilor de a rezolva cerinţe de limbă şi literatură română pe baza unor texte descifrate la prima vedere

COMPETENȚE SPECIFICE:

Comunicare în limba română:

1.4 Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare diferite;

2.1 Formularea unor enunțuri proprii în diverse situații de comunicare;

4.3. Exprimarea unor idei, sentimente, păreri prin intermediul limbajelor convenţionale

4.1. Scrierea unor mesaje, în diverse contexte de comunicare

Arte vizuale şi abilităţi practice:

1.1 Sesizarea elementelor de detaliu ale unui mesaj vizual simplu, exprimat printr-o varietate de forme artistice;

2.6. Participarea la activităţi integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

- Cognitive:

O_1: - să citească în mod corect,cursiv şi conştient, în ritm propriu, un text literar la prima vedere (după o singură lectură în gând);

O_2: - să desprindă, după prima lectura ideea principală a textului şi să o prezinte celorlalţi colegi;

O_3 : - să numească elementele textului: titlu, autor, felul textului, personajele literare;

O_4 : - să formuleze şi să răspundă la întrebări pe baza conţinutului textului;

O_5 : - să povestească textul citit cu sprijin din partea învăţătorului;

O6 : - să selecteze cuvintele necunoscute şi să formuleze o primă explicare a acestora pe baza conţinutului textului;

O7 : - să găsească, după caz cuvinte cu sens asemănător sau cu sens opus pentru exemple date în anumite exerciţii;

O8 : - să recunoască şi să dea exemple de cuvinte însuşiri pentru un personaj sau un comportament desprins din textul analizat;

O9: - să folosească în mod corect semnele de punctuaţie şi să redea oral intonaţia corespunzătoare fiecăruia;

O10: - să ordoneze cuvinte date in enunţuri şi enunţurile în texte logice;

Psiho-motrice:

O11: -să manifeste grijă pentru o exprimare îngrijită şi nuanţată, precum şi pentru calitatea şi aspectul scrisului;

Afectiv-atitudinale:

O12: -să manifeste interes, spirit de echipă şi de competiţie corectă în timpul activităţii;

STRATEGII DIDACTICE:

- Metode şi procedee didactice:
  - conversaţia, conversaţia euristică, explicaţia, observarea, analiza, sinteza, comparaţia, exerciţiul, metoda ciorchinelui, demonstraţia problematizarea, ,,Explozia stelară",

- Forme de organizare:
  - frontal, individual, pe grupe, în perechi.

Modalităţi de evaluare:formativa,sumativă

- Resurse
  materiale: fişe de lucru, fişe de evaluare, planşe, carioca de culori diferite,cretă colorată, planşe cu exerciţiile de pe fişa de lucru,

Laptop, videoproiector

Temporale:50 de minute

Umane: 20 elevi

BIBLIOGRAFIE:

1. **„** Programa școlară pentru disciplina Comunicare în limba română" Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, București **Şerdean, Ioan: „Didactica limbii şi literaturii române în învăţământul primar", Corint, 2007.**

NOTĂ: Proiectul este prevăzut pentru două ore.

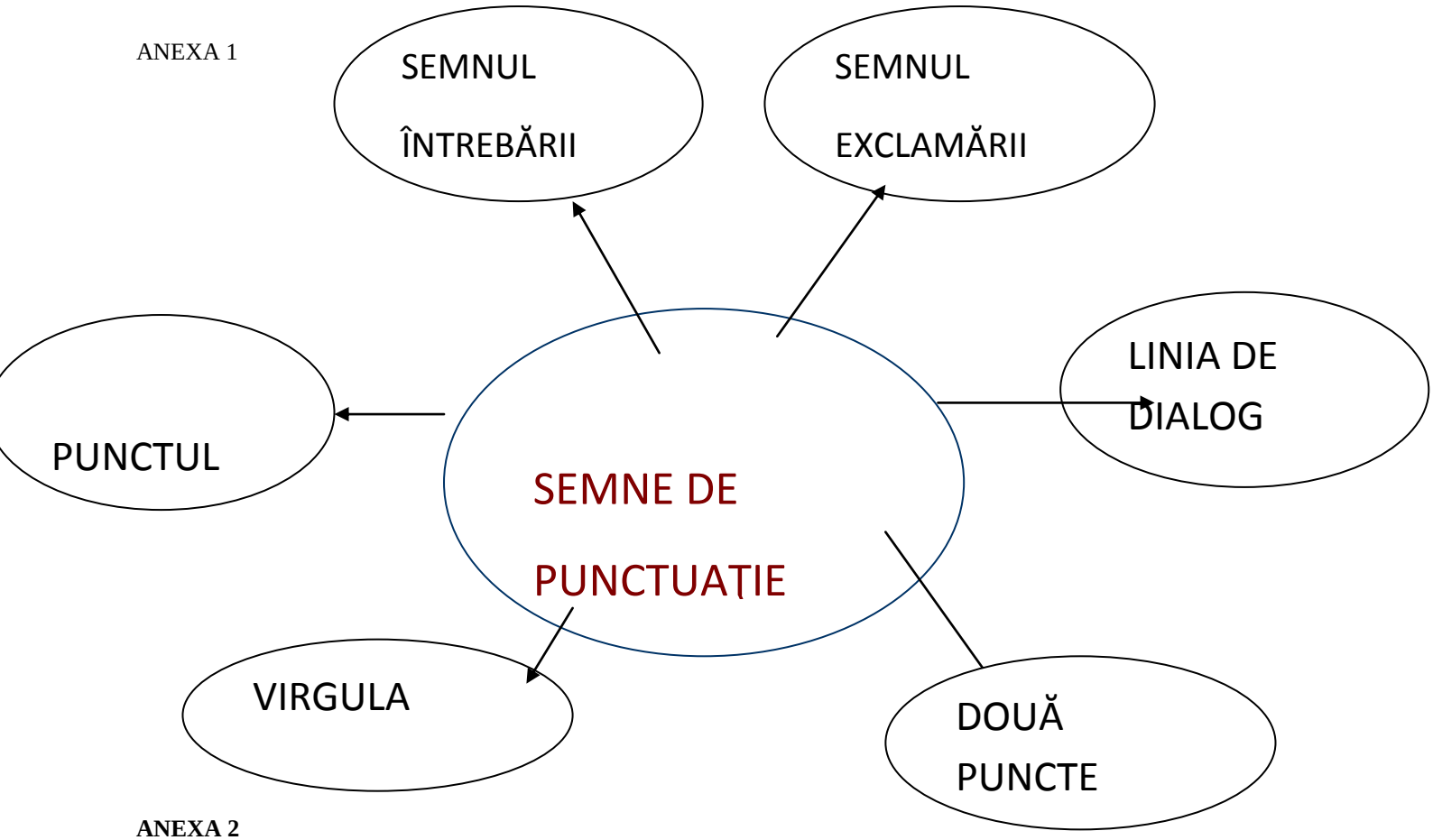
NR. CRT. Evenimente didactice	Ob.Op.	Conţinutul ştiinţific	Strategii didactice			Evaluare
			Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	Forma de organizare	
1.Moment organizatoric 1min		Pregătesc elevii pentru buna desfăşurare a activităţii: prezenţa, necesarul de materiale, starea psihică.	- conversaţia		- frontal	- observarea sistematică
2. Reactualizarea cunoştinţelor 5min 3.Captarea Atenţiei	O9 O11	a)Verificarea cunoştinţelor: 1. Semnele de punctuaţie – metoda ciorchinelui: *Pe tablă se află o planşă cu un ciorchine, pe care elevii vor completa denumirile semnelor de punctuaţie învăţate (anexa 1). *Exerciţii de consolidare a folosirii corecte a intonaţiei: fiecare echipă primeşte o fişă cu un singur enunţ scris de trei ori, cu punct, cu semnul exclamării şi cu semnul întrebării(anexa2); CERINŢĂ – să se citească enunţul în mod diferit, adaptând intonaţia conform semului de punctuaţie pe care îl are la sfârşit. Le prezint elevilor un material în format power-point, anunţând titlul lecţiei „Personaje preferate" şi îi	- conversaţia verificatoare - lectura expresivă, exerciţiul	- fişă – metoda ciorchinelui (anexa 1) -fişă de lucru (anexa 2)	- frontal - pe echipe	- proba orală - proba orală - evaluarea reciprocă,

5min 4.Anunţare a temei şi a obiectivelo r 2min	O12	anunţ că în acestă lecţie vom vorbi despre cele mai îndrăgite poveşti şi despre personajele acestora. Voi prezenta obiectivele într-o formă accesibilă elevilor: - Astăzi vom desfăşura o lecţie, prin care ne vom întări cunoştinţele dobândite despre cum trebuie să analizăm un text şi să rezolvăm exerciţii diverse pe baza înţelegerii corecte a mesajului transmis. Pe baza PPT elevii vor avea de rezolvat câteva sarcini: 1) Să recunoască poveştile din care fac parte personajele din imagini. 2) Să scrie titlurile poveştilor prezentate şi personajele. 3) Să precizeze autorul fiecărei poveşti. 4) Să aleagă personajele care aparţin poveştii prezentate.	- conversaţia, - lectura expresivă - observarea sistematică - metoda brainstorming - conversaţia	Laptop videoproiector	- frontal - frontal	- autoevalu- area - proba orală pe baza probei scrise acasă - proba orală
5.Dirijarea învăţării 20min	O1 O2 O3 O4	I. Activitate independentă pe grupe * Elevii, împărţiţi pe trei grupe , vor primi câte o fişă cu un text de mică întindere– textele sunt diferite(anexele 3, 4. 5). * CERINŢĂ: Fiecare grupă va citi în şoaptă textul, după care va completa pe fişă răspunsurile corespunzătoare textului citit: titlul, autorul, personajele, felul textului, ideea principală şi învăţătura desprinsă.. * În timpul muncii independente învăţătoarea va lucra separat cu elevii cu adaptare curriculară, cu	- explicaţia - lectura explicativă - analiza - lectura	- fişe de lucru (anexele 3, 4 şi 5)	- pe grupe	- observarea sistematică - proba practică - proba

		voce scăzută pentru a nu distrage atenţia celorlalţi – exerciţii de citire şi scriere. * Periodic se va interveni cu sarcini speciale.	explicativă	- texte accesibile	- individuală	orală
		II. Prezentarea rezultatelor de către fiecare grupă: * Se citeşte de către un elev textul grupei, apoi se prezintă răspunsurile de către ceilalţi, în aşa fel încât fiecare să contribuie la rezolvarea sarcinii. * Celelalte grupe trebuie să fie atente şi să completeze cu păreri proprii textele colegilor – intervenţiile vor fi apreciate ca recompensă pentru atenţie şi originalitate. * Se insistă pe învăţătura desprinsă din text.	- conversaţia euristică - analiza - problemati-zarea	- textele de pe anexele 3, 4,5 - fişe de lucru (anexa 6)	- pe grupe	- observarea sistematică
6.Obţinerea performanţei 5min	O11 O12 O1 O2 O3 O4 O5 O6	III. Activitate independentă combinată cu activitate frontală - sensul cuvintelor: - lucru pe fişe (anexa 5): 1. Scrieţi cuvinte cu sens opus pentru: vesel, sus, departe, pleacă, copţi, dulci, sătulă isteaţă;	- conversaţia euristică - analiza	Copac din carton Cirese decupate din carton pe care sunt scrise cuvintele	- muncă independentă alternată cu verificare orală	- proba scrisă
7.Evaluarea activităţii 10 min	O8	*Se citesc exemplele şi se scriu pe tablă toate variantele propuse de elevi – elevii completează şi ei pe fişa individuală. 2. Exerciţiu-joc: Copacul cu sinonime Scrieţi cuvinte cu sens asemănător pentru: vicleană, zăreşte, gustoşi, înfometată, a pofti, se caţără, nesinceră, a da târcoale.	- exerciţiul - observaţia - analiza - exerciţiul	- plicuri cu	- muncă independentă	- proba practică

8. Retenția și transferul 2min	O7 O1 O2 O3 O4 ~~O5~~ O1 O2 O10 O12	*Se citesc exemplele, se scriu toate variantele corecte pe tablă/planşă; elevii completează pe fişele individuale şi exemplele date de alţi colegi. Activitate pe perechi: *Obiectiv urmărit: ordonarea cuvintelor în enunţuri, urmată de ordonarea enunţurilor într-un text logic. Descrierea cerinţei: 1. Fiecărei perechi i se dă un plic în care se află cuvintele separate a trei enunţuri cu care se poate alcătui un text cu uşoară notă de umor – fiecare enunţ este scris cu altă culoare pentru a micşora dificultatea şi spaţiul de timp necesar rezolvării (anexa 8). 2. Se explică elevilor că trebuie mai întâi să ordoneze cuvintele în enunţuri, selectându-le pe culorile cu care sunt scrise, după care trebuie să le citească foarte atent pentru a le înţelege mesajul. ~~3. După citirea atentă a~~ enunţurilor, le vor ordona într-un text, ţinând seama de logica cronologică pe care le-o transmite fiecare enunţ în raport cu celelalte. 4. Se citesc textele rezultate, se fac eventuale corectări şi se apreciază rezolvările fără greşeală. Se subliniază mesajul umoristic al fiecărui text rezultat. La finalul orei se fac aprecieri şi se acordă recompense	- observaţia - aprecierea - exerciţiul - conversaţia - explicaţia - explicaţia - conversaţia. - problema- tizarea ~~-conversaţia~~	cuvinte decupate - suport de polistiren format mic, - ace cu gămălie -abţibilduri cu cupe	- pe echipe - frontal şi pe echipe -frontal şi individual	- aprecierea verbală - observarea sistematică - observarea sistematică - proba practică Aprecieri verbale

ANEXA 1

ANEXA 2

ECHIPA 1:

Mâine este un spectacol cu Păcală şi Tândală.
Mâine este un spectacol cu Păcală şi Tândală!
Mâine este un spectacol cu Păcală şi Tândală?

ECHIPA 2:

Tata mi-a cumpărat şi un iepuraş adevărat.
Tata mi-a cumpărat şi un iepuraş adevărat!
Tata mi-a cumpărat şi un iepuraş adevărat?

ECHIPA 3:

O barză şi-a făcut cuib pe stâlpul porţii tale.
O barză şi-a făcut cuib pe stâlpul porţii tale!
O barză şi-a făcut cuib pe stâlpul porţii tale?

ECHIPA 4:

În excursie vom vizita şi ,,Grădina Zoologică”.
În excursie vom vizita şi ,,Grădina Zoologică”!
În excursie vom vizita şi ,,Grădina Zoologică”?

ECHIPA 5:

Noi am câştigat premiul cel mare la desene.
Noi am câştigat premiul cel mare la desene!
Noi am câştigat premiul cel mare la desene?

ECHIPA 6:

Duminică vine vacanţa cea mare.
Duminică vine vacanţa cea mare!
Duminică vine vacanţa cea mare?

ACTIVITATE PE ECHIPE

*Citiţi propoziţiile, respectând semnele de punctuaţie:

ECHIPA 1:

Mâine este un spectacol cu Păcală şi Tândală.

Mâine este un spectacol cu Păcală şi Tândală!

Mâine este un spectacol cu Păcală şi Tândală?

ACTIVITATE PE ECHIPE

*Citiţi propoziţiile, respectând semnele de punctuaţie:

ECHIPA 2:

Tata mi-a cumpărat şi un iepuraş adevărat.

Tata mi-a cumpărat şi un iepuraş adevărat!

Tata mi-a cumpărat şi un iepuraş adevărat?

ACTIVITATE PE ECHIPE

*Citiţi propoziţiile, respectând semnele de punctuaţie:

ECHIPA 3:

O barză şi-a făcut cuib pe stâlpul porţii tale.

O barză şi-a făcut cuib pe stâlpul porţii tale!

O barză şi-a făcut cuib pe stâlpul porţii tale?

ACTIVITATE PE ECHIPE

*Citiţi propoziţiile, respectând semnele de punctuaţie:

ECHIPA 4:

În excursie vom vizita şi ,,Grădina Zoologică”.

În excursie vom vizita şi ,,Grădina Zoologică”!

În excursie vom vizita şi ,,Grădina Zoologică”?

ACTIVITATE PE ECHIPE

*Citiţi propoziţiile, respectând semnele de punctuaţie:

ECHIPA 5:

Noi am câştigat premiul cel mare la desene.

Noi am câştigat premiul cel mare la desene!

Noi am câştigat premiul cel mare la desene?

ACTIVITATE PE ECHIPE

*Citiţi propoziţiile, respectând semnele de punctuaţie:

ECHIPA 6:

Duminică vine vacanţa cea mare.

Duminică vine vacanţa cea mare!

Duminică vine vacanţa cea mare?

ANEXA 3

* GRUPA 1: citiţi cu atenţie textul de mai jos.

Leneşul mai mult aleargă

după Anton Pann

Nilă merge cu bunicul său la târg. E vară şi e cald. Ei găsesc o potcoavă.

- Nilă, ia potcoava aceea!

- Bunicule, sunt obosit, nu mă aplec!

Bunicul se apleacă şi ia potcoava.

La întoarcere, Nilă e tare însetat. Rămâne mereu în urmă. Bunicul îl observă şi lasă ici şi colo câte o cireaşă. Băiatul se tot apleacă şi îşi potoleşte setea cu ele.

- Ce noroc am avut! Am găsit atâtea cireşe! se lăudă Nilă acasă.

- Ei, dragul bunicului, cireşele acelea le-am luat eu pe banii de pe potcoavă. Nu ai vrut să te apleci numai o dată să iei potcoava. Ai vrut să te apleci de multe ori să iei cireşele.

Nilă plecă ochii ruşinat.

COMPLETAŢI:

1. Titlul textului este_____

2. Autorul textului se numeşte_____

3. ,,Leneşul mai mult aleargă” este un text (în versuri sau povestit)_____

4. Personajele textului sunt:_____
5. În acest text este vorba despre _____,
_____
_____
_____
6.Din acest text învăţăm că_____
_____
_____
ANEXA 4
GRUPA 2: citiţi cu atenţie textul de mai jos.

Păcală şi mincinosul

poveste populară

Un mincinos se întâlneşte cu Păcală la marginea satului şi vrea să-l mintă, după obiceiul lui. Mincinosul pune mâna la ochi şi priveşte la mare depărtare, apoi îl întreabă pe Păcală:
- Tu vezi cuibul de barză de la celălalt capăt al satului?
- Da, răspunde Păcală, deşi nu vedea nimic, dar voia să îi dea mincinosului o lecţie.
- Dar puii din cuib îi vezi? îngroşă mincinosul minciuna.
Păcală se preface că se uită cu atenţie. Apoi îi răspunse serios:
- Nu văd atât de bine, dar îi aud cum o strigă pe mama lor.
Prins cu minciuna, mincinosul plecă ruşinat capul în jos şi plecă iute mai departe.

COMPLETAŢI:
1. Titlul textului este_____
2. Autorul textului este_____
3.,,Păcală şi mincinosul" este un text (în versuri sau povestit)_____
4. Personajele textului sunt_____
5. În acest text este vorba despre_____
_____
_____
_____
_____
6.Din acest text învăţăm că _____
_____
_____
_____
ANEXA 5
GRUPA 3: citiţi cu atenţie textul de mai jos.

Câţi ca voi!

George Topârceanu

Sus pe gardul dinspre vie
O găină cenuşie
Şi-un cocoş împintenat
S-au suit şi stau la sfat.
- Ia te uită, mă rog ţie,
Cât de sus ne-am înălţat!

Şi deodată, cu glas mare,
Începură amândoi
Să cotcodăcească-n soare:
- Nimeni nu mai e ca noi,
Nimeni nu mai e ca noi!

Dar de sus, din corcoduş,

Pitulindu-se-ntre foi
Mititel şi jucăuş,
Le-a răspuns un piţigoi:
- Căţi ca voi! Câţi ca voi!

COMPLETAŢI:

1. Titlul textului este_____
2. Autorul textului este_____
3.,,Câţi ca voi" este un text (în versuri sau povestit)_____
4. Personajele textului sunt_____
5. În acest text este vorba despre_____
_____
_____
6.Din acest text învăţăm că _____
_____
_____

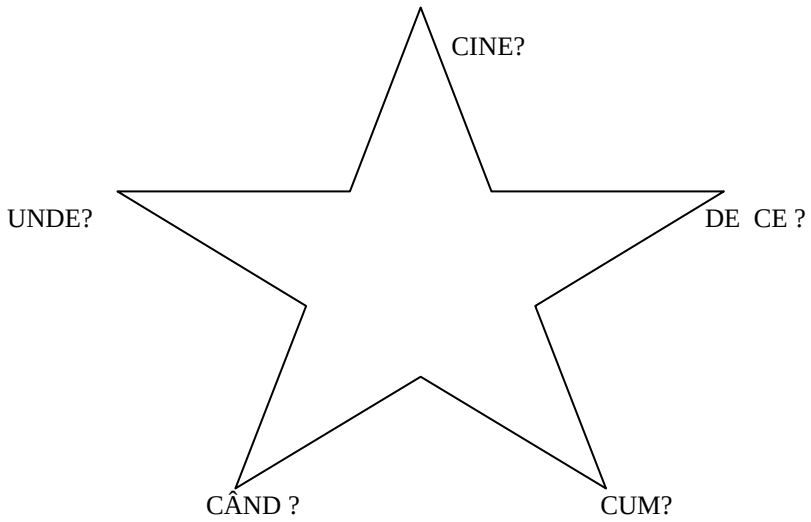
ANEXA 6

FIŞĂ DE LUCRU

1.Scrieţi cuvinte cu sens opus pentru:

vesel – _____
sus – _____
departe – _____
pleacă –_____
copţi – _____
dulci –_____
sătulă – _____
isteaţă – _____

ANEXA 7

ANEXA 8

RUPA 1:

Maria l-a întrebat pe Ionel:
- Voi v-aţi culcat aseară odată cu găinile?
- Nu, noi ne-am culcat singuri.

GRUPA 2:

Dentistul l-a întrebat blând pe Ionel:
- Vrei să-ţi scot măseaua fără durere?
- Nu, vă rog să-mi scoateţi numai durerea!

GRUPA 3:

Gogu s-a ascuns după masă.
- De ce te-ai ascuns acolo? întreabă mama.
- Doctorul mi-a spus să iau pastila numai după masă!

GRUPA 1:

Maria l-a întrebat pe Ionel:
- Voi v-aţi culcat aseară odată cu găinile?
- Nu, noi ne-am culcat singuri.
Dentistul l-a întrebat blând pe
Ionel:
- Vrei să-ţi scot măseaua fără durere?
- Nu, vă rog să-mi scoateţi numai durerea!
Gogu s-a ascuns după masă.
- De ce te-ai ascuns acolo? întreabă mama.
- Doctorul mi-a spus să iau pastila numai după masă!

Proiect didactic

Profesor: Ghenea Ovidiu Valeriu

Școala Gimnazială Călmățuiu de Sus

Data: 18.05.2017

Subiectul: Căile de comunicație

Clasa a V-a

Tipul lecției: *predare – învăţare, însuşire de cunoştinţe noi*

Competențe specifice:

- 7.2. Utilizarea metodelor simple de investigare (observare, analiză, interpretare)
- 3.2. Explicarea fenomenelor şi proceselor specifice mediului înconjurător
- 1.2. Precizarea, în cuvinte proprii, a sensului termenilor geografici de bază
- 1.3. Utilizarea termenilor geografici simpli în contexte cunoscute sau în contexte noi

ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE. *Elevii :*
A_1 – elaborează enunțuri orale privind aspectele generale ale transporturilor ca activitate economică;

A_2 – enumeră criteriile de clasificare a transporturilor;

A_3 – caracterizează un tip de transport citind și interpretând noțiunile din manual și imaginile video-proiectate;

STRATEGII DIDACTICE - dirijată, cognitivă, euristică.

METODE SI PROCEDEE - expunerea şi explicația, conversația, comparaţia, problematizarea, lucrul cu manualul.

MATERIALUL DIDACTIC - reprezentări grafice,

- manualul,
- fişa de lucru.
- videoproiectorul
- material didactic**.**

DESFĂŞURAREA LECŢIEI

Activităţi de învăţare	*Dozare*	*Momentele lecţiei*	*Activitatea de predare - învățare*		*Strategii didactice*	*Evaluare*
			Activ. prof.	*Activ. elevilor*		
	1'	*Organizarea clasei*	- verificarea prezenţei elevilor - aranjarea materialului necesar lecţiei	Pregătirea caietelor şi a documentelor şcolare.	Observa-rea	Atenționa-rea Aprecieri
	8'	*Verificarea orală a cunoştinţelor din lecţia anterioară cu titlul "Industria – caracteristici generale" prin întrebări scurte*	Adresează întrebări de control privitoare la conținuturile predate şi învățate anterior Se desfasoară frontal pe baza unor întrebari: *Ce este industria?* *Numiți principalele ramuri ale industriei* *Numiți 3 țări mari producătoare de petrol din lume. Ce este industria energiei electrice?*	Ascultă, analizează, gândesc şi formulează răspunsurile aşteptate, fiind îndrumați de prof.	Dialogul Conversa-ția	Analiza răspunsuri-lor, stimularea elevilor şi evaluarea rezultatelor învățării.
	6'	*Pregătirea aperceptivă*	Profesorul le propune un rebus în urma rezolvării acestuia vor descoperii titlul noii lecții	Răspund la întrebări şi completează rebusul. Notează titlul lecţiei pe caiete;	Dialogul Conversa-ția	Observarea comporta-mentului elevilor, stimularea participării acestora.
	1'	*Anunţarea temei*	Precizează obiectivele şi strategia de rezolvare, condiţiile de lucru. Scrie titlul lecţiei pe tablă: **CĂILE DE COMUNICAȚIE** după care se trece la schiţa lecţiei	Ascultă, se mobilizează, participă, îşi scriu titlul lecţiei în caiet	Expunere, lucrul la tablă	Observarea comporta-mentului elevilor;
		Dirijarea predării -	Profesorul notează pe tablă definiția transporturilor.	Sunt atenți şi îşi		Provoc

		învăţării		notează în caiete.		participa-rea tuturor elevilor şi îi determin să dialogheze, să se autoevalue ze sau să evalueze răspunsul dat de alţi colegi.
A_1	*20 - 25'*		Profesorul le cere elevilor să numească câteva tipuri de transporturi pe care ei le utilizează sau le vșd zilnic la tv sau în alte surse de informare. -Să clasificăm căile de comunicație după mediul geografic unde se desfășoară, citind și interpretând noțiunile din manual. Ideile principale desprinse cu elevii se notează în schiţa de pe tablă.	Elevii gândesc şi dau răspunsul solicitat sub îndrumarea profesorului	Descoperirea Conversa-ția	
A_2			Să analizăm fiecare tip de transport în parte și să îl caracterizăm. Profesorul scrie pe tablă cuvântul ”Transporturile” după care împreună cu elevii completează, după metoda ciorchinelui, cu date despre ceeace reprezintă transporturile în mediul geografic. **Transporturile terestre** *Numiți două tipuri de transporturi terestre! Cum se deplasau oamenii înainte să fie inventată roata? În antichitate existau drumuri? Ce tipuri de transporturi pe uscat știți?* **Transporturile feroviare** *-când au apărut? Înaintea celor terstre sau după acestea? De ce?* **Transporturile pe apă** *De câte tipuri sunt acestea?* *Țara noastră are transport pe apă? Pe ce fluviu se desfășoară? Știți un port fluvial românesc?* Profesorul explică faptul că transporturile fluviale se desfășoară pe fluviile și lacurile din toată lumea, aducând câteva exemple în acest sens. Se notează între timp şi în schiţa de pe tablă.	Răspund. Sunt atenţi şi notează. Sunt atenţi şi notează în caiete. Răspund	Lucrul cu manualul Explicaţia Expunerea Conversa-ția euristică	Stimularea elevilor la formularea răspunsuri-lor
A_3			**Transporturile maritime** Să identificăm cel mai important port românesc la tărmul Mării Negre pe hartă şi alte porturi maritime de la Oceanul Pacific, Atlantic, Indian. Profesorul le explică faptul că portul Rotterdam este cel mai mare port maritim din lume datorită traficului mare de mărfuri. Completez schița lecției la tablă. **Transporturile aeriene** Profesorul explică faptul că este	Elevii analizează harta Europei şi identifică portul Constanța. Apoi descoperă alte porturi maritime	Lucrul cu harta și cu manualul	Observarea comporta-mentului elevilor, stimularea participării

			cel mai rapid mijloc de transport din lume, asigurând transportul a circa 1 mld de pers./an.Mai cunoașteți și alte tipuri de transporturi, altele decât cele analizate până acum? Câți dintre voi aveți telefon mobil? Dar un calculator? Le explică acestora că mai sunt și alte tipuri, numite transporturi special. Acestea se realizează prin conducte, fire, relee.	ieșind pe rând la hartă și indicându-le. Notează în caiete. Problematizarea Notează în caiete	Lucrul cu harta și manualul. Descoperirea.	acestora.
	3-4'	*Atingerea feed-backului*	Care sunt principalele tipuri de transporturi? Argumentați de ce transporturile au o importanță deosebită pentru economia statelor lumii!	Analizează notițele și răspund sub îndrumarea profesorului.	Problema-tizarea	Stimularea participării elevilor
	10'	*Asigurarea şi intensifica-rea retenţiei şi transferului cunoştinţelor*	Prezentare power-point a unor tipuri de transport însoțită de întrebări adresate elevilor.	Selectează informațiile pentru completarea schiței și formularea corectă a răspunsurilor.	Întrebări de control și dialogul.	Evaluarea finală.
	1-2'	*Anunţarea temei pentru acasă şi notarea elevilor.*	Comunică sugestiile și conținuturile ce vor fi parcurse spre studiu. Notează câţiva elevi şi anunţă tema pentru acasă.	Ascultă ți notează.	Explicația	

SCHEMA LECŢIEI

Schema lecției se va întocmi la tablă

CĂILE DE COMUNICAȚIE

Transporturile reprezintă activitatea economică prin intermediul căreia se realizează deplasarea unor bunuri și persoane dintr-un anumit punct către o altă destinație.

Transporturile pe uscat

a) rutiere (autostrăzi și șosele)

b) feroviare (căi ferate)

Transporturile pe apă (navale)

a) transporturi fluviale (pe Dunăre, Volga, Nil, Mississippi, etc.).

b) transporturi maritime. Dintre marile porturi ale lumii: Rotterdam, Hamburg, Tokyo, Hong Kong, etc.

Transporturile aeriene – se transportă peste 1 mld. pers. anual. Cele mai mari aeroporturi din lume sunt: New York, Tokyo, Londra, etc.

Transporturile speciale se realizează prin conducte, fire electrice, relee,

Proiect didactic

Profesor: Chirca Ana

Şcoala „ Anghel Manolache “- Scrioaştea

Data: 23 mai 2016

Clasa: a V-a

Disciplina: Religie - Cultul Ortodox

Unitatea de învăţare: Spiritualitate şi viaţă creştină

Subiectul lecţiei: ***Creştinul acasă şi în biserică***

Tipul lecţiei: comunicare/însuşire de noi cunoştinţe

Scopul lecţiei: însuşirea unor cunoştinţe despre modul cum trebuie să se comporte creştinul acasă şi în biserică, în vederea consolidării comportamentului moral-religios

Competenţe:

Competenţe generale (CG):

CG2: Utilizarea adecvată a limbajului din sfera valorilor religioase în diferite contexte de comunicare;

CG4: Cooperarea cu ceilalţi în rezolvarea unor probleme teoretice şi practice în cadrul diferitelor grupuri;

CG5: Aplicarea învăţăturii de credinţă în viaţa personală şi a comunităţii.

Competenţe specifice:

2.1 Utilizarea în diferite contexte a expresiilor şi a noţiunilor religioase nou învăţate, realizând corelaţii interdisciplinare (istorie, literatură, muzică, geografie, artă)

4.2 Aplicarea învăţăturilor creştine cu privire la relaţiile dintre semeni şi cu natura înconjurătoare;

5.1 Aplicarea modelului de comportament al Samarineanului milostiv în relaţiile cu persoanele de alte credinţe şi convingeri;

5.2 Manifestarea respectului faţă de toţi semenii, atât în comunicarea directă, cât şi în spaţiul virtual.

Competenţe derivate (operaţionale)

Competenţe derivate cognitive:

La sfârşitul lecţiei, elevii vor fi capabili:

C1: să explice legătura strânsă existentă între familie şi biserică;

C2: să precizeze datoriile pe care creştinul le are acasă şi în biserică;

C3: să definească următorii termeni: „*moral*”, „*ofrandă*”, „*evlavie*”, „*cult*”, „*iubire*”;

C4: să exemplifice comportamente moral-religioase în diferite situaţii din viaţă;

Competenţe derivate comportamentale:

C5: să se integreze în activităţile propuse.

Competenţă afectivă (CA): dezvoltarea interesului şi a dorinţei de a participa la orele de religie şi de a se comporta frumos, manifestând respect şi înţelegere faţă de toţi semenii.

Strategia didactică

1. **Metode şi procedee**: lectura expresivă, conversaţia, conversaţia euristică, observarea dirijată, explicaţia, exerciţiul, argumentarea, problematizarea.

2. **Mijloace de învăţământ**: planşe, fişe de lucru, icoana din clasă, caietul special pentru elevi.

3. **Forme de organizare a activităţii elevilor**: activitate frontală şi activitate individuală.

Resurse

1. Oficiale: 1. Programa şcolară pentru disciplina Religie – Cultul Ortodox, clasa a V-a;

2. Planificarea calendaristică orientativă, clasa a V-a;

3. Proiectarea unităţii de învăţare: *Spiritualitate şi viaţă creştină.*

2. Temporale: - număr de lecţii : 1

- durata : 50'

3. Bibliografice: 1. *Biblia sau Sfânta Scriptură*, Editura Institutului Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, Bucureşti, 2001;

2. Cucoş, Constantin, *Educaţia religioasă*, Editura Polirom, Iaşi, 1999;

3. Cucoş, Constantin (coordonator), *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice*, Editura Polirom, Iaşi, 1998;

4. Muha, Camelia, *Religie creştin-ortodoxă,* Caiet pentru elevi: clasa a V-a, Editura „Sf. Mina", Iaşi, 2009;

5. Şebu, Pr. Prof. Dr. Sebastian, Opriş, Prof. M., Opriş, Prof. D., *Metodica predării religiei,* Editura „Reîntregirea", Alba Iulia, 2000.

Scenariul didactic

Nr. crt.	**Etapele lecţiei**	**Ob. op.**	**Timp (min.)**	**Activitatea profesorului**	**Activitatea elevului**	**Metode şi procedee**	**Mijloace de învăţă-mânt**	**Forme de organizare**	**Evaluare**
1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**	**8**	**9**	**10**
1.	**Momentul organizatoric**		2'	• Salutul: „*Hristos a înviat!*" • Rugăciunea – se cântă troparul Învierii • Notarea absenţelor • Pregătirea pentru începerea lecţiei	• Salutul: „*Hristos a înviat!*" • Rugăciunea - troparul Învierii • Pregătirea pentru începerea lecţiei		• icoana din clasă		
2.	**Pregătirea elevilor pentru receptarea noilor cunoştinţe**		2'	• „-Ce intelegeti prin cuvantul crestin?'	• Elevii răspund: „*- persoana care s-a botezat, crede si marturiseste credinta in Mantuitorul Iisus Hristos."*	• Conversaţia		• Activitate frontală	• Aprecieri verbale
3.	**Anunţarea titlului şi a compete**		2'	• Se anunţă şi se scriu pe tablă data şi titlul lecţiei: ***Creştinul acasă şi***	• Elevii notează data şi titlul lecţiei în caiete.	• Explicaţia		• Activitate	

	nţelor lecţiei			***<u>în biserică</u>***. • Se precizează competenţele lecţiei.	• Elevii ascultă explicaţiile profesorului.			frontală	
4.	**Comunicarea/ însuşirea noilor cunoştinţe**	C1 C2	24'	• Profesorul adresează elevilor o serie de întrebări pentru a-i conduce spre înţelegerea strânsei legături existente între familie şi biserică; în acelaşi timp, realizează, pe tablă, schema lecţiei, completând-o pe parcursul orei. „- *Ce este familia?*” „- *Cum se întemeiază familia creştină?*” „- *Unde se săvârşeşte Sfânta Taină a Nunţii?*” **Precizare**: Familia creştină, întrucât membrii ei Îl cinstesc pe Dumnezeu, se mai numeşte şi „*Biserica cea mică*” sau „*Biserica de acasă*” (Sfântul Ioan Gură de Aur). • Se adresează elevilor următoarele întrebări: „- *Ce este biserica?*” „- *De ce trebuie să mergem la biserică?*” „- *Ce datorii au membrii familiei unii faţă de ceilalţi?*” „- *Ce datorii au părinţii faţă de copii?*” • Profesorul cere elevilor să argumenteze importanţa „*celor şapte ani de acasă*”.	• Elevii răspund la solicitările profesorului: „- *... un grup de oameni: părinţi, copii.*” „- *... prin Sfânta Taină a Nunţii*.” „- *... în biserică*.” • Elevii răspund: „- *... Casa lui Dumnezeu, lăcaş de cult.*” „- *... marea familie creştină (comunitate creştină).*” „- *... pentru a ne ruga împreună lui Dumnezeu, pentru a ne spovedi, împărtăşi,* ***pentru a ne mântui*** *etc*.” „- *... să se respecte, să se ajute reciproc pentru a se mântui etc.*” „- *... să-i crească în Hristos etc.*” „- *Educaţia primită de copil în familie devine* ***lege*** *pentru adultul de mâine*.” • Elevii ascultă cu atenţie.	• Conversaţia euristică • Argumentarea • Conversaţia • Argumentarea • Lectura		• Activitate frontală • Activitate frontală • Activitate frontală • Activitate frontală • Activitate frontală	• Aprecieri verbale • Aprecieri verbale • Aprecieri verbale

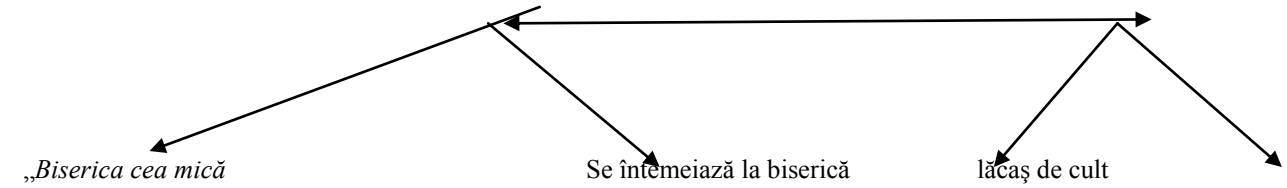
		C3		• Profesorul citeşte expresiv lectura „*Părinţi*” (**Anexă**). • Se adresează elevilor următoarea întrebare: „- *Ce învăţătură se desprinde din această lectură?*” • Profesorul adresează elevilor următoarea întrebare, arătându-le planşa „*Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta!*” (dintre planşele despre Decalog). „- *Ce datorii au copiii faţă de părinţi?*” • Se cere elevilor să citească poruncile bisericeşti pentru a înţelege care sunt datoriile creştinului faţă de Biserică. **Concluzie**: La baza relaţiilor dintre membrii unei familii şi, în general, dintre toţi oamenii trebuie să se afle iubirea. „**Dragostea este bucuria de a face altora bucurii**.” (Sfântul Ioan Gură de Aur) • Pe parcursul desfăşurării orei, profesorul explică elevilor termenii noi: „*cult*”, „*moral*”, „*ofrandă*”, „*evlavie*” şi-i notează pe tablă.	• Elevii dau diverse răspunsuri: „- *Pe părinţi nimeni şi nimic nu-i poate înlocui!*” etc. • Elevii răspund, privind planşa. „- ... *să-i respecte, să-i asculte, să înveţe bine la şcoală, să-i ajute, să se roage pentru ei, să-i bucure etc.*” • Elevii citesc **poruncile bisericeşti** din caietul special. • Elevii ascultă cu atenţie şi notează în caiete definiţia iubirii dată de către Sfântul Ioan Gură de Aur. • Elevii ascultă explicaţiile profesorului şi notează în caiete.	expresivă • Conversaţia • Observarea dirijată • Conversaţia • Lectura • Explicaţia • Explicaţia	• Planşă • Caietul special pentru elevi	• Activitate frontală • Activitate frontală • Activitate frontală • Activitate frontală • Activitate frontală	• Aprecieri verbale • Aprecieri verbale
5.	**Fixarea şi sistematizarea cunoştinţelor**	C4	6'	• Profesorul împarte elevilor câte o fişă de lucru (fisa 1), şi explică elevilor sarcina de lucru• Profesorul verifică, prin sondaj, corectitudinea completării fişei, intervenind cu explicaţii suplimentare acolo unde este cazul. • După expirarea timpului de lucru, profesorul ascultă câteva variante de răspuns.	• Elevii ascultă cu atenţie explicaţiile profesorului. • Elevii completează fişa. • Elevii dau răspunsurile.	• Explicaţia • Exerciţiul •	• Fişa de lucru	• Activitate frontală • Activitate individuală • Activitat	• Aprecieri

						Conversaţia		e frontală	verbale
6.	**Asocierea, generalizarea, aplicarea**	C5	8'	• Se adresează elevilor următoarele întrebări: „- *Cine este modelul de iubire pe care trebuie să-l urmăm?*” „- *Cunoaşteţi oameni care I-au urmat exemplul*?” „- *Ce învăţături puteţi formula din această lecţie?*” - Se solicită elevilor să rezolve sarcina de lucru, printr-o nouă metodă „Cubul”. Profesorul va explica elevilor în ce constă această metodă. Se împarte clasa în 6 grupe de elevi, se alege liderul fiecărei grupe. Acesta va extrage un bileţel din cele 6 pentru grupa sa. Numărul de pe bileţel reprezintă numărul sarcinii care va trebui rezolvată de grupa respectivă. Fiecare lider va prezenta răspunsul la cerinţa primită iar cu ajutorul profesorului se va da forma finală a răspunsurilor care vor fi lipite apoi pe feţele cubului.	• Elevii răspund: „- *Mântuitorul Iisus Hristos care şi-a dat viaţa pentru toţi oamenii.*” „- *Sfinţii...”* „- *Să-i iubim pe părinţi şi pe toţi oamenii!*” „- *Să ne rugăm pentru familia noastră şi pentru toţi oamenii!*” • Elevii rezolvă cerinţele, liderii raportează rezolvarea, iar forma finală a răspunsurilor va fi lipită pe cub.	• Conversaţia • Problematizarea	• Cubul	• Activitate frontală • Activitate individuală şi frontală	• Aprecieri verbale • Aprecieri verbale
7.	**Aprecierea activităţii elevilor**		2'	• Se fac aprecieri generale şi individuale privind implicarea elevilor în desfăşurarea lecţiei. • Se notează elevii care au participat la lecţie.	• Elevii ascultă cu atenţie aprecierile profesorului.		• Catalogul clasei		
8.	**Precizarea şi explicarea temei pentru acasă**		2'	• Se anunţă, se explică şi se notează tema pe tablă: *„Alcătuiţi o rugăciune pentru toţi oamenii.’’* • Se anunţă programul pentru ora viitoare de Religie – se va merge la biserică.	• Elevii ascultă cu atenţie şi notează tema în caiete.	• Explicaţia	• Caietul elevului	• Activitate individuală	

9.	**Încheierea activităţii**		2'	• Rugăciunea „*Tatăl nostru*” • Salutul: „*Hristos a înviat!*”	• Rugăciunea „*Tatăl nostru*” • Salutul: „*Hristos a înviat!*”		• icoana din clasă	• Activitate frontală	

Oglinda tablei şi a caietului elevilor

Familia **Biserica**

„*Biserica cea mică* Se întemeiază la biserică lăcaş de cult
marea familie creştină

sau biserica de acasă” prin Sfânta Taină a Nunţii şi se
(comunitate creştină)

(Sf. Ioan Gură de Aur) menţine unită în cadrul acesteia.

Termeni noi:

- „*cult*” = totalitatea slujbelor Bisericii
- „*moral*” = cinstit, bun, corect, drept
- „*ofrandă*” = dar adus la biserică
- „*evlavie*” = respect profund faţă de Dumnezeu şi tot ceea ce este sfânt

„*Dragostea este bucuria de a face altora bucurii*.” (Sfântul Ioan Gură de Aur)

FIŞĂ DE LUCRU „ CREŞTINUL ACASĂ ŞI ÎN BISERICĂ”

CREŞTINUL **ACASĂ**	CREŞTINUL **ÎN BISERICĂ**
1. Definiţi cuvântul „ creştin”.	1. Definiţi noţiunea „biserică”.
2. Datoriile părinţilor faţă de copii.	2. Modalităţile de manifestare ale creştinului în biserică.
3. Datoriile copiilor faţă de părinţi.	3. Rolul bisericii în viaţa creştinului.

Anexă

Părinţi

Un tată şi o mamă erau foarte ocupaţi cu serviciul lor. Înaintea zilei de naştere a copilului, au trecut în mare grabă printr-un magazin de jucării şi i-au spus vânzătoarei:

- Am vrea ceva pentru un copil micuţ care să-i poată ţine de urât, să-l înveţe numai lucruri bune...

- Îmi pare rău, zâmbi vânzătoarea, nu avem părinţi de vânzare!

(Daniel Ciobanu, *Să educăm prin pilde şi povestiri*)

Cubul

1. Descrie:

Ce este Biserica?

2. Compară:
   Ce datorii au parintii fata de copii si copii fata de parinti?

3. Asociază:
   Cine este modelul de iubire pe care trebuie sa – l urmam?

4. Analizează:
   Cine este modelul de iubire pe care trebuie sa-l urmam?

5. Aplică:
   Daţi exemple de modalităţi prin care voi puteţi vorbi despre Hristos în şcoală şi în societate.

6. Argumentează:
   De ce credeţi că e atât de important să vorbim?

Proiect de lecție

Prof.înv. primar: Lică Tanța

Şcoala Gimnazială Călmățuiu de Sus

Data: 12 iunie 2017
Clasa: a- II-a,

Aria curriculară: **Arte şi tehnologii**

Obiectul: **Arte vizuale şi abilităţi practice**

Unitatea tematică: Muzica si natura

Subiectul: **Trifoiul norocos şi Buburuza**

Tipul lecţiei: formare de priceperi si deprinderi

Scopul lecţiei: - Realizarea de creaţii estetice folosind materiale si tehnici de lucru elementare

- Dezvoltarea simţului estetic şi critic.

Competenţe specifice:

Arte vizuale şi abilităţi practice
C1-formularea de răspunsuri la întrebări simple;

C2-utilizarea corectă a instrumentelor şi materialelor de lucru;

C3-utilizarea unor tehnici simple de lucru: colorare,lipire, decupare după contur;
Activităţi integrate*:*
Comunicare în limba română

3.1 Citirea unor cuvinte şi propoziţii, scrise cu litere de tipar sau de mână;

3.2 Scrierea unor cuvinte şi propoziţii scurte, cu literele învăţate.

Matematică şi explorarea mediului

1.4 Efectuarea de adunări şi scăderi, mental şi în scris, în concentrul 0-100, recurgând, uneori, la numărare;

1.5 Compunerea și rezolvarea de probleme cu o operație;

Muzică şi mişcare

2.1 Cântarea individuală sau în grup.

Dezvoltare personală

2.1 Asocierea emoţiilor de bază cu elemente simple de limbaj nonverbal şi paraverbal.

Obiective operaţionale:

O.1 Să dezlege ghicitori;

O.2 Să identifice cuvintele potrivite pentru completarea și scrierea propozițiilor;

O.3 Să rezolve probleme adecvate nivelului lor de pregătire;

O.4 Să citească în ritm propriu texte la prima vedere;

O.5 Să decupeze după șablon;

O.6 Să lipească componentele colajului pentru finalizarea produsului;

O.7 Să dispună echilibrat elementele din colaj;

O.8 Să interpreteze în grup diferite cântece.

Strategii didactice:

- **Procedurale:**

a) de comunicare orală:
- expozitive : observaţia, explicaţia;
- conversative : conversaţia,

b) de acţiune reală :
- demonstrația
- exerciţiul

c) de actiune simulativa :
- jocul didactic, concursul ;
- munca independentă;
- munca în echipă;

- **Materiale**:
  - informativ demonstrative: imagini, planşe, PC, ppt,
  - de exersare şi informare : fișe cu sarcini de lucru, plicuri, creioane colorate, foarfece,lipici.
- **Temporale:** 45 minute
- **Umane:** 14 elevi
- **Spaţiale:** sala de clasă
- **Forme de organizare:**
  - individuală
  - frontală
  - pe grupe
- **Forme de evaluare:** activ – participativă, continuă

Bibliografice :

1Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, Curriculum pentru clasa I, Bucureşti, 2013;
2„Programa pentru disciplinele Comunicare în limba romană, Matematică şi explorarea mediului, Arte vizuale şi lucru manual, aprobată prin ordinul ministrului Nr. 3418/19.03.2013;

3. Suport de curs – Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învăţare pentru frmarea competenţelor cheie la şcolarii mici. Program de formare de tip „blended learning” pentru cadrele didactice din învăţământul primar, 2012.
4. **www.didactic.ro**

- MESAJ DE LA UN CIREŞ

- Anunțarea temei și a obiectivelor;

- Scriu titlul pe tablă;

- Copăceii pentru cireşe, - arăt cirşele;
- Tragem la sorți ordinea de răspuns a grupelor;
- **Ghicitori**
- Careu *„FLORAR’’;*
- fișa, carioca;

Fișa CLR - Ordonează cuvintele pentrut a obține o propoziție:

-flori, foaie pentru lipit, lipici, fișe pentru scris, pix;

- **MEM Probleme**

- Fișe, enunțuri ;
- **Ppt. Buburuza;**
  PC, PPT, videoproiector, ecran;

- **Colorare-Decupare-Buburuza**
  Fişe de colorat, foarfece, lipici, carioca neagră;

-Lipire – COLAJ

Semicarton A4 verde, pentru frunză, buburuze.

-Diplome – se scrie locul obținut

CENARIUL DIDACTIC

Secvenţele lecţiei	Ob. op.	Conţinut instructiv-educativ	Strategia didactică			Evaluare
			Metode și procedee	Mijloace didactice	Forme de organizare	
EVOCAREA *5 min.*						
Momentorganizatoric *1 min.*		➢ cer elevilor să se aşeze la mese în formula dinainte cunoscută, pe grupe de câte patru-cinci elevi*;* ➢ toți elevii poartă ecusoane, specifice fiecărei grupe: Albinuțele, Fluturașii, Iepurașii, (Anexa 1); ➢ îndrum acomodarea elevilor cu atmosfera; ➢ cer elevilor să-și pregătească rechizitele și materialele pentru lucru; ➢ solicit elevilor să fie atenți la ceea ce urmează să lucrăm;	conversaţia		activitate frontală	
Captarea atenţiei *2 min.*		Dragi copii, vă voi spune o poveste scurtă, scurtă, care începe altfel decât ştiţi voi; se zice că în satul nostru este o clasă de elevi cu fetiţe şi băieţei tare drăguți, veseli, jucăuși, poznași ca orice copii, dar buni de tot la învăţătură -Cine or fi acei copii, din ce şcoală şi ce clasă? -Ei, şi s-a dus vestea despre aceşti copii	conversaţia explicaţia		activitate frontală	

		peste tot, până a ajuns şi la urechile colegilor mei. Aceasta a fost povestioara mea; pentru ca noi, clasa I, să convingem că suntem cei mai buni elevi, vă rog să dovediţi acest lucru prin răspunsurile din timpul acestei ore. -Astazi vom avea o activitate puțin diferită, deoarece vom încerca să demonstrăm ce ştim şi ce putem,în faţa mai multor doamne învăţătoare. ➢ citesc "Mesajul unui cireş"(Anexa 2).				
Anunţarea temei şi enunţarea obiectivelor *2 min.*		➢ anunț tema lecției ce urmează a fi parcursă: *"Trifoiul norocos şi Buburuza – colorare,decupare,lipire"* şi scriu titlul pe tablă; ➢ anunț elevii că lecția se va desfășura sub forma unui concurs între grupe, pentru *a reuşi să încărcam cireşii cu minunatele lor fructe;* concursul va fi câştigat de echipa care va rezolva sarcinile de lucru şi la sfârşitul orei va strînge cele mai multe,, *perechi de cireşe "*(Anexa 3). Cireşele vor fi lipite pe un *copăcel* al echipei.(Anexa 4). ➢ expun obiectivele de urmărit specifice elevilor; le voi spune că până la finalul concursului ei trebuie să demonstreze atât mie cât şi oaspeţilor noştrii dragi,că ştiu să scrie şi să citeasca corect, să socotească, să lucreze individual şi în echipă, în funcție de cerințe.	conversaţia explicaţia		activitate frontală	
REALIZAREA SENSULUI 35 min						
Prezentarea situațiilor de învățare 2 min		➢ pun întrebări elevilor în vederea pregătirii teoretice privind rezolvarea corectă a sarcinilor ce urmează în lecție*:* ➢ *- În ce lună ne aflăm?* ➢ *- A câta lună din an,este luna mai?* ➢ Veți avea mai multe sarcini de lucru. Vă amintesc că: ➢ *toți elevii participă la rezolvarea sarcinilor, colaborând în cadrul grupelor ;* ➢ *toate fișele sunt grupate pe un suport în fața clasei;* ➢ *Se trage la sorți ordinea în care echipele răspund la sarcinile orale;* ➢ *Răspunsurile orale se dau numai după consultarea colegilor de echipă;* ➢ *echipa care a rezolvat corect sarcina primește* ***o perche de cireşe;***	explicaţia Exerciţiul conversatia explicaţia exerciţiul		activitate frontală	observare sistematică
Dirijarea învățării şi obținerea performanței	O_1	➢ urmăresc şi coordonez activitatea elevilor şi dau explicații suplimentare atunci când este necesar; ➢ Prima cerinta: Citesc câteva GHICITORI; elevii intuiesc răspunsul;(Anexa5)	conversatia explicaţia	Anexa5-ghicitori,	activitate pe echipe	observare sistematică

35 min	O_2 O_2 O_3 O_4 O_5 O_6 O_7 O_8	➢ ascult răspunsurile date de câte un elev din fiecare grupă și le cer să completeze sau să corecteze; ➢ pentru fiecare răspuns corect, fiecare grupă primește câte o pereche de cireșe; ➢ <u>Cerinta a II-a:</u> Printre ghicitorile pe care le-ați dezlegat, este un cuvânt care denumește luna *mai* în termeni populari. Care este acela? ➢ *Observă tabloul și află de câte ori este notat cuvântul* FLORAR. (Anexa 6); ➢ <u>Cerinta a III-a</u>: Fiecare echipă primește *fișe de lucru* și *cuvinte-floricele* cu sarcini de aceeași dificultate, diferite de la o grupă la alta; copiii aranjează cuvintele în ordinea corectă și scriu propozițiile obținute; (Anexele 7, 8); ➢ <u>Cerinta a IV-a:</u> *PROBLEME* (Anexa 9); ➢ Fiecare echipă rezolvă o problemă de adunare, și o problemă de scădere. ➢ Pentru rezolvarea problemelor fiecare echipă primește cerințele și datele problemelor. ➢ <u>Cerinta a V-a:</u> Prezint PPT „Legenda buburuzei”, după Eugen Jianu(Anexa 10);. ➢ Elevii urmăresc prezentarea , apoi răspund la câte o întrebare despre buburuză, conform cerințelor din PPT. ➢ <u>Cerința a VI-a**:**</u> Confecționare Buburuza. Elevii decupează și lipesc aripile, desenează ochii și bulinele negre (Anexa 11);. ➢ <u>Cerinta a VII- a:</u> Colaj . Fiecare grupă primește câte o coală de semicarton A4 din care decupează o frunză, apoi aranjează și lipesc buburuzele realizate astăzi. ➢ Se afișează și se apreciază colajele, apoi se numără cireșele fiecărei echipe. ➢ Cum se numește lucrarea noastră? ➢ Când apar buburuzele? ➢ În vreme ce elevii ascultă un cântec, completez Diplome pentru fiecare echipă (Anexa 12)	demonstrația exercițiul	Anexa 6-careu, carioca; Anexele 7, 8-flori-cuvinte, foaie pt lipit, fișe pt scris; Anexa 9-fișe și pix; Anexa 10-ppt Anexa 11-foarfece, lipici, Carton A4, Anexa 12-Diplome	activitate frontală	evaluare reciprocă autoevaluare observare sistematică evaluare reciprocă autoevaluare
Asigurarea feed-back-ului	O_4 O_5	➢ după rezolvarea fiecărei fișe cer prezentarea modului de rezolvare a exercițiilor cuprinse în fișele fiecărei grupe; elevii numiți/delegați de echipă prezintă modul de rezolvare a exercițiilor; ➢ ceilalți elevi își însușesc modul de rezolvare și, la cererea învățătorului, completează, corectează ori dau alte exemple; ➢ discut cu elevii despre dificultățile înlâlnite în exerciții și le cer alte variante de rezolvare; ➢ în cazul în care apar nelămuriri, cer intervenția colegilor de echipă *sau a*			activitate pe echipe	observarea sistematică autoevaluare

		unor elevi din altă echipă, caz în care punctul echipei va reveni celor care au răspuns corect și complet;				
Aprecierea performanței *3 min.*	O4 O5	➢ Ce credeti copii, CIREŞII sunt acum fericiţii că s-au încărcat cu fructele lor ? ➢ Oare au fost mulţumiţi de felul cum aţi activat la lecţia de astazi?Vouă vă plac cireşele?V-ați pus vreodată la urechi cercei din,, cireşe-perechi'' ➢ Fiecare echipă primește o diplomă prin care i se recunoaște locul obținut în concurs.	conversația explicaţia		activitate frontală	observarea sistematică autoevaluare
REFLECTIA *5 min.*						
Retenția și transferul *2 min* Tema pentru acasă		➢ chestionez elevii asupra principalelor probleme atinse în lecție; ➢ expun foarte pe scurt problematica abordată; ➢ indic tema pentru acasă- realizarea unui obiect (buburuză, floare) care să îmbogățească lucrarea comună realizată în clasă;	conversația explicaţia		activitate frontală	observarea sistematică autoevaluare
Aprecieri finale *3 min.*		➢ fac aprecieri asupra activității pe grupe și individuale cu exemplificări pozitive; ➢ activitatea se încheie cu 1-2 cântece.	conversația explicaţia		activitate frontală	

Proiect didactic

„Verbul, regele comunicării!”

Profesor: Dincă Sonia,

Şcoala Gimnazială „Grigore Dimitrie Ghica”,

Peretu, Teleorman

Aria curriculară: Limbă şi Comunicare

Obiectul: Limba şi literatura română. Gramatică aplicată- opţional

Data: 13.11.2015

Clasa: a VII-a A

Profesor: Dincă Sonia

Titlul lecţiei: *Verbul*

Tipul lecţiei: Lecţie de consolidare şi sistematizare - concurs

Motivaţia: Elevii au posibilitatea să-şi verifice şi să-şi consolideze cunoştinţele despre verb printr-o metodă alternativă, **concursul**. Jocul didactic este una dintre cele mai eficiente metode de învăţământ, un adevărat instrument educativ, o bază a metodelor de instruire şi de educaţie, o formă de învăţarea preferată de elevi care poate căpăta aplicabilitate pedagogică şi un conţinut instructiv bine determinat, chiar dacă cel care se joacă nu are această intenţie sau nu este conştient de ea.

Competenţe generale:

1. Receptarea mesajului oral în diferite situaţii de comunicare - dezvoltarea capacităţii de exprimare orală;
2. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea de mesaje orale în situaţii de comunicare monologată şi dialogată;
3. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse;

Competenţe specifice:

2.1 asigurarea coerenţei ideilor exprimate într-un mesaj oral;

2.3 respectarea normelor morfo-sintactice în propoziţii şi în fraze;

2.4 adaptarea vorbirii la situaţiile speciale sau neprevăzute de dialog sau monolog;

2.5 cooperarea în interacţiunile de grup;

3.3 sesizarea corectitudinii şi a valorii expresive a categoriilor gramaticale şi lexicale învăţate, într-un text citit;

4.3 organizarea secvenţelor textuale în funcţie de o cerinţă specifică;

4.4 utilizarea corectă a flexiunii verbale în textul scris, utilizând corect semnele ortografice şi de punctuaţie.

Obiective operaţionale:

a) cognitive:

- să definească verbul;

- să prezinte categoriile gramaticale specifice acestuia;

- să identifice verbele din diferite enunţuri şi să le analizeze sintactic şi morfologic;

- să dea sinonime pentru locuţiunile verbale;

- să transforme o construcţie activă în construcţie pasivă ;

- să cunoască valorile verbului „a fi";

- să distingă valorile predicative şi nepredicative;

- să recunoască verbele impersonale.

b**) afective**

- să-si dezvolte atenţia concentrată, spiritul de observaţie;
- să înţeleagă rolul studierii noţiunilor de morfologie şi sintaxă;
- să interacţioneze în cadrul grupului;

c) psiho-motorii

- să-şi formeze deprinderi de lucru cu diverse tipuri de exerciţii.

STRATEGIA DIDACTICĂ

. Metode şi procedee: conversaţia euristică, ciorchinele, problematizarea, jocul didactic,

învăţarea prin cooperare, explicaţia.

2. Forme de organizare a activităţii: activitate frontală şi pe grupe.

3. Resurse: - capacitatea de receptare a elevilor;

- cunoştinţele lor anterioare;

- timpul de învăţare de 50 de minute;

4. Mijloace de învăţare: manualul, fişe de lucru, tabla, planşe.

5. Bibliografie:

- Alexandru Crişan, Sofia Dobra, Florentina Sâmihăian, *Limba română, Manual pentru clasa a VII-a,* Editura Humanitas Educaţional, Bucureşti, 2002;

- Grigore Brancuş, Ştefan Găitănaru, *Limba română-Modele de analiză gramaticală*, Editura Tempora, Piteşti, 1996;

- Roxana Ionescu, Mihaela Stan, *Limba Română –caiet de exerciţii, clasa a VII-a*, Editura Divertas, Braşov, 2015;

- Florin Ioniţă (coord.), Caietul inteligent Literatură. Limba română. *Comunicare*, ART Grup Editorial, Bucureşti, 2015

- Trofin, Eliza-Mara (coord.), Ardelean Luminiţa, Enescu, Ioana, Gurtavenco, Mariana, Ioani, Liviu, Sasu, Adina Elena, *Gramatică, Fişe de lucru (itemi de evaluare), Clasa a VII-a*, Piteşti, Editura Paralela 45, 2010.

SCENARIUL DIDACTIC

1. Momentul organizatoric: Se asigură un climat necesar bunei desfăşurări a lecţiei.

2.Verificarea temei şi actualizarea cunoştinţelor: Se verifică tema atât calitativ cât şi cantitativ, după care se actualizează noţiunile de bază ce privesc verbul prin întrebări ale căror răspunsuri vor fi sintetizate pe tablă într-un ciorchine realizat tablă cu diferite culori.

3. Captarea atenţiei, anunţarea subiectului lecţiei şi a obiectivelor urmărite: Profesorul comunică elevilor faptul că în această oră vor consolida cunoştinţele despre verb. Se notează titlul lecţiei şi se enumeră obiectivele urmărite într-o formă accesibilă elevilor.

4. Prezentarea sarcinilor de învăţare: Elevii sunt informaţi că în această oră îşi vor consolida cunoştinţele despre verb printr-un concurs. Li se explică regulile jocului şi fiecare probă în parte. Elevii vor fi împărţiţi în grupe.

5. Conducerea procesului de învăţare şi sistematizare, asigurarea feed-back-ului:

Proba I: Călătorie în Ţara Verbului

Prima probă constă într-un set de întrebări ce vizează aspectele teoretice privitoare la verb, ce nu au fost amintite în prima parte a lecţiei. Profesorul va adresa pe rând câte o întrebare fiecărui membru al celor două echipe. După fiecare răspuns corect elevii vor fi recompensaţi cu câte un fluturaş/floricică pe care îl/o vor alege dintr-un coş aflat în faţa clasei. (Anexa 1)

Proba a II-a: Încearcă-ţi norocul!

Echipele extrag dintr-un coşuleţ bileţele cu exerciţii. După rezolvare le discută cu profesorul. Pentru fiecare exerciţiu rezolvat corect vor avea posibilitatea să îşi aleagă un fluturaş.

(Anexa 2)

Proba a III-a: Turnirul campionilor

La această probă fiecare echipă va primi un bileţel pe care este notat un exerciţiu. După rezolvarea cerinţei, echipele vor face schimb de bilete şi vor corecta eventualele greşeli. Dacă cerinţa nu este rezolvată corect echipa va pierde un fluturaş în favoarea celeilalte echipe.(Anexa 3)

După rezolvarea tuturor cerinţelor va câştiga echipa care a adunat cele mai multe puncte.

Feed-back-ul şi evaluarea vor avea loc permanent, concretizându-se prin aprecieri verbale asupra modului în care elevii au răspuns la lecţie.

6. Asigurarea retenţiei şi a transferului: Se anunţă tema pentru acasă: *Redactează o naraţiune de zece-cincisprezece rânduri cu titlul „Verbul, regele comunicării!" în care să foloseşti verbe la toate diatezele. Subliniază câte două verbe pentru fiecare diateză şi analizează-le.*

Anexa 1

PROBA I

CĂLĂTORIE ÎN ŢARA VERBULUI

1. Defineşte verbele copulative şi aminteşte-le pe cele învăţate.
2. Ce sunt verbele auxiliare şi care sunt ele?
3. Ce arată diateza reflexivă şi care este marca ei?
4. Ce arată diateza pasivă şi cum se construiesc verbele la această diateză?
5. Defineşte locuţiunea verbală / unitatea frazeologică.
6. Ce arată diateza activă?
7. Ce funcţie sintactică îndeplineşte cuvântul care denumeşte autorul acţiunii la diateza pasivă?
8. Ce sunt verbele impersonale?
9. Ce este diateza?
10. Ce sunt verbele active pronominale.

Anexa 2

PROBA a II-a

ÎNCEARCĂ-ŢI NOROCUL!

1. Precizaţi diateza verbelor din următoarele propoziţii:

Merele sunt mâncate de către copii.

Maria culege cu plăcere fructele din livadă.

Toamna se întunecă devreme.

Poezia a fost scrisă de Mihai Eminescu.

Copiii se gândesc la vacanţă.

2. Alcătuiţi enunţuri în care verbul *a fi* să fie predicativ, copulativ şi auxiliar.

3. Scrie sinonimul pentru fiecare locuţiune verbală:

a-şi face planul=

a-şi lua tălpăşiţa=

a băga de seamă=

a-i părea rău=

a bate la cap=

4. Alcătuieşte enunţuri în care verbul *a avea* să aibă pe rând valoare predicativă şi auxiliară.

5. Identificaţi complementele de agent din următoarele enunţuri şi precizaţi partea de vorbire prin care se exprimă:

Sora mea s-a bosumflat, fiindcă a fost certată de mama.

Cățelul acesta este hrănit de ea.

Premiul întâi a fost obținut de cei doi.

Pacientul a fost operat de un bun specialist.

Copilul este lăudat de ai săi.

6. Precizaţi caracterul personal sau impersonal al verbelor de mai jos:

El pare bolnav.

Se pare că o să ningă.

Era să alunec.

Azi ajung devreme acasă.

Plouă cu găleata de două zile.

Anexa 3

PROBA a III-a

TURNIRUL CAMPIONILOR

1. Transformă următoarele construcţii active în construcţii pasive:

Vecinul meu Ion repară gardul.

Luchian a pictat aceste tablouri.

Soarele puternic ar usca iarba.

În timpul nopţii, luna lumina pământul.

Procurorul să audieze inculpatul.

2. Indicaţi modul şi funcţia sintactică a verbelor subliniate:

Nu neg posibilitatea de a greşi.

Plăcerea mea este de a citi.

El aude tunând.

Ştiu rezolva acest exerciţiu.

A plecat fără a o anunţa.

3. Analizaţi morfo-sintactic verbele subliniate din textul:

Ieri, în timp ce mergeam la şcoală, s-a produs un accident. Un pieton a fost lovit de un biciclist şi, deşi era vinovat şi ar fi trebuit să tacă, biciclistul a făcut multă gălăgie. El l-a ameninţat pe pieton că dacă o să facă reclamaţie, o s-o păţească.

Lesson plan

Profesor: Stanciu Valentina

Scoala Gimnaziala „Zaharia Stancu„

Localitatea Rosiori de Vede, Judetul Teleorman

Textbook: English Agenda

Stage of Course: Unit 3, Lesson 3 ***School Rules***

Class: V th

No. of students: 24

TIME: 50 minutes

AIMS OF LESSON:

- Asking and talking about school rules
- Introduce must-obligation
- Asking questions to friends in order to find out their opinion on school rules

AIDS/MATERIALS:

- textbook
- notebooks
- handouts
- blackboard

VOCABULARY:

- grey, trousers, jumper, cardigan, shirt, tie, skirt, raise, walk, corridors, eat, wear, jeans, trainers, chew, fight, school fence, playgrounds, break.

✓ **Aims**

At the end of the lesson SS can:

✓ *practise in reading skills (reading to confirm expectations, reading for specific information, reading for general understanding)*;
✓ *identify differences and talk about them;*
✓ *practise in speaking for fluency;*
✓ *describe pictures and write sentences about them;*
✓ *use combinations of different functions and structures;*

to make Ss able to know school rules

Aims for the teacher:

✓ *to make sure the pupils have any necessary background knowledge or experience;*
✓ *to give SS practice in understanding written sentences;*
✓ *to give SS the opportunity to use language in private, face-to face interaction;*
✓ *to arouse the pupils' interest and curiosity;*
✓ *to develop students' ability to communicate freely and spontaneously in the activity.*

Procedure

Nº	**STAGES**	**ACTIVITIES**	**AIMS**	**PROCEDURE TIME INTERACTION**	**TIME**
1.	**Warm up**	***Activity 1*** *"Ready for English"*	***Aims:*** -To warm SS up;	Chatting in English at the beginning of the lesson, T creates an 'English language' atmosphere, establishing contact between her and SS, and helps SS to feel relax.	1' T - SS
2.	**Checking the previous knowledge**	***Activity 2*** *"Eliciting"*	***Aim:*** -To correct important errors as they occur;	*Checking homework* T checks SS' homework encouraging SS focussing on what they had right. Ss read their homework T indicates where the error is, but lets the SS correct themselves.	6' T - SS

4.	**Practice**	***Activity 4*** *While- speaking /writing* ***Activity 5*** *Post- reading*	***Aims:*** - To give SS practice in understanding listening and in written sentences; - To give SS the opportunity to use language in private, face-to face interaction; - To encourage SS to give personal responses by doing practice which naturally leads to unpredictable, creative language.	*Teacher writes on blackboard about* ***must- expressing obligation.*** ***Pair work*** T asks Ss to complete the table from the page 36, exercise 2a, with their school rules. T divides class in pairs so that all the SS are involved in the activity. Thus why SS feel more secure and are more willing to speak. SS use information from the previous exercise as a basis for further language practice. T should check comprehension and also help SS have conversations by focussing their attention on the main points. Also Ss must to resolve exercise 2b from the same page, where they have to talk about rules from their school and Mike's school. Are they same or different?	5' T- SS 15' T- SS S-S
5.	**Production**	***Activity 6*** *Reinforcement*	***Aims:*** - To develop SS ability to communicate freely; - To give SS a chance to use combinations of different functions and structures;	*Freer writing practice* T divides the class into pairs to work together. T gives clear instruction about what to do and defined tasks which do not go on too long. Also, if remain time, they will look on the table, from page 36, where Ss can develop their pronunciation.	6' T-S S- S
6.	**Assigning home work**	***Activity 7*** *Assigning homework*	- To maintain SS' language skills ability.	Ss are asked to do at home exercise 3 and 5 from page 36. T explains to SS the task giving them a model. T gives marks for SS' participation.	2' T - SS

Proiect didactic

Profesor: Dobrescu Veronica

școala Gimnazială „Gala Galaction„ Dideşti

Clasa: a VII-a
Disciplina : Limba şi literatura română
Tema : Paşa Hassan, George Coşbuc, Caracterizarea personajelor
Tipul lecţiei: Formare de priceperi şi deprinderi intelectuale
Durata: 50 de minute

Competenţe generale:

1. Receptarea mesajului oral în diferite situaţii de comunicare

2. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea de mesaje orale în situaţii de comunicare monologată şi dialogată

3. Receptarea mesajului scris, din texte literare şi nonliterare, în scopuri diverse

4. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse

Competenţe specifice:

1.1 înţelegerea semnificaţiei generale a unui mesaj oral

2.1 înlănţuirea clară şi corectă a ideilor într-un monolog (narativ, descriptiv, informativ)

2.3 utilizarea categoriilor gramaticale învăţate, în diverse tipuri de propoziţii

2.5 participarea la diferite situaţii de comunicare, manifestând o atitudine favorabilă progresiei comunicării

3.1 diferenţierea elementelor de ansamblu de cele de detaliu în cadrul textului citit

4.1 redactarea textelor cu destinaţii diverse

4.2 utilizarea unui lexic diversificat, recurgând la categoriile semantice studiate şi la mijloacele de îmbogăţire a vocabularului, pentru exprimarea nuanţată
4.3 înlănţuirea corectă a frazelor în textul redactat, utilizând corect semnele ortografice şi de punctuaţie

***Competenţe derivate (Obiective operaţionale)*:**

La sfârşitul lecţiei elevii vor fi capabili:

a) Cognitive:

C1 - să încadreze corect personajele în contextul operei;

C2 - să identifice diferite trăsături ale personajelor folosind informațiile din text;

C3- să identifice modalitățile de caracterizare a pesonajelor în contextul operei;

C4- să identifice procedee artistice și figuri de stil diverse care ajută la conturarea personajelor;

C5- să folosească experiența proprie în situația de învățare, transpunând noile informații în contexte diverse;

C6- să aplice experiențele personale pentru a înțelege și a descrie personajele..

b) Psihomotorii:

- să utilizeze corect mijloacele auxiliare;

- să ortografieze corect cuvintele.

- să respecte ceriințele formulate, adaptându-se modului de lucru recomandat

c) Afective:
- să manifeste spirit de inițiativă şi cooperare în cadrul grupului
- să evalueze şi să se autoevalueze corect;
- să participe activ la activitățile desfăşurate ;

STRATEGIA DIDACTICĂ

a) Metode şi procedee: *conversaţia euristică, brainstorming, observaţia, descoperirea, fişa de caracterizare a personajelor, blazonul personajului.*

b) Mijloace de învăţământ: *manualul, fişe de lucru, planşe, tabla,*

c) Forme de organizare a activităţii: *activitate în grup, frontală şi individuală*

d) Forme de evaluare –*observarea sistematică a elevilor, autoevaluarea, notarea*

Resurse şi managementul timpului:

- *spaţiu de lucru: sala de clasă*
- *capacităţi normale de învăţare ale elevilor*
- *cunoştinţele lor anterioare;*
- *timpul de învăţare: 50 minute.*

BIBLIOGRAFIE

1. *Programe şcolare pentru clasele V-VIII. Aria curriculară: Limbă şi comunicare;*
2. *Limba şi literatura română*, Manual pentru clasa a VII-a, Alexandru Crişan, Sofia Dobra, Florentina Sâmihăian, Humanitas Educaţional, Bucureşti, 2011;
3. *Limba şi literatura română standard*, clasa a VII-a, Anca Davidoiu-Roman, Mihaela Doboş, Luminița Paraipan, Dumitrița Stoica, Editura Paralela 45, Piteşti, 2013
4. *Limba şi literatura română în gimnaziu – structuri didactice deschise*, Alina Pamfil, Editura Paralela 45, Piteşti, 2008;
5. *Metodica predării limbii și literaturii române*, Marilena Pavelescu, Editura Corint, Bucureşti, 2010

SCENARIU DIDACTIC

OB. / OP.	**ETAPELE LECŢIEI**	**CONŢINUTUL ÎNVĂŢĂRII**		**TIMP**	**METODE/ FORME DE ORGANIZARE / I**	**RESURSE / II**	**EVALUARE**
		ACTIVITATEA PROFESORULUI	**ACTIVITATEA ELEVILOR**				
1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**	
	I. Momentul organizatoric	Se crează condiţiile optime pentru desfăşurarea lecţiei pregătirea materialului didactic necesar,stabilirea liniştii, notarea absenţelor.	- se pregătesc pentru începerea orei de limba română	1’	-frontal	-rechizitele, materialele pentru lecţie	
	II.Verificarea temei	Profesorul verifică tema din punct de vedere calitativ și cantitativ. Elevii au avut de realizat o povestire a textului marcând momentele subiectului.	Elevii prezintă caietele de teme, citesc compunerile, prin sondaj. Elevii ascultă cu interes	2`	frontal	Caietele elevilor manual	Aprecieri verbale

C4	**III. Actualizarea cunoștințelor Captarea atentiei**	Se va recita poezia. Profesorul inițiază o discuție prin care se vor actualiza câteva noțiuni asimilate în orele anterioare. Se va fixa contextul istoric al faptelor prezentate. Elevii vor fi organizați în patru grupe și vor primi planșe A3 pe care vor nota toate ideile care le trec prin cap legat de fiecare dintre personajele textului, timp de 2 minute. Planșele vor fi expuse pe panoul clasei și vor fi valorificate ulterior ca material intuitiv.	Elevii recită expresiv poezia, răspund la întrebările profesorului și se concentrează asupra obiectivelor vizate. Sunt creativi și completeayă, conform indicaţiilor, fişele de lucru.	5`	conversaţia, explicația brainstorming munca în echipă	Fișe de lucru marker	Aprecieri verbale Observare sistematică
	IV. Anunţarea titlului lecţiei şi a obiectivelor	Profesorul anunță titlul: *Caracterizarea lui Mihai Viteazul în antiteză cu Pașa Hassan*, îl scrie pe tablă, împarte tabla în două părți și prezintă, pe scurt, obiectivele lecției, orientând, astfel, efortul de învățare al elevilor: în lecția de astăzi vom identifica trăsăturile peronajelor și modul de caracterizare, precum și procedeele de construcție a acestora.	Notează titlul lecției în caiete. Urmărind să aibă o structură în paralel a informațiilor, ca și pe tablă.	2’	frontal individual explicația	Tabla Caietele elevilor	Aprecieri verbale
C1 C2 C4 C3 C2 C4	**V. Dirijarea învățării** **IV. Obținerea performanței**	Profesorul distribuie elevilor fișe de lucru (**Anexa 1**) cu cerințe organizate conform metodei cadranelor. Toate grupele vor primi aceeași fișă de lucru. Se vor confrunta rezultatele și se va constata că, în majoritate, elevii au avut răspunsuri asemănătoare. Se reiau planșele A3 din etapa de captare a atenției și se încearcă asocierea informațiilor inițiale cu cele nou identificate. Prin conversație se va concluziona că Mihai Viteazul este mânat în luptă de un profund sentiment patriotic, pe când Pașa Hassan, este doar un cotropitor, dornic de mărire și avere. Pornind de la concluzia anterioară, se stabilește perspectiva generală asupra personajelor. Elevii se reorganizează în două grupuri, vor primi fișele de caracterizare a personajului (**Anexa 2)** pe care le vor completa în cadrul grupei, pe baza textului suport și a selecțiilor de pe fișă. Se confruntă concluziile de pe fișele de lucru cu ceea ce au intuit inițial, în momentul de braistorming, și se fac aprecieri	Elevii se mobilizează, își aleg un lider de grup, citesc cu atenție cerințele și colaborează în cadrul grupului pentru rezolvarea acestora. Elevii răspund la întrebările profesorului și participă cu idei proprii la conversație. Elevii cooperează pentru rezolvarea cerințelor, valorifică manualul și informațiile de pe fișe.	5’ 20`	Frontal Pe grupe conversația Observația Frontal individual pe grupe	fișe de lucru planșe didactice fișe de caracterizare a personajului tabla	Aprecieri verbale Observare sistematică Aprecieri verbale

		asupra acurateții cu care elevii au anticipat trăsăturile personajelor.				caietele elevilor	
C3 C4 C6 C 5	**V. Asigurarea feedback-ului**	Elevii sunt solicitați să prezinte, alternativ, trăsăturile identificate în citatele date. Profesorul completează treptat schița de la tablă, recomandându-le elevilor să ia notițe. Pentru a asigura transferul noilor informații, profesorul propune realizarea unui blazon al personajului. (**Anexa 3)** Explică elevilor metoda prezentându-le diverse tipuri de blazon, astfel încât elevii să înțeleagă simbolistica lor, face recomandări asupra modului de lucru. La final, grupele îşi vor analiza reciproc produsele şi le vor nota, făcându-se apel la onestitate şi fair play. Se va realiza permanent, pe tot parcursul lecției prin aprecieri verbale. Profesorul va concluziona, într-o scurtă prelegere, punctând momentele cheie în atingerea obiectivelor. Vor fi notați elevii care s-au remarcat, ceilalți fiind încurajați.	Elevii prezintă rezultatele conform recomandărilor profesorului. Notează informațiile în caiete. Elevii primesc fişele de lucru, le analizează, cooperează eficient pentru ca rezultatul să fie cât mai expresiv. Elevii vor aprecia produsul colegilor. Elevii sunt receptivi la remarcile și aprecierile profesorului.	5` 5’	Conversația Explicația Demonstrația Blazonul personajului Lucru pe grupe Observația prelegerea	Panoul clasei Fişele de lucru Caietele elevilor Planșe didactice	Apreciere verbală Observare Aprecieri verbale
C5 C6	**VI. Asigurarea retenției și a transferului**	*Profesorul anunță tema pentru acasă: redactați o compunere de caracterizare a celor două personaje în antiteză, valorificând informațiile descoperite în lecția de astăzi.*	-Elevii notează tema și sunt atenți la recomandările profesorului.	5’	Conversația	Manual Caietele elevilor	

Mihai Viteazul

Locul ocupat în operă :

După semnificaţia morală :

Trăsătura	**Citatul**	**Procedee artistice** **/ Figuri de stil**	**Modalităţi de caracterizare**
	„Pe vodă-l zăreşte călare trecând / Prin şiruri cu fulgeru-n mână”		

	“ Ca volbura toamnei se-nvârte el roată / Şi intră-n urdie ca lupu-ntre oi, / Şi-o frânge degrabă şi-o bate-napoi / Şi-o vântură toată”		
	„Dar iată-l! E Vodă, ghiaurul Mihai; / aleargă năvală nebună / Împrăştie singur pe câţi îi adună / cutreieră câmpul tăind de pe cal / El vine spre paşă, e groază şi vai / că vine furtună „		
	„Stai, paşă, o vorbă de-aproape să-ţi spun / Că nu te-am găsit nicăierea» *«Stăi, paşă! Să piară azi unul din noi»*		
	„ Dar paşa-şi pierduse şi capul şi firea! / Cu frâul pe coamă el fuge nebun / că-n gheară de fiară şi-n gură de tun / mai dulce-i pieirea”		
	„ Sălbaticul vodă e-n zale şi fier / Şi zalele-i zuruie crunte. / Gigantică poart-o cupolă pe frunte. Şi vorba-i e tunet, răsufletul ger, / Iar barda din stânga-i ajunge la cer, Şi vodă-i un munte”		

Personajul Mihai Viteazul simbolizează .....

Eroul se aseamănă cu personajele de basm, reprezentând .....

Paşa Hassan

Locul ocupat în operă :

După semnificaţia morală :

Trăsătura	**Citatul**	**Procedee artistice / Figuri de stil**	**Modalităţi de caracterizare**
	„ Hassan de sub poala pădurii acum / Lui Mihnea-i trimite-o poruncă”		
	„Hassan de mirare e negru pământ / nu ştie de-i vis ori aievei / el vede cum zboară flăcăii Sucevei / el vede ghiaurul că-i suflet de vânt / şi-n faţă puterile turcilor sunt / tăriile plevei „		
	„ Dar paşa mai tare zoreşte / cu scările-n coapse fugaru-şi loveşte / şi gâtul i-l bate cu pumnii-amândoi / cu ochii de sânge, cu barba vâlvoi / el zboară şoimeşte”		
	”Turbanul îi cade şi-l lasă căzut; *Îşi rupe cu mâna vestmântul”,*		

	„spahii din corturi se-ndeasă grăbit / să-i deie scăpare”		
	„și-n ceasul acela Hassan a jurat / să zacă de spaimă o lună”,		

Personajul Pașa Hassan simbolizează…….

Eroul se aseamănă cu personajele de basm, reprezentând.....

Blazonul personajului

PAȘA HASSAN

Completează blazonul următor gândindu-te la Pașa Hassan, așa cum l-ai cunoscut din opera literara ”Pașa Hassan” de George Coșbuc. Respectă sugestiile!

1. Care este atitudinea autorului față de personaj?

2. Dacă Hassan ar fi un animal sau pasăre, ce ar fi?

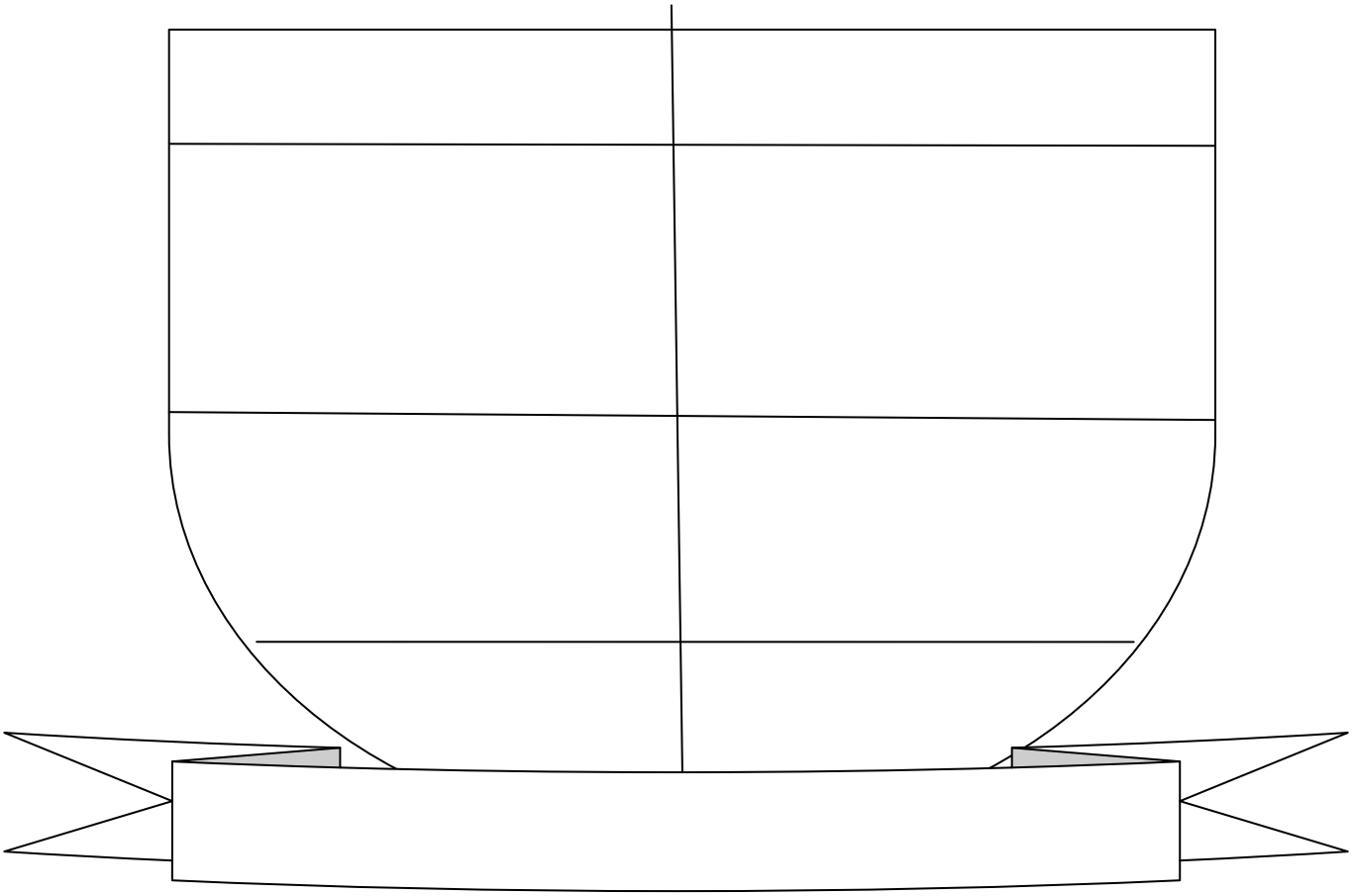
3. Dacă Hassan ar fi o plantă, ce ar fi?

4. Realizează un desen, o schiță care să-l reprezinte. (Poate fi doar un obiect sau un simbol)

5. Care este cea mai importantă trăsătură a personajului?

6. Dacă ai fi autorul personajului, ți-ai dori să schimbi ceva la el?

7. Scrie sentimentul tău față de personaj.

Blazonul personajului

MIHAI VITEAZUL

Completează blazonul următor gândindu-te la Mihai Viteazul, așa cum l-ai cunoscut din opera literara ”Pașa Hassan” de George Coșbuc. Respectă sugestiile!

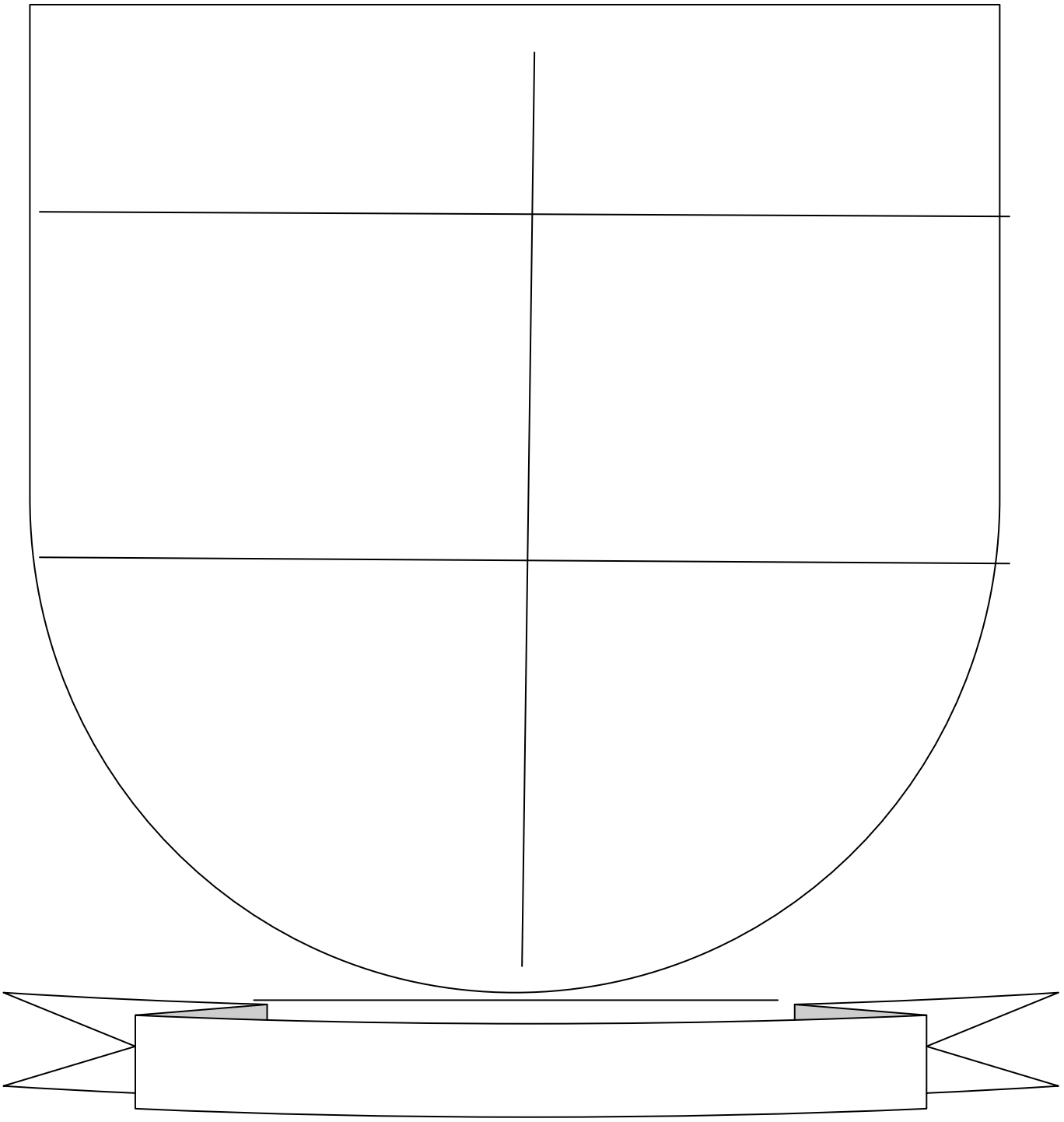
1. Dacă Mihai Viteazul ar fi un animal sau pasăre, ce ar fi?

2, Dacă Mihai Viteazul ar fi o plantă, ce ar fi?

3. Realizează un desen, o schiță care să-l reprezinte.

4. Care este cea mai importantă trăsătură a personajului?

5. Care este atitudinea autorului față de personaj?

Proiect de activitate

Educatoare: Cristea Ionela

Grădinița cu P.P. Nr. 4 Roșiorii de Vede

DATA: 18.05.2017

GRUPA: Mare

TEMA ANUALĂ: „Ce și cum vreau să fiu?”

TEMA PROIECTULUI: „Aș vrea să fiu...”

SUBTEMA SĂPTĂMÂNII: „Meserii/ Profesii”

TEMA ZILEI: „Ce știm despre meserii?”

TIPUL ACTIVITĂȚII: Verificare și consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi.

DURATA: O zi

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

COMPONENȚA AVTIVITĂȚII:

I.ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP)

Întâlnirea de dimineață,, Salutul meseriașilor”

Rutine: - ,,Ce vreau să fiu când voi fi mare?”

-Salutul, Prezența, Calendarul naturii .

Tranziții: - ,,Bat din palme clap-clap-clap!”

II.JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE (ALA)

JOC DE MASĂ: „ Labirint **”**

CONSTRUCȚII: „Cartierul meu**”**

ȘTIINȚĂ: „Ajută meseriașul să-și găsească unealta potrivită”- fișă de lucru

III.ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE(ADE)

DLC+DOS -,,Ce știm despre meserii?” (joc didactic +activitate gospodărească „Micul cofetar-fursecuri”)

IV.JOCURI ŞI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA2)

JOC CU CARACTER SPORTIV: ,,Vindecă pacientul!”

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

Verificarea și consolidarea cunoștințelor copiilor, referitoare la diverse profesii și meserii întâlnite în societate, precum și deprinderea abilităților practice și elementelor casnice.

FORMA DE ORGANIZARE: în grupuri, individual, frontal.

OBIECTIVE: La sfârșitul activității copiii vor fi capabili:

-să recunoască și să denumească meseriile pe baza unei imagini;

-să asocieze imaginea care sugerează o meserie cu imaginea uneltelor necesare în desfășurarea ei și să identifice produsele unei anumite meserii;

-să identifice pe baza unei ghicitori meseria indicată;

-să recunoască sunetele inițiale ale unor cuvinte;

-să despartă corect în silabe;

-să-şi formeze deprinderi practic-gospodăreşti şi să utilizeze un vocabular specific;

Metode și procedee: explicația, demonstrația, conversația, exercițiul, metoda ghicitorilor, metoda piramidei, problematizarea, turul galeriei, jocul, lucrul individual, recompensa.

Material didactic: calendarul naturii, CD cu cântece pentru copii, casetofon, planșe cu meserii, jetoane, creioane, imagini cu meserii, plicul cu scrisori, cutii cu sarcini, ecusoane, diplome, roata cu meserii, fișe de lucru.

BIBLIOGRAFIE:

-Curriculum pentru învățământ preșcolar, 3-6ani, MECT, 2008

-„Descoperim meseriile”, Ed. Aramis

-„Revista învățământului preșcolar nr. 3-4/2009” (2009), Editura ARL

-„Metodica activităților instructiv-educative în grădinița de copii” (2009), Editura GHEORGHE-CÂRȚU ALEXANDRU

SCENARIUL ZILEI

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ: Este o zi deosebită. Sala de grupă este pregătită și își așteaptă „Meseriașii”. Aceștia nu sunt altcineva, decât copiii de la grupa mare care s-au îmbrăcat frumos și au venit la grădiniță, curioși să vadă ce surprize le mai oferă și această zi, dar poate și emoționați știind că vor avea musafiri.

SALUTUL: Copiii vor fi aşezaţi în cerc, în picioare, iar educatoarea va da tonul salutului, „*Bună-dimineața, mici meseriași!”,* apoi fiecare copil îl salută pe cel de lângă el. Vom încerca să ne salutăm și abordând meseriile învățate „*Bună medicule”* etc.

CALENDARUL NATURII va fi completat de unul dintre copii care ne va oferi informaţii despre: ziua, luna, anotimpul, anul în care ne aflăm, aspectele vremii precum și îmbrăcămintea recomandată pentru această zi**.** Dacă există alte evenimente importante în această zi(de ex. Ziua de naștere a unui copil,etc.) se va preciza și acest lucru, fiind marcat cu o floare.

PREZENȚA: Se completează panoul cu prezența și se stabilesc absenții.

ACTIVITATEA DE GRUP: Înainte de a merge la scăunele vom realiza înviorarea de dimineață susținută printr-un recitativ ritmic, cu mișcări adecvate:

„Dacă vreau să cresc voinic

Fac gimnastică de mic:

Merg în pas alergător,

Apoi sar într-un picior,

Mă opresc, respir ușor

Întind brațele să zbor

Toată lumea e a mea

Când mă așez la podea!

Ăsta-i doar un început !

Ia priviți cât am crescut!"

NOUTATEA ZILEI: Copiii vor fi anunțați, că Profesorii de la *Școala meseriașilor* le-au trimis câteva scrisori interesante, pentru a descoperi dacă sunt pregătiți să-i înlocuiască la catedră, în școala lor atunci când vor fi mari. Scrisorile sunt aduse de cățelușul poștaș Brownie.

Trecerea la **împărtășirea cu ceilalți** se face prin intermediul versurilor:

,, Haideți să ne așezăm

Într-un cerc frumos și mare

S-ascultăm copilul care…

Azi vrea să ne povestească

Și pe noi să ne uimească."

Voi invita 2-3 copii pe scaunul povestitorului, și-i voi îndruma să poarte o discuție liberă cu tema ,,Ce meserie vrei să ai când vei fi mare?". Copiii ce vor răspunde la această întrebare, vor argumenta alegerea făcută și vor putea primi întrebări de la ceilalți colegi și de la educatoare. Se va urmări claritatea și corectitudinea răspunsurilor date. Trecerea spre cele trei centre de activitate se va face pe versurile: ,, *Noi ușor ne ridicăm/ Și la mese ne așezăm/ Și în liniște așteptăm/ Să aflăm ce învățăm."*

ACTIVITĂȚI ȘI JOCURI DIDACTICE ALESE(ALA)

Copiii se vor familiariza cu materialele și sarcinile de la centrele de lucru astfel:

La centrul CONSTRUCȚII copiii vor avea de construit din piese, noul cartier.

La centrul JOC DE MASĂ copiii trebuie să rezolve un labirint.

La centrul ȘTIINȚĂ copiii vor avea de rezolvat fișe de lucru.

Prin metoda *„Turul galeriei"* copiii vor aprecia munca colegilor de grupă. Voi aprecia și eu munca per ansamblu.

Tranziția- Copiii formează două rânduri, trenulețele veseliei și părăsesc sala de grupă pentru a merge la toaletă și a se spăla pe mâini.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE)

DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE

Copiii sunt anunțați că vor desfășura un joc numit ,,Ce știm despre meserii?" în care se vor juca cu meseriile. Jocul va fi sub forma unui concurs între două echipe, echipa pictorilor și echipa fotografilor.

Sarcina didactică – să recunoască și să denumească meseriile pe baza unei imagini, să asocieze imaginea care sugerează o meserie cu imaginea uneltelor necesare în desfășurarea ei și să identifice produsele unei anumite meserii.

Regulile jocului – Copilul numit de educatoare va răspunde întrebărilor acesteia. În cadrul acestei activități, vor fi folosite elemente surpriză, un cățeluș poștaș va aduce o cutie pentru preșcolarii grupei, trimisă de profesorii de la ,,Scoala meseriașilor". În cutie se află câteva scrisori. În scrisori sunt probele jocului, iar ele vor fi deschise pe rând, și vom încerca să rezolvăm sarcinile trasate în aceste scrisori.

Scrisorile vor fi deschise rând pe rând, făcându-se astfel trecerea, de la o probă la alta și au ca scop stimularea copiilor în rezolvarea sarcinilor propuse. Fiecare răspuns corect va fi răsplătit cu aplauze și recompense. Va câștiga echipa cu cele mai multe puncte și toți copiii vor fi răsplătiți cu diplome.

Astăzi, întrucât vom discuta despre meserii, vom cerceta, selecta meserii și unelte, ne vom juca un joc numit: ,,Ce știm despre meserii?" prin care vom verifica și consolida cunoștințele despre meserii, formând cuvinte, scriindu-le sunetul inițial, despărțindu-le în silabe apoi vom alcătui propoziții.

Plicul cu numărul 1 va conține proba ce se numește ,,Răspunde repede și bine!", probă în care copiii trebuie să răspundă, cu atenție la ghicitorile spuse de educatoare.

Plicul cu numărul 2 va conține următoarea probă:

Copiii vor trebui să precizeze uneltele potrivite pentru meseriile solicitate de educatoare- zidar, bucătar, doctor, croitor, frizer, profesor.

Plicul cu numărul 3 va conține următoarea probă:

Pe o roată, (Roata meseriilor) sunt mai multe imagini cu meserii, un copil va veni și va alege de pe roată o imagine cu o meserie, copilul va trebui să spună cuvântul(meseria), cu ce sunet începe; un alt copil desparte în silabe; altul va formula o propoziție; vom scrie litera cu care începe cuvântul și vom găsi și alte cuvinte care încep cu acest sunet.

Exemplu: Copilul a ales medic. Cuvântul începe cu sunetul M; are două silabe (me-dic); Medicul îngrijește bolnavii, scrie litera M şi dă exemplu de alt cuvânt care începe cu sunetul M.

Plicul cu numărul 4 va conține proba numită *Piramida meseriilor*.

Educatoarea explică în ce constă această probă: pe un panou vor fi afișate pe rând planșe cu diverse meserii. Copilul numit de educatoare va denumi meseria și va vorbi în câteva cuvine despre aceasta. Copiii vor fi aleşi pe rând din fiecare echipă. După această prezentare ei vor trebui să aşeze meseriile pe panoul piramidei cu patru nivele, respectând criteriile enunţate de educatoare (meserii care asigură oamenilor tot felul de servicii – polițist, electrician, croitor, frizer; meserii care asigură hrana oamenilor – brutar, bucătar, grădinar, meserii care educă oamenii – educatoare, profesor, meserii care îngrijesc oamenii – doctor).

Pe versurile cântecului ,,*Brutarii"* copiii vor fi îndrumaţi către următoarea parte a activităţii **DOS** - ,,Micul cofetar- fursecuri"

Copiii se vor aşeza la măsuțe, unde vor primi materialele necesare pentru realizarea fursecurilor. Se va intui materialul (aluatul pentru fursecuri, forme pentru decupat și elemente de decor), apoi copiii vor lucra sub supravegherea educatoarei și unde va fi nevoie va interveni. Răsplata finalizării sarcinii este produsul muncii lor- fursecuri. Copiii vor primi diploma pentru rezolvarea cu succes a tuturor sarcinilor din această zi.

În categoria **Jocuri și activități didactice alese(ALA2)** copiii vor desfășura un joc cu caracter sportiv ,,*Vindecă pacientul!"*

Efectivul grupei de copii este împărțit în două echipe, egale ca număr, aşezate pe două șiruri. Fiecare are în mână o cutie cu medicamente. Pe terenul de joc, înaintea fiecărei echipe de medici, se află ,,ursuleții pacienți". La comanda dată, primii medici aleargă în spirală, lasă câte o pastilă la pacient în coșuleț, se întorc tot prin alergare, predau cutia de medicamente următorilor coechipieri, aceștia parcurg același traseu, iar ei se așează la coada șirurilor. Câștigă echipa care a parcurs prima traseul.

Activitatea se va încheia cu aprecieri referitoare la participarea și implicarea copiilor în joc, muncă și învățare și în final recompensarea acestora.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Eveniment didactic	**Conținut științific**	**Strategii didactice**	**Evaluare**
Moment organizatoric	Se creează condițiile psiho-pedagogice necesare desfășurării activității în bune condiții: aranjarea măsuțelor; pregătirea materialelor didactice; aerisirea sălii de grupă; intrarea ordonată a copiilor în sala de grupă.		Observarea comportamentului copiilor
Captarea atenției	Se va realiza prin descoperirea la centrul tematic a Ursulețului Manny având cu el o cutie în care se vor afla câteva sarcini trimise de ursuleții de la ,,Școala Meseriașilor". Copiii sunt anunțați că activitățile pe care le vor desfășura astăzi vor fi pline de surprize, iar la sfârșitul zilei, cei mai buni dintre ei vor primi titlul de **Cel mai bun meseriaș.**	Conversația Explicația	Interesul pentru conținul surprizei
Anunțarea temei	Educatoarea anunță copiii că astăzi vor desfășura jocul numit **,,Ce știm despre meserii?",** iar în acest joc se vor juca cu meseriile și vor demonstra tot ce știu ei	Conversația	Manifestă atenție și interes pentru aflarea titlului jocului.

	despre acestea.		
Reactualizarea cunoștințelor	Se face printr-o scurtă conversație despre meserii: Ce meserii cunoașteți? Credeți că e bine să avem o meserie? De ce?	Conversația	Observarea comportamentului
Prezentarea regulilor jocului	Se explică modul în care se va desfășura jocul. Pe rând câte un copil va deschide o cutie, în ordinea cifrelor, iar educatoarea va citi sarcina din interiorul cutiei. Rezolvarea cu bine a primei sarcini va permite deschiderea următoarei cutii până la epuizarea tuturor cutiilor. Fiecare răspuns corect va fi aplaudat şi recompensat.	Explicația	Observarea pentru interesul de a înțelege desfășurarea jocului
Desfășurarea activității **Executarea jocului propriu-zis**	Deoarece fiecare probă din concurs va fi introdusă prin deschiderea unei cutii sarcinile vor fi explicate pe parcursul desfășurării jocului. Se deschide prima cutie și se citește sarcina. PROBA1: „Răspunde repede și bine!”, probă în care copiii trebuie să răspundă, cu atenție la ghicitorile spuse de educatoare. PROBA 2: Copiii vor trebui să precizeze uneltele potrivite pentru meseriile solicitate de educatoare-zidar, bucătar, doctor, croitor, frizer, profesor. PROBA3:„Roata meseriilor” Pe o roată sunt mai multe imagini cu meserii, un copil va veni și va alege de pe roată o imagine cu o meserie, copilul va trebui să spună cuvântul(meseria), cu ce sunet începe; un alt copil desparte în silabe; altul va formula o propoziție; vom scrie litera cu care începe cuvântul şi vom găsi şi alte cuvinte care încep cu acest sunet. PROBA 4:„Piramida meseriilor”. Copiii vor trebui să aşeze meseriile pe panoul piramidei cu patru nivele, respectând criteriile enunţate de educatoare (meserii care asigură oamenilor tot felul de servicii – polițist, frizer, croitor, fotograf; meserii care asigură hrana oamenilor – brutar, bucătar, grădinar; meserii care educă oamenii – educatoare, profesor; meserii care îngrijesc oamenii – doctor).	Conversația Explicația Jocul Problematizarea Exercițiul Explicația	Relaționarea Răspunsul corect la ghicitori Denumesc meseria, despart în silabe, recunosc sunetul inițial, alcătuiesc propoziții
Obținerea performanței	După ce copiii rezolvă corect sarcinile propuse se stabilește echipa câștigătoare, se numără bulinele obținute de fiecare echipă și se înmânează diplome, în funcție de răspunsurile bune date de copiii. Pentru a trece la următoarea activitate educatoarea propune un cântec. După această tranziție se anunță următoarea temă „Micul cofetar-fursecuri. Pentru activitatea domeniului om și societate sunt pregătite materialele	Conversația	Comunicarea și relaționarea în grup

Asigurarea retenției și a transferului **Evaluarea activității**	necesare. Se intuiesc materialele puse la dispoziția copiilor. Se va explica și demonstra modul de lucru pentru fiecare grupă, după care se execută câteva exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor conform mișcărilor sugerate de cântec. Se oferă sprijin în timpul lucrului și la sfârșit se va analiza rezultatul muncii copiilor. Copiii vor încheia activitatea cu jocul cu caracter sportiv „Vindecă pacientul!" Copiii vor fi întrebați din nou de către educatoare ce meserie vor să-și aleagă când vor fi mari, pentru a observa dacă opțiunile de la începutul zilei s-au schimbat și se revine asupra mesajului zilei„ Meseria-i o comoară!"	Explicația Demonstrația Turul galeriei Conversația	Aplică tehnicile corecte de lucru Analiza produselor Observarea comportamentului copiilor
Încheierea activității	Copiii vor fi recompensați pentru buna desfășurare a activității. Se fac aprecieri asupra modului de desfășurare al întregii activități, încercând să se evidențieze în mod deosebit cum s-au simțit în diferitele etape ale activității și ale interacțiunii lor cu diferitele mijloace de exprimare artistică.	Conversația	Stimulente Aprecieri pozitive asupra activității șicomportamentului copiilor.

Proiect didactic

Prof. înv. primar: Baron Liza

Școala Gimnazială Nr. 1 Măldăeni

„Și chiar dacă nu voi fi un far, ci o candelă, ajunge. Și chiar de nu voi fi nici candelă, tot ajunge, fiindcă m-am străduit să aprind lumina".

Nicolae Titulescu

Clasa: Pregătitoare

Ora: 8.00-8.50

Aria curriculară : Limbă și comunicare

Disciplina : Comunicare în limba română

Unitatea tematică : Sunt școlar!

Subiectul : Povestea Steluțelor

Tipul lecției : dobândire de cunoștințe

Competenţe generale:

1. Receptarea de mesaje orale simple

2. Exprimarea orală în situaţii de comunicare uzuală

Competenţe specifice:

Comunicare în limba română

1.1 Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar;
2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situaţii de comunicare uzuală;
2.4. Exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute, manifestând interes pentru comunicare;
3.3. Identificarea semnificaţiei unor simboluri care transmit mesaje de necesitate imediată, din universul familiar;

Obiective operaţionale

a) Cognitive:

O1 - să identifice, pe baza poveștii audiate, cel puțin trei personaje;

O2- să denumească, pe baza jetoanelor prezentate, cel puțin trei emoții (bucurie, tristețe, mulțumire);

O3 - să formuleze propoziții dezvoltate cu cuvintele *Sclipici, steluțe, dorință*;

O4- să încercuiască, în șirul de simboluri, mascota care îl reprezintă;

O5 – să realizeze autopotretul în prima zi de școală.

b) Psiho - motorii :

O1- să păstreze poziţia corespunzătoare a corpului în bancă;

O2- să mânuiască cu ușurință instrumentele de scris;

O3- să execute mișcările sugerate de versurile cântecului interpretat.

Afective:

O1- să manifeste atenție și interes în cadrul lecției;

O2- să își exprime dezinvolt emoțiile trăite.

Strategii didactice:

a. Metode şi procedee: conversaţia euristică, explicaţia, povestirea, exerciţiul
b. Forme de organizare: activitate frontală, individuală
c. Mijloace didactice : mascota clasei SCLIPICI, jetoane cu diverse meserii, siluete de steluțe, flanelograf, fișe.

Resurse temporale: 35 minute activitate + 15 minute activitate recreativă

Resurse umane : 22 elevi, cadru didactic

Resurse spaţiale : sala de clasă

Bibliografie:

- *** Curriculum Naţional. Programa şcolară pentru disciplina *Comunicare în limba română*, aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013;

Etapele Etapele lecţiei	Ob. Obiectiveop.	Conținutul instructiv-educativ	Strategia didactică			Evaluare
			Metode şi procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric		Se asigură condițiile optime pentru desfășurarea orei: aerisirea sălii de clasă, pregătirea materialului didactic. Se stabilesc ordinea și disciplina necesare derulării activității didactice.			Activitate frontală	
2.Captarea atenţiei		Se inițiază un dialog pe tema poveștilor preferate. Fiecare elev denumește povestea preferată, argumentând alegerea făcută.	Conversația		Activitate frontală	Aprecieri verbale
3.Anunţarea subiectului şi a obiectivelor		Se comunică faptul că elevii clasei pregătitoare vor descoperi numele clasei lor, în urma unei noi povești, pe care nu au mai auzit-o niciodată.	Conversaţia			
4. Dirijarea învăţării		Se prezintă conținutul noii povești, titlul ei descoperindu-se pe parcursul expunerii. La tabla sunt așezate, cu fața nedescoperită, mai multe jetoane, reprezentând diferite persoane care practică meserii diverse. Elevii numiți vin la tabla, descoperă jetonul, denumesc meseria de pe jeton și completează povestea prezentată. *A fost odată ca niciodată o steluță jucăușă. Pentru că își dorea prieteni, a pornit plină de speranță în căutarea lor. Prima persoană pe care a întâlnit-o în cale a fost un bucătar. Veselă, l-a întrebat:* *-Bucătarule, vrei să fii prietenul meu?* *-Aș vrea, însă atât de ocupat sunt încât nu îmi pot petrece timpul cu tine. Am de gătit o mulțime de feluri de mâncare: supe, ciorbe, prăjituri. Îmi pare rău, dar nu pot fi prietenul tău.* *Steluța noastră și-a continuat drumul plină de speranță. A zărit un tâmplar, pe*	Povestirea Explicația	Jetoane	Activitate frontală Activitate frontală	Observarea sistematică

		care l-a întrebat: *-Domnule, vrei să te joci cu mine? Mi-ar plăcea să devii prietenul meu.* *Afișând un regret pe față, tâmplarul i-a răspuns:* *-Nu pot să mă joc cu tine. Atâta am de lucru: scânduri de șlefuit, măsuțe și scaune de confecționat, dulapuri de asamblat. Nici nu îmi mai văd capul de atâtea treburi.* *Așa că steluța noastră și-a continuat drumul mai departe. A întâlnit de data aceasta, pe o pajiște, un pictor care atât de bucuros picta un tablou cu floricele de câmp.* *-Ce frumos pictezi, se adresă steluța. Cred că ne-am distra bine împreună. Vrei să fii prietenul meu?* *Cu părere de rău, pictorul i-a spus:* *-Regret, dar picturile îmi ocupă mare parte a timpului. Nu cred că voi reuși să mă joc cu tine.* *Și tot așa steluța noastră a fost refuzată de un pompier, de o asistentă medicală, de un croitor.....Nu s-a lăsat copleșită de aceste nereușite.* *A sosit seara si cerul s-a întunecat. Deodată bolta cerească s-a umplut de mii de stele, care mai de care mai frumoase și mai diferite. Steluța s-a înălțat încrezătoare pe cer știind că aici sunt prietenii ei cu care se poate juca în voie, cu ei poate împărți bucuriile și tristețile. Chiar dacă aceste steluțe nu erau identice, unele fiind mai mari, altele mai mici, unele mai vesele, altele mai serioase.....ele erau menite să trăiască împreună și să ducă o viață fericită.* *Așa și voi, dragi copii, sunteți meniți să petreceți cinci ani minunați împreună în Clasa Steluțelor. În acest timp vă veți dezvolta, veți învăța multe lucruri noi, vă veți descoperi talentele, prieteni noi și veți străluci prin exemplul de care dați dovadă celor din jurul vostru. Aceasta este POVESTEA STELUȚELOR, adică a voastră, dragi copii minunați!* Se descoperă, sub formă de surpriză, mascota clasei. Copiii închid ochii, în timp ce învățătoarea scoate mascota din locul	Exercițiul Povestirea Povestirea Conversația euristică Exercițiul	Siluete Jetoane Jetoane Siluete steluțe	Activitate frontală Activitate	
	O1 O2					

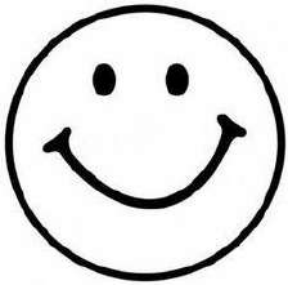
	O3	ascuns. Împreună caută un nume potrivit pentru mascotă....SCLIPICI. Se redă conținutul poveștii, identificându-se personajele. Copiii își exprimă dorințele pentru anul școlar în care au pășit. Alcătuiesc propoziții cu cuvintele *Sclipici, steluțe* și *dorință*.	Explicația	Mascota Sclipici	frontală	Aprecieri verbale
5. Obținerea performanței	O4 O5	Elevii completează o fișă în care aleg simbolul potrivit stării lor sufletești (vezi anexa 1). În cea de-a doua parte a fișei ei realizează, prin desen, autoportretul în prima zi de școală.	Exercițiul	Fișă de lucru	Activitate individuală	Observarea sistematică
6. Activitate recreativă		Elevii vor învăța jocul cu cânt și text „Cine a creat stelele pe cer?" (vezi anexa 2). După ce învățătoarea demonstrează acest joc, se trece la învățarea și interpretarea lui.	Exercițiul		Activitate frontală	Aprecieri Verbale
7. Evaluarea și încheierea activităților		Se fac aprecieri individuale și colective asupra activității desfășurate,precum și asupra comportamentului lor pe parcursul orei.	Conversația	Ecusoane Steluțe	Activitate Frontală	Recompen- se

Anexa 1

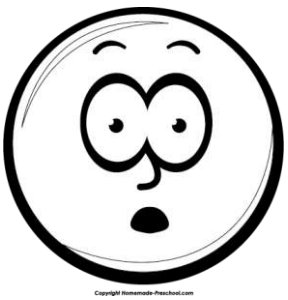
Așa mă simt în prima zi de școaă:

FERICIT

MULȚUMIT

CURIOS

SUPĂRAT

Acesta sunt eu în prima zi de școală:

Anexa 2

CINE A CREAT STELELE PE CER,

STELELE, STELELE?

CINE A CREAT STELELE PE CER?

DOMNUL DUMNEZEU!

CINE A CREAT PEȘTELE SĂ-NOATE,

PEȘTELE, PEȘTELE?

CINE A CREAT PEȘTELE SĂ-NOATE?

DOMNUL DUMNEZEU!

CINE A CREAT PASĂREA SĂ ZBOARE,

PASĂREA, PASĂREA?

CINE A CREAT PASĂREA SĂ ZBOARE?

DOMNUL DUMNEZEU!

CINE NE-A CREAT PE NOI PE TOȚI,

PE NOI PE TOȚI, PE NOI PE TOȚI?

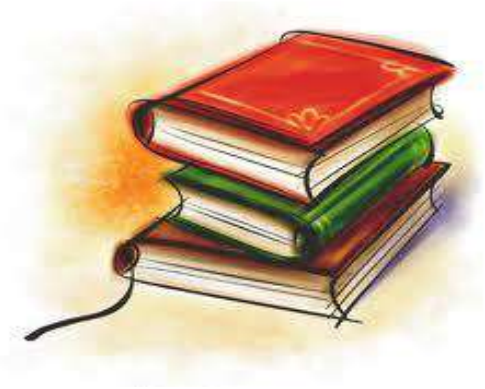
CINE NE-A CREAT PE NOI PE TOȚI?

DOMNUL DUMNEZEU!

Proiect didactic

Profesor in invatamantul primar Băltescu Florina

Școala Gimnazială Vedea

CLASA: I
DISCIPLINA: Comunicare în limba română (Lectura)
FORMA DE REALIZARE: activitate integrată
TIPUL LECȚIEI: fixare şi sistematizare
SUBIECTUL LECȚIEI: ,,Mănăstirea Argeșului" - baladă culeasă de Vasile Alecsandri
Comunicare în limba română
Competenţe generale1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare
3. Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute
4. Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare
Competenţe specifice
1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj oral, pe teme accesibile, rostit cu claritate
1.2. Identificarea unor informaţii variate dintr-un mesaj rostit cu claritate
1.3. Identificarea unor sunete, silabe, cuvinte în enunţuri rostite cu claritate
1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute

2.1. Formularea unor enunţuri proprii în diverse situaţii de comunicare
2.2. Transmiterea unor informaţii prin intermediul mesajelor simple
2.3. Participarea cu interes la dialoguri simple, în diferite contexte de comunicare
2.4. Exprimarea propriilor idei referitoare la contexte familiare, manifestând interes şi încredere în sine
3.1. Citirea unor cuvinte şi propoziţii scurte, scrise cu litere de tipar sau de mână
3.2. Identificarea mesajului unui scurt text care prezintă întâmplări, fenomene, evenimente familiare
3.3. Identificarea semnificaţiei unor simboluri din universul familiar, care transmit mesaje simple
Activităţi integrate:
Matematică şi explorarea mediului
1.3 Ordonarea numerelor în concentrul 0 – 100.
Abilităţi practice şi arte vizuale
1.1. Sesizarea elementelor de detaliu ale unui mesaj vizual simplu, exprimat printr-o varietate de forme artistice
Dezvoltare personală
2.1 Asocierea emoţiilor de bază cu elemente simple de limbaj nonverbal şi paraverbal
Strategia didactică:

a) Resurse procedurale: explicaţia, conversaţia, exerciţiul, lucrul în echipă
b) Resurse materiale: flip-chart, fişe de lucru, planşă rebus, cartonaşe cu cuvinte, puzzle-uri, PC, videoproiector;
c) Forme de organizare: frontal, pe echipe, individual, independent.

Bibliografie:

- Dumitru Pârâială, Viorica Pârâială, Teodora Tănasă , 2013, *Planificarea calendaristică, Proiectarea unităţilor de învăţare - modele orientative*, Iaşi, Editura Euristica.
- Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, *Curriculum pentru clasa I*, Bucureşti, 2013;
- *Suport de curs – Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învăţare pentru formarea competenţelor cheie la şcolarii mici. Program de formare de tip „blended learning" pentru cadrele didactice din învăţământul primar*, 2012.

	Competențe specifice	Activitatea învăţătoarei	Activitatea elevilor	Strategii didactice		
				Resurse procedurale	Resurse materiale	Forme de organizare
Moment organizatoric		Se pregătesc materialele necesare desfăşurării lecţiei	Se pregătesc pentru lecţie.	explicaţia	Creioane colorate	Frontal
Reactualizarea cunoştinţelor		Îi întreb ce am făcut la ultima ora de lectură. De cine a fost culeasă balada? Fac aprecieri verbale, foarte bine copii.	Un elev îmi răspunde: „ Mănăstirea Argeşului”. Un alt elev răspunde: de Vasile Alecsandri	Conversaţia	Videoproiector	Frontal
Captarea atenţiei	1.1 1.2	Lecţia debutează cu întâlnirea de dimineaţă. **Salutul:** *Bună dimineaţa, floricelele mele vesele!* **Noutatea zilei:** se precizează faptul că este o zi deosebită , pentru că avem oaspeţi. Se prezintă invitaţii. Solicit elevii să-şi scrie numele pe câte o floricică. **Prezenţa:** se verifică numărul florilor fixate pe panou şi se identifică absenţii. **Mesajul zilei:** *Astăzi, dragii mei copii,* *Balada o vom recita,* *Povestea Mănăstirii o vom afla,* *Multe jocuri vom juca,* *Iar noi toţi vom fi,* *Cei mai mulţumiţi copii.*	Răspund salutului. Ascultă *noutatea zilei.* Scriu numele pe flori. Identifică absenţii. Formulează răspunsuri orale. Descifrează mesajul zilei.	Conversaţia Conversaţia Conversaţia	Flori din hârtie Panou	Frontal Individual Frontal Frontal
Verificarea cunoştinţelo		Dragi elevi, azi la ora de Comunicare în	Ascultă cu atenţie şi reţin	Explicaţia		Frontal

r dobândite anterior		limba română Lectură, vom recita balada „Mănăstirea Argeşului”.	informaţiile.			
Dirijarea învăţării	1.1 1.2 1.3 1.4 3.2	Elevii recită fragmente din baladă. Solicit elevii să răspundă la o serie de întrebări: Care este titlul baladei? Ce este aceea o mănăstire? Dar balada? Cine a cerut să se construiască această mănăstire? Cine a fost Negru – Vodă? Ce este acela un meșter? Ce a trebuit să facă Manole pentru a nu se mai dărâma mănăstirea? Ce am învățat din această baladă? - Floricică de narcisă, hai să completăm o fișă! Elevii primesc fișa de lucru. Se prezintă cerințele și se trece la rezolvarea acestora. Anexa 1. Ați terminat? Verific și mă asigur că toți elevii au terminat.	Recită pe rând versuri din balada. Răspund la întrebări. Rezolvă cerințele fișei. Numără silabele din cuvinte.	Conversația Problematizarea Explicația Problematizarea Conversația Exercițiul	videoproiector Fişă de lucru	Frontal Individual Individual Frontal Independent
Asigurarea feedback-ului	1.1 1.2 2.1 2.2 2.3	O lalea și-o micșunea, un rebus vom completa! Vom rezolva un rebus iar pe verticala A – B vom găsi cuvântul MANOLE. Anexa 2. Foaie verde flori mărunte, „Eu spun una, Tu spui multe”! Vom juca jocul „Eu spun una, tu spui multe”	Răspund întrebărilor pentru a rezolva rebusul. Găsesc pluralul cuvintelor pe care eu le spun.	Conversația Explicația Conversaţia Conversația	Flip-chart rebus	Frontal Frontal Aprecieri verbale
Evaluare	3.1	Ne jucăm, ne jucăm și cuvinte ordonăm! Împart elevii în trei grupe. Prezint elevilor 3 plicuri în care vor fi	Elevii sunt atenți cum îi grupez și țin minte numărul echipei din care fac parte.	Explicația Exercițiul	Plicuri Cartonașe cu cuvinte Panou	Pe echipe

		cuvinte pentru a alcătui propoziții. Echipa care termină prima primește medalii aurii, a doua medalii argintii iar a treia roșii.	Alcătuiesc propoziții mai întâi pe masă apoi la panou . Citesc propozițiile.		Medalii	
Activitate recreativă	3.2 3.3	Floricic-o viorea un puzzle vom descifra! Prezint elevilor 3 plicuri și le cer să intuiască ce se află acolo.(vor fi bucățele din cele 3 puzzle-uri) Le explic elevilor ce reprezintă imaginea și le cer să-mi reîntregească imaginea din bucățele. Primesc pentru acasă de colorat o fișă cu o fântâna.	Realizează imaginile cu Mănăstirea Argeșului din bucățile de puzzle.	Explicația	Puzzle - uri Imagini cu mănăstirea Fișe	Pe echipe Frontal
Încheierea activității	2.1	Aprecieri și recomandări Din partea mea primesc cu toții o față zâmbitoare. Fiecare elev va atașa un cleștișor de o floare a emoțiilor care l-a reprezentat astăzi.	Ascultă cu atenție recomandările și aprecierile învățătoarei.	Conversația	Florile emoțiilor cleștișori	Frontal

Proiect didactic

Profesor: Ciupitu Irina
Școala Gimnazială „Ion Preotu'' Troianul

Data: 06 Aprilie 2017
Disciplina: Geografie Generală
Clasa a V-a
Unitatea de învăţare: Aşezările Umane
Subiectul lectiei :Aşezările Urbane
Tipul lecţiei:mixtă
Durată: 50 minute

- **COMPETENŢE GENERALE**

1. Utilizarea limbajului specific în prezentarea şi explicarea realitaţii geografice.

3. Transferarea unor elemente din matematică ,ştiinţe şi tehnologie în studierea mediului terestru.

4. Raportarea realităţii geografice la un suport cartographic şi grafic.

7. Dobândirea unor deprinderi şi tehnici de lucru pentru pregătirea permanentă.

- **COMPETENŢE SPECIFICE**

1.2. Precizarea, în cuvinte proprii, a sensului termenilor geografici de bază;

3.2. Identificarea legăturilor între elemente,fenomene şi procese observabile.

4.1. Identificarea principalelor elemente naturale şi socio-economice reprezentate pe un suport cartografic.

7.5. Ordonarea elementelor,fenomenelor şi proceselor folosind diferite criterii de clasificare:cantitative,calitative şi teritoriale;

- **ACTIVITAŢI DE ÎNVĂŢARE**:

A1 – să definească noţiunea de aşezare urbană.

A2 - activităţi de identificare a componentelor unei aşezări urbane.

A3 - să analizeze factorii care au influenţat apariţia şi evoluţia oraşelor.

A4 - să descrie trăsăturile caracteristice ale diferitelor tipuri de oraşe.

A5 - exerciţii de clasificare a oraşelor în funcţie de anumite criterii.

A6 - activităţi de localizare a oraşelor pe Harta Fizică a Lumii.

- **STRATEGII DIDACTICE**: dirijată, cognitiva, euristică

- **METODE ŞI PROCEDEE**: expunere, explicaţie, conversaţie, comparatie , ciorchinele descriere, lucrul cu harta ,rebus ,observaţia, brainstorming

- **MIJLOACE DIDACTICE:**

prezentare PPT, imagini, fişe de lucru, folii flip-chart, videoproiector , atlas geografic, harta fizica a lumii, harta judetului Teleorman.

- **FORME DE ORGANIZARE A ACTIVITĂŢII**:

Individual, frontal şi pe grupe

- **EVALUARE**

-Observarea sistematică, stimularea participării elevilor la lecţie, analiza raspunsurilor aprecierea răspunsurilor corecte, stimularea dialogului între elevi, notrea elevilor la sfârşitul orei.

BIBLIOGRAFIE

1. Cheval Dorina, Constantin Furtună, ,,Geografie Generală''-manual pentru clasa a V-a Editura Teora,Bucureşti,2004

2. Dulamă Maria Eliza, ,,Didactica axată pe competenţe'', Editura Presa Universitară Clujana

Cluj Napoca, 2011

2. Ilinca Nicolae, ,,Didactica Geografiei'' Editura Corint,Bucureşti ,2000

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ ŞI METODICĂ

Momentele lecţiei	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Strategii didactice			
			Metode	Material didactic	Forma de organizare	Evaluare
1.Organizarea clasei (1’)	Verifică prezenţa elevilor ,mijloacele didactice necesare pentru lecţie	Pregatesc materialele şi documentele necesare desfasurării lecţiei.	Conversaţia	Caiet Manual	Frontală	Apreciere Atenţionare
2.Verificarea cunoştinţelor din lecţia ,,Aşezările rurale’’ (10’’)	Cere elevilor să precizeze titlul lecţiei anterioare. Precizează modul cum se va face verificarea cunoştinţelor . Împarte elevilor un set de fişe de evaluare cu subiecte referitoare la lecţia ,,Aşezările rurale’’	Răspund: ,,Aşezările rurale’’ Rezolvă subiectele fişei de evaluare	Conversaţia	Fise de lucru	Frontală	Analiza răspunsurilor Stimularea elevilor şi evaluarea rezultatelor învăţării.
3.Captarea atenţiei (3’’)	Pe baza cunoştinţelor învăţate anul trecut la ,, Geografia României’’, să facem un exerciţiu de imaginaţie şi să identificăm diferenţele dintre o aşezare rurală şi una urbană.	Elevii sunt atenţi , analizează şi formulează raspunsuri sub îndrumarea profesorului.	Brainstor-ming	Caiet	Frontală	Analiza răspunsurilor
4.Anunţarea temei noi şi obiectivelor ei (1’’)	Notează pe tablă titlul lecţiei ,,Aşezările Urbane’’ Precizează obiectivele ,strategia de rezolvare şi condiţiile de lucru.	Ascultă, se mobilizează si notează pe fişa de lucru titlul lecţiei.	Expunere	Fise de lucru Tabla	Frontală	Obervare sistematica
5.Dirijarea învăţării şi dobândirea de noi cunoştinţelor (23’’)	Anunţă elevii că activitatea de învăţare se va desfaşura folosind metoda Ciorchinelui Geografic. Fiecare grupă va avea un text din manual de lecturat sau din fişă,din care vor extrage ideile esenţiale. Textul este împărţit în 3 părţi, pe grupe de elevi:	Elevii primesc o fişă de lucru în care vor completa schema lecţiei. Sunt atenţi la explicaţiile profesorului.	Ciorchinele Expunere	Fise de Lucru Manual	Pe grupe	Apreciere verbala
	Grupa 1-Elementele componente ale aşezării urbane. Factorii care au influenţat apariţia şi evoluţia oraşelor.		Explicaţie Expunere	Tabla Fişe de lucru	Frontală	Observarea sistematica
	Grupa 2-Apariţia şi evoluţia oraşelor.	Ascultă şi notează.				
	Grupa 3-Clasificarea oraşelor.		Conversaţie	Imagini PPT		Observarea elevilor
	Profesorul explică elevilor că termenul de	După lecturarea	Descoperire	Fişe de lucru	Pe grupe	Aprecierea raspunsuril

	„aşezare urbană ‘’ este sinonim cu cel de „oraş’’. Aşezările urbane sunt concentrări umane de dimensiuni mai mari,în care locuitorii desfăşoară activităţi predominant industriale şi de servicii. Completează prima ramură a ciorchinelui. Solicită elevilor din **Grupa numărul 1** să enumere elementele componente ale unei aşezări urbane; Expune imagini la video-proiector. Care sunt factorii care au influenţat apariţia şi evoluţia oraşelor ? Cum influenţează factorii naturali apariţia oraşelor? Care sunt factorii economici? Profesorul explică elevilor că factorii politici au constat în hotărârile politice ale conducerii ţărilor de a stabili capitala într-un alt oraş. În felul acesta au aparut oraşele:Washington (SUA) sau Canberra (Australia). **Grupa nr.2**-Apariţia şi evoluţia oraşelor. Profesorul expune urmatoarele informaţii:Primele oraşe au aparut acum 7000 ani Î Hr, in Orientul Apropiat.Cel mai vechi oraş din lume este Ierihon (Iordania). În urma cu 4000 ani Î Hr.,existau numeroase oraşe în Mesopotamia,China,Egipt,Valea Indusului. Sunt proiectate imagini cu vechile oraşe. Au fost identificate 4 etape în apariţia şi evoluţia oraşelor: 1.Antichitate 2.Evul Mediu	textului din fişele de lucru,elevii identifică cele 3 elemente :intravilanul ,populaţia şi extravilanul. Elevii enumeră cele 3 categorii de factori :naturali,economici şi politici. Analizează ,gândesc şi formulează răspunsuri sub îndrumarea profesorului. Sunt atenţi la explicaţiile profesorului,urmăresc imaginile expuse şi completează ciorchinele. Elevii citesc textul din fişe şi descriu trăsături ale oraşelor aparute în cele 4 etape.Urmaresc imaginile expuse la videoproiector. Localizează pe hartă. Elevii răspund că oraşele se clasifică după numărul de locuitori şi funcţiile îndeplinite. După numărul de locuitori oraşele se împart în: -oraşe mici	Lucrul cu fişe Explicaţie Conversaţie Lucrul cu manualul si fişe Explicaţie Lucrul cu harta Descriere Descoperire Lucrul cu fişele Lucrul cu harta Lucrul cu manualul Descoperire Lucrul cu harta Comparaţie.	Imagini PPT Manual Fişe de lucru Imagini PPT Harta Fizica a Lumii Imagini PPT Harta Fizică a lumii. Manual Manual Imagini Ppt Harta Fizica a Lumii	Pe grupe Front ală Pe grupe Pe grupe	or. Stimularea participarii elevilor la formularea de raspunsuri Observare sistematica Analiza raspunsurilor Stimularea participarii elevilor la formularea de raspunsuri Analiza raspunsurilor Stimularea participarii elevilor la formularea raspunsurilor

	3.Epoca Modernă 4.Epoca Contemporană Completează ramurile ciorchinelui. Solicită elevilor din **Grupa nr.2** ca pe baza textului din manual să numească trăsături ale oraşelor din aceste etape. Expune imagini la video-proiector cu oraşe reprezentative pentru fiecare etapă. Profesorul solicită elevilor **Grupei nr.3**-să precizeze care sunt alte criterii de clasificare a oraşelor,analizând textul din manual. În funcţie de numărul de locuitori oraşele se împart in 4 categorii:Care sunt acestea ? Completează schiţa lecţiei. Expune un tabel cu cele mai populate oraşe ale lumii si solicită elevilor să le identifice pe hartă pe primele 3. Cum se clasifică oraşele dupa funcţia indeplinită? Expune imagini cu oraşe.	(sub 20.000) -oraşe mijlocii (20.000-100.000) -oraşe mari (100.000-1.000.0000) -oraşe foarte mari (peste 1.000.000) Localizează pe hartă oraşele foarte mari. Elevii formulează raspunsuri sub îndrumarea profesorului: -oraşe cu funcţii industriale funcţii portuare funcţii turistice funcţii culturale funcţii administrativ-politice. Urmăresc imaginile expuse şi completează schema lecţiei.				
6.Atingerea feed-backului (4'')	Solicită elevilor să prezinte două avantaje şi două dezavantaje ale vieţii în oraşe. Profesorul expune o hartă a Judeţului Teleorman. Care sunt oraşele din Judeţul Teleorman ? Să localizăm pe harta aceste oraşe.	Elevii analizează,gândesc şi identifică avantaje şi dezavantaje ale vieţii în oraşe. Localizează pe hartă oraşele din judeţul nostru.	Conversaţie Lucrul cu harta	Harta Fizică a Judetului	Frontală	Stimularea participarii elevilor Analiza raspunsurilor
7.Asigurarea şi intensificarea retenţei şi a transferului cunoştinţelor (7'')	Completaţi rebusul geografic cu informaţiile corespunzătoare.	Selectează informaţiile pentru formularea corectă a răspunsurilor	Conversaţie Rebus Geografic	Fise de Evaluare Flipp-Chart Markere	Individual	Evaluarea finală şi notarea elevilor
8.Precizarea activităţilor pe care elevii le vor	Realizaţi o scurtă descriere a oraşului Roşiori de Vede precizând :poziţie	Ascultă şi notează	Explicaţia	Caietul de geografie	Frontală	Apreciere verbală

desfaşura acasă (1'')	geografică,marime,perioadă de apariţie,activităţile economice.					

Fişă de Evaluare

Completaţi rebusul de mai jos şi veţi descoperi pe coloana A-B, numele celei mai vechi aşezări urbane din România.

1. Cel mai vechi oraş din lume.

2. Factor natural care a influenţat apariţia şi evoluţia oraşelor.

3 .Capitala Statelor Unite ale Americii.

4. Oraş antic din Grecia.

5. Funcţia oraşului Sinaia.

6. Categorie de oraşe cu populaţie sub 20000 de locuitori.

7. Element component al oraşului

A

1.	I	E	R	I	H	O	N				
2.		R	E	L	I	E	F				
3.			W	A	S	H	I	N	G	T	O	N
4.				A	T	E	N	A				
5.			T	U	R	I	S	T	I	C	Ă	
6.				M	I	C	I					
P	O	P	U	L	A	Ţ	I	A				
7.												

B

Proiect didactic

Prof.: Hoaghe Alexandru

Liceul Tehnologic Nr. 1 Alexandria

Clasa : a IX-a A

Efectiv: 25

Loc de desfăşurare : sala de sport

TEME :

1. SĂRITURA ÎN SPRIJIN DEPĂRTAT PESTE CAPRĂ :

- consolidarea săriturii cu accent pe depărtarea picioarelor în timpul zborului

2. FORTA : - dezvoltarea forţei generale

Obiective operaţionale

Pe parcursul si la sfârşitul lecţiei elevii vor fi capabili :
1.Motrice

O.M.1. – să execute corect săritura în sprijin depărtat peste capra de gimnastică

O.M.2. – să execute corect exerciţiile propuse pentru dezvoltarea forţei

2.Cognitive

O.C.1. – să identifice procedeele folosite pentru dezvoltarea forţei

O.C.2. – să enumere elementele principale al săriturii

O.C.3. – să reproduca fazele săriturii peste capră în sprijin depărtat

3.Afective

O.A.1. – să manifeste interes pentru practicarea exerciţiilor si procedeelor demonstrate

O.A.2. – să se mobilizeze în vederea rezolvării sarcinilor propuse

4.Sociale

Verigile lecţiei	**Conţinut**	**Dozare**	**Formatii de lucru**	**Obs.**
1. Organizarea colectivului de elevi 2”	- adunarea,alinierea,salutul,prezenta - verificarea echipamentului si a starii de sanatate -anuntarea temeşor lectiei	1” 30” 30”	Linie pe un rind	
2. Pregătirea organismului pentru efort	-intoarceri la stg. si la dr. -mers -mers pe virfuri cu br. sus -mers pe calciie cu miinile la spate -mers cu forfecarea br. deasupra capului si la spate -mers cu ridicarea alternativa a unui genunchi la piept cu ambele miini prindere si ridicare de sub genunchi -mers cu miscari de respiratie -alergare usoara -miscari de respiratie -alergare cu pendularea gambelor la spate -mers cu miscari de respiratie -alergare cu genunchii la piept -mers cu miscari de respiratie	2x 1L 1l 1L 1l 1L 1l 1L 1l 1L 2 T 1 ½ T 2D 1L 1D	Coloana câte unu	

5”-6”	-alergare cu pendularea picioarelor in fata -mers cu miscari de respiratie -alergare cu pas adaugat -mers cu miscari de respiratie -alergare cu pas saltat -mers cu miscari de respiratie -alergare accelerata -mers cu miscari de respiratie -trecere din coloana cite unu in coloana de gimnastica cite 4	1L 1D 1L 1D 1L 1D 1L 2D 2L		
3. Influenţarea selectiva a aparatului locomotor 7”-8”	**1. Stând depărtat cu mâinile pe solduri** -aplecarea capului inainte si arcuire (1-2); -extensia capului si arcuire (3-4); -indoirea capului spre stg. arcuire (5-6); -indoirea capului spre dr. si arcuire (7-8) **2. Stând depărtat cu braţele îndoite la piept** -indoirea br. la piept si arcuire (1-2); -intinderea br.lateral si arcuire (3-4); -forfecarea br. deasupra capului si arcuire (5-6); -forfecarea br. la spate si arcuire (7-8) **3. Stând :** -pas inainte cu pic. stg.cu ridicarea br. prin inainte sus (1); -revenire in stind (2); -pas inainte cu pic. dr. cu ridicarea br. prin inainte sus (3); -revenire in stind (4); -idem (5-8) **4.Stind departat cu miinile pe solduri** -indoirea tr. spre str. si arcuire (1-2); -indoirea tr. spre dr. si arcuire (3-4); -indoirea tr. spre stg. cu br. intins deasupra capului (5-6); -indoirea tr. spre dr.. cu br. intins deasupra capului (7-8) **5.Stind departat cu miinile la ceafa**	4x8T 4x8T 4x8T 4x8T 4x8T	Coloana de gimn. cite 4	

	-rasucirea tr. spre stg. si arcuire (1-2); -rasucirea tr. spre dr. si arcuire (3-4); -idem (5-8) cu br. intins pe partea care rasucim **6. Stind departat** -extensia tr. cu ducerea br. sus si arcuire (1-2); -indoirea tr. cu atingerea solului cu degetele si arcuire (3-4); -idem (5-8) **7.Stind** -saritura cu departarea pic. si bataia palmelor deasupra capului (1); -revenire in stind (2); -idem (3-8) **8.Stind** -ridicarea br. prin lateral – inspiratie(1); -coborirea br.prin lateral – expiratie (2); -idem (3-8)	4x8T 4x8T 4x8T 4x8T		
4. **Săritura în sprijin depărtat peste capră** : - consolidarea săriturii cu accent pe depărtarea picioarelor în timpul zborului 18 “	- sărituri în sprijin depărtat peste capră în lăţime, cu înălţime mică, cu trambulina la 30 cm de capră - săritură peste capră cu bătaie pe trambulina la 50 cm de capră - elan de 4-5 paşi de alergare, bătaie pe trambulină şi săritură în sprijin depărtat peste capră	3 X 5 X	Coloană câte unu	
5. **Forţa :** - dezvoltarea forţei generale 12”	- din culcat dorsal, ridicarea şi coborârea alternativă a picioarelor la verticală - ridicarea trunchiului din culcat dorsal cu mâinile la ceafă - semiflotări pe banca de gimnastică - culcat facial, cu mâinile sub bărbie, ridicarea şi coborârea trunchiului cu ducerea braţelor oblic-sus - din culcat facial , cu mâinile la ceafă, extensii ale trunchiului	2X30” 2X30” 2 X 10 2X30” 2X30”	-unu la saltea - doi la saltea 2 la saltea 2 la saltea	
6. Revenirea organismului după efort 3”	- mers cu mişcări de relaxare -alergare usoara -mers cu miscari de respiratie	1T 11/2 T 11/2 T	-Coloana cite unu	

7.Concluzii si aprecieri 2”	- adunarea - evidenţieri pozitive si negative -salutul	30” 1” 30”	-Linie pe un rind	

Proiect didactic

Profesor: Dina Ionuț

Școcoala Gimnazială Nanov

Localitatea Nanov, județul Teleorman

LECŢIE DE ANTRENAMENT – FOTBAL-TENIS

Termeni cheie	**Resurse**
- Stretching - Întindere - Pivotare - Preluarea mingii cu capul - Atac la fileu	- Youtube - Computer(CD), videoproiector, Windows Media Player; - 6 mingi, fileu, fluier, cronometru

Desfăşurarea activităţii didactice

PĂRŢILE LECŢIEI	**CONŢINUT**	**FORMAŢII DE LUCRU**	**DOZARE**	Instrumente Google folosite
INTRODUCTIVA **15’**	-verificarea echipamentului prezentei şi a stării de sănătate a elevilor; -anunţarea temelor lecţiei;	-linie pe un rând -linie pe un rând	Vezi foto – ex. Stretching http://www.fitness-scandinavia.ro/images/blog/galleries/45_1_2.jpg	
FUNDAMENTALĂ **50 MIN**	- 1tur alergare in tempo uşor 2/4; - intre cele doua linii care delimitează terenul de tenis., se execută elemente din şcoala alergării şi şcoala săriturii; - exerciţii de gimnastică articulară / stretching;	- se aleargă în grup - în linie pe un rând	Vezi clip video – atac **3 MIN.** Romania-Slovacia 2-0 Finala Campionatului Mondial de Fotbal-Tenis 2014 Juniori - YouTube Vezi clip video – blocaj	

INCHEIERE **5 MIN.**	- învăţarea atacului cu mingea oferită cu mâna de coechipier	- în linie pe un rând/ în perechi	Ultimul set finala campionatului mondial Cipru ---- Romania Franta fotbal tenis - YouTube
	- învăţarea atacului cu mingea oferită de coechipier după preluare	în perechi la fileu	
	- învăţarea blocajului	Perechi	Revenirea organismului după efort se face pe fond muzical (relaxare)
	- aplicarea procedeelor tehnico-tactice în joc bilateral	Perechi	
	- Revenirea organismului după efort – mers cu mişcări de respiraţie	2 echipe coloană câte 1	♥OMAR AKRAM - Dancing with the wind♥ - YouTube
	- Aprecieri asupra îndeplinirii obiectivelor;	linie pe un rând	
	- Recomandări; / -Alinierea şi salutul.		
Abilităţi şi cunoştinţe			**Deprinderi tehnice**

- Complex de dezvoltare a mobilităţii / stretching (elevii să ştie să conducă grupa care efectuează ex. de stretching);**vezi Google Search images** - Atac la fileu (elevii să înveţe mişcarea cu ajutorul **clipului video Youtube** şi să o poată efectua în cadrul jocului); - Blocajul atacului la fileu al adversarului (să înveţe cum să blocheze un atac la fileu al adversarului) – **vezi clip video Youtube** - să se integreze şi să acţioneze eficient într-un grup - să manifeste iniţiativă în ameliorarea capacităţilor proprii - să manifeste interes faţă de activitatea sportivă	- Efectuarea exerciţiilor de întindere; - Aplicarea atacului la fileu în cadrul jocului; - Aplicarea blocajului la fileu.
Autoreflecţia	
- Activitatea desfăşurată a fost foarte apreciată de elevi, în special datorită modului diferit de abordare a învăţării temelor, un pic neobişnuit în activitatea sportivă, dar şi pentru faptul că au avut „imaginea-model" foarte aproape, proiectată pe un perete al sălii de sport - **Puncte forte:** ambiţia cu care au încercat să „copieze" modelul în efectuarea actelor motrice; - **Puncte slabe:** alternanţa între activitate motrică intensă şi pauzele necesare „vizionării"; - Într-o altă lecţie de antrenament voi încerca să introduc sarcini motrice suplimentare în timpul „vizionării" clipurilor-model; - Elevii au venit cu propunerea de a învăţa şi alte elemente tehnico-tactice cu ajutorul tehnicii multimedia. **0**	

Proiect didactic

Profesor: Ologeanu Nicolae
Școala Gimnazială Piatra

Localitatea Piatra, Județul Teleorman

Termeni cheie	**Resurse**
- Stretching - Întindere - Pivotare - Preluarea mingii cu capul - Atac la fileu	- Computer(CD), videoproiector, Windows Media Player; - Aplicatia Kinovea - 6 mingi, fileu, fluier, cronometru

Desfăşurarea activităţii didactice

PĂRŢILE LECŢIEI	**CONŢINUT**	**FORMAŢII DE LUCRU**	**DOZARE**	Activitate multimedia
INTRODUCTIVA 10'	-verificarea echipamentului prezentei şi a stării de sănătate a elevilor; -anunţarea temelor lecţiei;	-linie pe un rând -linie pe un rând	**3 MIN.** **12 MIN.**	

FUNDAMENTALĂ **35 MIN** **INCHEIERE** **5 MIN.**	- 1tur alergare in tempo uşor 2/4; - intre cele doua linii care delimitează terenul de tenis., se execută elemente din şcoala alergării şi şcoala săriturii; - exerciţii de gimnastică articulară / stretching; - învăţarea atacului cu mingea oferită cu mâna de coechipier - învăţarea atacului cu mingea oferită de coechipier după preluare - învăţarea blocajului - aplicarea procedeelor tehnico-tactice în joc bilateral - Revenirea organismului după efort – mers cu mişcări de respiraţie - Aprecieri asupra îndeplinirii obiectivelor; - Recomandări; -Alinierea şi salutul.	- se aleargă în grup - în linie pe un rând - în linie pe un rând/ în perechi în perechi la fileu Perechi Perechi 2 echipe coloană câte 1 linie pe un rând	**10 M** **10 M** **10 M** **10 M** **20 M** 2 m 1 m 1 m 30 s	Vezi foto – ex. Stretching Vezi clip video - atac Kinovea Vezi clip video – blocaj Kinovea Vezi clip video- finala C.E. Kinovea Revenirea organismului după efort se face pe fond muzical (relaxare)
Abilităţi şi cunoştinţe				**Deprinderi tehnice**
- Complex de dezvoltare a mobilităţii / stretching (elevii să ştie să conducă grupa care efectuează ex. de stretching);**vezi Power-Point** - Atac la fileu (elevii să învețe mișcarea cu ajutorul **clipului video** şi să o poată efectua în cadrul jocului); - Blocajul atacului la fileu al adversarului (să învețe cum să blocheze un atac la fileu al adversarului) – **vezi clip video** - să se integreze şi să acţioneze eficient într-un grup - să manifeste iniţiativă în ameliorarea capacităţilor proprii - să manifeste interes faţă de activitatea sportivă				- Efectuarea exerciţiilor de întindere; - Aplicarea atacului la fileu în cadrul jocului; - Aplicarea blocajului la fileu.
Autoreflecţia				

- Activitatea desfăşurată a fost foarte apreciată de elevi, în special datorită modului diferit de abordare a învăţării temelor,
un pic neobişnuit în activitatea sportivă, dar şi pentru faptul că au avut „imaginea-model" foarte aproape, proiectată pe un perete al sălii
de sport
  - **Puncte forte:** ambiţia cu care au încercat să „copieze" modelul în efectuarea actelor motrice;
  - **Puncte slabe:** alternanţa între activitate motrică intensă şi pauzele necesare „vizionării";
- Într-o altă lecţie de antrenament voi încerca să introduc sarcini motrice suplimentare în timpul „vizionării" clipurilor-model;
- Elevii au venit cu propunerea de a învăţa şi alte elemente tehnico-tactice cu ajutorul tehnicii multimedia.

Proiect de activitate integrata
„TOT CE ŞTIU DESPRE MESERII"

Profesor in invatamantul prescolar: Lungu Aurelia Daniela
Grădinița cu P.N. Nr. 1 Măldăeni

GRUPA MARE

PROIECT DIDACTIC

GRUPA: Mare
DATA
TEMA ANUALĂ: **„CE ŞI CUM VREAU SĂ FIU? "**
TEMA PROIECTULUI: **„AŞ VREA SĂ FIU….!"**
SUBTEMĂ: **„ ….ALTORA DE FOLOS"**
TEMA ZILEI: **„ Tot ce stiu despre meserii "**
FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată
TIPUL DE ACTIVITATE: Mixtă
DURATA : o zi

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII :

1) **ADP** : ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ

2) **ALA I** : **CONSTRUCȚII** - ***„ Micii arhitecţi"***
ȘTIINȚĂ - ***„ Jocul meseriilor"***
ARTĂ - ***„Cărticica mea cu meserii"***

3) ADE: **DȘ** -Cunoașterea mediului- joc didactic - ***„Ce ştim despre meserii?"***
DOS - Abilitați practice- ***„Meşterii pricepuţi''***

4) **ALA II:** Jocuri distractive ***„Plimbă oul"*** , ***„Vindecă pacientul"***

SCOPUL ACTIVITĂŢII:

Verificarea şi consolidarea cunoştinţelor despre meserii şi unelte şi aplicarea acestora în diverse contexte de învăţare.

OBIECTIVE :

La sfârşitul activităţii, copiii vor fi capabili:

-să identifice meseriile cunoscute;
-să recunoască uneltele specifice fiecărei meserii şi să le aşeze corespunzător;
-să enumere 2-3 caracteristici ale meseriilor descoperite;
-să răspundă la ghicitori indicând meseria potrivită;
-să respecte etapele de lucru exersând deprinderile tehnice însuşite anterior;
-să-şi poată autoevalua lucrarea şi aprecia corect lucrările celorlalţi;

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, expunerea, problematizarea, piramida.
MIJLOACE: jetoane cu meserii, imagini cu diferite unelte, ghicitori, fişe de lucru, scrisori-surpriză, cutii-surpriza, roata meseriilor, foarfece,lipici, tuburi de carton.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual şi pe grupe.
LOCUL DE DESFĂŞURARE: sala de grupă
FORME DE EVALUARE observarea sistematică a comportamentului preşcolarilor, evaluare globală, evaluare individuală, aprecieri verbale, aplauze.

REGULI DE JOC: copiii sunt grupati în două echipe ; probele cuprind aceleaşi sarcini, care se rezolvă de către fiecare echipa; punctele se acordă pentru rezolvarea corectă a sarcinilor; coechipierii pot completa răspunsurile;câştigă echipa care adună cele mai multe puncte.
ELEMENTE DE JOC:Cutii-surpriză, scrisori-surpriză, ghicirea, aplauzele, înregistrarea scorului,mânuirea materialului.

BIBLIOGRAFIE:

Breben, Silvia, *Metode interactive de grup – ghid metodic*, Editura Arves, Craiova, 2009
Preda, Viorica, *Metodica activităţilor instructiv-educative în grădiniţa de copii,* Editura Gheorghe Cârţu Alexandru, Craiova, 2009
*** *Curriculum pentru învăţământul preşcolar. Prezentare şi explicitări* , Editura Didactic Publishing House, Bucureşti, 2009;
*** Revista Învăţământul preşcolar şi primar, nr. 3-4/2009, Editura Arlequin

SCENARIUL ZILEI

Activitatea va debuta cu întâlnirea de dimineaţă : **salutu**l , **prezenţa** şi completarea **calendarului naturii.**

Salutul: "Dimineaţa a sosit

Toţi copiii au venit

În cerc ne adunăm

Cu toţi să ne salutăm."

"Bună dimineaţa meşteri mari!"

Copiii sunt invitaţi să îşi ia câte o steluţă şi când îşi aud numele să o pună în coşuleţul celor prezenţi.Se numără steluţele rămase,se stabileşte numărul celor absenţi şi numărul fetelor şi băieţilor prezenţi.

Completarea calendarului naturii se va realiza prin jocul "Adevărat/Fals"(ex.:"Este adevarăt ca azi este marţi?","Acum suntem în anotimpul primăvara?",etc.)

Împărtăşirea cu ceilalţi:

"Roata vremii se-nvârteşte

Fiecare se gândeşte

Şi va spune cu glas tare

Ce va fi când va fi mare!"

"Eu,când voi fi mare voi fi...". Copiii spun propoziţia şi continuă cu răspunsul pentru completare.

Activitatea de grup: Pe ,,scaunul povestitorului",pe rând câţiva copiii descriu în câteva propoziţii meseria pe care au ales-o,argumetând opţiunea.

"Un tăciune şi-un cărbune

Toate ce s-au spus sunt bune"

Noutatea zilei este ca astazi avem un musafir la noi în clasă care doreşte să afle ce ştim despre meserii. Pentru că activitatea de azi va fi un concurs , se grupează copiii în două echipe: echipa albastră şi echipa roşie. **Surpriza** constă în descoperirea unei cutii trimise de Manny-Iscusitul , personajul de desen animat îndrăgit de copii care pe parcursul întregii săptămâni ne-a dezvăluit secretele meseriilor.Cutia conţine o surpriză la care copiii vor ajunge participând la concurs . Cutia va putea fi deschisă doar după rezolvarea sarcinii scrise pe ea.

Tranziţie: Audiţie **„ Cântecul meseriilor"**

ALA 1

Se citeşte mesajul de pe cutie din care copiii vor afla sarcinile pentru cele trei sectoare .La sectorul **Ştiinţă** copiii vor avea **Jocul meseriilor** ,sarcina constând în alegerea unei planşe cu meserii şi completarea acesteia cu jetoanele corespunzătoare. La sectorul **Artă** copiii au la dispoziţie creioane colorate şi imagini pe care sunt îndrumaţi să le coloreze pentru ca la final sa realizeze o cărticică cu meserii.La sectorul **Construcţii** sunt pregătite piesele care îi aşteaptă să fie mici arhitecţi .Sarcina este aceea de a construi clădiri diferite pentru un mic orăşel.

Pentru fiecare sarcină îndeplinită primesc steluţe de culoarea echipei din care fac parte care vor fi lipite la panoul de scor.După finalizare copiii vizitează fiecare sector pentru aprecierea rezultatelor şi se stabileşte ce echipă a acumulat mai multe puncte la această probă.

Tranzitie : Copiii formează o coloană, trenuleţul veseliei şi părăsesc sala de grupă pentru a merge la toaletă şi pentru a se spăla pe mâini.

Rutine: "Singurel mă îngrijesc!" . Copiii servesc masa.

Tranzitie: Audiţie-"**Cântecul meseriilor**"

ADE DŞ:

„Ce ştim despre meserii?" este prima activitate pe domenii *experienţiale, care aparţine domeniului **Ştiinţe** şi care va fi realizată* sub forma unui concurs între cele doua echipe. Concursul va consta în rezolvarea a cinci sarcini diferite, fiecare răspuns corect va fi răsplătit cu aplauze şi recompensat cu steluţa colorată .Echipa care va acumula cele ma multe steluţe va fi declarată câştigătoare.

Proba 1-*„Roata meseriilor!*"- copiii învârt roata denumesc meseria în dreptul

căreia se opreşte, precizează cu ce sunet începe cuvântul,despart cuvântul în silabe şi alcătuiesc o propoziţie cu cuvântul respectiv .

Proba 2-*„Gândeşte şi spune ... ce sunt / ale cui sunt?"*- copiii trebuie să recunoască uneltele specifice meseriilor descoperite la proba 1 şi să le aşeze la locul potrivit.

Proba 3-*„Piramida meseriilor*"- Pe rând, câte un copil din fiecare echipă extrage dintr-un plic câte o imagine, denumeşte meseria observată pe imagine şi spune două, trei caracteristici pentru a câştiga proba. Aşază imaginea în piramida meseriilor cu 4 nivele conform criteriilor enunţate de educatoare.

Proba 4-*„Ghiceşte meseria"*

Educatoarea citeşte ghicitori despre meserii iar copiii din fiecare echipă trebuie să răspundă corect.

Proba 5-*„Încercuieşte şi rezolvă"*

Educatoarea distribuie fişe de lucru în care sunt reprezentate meserii şi unelte. Copiii trebuie să recunoscă meseriile, să unească meseria cu uneltele potrivite, să deseneze unelte acolo unde lipsesc.

Tranzitie-,,Astăzi noi suntem brutari"

DOS: Îndeplinirea cu succes a sarcinilor propuse duce la deschiderea următoarei cutii:

"Meşterii pricepuţi"este a doua activitate pe domenii experienţiale şi aparţine Domeniului Om şi Societate.Fiecare echipa are ca sarcina să realizeze cu materialele puse la dispoziţie figurine reprezentând diverse meserii .

Răsplata finalizării sarcinii este deschiderea ultimei cutii –surpriză unde se află medalii şi diplome de merit pentru eforturile depuse pentru realizarea cu succes a tuturor sarcinilor din această zi.

ALA2 Jocurile distractive şi de mişcare propuse la activitatile recreative,vor încheia activităţile zilei.

,,Plimbă oul" La semnalul educatoarei (o bătaie din palme), primul copil de la fiecare grupă, va pleca ţinând în mână o lingură cu un ou de lemn pe ea. Acesta trebuie să ajungă la mingea ţinută de educatoare, pe care va trebui să o atingă şi să se întoarcă pentru a preda oul următorului copil. Aceste detalii fiind stabilite, se desfăşoară un joc de probă pentru a se înţelege cât mai bine sarcinile şi a se corecta eventualele greşeli.

Echipa care va termina prima va fi aplaudată de echipa care a pierdut .

,,Vindecă pacientul" Efectivul grupei de copii este împărţit în două echipe, egale ca număr de ,,medici" aşezate pe două şiruri. Fiecare şir de medici are o cutie de ,,medicamente" . Pe măsuţe,înaintea fiecărei echipe de medici se afla ,,jucăriile pacienţi".

La comanda dată, primii medicii aleargă în spirală, lasă câte o,,pastilă"la pacient în coşuleţ, se întorc tot prin alergare , predau cutia de medicamente următorilor coechipieri, aceştia parcurg acelaşi traseu, iar ei se aşează la coada şirurilor.

Câştigă echipa care a parcurs prima traseul.

DEMERSUL DIDACTIC

Evenimente didactice	**Conţinut ştiinţific**	**Strategia didactică**		**Evaluare**
		Metode si procedee	**Mijloace de invăţământ**	
1.Moment organizatoric	Se asigură condiţiile unei bune desfăşurări a activităţii: -pregătirea materialului didactic; -aranjarea mobilierului; -aerisirea sălii de grupă; -intrarea copiilor în sala de grupă.			
	În cadrul întâlnirii de dimineată,după salut,se va continua cu prezenţa şi completarea calendarului naturii prin jocul ,,adevărat/fals",voi dirija discuţii referitoare la tema abordată în această săptămână **„Aş vrea să fiu altora de folos"** Împărtăşirea cu ceilalţi: "Roata vremii se-nvârteşte	Conversatia, explicatia,	Panoul întâlnirii de	Participare activă la discuţii, completare corectă in calendarul naturii

2.Captarea atenţiei	Fiecare se gândeşte Şi va spune cu glas tare Ce va fi când va fi mare” Formula de început este”Eu,când voi fi mare voi fi...”,copiii urmând să completeze cu numirea meseriei preferate. “Un tăciune şi-un cărbune Toate cele spuse-s bune” Activitatea de grup –copilul care ocupă scaunul povestitorului va descrie în câteva propoziţii meseria preferată şi ce a aflat de la părinţi despre meseria acestora. Noutatea zilei constă în gruparea copiilor în două echipe : echipa albastră şi cea roşie pentru a participa la concursul care va cuprinde toate activităţile de astăzi.Mascota săptămânii- Manny Iscusitul a adus în sala de grupă o cutie cu un mesaj pentru copii. Cutia conţine o surpriză la care copiii vor ajunge doar dacă trec de probele concursului.	exercitiul; frontal, individual Conversatia elemente de problematizare, brainstorming	dimineaţă, coşulete, steluţe Scaunul povesti-torului	Observarea comporta-mentului non verbal
3.Anunţarea temei şi a obiectivelor	Astăzi va fi o zi specială pentru că este dedicată interesantului concurs **„Tot ce ştiu despre meserii”** ,cu probe surpriză pe care le vom rezolva simplu ,folosindu-ne doar de ceea ce am învăţat despre meserii.Copiii din fiecare echipă vor munci împreună pentru a trece de probe şi pentru a contribui la succesul echipei sale.	Conversatia explicatia, frontal		Observarea comporta-mentului non verbal
4.Reactualizarea cunoştintelor	Vom citi mesajul de pe prima cutie, şi vom afla primele sarcini de realizat: **Ştiinţa**-copiii îşi aleg cîte o planşă cu meseria preferată şi caută jetoanele corespunzătoare pentru a completa planşa. **Artă** -copiii colorează imaginile meseriilor pentru a realiza o carte. **Construcţii**- ,,**Micii arhitecţi**” construiesc diferite clădiri pentru un modern orăşel. Pentru fiecare sarcină îndeplinită,primesc puncte conform culorii echipei. După finalizare,copiii trec pe la fiecare sector pentru a aprecia lucrările. **Rutine**-Singurel mă îngrijesc. **Tranzitie**: Audiţie-“**Cântecul meseriilor**”	Conversatia explicatia exercitiul munca in echipa turul galeriei, elemente de problematizare	mesaj, jocul meseriilor, imagini meserii, creioane colorate, folie plastic, cuburi	Intuiesc materialele de la fiecare centru, respectă cerinţele
5.Prezentarea	**ADE - DŞ – Cunoaşterea mediului**	Conversati	Cutie-	

noului conţinut şi dirijarea învăţării	**-„Ce ştim despre meserii?”** Deoarece am finalizat cu succes sarcinile din prima cutie ,o putem deschide. În interiorul acesteia se află o altă cutie deasupra căreia este un nou mesaj de la mascota saptamânii .Copiii află că vor juca un joc numit « **Ce ştim despre meserii? »** **Explicarea sarcinii şi a regulilor jocului** : -jocul este o întrecere între cele doua echipe fiecare rezolvând câte cinci probe aflate in cinci plicuri- surpriză descoperite pe cea de-a doua cutie.Răspunsurile corecte sunt răsplătite cu aplauze şi puncte.Câstigă echipa cu cele mai multe puncte. Întrucât fiecare probă din concurs va fi introdusă printr-o scrisoare surpriză, fiecare dintre cele cinci probe ale concursului va fi explicată pe parcursul desfăşurării acestuia. Pe rând, educatoarea deschide plicurile-surpriză. ***1.Roata meseriilor*** este prima probă. Copiii învârt roata şi denumesc meseria observată pe imaginea în dreptul căreia s-a oprit. Despart în silabe numele meseriei, precizează numărul de silabe, stabilesc sunetul iniţial şi alcătuiesc o propoziţie. Răspunsurile complete vor fi recompensate cu câte o steluţă în culoarea echipei. ***2. „Gândeşte şi spune ... ce sunt / ale cui sunt?”*** este cea de a doua proba. Copiii trebuie sa recunoască uneltele specifice fiecărei meserii indicate şi să le aşeze la locul potrivit pe roata meseriilor . Fiecare răspuns corect înseamnă o steluţă în plus la panoul echipei lor. Câte un copil din fiecare echipa alege o meserie,cauta uneltele şi le aşază la locul potrivit . ***3.Piramida meseriilor*** este cea de a treia proba. Educatoarea explică în ce constă această probă: vor fi afişate pe rând planşe cu diverse meserii. Copilul indicat va denumi meseria şi va vorbi în câteva cuvine despre aceasta. Copiii vor fi aleşi pe rând din fiecare echipă. După această prezentare ei vor trebui să aşeze meseriile pe panoul piramidei cu patru nivele, respectând criteriile enunţate de educatoare (meserii care asigură oamenilor tot felul de servicii – şofer, tâmplar, croitor, zidar; meserii care asigură hrana oamenilor – cofetar, bucătar; meserii care apără oamenii – poliţist; meserii care îngrijesc oamenii – doctor). Răspunsurile corecte şi complete se recompensează cu steluţe. ***4.Ghiceşte meseria*** este cea de a patra proba. Educatoarea citeşte ghicitori despre meserii iar copiii din fiecare echipă trebuie sa răspundă corect.	a Explicatia Frontal Exercitiul Roata meseriilor exercitiul Piramida meseriilor elemente de problematizare	surpriză mesaj imagini meserii, roata meseriilor Jetoane meserii, unelte, panou piramida imagini ghicitori	Repetă denumirea jocului Realizeaza jocul de probă Grupează uneltele meseriilor, denumesc produsele Ghicesc meseriile,

6.Obţinerea performanţei	După proba cu numărul 4 educatoarea descoperă un plic buclucaş- plic fără număr şi de altă culoare , îl deschide şi citeşte scrisoarea.Astfel copiii află că pentru a putea deschide plicul cu ultima probă de concurs trebuie să demonstreze ce meşteri pricepuţi sunt . **Tranziţie**: Trecerea la cea de a doua activitate pe domenii experienţiale se face prin interpretarea unui cântecel, **„Astazi noi suntem brutari''** **DOS – Activitate practică „Meşterii pricepuţi''** Activitatea practică va consta în realizarea de figurine reprezentând diverse meserii prin tehnica decupării şi lipirii. Copiii vor intui părţile componente ale figurinelor, le vor decupa şi le vor lipi pe tuburi de carton, realizând figurine 3D. După terminarea lucrărilor, ele vor fi expuse, se va face evaluarea şi aprecierea modului de lucru.Realizarea cu success a figurinelor duce la deschiderea plicului cu numarul 5. 5. Ultima proba este ***„Încercuieşte şi rezolvă"*** Educatoarea distribuie fişe de lucru în care sunt reprezentate meserii si unelte. Copiii trebuie să recunoscă meseriile, să unească meseria cu uneltele potrivite, să deseneze unelte acolo unde lipsesc. Câştigă echipa care la sfârşitul concursului are cele mai multe steluţe la panou.Realizarea tuturor sarcinilor propuse duce la deschiderea ultimei cutii-surpriză .După desfacerea acesteia copiii vor descoperi medalii , diplome şi răsplata muncii lor – bănuţi de ciocolată .	Execitiul, Elemente de problematizare,	Fise lucru Tuburi de carton,părţile componente ale figurinelor, foarfece, lipici 	Se stabileste punctajul pe baza cerinţelor iniţiale
7.Asigurarea retenţiei şi transferului	**ALA 2** În cadrul activităţilor complementare copiii vor desfăşura două jocuri recreative şi anume,,Plimbă oul" şi ,,Vindecă pacientul"	explicatia, Jocul, exercitiul	Ouă , linguri, jucării, buline colorate, minge	Realizeaza sarcina pe echipe
8.Evaluarea activităţii	Se stabileşte punctajul final şi câştigătorii conform obiectivelor operaţionale care devin criterii de evaluare.Toţi copiii vor primi diplome de merit şi medalii pentru rezultatele lor.	Conversatia Frontal, individual	medalii diplome	Aprecieri verbale
9.Încheierea activităţii	Se fac aprecieri asupra modului de desfăşurare al întregii activităţi, încercând să se evidenţieze, în mod deosebit, cum s-au simţit în diferitele etape ale activităţii şi ale interacţiunii lor cu diferitele mijloace de exprimare artistică. La final, copiii părăsesc sala de grupă.			

Proiect didactic

Profesor: Matei Nicoleta Diana

Școala Gimnaziala nr.1 Maldaeni

Clasa: a VI – a

Data: 24.02.2017

Disciplina: Religie Ortodoxă

Subiectul lecţiei: : **Minunea din Cana Galileii - Hristos binecuvântează familia**

Unitatea de Invatare: **Iisus Hristos- Mântuitorul lumii**

Tipul lecţiei: comunicare / insusire de noi cunostinte

Durata lecţiei: 50 min

Scopul lecţiei: Dobandirea de cunostinte despre minunile Mantuitorului si formarea unei atitudini pozitive fata de familie

Competente generale:

- CUNOAŞTEREA ŞI IUBIREA LUI DUMNEZEU CA FUNDAMENT AL MÂNTUIRII ŞI DESĂVÂRŞIRII OMULUI

- MANIFESTAREA VALORILOR ŞI A CUNOŞTINŢELOR RELIGIOASE ÎN PROPRIILE ATITUDINI ŞI COMPORTAMENTE

- COOPERAREA CU CEILALŢI ÎN REZOLVAREA UNOR PROBLEME TEORETICE ŞI PRACTICE ÎN CADRUL DIFERITELOR GRUPURI

Competente specifice:

- 1.2 Recunoaşterea, în minunile Mântuitorului, a dumnezeirii Acestuia şi a dragostei Sale faţă de oameni

- 3.1 Analizarea mesajului moral-religios din minunile Mântuitorului

- 4.2 Identificarea mesajului unor texte din Sfânta Scriptură

Competente derivate:

La sfârşitul lecţiei, elevii :

- C1 : explica rolul minunii in activitatea Domnului nostru Iisus Hristos

- C2 : prezintă, in cuvinte proprii, minunea din Cana Galileii, descrisa in textul scripturistic Ioan 2, 1-11;

- C3: identifica mesajul transmis prin intermediul acestui text scripturistic

- C4: formulează învăţături morale, desprinse din această minune

Metode şi procedee: conversatia, explicatia, lectura explicativă, exercitiul, povestirea, problematizarea, explozia stelara, observarea dirijata

Mijloace de învăţământ: *Sfânta Scriptură,* plansa *Nunta din Cana Galileii*, laptop, video-proiector, colindul „La nunta din Cana”, harta „*Palestina Noului Testament*“ , fişe de lucru, coli A3, rebus, marker, post-it.

Forme de organizare: activitate frontală, individuala, pe grupe

Resurse:1. Oficiale: - Programa şcolară pentru disciplina Religie Ortodoxă, clasa a VI-a

- Planificarea calendaristică orientativă, clasa a VI-a
- Proiectarea unităţii de învăţare: Iisus Hristos- Mântuitorul lumii

2. **Temporale**: 40 minute

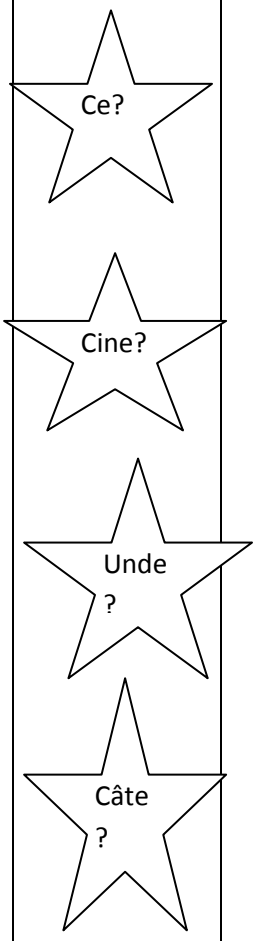
3.Bibliografice: *** Biblia sau Sfanta Scriptura, Editura Institutului Biblic si de Misiune al Bisericii Ortodoxe Romane, Bucuresti 1982

1. Cucos, Constantin (coordinator), Psihopedagogie pentru examene de definitivare si grade didactice, Editura " Polirom", Iasi, 1998
2. Muha, Camelia, Religie crestin ortodoxa clasa a VI-a ,Caiet pentru elevi, Editura " Sf.Mina", Iasi , 2009
3. Serbu, Pr.Prof.Univ.Dr.Sebastian, metodica predarii religiei, Editura" Reintregirea", Alba Iulia, 2000

Nr. crt.	**Etapele Lecţiei**	**CD**	Timp (min.)	**Activitatea profesorului**	Activitatea elevului	**Metode şi procedee**	**Mijloace de învăţă-mânt**	**Forme de organizare**	Evaluare
1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**	**8**	**9**	**10**
1.	***Momentul organizatoric***		1'	• Salutul • Rugăciunea • Notarea absenţelor • Pregătirea pentru lecţia nouă	• Salutul • Rugăciunea • Pregătirea pentru lecţia nouă			Activitate frontală	
2.	***Pregătirea elevilor pentru receptarea noilor cunoştinţe***		5'	- Dintr-o cutie-surpriza ies la iveala cateva obiecte: o Biblie, un plic, buline mov din carton ce au inscriptionate litere . Elevii sunt indemnati sa aseze literele in asa fel incat sa formeze un cuvant, apoi le lipesc pe tabla sub forma de ciorchine de strugure. - Profesorul ii roaga sa alcatuiasca, oral , un acrostih, pornind de la cuvantul descoperit. - Un elev este invitat sa deschida plicul si sa citeasca biletelul	• Elevii ascultă cu atentie • Elevii descopera cuvantul FAMILIE. - Elevul citeste : Cap. 2, Nunta din Cana	Lectura Conversaţia	Biblia	Activitate frontală	Aprecieri verbale

				care il indruma spre deschiderea Bibliei, la pagina 1206 (Ioan 2, 1-11).					
3.	***Precizarea titlului şi a obiectivelor lecţiei***		1’	• Se anunţă şi se scrie pe tablă data şi titlul lecţiei : *„ Minunea din Cana Galileii – Hristos binecuvântează familia"* • Se precizează obiectivele lecţiei.	• Elevii scriu data şi titlul în caiete şi ascultă explicaţiile profesorului.	Explicaţia		Activitate frontală	
4.	Comunicarea /însuşirea noilor cunoştinţe	C1 C2 C3	10’	La indemnul profesorului, un elev va citi din Biblie (sau din expunerea power point) fragmentul biblic de la Ioan 2, 1-11: *„Şi a treia zi s-a făcut nuntă în Cana Galileii şi era şi mama lui Iisus acolo. Şi a fost chemat şi Iisus şi ucenicii Săi la nuntă. Şi sfârşindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către El: Nu mai au vin. A zis ei Iisus: Ce ne priveşte pe mine şi pe tine, femeie? Încă n-a venit ceasul Meu. Mama Lui a zis celor ce slujeau: Faceţi orice vă va spune. Şi erau acolo şase vase de piatră, puse pentru curăţirea iudeilor, care luau câte două sau trei vedre. Zis-a lor Iisus: Umpleţi vasele cu apă. Şi le-au umplut până sus. Şi le-a zis: Scoateţi acum şi aduceţi nunului. Iar ei i-au dus. Şi când nunul a gustat apa care se făcuse vin şi nu ştia de unde este, ci numai slujitorii care scoseseră apa ştiau, a chemat nunul pe mire şi i-a zis: Orice om pune întâi vinul cel*	Un elev citeste, ceilalti asculta cu atentie	Lectura	Biblia Plansa	Activitate frontală	Aprecieri verbale

				bun şi, când se ameţesc, pune pe cel mai slab. Dar tu ai ţinut vinul cel bun până acum. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileii şi Şi-a arătat slava Sa; şi ucenicii Săi au crezut în El." (Ioan II, 1-11) Elevii scriu pe caiete de unde face parte textul citit. *Text scripturistic* - Ioan II, 1-11 Se cere elevilor sa precizeze si să localizeze pe harta *Palestina Noului Testament*, locul unde s-a petrecut minunea (Cana Galileii). Profesorul adreseaza intrebari si ofera lamuriri pentru intelegerea textului.	Elevii scriu pe caiete de unde face parte textul citit. *Text scripturistic* - Ioan II, 1-11 Elevii indica la harta Elevii raspund si sunt atenti la precizarile facute	Observarea dirijata Conversatia	Harta Laptop/ video-proiector	Activitate frontală	

5.	**Fixarea şi sistematizarea cunoştinţe** **lor**	C1 C2 C3 C4	15’	- Invita elevii la rezolvarea unui rebus - Profesorul ofera elevilor, impartiti in 4 echipe, sarcini de lucru diferite: - Grupa 1 : Prezentarea, pe scurt, a minunii din Cana Galileii, prin comple-tarea lacunelor din text.(5 dintre cuvintele care lipsesc le gasesti in careul literelor, pe orizontala sau verticala) – v. Anexa - Grupa 2: Explicati rolul minunii în activitatea Mantuitorului, avand la dispozitie un set de afirmatii. Notati in dreptul lor Adevarat/ Fals. Completati rebusul! - Grupa 3: Identificati mesajul transmis prin intermediul acestui text scripturistic si stabiliti corespondenta intre cuvintele celor doua coloane . - Grupa 4: Formulează învăţături morale, desprinse din această minune! Completeaza stelutele cu intrebari ce isi gasesc raspunsul in textul studiat!	Elevii ofera raspunsuri Elevii colaboreaza pentru rezolvarea sarcinilor de lucru si prezinta rezultatul muncii lor. 	Conversatia Exercitiul Povestirea	Laptop/ videoproiector Colind „ La nunta din Cana”	Activitate frontala Activitate pe grupe	Aprecieri verbale
6.	**Asocierea,** **Genera**	C4	5’	Iisus a savarsit prima minune la rugamintea Maicii Sale. Voi cum va exprimati		Conversat		Activitate frontală/ indivi	Aprecieri verbale

	liza rea, **Aplicar ea**			dragostea si respectul fata de parinti? Dati exemple de situatii in care ati fost ascultatori fata de ei! Ce putem face pentru a mentine familia unita?	Elevii ofera raspunsuri Noteaza pe post-it Elevii raspund	ia Problema tizarea		duala	
	Aprecie rea activita tii elevilor		1’	Profesorul va face aprecierile generale şi individuale referitoare la pregătirea elevilor pentru lecţie, cat si implicarea lor in predarea noilor cunostinte. Se noteaza elevii care au participat la lectie.	Elevii asculta			Activitate frontală	Apreci eri verbale
	Precizar ea şi explicar ea temei pentru acasă		1’	Realizeaza o compunere cu titlul „ Hristos in familia mea” .	Elevii noteaza	Explicatia		Activitate frontală	
	Încheier ea activităţ ii		1’	Rostirea rugăciunii împreună cu elevii, salutul.	Rostirea rugăciunii Salutul			Activitate frontală	

Anexa

Grupa I. Completează spaţiile libere:

La nunta din.....a participat Iisus, impreuna cu .....Sa si .....săi. Aici a făcut prima minune, la rugamintea M.....D.....

El a prefăcut ..... din cele 6 / 12 vase în …… , iar .....a fost uimit de calitatea vinului.

N	U	N	U	L	P
E	T	W	C	L	M
O	V	M	E	Z	F
R	C	A	N	A	B
J	H	M	I	G	A
E	Z	A	C	Q	R

X	K	N	I	D	I
P	Y	V	I	N	M

Grupa II. Adevarat sau fals?

Minunile sunt o dovada ca Dumnezeu ne iubeste.....

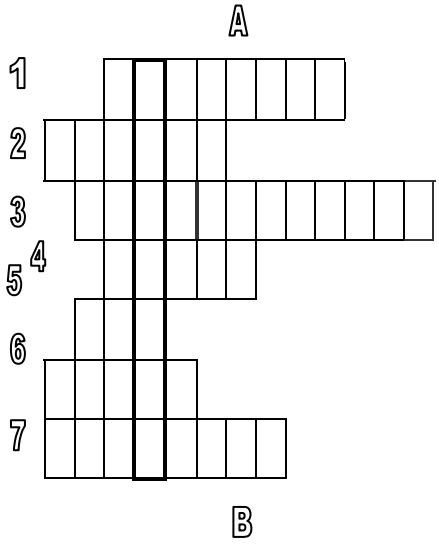
Iisus a facut minuni pentru a se lauda.....

Minunile dovedesc ca Iisus este Fiul lui Dumnezeu.....

Orice om poate face minuni.....

Minunile transmit adevaruri divine.....

. Completează rebusul:

1.Cine L-a însoţit pe Iisus la nuntă?

2.Ce s-a întâmplat la nuntă a fost o …

3.Unde s-a desfăşurat această nuntă? (două cuvinte)

4.Cine a gustat primul din pahar?

5.Ce era în pahar?

6.Cine L-a rugat pe Iisus să-i ajute pe tineri?

7.Locul unde se săvârşeşte Sfânta Taină a Nunţii.

A-B.Una din cele şapte Taine ale Bisericii.

Grupa III. Trasează legăturile corecte:

Iisus a spus: „Faceţi orice vă va spune”

Fecioara Maria a spus: „Scoateţi acum şi duceţi-i nunului”

Nunul a spus: „Nu mai au vin

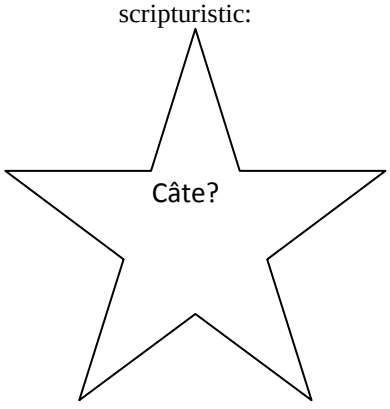
„Orice om pune întâi vinul cel bun, apoi pe cel mai slab…”

Mesajul transmis prin intermediul textului scripturistic:
.....

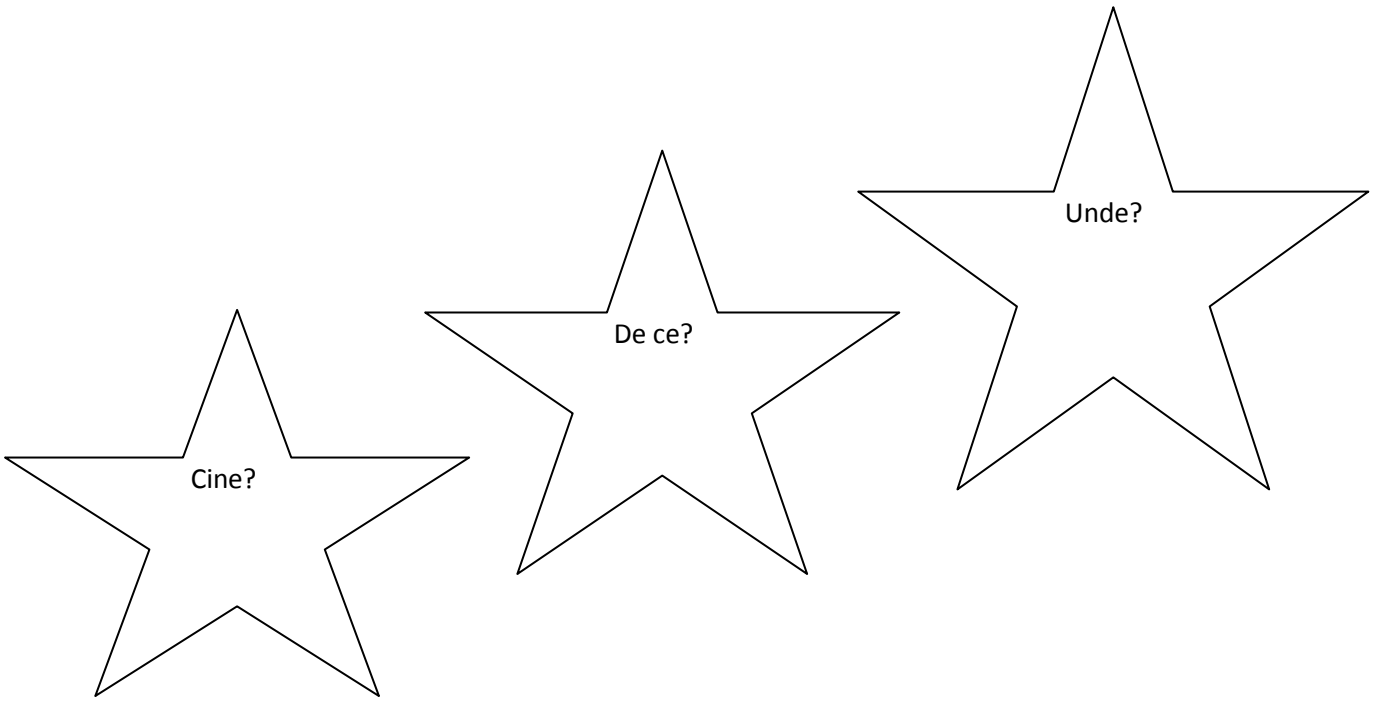
Grupa IV Formulează învăţături morale, desprinse din această minune!

.....

.....

Completeaza stelutele cu intrebari ce isi gasesc raspunsul in textul studiat!

Proiect didactic

Prof. înv. primar: Tănase Marilena

Şcoala Gimnazială "Alexandru Bădăuță"- Zîmbreasca

Clasa: Pregătitoare	***Clasa:*** I
Aria curriculară: Matematica şi Ştiinţe ale naturii	***Aria curriculară:*** Matematica şi Ştiinţe ale naturii
Disciplina: Matematica şi explorarea mediului	***Disciplina:*** Matematica şi explorarea mediului
Unitatea tematică: "Vestitorii primăverii"	***Unitatea de învăţare:*** "Vestitorii primăverii"
Tema: Adunarea şi scăderea numerelor naturale în concentrul 0-10(recapitulare)	***Tema:*** Adunarea şi scăderea numerelor naturale în concentrul 0-100(recapitulare)
Forma de realizare: activitate integrată	***Forma de realizare:*** activitate integrată
Tipul activităţii: consolidare	***Tipul activităţii:*** consolidare
Scopul: Sistematizarea deprinderii de rezolvare a operațiilor de adunare şi scădere în concentrul 0-10	***Scopul lecţiei:*** Sistematizarea deprinderii de rezolvare a operațiilor de adunare şi scădere în concentrul 0-100
Competente generale:	***Competente generale:***
1.Utilizarea numerelor în calcule elementare	1. Utilizarea numerelor în calcule elementare
2.Rezolvarea de probleme pornind de la sortarea şi reprezentarea unor date	2. Generarea unor explicaţii simple prin folosirea unor elemente de logică
	3. Rezolvarea de probleme pornind de la sortarea şi

Competente specifice: **Matematică şi explorarea mediului** 1.1.Efectuarea de adunări şi scăderi în concentrul 0-10 5.2.Rezolvarea de probleme în care intervin operaţii de adunare sau scădere în concentrul 0-10, cu ajutorul obiectelor **Comunicare în limba română** 1.1.Recunoaşterea unor detalii dintr-un mesaj scurt, rostit clar şi rar **Dezvoltare personală** **2.2.**Identificarea şi aplicarea regulilor de comunicare specifice în activitatea şcolară **Muzică şi mişcare** **2.1.**Cântarea în colectiv a cântecelor, asociind mişcarea sugerată de text ***Obiective operaţionale*** ***A. Cognitive*** OC1 – să precizeze corect vecinii unui număr dat; OC2 – să numere corect crescător şi descrescător în concentrul 0-10; OC3 – să numească cifrele pare şi impare ; OC4 – să compare corect două numere naturale mai mici decâ 10 ; OC5 – să efectueze corect exerciţii de adunare şi scădere în concentrul 0-10 . OC6 – să rezolve corect probleme cu material intuitiv . ***B. Afective*** OA1 – vor participa activ la activitate; ***C. Psiho – motorii*** OM1 – să adopte o poziţie corectă în timpul lucrului.	reprezentarea unor date ***Competente specifice:*** **Matematică şi explorarea mediului** **1.2.**Scrierea, citirea, compararea şi ordonarea numerelor naturale de la 0-100 1.3.Efectuarea de adunări şi scăderi cu şi fără trecere peste ordin **Comunicare în limba română** 1.1.Recunoaşterea unor detalii dintr-un mesaj scurt, rostit clar şi rar **Dezvoltare personală** **2.2.**Identificarea şi aplicarea regulilor de comunicare specifice în activitatea şcolară **Muzică şi mişcare** **2.1.**Cântarea în colectiv a cântecelor, asociind mişcarea sugerată de text ***Obiective operaţionale*** ***A. Cognitive*** OC1 - să cunoască terminologia specifică; OC2 – să efectueze operaţii de calcul mintal; OC3 – să efectueze adunări şi scăderi respectând algoritmul; OC4 – să utilizeze corect limbajul matematic; OC5 – să rezolve exerciţii cu termen necunoscut; OC6- să rezolve exerciţii şi probleme simple. ***B. Afective*** OA1 – vor participa cu interes şi plăcere la desfăşurarea activităţii; OA2 – vor manifesta interes pentru realizarea fiecărei sarcini date. ***C. Psiho – motorii*** OM1 – să adopte o poziţie corectă în timpul lucrului.

Resurse ***I. Metodologice*** ***Strategii didactice*** ***a) Metode şi procedee:*** conversaţia, explicaţia, observaţidemonstraţia, brainstorming, exerciţiul, problematizarea, descoperirea, munca independentă,jocul didactic , ghicitori ***b) Mijloace de învăţământ:*** marker,fişe de lucru,imagini, flipchart ***c) Forme de organizare:*** frontală, individuală. ***Resurse temporale***: 35 min + 10 min activitate complementară ***Bibliografie*** 1. *Programele şcolare pentru* clasa pregătitoare, clasa I şi clasa a II-a, aprobată prin ordinul ministrului Nr. 3418/19.03.2013; 2. Suport de curs "Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învăţare pentru formarea competenţelor cheie la şcolarii mici 2013".	***Resurse*** ***I. Metodologice*** ***Strategii didactice*** ***a) Metode şi procedee:*** conversaţia, conversaţia euristică, explicaţia, observaţia,problematizarea, brainstorming, analiza, sinteza, comparaţia, exerciţiul,descoperirea, metoda ciorchinelui, munca independentă, ***b) Mijloace de învăţământ:*** foi cu exerciţii,marker,fişe de lucru,flipchart,tabla ***c) Forme de organizare:*** frontală, individuală. ***Resurse temporale***: 35 min + 10 min activitate complementară ***Bibliografie*** 1. *Programele şcolare pentru* clasa pregătitoare, clasa I şi clasa a II-a, aprobată prin ordinul ministrului Nr. 3418/19.03.2013; 2. M. Mihaescu, Stefan Pacearca,A Dulman, C. Alexe, O. Brebenel- „Matematica si explorarea mediului"-Manual pentru clasa I, Editura Intuitex-2014; 3. Suport de curs "Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învăţare pentru formarea competenţelor cheie la şcolarii mici 2013".

CLASA PREGĂTITOARE	*CLASA I*
MOMENT ORGANIZATORIC Pregătirea celor necesare activităţii. Realizarea climatului optim pentru buna desfăşurare a activităţii. Ziua debutează cu "Întâlnirea de dimineaţă". **ACTIVITATE DIRECTĂ** ***REACTUALIZAREA CUNOŞTINŢELOR*** **S**e propune jocul:"Răspunde repede şi bine!" Numără crescător şi descrescător,din 1 în 1,	***MOMENT ORGANIZATORIC*** Pregătirea celor necesare activităţii. Realizarea climatului optim pentru buna desfăşurare a activităţii. Ziua debutează cu "Întâlnirea de dimineaţă". **ACTIVITATE INDEPENDENTĂ** Elevii primesc fişe de lucru.Vor avea de rezolvat exerciţii şi probleme.(Anexa)

de la 0 la 10;

Numără descrescător de la 10 la 0;

--Care sunt numerele pare? Dar impare?

--Care sunt vecinii numerelor…?

--Care sunt numerele mai mici decât 5? Dar mai mari decât 6?

CAPTAREA ATENŢIEI

Captarea atenției se face printr-un joc didactic:

- **Joc didactic** - ,, *Potriveste,,*

Potriviți literele în căsuţe şi vom afla ce facem azi la matematică. (Anexa).

5+3=U 6+4=C

7-2=C 8-7=L

4+5=Ă 4+2=A

5-3=M 9-2=L

5 6 1 10 8 7

ANUNŢAREA TEMEI ŞI A OBIECTIVELOR

Se anunță titlul activității:"Adunarea şi scăderea numerelor naturale în concentrul 0-10-(recapitulare)"

Se prezintă elevilor obiectivele activității: vom preciza vecinii unui număr dat, vom număra crescător şi descrescător în concentrul 0-10, vom efectua adunări şi scăderi cu numere în concentrul 0-10,vom rezolva probleme.

DIRIJAREA ÎNVĂŢĂRII

De versuri ne ajutăm, probleme rezolvăm, adunarea şi scăderea repetăm!

Elevii vor calcula prin numărare apoi vor da răspunsul (Anexa).

Solicit elevii să răspundă la următoarele întrebări cu A sau F :

Capra avea 5 iezi. O săptămână are 7 zile. Anul are 3 anotimpuri. Povestea se numeşte “Albă ca zăpada şi cei 7 pitici. **ACTIVITATE INDEPENDENTĂ** ***OBȚINEREA PERFORMANȚEI*** Elevii primesc fişe de lucru.(Anexa)	**ACTIVITATE DIRECTĂ** Se vor verifica răspunsurile din fişele de lucru prin citirea orală de către elevi. ***REACTUALIZAREA CUNOŞTINŢELOR*** Se adresează elevilor întrebări pentru verificarea noțiunilor teoretice referitoare la operațiile de adunare şi scădere. --Cum se numesc numerele care se adună?(termeni) --Cum se numeşte rezultatul adunării?(sumă sau total) --Cum se numeşte numărul din care se scade?(descăzut) --Cum se numeşte număul care se scade?(scăzător) --Dar rezultatul scăderii cum se numeşte?(rest sau diferență) --Cum se află descăzutul?(D=S+d) --Dar scăzătorul?(S=D-d) Solicit elevii să resolve oral exercițiile: Calculați: 9+4= 8+3= 7+5= 17+3= 6+7= 20+15= ***CAPTAREA ATENŢIEI*** Captarea atenției se face prin probleme în versuri.(Anexa) Se prezintă şi se rezolvă problemele. ***ANUNŢAREA TEMEI ŞI A OBIECTIVELOR*** Se comunică elevilor titlul lecției (“Adunarea şi scăderea numerelor naturale în concentrul 0-100 - recapitulare”) şi obiectivele urmărite. Anunț elevii că în această oră trebuie să scrie corect nr. naturale, să rezolve corect exerciții şi probleme de adunare şi scădere a numerelor naturale.

ACTIVITATE DIRECTĂ Se verifică fişele de lucru ***ACTIVITĂŢI ÎN COMPLETARE*** Elevii vor interpreta cântecul " Înfloresc grădinile" şi vor completa colajul de primăvară. ***ÎNCHEIEREA ACTIVITĂŢII*** Se vor face aprecieri generale şi individuale.	Se scrie titlul pe tablă. ***DIRIJAREA ÎNVĂŢĂRII*** Se vor rezolva exerciţii şi probleme la tablă iar elevii pe fişe.(Anexa) ***OBŢINEREA PERFORMANŢEI*** Elevii primesc sarcina de a compune oral o problemă care să se rezolve prin adunare, folosind nr. 17 şi 30. Se dă tema pentru acasa ***ACTIVITĂŢI ÎN COMPLETARE*** Elevii vor interpreta cântecul "Înfloresc grădinile" şi vor complete colajul de primavera. ***ÎNCHEIEREA ACTIVITĂŢII*** Se vor face aprecieri generale şi individuale.

ANEXA

5+3=U	6+4=C
7-2=C	8-7=L
4+5=Ă	4+2=A
5-3=M	9-2=L

5	6	1	10	8	7	9	2

Solicit elevii să răspundă la următoarele întrebări cu A sau F :

Capra avea 5 iezi.
O săptămână are 7 zile.
Anul are 3 anotimpuri.
Povestea se numeşte "Albă ca zăpada şi cei 7 pitici.

ANEXA 1
UNA MICĂ ŞI-ALTA MARE
CARE-I CIFRA ASTA OARE?
(UNU)

ESTE SIMPLU DE FĂCUT
DUPĂ UNU E TRECUT
SEAMĂNĂ CU UN RĂŢOI

SIGUR ŞTIŢI, E CIFRA ...
(DOI)

E UN OPT PE JUMĂTATE
CIFRA IEZILOR DIN CARTE
DUPĂ DOI EL SE AŞAZĂ
CARE-I CIFRA ASTA OARE?
(TREI)

DE-L PRIMEŞTI DIN ÎNTÂMPLARE
ESTE O RUŞINE MARE
CHIAR DE NU POŢI STA PE EL
ZICI CĂ E UN SCĂUNEL.
(PATRU)

CÂTE DEGETE AM OARE
LA O MÂNĂ SAU PICIOARE
SIGUR ŞTIE FIECARE
CARE-I CIFRA ASTA OARE?
(CINCI)

E UN NOUĂ RĂSTURNAT
ŞI DE ŞAPTE E URMAT
E O MICĂ GHICITOARE
CARE-I CIFRA ASTA OARE?
(ŞASE)

CÂŢI PITICI SUNT ÎN POVESTE
CÂTE ZILE-N SĂPTĂMÂNĂ
DUPĂ ŞASE POPOSEŞTE
SIGUR ŞTIŢI CE CIFRĂ ESTE.
(ŞAPTE)

ZICI CĂ-I O CLEPSIDRĂ MARE
AŞEZATĂ ÎN PICIOARE
DUPĂ ŞAPTE EA SOSEŞTE
HAIDE SPUNE, SE NUMEŞTE ...
(OPT)

E UN ŞASE RIDICAT
ŞI E MULT MAI CĂUTAT
SĂ APARĂ-N CATALOAGE
CARE-I CIFRA ASTA OARE?
(NOUĂ)
NOTA CEA MAI CĂUTATĂ
ŞI DE TOŢI INVIDIATĂ
CÂND APARE-N CATALOAGE
CARE-I CIFRA ASTA OARE?
(ZECE)

„De versuri ne ajutăm și probleme rezolvăm”

Trei ieduţi n-au ascultat...
Lupu-n casă a intrat
Şi pe doi el i-a păpat.
Câţi ieduţi au rămas? 3-2=1

Pe podişca nu prea lată
Iată, trec pui deodată
Hai să socotim şi noi
Simplu: unu şi cu unu DOI.
1+1=2

Pe câmpie sunt doi miei
Negri şi cu clopoţei.
Unul alb, născut în urmă
Se adaugă la turmă.
Vreau acum să-mi spui şi mie:
Câti mieluţi sunt pe câmpie?
2+1=3

5 curci cu pălărie
Au de curăţat o vie
Una a plecat la teatru
Si lucrează numai …… 5-1=4

Patru şoricei pe câmp
Ronţăie grâu şi porumb.
După un timp mai vine unul.
Câţi servesc acum dejunul? 4+1=5

Şapte broaşte stau la sfat
Că vor să intre în lac.
Una nu vrea, că-i fricoasă,
Şi-au intrat în apă..... 7-1=6

Şase alune şi o ghindă
Veveriţa vrea să strângă.
Câte fructe va avea
Veveriţa-n scorbura sa? 6+1=7

La circ, în lac
Zece răţuşte baie fac
Două pleacă.Mac,mac, mac!
Câte au mai rămas pe lac?
10-2=8

FIŞĂ DE LUCRU

(Adunări şi scăderi cu numerele naturale 0 - 10)

1. Ordonează crescător numerele : 7,3,4,1,5,9,6,8 .

→

2.Scrie vecinii numerelor:

____ 2____ ____3_____
____6_____ ____1_____
____8_____ ____5____
___10____ ____7___

3. Ordonează descrescător numerele : 7,3,4,1,5,9,6,8 .

<--

4.Continuă şirul:

1, 2….,…..,5, 6,…8,…..,10.

5. Rezolvă scăderile:

8-2= **5-1=**

6-1= **7-2=**

4-2= **3-2=**

6. Calculează:

5 + 4 = 10 – 6 =

4 + 6 = 7 – 6 =

9 – 8 = 6 + 4 =

7.Pune unul din semnele "+"sau "-", pentru ca egalităţile să fie adevărate:

6 __ 4 = 10 8 __ 5 = 3 6 __ 2 = 8

9 __ 7 = 2 4 __ 5 = 9 9 __ 7 = 2

„De versuri ne ajutăm şi probleme rezolvăm"

In grădinița cu flori

Au înflorit 20 de bujori

Mai stau gata îmbobocite

Cinci lalele rumenite

Cate flori eu voi avea

In buchet când ti-l voi da?

O cloșca ce sta pe oua

In total vreo 29

Neatenta sparge 2.

Cate mai raman?

La bunica intr-un tei

Zarva fac 25 de porumbei

Mai vin 2 si unul pleacă

Afla cati mai sunt.

Încearcă!

Azi, in vale, pe un lac

15 rate baie fac

Mai vin 10: mac, mac, mac

Cate sunt acum pe lac?

In poiana-s 12 flori

Roșii la culoare.

Inca zece-s galbene.

Socotește repede

Cate flori cu toate sunt

Si se leagana in vânt?

Fișă de lucru

1. Efectuaţi:

27 + 5 = 49 + 9 =

16 + 8 = 57 + 3 =

35 + 16 = 24 + 7 =

2.Află temenul necunoscut:

a+12=45	b-24=55	37-c=89
a=	b=	c=
a=	b=	c=

3.Maria decupează 36 fluturaşi și cu 9 mai mulți ghiocei.

Câți ghiocei decupează Maria?

Datele problemei	Întrebarea
Rezolvarea	Răspunsul

Adunarea şi scăderea numerelor naturale în concentrul 0-100

(recapitulare)

1.Aflaţi suma numerelor: 26 şi 17 ; 32 şi 25 ; 45 şi 19;

2.Aflaţi diferenţa numerelor: 32 şi 15 ; 14 şi 76 ; 68 şi 39 ;

3.Numerle mai mari cu 17 decât : 39, 51, 34;

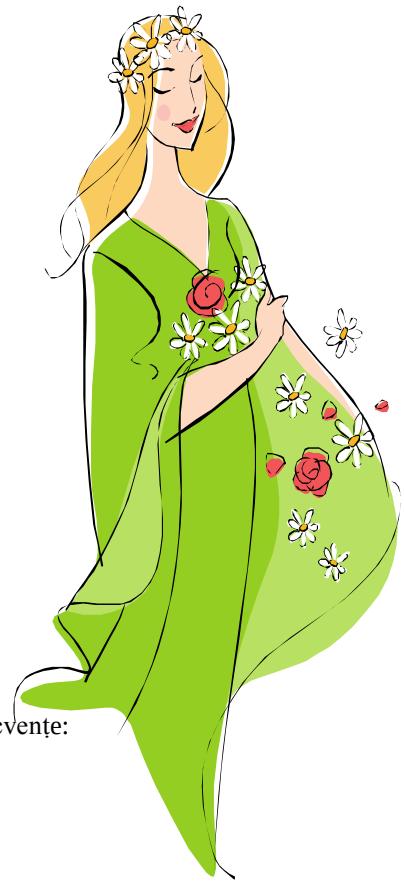
3.Află numărul necunoscut:

27+a=89 b-36=71 48-c=63

Dragii mei copilaşi,

Am auzit că voi sunteţi copii isteţi, harnici şi ascultători şi de aceea m-am hotărât să apelez la voi pentru a mă face fericită. Florile ar dori să înflorească şi să îşi ofere parfumul lor, păsările călătoare ar vrea să-şi refacă cuiburile pentru a scoate noii puişori. Sunt sigură că voi mă veţi ajuta să aduc la viaţă întreaga natură. Aşa e ? Pentru aceasta voi va trebui să rezolvaţi corect sarcinile date.
Cu drag,

Zâna Primăvară !

“Dragii mei copilaşi,

“Mă bucur că aţi lucrat aşa de frumos şi aţi reuşit să mă faceţi fericită.

Deoarece trebuie să plecaţi acasă, v-am trimis recompense .

Vă mulţumesc pentru ajutorul acordat şi abia aştept să ne mai vedem !

A voastră,

Zâna Primăvară!

SCENARIUL ZILEI

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAŢĂ

Activitatea debutează cu întâlnirea de dimineaţă care cuprinde următoarele secvenţe:

Salutul

Haideţi să ne adunăm,

Invitaţi-i salutăm:”Bună dimineaţa!”

Cu gând bun să le urăm: “Bine aţi venit!”

--Bună dimineaţa…!

- Se desfăşoară în cerc, pe covor, după ce copiii s-au reunit, se întâmpină cu simpatie şi se salută între ei, de la stânga la dreapta. Dau mâna, se privesc în ochi, îşi salută colegul cu glas tare, clar, folosind formula „Bună dimineaţa, ……!" şi numele colegului pe care îl salută.

Prezenţa

După ce ne-am adunat

Și frumos ne-am salutat,

Colegii ne-am întâlnit,

Oare cine n-a venit?

Calendarul zilei

Data ,luna, ziua,anul,

Anotimpul ni-l arată.

Deci, calendarul naturii

Să îl completăm îndată!

- Se stabilesc coordonatele zilei: anotimpul, lunile anotimpului primăvara, starea vremii, ziua, data, luna, anul şi pe măsură ce se idenifică toate datele se vor fixa pe calendarul naturii cu jetoanele corespunzătoare .

Noutatea zilei

-Astăzi este o zi specială. Avem musafiri care au venit să afle cât de multe lucruri ştiţi

Mesajul zilei

- Se descoperă mesajul de către elevi : BINE AŢI VENIT LA NOI!
- Surprizele continuă deoarece de dimineaţă am găsit în sala noastră de clasă o scrisoare de la Zâna Primăvara:
  Anunțarea temei şi a obiectivelor

ÎNCHEIEREA ZILEI

Ziua se va încheia în aceeaşi formaţie ca şi la "întâlnirea de dimineaţă": pe covor.

Vom trece în revistă activităţile zilei prin formularea de răspunsuri la întrebările:

-Despre ce am învăţat azi?

-Ce v-a plăcut cel mai mult şi de ce?

-Ce nu v-a plăcut şi de ce?

-Cum v-aţi simţit azi la școală?

Proiect de activitate integra

"*TURTIȚA NĂZDRĂVANĂ*

Profesor in invatamantul preprimar: Predatu Nicoleta Ilma

Gradinita cu PN Draganesti de Vede

Comuna Draganesti de Vede, Teleorman

6 MAI 2016

Proiect Didactic
GRUPA: Mica

TEMA ANUALA DE STUDIU: "Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?"

TEMA ACTIVITĂȚII: Turtița năzdrăvană

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Dezvoltarea capacitații de exprimare orală, de înțelegere și utilizare corectă a structurilor verbale orale, consolidarea unor abilitați practice specifice nivelului de dezvoltare motrica și cultivarea respectului față de muncă și față de rezultatele acesteia.
Componenta activității
***Activități de dezvoltare personală:**

Intâlnirea de dimineată:"Poveștile ne-invată, lucruri bune despre viață."

Rutine: Salutul, prezența, calendarul naturii.

Deprinderi specifice: " Deși sunt mic, mă descurc umpic." , Deprinderi de igiena si autoservire.

Tranziții: " Noi suntem piticii"

"Cum face…?"

***Jocuri si activități didactice alese 1**: "Coșulețul cu surprize"

Arta: "Creioanele fermecate.", colorare imagini din poveste.

Constucții: "Un cuptor am construit, si turtița s-a dospit."

Nisip si apă:"Pâinici si colăcei"

***Activități pe domenii experențiale:** "Turtița năzdrăvană"

Domeniul Limbă si Comunicare: Povestirea educatoarei

Domeniul Om si Societate: Activitate practic gospodărească

***Jocuri si activități didactice alese 2:**

"Covrigul năzdrăvan", Joc distractiv

"Turtița doarme", Joc linistitor

OBIECTIVE

La sfarșitul activității copii vor fi capabili:

- Să asculte cu atenție povestirea educatoarei;
- Să numească personajele, indicand trăsăturile acestora desprinse din fapte;
- Să desprindă mesajul povestirii cu ajutorul intrebărilor;
- Să își exprime atitudinea de aprobare/dezaprobare față de faptele personajelor;
- Să denumeasca materialele de lucru specifice activităților practice-gospodărești;
- Să modeleze individual turtița din poveste;
- Să decoreze turtița astfel incat sa rezulte un produs original.

STRATEGII DIDACTICE

- **Metode si procedee:** Conversația , povestirea , dialogul dirijat, jocul, explicația, demonstrația, surpriza.
- **Mijloace didactice:** Păpusi, decor reprezentând scene din poveste, imagini din poveste, șorțulețe, bonete, tocătoare cocă, semințe diverse.

DURATA: O zi
SCENARIUL ZILEI

Copiii descoperă la venirea in grădiniță că sala de grupă s-a transformat intr-o poeniță, de un verde crud, plină de flori si gâze.

Intâlnirea de dimineașă incepe cu secvența de mișcare, complex de exerciții de inviorare.

Salutul: " Dimineața a venit, toți copiii au sosit, in horă să ne adunăm, respectuos să salutăm." Se completeaza panoul de prezență și calendarul naturii sub indrumarea educatoarei.

Mesajul zilei: "Poveștile ne invața, lucruri bune despre viață".

Prin metoda "Mâna oarbă" copiii vor lua câte un jeton din "coșulețul cu surprize și vor fi indrumați in funcție de personajul de pe jeton spre centrele de interes deschise, unde se vor familiariza cu sarcinile de lucru după ce educatoarea le prezintă materialele de lucru.

Copiii vor fi indrumați la centre de către educatoare.

ARTĂ: "Creioanele fermecate" Copiii vor avea la dispziție creioane colorate și fișe cu imagini din povești. Vor identifica povestea și apoi vor colora imaginile.

CONSTRUCȚII:"Un cuptor am construit/
Și turtița s-a dospit."

Copiii au la dispoziție cuburi din lemn. Vor avea ca sarcină să construiască, folosind cât mai creativ cuburile, cuptoare pentru copt pâine.

NISIP ȘI APĂ: "Pâinici și colăcei"
Din nisip și apă copiii vor modela pâinici și colăcei decorându-I cât mai frumos.

TRANZIȚIE: Prin cântecelul "Noi suntem piticii" se va face trecerea către activitațile pe domenii experențiale.
Tema activității integrate este "*Turtița năzdrăvană*".

Activitatea integrată pe domenii experențiale va incepe cu povestirea educatoarei, captarea atenției fiind facută de educatoare care indreaptă atenția copiilor asupra unor urme de făina pe care le-a găsit in sala de grupă. Copiii sunt invitați in poeniță să asculte povestea cu peripețiile Turtiței. Educatoarea anunță tema și obiectivele activității. Pentru a-I

ajuta pe copii să se familiarizeze cu conținutul poveștii, să rețină firul epic și formula repetativă a textului, educatoarea folosește păpuși reprezentând personajele si machete cu imagini din poveste. Fixarea cunoștințelor și evaluarea se va face printr-o succesiune de intrebări adresate copiilor, folosindu-se metoda RAI. Vor răspunde, pe rând , doar copiii la care mingea se oprește la semnalul STOP. Copiii vor fi indrumați să răspundă numai in propoziții. Răspunsurile greșite vor fi corectate. Vor descoperii imagini ascunse si le vor ordona in ordinea aparitiei lor in poveste.

Pentru ca finalul sa fie unul amuzant se vor reproduce onomatopee ale personajelor prin jocul "Cum face…?" (**TRANZIȚIE**)

Vesel se vor deplasa țopăind ca iepurașii către grupul sanitar pentru a se spăla pe mâini.

Captarea atenției pentru activitatea practic-gospodărească se face prin intuirea materialului. Activitatea se va desfășura metodic: se face igiena mânilor, sa intuiește materialul, demonstrarea și explicarea etapelor de lucru, incălzirea mâinilor și lucrul propriu-zis. După modelarea turtițelor, acestea vor fii decorate cu tot felul de semințe apoi sunt asezate cu grijă in tăvi și puse in cuptor pentru a fi coapte.

Cât timp turtițele se vor coace, copiii vor desfășura jocurile:" Covrigul năzdrăvan" și "Turtița doarme".(Anexa 1)

RUTINE: **La finalul zilei copiii se urcă in microbuzul poveștilor și merg acasă pentru a servi masa de prânz și pentru somn.**

Bibliografie:

1. "Curriculum Național pentru invățământul preșcolar de la 0-6/7 ani"
2. Ezachil, Liliana(2004), "Laborator preșcolar (ghid metodologic)", Editura V&I Integral București
3. Florescu, Paraschiva (2002), "Proiecte didactice- invățământ preșcolar", Editura Excelsior, București
4. "Programa activităților instructive-educative in grădinița de copii" (2005), Editura V&I Integral, București

Projet didactique

Profesor : Lincă Ramona

Şcoala Gimnaziala Dan Berindei, Roşiorii de Vede

Date: le 16 mai 2017
Classe: VIIème (L2)
Niveau: A2 (troisième année d'étude de FLE)
Sujet de la leçon: **« La crêperie d'Ahmed »**
Type de leçon: classe de fixation et de formation des habiletés et des habitudes.
Supports:

- **document authentique, mp4, court métrage : „ La crêperie d'Ahmed "**
  (i-catcher-online.com/french)
- **document image:** un imagier des pâtisseries françaises **(www.lcf-magazine.com)**
- fiche de travail pour les élèves

But de la leçon:
- enrichir le vocabulaire des élèves, développer leur capacité productive;
- éveiller l'intérêt des élèves pour la langue française.

Compétences visées:

- compréhension orale, production orale

Objectifs :

- **linguistiques :**

- enrichir et employer le lexique lié à la gastronomie française (desserts, aliments, ustensiles)
- revoir l'expression de la quantité, l'article partitif et l'impératif.

- **communicatifs:**

- parler de ses goûts, ses préférences en matière de la gastronomie;
- imaginer une recette, comprendre et expliquer comment préparer les crêpes.

- **socioculturels** :

- identifier des informations clés dans un document audiovisuel authentique ;
- sélectionner des informations de différents supports en vue de réaliser une tâche structurée de travail ;
- découvrir la position géographique de la région de Bretagne et les traditions de sa gastronomie, qui attirent les touristes.

Durée : une heure
Lieu de travail: la salle multi-activité

Stratégies didactiques:
- méthodes et procédés: l'observation, l'exercice, le jeu *questions*-réponses, la brise-glace, la conversation dirigée, la lecture d'une image, le jeu de rôle.
- équipement scolaire: le tableau noir, la fiche de travail, les cartes images de vocabulaire, l'ordinateur, le projecteur ;

- formes d'organisation: le travail individuel, le travail collectif.

Critères d'évaluation : résoudre les tâches de travail liées au thème donné;

Bibliographie :

1. Programme scolaire - VIIème classe ;
2. *Manuel de* français 7e / L2, éditions *Cavallioti*, Bucarest, 2005
3. *« La didactique du français langue* étrangère : tradition et innovation » , Corina-Amelia Georgescu, editura Tiparg, 2011
4. Sitographie **:**
5. **www.i-catcher-online.com/French**

Les étapes de la leçon :

Durée	**Déroulement de la classe**	**Rôle du professeur**	**Activités des élèves**	**Organisation de la classe**	**Matériel et supports utilisés**
Phase 1 1 min.	Mise en train	On établit le contact social (saluer, faire l'appel).	Ils répondent au salut et à l'appel.	Travail frontal	
Phase 2 5 min.	L'éveil de l'attention des élèves (brise glace).	On projette, à l'aide du vidéo-projecteur, un imagier des pâtisseries françaises. Le professeur demande aux élèves s'ils reconnaissent des desserts typiquement français.	Les élèves sont curieux, ils répondent aux questions.	Travail collectif et individuel	Présentation PPT Image support: ***« imagier-patisserie »***
Phase 3 10 min.	La vérification des connaissances et des habitudes acquises au cours de la classe précédente.	Le professeur propose aux élèves un jeu questions-répon-ses, sur le thème de la pâtisserie française. On demande à la classe d'essayer de trouver les réponses aux questions écrites sur des billets de papier.	Les élèves désignés par le pro-fesseur répondent aux questions, devinent les desserts français, expriment leurs goûts, leurs	Travail collectif et individuel	Papier

			préfé-rences.		
Phase 4 2 min.	La présentation des objectifs qu'on s'est proposés pour cette classe et du titre de la leçon.	Le professeur propose aux élèves une image d'un autre dessert typiquement français, les crêpes. On projette une image avec des crêpes, extraite d'Internet, où elles apparaissent garnies de différents ingrédients, pour leur expliquer que les crêpes peuvent être faites au goût de chacun. L'explicitation de la consigne, ainsi que du détail des objectifs Le professeur écrit au tableau noir le titre de la leçon : **„ La crêperie d'Ahmed "**	Les élèves répondent au professeur. Les élèves écoutent attentivement la consigne donnée. Ils peuvent poser des questions Les élèves écrivent dans leurs cahiers le titre de la leçon.	Travail frontal	Présentation PPT Image support: **les crêpes**
Phase 5 20 min.	La présentation du document support et la fixation des connaissances par des tâches de travail.	Présentation du Court métrage **„ La crêperie d'Ahmed "** Le professeur écrit les mots inconnus sur le tableau noir. Après le premier visionnage, le professeur propose aux élèves une fiche de travail en leur demandant de faire les activités suivantes : *1. Répondez aux questions suivantes.* On lit au préalable les con-signes des activités et les questions ensemble, pour s'assurer qu'elles sont bien comprises des apprenants. *2. Trouvez et corrigez les six erreurs (au niveau du français, pas culinaire!)* Supervision individuelle/ guidage. On propose le deuxième visionnage. *3. Replacez dans le bon ordre les*	Les élèves écoutent attentive-ment et regardent le court métrage. Les élèves notent les mots inconnus dans leurs cahiers. Les élèves répondent aux questions du prof. Les élèves travaillent individuelle-ment, puis ils lisent les erreurs trouvés. Les élèves écoutent attentive-ment et regardent la vidéo, encore une	Travail collectif et individuel Travail collectif et individuel	Court métrage : **„ La crêperie d'Ahmed "** Vidéo - Projecteur Tableau noir Fiche de travail Court métrage : **„ La crêperie d'Ahmed "**

		étapes de la recette d'Ahmed Le professeur désigne les élèves qui vont répondre à cet exercice. Évaluation de la prestation des élèves	fois. Ils mettent en bon ordre les étapes de la recette. On vérifie à l'oral en grand groupe		Fiche de travail
Phase 6 10 min.	Assurer le feed-back – production orale	*4. Jeu de rôle - Imaginez une recette de crêpes.* Le professeur met les élèves à choisir les ingrédients nécessaires parmi les cartes images de vocabulaire, affichées sur un panneau; Le professeur propose aux élèves un jeu de rôle : *« Jouez le rôle d'un crêpier et présen-tez la recette devant la classe, à l'aide des images et des ustensiles de la cuisine ».* Le professeur donne aux élèves des indications pour résoudre la tâche de travail.	Un élève choisit les ingrédients à l'aide des cartes images de vocabulaire. Mise en scène du jeu de rôle. Les élèves présentent devant la classe, les étapes de la recette, à l'aide des cartes images de vocabu-laire.	Travail collectif et individuel Travail individuel	Fiche de travail Les cartes images de vocabulaire Fiche de travail avec des vignettes images de la recette + support d'écriture des etapes. Chanson
Phase 2 min.	L'évaluation des performances	- Évaluation de l'activité collective: par des remarques sur le travail des élèves, sur les fautes inhérentes ; - Évaluation de l'activité individuelle: par des notes pour les meilleures réponses. Comme devoir, le professeur propose aux élèves, la dernière activité de la fiche de travail : *« Complétez par écrit, la liste des ingrédients et les étapes de la recette des crêpes en vous aidant des images ».*	Les élèves notent le devoir dans leurs cahiers.		Fiche de travail avec des vignettes images de la recette + support d'écriture des etapes.

Nom et prénom : Date:
Classe VIIe / Niveau A2

Fiche apprenant:

ACTIVITÉS DE COMPRÉHENSION ORALE

« La crêperie d'Ahmed »

Activité 1: ***Répondez aux questions suivantes :***

1. Les crêpes sont une spécialité...
   a. du Sud
   b. bretonne
   c. parisienne

2. Quel est le métier d'Ahmed ?
   a. confiseur
   b. crêpier
   c. boulanger

3. Tu as besoin de combien d'œufs pour la recette d'Ahmed ?
   a. un
   b. deux
   c. trois

4. Combien de crêpes tu as grâce à la recette d'Ahmed ?
   a. exactement dix
   b. environ dix
   c. presque dix

5. Comment appelle-t-on une crêpe salée ?
   a. une crêpière
   b. une omlette
   c. une galette.

Activité 2 : ***Trouvez et corrigez les six erreurs (au niveau du français, pas culinaire!)***

Les ingrédients (pour 10 crêpes) :
• 250 grammes de la farine
• 100 grammes du sucre
• une pincée du sel
• une cuillère de l'huile
• deux œufs
• un quart de litre de l'eau et
• un quart de litre du lait.

Activité 3 : ***Replacez dans le bon ordre les étapes de la recette d'Ahmed :***

___ Ajoutez l'eau et le lait.

___ Faites cuire la crêpe environ une minute de chaque côté.

___ Ajoutez le beurre, la pomme et le caramel, pour une crêpe pomme - caramel breton.

___ Dans un saladier, versez la farine, le sucre, le sel, l'huile, les jaunes d'œufs.

___ Battez les blancs en neige et les incorporer à la pâte.

___ Séparez le blanc des jaunes d'œufs.

___ Étalez la pâte sur la crêpière.

Activité 4 :

Imaginez une recette de crêpes en vous aidant des images de la dernière fiche de travail. Choisissez les ingrédients nécessaires et puis, jouez le rôle d'un crêpier et présentez les étapes de la recette, devant la classe.

Prénom : _____ Date : _____

Recette

La pâte à crêpes

Complète la liste des ingrédients. Ecris la recette de la pâte en t'aidant des images.

Ingrédients pour 20 crêpes

					
250 g de _____	1 demi-litre de _____	30 g de _____	3._____	1 cuillère à soupe _____	1 demi-cuillère à café de _____

Préparation

1.

2.

3.

4.

5.

6.

Reproduction interdite hors du cadre de la classe

© Les Incontournables

Proiect de activitate integrata

„RIDICHEA URIASA”

Profesor in invatamantul prescolar:Tuță Adriana

Gradinita cu P.N. Nr. 1, Măldăeni, Teleorman

GRUPA:Mijlocie
TEMA ANUALĂ: „ Când,cum şi de ce se întâmplă?”

TEMA PROIECTULUI:„In gradina cu legume de primavara”
TEMA ZILEI:’’Intamplarea din gradina “
SUBTEMĂ: ’’Ce mă înconjoară?“
FORMA DE REALIZARE:Activitate integrată
TIPUL DE ACTIVITATE: mixtă
DURATA : o zi

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII :
ADP : ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ
ALA I :Biblioteca –Decoreaza ridichea”-semne grafice invatate
Constructii- macheta „Ridichea uriasa”
Arta -Dactilopictura siluete ridichi
ADE: DLC –Lectura educatoarei „Ridichea uriasa”-prezentare power point
DOS- Abilitați practice-Masti -lipire
ALA II:Dramatizare –Ridichea uriasa

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

Familiarizarea copiilor cu conţinutul povestii „Ridichea uriaşă” ,dezvoltarea vocabularului ,educarea unor sentimente pozitive faţă de bunătate şi ajutor acordate în anumite împrejurări .

OBIECTIVE :

- Să urmărească linia unei poveşti;
- Sa retina numele personajelor intalnite –succesiunea momentelor ;
- Să reproduca fragmente din poveste folosindu-se de imagini.
- Sa-si dezvolte spiritul estetic si creativ;
- Să folosească corect materialele de lucru
- Să realizeze dramatizări pornind de la textul povestirii utilizând vorbirea dialogată , nuanţarea vocii , intonaţia cu sprijinul educatoarei ..

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ŞI PROCEDEE: Conversatia, explicatia, exercitiul, demonstrația, jocul, metoda ,,Mâna oarba" , munca independentă, metoda Brainstorming,turul galeriei.

MIJLOACE**::** video proiector, imagini cu personajele din poveste , măști din carton , lipici,hartie glasse, machetă,scobitori **,** fișă de lucru, culori, carioci ,**si**luete din hartie , acuarele , servetele umede , ridichea uriasa ,decor .

FORME DE ORGANIZARE: frontal, în grupuri mici, individual ,pe echipe

LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de grupă

ELEMENTE DE JOC:-Surpriza, mișcarea, mânuirea materialelor, aplauze, verbalizare.

BIBLIOGRAFIE:

1. .”Curriculum pentru învațământ preșcolar “-Editura DPH Bucuresti 2009;
2. ”Revista învatamant preșcolar”-EdituraArlea QUIN-2013;
3. ”Metode interactive de grup”;
4. ”Ghid pentru proiecte tematice”-Preda ,Viorica Humanitas,2005.

SCENARIUL ZILEI

Activitatea va debuta cu intalnirea de dimineata :**salutu**l,**prezenta** si completarea **calendarului naturii**.

În cadrul” întâlnirii de dimineață” copiii sunt așezați în cerculprieteniei.Prin metoda Măna oarbă își extrag din coșulet un ecuson pe care și-l prind în piept.

Întâlnirea de dimineaţă

Dimineaţa a sosit,

Toţi copiii au venit,

În cerc să ne adunăm,

Pe covor să ne aşezăm,

Cu toții să ne salutăm! si se vor saluta cu formula:

Salutul

“ Bună dimineața, ridiche Matei!”

,, Bună dimineața, salata Silvia!” (în funcție de ecusonul pe care colegul din stanga il are in piept).

Prezenţa:

După ce ne-am adunat

Şi frumos ne-am salutat

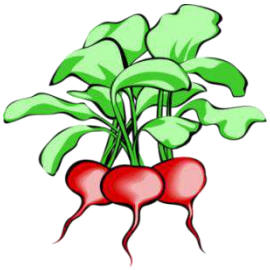
Colegii ne-am întâlnit

Cine oare n-a venit?

Se strigă prezența,iar copilul când își aude numele își pune fotografia pe ridichea de pe panoul de prezență.

Calendarul naturii

Se va reactualiza ‘’Calendarul naturii’’ amintind în ce anotimp suntem,în ce luna, în ce zi şi în ce dată, marcând şi schimbările meteo.

Activitatea de grup

Joc de atentie – Salata de legume

Copiii sunt intr-un cerc , cu fata in interiorul acestuia . Avand in piept ecusoane cu legumele : salata verde , ridiche si ceapa verde la semnalul educatorei -„Salata de ridichi„ copiii care au in piept ecusoanele ridichi vor trece in fata , apoi la semnalul „Salata de legume vor trece la loc in cerc .Jocul continua pentru fiecare leguma .

Tranziţie

„Exercitii de inviorare”

Noutatea zilei

La uşă se aude un ciocanit şi în clasă va intra „o ridiche uriaşă” aducând cu ea o cutie mare si o scrisoare .Ridichea le cere copiilor permisiunea sa ramana în clasă alături de ei şi daca sunt de acord ar vrea să joace în piesa de teatru „Ridichea uriaşă” avand chiar „rolul principal„ .

Tranziţie

-“Vine, vine primăvara ‘’!

La comandă„Trenuleţul să-l formăm

Şi pe hol să ne plimbăm! “

Copiii vor ieşi pe hol ,iar la intrarea în clasă se vor aşeza pe scăunelele în semicerc.

Educatoarea va citi „Ridichea Uriaşă” în timp ce copiii vor viziona imaginile afişate cu ajutorul video –proiectorului .La final se va fixa titlul , personajele ,momentele principale ale poveştii , se vor explica cuvintele şi expresiile noi întâlnite: uriaşă,urni,zadarnic. Se scoate în evidenţă mesajul educativ al poveştii „Unde-s mulţi puterea creşte”.

Activitatea se va încheia cu cântecul „Înfloresc gradinile “

Se iese la baie pentru spălarea mâinilor şi servirea mesei (rutina şi tranziţie)

-„Rândul iute să-l formăm**,**

Lângă uşă ne-aşezăm,

Şi frumos să aşteptăm

Către baie să plecăm!”

După servirea mesei , se intră în clasa cântând „ Vine , vine, primăvara “.Copiii aşezaţi în cercul prieteniei , sunt anunţaţi ce sarcini au de îndeplinit la sectoare pentru a realiza decorul pe care-l vor folosi atunci cand vor pune in scenă piesa de teatru„ Ridichea uriasa “. Se vor duce la sectoare în funcţie de ecusoanele primite la intâlnirea de dimineaţă şi anume; ceapa verde , ridichi si salata verde . Vor intui materialele de la fiecare sector şi educatoarea le va prezenta sarcinile de lucru.

La sectorul **BIBLIOTECĂ**- vor realiza fisa de lucru „Ridichea uriasa”unesc punctele descoperind imaginea , apoi decoreaza ridichea cu semnele invatate punctul, linia verticala , linia orizontala.Daca termina de realizat fisa vor colora frunzele ridichei .

La sectorul **CONSTRUCŢII** -vor realiza gardul din scobitori si vor pune siluetele ridichilor realizate la sectorul ARTA.

La sectorul **ARTĂ** – dactilopictura – siluete/ ridichi .

După ce s-au prezentat sectoarele şi sarcinile de lucru vom face tranzitia apoi vor trece la executarea sarcinilor .

Tranzitie: -„Bat din palme clap,clap,clap”-joc muzical

Din picioare trap,trap,trap,

Ne-nvârtim,ne răsucim

La centru noi pornim.”

Educatoarea urmăreşte fiecare copil , se reiau explicaţiile dacă e nevoie , chiar îi ajută pe cei care necesită sprijin .

La sfârșitul activității pe centre,copiii vor vizita fiecare centru să vadă finalitatea prin metoda Turul galeriei.

DOS –- lipire Măști

Fiecare copil va primi ca sarcina sa lipeasca hartia pe mascuta pentru a o decora . Educatoarea urmăreşte fiecare copil , se reiau explicaţiile dacă e nevoie , chiar îi ajută pe cei care necesită sprijin .

Mascutele realizate vor fi folosite in cadrul activitatii ALA2

Tranziţie : ,, Unu-doi, unu-doi

Mergem toţi în pas vioi.

În costume să ne-mbrăcăm

De teatru să ne apucăm.”

ALA2

În incheierea zilei în cadrul ALA2 copiii prezintă o dramatizare a poveştii .Vor fi pe rând actori şi spectatori.

FINALITATEA ZILEI

Ziua se încheie cu cercul prieteniei, Metoda Rai ,copiii răspund la întrebarea ‘Ce ti-a plăcut astăzi la grădinită?”

Educatoarea face aprecieri referitoare la comportamentul copiilor in timpul activitatilor.

Pentru că au dus la bun sfârşit toate sarcinile din ziua respectivă,Ridichea Uriaşă îi recompensează cu acadele ,,ridichi”.

Plecarea acasă se face pe versurile:

Rândul iute să-l formăm,

Lângă uşă ne-aşezăm

Acasă voioşi plecăm.

„Bună ziua!”

DEMERSUL DIDACTIC

Evenimente didactice	**Continut stiintific**	**Strategia didactic**	**Evaluare**	
		Metode si procedee	Mijloace de invatamant	
1.Moment organizatoric	Se asigura conditiile unei bune desfasurari a activitatii: -pregatirea materialului didactic; -aranjarea mobilierului; -aerisirea salii de grupa; intrarea copiilor in sala de grupa;			
2.Captarea atentiei	In cadrul intalnirii de dimineata salutul se face Prezența se va face la panoul de prezență. Fie Calendarul naturii: -În ce anotimp suntem, copii? -În ce lună? -Cum este vremea astăzi? Copiii răspund la întrebări. Meteorologul de se Se aude o bătaie în ușă. Lângă ușă găsim o ridi	Conversatia, explicatia, Conversatia elemente de problemati zare, brainstorming	Panoul intalnirii de di reprezentand l Elementul surp	Participare activa la discutii, completare corect naturii Observarea comp
3.Anuntarea temei si a obiectivelor	Azi vom fi pe rând actori și spectatori într-o piesă de teatru Ridichea Uriașa. Dar ca să ajungem să fim personajele din poveste mai întâi vom asculta și viziona povestea Ridichea Uriașă.	Conversatia		Observarea comporta-mentului non verbal
4.Reactualizar cunostintelor	La centrul BIBLIOTECĂ- vor realiza fișa de lucru „Ridichea uriașa, pasul potrivit descoperind imaginea , apoi determina cifrelor cu asemenea înveselesc pasnicul, linia verticală, linia orizontală.Daca termina de realizat fișa vor colora formele cifrelor. La sectorul **CONSTRUCŢII** -vor re La sectorul **ARTĂ** – dactilopictura – Le voi ura copiilor ,,spor la lucru .Educatoarea	Conversatia explicatia exercitiul munca in echipa munca individuala turul galeriei	F ie lucru,siluete ridichi,markere,acuarele,creioane colorate,carton	Intuiesc materiale respecta cerintele Realizarea sarcini
5 . Prezentarea noului	ADE -DLC Se desface primul plic surpriză ce conține un cd cu povestea ,, Ridichea Uriașă ,, Voi expune conţinutul poveştii folosind gestica -Primăvara moșul sădește legume .	Explicatia	Video proiector	Se urmărește inte-

ordinii și disciplinei invățării	-Moşul găseşte ridichea uriaşă , vrea să o ducă -Moşul o cheamă pe babă să îl ajute să scoată r -Baba o cheamă pe nepoata lor să îi ajute să sc -căţelul o cheamă pe pisică să îi ajute ,dar dege -Pisica îl cheamă pe şoricel să îi ajute să scoată Pe parcursul poveştii copiii vor viziona imagini	Conversatia	Imagini cu per	resul şi atenția ma nifestată de copii în timpul expuner poveștii
6.Obtinerea performantei	Se vor adresa câteva întrebări . Întrebările sunt următoarele: Cum s-a numit povestea pe care ati ascultat-o? Cine este personajul principal al poveştii? Cine a semanat ridichea? Ce-a vrut mosul sa faca cand a crescut ridichea A reusit sa o smulga? Pe cine a chemat in ajuto Când au izbutit să scoată ridichea din pământ? Spuneți-mi voi mie , e mare un şoricel? Are el putere? Se aseaza pe macheta in ordinea expunerii pov DOS – vor realiza mascutele pe care le vor folo Copiii de la DOS vor fi îndrumaţi şi coordonaţi După terminarea lucrărilor copiilor de la DOS , Voi face aprecieri asupra întregii activităţi, a m	Conversati Explicatia Exercitiul Munca in echipa	Mascute din ca	- aprecieri pozitiv Realizarea sarcini
7.Asigurarea retentiei si transferului	**A L A 2** Se adreseaza copiilor întrebări legate de activit Pentru ca ati lucrat foarte frumos la centre si a Dupa ce terminam de aranjat decorul si ne cost Personajele –Prezentatorul -mosul ,baba ,fetita Copiii vor interpreta roluri ale personajelor din Vor fi in acelasi timp si in rol de spectatori si v Dramatizarea povestii reliefeaza ideea de com Richea uriasa le multumeste copiilor pentru ca	Conversati Explicatia Dramatizarea	Mascute,ridi-c	Participă activ, se
8.Evaluarea activitatii	Ziua se încheie cu cercul prieteniei ,copiii răspund la întrebarea "Ce ti-a plăcut astăzi la grădiniță?" Pentru că au dus la bun sfârşit toate sarcinile d			Evaluare orala po

	Plecarea acasa se face pe versurile : Randul iute sa-l formam Langa usa ne-asezam Acasa voiosi plecam . Buna ziua , ridichi, cepe si salate ! Buna ziua ,doamna!	Metoda RAI	Acadele ridich	Acordarea recomp
9.Incheierea activitatii	Se fac aprecieri asupra modului de desfăşurare a întregii activităţi, insistându-se asupra greşelilor, se anunţă tema pentru acasă.			

Proiect didactic

Profesor in invatamantul primar : Dorilă Petruța Iuliana

Școala Gimnazială Salcia

DATA : 16 noiembrie 2016

CLASA: Pregătitoare

ARIA CURRICULARĂ: Matematica si explorarea mediului

DISCIPLINA: Matematica si explorarea mediului

UNITATEA TEMATICĂ: Împreună cu ceilalți

SUBIECTUL LECŢIEI: „Ne jucăm, cifrele le repetăm”(numerele de la 0 la 6)

FORMA DE REALIZARE: activitate integrate

DISCIPLINE INTEGRATE: Matematică si explorarea mediului/Comunicare in limba română/Muzică și mișcare

TIPUL ACTIVITĂŢII: verificarea și consolidarea cunoștințelor

COMPETENȚE SPECIFICE:

Matematică și explorarea mediului:

1.1. Recunoaşterea numerelor în concentrul 0-31
1.2. Compararea numerelor în concentrul 0-31
1.3. Ordonarea numerelor în concentrul 0-31,folosind poziționarea pe axa numerelor
5.1. Sortarea /clasificarea unor obiecte /materiale etc... pe baza unui criteriu dat

Comunicare în limba română:

1.3. Identificarea sunetului iniţial şi/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor şi a cuvintelor din propoziţii rostite clar şi rar;

1.4. Manifestarea curiozităţii faţă de receptarea semnificaţiei mesajelor orale,

în contexte de comunicare cunoscute

2.3. Participarea la dialoguri scurte, în situaţii de comunicare uzuală

Muzică și mișcare:

2.1. Cântarea în colectiv, asociind mișcarea sugerată de text;

OBIECTIVE OPERATIONALE:

O1 - Să recunoască cifrele în concentrul 0 – 6 in diferite situații ;

02 - Să asocieze cifrele 0-6 cu numărul de elemente corespunzător al unei mulțimi;
O3 - Să rezolve cerințele de pe fișa de grup;

O4 - Să cunoască vecinii unei cifre;

O5 - Să numere crescător, descrescător în concentrul 0-6, intuind locul fiecărui număr în sirul numeric;

O6 - Să despartă în silabe și să le reprezinte grafic;

O7 - Să lucreze în grup respectând regulile jocului.

SRATEGII DIDACTICE:

- **METODE ŞI PROCEDEE:** conversaţia, explicaţia, problematizarea, jocul Bingo, exercitiul, observația, lucrul in echipă;
- **FORME DE ORGANIZARE:** frontal, in grup;
- **FORME SI TEHNICI DE EVALUARE:** observarea sistematică, aprecieri verbale, analiza produselor activităţii
- **RESURSE MATERIALE:** fișe de grup, bol, bilete, carioci, jetoane cu animale , planse cu animale.
- **RESURSE UMANE** 12 elevi
- **RESURSE TEMPORALE:** 35minute + 15 minute activități în completare

BIBLIOGRAFIE:

1. *Programa şcolară pentru clasa pregătitoare*, Ministerul Educaţiei Naționale, București, 2013;
2. Neagu, Mihaela, Mocanu, Mioara- *Metodica predării matematicii în ciclul primar*, Editura
3. Polirom, Bucureşti, 2007;
4. Iordanche Crstina, Ionescu Maria- *Numărăm, calculăm, despre mediu învățăm*, Editura
5. Booklet, Bucureşti, 2012;
6. -Matematică și explorarea mediului,Editura Sinapsis,Cluj-Napoca,2016.

ETAPELE INSTRUIRII	**C.S.**	**CONŢINUTUL INFORMAŢIONAL AL LECŢIEI**		**STRATEGII DIDACTICE**		***EVALUARE***
		Activitatea învățătorului	***Activitatea elevilor***	***Metode și procedee***	***Forme de organizare***	
1. Moment organizatoric (1 min)		Organizez spaţiul şi climatul educativ într-un mod optim desfăşurării activităţii propuse.	Își ocupă locul în bănci.		Frontal	

2. Captarea atenţiei (3 min)	MEM 1.1 1.3	Captarea atenției o voi face cu ajutorul ghicitorilor despre fiecare cifră învățată(Fișa 1) și solicit câte un elev să scrie, pe tablă, răspunsul fiecărei ghicitori și astfel vom scrie cifrele de la 0 la 6, crescător și apoi le scriem și descrescător. Propun cateva exercitii simple de comparare a doua numere(care număr este mai mare?, care este vecinul mai mic?).	Citesc numerele scrise pe tablă și numără crescător și descrescător. Răspund la întrebări.	Conversaț ia Exercițul	Frontal	Observar ea sistemati ca
3.Anunţa rea **temei si a obiectivel or** (1 min)		Anunt ca azi ne vom juca cu cifrele prin intermediul unui joc, numit Bingo, si astfel vom recapitula toate cifrele de la 0 la 6.	Ascultă cu atenție	Explicația Conversaț ia	Frontal Colectiv	
4. Consolida rea și sistematiz area cunoștințe lor (24 min)	CLR 1.4 2.3 MEM 1.1. 1.4 3.2	Impart copiii in patru grupe astfel: - fiecare copil alege unul din jetoanele cu animale din bol și în funcție de felul animalul găsit își ocupă locul la sectorul potrivit: - **in ograda bunicii**: cocoșul, găina cu pui si gâsca; - **la ferma**: vaca, calul, capra; - **in padure**:ursul,cerbul,vulpea - **in jugla**: elefantul,zebra,leul. Fiecare sector va fi reprezentat de o imagine potrivită. Explic regulile jocului: -pe băncuțe există câte un set de fișe (Anexa 2), pentru fiecare grupă. -pe rând câte un copil va merge în fața clasei unde va extrage din bol un bilet cu numere intre 0 si 6. -dupa ce scoate biletul, citește cifra de pe el și fără să îl arate clasei, spune cifra,apoi trece în bancă. -eu citesc cerința corespunzătoare cifrei iar copiii trebuie sa resolve exercitiul potrivit. -când o grupă a rezolvat toate cerințele corect, strigă Bingo. Dupa ce mă asigur ca toti copiii au înțeles regulile jocului, începem competiția. Când se anunță prima fișă lucrată și se strigă primul Bingo,verific corectitudinea rezolvărilor, iar echipa care nu are greșeli,	Aleg câte un jeton și formeaza grupele. Ascultă cu atenție regulile jocului. Incep jocul.	Explicația Conversat ia Explicația Jocul	Frontal Individu al Frontal Colectiv În echipe	Observar ea sistemati ca a comporta mentului elevilor Observar ea sistemati ca a comporta mentului elevilor Analiza răspunsu rilor

		este desemnată câştigătoare.				
5. Obţinerea performanţei (5 min) *Activitate în completare* (15 min)	MEM 1.4 MM 2.1	La fianal vom enumera câteva modalităţi de descompunere a numărul 6, folosind material intuitiv (jetoane cu animale). *Joc muzical – Un elefant se legăna*	Lucreaza cu material intuitiv. Cântă și execută comenzile cântecului	Problemat iza-rea Joc didactic muzical	Individu al Colectiv	Observar ea sistemati ca
6. Încheiere a lecţiei (1 min)	CLR 2.3	Fac aprecieri generale și individuale asupra participării elevilor la lecție, iar echipa câștigătoare va primii câte o față zâmbitoare.	Ascultă aprecierile făcute. Primesc bucuroși stimulentele	Conversaț ia	Frontal	Aprecier ea verbală

0 Colorează cifra 0: 9 6 0 8 0 5 0 3	**1** **Colorează primul fluturaș:**	**2** **Colorează al doilea catel:**	4 **Caută și încercuiește litera A:** **A I U A Ș** **M A O A**

3 Desparte în silabe si reprezinta grafic: 	**5** **Desenează atâtea inimioare cât îți arată cifra:**	**6** **Taie intrusul ce se ascunde între cifre.** **6 6 9 6 6 6 6**	Departajare Scrie vecinii cifrelor : ….. 3 ….. ….. 5 ….. ….. 1 …..
Punctaj echipa **-În ograda bunicii-**	**Punctaj echipa** **-În pădure-**	**Punctaj echipa** **-În jungle-**	**Punctaj echipa** **-La fermă-**

Anexa 1

Ghicitori despre numere, cifre

Poate fi asemănată

Fără grijă cu o roată

Prima este învăţată

Care-i cifra căutată?

(zero)

După zero este pusă

Două linii cifra are

Una mică şi-alta mare

Care-i cifra asta oare?

(unu)

Este simplu de făcut

După unu e trecut

Seamănă cu un răţoi

Sigur ştiți, e cifra ...

(doi)

E un opt pe jumătate

Cifra iezilor din carte

După doi el se aşază

Care-i cifra asta oare?

(trei)

De-l primeşti din întâmplare

Este o ruşine mare

Chiar de nu poţi sta pe el

Zici că e un scăunel.

(patru)

Câte degete am oare

La o mână sau picioare

Sigur ştie fiecare

Care-i cifra asta oare?

(cinci)

E un nouă răsturnat

Şi de şapte e urmat

E o mică ghicitoare

Care-i cifra asta oare?

(şase)

Anexa 3

ACTIVITATE ÎN COMPLETARE

Joc didactic - Un elefant se legăna

Se interpretează cântecul executând comenzile acestuia

- venirea câte unui elefănțel până se ajunge la cifra 6

(se numără astfel în ordine crescătoare)

- pleacă câte un elefănțel până se ajunge la 0

(se numără astfel în ordine crescătoare)

Projet didactique

Profesor :Iordache Simona

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Măldaeni

École No 1 Măldăeni Classe : la IIIème (L1)
Niveau : A1

Thème : Les saisons/ la météo/ les fêtes

Sujet de la leçon: « *Les saisons* »

Durée : 1 séance de 50 minutes

Professeur : Iordache Simona

Compétences visées: Compréhension orale et écrite Production orale et écrite

Compétences : *Linguistiques :*
- Découvrir le vocabulaire en situation – les saisons, la météo , les fêtes

- Savoir parler de la météo

- Identifier les saisons et leurs caractéristiques

-Identifier une fête pour chaque saison

-Prendre des indices pour favoriser la compréhension

- Exprimer ses préférences et justifier

Pragmatiques :
- Créer et présenter un produit individuel ou de groupe

Socioculturelles : - découvrir les poèsies et les chansons francophones Supports: Fiches de travail, des dessins-les saisons, le clip

Stratégies didactiques: *Méthodes* : la découverte, la lecture, la conversation, la déduction, l'exercice, le jeu, le projet
Moyens didactiques : Fiches de travail, CD, portable, vidéoprojecteur , flipchart *Formes d'organisation* : travail par petit groupe (3 élèves), collectif et individuel *Critères d'évaluation*: Participation aux activités proposées
Création/ présentation des produits individuels – production écrite- les caractéristiques des saisons

Déroulement de l`activité

1. Mise en train : 1' Le professeur salue et enregistre les absents. La chanson «*Si tu aimes le soleil*»

2. Mise en route. (Activité par groupe et individuelle) 4'
Le professeur propose aux élèves de présenter les équipes et de préciser la date, le mois et l'année. Le professeur note la date au tableau noir et les élèves la notent sur leurs fiches de travail

3. Présentation des compétences et des objectifs de la séance. (Activité collective) 5'
Le professeur explique aux élèves les consignes de travail ainsi que les compétences visées dans la séquence didactique : à la fin de la classe, les élèves seront capables de donner les caractéristiques de chaque saison et de chaque fête.

***Jeu** : «Trouve les mois de l'année cachées».*

4. Activités de visionnement et de compréhension d`un document vidéo (activité individuelle)
15' Avant le visionnement, le professeur propose aux élèves de répondre aux questions suivantes : Il y a combien de saisons dans notre pays ? Lesquelles?.
Les élèves regardent le clip http://www.youtube.com/watch?v=D ZTe51pds et complètent le tableau des saisons.

Les élèves regardent la deuxième fois le clip et ils doivent noter le temps qu'il fait en chaque saison. (Annexe 1)

5. Activité de production orale (activité collective) 10'
Le professeur propose aux élèves de participer au jeu Quel temps fait- il. Les élèves regardent le clip

et disent le temps qu'il fait.

6. Activité d'observation et de compréhension écrite (globale) (activité individuelle) 5'
Le professeur lit chaque petit texte, demande aux élèves d'écrire quelle saison il décrit. (Annexe 2)

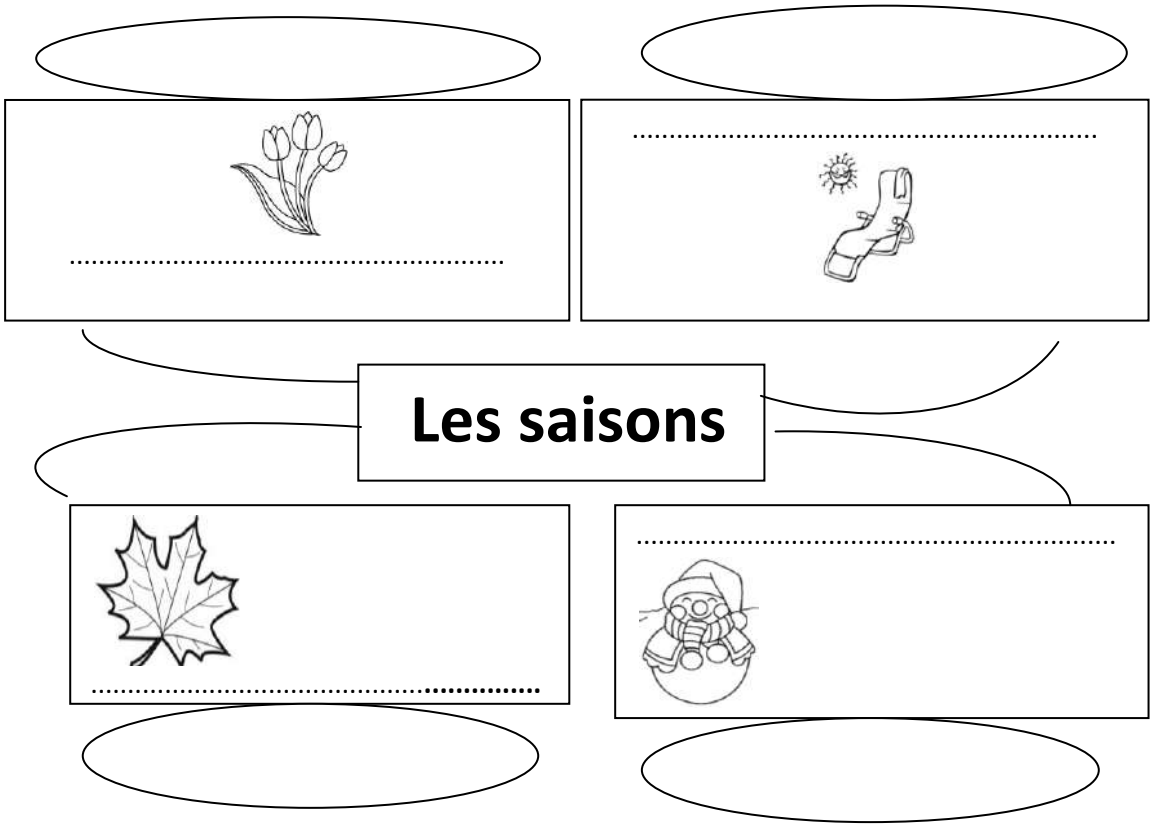
7. Activité de compréhension écrite (activité individuelle) 5' Le professeur propose aux élèves de résoudre les exercices sur les fiches de travail.
(Annexe 3)

8. Devoir : 2' Les élèves doivent faire une petite composition «*Ma saison préférée*»

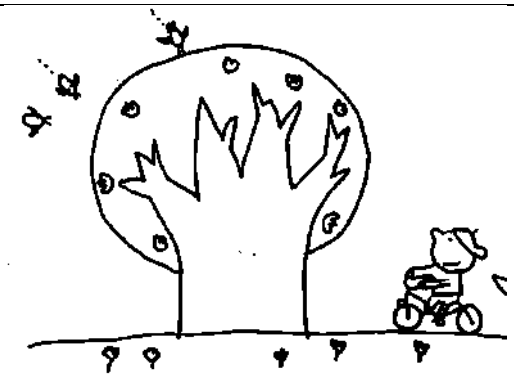
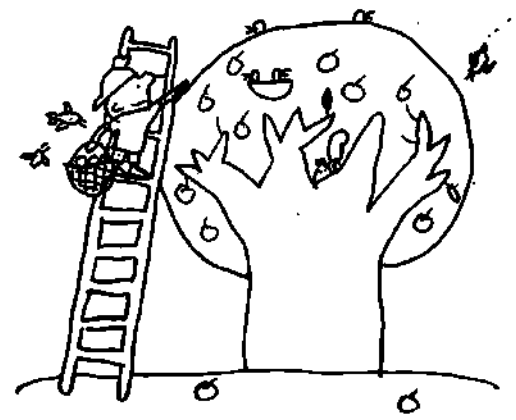
9. Activité d'évaluation de l'activité des élèves 3' Le professeur évalue et note les élèves.

Annexe 1

La météo

Annexe 2 Lis chaque petit texte. Écris quelle saison il décrit.

	Les journées sont courtes. Les arbres n'ont plus de feuilles, parfois ils sont recouverts d'une couverture blanche. Il fait très froid et certains animaux hibernent. C'est la saison de Noël. Tu peux jouer dans la neige.
	Le temps se réchauffe et il pleut souvent. La nature se réveille après l'hiver: c'est la saison où les fleurs s'ouvrent. Les oiseaux migrateurs reviennent et font leur nid.
	Il fait chaud et tu peux te baigner dans la mer. On peut bronzer au soleil mais pour protéger sa peau, il faut mettre de la crème. C'est l'époque de grandes vacances. C'est aussi la saison où l'on récolte de nombreux fruits.
	Il pleut et il fait du vent souvent. Les feuilles des arbres deviennent rouges ou brunes. Le vent souffle et les feuilles tombent doucement. Les oiseaux migrateurs partent vers les pays chauds.

Fiche de travail

Donne les caractéristiques de chaque saison :

Au printemps, ……
……
……
……

En été, ……
……
……
……

L'automne……
……
……
……...

En hiver, ……
……
……
……..

Proiect didactic

Profesor in invatamantul primar: Ilina Lavinia Andreea

Scoala Gimnaziala Stefan cel Mare , Alexandria

ARIA CURRICULARĂ: LIMBĂ ŞI COMUNICARE

DISCIPLINA: Limba şi literatura română

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Salutare, primavară!

SUBIECTUL LECȚIEI: TEXTUL NARATIV- ÎNȚELEGEREA MESAJULUI TEXTULUI

TEXT SUPORT: *Fructul cel mai valoros*- poveste populară

TIPUL LECTIEI: PREDARE- ÎNVĂȚARE- EVALUARE

COMPETENȚE SPECIFICE:

1. Identificarea mesajului unui text în care se relatează întamplări, fenomene din universul cunoscut;
2. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute;
3. Formularea unor enunțuri proprii în situații concrete de comunicare;
4. Transmiterea unor informații printr- o suită de enunțuri înlănțuite logic;
5. Participarea cu interes la dialoguri, în diferite contexte de comunicare.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- ✓ Să citească corect textul la prima vedere, în ritm propriu;
- ✓ Să explice semnificația cuvintelor noi, a expresiilor pe baza contextului;
- ✓ Să integreze cuvintele și expresiile noi în enunțuri proprii;
- ✓ Să dea exemple de cuvinte cu înțeles asemănător sau opus pentru cuvinte din textul studiat;
- ✓ Să învețe să utilizeze dicționarul ca formă de activitate intelectuală;
- ✓ Să formuleze întrebări și să raspundă la întrebări pe baza textului;
- ✓ Să stabilească câteva dintre caracteristicile unui text în proză (titlul, autorul, timpul şi locul desfășurării acțiunii, personajele);

RESURSE:

Procedurale(metode didactice)

- ✓ Conversația euristică
- ✓ Explicația
- ✓ Exercițiul
- ✓ Problematizarea
- ✓ Explozia stelară
- ✓ Cubul
- ✓ Lectura explicativă
- ✓ Harta lecturii
- ✓ Învățarea prin descoperire

Materiale

- ✓ Fişe de lucru, planșe, manual, caiete
- ✓ Videoproiector, calculator, manual digital

Temporale

- ✓ 45 de minute

Spațiale

- ✓ Sala de clasă

Umane

- ✓ Elevii clasei a III- a E de la Școala Gimnazială *Ștefan cel Mare*

FORME DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚII:

- ✓ Frontal
- ✓ Individual
- ✓ Pe grupe de elevi

FORME ȘI TEHNICI DE EVALUARE:

- ✓ Observarea sistematică a comportamentului elevilor
- ✓ Aprecieri verbale

BIBLIOGRAFIE:

1. Molan, Vasile, (2013), *Didactica disciplinei Limba și literatura română în învățământul primar*, Editura Miniped

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Evenimentele didactice	**Ob. Oper.**	**Conținutul științific și informațional al lecției**	**Metode și procedee**	**Mijloace**	**Forme de organizare**	**Evaluare**
1.Moment organizatoric		Asigur condițiile optime pentru buna desfășurare a lecție: Aerisirea sălii de clasă; Pregătirea materialului didactic; Stabilirea liniștii și ordinii în clasă.	Conversația		Frontal	
2.Verificarea temei	**O1**	Verific tema cantitativ și calitativ prin citirea orală de către elevi; Fac aprecieri generale; Corectez eventualele greșeli.	Conversația		Frontal	Aprecieri verbale
3.Captarea atenției	**O1**	Formez grupe de elevi. Fiecare grupă va primi un cartonaș pe care este scris un fragment dintr-o poveste sau poezie studiată anterior. Elevii din fiecare grupă trebuie să citească fragmentul și să- l așeze pe panoul de la tablă în locul unde este scris numele autorului și titlul lecturii din care face parte fragmentul pe care l- au citit; Una dintre grupe va avea un fragment din povestea pe care o vor citi astăzi,*Fructul cel mai valoros, poveste populară.* Reprezentantul grupei care a avut acest fragment vine și îl așază pe planșă.	Conversația Explicația Exercițiul	Planșă, Cartonașe pe care sunt scrise fragmentele din textele cunoscute	Pe grupe Frontal	Observarea sistematică Aprecieri verbale
4.Anunțarea temei și a obiectivelor		Anunț titlul lecției, descoperit anterior și de elevi; Scriu titlul pe tablă și le cer elevilor să îl scrie în caiete; Prezint cateva obiective într- o manieră accesibilă elevilor; Le solicit elevilor să fie atenți pe întreg parcursul lecției deoarece la sfârșitul orei vor primi Harta lecturii pe care trebuie să o completeze.	Conversația	Tabla Caietele elevilor	Frontal	Observare sistematică
5.Dirijarea învățării	**O1**	Le reamintesc elevilor ce înseamna poveste populara și de ce autorul nu este specificat.	Conversația	Material ppt	Frontal	Observare

	O2 **O3** **O4** **O5** **O6**	În același timp proiectez câteva imagini reprezentative pentru ceea ce expun; Descoperirea textului: Pentru ca elevii să se concentreze în a descoperi și înțelege textul, le solicit inițial citirea textului în gând; Verificarea conștientizării citirii- înțelegerea textului: Împart clasa în șase grupe și cu ajutorul metodei Cubul voi stabili câte o sarcină pentru fiecare grupă și anume întrebări refreritoare la text. Fețele cubului vor avea diferite culori. Pe cartoane colorate în același fel vor fi scrise sarcinile de lucru pentru fiecare grupă. Reprezentantul grupei aruncă cubul , iar grupei din care face parte îi vor reveni sarcinile aferente culorii de pe fața superioară a cubului; Din răspunsurile întrebarilor aflăm despre acţiunea şi atitudinea fiecărui personaj. Evidențiez că prin intermediul faptelor personajelor, autorul ne transmite mesajul textului. Acesta poate fi considerat ca o învățătura. În unele texte narative, mesajul este scris la sfârșitul acestora ca o concluzie. Formarea şi consolidarea deprinde-rilor de citire- citirea selectivă. Solicit elevilor să citească anumite fragmente din text. Citirea textului pe fragmente logice cu voce tare; Explicarea cuvintelor și a expresiilor noi și folosirea lor în structuri noi. Propun elevilor sa-și îndrepte privirea spre ecranul videoproiectorului.Pe ecran, proiectez cuvintele de la Vocabular şi le solicit elevilor să le introduca în contexte noi. Ce intelegeți prin expresia *s- a intors cu mâinile goale* ? Exercițiile se regăsesc în manual și vor fi lucrate proiectându- le pe ecranul videoproiectorului. Pentru că elevii au început să pătrundă și să cunoască tainele acestui text, le cer să formuleze întrebări în legătură cu textul, folosind metoda Explozia stelară. Fiecare grupă va primi o fișă pe care este o stea ce are în fiecare colț o întrebare ce va trebui continuată de ei. Dupa ce termină de formulat întrebările, liderul grupei citește întrebările propuse de echipa pe care o reprezintă; Citirea model a textului: citesc elevilor textul , respectând normele de intonație, coerență și punctuație.	Explicația Exercițiul Cubul Lectura explicati-va Problema-tizarea Explozia stelară	Videoproiector Calculator Caiete Manual Dicționar Fișe	Pe grupe Indivi dual	sistematică Aprecieri verbale
6.Asigurarea retenției și a transferului	**O7**	Pentru a- mi demonstra cât de bine au pătruns în tainele acestei lecturi , solicit elevilor să completeze cateva puncte din fișa cu Harta lecturii pe care le-am oferit-o la începutul lecției.	Harta lecturii Explicația	Fișe	Indivi dual	Observarea sistematică
7.Încheierea activității		Dau elevilor tema pentru acasă care constă în finalizarea Hărții lecturii; Fac aprecieri asupra modului în care ei au participat la lecție.			Frontal	Aprecieri verbale

Proiect de lectie

Profesor: **Stoian Liviu**

Scoala Gimnaziala Calmatuiu de Sus

Obiectul: *Educatie Fizica*

Data: 26.05.2017

Clasa: a VII a

Efectiv*:* 15 elevi

Loc de desfasurare*:* teren de sport

Materiale folosite*:* fluier, mingi de handbal, jaloane, banci de gimnastica;

Metode didactice: exercitiul, conversatia, explicatia, demonstratia;

Temele si obiectivele lectiei :

TEMA 1: Consolidarea startului de jos şi a lansării de la start;

TEMA 2:. Handbal consolidarea pasei în 3 cu schimb de locuri;

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

Cognitive:

O.C.1. – să prezinte etapele necesare aruncării corecte la poartă;

O.C.2. – să descrie executarea pasei în trei cu schimb de locuri şi aruncare la poartă;

O.C.3. – să respecte regulile jocului de handbal;

O.C.4. – sa cunoasca etapele asezarii la start

Psiho-motrice:

O.PM.1. – să execute corect şi rapid toate etapele din joc si aruncarea la poarta din saritura

O.PM.2. – să-şi perfecţioneze tehnicile de conducere si pasare a mingii;

O.PM.3. – să joace handbal respectând regulile;

Afective:

O.A.1. – să manifeste interes faţă de activitatea sportivă;

O.A.2. – să se bucure de reuşită;

Sociale:

O.S.1. – să-şi dezvolte spiritul de echipă.

Estetice:

O.E.1- să aprecieze mişcările reuşite ale colegilor;

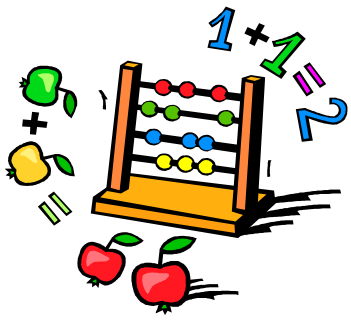
Veriga	Continut	Dozare	Formatii si indicatii metodice	Obs.
1.Organizarea Colectivului de elevi 2 min.	Adunarea, alinierea si salutul; Verificarea tinutei si a starii de sanatata; Anuntarea temelor; Intoarceri la stanga si la dreapta.	2 min.	In linie pe un rand ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻	
2.Pregatirea organismului pentru efort 7 min.	**Mers si variante de mers:** Normal, urmat de mers in cadenta; Mers pe varfuri cu bratele sus; Mers normal; Mers pe calcaie cu bratele la spate; Mers normal; Mers pe partea exterioara a labei piciorului cu palmele la ceafa; Mers normal; **Alergare si variante de alergare:** Alergare usoara Mers cu miscari de respiratie; Alergare cu genunchi sus Mers; Alergare cu pendularea gambelor inapoi; Mers; Alergare cu pendularea gambelor inainte; Mers; Alergare cu pas saltat; Mers; Alergare cu pas adaugat lateral; Mers cu miscari de relaxare si respiratie;	 1 tur 1 L 1l 1L 1l 1L 1l 1 tur diagonala diagonala diagonala diagonala diagonala	In coloana cate unul - cu bratele intinse sus, spatele drept; -cu brațele la spate; - se executa in jurul terenului; Se lucreaza pe diagonala iar pe latime mers de voie cu respiratii adanci.	

3.Influentarea selectiva a aparatului locomotor 8 min.	**Exercitiul 1** P.I. – stand usor departat cu mainile pe solduri: T_{1-2} – aplecarea capului inainte cu arcuire; T_{3-4} – extensia capului cu arcuire; T_{5-6} – indoirea capului lateral stanga cu arcuire; T_{7-8} – indoirea capului lateral dreapta cu arcuire; **Exercitiul 2** P.I. – stând usor departat bratele pe langa corp: T_{1-4} – rotari de brate simultan inainte; T_{5-8} – rotari de brate simultan inapoi; **Exercitiul 3** P.I. – stand departat cu bratele indoite in fata la nivlul pieptului: T_{1-2} - arcuirea bratelor cu ducerea coatelor spre inapoi T_{3-4} - extensie cu intinderea bratelor T_{5-6} - bratul stang intins sus, bratul drept pe langa corp – extensie cu arcuire T_{7-8} - extensie cu arcuire cu schimbarea bratelor; **Exercitiul 4** P.I. – stand usor departat cu mainile pe şolduri: T_{1-2} – indoire laterala a trunchiului spre stanga cu arcuire T_{3-4} – indoire laterala a trunchiului spre dreapta cu arcuire T_{5-6} – rasucirea trunchiului spre	3x8t 3x8t 3x8t	In trepte cate trei ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ In trepte cate trei ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ -bratele nu se indoaie;	

	stanga cu arcuire T_{7-8} – rasucirea trunchiului spre dreapta cu arcuire; **Exerciţiul 5** P.I. – stand departat, bratele intinse sus in prelungirea corpului: T_{1-2} – extensia trunchiului cu arcuire T_{3-4} – aplecarea trunchiului cu arcuire T_{5-6} – idem T_{1-2} T_{7-8} – idem T_{3-4} **Exerciţiul 6** P.I. – trunchiul indoit la 90^0 : T_{1-2} – ducerea bratului drept la piciorul stang T_{3-4} – ducerea bratului stang la piciorul drept T_{5-8} idem T_{1-4} **Exercitiul 7** P.I. - stand departat: T_{1-2} - fandare laterala pe piciorul stang cu arcuire T_{3-4} - fandare laterala pe piciorul drept cu arcuire T_{5-8} idem T_{1-4}; **Exercitiul 8:** T1 - saritura in departat cu bataia palmelor deasupra capului; T2 - saritura in apropriat cu bataia palmelor la spate; T_{3-8} idem. Miscari de respiratie si relaxarea musculaturii.	3x8t 3x8t 3x8t 2x8t	-picioarele raman nemiscate si talpile bine fixate pe teren; -privirea urmăreşte bratul de sus; genunchii raman intinsi; -bratele se duc prin lateral sus.	

4.Consolidarea startului de jos şi a lansării de la start ***15 min.***	- repetarea tehnicii startului de jos; - startul de jos in linie dreapta cu lansare pe 10-20 metri ; - startul de jos cu accelerare pana la viteza maxima pe 10-20 metri ; - startul de jos si lansare pe distanta de 25 metri(concurs).	2-3 x	In coloana cate trei pe mijlocul terenului Se lucreaza in linie cate 3	
5. Handbal - consolidarea pasei în 3 cu schimb de locuri ***20 min.***	**Ex. 1** cate trei la minge din semircercul de 6 m pase in trei in acelasi plan pana la marginea semircercului opus; Ex. 2 Pase in trei cu schimb de locuri fara finalizare; Ex. 3 Pase in trei cu schimb de locuri cu finalizare; **Ex. 2** Joc bilateral cu accent pe pasarea mingei in trei cu schimb de locuri.	2x 2x 2-3x 7-10min.	In coloana cate 3 Doua echipe	
6.Revenirea Organismului dupa efort ***2 min.***	Mers cu miscari de relaxare a membrelo superioare si Inferioare; Mers cu miscari de respiratie;	1 tur	In coloana cate unul	
7.Aprecieri si recomandari ***1 min.***	Evidentieri pozitive si deficiente; Aprecieri asupra comportamentului elevilor; Alinierea, salutul si parasirea terenului de sport in mod disciplinat.	1 min.	In linie pe un rand ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ ☻ In coloana cate unul	

Proiect didactic

Profesor itinerant de sprijin: Vasilescu Simona Rodica

Scoala Gimnaziala „Dan Berindei„ Rosiori de Vede

Data: 25.05.2017

Clasa: a II-a

Aria curriculară: Matematică şi ştiinţe

Disciplina: Matematică

Unitatea de învăţare: Adunarea şi scăderea numerelor naturale de la 0 la 1000;

Subiectul : Adunarea şi scăderea numerelor naturale de la 0 la 1000

(exerciţii şi probleme);

Tipul lecţiei: de consolidare şi sistematizare;

Forma de realizare: Activitate integrată

Scopul: dezvoltarea deprinderii de a opera cu numerele naturale în concentrul 0-1000 aplicând algoritmii de calcul

COMPETENȚE SPECIFICE:

Matematică și explorarea mediului:

1.4. Efectuarea de adunări și scăderi, mental și în scris, în concentrul 0-1000, recurgând la numărare și/sau grupare ori de câte ori este necesar;

1.6. Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice(sumă,total,termenii unei sume,diferență,rest,descăzut,scăzător (<,>,=,+,-) în rezolvarea și/sau compunerea de probleme;

3.1. Rezolvarea de probleme prin observarea unor regularităţi din mediul apropiat;

Activități integrate:

Comunicare în limba română:

1.4 Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare diferite;

2.1 Formularea unor enunțuri proprii în diverse situații de comunicare;

Arte vizuale şi abilităţi practice

1.1 Sesizarea elementelor de detaliu ale unui mesaj vizual simplu, exprimat printr-o varietate de forme artistice.

Muzică și mișcare

3.1. Manifestarea adecvată pe muzică, sugerată de anumite elemente de limbaj musical.

Obiective operaţionale:

- **Cognitive:**

OC.1- să efectueze oral exerciţii de adunare şi scădere în concentrul 0-1000;

OC.2- să descopere cuvântul ascuns în spatele numerelor;

OC.3- să indice titlul unor poveşti care includ în titlu un număr;

OC.4- să rezolve corect operaţii de adunare şi scădere cu numerele naturale din

concentrul 0-1000, cu şi fără trecere peste ordin;

OC.5- să identifice rezultatul corect al adunărilor şi scăderilor date;

OC.6- să opereze cu noţiunile matematice învăţate: termen, sumă, descăzut, scăzător, diferenţă;

OC.7- să afle termenul necunoscut dintr-o operaţie de adunare/ scădere;

OC.8- să rezolve probleme cu o singură operaţie/ cu două operaţii;

OC.9- să compună oral, cel puţin o problemă, după imagini, folosind expresiile date;

- **Afective**

OA.1- să manifeste interes pentru lecţie, răspunzând prompt şi corect la solicitări;

OA.2- să se mobilizeze în vederea rezolvării sarcinilor primite;

- **Motrice**

OM.1- să păstreze poziţia corectă a corpului a corpului în timpul scrierii;

OM.2- să mânuiască corect instrumentul de scris;

Strategii didactice:

- **Metode şi procedee:** conversaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, problematizarea, jocul didactic şi munca independentă, metoda cadranelor;
- **Forme de organizare:** frontală, individuală, pe echipe, pe grupe;

Modalităţi de evaluare: continuă (formativă), sumativă;

- **Resurse :**
  - ✓ **materiale:** Planşe cu personaje din poveşti, creioane colorate, fişe, caiete, flippchart, jetoane cu litere;
  - ✓ **temporale:50 de minute**
  - ✓ **umane: 20 elevi**

Locul de desfăşurare: sala de clasă;

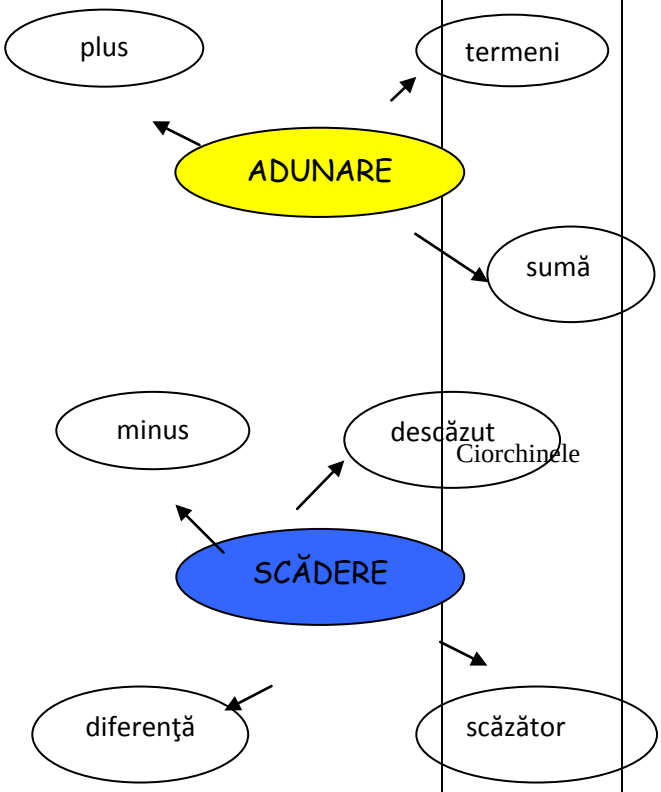
Bibliografie:

1. M.E.C.T.- „Programa şcolară, clasele I şi a II-a”, Bucureşti, 2004**;**
2. Neacşu Ion, Gălăţeanu Monalisa, Predoi Petre – „ Didactica matematicii în
3. învăţământul primar”, Ed. Aiu;
4. „ Ghid metodic pentru aplicarea programei şcolare şi a manualului de matematică”, Ed. Euristica, Iaşi, 2004;
5. „ Matematica”- clasa a II-a (manual) autori: Viorica Pârâială, Dumitru D. Pârâială, Cristian -George Pârâială;
6. „ Matematica distractivă” –cl. a II-a Ed. Carminis 2009;

Etapele lecţiei	Ob. Op.	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice			Evaluare
			Resurse proce	Materiale	Moduri de organizare	
1.Moment organiz **1min**		Stabileşte climatul necesar desfăşurării orei şi pregăteşte materialele didactice	Concersaţia	Fişe de lucru Planşe Caiete	Frontal	
2. Captarea Atenţiei **5min**	**OA1** Oc.**3**	-Ştiu că vă plac poveştile. Tocmai de aceea, vă rog să pre-cizaţi câteva poveşti care conţin în titlu un număr. Unul dintre personajele cu-noscute de voi vă transmite un mesaj, dar pentru a-l des-cifra trebuie să rezolvaţi un exerciţiu-joc, "Literele-prie-tenele numerelor".	Conversaţia		Frontal	Observare sistematică
	OA2	Înlocuind sumele obţinute cu litere, veţi afla mesajul des-pre care v-am vorbit.		Flippchart		Aprecieri verbale
	Oc.2	Pe flippchart sunt scrise ope-raţiile următoare: 800 + 10 = 100+ 800 = 200 + 9 = 550 - 50 = 600 + 300= 808 + 2 = **S= 810; U= 209; C=900; E=500;** *****	Exerciţiul-joc			
		prezint planşa cu Alba-ca-Zăpada, personajul care a transmis urarea, şi cer elevilor s-o recunoască şi să precizeze titlul poveştii.	Conversaţia	Planşa cu Alba-ca-Zăpada	Frontal	Observare sistematică

		Voi citi o poveste urmărind slide-urile pe calculator. Într-o zi, împărăteasa cea rea a răpit-o pe Albă-ca-Zăpada şi a închis-o într-un cufăr. Piticilor le-a lăsat o scrisoare: *,,Ha, ha, ha!* *Sunt împărăteasa cea rea!* *Eu pe Albă-ca-Zăpada am răpit-o* *Şi-am închis-o,* *Aţi pierdut-o!"* Piticii s-au adunat Şi la sfat au apucat! Ce să facă, ce să facă? Cum să o ajute-ndată?	Conversaţia	Laptop, Videoproiec	Frontal	Observare sistematică
3.Enunţarea temei şi a obiectivelor **5min**	**OA1** **OA2**	Ei au aflat că împărăteasa a ascuns cheia cufărului unde o ţine pe Albă-ca-Zăpada. Aceasta poate fi salvată doar dacă ei reuşesc să descifreze codul secret care ascunde cheia. *,,Ştiţi să socotiţi?* *Cred c-ar mai trebui să citiţi…* *Nu ştiţi nicio adunare,* *La scădere, n-aveţi scăpare!* *Voi pe mine mă-nfruntaţi* *Codul secret să-l aflaţi?* *Vedeţi probele şi citiţi!* *De-aveţi curaj şi socotiţi."* Anunţ elevii ca astăzi îi putem ajuta pe pitici să descifreze codul secret, efectuând exerciţii şi probleme folosind adunarea si scăderea cu numere de la 0 la 1000.				Observare sistematică

4.Actualizarea cunoştinţelor 5min 	**OA2** **Oc.6** **Oc.1** **Oc.6**	Scriu data şi titlul la tablă. - Ca să descifreze codul secret al cutiei, piticii trebuie să treacă mai multe probe. Au nevoie de ajutorul vostru! Sunteți de acord să ajutăm piticii? În timpul muncii independente voi lucra separat cu elevii cu adaptare curriculară, cu voce scăzută pentru a nu distrage atenţia celorlalţi – exerciţii de citire şi scriere a cifrelor, de asociere a numărului cu cifra, de ordonare a numerelor (0-7). * Periodic se va interveni cu sarcini speciale. Atunci, va trebui să facem o exersare a minții cu exerciții de calcul oral pentru ca împărăteasa cea rea să nu ne învingă. Pentru calculul oral, voi avea în coșulețe jetoane cu exerciții de adunare și scădere cu numere până la 1.000. - Fiindcă v-ați descurcat foarte bine la calculul oral, consider că sunteți pregătiți să îi ajutați pe pitici să găsească codul secret. Să vedem care sunt capcanele prin care trebuie să treacă piticii pentru a o salva pe Albă-ca-Zăpada **PROBA 1:** *„Ha, ha, ha!* *Staţi aşa!* *Văd că știți să socotiți.* *Dar operațiile* *Le mai stăpâniți?”* Voi verifica terminologia specifică celor două operații învățate prin metoda ciorchinelui. - ***Cum se numesc numerele care se adună?*** - ***Cum se numește numărul din care se scade?*** - ***Cum se numește rezultatul adunării?*** - ***Cum se numește***	Conversația, explicația, exercițiul	Fișe de lucru adaptate Coșulețe cu flippchart fișe de lucru	Individual Pe grupe	Aprecieri verbale Aprecieri verbale

		numărul care se scade? - ***Cum se numește rezultatul adunării?*** - ***Cum se numește semnul adunării?*** - ***Cum se numește semnul scăderii?*** - ***Cum se numește rezultatul scăderii?***				Evaluare reciprocă
						Aprecieri Verbale
	Oc.4 **OM1** **Oc.5**	Pentru că elevii au răspuns corect, primul pitic le oferă prima cifră a codului secret. ➢ 4		Ciorchinele Laptop	Individual	Observare Sistematică
	OA2 **Oc.7**	**PROBA 2:** *„Aţi crezut că aţi scăpat?* *Mai aveţi de rezolvat...”* Câte un elev va citi de pe calculator cate un exercițiu. - ***Află suma numerelor 400 şi 500.***		Videopro-Iector	Frontal	Aprecieri Verbale

5. **Dirijarea învățării** 15min		***- Află numărul cu 7 mai mare decât 120.*** ***- Află diferenţa numerelor 600 şi 300.*** ***- Aflaţi numărul cu 10 mai mic decât 250.*** Dacă au calculat corect, al doilea pitic le dă elevilor a doua cifră a codului secret. ➢ **PROBA 3:** *„Aţi trecut de-al doilea caz,* *Dar n-aţi scăpat de necaz."* - Iată, vrăjitoarea continuă să ne pună la încercare, dîndu-ne de data aceasta să aflăm termenul necunoscut. ***Aflați numerele necunoscute:*** ***a + 116 = 727*** ***445 – b = 320*** ***c – 272 = 124*** Dacă au calculat corect, al treilea pitic aduce elevilor a treia cifră a codului secret. ➢ 7 **PROBA 4:** *"Stați copii, nu vă grăbiți* *Că mai aveți să gândiți* *Până cheița o găsiți!"* ***La suma numerelor 203 şi 122 adaugă diferenţa numerelor 449 şi 135.*** Dacă au rezolvat corect, al patrulea pitic dezvăluie a patra cifră a codului secret. ➢ 2 **PROBA 5:** *„Na, acum o să vedeţi;* *Că n-aţi vrut să mă credeţi!"* Citesc elevilor enunțurile problemelor de pe calculator. Le las	Exercițiul Conversația Exercițiul	Fișe de lucru Flippchart	Frontal	Observare Sistematică Aprecieri Verbale Evaluare Reciprocă Aprecieri verbale
	Oc.6 **OM2**					

	Oc.8	timp de gândire, după care primii elevi care termină de rezolvat, vor ieşi la tablă pentru verificare. ***- Măreşte cu 10 suma numerelor 40 şi 50.*** ***- Micşorează cu 100 diferenţa numerelor 800 şi 400.*** Dacă au rezolvat corect problemele, al cincilea pitic le prezintă a cincea cifră a codului secret. ➢ 8	Exercitiul	Fişe de lucru Flippchart	Pe grupe	Autoevalu- Are Evaluare Reciprocă
6.Obţinerea **Performanţei** **5min**	**Oc.9** **OA2**	**PROBA 6:** *,,Bine, bine, aţi reuşit!* *Eu nu m-am împotrivit.* *Dar, la proba următoare,* *Eu voi fi învingătoare."* Citiți cu atenție și rezolvați problema: ***Piticii au adus în prima zi 214 diamante, iar a doua zi au adus cu 101 mai puţine diamante.*** ***Câte diamante au adus piticii a doua zi?***			Frontal	
	OA2 **OM1**	Dacă au rezolvat corect problema, al șaselea pitic aduce a șasea cifră a codului secret. ➢ 6				Aprecieri Verbale
		PROBA 7: *"Sunteți buni,* *V-ați descurcat.* *Acum devine totul* *Și mai complicat."*		Flippchart Fişe de lucru	În perechi	
6.Feedbackul **5min**		***Transformă problema precedentă, astfel încât să se rezolve printr-o operație de <u>adunare.</u>*** Dacă au transformat corect	problematizarea metoda			Evaluare Reciprocă

7.Evaluarea 5min **8-9.Retenţia şi** **Transferul** **4min**		problema, al şaptelea pitic le dă un ultim indiciu: ultima cifră a codului secret este suma cifrelor rezultatului obţinut. Codul secret este **4172869**. Piticii împreună cu elevii au reuşit, rezolvând corect, să o învingă pe împărătească şi să o elibereze pe Albă-ca-Zăpada. Se vor face aprecieri asupra modului în care au participat elevii la lecţie. Se va audia cântencul Albă-ca-Zăpada.	cadranelor	Laptop Videoproiec	Frontal	Aprecieri Verbale

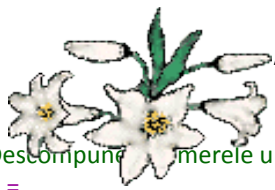
METODA CADRANELOR

1.Ce cunoaştem?	2.Ce nu cunoaştem? ....
3. Rezolvare	4.Răspuns ....

ANEXA 1

Calcul oral „Gimnastica minţii”

GR.1 Care este **suma** numerelor **300 şi 200**? **Care** este **cel mai mare** număr de 3 **cifre identice?**
GR.2 Care este **cel mai mic** număr de **trei cifre identice**? **Numărul** cu **7** mai mare decât **120** ?
GR.3 Care este **diferenţa** numerelor **420 şi 300** ? **Spuneţi** 3 numere **consecutive** începând cu **699.**
GR.4 Care este **cel mai mare** număr de trei cifre **diferite?**
Care este diferenţa numerelor **160 şi 80?**
GR.5 Care este cel mai mic număr de 3 cifre diferite? **Numărul** cu 100 mai mic decât **cel mai mare număr de 3 cifre identice?**
GR.6 Care este suma numerelor **333 şi 444**? **Numărul** cu 100 mai mare decât **cel mai mic număr de 3 cifre distincte**

ANEXA 2

1. Descompuneţi numerele următoare în sume de sute zeci şi unităţi (**I**):
990 = ... 111 = ...
732 = ... 395 = ...
402 = ... 500 = ...

2. Uniţi operaţiile următoare cu rezultatul corect: (activitate în perechi)

129 + 3 = 262 92 + 8 = 406

225 + 37 = 132 872 – 536 = 100

543 – 524 = 19 784 – 378 = 336

3. Calculaţi şi faceţi proba prin operaţia inversă: (individual)

372 + 148 = 412 – 155 =

P:..... P: .....

4. Aflaţi termenul necunoscut: (individual)

a – 223 =167 255 + a = 628

a = ... a =.....

a = ... a =.....

5. Aflaţi **descăzutul** ştiind că **scăzătorul este 356**, iar **diferenţa este mai puţin** cu 100: (individual)

.....

.....

6. La suma numerelor 252 şi 173 adaugaţi diferenţa numerelor 445 şi 188 (**P**) :

.....

.....

7. Se dau numerele : 892 , 258 şi 217 .Din diferenţa primelor două numere să se scadă al treilea (**P**) .

.....

8. Măriţi diferenţa numerelor 430şi 185 cu suma lor (**I**):

.....

.....

.....

ANEXA 3

Rezolvaţi următoarea problemă prin metoda cadranelor:

GR.1- În luna martie, în livadă s-au plantat 150 de meri, iar peri cu 55 mai puţini.
Câţi peri s-au plantat în livadă?

GR.2- În luna martie, în livadă s-au plantat 150 de meri, iar peri cu 55 mai puţini.
Câţi pomi s-au plantat în livadă?

GR.3- În luna martie, în livadă s-au plantat 175 de meri, iar peri cu 55 mai mulţi.
Câţi peri s-au plantat în livadă?

GR.4- În luna martie, în livadă, s-au plantat 175 de meri, iar peri cu 55 mai mulţi.
Câţi pomi s-au plantat în livadă?

GR.5- În luna martie, în livadă, s-au plantat 225 de meri şi 175 de peri.
Cu cât sunt mai mulţi meri decât peri?

GR.6- Pentru serbarea de sfârşitul anului şcolar s-au cumpărat 215 baloane verzi, roşii şi galbene. Baloane verzi sunt 50, baloane roşii sunt cu 55 mai multe decât baloanele verzi, iar restul sunt galbene.
Câte baloane galbene s-au cumpărat ?

ANEXA 4

Compuneţi o problemă după imaginea următoare şi datele prezentate :

			
s-au adus	**157**	**324**	**?**
s-au vândut	**75**	**?**	**375**
au rămas	**?**	**237**	**125**

ANEXA 5

Numele ..... Data .....

Fişă de evaluare

1. Aflaţi:
suma numerelor 243 şi 325; _____

numărul cu 113 mai mic decât 678. _____

2. Într-un bloc locuiesc 378 de persoane, în altul locuiesc cu 158 mai puţine persoane.
Pune întrebarea astfel încât problema să se rezolve **printr-o singură operaţie**
Rezolvare:

3. Andrei a citit într-o zi 49 de pagini, iar în ziua următoare 22 de pagini. Cartea are în total 122 de pagini.
Care întrebare ar conduce la rezultatul 27 ?(*bifaţi litera potrivită)*
Câte pagini a citit în total ?
Câte pagini mai are de citit ?
Cu câte pagini a citit mai mult în prima zi decât în a doua zi ?
Care întrebare este potrivită pentru a folosi toate datele problemei ?
(*bifaţi litera potrivită)*

R:*.....*

-A fost greu?

ANEXA 4

Compuneţi o problemă după imaginea următoare şi datele prezentate

	
s-au adus	**157**
s-au vândut	**75**
au rămas	**?**

Compuneţi o problemă după imaginea următoare şi datele prezentate

	
s-au adus	**324**
s-au vândut	**?**
au rămas	**237**

Compuneţi o problemă după imaginea următoare şi datele prezentate

	
s-au adus	**?**
s-au vândut	**375**
au rămas	**125**

Proiect didactic

Profesor in invatamantul primar: Ciopâca Nicoleta-Valentina
Scoala Gimnaziala Plopii Slavitesti

DATA: 14.12.2016
CLASA: a IV-a
ARIA CURRICULARA*: Ar te*
DISCIPLINA: *Arte vizuale şi abilităţi practice*
UNITATEA TEMATICĂ:*Jocuri şi jucării*
UNITATEA DE ÎNVATARE*: Activităti cu materiale sintetice*
TEMA LECTIEI: SEZATOARE
SUBIECTUL LECTIEI: "PĂPUŞA CONFECŢIONATĂ DIN LINGURĂ DE LEMN"
FORMA DE REALIZARE: *Activitate integrata*
DISCIPLINE INTEGRATE:
Arte vizuale şi abilităţi practice
Limba şi literatura română
Educatie civica
Muzică şi mişcare
TIPUL LECŢIEI*: formare de priceperi şi deprinderi*
SCOPUL*: formarea priceperilor şi deprinderilor de a utiliza tehnici simple în realizarea unor produse utile*
CONŢINUTURI: *Tehnici simple: tăiere, decupare după contur, lipire (confecţionarea de jucării), recitare, dramatizare, joc*

COMPETENŢE SPECIFICE:
Arte vizuale şi abilităţi practice:
1.1.Sesizarea semnificatiei unui mesaj vizual simplu exprimat prin desen/colaj/film/, care reflectă un context familiar
1.3. Manifestarea curiozităţii faţă de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual
2.2.Manifestarea liberă a ideilor si trăirilor personale, apelând la forme simple de exprimare specifice artelor
Limba şi literatura română
1.2. Recunoaşterea unor detalii dintr-un mesaj scurt, rostit clar si rar
2.2.Oferirea de informaţii referitoare la sine şi la universul apropiat
Dezvoltare personala
1.1. Stabilirea unor asemănări şi deosebiri între sine şi ceilalţi, după criterii simple
Muzica si miscare
3.2. Executarea unui dans / joc pe muzică, iniţiat şi organizat în colectiv
OBIECTIVE OPERATIONALE:
Pe parcursul lectiei elevii vor fi capabili:

O1: să discute despre imaginile pe care le privesc exprimându-se corect, pronunţând corect sunetele limbii române;
O2: să spună din ce este alcătuit portul tradiţional românesc;
O3: să recunoască diferite materiale de lucru, pe baza observării directe a acestora;
O4: să respecte etapele de lucru , asamblând corect partile componente pentru realizarea lucrarii finale;
O5: să recite poezii cu conţinut tradiţional;
O6: să spună ghicitori, proverbe şi zicători răspunzând corect la ghicitori în cadrul „ Concursului de ghicitori”;
O7: să-şi exprime în mod corect si coerent argumentul cu privire la păpuşa preferată, participand la activitatea de dramatizare „Teatrul de păpuşi” unde vor fi utilizate păpuşile create;

RESURSE
•**METODOLOGICE**
STRATEGII DIDACTICE

a) Metode şi procedee : conversaţia, explicaţia, exerciţiul, problematizarea, recitarea, concursul, dramatizarea, jocul

b) Mijloace de învăţământ : material Power Point, harta etnografica a Romaniei, papusa din lingura de lemn, planşă cu etapele de lucru ale păpuşii, harta judetului Teleorman, materiale pentru păpuşi: lingură de lemn, fire de lână, bandă dublu adeziva, ochişori mobili, gura papusii, nasul papusii, etamina , lipici, foarfece, recompense- nuci.

c) Forme de organizare : frontal, individual, pe grupe

d) Forme şi tehnici de evaluare : observarea sistematică, aprecieri verbale, analiza produselor activităţii

II.<u>TEMPORALE:</u> Ora are o durată de 50 minute

III.<u>UMANE:</u> 16 elevi

<u>IV. BIBLIOGRAFICE</u>:

1. „*Abilitarea curriculară a cadrelor didactice din învăţământul primar pentru clasa a IV-a*”- Suport de curs-2014;
2. *„Programele şcolare pentru Clasa pregătitoare,i clasa a IV-a”,Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013;*
3. Ghid metodologic pentru clasa a IV-a ;

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Nr. crt.	Momentele lecţiei	Ob operaţionale	Conţinutul activităţii	Strategia didactică			Evaluare
				Metode	Mijloace	Forma de org.	
1.	**Momentul organizatoric**		Asigurarea unui climat optim pentru desfăşurarea lecţiei. •pregătirea materialelor •aranjarea atelierelor de lucru (fete şi băieţi)				
2.	**Captarea atenţiei**	O1	Captarea atenţiei se realizează prin prezentarea unui material Power Point. Materialul cuprinde imagini cu elevii din clasă, îmbrăcaţi în costume populare. Imaginile sunt	conversaţia	prezentare Power Point	frontal individual	observarea sistematică

			surprinse în cadrul serbărilor şcolare şi vizitei la Muzeul Satului. Se discuta materialul prezentat.				
3.	**Anunţarea temei si a obiectivelor**		Elevii sunt anunţaţi că tema lectiei este: "Păpuşa confectionată din lingură de lemn" Se anunţă obiectivele lectiei. Păpuşa va fi „îmbrăcata" în costum popular.	conversaţia	Prezentare Power Point	frontal	observarea sistematică
4.	**Dirijarea învăţării**	O2	Activitatea se va desfăşura sub forma unei şezători populare. În continuare le prezint elevilor o hartă etnografică a Romaniei pentru a-i familiariza cu portul popular românesc. Se discută materialul prezentat. Invit în faţa clasei doi elevi, un băiat şi o fată pentru a-şi prezenta costumele. Elevii observă costumul şi îi identifică părţile componente. -Din ce este alcătuit costumul fetei? (Acesta este alcătuit din maramă, cămaşă, două fote, brâu şi opinci.) Fac observaţia că femeile	conversaţia explicaţia	costum popular harta etnografică	frontal frontal	observarea sistematică

		O3	purtau şi podoabe precum: salba din bani de aur şi de argint sau mărgele. -Din ce se compune costumul băiatului? (Acesta se compune din cămaşă, ilic, pantaloni, brâu si opinci.) Completez prezentarea elevilor cu observaţia că brâul bărbătesc este mai lat decat cel al femeilor *ş*i poate fi ţesut la războiul de ţesut sau confecţionat din piele. Se aseamănă costumele colegilor voştrii cu cele de pe hartă? -Da, cu cele din Teleorman. Aşa este copii, deoarece costumul popular diferă de la o zonă a ţării la alta.	explicaţia demonstraţia	lingură de lemn, bandă dublu adezivă, fire de ată, bucăti de material,ochişori	frontal	observarea sistematică
		O4	***Intuirea materialelor*** Elevii numesc materialele primite .		lipici ,		
			Explicarea tehnicii de lucru Se prezintă etapele de lucru pentru realizarea păpuşii: •**Decuparea** -*decupaţi cu grijă costumul;* ***2. Asamblarea***				
		O5	•*puneţi mâinile păpuşii din sârmă ;* •*introduceţi costumul pe partea*	exerciţii pentru incălzirea			

			de jos a lingurii; •*legaţi-l cu brâul tricolor;* •*pentru costumele femeieşti aplicaţi fotele şi legaţi la mijloc;* •*pentru costumele bărbătesti legaţi la mijloc;* ***3. Finisarea*** •*aplicaţi detaliile: părul realizat din fire de PNA, ochii mobili, nasul, gura şi opincile;* ***Realizarea lucrării*** După exerciţiile pentru încălzirea muşchilor mici ai mâinilor, copiii realizează jucăriile. Li se reamintesc criteriile pe baza cărora vor fi evaluate lucrările (material Power Point) -respectarea etapelor de lucru; -respectarea tehnicilor de lucru; -utilizarea în mod creativ a materialelor didactice; -executarea lucrării îngrijit, creativ , artistic Elevii sunt anunţaţi că lucrările vor fi expuse în cadrul unei expoziţii realizate la sfârşitul activităţii. În cadrul expoziţiei 2-3 elevi vor alege lucrările preferate şi vor argumenta alegerea făcută. Sunt ajutaţi elevii care	muschilor mici ai mainii realizarea lucrării recitare	prezentare Power Point lingură	individual frontal	aprecieri verbal
		O6 O12 O7					

			întâmpină dificultăţi. Se dau indicaţii individuale şi globale. Elevii realizează lucrarea. ***Recitare*** Cu toţii suntem mândrii ca suntem români. Eu sunt mândră de costumul acesta minunat pe care l-am îmbrăcat astăzi, de ilicul cusut cu mărgele pe care numai romăncuţele mândre şi pricepute îl pot coase. Voi de ce sunteţi mândrii? -Suntem mândrii de istoria ţării, de poveşti, de bucătaria tradiţională, de tradiţii şi obiceiuri, de poezii. Frumuseţea portului popular este prezentată în poezii. “Foaie verde lămâiţă Să recite o fetiţă! Portul popular “Iată-mă sunt romăncuţă. Sunt micuţă, dar drăguţă În picioare am opincuţe Iar la brâu port tricolor În cap năframă mândră cu flori, Am altiţe în patru iţe Şi pumnaşi mititelaşi. Am şi şoarţe tot frumoase		de lemn, bandă dublu adeziv ă, fire de ata, bucaţi de etamin a ochişo ri lipici ,		e
		O8		recitare	poezii	individual individual	

			Cum le ştie mama coase Iar la gât mi-am pus mărgele Tot dintr-ale mamei mele Poale mândre ca şi-a mele Spune-ţi care fată mare se făleşte că le are?” Acum astept “replica” din partea băieţilor. Frunză verde dediţel Să recite un băieţel! Acesta recită poezia “Costumul popular” Sunt un pui de românaş. Mama-mi coase costumaş, Un costumaş popular, Dichisit doar manual. Nici nu ştiţi ce migălos, Cum pe faţă, cum pe dos! Fără noduri, tivitură, Dificilă lucrătură!	concurs	poezie		
		O9 O10	Ce model la cămăşuţă! Dar îmi coase şi vestuţă, Şi pantalonaşi din in, Să ştiţi că e mare chin! Nici de brâu nu a uitat, Un costum adevărat! Şi ciucuri îmi pune ea, Să mă pot la gât, lega. Gata-i! Sunt aşa fălos, Îl îmbrac şi-s arătos! Când la scoală l-am luat, De toţi a fost admirat!	explicaţia		in echipa	observarea sistematică

		O11 O12	Românului îi place "să facă haz de necaz", să se amuze pe seama prostiei, a lăcomiei, a grijilor şi necazurilor. Va provoc la un concurs de ghicitori! ***Concurs de ghicitori*** ***(Anexa 1)*** În timp ce copiii lucrau am organizat un concurs de ghicitori . Ce sunt ghicitorile? -Ghicitorile sunt întrebări glumeţe. Elevii sunt împărţiţi în doua echipe: echipa oltenilor şi echipa muntenilor. Fiecare elev va primi un ecuson. Fetele adresează ghicitori băieţilor. Dacă acestia ghicesc despre ce este vorba primesc drept recompensă nuci. Apoi băieţii adresau ghicitori fetelor iar dacă acestea ghiceau primeau aceeaşi recompensă. Echipa care strânge cele mai multe nuci castigă concursul şi primeşte nucile celor care pierd .***Proverbe si zicatori*** Nu puteau lipsi proverbele şi zicătorile pline de înţelepciune. Ce este proverbul?		ghicitori	individual	observarea sistematică

			-Proverbul este o expresie din popor care conţine un sfat sau un gând înțelept. Ce este zicătoarea? -Zicătoarea este o frază scurtă, cu rimă care cuprinde o regulă de comportament, un principiu moral. Elevii au avut drept sarcină de lucru să "culeagă" proverbe şi zicători. Cele mai interesante vor fi prezentate colegilor. În afară de ghicitori, proverbe si zicători de ce mai are nevoie o şezătoare? -La şezători se cânta şi se juca. Deoarece ne apropiem de sarbatorile de iarna elevii vor canta cateva colinde.		proverbe si zicători		
5.	**Obţinerea performanţei**	O13	Se realizează o expoziţie cu ajutorul lucrărilor relizate. Cum se numeşte judeţul în care locuim? -Acesta este judeţul Teleorman. Lucrările vor fi aşezate pe un panou unde este trasat conturul judeţului Teleorman . Se realizează o hartă etnografică a judeţului. Caţiva elevi (2-3 elevi) vor selecta lucrările care i-au impresionat şi vor argumenta alegerea făcută.	expunerea lucrărilor	papusile realizate	individuale	analiza produselor activităţii aprecieri

			În analiza lucrării vor ţine cont de următoarele criterii: •respectarea tehnicii; •aspectul lucrării; •originalitate.				verbal e
6.	**Asigurarea feed-backului**	O14	Ce am realizat astăzi în cadrul activităţii? -Am realizat păpuşa din lingură de lemn. Ce este o păpuşă? -Păpuşa este o jucărie. Binecunoscutul povestitor Ion Creangă avea o vorbă, tare înţeleaptă. El spunea " dacă-i copil să se joace, dacă-i cal să tragă, dacă-i popă să cetească" Asa că dacă aţi realizat jucării ar trebui să vă jucaţi cu ele. Vom rămane tot în lumea magică a lui Ion Creangă. Urmează un moment de dramatizare denumit: ***"Teatrul de păpuşi"*** Un copil prezintă titlul poveştii şi îşi introduce colegii. *"Fata babei şi fata moşului"* de Ion Creangă **(Anexa 2)**	dramatizare	păpusi din linguri de lemn; teatru de păpusi ; CD cu muzică	frontal	aprecieri verbale
7.	**Încheierea activităţii**	O15	Copiii vor cânta şi vor juca un binecunoscut joc din folclor "Hora". Se fac aprecieri individuale şi generale.	explicaţia , jocul	CD cu muzica	frontal	aprecieri verbale

CONCURSUL DE GHICITORI

(Anexa 1)

1.	„Dacă n-ar fi lumea ar peri, iar dacă multă este lumea prăpădeşte” (apa)	Poti sa fugi de ea Prea bine, Ca tot vine După tine. (umbra)
2.	Iarna-n frig vara la soare Neschimbat e la culoare! (bradul)	Pe cămăşi, haine, flanele, sunt bănuţi cu găurele! (nasturii)
3.	Albă ca creta Moale ca lana Uşoară ca pana Piere ca spuma. (zapada)	Capul, trupul mi-e totuna Pe-un picior stau totdeauna Am cămăşi nenumărate Si le port toate imbrăcate. (varza)
4.	Am un copac cu douăsprezece ramuri, In fiecare ramură cate patru cuiburi şi in fiecare cuib cate şapte ouă. (anul)	N-are culoare n-are miros dar la toţi e de folos (aerul)

DRAMATIZARE

(Anexa 2)

Dragii nostri invitati va rugam sa pasiti alaturi de noi intr-o lume minunata, lumea magica a povestilor.

In continuare, ne vom juca cu papusile pe care le-am realizat si va vom prezenta o secventa din urmatoarea poveste:

“Fata babei si fata mosului”

Prezentator I:

Numai în poveşti găseşti

Eroi ce poţi să-i îndrăgeşti:

Prinţese, zâne şi pitici,
Feciori frumoşi, buni şi voinici,
Şi-un biet moşneag, nu prea bogat,
Ce-avea o babă rea pe cap.
Povestea moşului c-o fată
V-o prezentăm acum, îndată;
Şi-o veţi cunoaşte şi pe babă
Ce-avea o fată alintată.

Prezentator II:

Fata moşului muncea
Nici un pic nu se-odihnea.
Frumoasă, bună din fire,
n-avea parte de iubire.
Însă cea mai alintată,
Era doar a babii fată,
Cea mai rea şi mai urâtă,
Cu ochii tot în oglindă.

(Prezentatorii se retrag)

Baba (se ridică înfuriată cu mâinile în şolduri şi o ceartă pe fata moşului):

Fir-ai tu de puturoasă,
Că nu faci nimic în casă!
Ba te-nvârţi, nu-ţi termini treaba,
Pierzi mereu timpul degeaba,
Eşti mereu răutăcioasă,
Să dispari din a mea casă!

Moşneagul (împăciuitor)

Babo, babo, nu fi rea,
N-o certa pe fata mea;
Nu vezi tu că ea munceşte,
Spală, calcă şi găteşte?

Baba (scoasă din sărite)

Măi, moşnege, te-ai smintit?
N-ai auzit ce-am vorbit?
Eu nu pot s-o mai înghit

Că nu face mai nimic.
Spune-i să plece, să piară,
S-o alungi degrabă-afară!

Fata moşneagului (cu blândeţe)

Nu mă mai certa, mămucă,
Eu nu mă feresc de muncă!
Nu mai vorbi de-alungare,
Să mă duc în lumea mare!

Fata babei (indignată)

Leneşă şi mincinoasă,
Tu să stai cu mine-n casă?!!
Să dispari din cas-acum
Şi să nu-mi mai stai în drum!
Eşti urâtă, mincinoasă,
Doar eu sunt cea mai frumoasă.

Moşneagul (deznădăjduit)

Nu pot să mă pun cu ele,
Că sunt aprige şi rele.
Pleacă-n lume, fata mea,
Dumnezeu te-o ajuta!
Vreau să-ţi dau un sfat acum:
Când porneşti pe un nou drum
Bună fii, oriun-te-ai duce,
Harnică, cu vorba dulce!

Fata moşneagului (suspinând)

De bine m-ai învăţat,
Şi-am să urmez al tău sfat.
Rămâi, tătucă, cu bine,
O să-mi fie dor de tine!

(Se îmbrăţişează şi fata pleac)

Proiect de activitate integrată

A venit pe dealuri toamna

Educatoare: Pisică Emanuela

Grădinița cu P.N. Nr.1 Crîngeni

Loc. Crîngeni, jud. Teleorman

Grupa : mare

Categoria de activitate: DȘ. /DOS

Forma de realizare: Activitate integrată

Tema anuală de studiu: Când, cum și de ce se întâmplă?

Subtema proiectului : Comorile toamnei

Tema zilei: A venit pe dealuri toamna

Durata : o zi

Scop:

Consolidarea cunoștințelor referitoare la anotimpul toamna și a unor tehnici de lucru în activități practice.

Obiective:

-să formeze grupe de obiecte după formă , mărime și culoare

-să ordoneze frunzele galbene și verzi de mărimi diferite în șir crescător și descrescător

să numere în limitele 1-5

-să raporteze numărul la cantitate

-să reconstituie fructele prin asamblarea părților fructelor.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul,jocul, puzzle, turul galeriei.

Material didactic: fructe de toamna, frunze, jetoane cu cifre, fructe tăiate în 2,3,4,5,părți : mere, pere, struguri, nuci, Jetoane cu ochi, mână, gură, farfurii.

Bibliografie: Curriculum pentru învățământ preșcolar 3-6/7 ani, București, 2008

Desfăşurarea activităţii

Nr.crt	Etapele activităţii	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice	Evaluare
1	Moment organiza toric	Se aerisește sala de grupă Se aranjează mobilierul în patru grupe Se pregătește materialul necesar desfăşurării activităţii		Observarea comportamentului copiilor
2	Introducerea în activitate	Se realizează prin jocul ,,Bucuriile din cămară ,,. Copiii vor avea un coş cu fructe.Sarcina lor este de a le sorta după felul lor .	Exerciţiul	Aprecieri verbale
3	Captarea atenţiei	Copiii sunt anunţaţi că furnicuţa Fufu are nevoie de ei să o ajute să facă ordine în cămară la fructe deoarece ea a adunat fructe în timpul verii şi a uitat să le aranjeze pe rafturi punându-le pe unde a mai găsit loc în cămară.	Explicaţia	
4	Anunţa rea temei	Se propune copiilor să o ajute pe furnicuţa Fufu să formeze grupe cu fructele din coş după formă, mărime şi culoare,să ordoneze frunzele în şir crescător, să numere fructele din grupa formată şi să aşeze jetonul cu cifra corespunzătoare, Să reconstituie fructele din părţi.	Explicaţia	
5	Dirijarea învăţării	Prin numărare 1,2,3,4, se formează patru grupe: merele, perele, gutuile şi strugurii.Vor lucra împreună pentru rezolvarea sarcinilor. 1. Să facem ordine în cămară sortând fructele după felul lor! Denumiţi grupele formate. 2.Grupa nr. 1 formează grupe de mere după mărime. Grupa nr. 2 formează grupe de pere după mărime. Grupa nr.3 formează grupe de gutui după mărime. Grupa nr. 4 formează grupe de struguri după mărime. 3. Să punem în coşuleţe fructe după criteriul culoare! Se pare că furnicuţa Fufu a strâns şi frunze pentru a-şi face o căsuţă călduroasă. Să o ajutăm aranjând frunzele galbene în şir crescător .Aranjaţi frunzele verzi în şir descrescător.	Explicaţia Exerciţiul	Formarea mulţimilor după criteriul formă, mărime, culoare. Aranjarea frunzelor după mărime în şir crescător şi descrescător.

		4. Furnicuței Fufu îi place să pună pe fiecare coșuleț cifra corespunzătoare numărului de fructe pentru a ști câte are de fiecare.Va veni pe rând câte un membru de la fiecare echipă , va număra fructele din coșuleț și va așeze jetonul cu cifra corespunzătoare. 5.Furnicuța Fufu a pregătit borcanele pentru compot.Ea a scris cifra corespunzătoare numărului de fructe necesare pe fiecare borcan și a desenat fructul dorit pentru compot.Așezați tot atâtea fructe în borcan câte își dorește Fufu. Tranzitie : se va realiza prin mișcare pe ritmul melodiei ,,Fructele,,.		Numărarea obiectelor și raportarea corectă a cifrei la numărul obiectelor. Raportarea cantității la cifră.
6	Obținerea performanței	Copiii vor fi anunțați că vor participa la activitatea practică ,,Fructe năzdrăvane,, utilizând metoda Puzzle. Pe platouri sunt bucăți de fructe .Copiii vor trebui să găsească bucătile de fruct și să reconstituie fructul întreg. Copiii extrag jetoane cu ochi- observator , gură - emițător, și mână -receptor. Se formează grupe de câte trei copii și vor lucra aplicând metoda Puzzle. Copilul emițător transmite copilului receptor modul în care să asambleze părțile fructelor el având imaginea cu fructul , numărul părților componente.(mărul are patru părți componente , îl vei găsi după coaja de culoare roșie.) După reconstituirea fructului copiii vor observa că se întregea imaginea unei fețe vesele lipită pe suprafața fructului.	Explicația exercițiul puzzle	Observarea comportamentului copiilor
7	Asigurarea retenției și transferului	Copiii vor avea pe farfurii fructele reconstituite și le vor expune pe masa pregătită de Fufu pentru greierașii care își doresc un fruct și vor veni în vizită.Copiii examinează fructele realizate , își expun părerile, Apreciază lucrările punând câte o frunză pe farfuria preferată.	Conversația Turul galeriei	Aprecierea lucrărilor după criteriile stabilite: reconstituire, acuratețe.
8	Încheie rea activității	Se fac aprecieri referitoare la modul în care copiii au participat la desfășurarea activității.		

Proiect didactic

Profesor în înv. primar: Streinu Felicia
Scoala Gimnaziala Nr.1, Maldaeni

Localitatea Măldăeni, Județul Teleorman

Data: 12.06.2017

Clasa de aplicaţie: a II-a

Ciclul curricular: Achiziţii fundamentale

Aria curriculară: Limbă şi comunicare

Obiectul de învăţământ: Limba şi literatura română

Subiectul: Buburuza, după Eugen Jianu

Tipul lecţiei: fixare şi consolidare

Obiective cadru:

1. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris şi oral
2. Dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă şi orală

Obiective de referinţă:

La sfârşitul orei elevul trebuie :

2.3 – să redea prin cuvinte proprii, cu sprijin, un paragraf (fragment) dintr-un text citit;
4.1 – să scrie corect litere, silabe, cuvinte, enunţuri.

Obiective operaţionale:

a) cognitive:
O1: să găsească cuvinte din câmpul lexical al cuvântului *primăvară*;

O2: să-şi spună părerea în legătură cu un subiect dat;

O3: să povestească, cu ajutor, un fragment din text;

O4: să coopereze la lucrul în grup;

O5: să scrie corect;

b) afectiv-volitive:
O6: să participe cu interes la lecţie;

c) psihomotorii:
O7: să se mişte în linişte şi în ordine atunci când se cere.

Metode didactice: conversaţia, povestirea, ciorchinele, brainstorming-ul, bulgărele de zăpadă, explicaţia, exerciţiul, metoda cadranelor.

Strategia didactică: mixtă.

Material didactic: manual, imagini, fişe de lucru.

Material bibliografic: Ghid metodologic - Limba şi literatura română, Editura S. C. Aramis Print - 2002; Predarea interactivă centrată pe elev, Bucureşti, 2005

Locul desfăşurării: sala clasei de aplicaţie

Timp alocat: 45'+45'

Momentele lecţiei	**Ob Op**	**Conţinutul învăţării**	**Strategia didactică**	**Forma de ani-zare**	**Timp alocat**
I Momentul organizatoric	O7	-condiţii necesare desfăşurării lecţiei; -aşezarea băncilor; -poziţia în bancă; -materialele intuitive.	Se va asigura un climat propice, atât ambiental cât şi afectiv; sala de clasă va fi pregătită din punct de vedere igienic; va fi pregătit materialul intuitiv.	Frontală	2'
II Pregătirea psihologică	O4	-imnul clasei	Copiii vor cânta: ,,Pe Atlantida toate curg Fluidă e şi viaţa Primiţi, deci, fiece amurg Cu *Bună dimineaţa*"	Frontală	2'
III Verificarea temei şi lecţiei anterioare	O1	-,,Ciorchinele"; -răspunsuri la întrebări din lecţia anterioară.	Se scrie pe tablă cuvântul *Primăvară.* Elevii găsesc cuvinte legate prin înţeles de acesta. Se ajunge la titlul lecţiei: *Buburuza*. Se verifică răspunsurile la întrebările date ca temă.	Frontală	10'
IV Desfăşurarea propriu-zisă a lecţiei	O2 O3 O4	-,,Brainstorming" -prezentarea obiectivelor lecţiei -,,Bulgărele de zăpadă"	Se pune întrebarea: ,,Ce s-ar întâmpla dacă nu am avea primăvară?" Copiii răspund în asalt de idei. Astăzi vom povesti lecţia pe fragmente, cu ajutor, vom scoate ideile principale şi vom scrie corect pe fişele de lucru exerciţiile date. Se citeşte şi se povesteşte fiecare fragment. Se împarte grupul în două echipe de câte patru elevi. Se enunţă tema: ,,Fiecare membru al echipei va	Frontală Frontală Pe echipe	6' 25'

			scrie pe o foaie de hârtie primele două idei principale ale textului şi va pune hârtia pe centrul mesei. Când termină toţi, fiecare va citi ideile şi le va alege pe cele mai bune. Se stabilesc cele mai bune idei ale ambelor echipe şi se notează pe tablă şi pe caiete. Se repetă procedeul pentru următoarele două idei.		
Ora a II-a V Consolidarea cunoştinţelor	O3 O4	-povestirea integrală a lecţiei -exerciţii pe fişe de lucru	După enunţarea ideilor principale, se povesteşte lecţia integral, cu ajutor. Se lucrează în echipe de câte doi exerciţiile din manual.	Frontal În perechi	10’ 20’
VI Evaluarea cunoştinţelor Asigurarea retenţiei	O5	-fişă de evaluare (metoda cadranelor)	Se dă fiecărui elev câte o fişă cu o probă de evaluare . Cadranul 1 – item semiobiectiv: întrebare structurată. Cadranul 2 – item obiectiv. Cadranul 3 – item obiectiv. Cadranul 4 – item subiectiv: eseu structurat.	Individual	15’
VII Tema pentru acasă Aprecierea			Alcătuiţi un text de 5-6 enunţuri, despre sosirea primăverii.		

Probă de evaluare

1	2
Despre ce este vorba în text? …….. …….. …….. …….. …….. …….. …….. ……..	Ce înseamnă *crâng* ? …….. …… …… …… ……
3	4
Desparte în silabe cuvintele din propoziţia: *Au plesnit mugurii copacilor.* …… …… …… …… …… ……	De ce ne bucurăm când vine primăvara? …… …… …… …… …… …… …… …… …… ……

2p din oficiu

1.2p
2.2p
3.2p
4.2p

5-6:suficient
7-8: bine
9-10: foarte bine

Proiect didactic

Profesor educator : Stoicovici Lidia

C.S.E.I. Roşiorii de Vede

Aria curriculară: Terapie educațională complexă si integrată

Disciplina: Socializare

Unitatea de învăţare: Mediul familial si social

Titlul lectiei: ,, Ne tratăm cu respect ,,

Tipul lecţiei: Consolidare şi fixarea cunoştinţelor

COMPETENŢE GENERALE:

- Exersarea şi practicarea unor norme de conduită în vederea formării valenţelor personalităţii.
- Sesizarea unor aspecte pozitive/negative din activităţile proprii sau ale celorlalţi pentru a le aproba sau a le dezaproba.

COMPETENTE SPECIFICE:

C1 – Definirea şi înţelegerea corectă a cuvântului **„ respect„ .**

C2 - Cunoaşterea modalităţilor de exprimare a respectului.

C3 - Cunoaşterea formulelor de adresare şi utilizarea acestora în exprimarea respectului faţă de alte persoane.

C4 - Identificarea persoanelor faţă de care trebuie să manifeste respect.

C5 - Identificarea formelor de manifestare a respectului sau a lipsei de respect din textele prezentate.

Elemente de strategie didactică:

- Resurse procedurale: explicaţia,citirea explicaticativă, exerciţiul, conversaţia euristică, observaţia dirijată şi sistematică, joc didactic ,,Mingea fermecată,, , munca independentă .
- Resurse materiale: poezia ,,Salutul,, de Aurora Luchian , Schița ,,Dl Goe ,, de I. L. Caragiale , povestirea ,,Cuvântul fermecat ,, de V.Oseeva , jetoane cu imagini , coli glasate , planşe text , planşe cu imagini , laptop , fişe de evaluare ,creioane colorate .
- Resurse de timp : 45 minute
- Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe ;
- Forme de realizare a evaluării : Apreciere verbală , probă practică , lauda .

.Bibliografie:

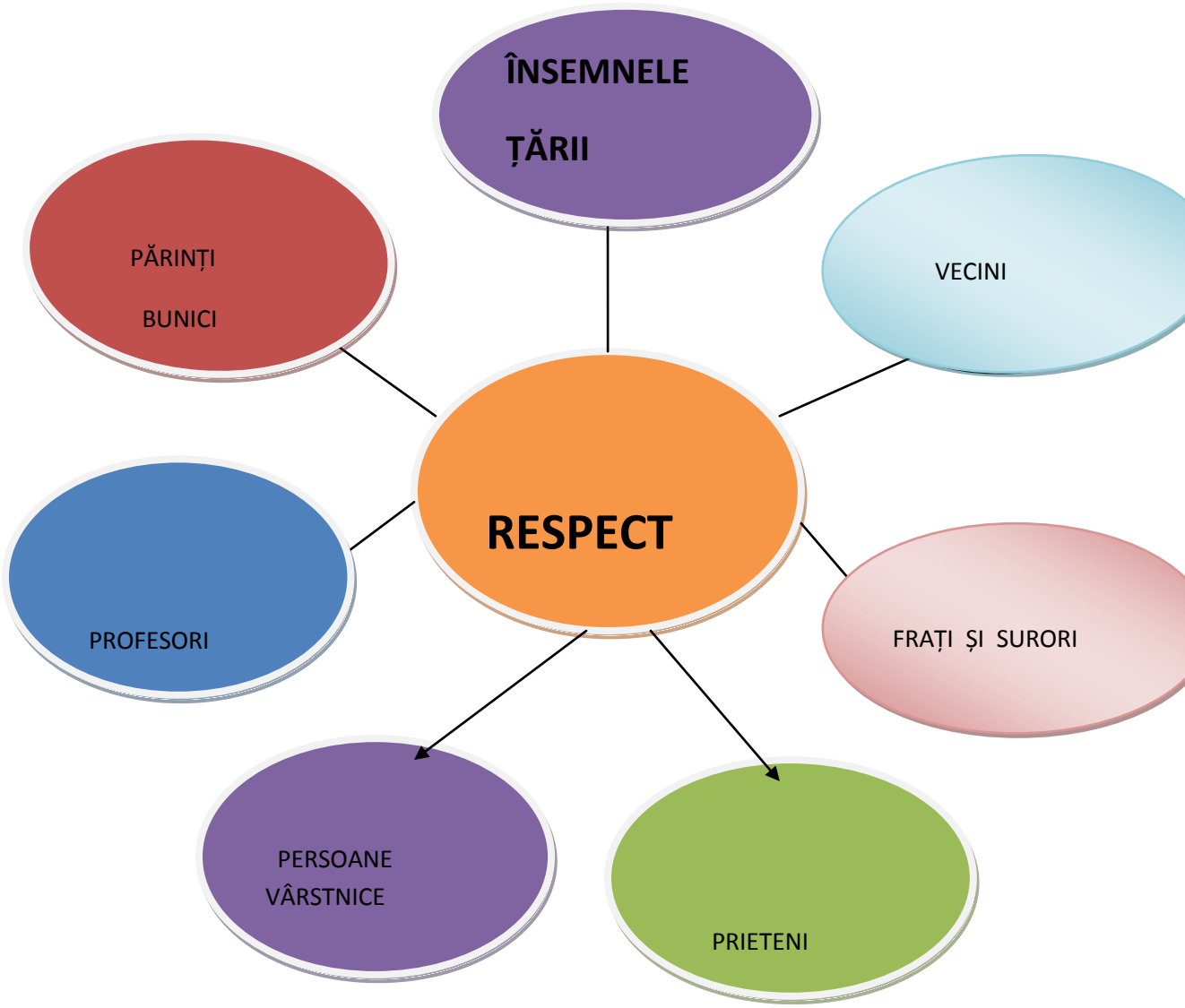
1. Emily Post - Codul bunelor maniere pentru copii, Editura Corint 2007.
2. Muşu I. şi Taflan A. – „Terapie educaţională complexă şi integrată” ; Bucureşti: Editura Pro-Humanitate, 1997.

3. Programa scolara ,,Formarea autonomiei personale", aprobata prin ordinul ministrului nr. 5234 din 1.09.2008.

SECVENȚELE LECȚIEI	COMPETENȚE	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC, SARCINI DE ÎNVĂȚARE, MODALITĂȚI DE REALIZARE	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
			MATERIALE ȘI MIJLOACE DIDACTICE	METODE ȘI PROCEDEE	FORME DE ORGANIZARE	
Moment organizatoric		-Se asigură condiţii optime pentru buna desfăşurare a lecţiei.			Frontal	
Captarea atenţiei		Citesc elevilor poezia ,,Salutul,, : Dimineața când eu plec, Iată-n uşă mă opresc , Și salut cald cu plăcere: - V-am pupat! La revedere! Dar la prânz mă-ntorc acasă, Mulțumită , bucuroasă! Și-o salut frumos pe buna: - Buni-am venit ! Sărut mâna ! Ziua iar s-a isprăvit ! De la joacă am venit ; Soarele coboară ,,scara,, , Și salut cu : Bună seara! Explic cuvintele noi dacă este cazul și adresez întrebări : - Ce face fetita din poezie? (...salută) - Când salută ea? (...dimineața , la prânz și seara.) - Cum este ea în acest caz? (...o fetiță respectuoasă.) - Care din formulele de salut v-a placut mai mult?	Poezia ,,Salutul,, De Aurora Luchian	Conver-saţia Explicația Citirea expresivă a poeziei	Individual Frontal	Observarea sistematica
Reactualizarea cunostinte	C3	Rreamintesc formulele de salut , punînd în evidență cu ajutorul întrebărilor , comportamentul respectuos de care fiecare elev trebuie să dea dovadă în orice		Conver-saţia	Individual Frontal	Observarea sistematica

lor		împrejurare.				
Anunţarea temei si enunţarea obiectivelor .		Anunț tema lecţiei :,,Ne tratăm cu respect" şi principalele obiective propuse: definirea și înțelegerea corectă a cuvântului **,,respect,, ;** cunoașterea modalităților de exprimare a respectului;cunoaştera formulelor de adresare şi utilizarea acestora în exprimarea respectului față de alte persoane ; identificarea persoanelor față de care trebuie să manifeste respect; identificarea formelor de manifestare a respectului sau a lipsei de respect din textele prezentate. Scriu titlul pe tablă .		Explica-ţia Expunerea	Frontal	Obs. siste-matică
Dirijarea învăţării si obtinerea performantei	C1 C2 C3 C4 C5	Explic elevilor **: ,, Respectul ,,** este o atitudine sau sentiment de stimă , de considerație sau de prețuire deosebită față de cineva sau de ceva. Elevii urmăresc schița ,,Dl. Goe,, de I. L. Caragiale proiectată pe ecran . În baza schiței se analizează comportamentul personajului principal şi se identifică greşelile în conduita acestuia . Elevii vor forma două echipe: echipa roşie şi echipa verde . Fiecare echipă va primi materiale necesare pentru realizarea unei flori a respectului din culori diferite . Cu ajutorul planşelor , citatelor/proverbelor , solicit elevilor să identifice persoanele față de care trebuie să se comporte cu respect . (... părinții , profesorii , prietenii , vecinii , persoanele în vârstă .) Cer elevilor să completeze floarea respectului cu ajutorul petalelor pe care sunt aceste persoane . Arăt fiecărei echipe cum se aplică jetoanele, supravegând îndeaproape realizarea planșei . ,,În căminul familiei , tinerii să respecte pe părinții lor , în afară de cămin pe toată lumea , în singurătate pe ei înșiși.,,	Prezentarea Schiței ,,Dl. Goe ,, de I.L. Caragiale Laptop Planşe Jetoane cu imagini ce reprezintă Personaje Coli glasate	Explicația Obs. dirijată Explica-ţia Conver-saţia Exercitiul Demon -strația	Frontal Individual	Obs. sistematică Evaluare orala Aprecieri verbale Laude

		,,Dascălul este părintele meu de suflet.,, ,,Cine nu respectă pe alții , acela nu se respectă pe sine. ,, (Dostoiewski) (Anexa 1) Se subliniază faptul că respectul se câștigă , datorită unui anumit comportament. Modalitățile prin care se poate manifesta respectul sunt evidențiate oral de elevi. Menționez faptul că orice persoană este mult mai apreciată dacă folosește un comportament cuviincios . Acord sprijin educațional psihopedagogic celor care întâmpină greutăți . Planșele realizate vor fi expuse în sala de clasă .	Text cu proverbe si citate		Pe grupe	
Asigurarea feedback-ului	C2 C5	Citesc povestea ,,Cuvântul fermecat,, de V. Oseeva în care se arată lipsa de respect a unui băiețel , pe nume Pavelică . (Anexa 2) Elevii , vor corecta oral comportamentele lui Pavelică , folosind ,,cuvinte magice,, ca: ,,te rog ,, ,, mulțumesc ,, ,,scuzați-mă ,, . Desfășor cu elevii un joc didactic ,,Mingea fermecată,,.Explic regulile jocului : voi arunca mingea unui elev , adresându-i o întrebare ; elevul răspunde și înnapoiază migea	Povestea Cuvântul fermecat Minge	Citire ex-plicativă Conver-saţia Explica-ţia Joc didactic	Frontal	Aprecie-rea verbală Aprecieri verbale Laude
Evaluarea	C3 C4	Elevii vor primi câte o fișă , având ca sarcină , colorarea imaginilor cu aspecte ce reprezintă comportamentul corect .După completare , fișele vor fi analizate și apreciate .	Fișe de evaluare	Explicația Analiza Apprecieri	Frontal Individual	Obs. Siste-matică Evaluare
Incheierea activității		Subliniez modul in care au răspuns elevii si recomand acestora să respecte in orice situație regulile de comportare civilizată. La terminarea orei , laud elevii și ofer ca recompensă dulciuri .		Aprecieri Laude		

ÎNSEMNELE ȚĂRII
PĂRINȚI
BUNICI
VECINI
RESPECT
PROFESORI
FRAȚI ȘI SURORI
PERSOANE VÂRSTNICE
PRIETENI

Anexa 1 .

Citate:

„În căminul familiei , tinerii să respecte pe părinții lor , în afară de cămin pe toată lumea , în singurătate pe ei înșiși. „

„Dascălul este părintele meu de suflet. „

„Cine nu respectă pe alții , acela nu se respectă pe sine . „

Anexa 2.

CUVÂNTUL FERMECAT

Un bătrânel , mic de statură și cu o barbă cărunțită , stătea visător pe banca îmbătrânită de vreme.

- Dați-vă puțin mai încolo , a zis Pavelică , așezându-se pe marginea băncii.

Bătrânul i-a făcut loc și privind obrazul ce trăda mânie al noului venit , întrebă :

- S-a întâmplat ceva cu tine ?

- Nu mi-e bine , dar dumneata ce vrei ? s-a strâmbat Pavelică .

- Păi nu vreau nimic . Dar tu se pare că ai plâns , ai strigat sau te-ai certat cu cineva .

Pufnind , băiatul a răspuns :

- Nu durează mult și am să fug de acasă !

- Ai să fugi ?

- Da , am să fug din pricina Olguței ! Era cât pe ce să mă bat cu ea ! Are o mulțime de culori și mie nu-mi dă nici una !

- Nu ți-a dat culori ?! Pentru atâta lucru nu se merită să fugi de acasă .

- Nu numai pentru asta . Bunica m-a dat afară din bucătărie numai pentru un morcov .

Pavelică a oftat indignat .

- Prostii ! a spus bătrânelul . Unul te ceartă , altul te dezmiardă.

- Pe mine nu mă dezmiardă nimeni ! s-a revoltat Pavelică . Fratele meu merge cu barca și pe mine nu mă ia . I-am cărat și vâslele , dar zadarnic !

Pavelică trânti cu pumnul în bancă , apoi amuți .

- Da , de ce mă tot întrebați ?

Bătrânelul și-a mângâiat barba-i lungă și spuse :

- Eu vreau să te ajut . Știu niște cuvinte fermecate .

Pavelică a rămas cu gura căscată .

- Îți spun aceste cuvinte , dar să ții minte să le rostești cu blândețe, privindu-l în ochi pe cel căruia i le spui .

- Ce fel de cuvinte ?

Bătrânul , misterios s-a aplecat la urechea băiatului . A șoptit ceva , după care spuse cu voce tare :

- Acestea sunt cuvintele fermecate , însă ține minte cum trebuie să le rostești .

- Am să încerc , îngăimă zâmbind puștiul . Chiar imediat !

Pavelică a sărit de pe bancă și fugi nerăbdător spre casă .

*** * * * ***

Olguța stătea la masă și desena . Culori verzi , albastre , roșii stăteau în fața ei . Văzându-l pe Pavelică , ea le-a strâns grămadă , acoperindu-le cu mâna .

- M-a amăgit bătrânelul , gândi dezamăgit băiatul . La una ca ea nu au putere cuvintele fermecate .

Pavelică a înaintat către sora lui și a tras-o de mânecă . Ea s-a întors spre el . Atunci , uitându-se în ochii ei , băiețelul a spus cu glas domol :

- Olguțo , dă-mi și mie o culoare , te rog .

- Ce fel ?

- Mie ?! Verde , spuse Pavelică , nevenindu-i să creadă .

A luat culoarea , a ținut-o în mână , s-a plimbat cu ea prin camera lui și a dat-o înapoi surorii lui .

El nu avea nevoie de ea . Se gândea numai la cuvintele fermecate .

- Am să merg și la bunica . Știu că ei nu-i place s-o încurce cineva când face mâncare .

Pavelică deschise ușa bucătăriei tocmai când bunica scotea plăcintele din cuptor . Nepotul s-a repezit la ea cu amândouă mâinile și a întors spre el obrazul plin de riduri al bunicuței . Nu i-a lăsat timp să se dumirească și i-a șoptit :

- Dă-mi și mie o bucățică de plăcintă dacă binevoiești . Bunica s-a îndreptat .

- Ciudate cuvinte , gândi ea .

Pe moment , pe fața ei a strălucit un zâmbet .

- Dorești fierbinte , porumbelule ? a întrebat ea , alegându-i cea mai frumoasă și mai rumenă plăcintă .

Pavelică a sărit în sus de bucurie și i-a sărutat amândouă mâinile .

Mai târziu , pe când stăteau la masă , fratele le-a spus că merge cu barca . Pavelică a pus mâna pe umărul lui , si chinuindu-se să-i prindă privirea , a șoptit :

- Ia-mă și pe mine te rog .

Împrejurul mesei s-a făcut deodată liniște . Fratele a ridicat din sprâncene și a zâmbit .

- Ia-l și pe el , sări deodată Olguța . Ce îți este greu ?

- Da de ce să nu-l iei ? a intervenit bunica .

- Te rog frumos , a pronunțat Pavelică .

Fratele a râs zgomotos , l-a bătut prietenos pe spate și-i ciufuli părul pe cap .

- Bine plimbărețule . Pregătește-te !

Pavelică , nemaiputând de bucurie s-a ridicat de la masă și a fugit în stradă . Dar bătrânelul nu mai era pe bancă . A privit de jur împrejur și apoi a strigat cu glas tare :

- Mi-a ajutat ! Mulțumesc !

Și oriunde s-ar fi aflat bătrânul , ecoul cuvintelor fermecate tot ar fi ajuns la el .

Cer un lucru cât de mic ,

Mai întâi TE ROG eu zic .

Proiect didactic

Profesor psihopedagog: Neguţ Dorina

CSEI Rosiori de Vede, Teleorman

CLASA PREGĂTITOARE: Ristea Florin

DIAGNOSTIC: Tulburare de spectru autist

ARIA CURRICULARĂ: Terapii specifice şi de compensare

DISCIPLINA: Terapia tulburărilor de limbaj

SUBIECTUL ACTIVITĂŢII: Stimularea limbajului

TIPUL LECŢIEI: Mixtă

TIMP: 45 de minute

COMPETENŢE GENERALE:

- Exersarea abilităţii de receptare a mesajului verbal şi neverbal
- Formarea deprinderilor pregrafice şi prelexice

COMPETENŢE SPECIFICE:

C1 – executarea de exerciţii pentru dezvoltarea motricităţii grosiere

C2 – identificarea şi denumirea culorilor

C3 – executarea de exerciţii pentru dezvoltarea aparatului fono-articulator

C4 – repetarea de cuvinte

C5 – executarea de exerciţii pentru dezvoltarea motricităţii fine

C6 – executarea unor serii de instrucţiuni simple

C7 – identificarea şi numirea părţilor corpului

C8 – identificarea şi numirea obiectelor

C9 – identificarea verbelor în imagini

C10 – cunoaşterea numelui învăţătoarei

C11 – potrivirea de imagini identice

C12 – copierea de desene simple

C13 – identificarea emoţiilor

C14 - încadrarea în spaţiu grafic

Strategii didactice:

Metode şi procedee: - demonstraţia

- joc didactic
- exerciţiul

Material didactic: imagini emoţii, imagini cu diferite obiecte, imagini cu acţiuni, hârtie colorată, hârtie, creioane, păpuşă, pix, minge,maşină, diferite jocuri şi jucării

Bibliografie: Bridget Ann Taylor, Kelly Ann McDonough – Selectarea programelor de instruire

Programul	Competenţe	Desfăşurarea activităţii	Evaluare
Motricitate grosieră	C1	Terapeutul şi elevul stau pe scaun, faţă în faţă. Atunci când copilul este atent, este solicitat să execute exerciţii pentru dezvoltarea motricităţii grosiere (îşi acoperă faţa cu mâinile, dă din cap, loveşte umerii uşor, face cu mâna, ridică mâinile sus). Se recompensează numai răspunsurile corecte, date fără prompt.	Se notează răspunsurile Observarea sistematică
Culori	C2	Terapeutul şi elevul stau pe scaun, faţă în faţă. Atunci când copilul este atent, i se prezintă imaginea colorată (roşu, albastru, galben) şi i se dă comanda "Arată culoarea roşu, albastru, galben" şi "Ce culoare este?". Se recompensează numai răspunsurile corecte, date fără prompt.	Se notează răspunsurile Observarea sistematică
Miogimnastica	C3	Terapeutul şi elevul stau pe scaun, faţă în faţă. Atunci când copilul este atent, i se prezintă comanda "Fă ca mine"(deschide gura, scoate limba, suflă, uneşte buzele, clănţăne dinţii, sărută, zâmbeşte). Se recompensează numai răspunsurile corecte, date fără prompt.	Se notează răspunsurile Observarea sistematică
		Terapeutul şi elevul stau pe scaun, faţă în faţă. Atunci când copilul este atent, i se cere să repete cuvântul "Anca". Se recompensează răspunsurile	Se notează răspunsurile

Imitaţie verbală	C4	corecte.	Observarea Sistematică
Motricitate fină	C5	Terapeutul şi elevul stau pe scaun, faţă în faţă. Atunci când copilul este atent, este solicitat să execute exerciţii pentru dezvoltarea motricităţii fine (bate uşor cu degetul arătător pe degetul mare, îşi freacă palmele una de alta, mişcă din degete, bate uşor cu degetul arătător, deschide şi închide mâinile). Se recompensează răspunsurile corecte, date fără prompt.	Se notează răspunsurile Observarea sistematică
Instrucţiuni	C6	Terapeutul şi elevul stau pe scaun, faţă în faţă. Atunci când copilul este atent, este solicitat să execute o instrucţiune simplă (ridică mâinile sus). Se recompensează numai răspunsurile corecte, date fără prompt.	Se notează răspunsurile Observarea sistematică
Părţile corpului	C7	Terapeutul şi elevul stau pe scaun, faţă în faţă. Se asigură că acesta este atent şi i se dă comanda "Arată frunte". Se recompensează numai răspunsurile corecte, date fără prompt. Apoi arătându-i o parte a corpului său, îl întreabă "Ce este? ". Se recompensează numai răspunsurile corecte, date fără prompt.	Se notează răspunsurile Observarea sistematică
Obiecte	C8	Se plasează pe masă, în faţa copilului, o maşină, o păpuşă, o minge şi un pix. Terapeutul se asigură că elevul este atent şi i se dă comanda "Dă-mi/ Arată păpuşă/maşina/minge/pix" sau arătându-i un obiect este întrebat "Ce este?". Se recompensează numai răspunsurile corecte, date fără prompt.	Se notează răspunsurile Observarea Sistematică
Verbe	C9	Terapeutul şi elevul stau pe scaun, faţă în faţă. Se asigură că acesta este atent şi îi prezintă o imagine a unei persoane făcând o acţiune . I se dă comanda "Arată-mi bate din palme" şi se face prompt copilului să indice imaginea corectă. Se recompensează răspunsul. Prompt-ul se diminuează treptat, de-a lungul şedinţelor de învăţare. Se recompensează răspunsurile care sunt date cu cel mai scăzut nivel de prompt. În final, se recompensează numai răspunsurile corecte, date fără prompt.	Se notează răspunsurile Observarea sistematică
Întrebări sociale	C10	Terapeutul şi elevul stau pe scaun, faţă în faţă. Atunci când copilul este atent i se adresează întrebarea: "Cum o cheamă pe doamna învăţătoare?". Se recompensează numai răspunsurile corecte, date fără prompt.	Se notează răspunsurile Observarea sistematică
Potrivire	C11	Se plasează imaginile (linguriţă, furculiţă) pe masă, în faţa elevului. Terapeutul prezintă un item care corespunde unuia dintre itemii din faţa copilului şi dă comanda "Potriveşte". Copilul trebuie să plaseze itemul deasupra sau în faţa itemului corespunzător şi se recompensează răspunsul. Se recompensează numai răspunsurile corecte, date fără prompt.	Se notează răspunsurile Observarea

			sistematică
Desen	C12	Terapeutul pune pe masă, în faţa copilului hârtie şi creioane. La comanda verbală "Fă ca mine" terapeutul desenează litera A pe hârtie, pe care elevul trebuie să o imite. Se recompensează numai răspunsurile corecte, date fără prompt.	Se notează răspunsurile Observarea sistematică
Emoţii	C13	Terapeutul plasează pe masă, în faţa elevului, imaginea unei persoane trăind o anumită emoţie. Se asigură că este atent şi i se dă comanda "Arată fericit/supărat". Se recompensează numai răspunsurile corecte, date fără prompt.	Se notează răspunsurile Observarea sistematică
Colorat	C14	Terapeutul pune pe masă, în faţa copilului hârtie şi creioane colorate şi dă comanda "Colorează". Se recompensează numai răspunsul corect, dat fără prompt.	Se notează răspunsurile Observarea sistematică

Proiect didactic

Profesor : Petrescu Mariana Mirela

CSEI Rosiori de Vede

CLASA a II-a

ARIA CURRICULARA: Arte

DISCIPLINA: Educatie plastica

SUBIECTUL: Flori de liliac

TIPUL LECTIEI: de formare de priceperi si deprinderi

TIMP: 45 de minute

COMPETENTE GENERALE:

Dezvoltarea structurilor şi conduitelor perceptive motrice în vederea exprimării artistice

Cunoaşterea şi utilizarea materialelor, a instrumentelor de lucru şi a unor tehnici specifice artelor plastice

COMPETENTE SPECIFICE:

C1: precizarea caracteristicilor anotimpului primăvară

C2 : denumirea materialelor şi instrumentelor adecvate, necesare în realizarea lucrării;

C3: observarea modelul şi a etapelor de lucru prezentate;

C4 : realizarea lucrarii individual, respectând pozițiile spațiale ale elementelor;

C5: evaluarea şi autoevaluarea lucrărilor pe baza unor criterii date;

STRATEGII DIDACTICE

1) **Metode si procedee**: conversația, explicația, observația, exerciţiul, demonstrația, problematizarea ;

2) **Mijloace de invatamant**: buchet de flori de liliac, plansa model, farfurii de carton, acuarele,pensule

3) **Forme de organizare**: frontal, individual

BIBLIOGRAFIE

- Programa scolara clasele I-X – "Educatie plastica" –curriculum pentru deficiente severe, profunde si/sau asociate , aprobat prin Ordinul ministerului nr. 5235/ 01.09.2008
- L. Stan, I. Stan, G. Dorobanţu si E. Ghiță- „ Ghid metodologic privind proiectarea si desfăşurarea activităţilor de predare – învăţare - evaluare a abilităţilor practice" , Ed. Aramis.

Etapele lectiei	C.S.	Desfasurarea activitatii	Strategii didactice		Evaluare
			Metode si procedee	Materiale si mijloace didactice	
1.Moment organizatoric		Voi asigura conditiile necesare unei bune desfasurari a activitatii. Voi pregati materialele necesare pentru activitate.	conversaţia		observare a sistematică
2. Captarea atentiei 3.Anunţarea temei	C1	Se va realiza prin prezentarea unui buchet de flori de liliac Se vor intui florile si se vor purta discuții referitoare la anotimpul de primăvară. Se va intona un cântec de primăvară cunoscut de elevi. Voi anunta titlul lectiei : „Flori de liliac"	conversaţia	Buchet de flori de liliac	Observare sistematica Evaluarea orala

4 Dirijarea invatarii **- Prezentarea şi analiza modelului** **- Explicarea modului de lucru** **- Recunoaşterea materialelor** **- Demonstrarea tehnicii de lucru**	C2 C3	Voi prezenta planșa model și tehnica de lucru și anume pictarea florilor de liliac. -Ce materiale de lucru ați primit pe bancă? Se intuiesc instrumentele şi materialele aflate pe bănci. Se explică modul de folosire a acestora pentru a nu se produce accidente și pentru a realiza lucrarea. Se prezintă pașii realizării lucrării în același timp cu demonstrația: 1. se aplica culorile pentru a realiza fundalul lucrarii 2. se realizeaza prin punctare florile de liliac, apoi tulpina si frunzele 3. se finalizează lucrarea Înainte de începerea lucrului să ne încălzim mușchii mâinilor prin câteva exerciții: -Plouă ! -Închidem, deschidem pumnii! -Morișca. -Cântăm la pian. -Batem din palme.	conversaţia Explicatia demonstratia exercitiul Conversaţia demonstratia Explicaţia Exerciţiul	Farfurii de carton Acuarele Pensule Plansa model Farfurii de carton Acuarele Pensule	observare a sistematica
- Execuţia independent - dirijată	C3 C4	Se vor repeta etapele de lucru. Elevii vor realiza lucrările independent, fiind preocupaţi să: - utilizeze corect şi atent instrumentele de lucru, - să lucreze atent şi îngrijit; - să se încadreze în timpul de lucru. Se va urmări îndeaproape modul în care elevii realizează fiecare componentă a lucrării: - se vor da indicaţii suplimentare, individuale;	exercitiul		
5.Verificarea și aprecierea rezultatelor	C5	Voi expune lucrările realizate de elevi într-o expoziție -voi dirija analiza și aprecierile din partea colegilor -voi face aprecieri generale și individuale asupra desfășurării lecției.	Conversatia		Evaluarea orala

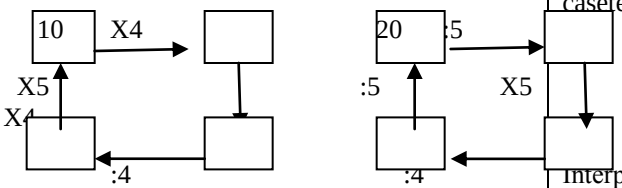
Proiect de Lecție

Prof. înv. primar:Leonte Cameluța
Școala Gimnazială „Zaharia Stancu
Localitatea Roșiorii de Vede, Județul Teleorman

Clasa: a II-a
Tema activității: Împărțirea la 6, 7, 8 și 9
Tipul activității: consolidare
Competențe specifice*:*
- identificarea şi utilizarea conceptelor matematice şi a limbajului matematic în situaţii diverse;
- rezolvarea exercițiilor cu ordinea efectuării operațiilor și a problemelor, justificînd în cuvinte proprii etapele rezolvării;
-dezvoltarea memoriei, gândirii creative, imaginației și creativității;
Obiective operaționale:
cognitive:
O_1 – să opereze corect cu terminologia matematică specifică;
O_2 – să rezolve calcule orale variate (exerciţii şi probleme);
O_3 – să opereze corect cu expresiile matematice: *de ... ori mai mic, de ... ori mai puţin, jumătate, sfert, doime, treime, pătrime, cincime*
O_4 – să rezolve corect exercițiile respectând ordinea cefectuării operațiilor;
O_5 – să efectueze corect proba înmulțirii și a împărțirii;
O_6 – să rezolve corect problema propusă;
afective:
O_7 – să participe cu interes şi atenţie pe întreg parcursul activității;
O_8 – să manifeste un comportament adecvat în relaţiile cu colegii.
psiho- motorii:
O_9 – să-şi coordoneze mişcările pentru scrierea corectă a elementelor grafice componente ale cifrelor;
O_{10} – să păstreze poziția corectă în bancă, pe tot parcursul orei.
Strategii didactice:
Metode: jocul didactic, conversația, explicația, exercitiul, dialogul, problematizarea, metoda ciorchinelui, metoda „Știu/Vreau să știu/ Am aflat”
Mijloace: fişe de lucru, videoproiector, laptop, flipchart, material power-point cu exerciţii diverse.
Modalități de realizare: frontal, indvidual
Bibliografie:
1. *Programa școlară pentru disciplina **Matematică și explorarea mediului*** (clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a), aprobată prin ordinul ministrului Nr. 3418/19.03.2013;
2. Tudora Pițilă, Cleopatra Mihăilescu - *Matematică și explorarea mediului* manual pentru clasa a II-a, Editura Art, 2014
3. Roşu, Mihail - *Metodica predării matematicii,* Editura Credis, Bucureşti, 2004.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. crt.	Momentele Activității	Activitatea propunătorului	Activitatea elevilor	Meto de Mijlo ace
1.	**Moment organizatoric**	Cer elevilor să își pregătească materialele necesare desfășurării lecției în condiții optime	Elevii își pregătesc cele necesare bunei desfășurări a lecției	
2.	**Verificarea temei**	Verific tema cantitativ și fac aprecieri	Elevii citesc tema și își corectează eventualele greșeli.	Obser vația

3.	**Captarea atenției**	Haideți să ne amintim acum care sunt operațiile matematice învățate de noi! Veți fi foarte atenți la întrebările adresate. Voi realiza ciorchinele la flipchart.	Elevii sunt atenți și răspund la întrebări. Realizează ciorchinele pe fișa de lucru	Conversația
4.	**Anunțarea temei și a obiectivelor**	Astăzi, la ora de matematică, vom rezolva exerciții și probleme cu operațiile învățate de noi până în acest moment. Scriu titlul lecției la tablă	Elevii sunt atenți și își notează titlul lecției pe caiete.	Explicația, metoda ciorchinelui
5.	**Dirijarea învățării**	**Exercitii de calcul mintal**: 1. 14 : 2 = 20 : 4 = 72 : 8 = 35 : 5 = 4 x 6= 10 x 7 = 2. Aflaţi : -dublul numerelor: 5, 2, 10; -triplul numerelor: 4, 5, 6; -jumătatea numerelor: 20, 16, 18. -pătrimea nr. 20; - nr de 5 ori mai mic decât 30. Rezolvăm la flipchart exercițiile și problemele scrise pe fișa 1. 1. Calculați: 2. Calculează și fă proba: 35:5+5X7-23= 4X5= 45:5= 45:5X4+9-3X4= 66+36:4X8= 3. Află câtul dintre succesorul nr. 29 și predecesorul nr. 6. 4. La produsul numerelor 9 și 7 adaugă câtul numerelor 32 și 4 și cel mai mic număr impar scris cu 2 cifre. Rezolvăm la tablă problema prezentată la videoproiector, problemă pe care elevii o au pe fișa nr. 2. Mama are 25 de ani, Andrei are de 5 ori mai puțini decât ea, iar tata de 7 ori mai mulți decât Andrei. Bunicul este cel mai bătrân, el are cât toți ceilalți la un loc. Câți ani are fiecare membru al familiei?	Elevii calculează și răspund. Elevii rezolvă pe fișa de lucru. Citesc problema și o rezolvă folosind metoda „Știu/ Vreau să știu/ Am aflat” **Știu** | **Vreau să știu**	Exercițiul, conversația Exercițiul, explicația Explicația, demonstrația, problematizarea
6.	**Obținerea performanței și asigurarea feed-back-ului**	**Joc ștafetă:** Completează casetele, urmând direcția săgeții. Cântecul „Am crezut că matematica e grea”	Completează corect casetele. Interpretează cântecul „Am crezut că matematica e grea”	Jocul didactic, exercițiul
7.	**Tema pentru acasă**	Dau elevilor tema pentru acasă și fac aprecieri asupra felului în care au răspuns la lecție		

Proiect didactic

Profesor. Ogrăzeanu Lucian

Clubul Sportiv Turnu Măgurele

TEME :

1. SĂRITURA ÎN SPRIJIN DEPĂRTAT PESTE CAPRĂ :

- consolidarea săriturii cu accent pe depărtarea picioarelor în timpul zborului

2. FORTA : - dezvoltarea forţei generale

Obiective operaţionale

Pe parcursul si la sfârşitul lecţiei elevii vor fi capabili :
1.Motrice

O.M.1. – să execute corect săritura în sprijin depărtat peste capra de gimnastică

O.M.2. – să execute corect exerciţiile propuse pentru dezvoltarea forţei

2.Cognitive

O.C.1. – să identifice procedeele folosite pentru dezvoltarea forţei

O.C.2. – să enumere elementele principale al săriturii

O.C.3. – să reproduca fazele săriturii peste capră în sprijin depărtat

3.Afective

O.A.1. – să manifeste interes pentru practicarea exerciţiilor si procedeelor demonstrate

O.A.2. – să se mobilizeze în vederea rezolvării sarcinilor propuse

4.Sociale

Verigile lecţiei	Conţinut	Dozare	Formatii de lucru	Obs.
1. Organizarea colectivului de elevi 2”	- adunarea,alinierea,salutul,prezenta - verificarea echipamentului si a starii de sanatate -anuntarea temeşor lectiei	1” 30” 30”	Linie pe un rind	
	-intoarceri la stg. si la dr.	2x	Coloana câte unu	

2. Pregătirea organismului pentru efort 5”-6”	-mers -mers pe virfuri cu br. sus -mers pe calciie cu miinile la spate -mers cu forfecarea br. deasupra capului si la spate -mers cu ridicarea alternativa a unui genunchi la piept cu ambele miini prindere si ridicare de sub genunchi -mers cu miscari de respiratie -alergare usoara -miscari de respiratie -alergare cu pendularea gambelor la spate -mers cu miscari de respiratie -alergare cu genunchii la piept -mers cu miscari de respiratie -alergare cu pendularea picioarelor in fata -mers cu miscari de respiratie -alergare cu pas adaugat -mers cu miscari de respiratie -alergare cu pas saltat -mers cu miscari de respiratie -alergare accelerata -mers cu miscari de respiratie -trecere din coloana cite unu in coloana de gimnastica cite 4	1L 1l 1L 1l 1L 1l 1L 1l 1L 2 T 1 ½ T 2D 1L 1D 1L 1D 1L 1D 1L 1D 1L		
	1. Stând depărtat cu mâinile pe solduri -aplecarea capului inainte si arcuire (1-2); -extensia capului si arcuire (3-4); -indoirea capului spre stg. arcuire (5-6); -indoirea capului spre dr. si arcuire (7-8) **2. Stând depărtat cu braţele îndoite la piept** -indoirea br. la piept si arcuire (1-2); -intinderea br.lateral si arcuire (3-4); -forfecarea br. deasupra capului si arcuire (5-6); -forfecarea br. la spate si arcuire (7-8) **3. Stând :**	4x8T 4x8T 4x8T	Coloana de gimn. cite 4	

3. Influenţarea selectiva a aparatului locomotor 7”-8”	-pas inainte cu pic. stg.cu ridicarea br. prin inainte sus (1); -revenire in stind (2); -pas inainte cu pic. dr. cu ridicarea br. prin inainte sus (3); -revenire in stind (4); -idem (5-8) **4.Stind departat cu miinile pe solduri** -indoirea tr. spre str. si arcuire (1-2); -indoirea tr. spre dr. si arcuire (3-4); -indoirea tr. spre stg. cu br. intins deasupra capului (5-6); -indoirea tr. spre dr.. cu br. intins deasupra capului (7-8) **5.Stind departat cu miinile la ceafa** -rasucirea tr. spre stg. si arcuire (1-2); -rasucirea tr. spre dr. si arcuire (3-4); -idem (5-8) cu br. intins pe partea care rasucim **6. Stind departat** -extensia tr. cu ducerea br. sus si arcuire (1-2); -indoirea tr. cu atingerea solului cu degetele si arcuire (3-4); -idem (5-8) **7.Stind** -saritura cu departarea pic. si bataia palmelor deasupra capului (1); -revenire in stind (2); -idem (3-8) **8.Stind** -ridicarea br. prin lateral – inspiratie(1); -coborirea br.prin lateral – expiratie (2); -idem (3-8)	4x8T 4x8T 4x8T 4x8T 4x8T 4x8T		
4. **Săritura în sprijin depărtat peste capră** : - consolidarea săriturii cu accent pe depărtarea	- sărituri în sprijin depărtat peste capră în lăţime, cu înălţime mică, cu trambulina la 30 cm de capră - săritură peste capră cu bătaie pe trambulina la 50 cm de capră - elan de 4-5 paşi de alergare, bătaie pe trambulină şi săritură în sprijin depărtat peste capră	3 X 5 X	Coloană câte unu	

picioarelor în timpul zborului 18 “				
5. **Forţa :** - dezvoltarea forţei generale 12”	- din culcat dorsal, ridicarea şi coborârea alternativă a picioarelor la verticală - ridicarea trunchiului din culcat dorsal cu mâinile la ceafă - semiflotări pe banca de gimnastică - culcat facial, cu mâinile sub bărbie, ridicarea şi coborârea trunchiului cu ducerea braţelor oblic-sus - din culcat facial , cu mâinile la ceafă, extensii ale trunchiului	2X30” 2X30” 2 X 10 2X30” 2X30”	-unu la saltea - doi la saltea 2 la saltea 2 la saltea	
6. Revenirea organismului după efort 3”	- mers cu mişcări de relaxare -alergare usoara -mers cu miscari de respiratie	1T 11/2 T 11/2 T	-Coloana cite unu	
7.Concluzii si aprecieri 2”	- adunarea - evidenţieri pozitive si negative -salutul	30” 1” 30”	-Linie pe un rind	

Proiect didactic

Învățător: Bâră Săndica
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”
Localitatea Rșiorii de Vede, Județul Teleorman

Clasa: pregătitoare
Data:16-06-2017
Aria curriculară: Limbă şi comunicare
Disciplina: Comunicare în limba română
Unitatea tematică: Prietenia
Subiectul: ”Cea mai de pret comoara”(poveste populara)
Forma de realizare: activitate integrată
Tipul activității: consolidarea cunoştinţelor
Competenţe specifice:
Comunicare în limba română
1.1. Sesizarea semnificaţiei globale a unui mesaj scurt despre prietenie, rostit clar şi rar;
1.3 Identificarea silabelor şi a sunetului inițial și final în cuvinte clar rostite;
3.1 Recunoaşterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari şi mici de tipar;
2.2 Transmiterea unor informaţii referitoare la sine şi la universul apropiat, prin mesaje scurte.
Competenţe integrate:
Matematică ºi explorarea mediului
1.1. Recunoaşterea numerelor în concentrul 0-10;
Arte vizuale şi abilităţi practice
2.2. Manifestarea liberă a ideilor ºi trăirilor personale, apelând la forme simple de exprimare specifice artelor;
2.3. Realizarea de aplicaţii/compoziţii/obiecte/construcţii simple, pe baza interesului direct.

Obiective operaționale :

- Sa povesteasca faptele din povestea ,,Cea mai de pret comoara";

Să denumeasca si sa numere animalele implicate in poveste si rolul lor;
Să desprindă din poveste importanța unui prieten adevărat;
Să vorbească liber despre prietenie și calitățile unui prieten;
Să construiasca literele invatate din betisoare;
Sa desparta cuvinte in silabe.

RESURSE:

Strategii didactice:

Metode şi procedee: lectura predictivă, conversația, jocul didactic, explicația, dezbaterea, scaunul autorului, munca în echipă,

Mijloace de învăţământ: calculator, fişe de lucru, creioane colorate, carioci.

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe

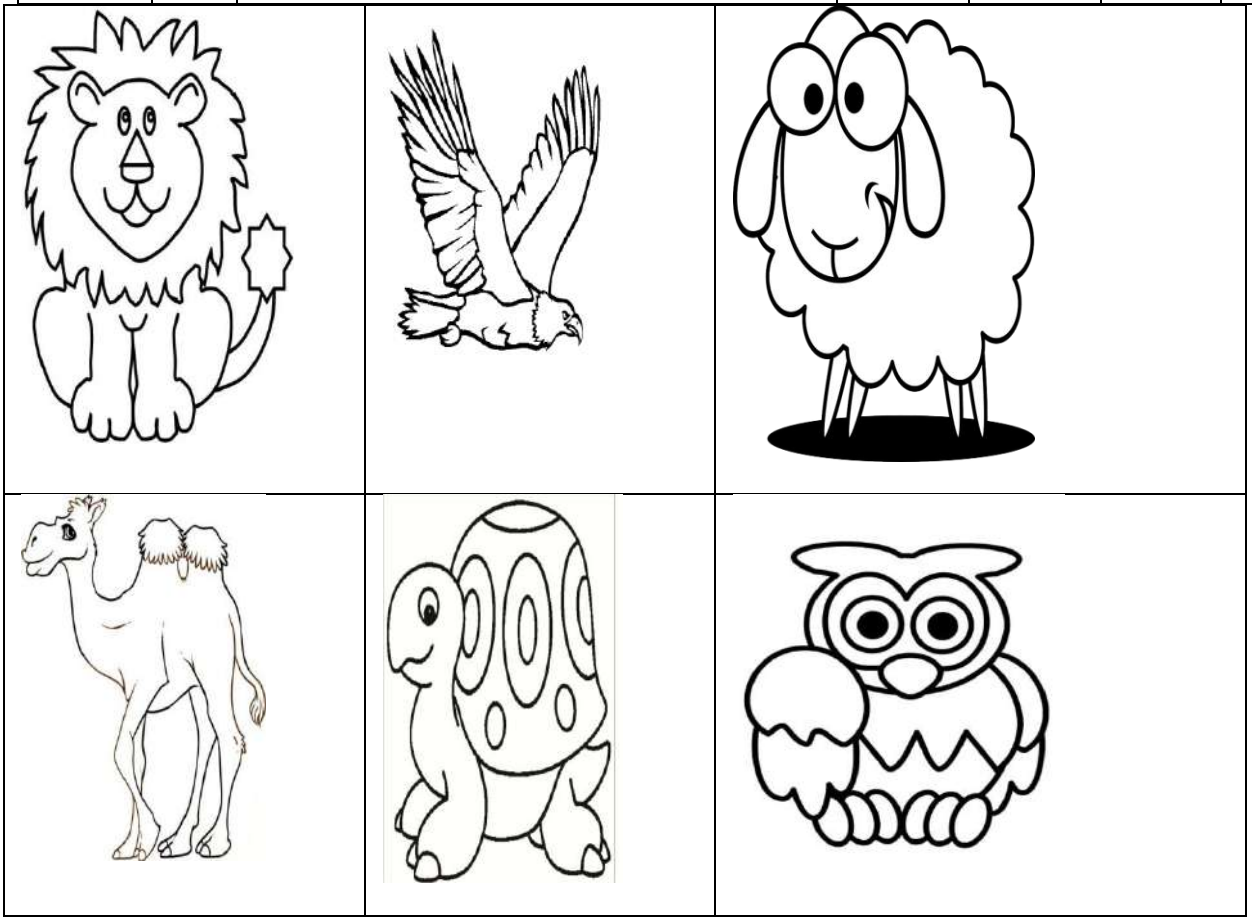
Evaluare: formativă, prin observarea comportamentului elevilor şi analiza produselor activității.

Bibliografie:

1. MECTS- Programa şcolară pentru disciplina CLR aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3656/29.03.2013, Bucuresti

Evenimentul didactic	Competenţe	Conținut științific	STRATEGII DIDACTICE			Evaluare
			Metode	Mijloace de înv.	Forme de org.	
1.Moment organizatoric 2.Actualizarea cunoștințelor 3. Captarea atenției 3.Anunţarea subiectului și a obiectivelor operaționale 4.Dirijarea învățării	CLR. 1.1 2.2 CLR 1.1 CLR. 1.1 2.2 CLR 1.3 MEM 1.1. CLR 1.3. 3.1 CLR 2.2	Asigurarea unui climat educațional favorabil. Repovestire: ” Cea mai de pret comoara” – scaunul povestitorului Introducerea elementului surpriza: la usa bate cineva care aduce o „printesa’’ si o scrisoare pentru clasa pregatitoare. „Dragi copii,numele meu este Zana Povestilor si domnesc peste Imparatia Povestilor.Eu imi iubesc foarte mult prietenii,dar m-am ratacit si nu reusesc sa ajung la ei.Va rog pe voi sa ma ajutati sa ajung la ei.Trebuie doar sa rezolvati niste sarcini de lucru si eu voi ajunge acasa.Sunt sigura ca va veti descurca de minune pe parcursul intregii activitati. Cu drag ,Zana Povestilor Astăzi vom incerca sa o ajutam pe „printesa’’sa ajunga acasa la familia si prietenii ei.Pentru aceasta va trebui sa depasim impreuna niste obstacole.Vom descoperi ce înseamnă un bun prieten, cum să ne alegem prietenii, cum să ne păstrăm prietenii. Se trece la descoperirea si rezolvarea probelor: Proba nr.1 - „Adevarat sau fals?’’ Se vor prezenta mai multe enunturi cu referire la poveste,iar elevii au sarcina de a raspunde cu adevarat sau fals: -Pe baietelul din poveste il cheama Petrisor. -El a gasit o harta pe care era marcat drumul catre o comoara inestimabila. -A hotarat sa nu porneasca la drum in cautarea comorii. -Primul animal cu care s-a intalnit pe drum a fost elefantul. -Vulturul a acceptat propunerea lui Petrisor de a-i insoti in expeditie. Proba nr.2-denumeste si numara animalele din poveste care l-au insotit pe Petrisor in expeditie.Ce relatie s-a stabilit intre animale si Petrisor?Recunoste animalele din poveste si asaza-le in ordinea in care s-au impritenit cu baiatul.	povestirea Conversaţia Explicaţia expunerea Conversatia Jocul didactic exercitiul	Prezentare ppt scrisoarea Creta colorata	Frontal frontal Frontal Frontal Pe grupe	Observarea sistematică observarea Analiza răspunsurilor

5. Obţinerea performanţei 6.Asigurarea retentiei si a transferului ui 7. Încheierea activităţi	AV 2.2 2.3.	Proba nr.3-Recunoaste literele trimise de zana din plic.Ajutandu-va de betisoare construiti literele!Credeti ca ati putea gasi prieteni ale caror nume sa inceapa cu sunetele reprezentate de literele gasite in plic? (se scriu si se citesc cateva cuvinte) Proba nr.4-complicarea povestii Ce s-ar fi intamplat daca...? Terminarea obstacolelor si descoperirea elementului surpriza: castelul in care se aflau prietenii Printesei Povestilor. Activitate recreativa- Elevii primesc o fisa care ilustreaza animalele personaje din poveste.Vor alege unul sau doua animale pe care le prefera si le coloreaza.Imaginile vor folosi pentru crearea unei mici carticele"Çea mai de pret comoara". Elevii vor spune dacă lecţia le-a plăcut şi ce le-a plăcut mai mult, motivând alegerea. Fac aprecieri globale şi individuale referitor la modul cum s-a desfăşurat întreaga activitate.	Conversaţia exercitiul Exerciţiul dramatizare Conversaţia Observaţia conversatia	Animale-jucarii Betisoare Litere plansa fise	Frontal Frontal individual frontal individual frontal	Observarea sistematică Observarea sistematică Analiza produselor Aprecieri verbale

Proiect didactic

Învăţător:Boldea Valerica

Scoala Gimnaziala „Mihai Eminescu”

Localitatea Rosiorii de Vede, Județul Teleorman

Data: 16-06-2017
Clasa: Pregătitoare
Aria curriculară: Limbă şi comunicare
Disciplina: Comunicare în limba română
Unitatea tematică: „Prietenia”
Subietul lecţiei: Cel mai bun prieten de Victor Sivetidis
Conţinuturi:

- Comunicarea orală – dialoguri pe teme familiare (despre universul copilăriei: jocuri şi jucarii

Tipul lecţiei: formare de priceperi şi deprinderi

Domenii integrate:

- ✓ Comunicare în limba română
- ✓ Dezvoltare personală
- ✓ Arte vizuale si lucru manual
  Muzica si miscare

Competenţe specifice

- ✓ Comunicare în limba română:

1.1. Sesizarea semnificaţiei globale a unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar si rar
1.3. Identificarea cuvintelor din enunţuri scurte, rostite rar si clar.
3.1. Recunoaşterea unor cuvinte uzuale, din universal apropiat, scrise cu litere mari şi mici de tipar
2.3. Participarea la dialoguri scurte, în situaţii de comunicare uzuală

Competenţe integrate

- ✓ Dezvoltare personală:

2.2. Identificarea şi aplicarea regulilor de comunicare specifice în activitatea şcolară
3.3 Identificarea hobby-urilor, jocurilor şi a activităţilor preferate

- ✓ Arte vizuale şi lucru manual

2.2. Asocierea unor elemente simple de exprimare prin intermediul artelor vizuale,cu alte forme de exprimare: muzica,dans,literatura

Obiective operaţionale:

- O1 să urmărească succesiunea evenimentelor;
- O2 să aprecize ca adevărate sau false o serie de enunţuri scurte care testează înţelegerea mesajului global;
- O3 să identifice personajele care apartin textului;
- O4 să găsească semnificaţii ale unui cuvânt
- O5 să răspundă corect la întrebări
- O6 să modeleze diferite jucarii din plastilina;
- O7 să formuleze enunţuri corecte din punct de vedere gramatical prin care să ofere informaţii despre o jucărie

Strategii didactice:

a) Metode şi procedee : exerciţiul, jocul didactic, conversaţia, explicaţia ;

b) Mijloace de învăţământ : prezentare Power Point, jucării, imagini, piese pentru puzzle, ,plastilina,

c) Forme de organizare : frontală, pe grupuri, individual

Forme şi tehnici de evaluare : obesrvarea sistematică, aprecieri verbale, evaluare reciprocă, stimulente

Bibliografie::

1. Curs formare: “Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învăţare pentru formarea competentelor cheie la scolarii mici - program de formare continuă de tip “blended learning” pentru cadrele didactice din învătământul primar.

Evenimentul didactic	Obiective operaţionale	Conţinut ştiinţific	Strategia didactică			Evaluare
			Metode	Mijloace	Forma de organizare	
1.Moment organizatoric		Creez climatul optim desfăşurării activităţilor propuse. Activitatea debuteaza cu „Intalnirea de dimineata”,o activitate intre copii si d-na inv,prin intermediul salutului de dimineata: - A-nceput o noua zi, Buna dimineata,copii! Se canta cantecul :”Buna dimineata!” Prezenta: -Dupa ce ne-am adunat Si frumos ne-am salutat Colegii ne-am intalnit Cine oare n-a venit? Se realizeaza prezenta la panou si se completeaza „Calendarul naturii” ●**Mesajul zilei**: „***Cât eşti mic, joacă-te că nu greşeşti!”***	Conversatia Observatia	cantec mesajul zilei	Frontal	
2.Captarea atenţiei	CLR 1.1	Anunt copiii ca Zana Povestilor,ne-a trimis o scrisoare si o punguta cu niste piese pentru a face jucarii.	Conversatia	Plic cu scrisoare Saculet cu piese	Frontal	
3.Anunţarea temei	CLR 1.1	Astazi va voi spune o poveste despre un copil asa ca voi care a descoperit ca plastilina poate fi cel mai bun prieten. Povestea noastra se numeste ,,Cel mai bun prieten” de Victor Sivetidis.	Explicatia	Imagini din poveste	Frontal	
4.Dirijarea învăţării prin anuntarea selectiva a obiectivelor	CLR 1.3 **2.3** **2.3**	Voi citi textul cu intonatia potrivita. Explic cuvintele necunoscute:sfarleaza ,a modela ,prieten,munca. Spun copiilor ca va trebui sa raspunda la intrebari pe baza textului. Prietenul nostru,Spiridusul ne va urmari si asa cum v-am promis pentru fiecare raspuns corect va oferi cate o piesa pentru ca voi sa realiza-ti jucarii. *De ce plangea baietelul? *Ce jucarie a cumparat tatal sau prima oara?Ce s-a intamplat cu ea? *Ce i-a cumparat tatal sau a doua oara? *Ce a modelat copilul din plastilina ? *Cum se simtea copilul cand modela ? * Ce a descoperit baiatul prin aceasta activitate? * Formuleaza enunturi cu cuvantul sfarleaza,a modela *Alinta cuvintele:mana, minge, cutie,baietel. *Gasiti cuvinte cu inteles asemanator pentru: munca,prieten,dibacie.	Exerciţiul Conversatia	Prezentare Power point	Frontal individual	Oferirea de recompense
5. Obţinerea performanţei	CLR 3.3	**Joc: „Prezintă jucăria preferată!”** - **Denumirea jucăriei preferate;** **Prezentarea jucăriei în 1-2 propoziţii** **Copii vor reconstitui jucarii din piesele pe care le-a oferit prietenul lor .**	Exerciţiul	Piese de puzzle Plastilina	În perechi	Oferirea de stimulente

	AVP L 3.3	**Modeleaza din plastilina jucaria preferata,apoi coloreaza jucaria preferata.**				
7. Incheierea activităţii	MM	Se vor face aprecieri generale si individuale asupra participării elevilor la lecţie, precum şi asupra comportamentului lor pe parcursul orei. Interpretarea cântecului şi mişcarea pe muzică (Copiii coloreaza viata).(activitate recreativă)	Conversaţia	Calculator cu cd		Aprecieri verbale

Proiect didactic

Învățătoare: Voiculeanu Mirela -Carmen

Scoala Gimnaziala ,,Mihai Eminescu,,

Localitatea Roșiori de Vede, JudețulTeleorman

Clasa: I

Disciplina: Matematică

Unitatea de invatare: . Adunarea şi scăderea numerelor naturale în concentrul 0 – 100

Subiectul lecţiei : Recapitulare . Adunarea şi scăderea numerelor naturale în concentrul 0 – 100, fără trecere peste ordin;

Tipul lecţiei : de recapitulare şi sistematizare a cunostintelor

Obiective de referinta:

1.3: sa efectueze operatii de adunare si scadere in concentrul 0-100 fara trecere peste ordin;

2.6: sa rezolve probleme care presupun o singura operatie dintre cele invatate;

3.1: sa verbalizeze modalitatile de calcul folosite in rezolvarea unor probleme practice si de calcul.

Obiective operaţionale:

Pe parcursul activităţii, elevii vor fi capabili:

A.COGNITIVE

OC_1 – să rezolve corect adunări şi scăderi cu numerele naturale din concentrul 0 – 100, fără trecere peste ordin;

OC_2 – să opereze cu noţiunile matematice învăţate: termeni, sumă, diferenţă;

OC_3 – să afle valoarea termenului necunoscut în exerciţii date;

OC_4– să rezolve probleme cu o singură operaţie;

OC_5- sa rezolve sarcinile individual, in perechi sau pe grupe, in raport cu cerinta;

OC_6– să scrie corect cifrele şi exerciţiile, respectând poziţia corectă a corpului în timpul scrierii;

B.PSIHO-MOTORII

OM_1 -să păstreze poziţia corectă, atât a corpului cât şi a caietului, în bancă pe tot parcursul lecţei;

OM_2 – să -şi dirijeze efortul oculomotor către centrul de interes sugerat de învăţătoare ;

C.AFECTIV-ATITUDINALE

OA_1-să manifeste interes pentru lecţie, răspunzând prompt şi corect la solicitări ;

OA_2-să rezolve corect sarcinile de lucru , îmbunătăţindu-şi performanţa .

OA3- sa colaboreze in cadrul echipei in vederea realizarii sarcinilor.

Resurse:

A. Metodologice

b.metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, observaţia, demonstraţia, problematizarea, munca independentă, jocul didactic, metoda cubului;

c.mijloace de învăţământ: fişe de lucru, planşa cu rebus, jetoane cu imagini, , recompense, fişa – poster,

B.Temporale: 45'

C.Umane : 27 elevi

D. Spaţiale : sala de clasă

E.Bibliografice:

1 Aron Ioan , Herescu I. Gheorghe – *Aritmetica pentru învăţători*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1993.

2 Ministerul Educaţiei şi Cercetării, *Programa Şcolară – clasele I şi a II-a,* Editura „Didactica Press", Bucureşti, 2004;

3 Neacşu şi colaboratorii, *Metodica predării matematicii la clasele I*– E.D.P.

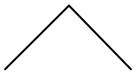
F.Forme de organizare: frontală, individuală, grupe, perechi;

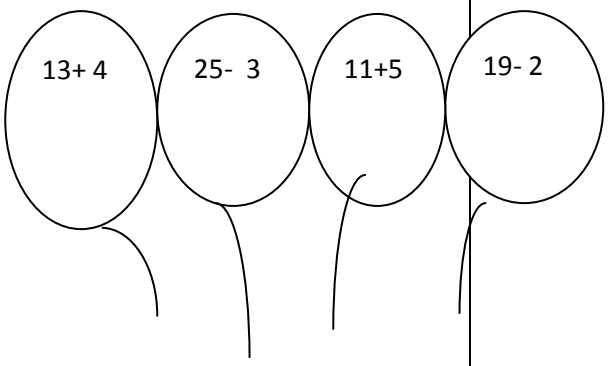
G.Forme de evaluare: evaluare orală, scrisă, munca independentă, observare sistematică;

SECVENȚELE LECȚIEI	CONȚINUT INSTRUCTIV- EDUCATIV	STRATEGIA DIDACTICĂ			EVALUARE
		Forme de organizare	Metode şi procedee	Materiale şi mijloace didactice	
1.Moment organizatoric	Asigurarea climatului necesar desfasurarii lectiei si pregatirea de catre elevi a celor necesare lectiei				
2.	Verificarea temei calitativ si cantitativ	Frontal	Conversatia de verificare	Caietele elevilor	
2. Captarea atentiei	In Brasov exista un" Club al micilor matematicieni", care ne-a trimis un colet in care o sa gasim multe surprize (sarcini) pe parcursul orei. Prima surpriza consta in completarea unui rebus cu ajutorul unor ghicitori. De la A la B vom obtine cuvantul "CONCURS"		Conversatia	Colet Plansa cu rebus	
	A doua surpriza consta in rezolvarea unor exercitii de calcul mintal . 6 + 3 = 15 - 4 =	Frontal		Fisa	Evaluare orala

2.Reactualizarea **cunoştinţelor**	30 + 20 = 50 - 10 = 10 + 10 = Noua vrabii stau pe-o craca Si se cearta si se-mpaca Daca doua au zburat Cate sunt la numarat? **a)** Afla suma numerelor 3 si 7. Elevii sunt solicitati de invatatoare sa precizeze cum se numesc numerele care se aduna, rezultatul adunarii, semnul adunarii, semnul scaderii.		Conversaţia Exercitiul		
3.Anunţarea temei şi a obiectivelor	**Surpriza 3 - Scrisoare** „Dragi copii, Am aflat ca voi sunteti foarte isteti si va invitam sa participati la un concurs intitulat "Personaje din povesti in lumea matematicii". - "Ne vom întoarce în lumea poveştii şi vom face o călătorie alături de personajele indragite in lumea matematicii.Veti avea parte de multe surprize si recompense. Se precizeaza obiectivele in termeni accesibili. Se noteaza titlul pe tabla si in caiete.	Frontal	Conversatia Explicatia	Scrisoare	
4.Dirijarea învăţării	**Surpriza 4** Proba propusa de **Pinocchio** Precizeaza daca este adevarat sau daca este fals : 54 – 20 = 34 (….) 63 – 30 = 33 (….) 33 + 60 =93 (…) **Surpriza 5** Proba propusa de **Pisicile Aristocrate** : Completeaza numerele care lipsesc . Nu uita sa te verifici. 10 + ☐☐ = 50	Frontal Individual Frontal Individual	**Exerciţiul** **Explicaţia** **Conversaţia**	Fisa de lucru	- capacitatea de a efectua operaţii de adunare şi scădere; - capacitatea de a utiliza limbajul matema

	8 - ☐☐ = 5 6 + ☐☐ = 10 **Surpriza nr .6** Proba propusa de **Capra** cu **trei iezi**: Calculeaza suma , apoi diferenta numerelor: 54 si 23 **Surpriza nr 7** Proba propusa de **Vulpe** : In caruta taranului erau 97 de pesti. Vulpea a aruncat din caruta 93 de pesti . Cati pesti au ramas in caruta ? Se propune completarea unei fise poster. Ce stim? / Ce nu stim? Rezolvarea problemei / Rezultatul	Activitate in perechi Frontal	**Exerciţiul** **Observaţia** **Demonstraţia** **Explicaţia** **Explicaţia** **Problematizarea** **Algoritmiza-re**	Fisa de lucru Fisa -oster	tic; - capacitatea de a efectua adunări şi scăderi în scris;
6. Obţinerea performanţei	Proba propusa de**Pitici** **Metoda cubului** Se imparte clasa în 6 grupe, fiecare dintre ele examinând tema din perspectiva cerinţei de pe una dintre feţele cubului: ▪ **Descrie** 1 .**Descrieti** pasii de rezolvare , completand fisa poster (planul logic) Capra a pregatit pentru pomana 78 de sarmale calde si gustoase din care lupul a mancat 12. Cate sarmale i-au ramas caprei ? ▪ **Compară** **2. Compară** numerele utilizand semnele >,<,=; , ,= 15 …..51 50 …..55 12 …..21 ▪ **Analizează**	Activitate pe grupe	Exerciţiul Metoda cubului Conversatia Explicatia Problematizarea Algoritmiza-rea	Cub Fişa de lucru Fisa poster	Observarea sistematica a comportamen-tului elevilor - capacitatea de a rezolva problem e;

	3. **Analizează** prin descompunerea numerelor în zeci şi unităţi: 47 66 **.Asociază** 4. **Asociază** cu rezultatul corect: 34+ 25 = 54 23+ 33 = 56 78- 14 = 59 **Aplica:** Calculati exercitiile de adunare si scadere, urmarind sageata. Daca rezultatul este corect, veti primi un „zambarici" iar daca rezultatul este fals, veti primi un „plangacios" Argumentează 6. Argumentează scrierile: prin calcul, apoi prin folosirea semnelor <, >, =, în şi completând A- adevărat/ F- fals, în . .23+11 = 22+12 Pentru că: 34 34 a) 42-11 = 12+12 Pentru că: . …. ….. **b)** 29- 14 = 12 + 3 **Pentru că:** …. ……. Fiecare grupa isi alege un lider care va prezenta rezolvarea sarcinii in fata colegilor - Afişarea formei finale pe planse	Activitate pe grupe Activitate pe grupe	Explicatia Exercitiul Metoda cubului Conversatia Explicatia Exercitiul Metoda cubului Conversatia	Fisa de lucru Fisa de lucru	Observarea sistematica a comportamen-tului cooperant al elevilor -;
7. Asigurarea retenţiei şi	Se propune rezolvarea unei fise de munca independenta.		Conversaţ		

transferului **8. Evaluare**	Pinocchio a pierdut semnele. Completeaza-le: 10 ☐ 3 = 13 6 ☐ 11 = 17 15 + 4 ☐ Coloreaza cu rosu baloanele care au ca rezultat numarul din dreapta lor *Se dă tema pentru acasă . *Se fac aprecieri verbale asupra felului în care s-a desfăşurat lecţia. Se acorda diplome pentru participarea activa in cadrul lectiei	Activitate individuala	ia Explicatia Exercitiul Conversatia	Diplome	Evaluare scrisa -Aprecieri verbale

Anexa 1

1 Dar ştiţi voi oare o fetiţă
Ce roşie avea o scufiţă ?

2.Din lemn este facut

Si nasul i-a crescut.

3. Prinţul m-a zărit ,
Seara împreună am petrecut
Cînd ora douasprezece bătea
Am fugit pe scări, de părea
Că mă urmăreşte cineva.
Condurul l-am pierdut fugind,
Iar prinţul a rămas privind
Cum fericirea sa pleca
Odată cu rănita inimă a sa.

4.Am venit in graba mare

Sa va dam o veste mare

Noi pe Alba ca Zapada

In casuta am primit-o.

			S	C	U	F	I	T	A			
	P	I	N	O	C	H	I	O				
		C	E	N	U	S	A	R	E	A	S	A
P	I	T	I	C	I	I						
			V	U	L	P	E	A				
	C	A	P	R	A							
		P	I	S	I	C	I					

5,Toti ma vorbesc de rau !

Spun ca-s hoata, ca-s vicleana

Ori ca mint. Si-mi pare rau !

M-ati vazut copii, vreodata

Cu o gaina de furat ?

Uite, sacu-i gol acuma,

De trei zile n-am mancat !

6. Trei iezi avea

Si uite asa canta :

Trei iezi, cucuieti… »

7. Erau aristocrate

Si foarte dragalase

Anexa 2

Calculeaza suma, apoi diferenta numerelor:

54 si 23

In caruta taranului erau 97 de pesti. Vulpea a aruncat din caruta 93 de pesti . Cati pesti au ramas in caruta ?

R: pesti

FIŞĂ- POSTER

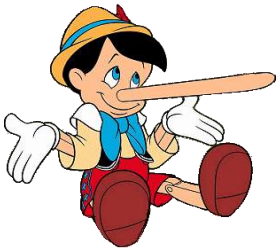
DATELE PROBLEMEI - CE STIM ?	**INTREBAREA - CE NU STIM ?** ....
REZOLVAREA PROBLEMEI	**RASPUNSUL PROBLEMEI** ....

DIPLOMA

SE ACORDA ELEVULUI/EI.....DIN CLASA I , PENTRU ACTIVITATEA DESFASURATA IN CADRUL CONCURSULUI „PERSONAJE DIN POVESTI IN LUMEA MATEMATICII”.

prof. Mirela – Carme Voiculeanu

1.	**Argument**		3
PARTEA I – COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE			
2.	**Strategii de predare în vederea învăţării active**	Profesor: Lepadatu Angela Gabriela Liceul Pedagogic ,, Mircea Scarlat,, Localitatea Alexandria, Judetul Teleorman	5
3.	**Învățarea centrată pe elev**	Profesor Sotirescu Eliza Casa Corpului Didactic Teleorman Localitatea alexandria, Jud. Teleorman	6
4.	**Importanţa tratării diferenţiate a elevilor**	Profesor: Cepan Alina Daniela Central Scolar de Educatie Incluziva Localitatea Alexandria, Judetul Teleorman	9
5.	**Strategii didactice moderne utilizate in invatamantul special**	Profesor : Ion Marilena Gabriela Centrul Scolar de Educatie Incluziva Localitatea Alexandria, Judetul Teleorman	10
6.	**Rolul memoriei si al memorarii in procesul invatarii**	dr. Lazar Emil Universitatea din Craiova, Facultatea de Litere Localitatea craiova, Județul Dolj	16
7.	**Un comportament școlar mai bun prin dezvoltarea abilităţilor de comunicare**	Profesor : Ilie Sorin Gabriel Școala Gimnazială ,, Mihai Viteazul,, Localitatea Alexandria, Judetul Teleorman	21
8.	**Strategii moderne in predarea jocului de handbal in gimnaziu**	Profesor: Stăvărache Gina Scoala Gimnaziala,, Zaharia Stancu,, Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	24
9.	**Abordarea interdisciplinara si nonformala a unor continuturi de fizica**	Profesor: Nițu Narciza Florentina Colegiul National ,, Al. D Ghica,, Localitatea Alexandria, Judetul Teleorman	25

10.	**Mass- media si impactul ei asupra copiilor**	Profesor doctor: Raceanu Serban Colegiul National ,,Anastasescu" Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	28
11.	**Lucrul in echipa- izvor al creativitatii**	Profesor: Radu Marin, Scoala Gimnaziala ,, Zaharia Stancu,, Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	32
12.	**Instrumente T.I.C.- un stimulent pentru o invatare eficienta**	Profesor Rotaru Carmen Scoala Gimnaziala ,, Alexandru Deparateanu,, Profesor: Popescu Cristian Scoala Gimnaziala ,, Alexandru Deparateanu,,	35
13.	**Aplicarea strategiilor de lucru interactive in lectia de educatie tehnologica: Studiu de caz**	Dr. ing. prof. Sergentu Delia Şcoala Gimnazială Drăgăneşti de Vede, Localitatea Draganesti de Vede, JudetulTeleorman	39
14.	**Activităţi de învăţare cu caracter creativ în cadrul orelor de limba şi literatura română la ciclul primar**	Prof. înv. primar Bălțoi- Gherghe Tatiana-Mădălina Școala Gimnazială Drăgănești de Vede Localitatea Draganesti de Vede, JudetulTeleorman	43
15.	**Creativitate si inovatie in invatare Predare creativă – învățare creativă**	Prof. Dobrescu Veronica Școala Gimnazială "Gala Galaction" Dideşti Localitatea Didesti , județul Teleorman	50
16.	**Creativitatea in**	Operator bază de date: Heroiu Liana,	

	derularea proiectelor educationale prin abordarea informatizata a procesului instructiv – educativ	Școala Gimnazială Zaharia Stancu, Secretar: Chiriță Amalia, Școala Gimnazială Zaharia Stancu, Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	54
17.	**Creativitatea – premisă a performanţei şcolare**	Profesor învățământ primar Ilie Mihaela Școala Gimnazială ,,Zaharia Stancu” Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	56
18.	**Creativitatea- o cerinta a zilelor noastre**	Prof. inv.primar Popescu Daniela Prof.inv.primar Pepene Irina Scoala Gim. “Gala Galaction” Didesti	58
19.	**Creativitatea copiilor- premisa succeselor viitoare**	Profesor Dumitru Stela Centrul Scolar de Educatie Incluziva Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	61
20.	**Creativitatea in predarea limbilor straine**	Profesor : Andrei Andreea Scoala Gimnaziala Nr. 1 Dobrotesti Localitatea Dobrotești, Județul Teleorman	63
21.	**Nevoia de creativitate în educaţie**	Profesor: Iordache Ştefania Simona Școala Gimnazială Nr.1 Comuna Măldăeni, Județul Teleorman	68
22.	**Educaţia interculturală**	Bibliotecar Delcescu Daniela Colegiul Național ,,Anastasescu” Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	71
23.	**Promovarea metodelor activ-participative în însuşirea cunoştinţelor matematice**	Profesor: Voiculescu Ștefania Școala Gimnazială Călmăţuiu de Sus Localitatea Călmățuiu de Sus, Județul Teleorman	75
24.	**Dezvoltarea creativitatii in invatamant**	Profesor: Călin Ionela Școala Gimnaziala ,,Ion Preotu,, Troianul Localitatea Troianul, Județul Teleorman	78
25.	**Dezvoltarea gândirii creatoare a elevilor**	Profesor Petrescu Camelia Școala Gimnazială ”Alexandru Depărățeanu” Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	81
26.	**Educaţia religioasă –**	Pr. Profesor Laudă Marian Alexandru	

	parte formativă a personalităţii umane	Scoala Nr.2 Turnu Magurele Localitatea Turnu Măgurele, Județu Teleorma	84
27.	**Dezvoltarea creativitatii in invatamant**	Profesor Foamete Valentina Scoala Gimnaziala Stejaru Localitatea Stajaru, Județul Teleorman	89
28.	**Exercitii de stimulare a creativitatii la ora de religie**	Profesor Popescu Gabriel Școala Gimnazială *Mihai Eminescu* Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	94
29.	**Inovatie si creativitate in procesul didactic**	Profesor: Stanciu Ionela Geanina Scoala Gimnaziala Săceni Localitatea Săceni, Județul Teleorman	97
30.	**Jocul didacict- metodă de stimulare şi dezvoltare a creativităţii copiilor**	Prof.înv.primar Bucica Radita Școala Gimnazială "Zaharia Stancu" Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	102
31.	**Jocul didactic şi rolul său în stimularea creativităţii**	Profesor învățământ primar Creț Ileana Școala Gimnazială ,,Liviu Rebreanu" București Profesor Drăgușin Constanța Școala Gimnazială Poeni	106
32.	**Jocul didactic şi stimularea creativităţii**	Profesor in invatamantul primar: Pătrașcu Gabriela Școala Gimnazială Ioan Neniţescu, județul Teleorman	110
33.	**Activitatile extracurriculare – mijloc de stimulare a creativitatii elevilor**	Profesor: Andreescu Georgeta Școala Gimnazială Vedea Localitatea Vedea, Județul Teleorman	113
34.	**Metode active si tehnici interactive de grup in preadarea biologiei**	Profesor:Stîngă Liliana Școala Gimnazială ,, Zaharia Stancu,, Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	116
35.	**Teoria inteligenţelor multiple în sprijinul învăţării centrate pe elev**	Profesor: Neguţ Dorina Centrul ScolardeEducatie Incluziva Localitatea Roşiorii de Vede, Jud.Teleorman	121

36.	**Creativitatea in activitatea didactică**	Profesor: Berevoescu Laurențiu Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Localitatea Roșiorii de Vede, Jud. Teleorman	123
37.	**Metode de dezvoltare a creativității la orele de matematică**	Professor de matematică: Rădoi Magda Adriana Școala Gimnazială „Grigore Dimitrie Ghica” Peretu Localitatea Peretu, Județul Teleorman	126
38.	**Modalitati de stimulare a creativitatii in cadrul orelor de Limba si literatura romana**	Profesor Popescu Tatiana Școala Gimnazială *Zaharia Stancu* Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	130
39.	**Profesorul- exemplul elevului**	Profesor : Radu Mihaiela Scoala Gimnaziala Calmatuiu de Sus Localitatea Călmățuiu de Sus, Județul Teleorman	133
40.	**Psihologia copilului de vârstă preșcolară**	Profesor in invatamantul preprimar: Laudă Florinela Gradinita cu P.N. Nr.4, Localitatea Turnu Magurele, Județul Teleorman	134
41.	**Modalitati de depasire a dificultatilor in comunicare**	Prof. Răceanu Felicia Clubul Copiilor Rosiorii de Vede Localitatea Rosiori de Vede,Judetul Teleorman	138
42.	**Proiectarea activităţii de predare cu ajutorul tehnologiilor informatice şi comunicaţionale**	Prof.înv.primar. Mihăilescu Niculina Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Localitatea Roșiorii de Vede, Județul Teleorman Prof.înv.primar și preșcolar Mihăilescu Nicoleta Grădinița cu P.P. Nr.1 Localitatea Roșiorii de Vede, Județul Teleorman	141
43.	**Activitatile extracurriculare-mijloc de stimulare a creativitatii elevilor**	Profesor: Andreescu Georgeta Școala Gimnazială Vedea LocalitateaVedea, Județul Teleorman	144
44.	**Elemente de creativitate în proiectarea,**	Profesor dr.: Untește Elvira Mihaela Prof.înv.primar: Rădiță Cristina Daniela	

	desfășurarea și evaluarea activităților didactice la matematică	Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Localitatea Roșiorii de Vede, Județul Teleorman	147
45.	**Metode de cunoastere/autocunoastere a elevilor**	Profesor inv.primar: Săndulescu Cristina Scoala Gimnaziala „Mihai Eminescu” Localitatea Rosiori de Vede, Teleorman	150
46.	**Rolul şcolii în dezvoltarea creativităţii elevilor**	Profesor învățământ primar Alecu Maria Școala Gimnazială „Zaharia Stancu” Localitatea Rosiori de Vede, Teleorman	153
47.	**Si tu esti creativ, dar inca nu stii!**	Profesor in invatamantul prescolar: Loncea Georgeta Monica Gradinita cu P.P. Nr. 1, Localitatea Roșiorii de Vede, Județul Teleorman	155
48.	**Fundamentele psihopedagogice ale învățării matematicii**	Profesor in invatamantul primar : Călcîea Raluca Scoala Gimnaziala „Zaharia Stancu„ Localitatea Rosiori de Vede, Judetul Teleorman	158
49.	**Indicatori ai dificultăţilor de învăţare**	Profesor : Soare Mirela Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Teleorman	160
50.	**Stimularea creativităţii elevilor la orele de limba franceză**	Profesor: Nedelea Rodica Şcoala Gimnazială”Anghel Manolache” Localitatea Scrioaştea, Judetul Teleorman	162
51.	**Dezvoltarea inteligentei emotionale prin educatie rational emotiva si comportamentala**	Profesor: Zugravu Cornel Clubul Copiilor Localitatea Rosiorii de Vede, Judetul Teleorman	166
52.	**Proiectul Erasmus+ “NET IS THE KEY” noi oportunități pentru Scoala Gimnaziala Buzescu**	Profesor: Ciofalca Mihaela Cristina Scoala Gimnaziala Buzescu Localitatea Buzescu, Judetul Teleorman	170
53.	**Metode si procedee moderne utilizate in**	Profesor in invatamantul primar: Cirnaru Ancuta Cristina	

	procesul instructiv - educativ la ciclul primar	Scoala Gimnaziala ,,Zaharia Stancu,,, Localitatea Roşiorii de Vede, Judeţul Teleorman	173
54.	**Traditional si modern in predarea disciplinelor de specialitate**	Profesor: Băltoiu Corin LiceulTehnologic",,Emil Racoviță" Localitatea Rosiorii de Vede, Judetul Teleorman	181
55.	**Creativitate si inovatie in educatie**	Profesor: Radu Daniel Scoala Gimnaziala ,,Mihai Eminescu,, Localitatea Rosiori de Vede, Judetul Teleorman	186
56.	**Creativitatea in educatie**	Profesor in invatamantul primar: Dinu Agapia ScoalaGimnaziala Nr. 1 Maldaeni Localitatea Maldaeni, judetul Teleorman	190
57.	**Fizica in context inter si transdisciplinar**	Profesor: Băltoiu Doina Ioana Colegiul Naţional" Anastasescu" Localitatea Roşiorii de Vede, Judetul Teleorman	193
58.	**Importanta metodelor interactive in eficientizarea invatarii**	Profesor invatamantul primar: Vâlcu Mirela Cristina Școala Gimnazială Călmățuiu de Sus, Localitatea Calmatuiu de Sus, Jud. Teleorman	207
59.	**Jocul, activitate fundamentala in gradinita**	Profesor invatamantul preşcolar : Iancu Veronica Mihaela Gradinita P.N Nr. 1 Călmăţuiu de Sus Localitatea Calmatuiu de Sus, Judeţul Teleorman	210
60.	**Educatia prin joc in invatamantul primar**	Prof. înv. Primar: Voicu Popescu Corina Şcoala Gimnazială Nr. 5 Alexandria , Teleorman Prof. înv. Primar: Popescu Diana Şcoala Gimnazială Buzescu , Teleorman	213
61.	**Strategii didactice interactive**	Educatoare: Ciufu Oana Valentina Gradinita cu PN Nr. 6 Localitatea Rosiori de Vede, Judetul Teleorman	215
62.	**Creativitatea in predare si instruire**	Profesor in invatamantul preprimar: Al – Khemesy Camelia Grădinița cu P.P. Nr. 4 Localitatea Roşiorii de Vede, Judetul Teleorman	217

63.	**Creativitatea in invatare**	Bibilotecar: Duţan Marioara Şcoala Gimnazială "Dan Berindei" Localitatea Roşiorii de Vede, Judetul Teleorman	219
64.	**Strategii didactice interactive**	Educatoare: Ciubăr Ştefania Gradinita cu P. N . Nr. 6 Localitatea Rosiori de Vede, Judetul Teleorman	222
65.	**Premise generale ale instruirii differentiate in tabloul complex al strategiilor didactice**	Profesor: Rosioru Mihaela Doina Scoala Gimnaziala ,, Zaharia Stancu,, Loalitatea Rosiori de Vede, Judetul Teleorman	226
66.	**Stiinta prin ochi de copil**	Prof.inv.primar Creţan Denisa Claudia, Şcoala Gimnazială ,,Zaharia Stancu'', Localitatea Rosiorii de Vede, Judetul Teleorman	239
67.	**Metode de individualizare a predării**	Prof. în înv. primar: Pîrvu Mariana Prof. în înv. Primar: Cernea Duța Şcoala Gimnazială ,,Zaharia Stancu,, Localitatea Roșiori de Vede, Judetul Teleorman	241
68.	**Motivarea elevilor si prevenirea esecului scolar**	Prof. Parpală Daniela, Şcoala Gimnazială ,,Zaharia Stancu" Roşiorii de Vede Prof. Parpală Dănuț, Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Roşiorii de Vede	245
69.	**Educatia de calitate intr-o scoala pentru toti**	Profesor: Râcu Camelia, Şcoala Gimnazială Nr. 3 Zimnicea Localitatea Zimnicea, Judetul Teleorman	249
70.	**Strategii didactice interactive aplicate in activitatea integrata**	Profesor invatamantul preşcolar: Lazăr Elena Georgiana Gradinita P.N. Nr. 6 Localitatea Roşiorii de Vede, Judetul Teleorman	253
71.	**Rolul Literaturii pentru copii in formarea trăsăturilor morale**	Bibliotecar: Lazăr Eugenia Şcoala Gimnazială ,,Zaharia Stancu.. Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	257

72.	**Jocul didactic- metodă eficientă de stimulare a motivației**	Profesor : Tiulescu Stela Şcoala Gimnazială Zaharia Stancu Localitatea Roșiori de Vede Roșiori de Vede	259
73.	**Educația, creativitatea și inovația – triada fundamental a învățământului modern**	Profesor: Tîrniceanu Claudia Școala Gimnazială ,, Zaharia Stancu,, Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	261
74.	**Jocul didactic, modalitate de stimulare a creativitatii elevilor**	Profesor în înv. primar: Padină Carmen Ionelia Școala Primară Vârtoape de Jos Localitatea Vârtoape de Jos, Județul Teleorman	266
75.	**Tehnici creative**	Professor: Roșioru Gheorghe Liceul Teoretic Videle Localitatea Videle, Județul Teleorman	274
76.	**Stimularea și dezvoltarea creativității**	Profesor: Piper-Savu Florin Școala Gimnazială ,, Mihai Eminescu,, Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	277
77.	**Dezvoltarea creativității la chimie cu ajutorul jocurilor didactice**	Profesor: Piper-Savu Cristiana Liceul Tehnologic Virgil Madgearu Localitatea Roșiori de vede, Județul Teleorman	282
78.	**Dezvoltarea creativităţii copiilor prin intermediul poveştilor, povestirilor şi basmelor**	Profesor învăţământ primar: Almăjanu Adriana Şcoala Gimnazială “G. D. Ghica” Peretu, Teleorman	290
79.	**Nevoia de creativitate în educație**	Prof. în înv. primar Zopotilă Doinița – Nicoleta Școala Gimnazială Putineiu Comuna Putineiu, Județul Teleorman	292

80.	**Individualizarea predării**	Profesor: Alecu Orlando- Daniel Colegiul Național ,,Anastasescu,, Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	298
81.	**Folosirea metodelor interactive în predarea limbii franceze**	Profesor: Crăciunescu Nicoleta Școala Gimnazială Jiana Comuna Jiana, Județul Mehedinți	302
82.	**Metode și tehnici active-participative de predare- învățare**	Profesor consilier –Iorga Aristița C.J.R.A.E. Teleorman	304
83.	**Creativitatea în predare și instruire pentru un comportament școlar mai bun**	Prof. înv. preșcolar: Cristea Ionela Prof. înv. preșcolar: Băncău AlinaLaura Grădinița cu P.P. Nr. 4 Roșiori de Vede	306
PARTEA A II-A MODELE DE BUNĂ PRACTICĂ			
84.	**Proiect de activitate – Legea lui Arhimede**	Profesor: Berevoescu Daniela Școala Gimnazială ,, Zaharia Stancu,, Localitatea Roșiori de Vede, Județul Teleorman	310
85.	**Proiect didactic- Jucării realizate din materiale reciclate**	Profesor în învățământul primar: Popescu Ioana Georgiana Școala Gimnazială ,,Zaharia Stancu,, Localitatea Roșiori de Vede, Judetul Teleorman	315
86.	**Proiect de lecție- : Împărțirea la 2, 3, 4 și 5**	Prof. înv. primar Descultu Adriana Școala Gimnazială „Zaharia Stancu Localitatea Roșiori de Vede, Judetul Teleorman	318
87.	**Lesson plan** ***First Conditional***	TEACHER: Mihalache Eugenia Iulia SCHOOL: Școala Gimnaziala Nr.1,Măldăeni	320
88.	**Proiect de lecție**	Prof. coordonator: Vaicar Doina Raluca	321

	Vizita la Staţia Meteorologică Rosiorii de Vede	Scoala Gimnaziala Zaharia Stancu Rosiori de Vede	
89.	**Proiect didactic *<u>Două loturi,</u>* de I. L. Caragiale – încadrarea în genul epic**	Profesor: Burcescu Florentina Nicoleta Şcoala Gimnaziala Călmăţuiu de Sus	328
90.	**Proiect didactic Cunoaşterea personală - „Casa mea”**	Profesor : Dură Mioara Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă Roşiori de Vede	331
91.	**Creativitatea in proiecte educationale**	Profesor consilier Mitu Daniela , C.J.R.A.E.Teleorman Cabinet de asistenţă psihopedagogică, Şcoala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Roşiori de Vede	338
92.	**Proiect de lecţie Explorarea textului literar: mesaj, ortografie, punctuaţie, semantica cuvintelor**	Profesor înv. primar : Dincă Luminiţa Şcoala Gimnazială ,, Dan Berindei,, Roşiori de Vede	344
93.	**Proiect didactic Căile de comunicaţie**	Profesor: Ghenea Ovidiu Valeriu Şcoala Gimnazială Călmăţuiu de Sus	354
94.	**Proiect didactic *Creştinul acasă şi în biserică***	Profesor: Chirca Ana Şcoala „ Anghel Manolache “- Scrioaştea	358
95.	**Proiect de lectie Trifoiul norocos şi Buburuza**	Prof.înv. primar: Lică Tanţa Şcoala Gimnazială Călmăţuiu de Sus	364

96.	**Proiect didactic „Verbul, regele comunicării!”**	Profesor Dincă Sonia, Şcoala Gimnazială „Grigore Dimitrie Ghica”, Peretu, Teleorman	369
97.	**Lesson plan *School Rules***	Profesor: Stanciu Valentina Scoala Gimnaziala „Zaharia Stancu„ Localitatea Rosiori de Vede, Judetul Teleorman	373
98.	**Proiect didactic Pașa Hassan, George Coșbuc, Caracterizarea personajelor**	Profesor: Dobrescu Veronica Școala Gimnazială „Gala Galaction „ Didești	375
99.	**Proiect de activitate Ce știm despre meserii?”**	Educatoare: Cristea Ionela Grădinița cu P.P. Nr. 4 Roşiorii de Vede	383
100	**Proiect didactic Povestea Steluțelor**	Prof. înv. primar: Baron Liza Scoala Gimnaziala Nr. 1 Maldaeni	388
101	**Proiect didactic „Mănăstirea Argeşului” - baladă culeasă de Vasile Alecsandri**	Profesor in invatamantul primar Baltescu Florina Şcoala Gimnaziala Vedea	394
102	**Proiect didactic Aşezările Urbane**	Profesor: Ciupitu Irina Școala Gimnazială „Ion Preotu’’ Troianul	397
103	**Proiect didactic Dezvoltarea forței generale**	Prof.: Hoaghe Alexandru Liceul Tehnologic Nr. 1 Alexandria	402
104	**Proiect didactic Lecție antrenament fotbal-tenis**	Profesor: Dina Ionuț Şccoala Gimnazială Nanov Localitatea Nanov, județul Teleorman	406

105	**Proiect didactic Lecție de antrenament**	Profesor Ologeanu Nicolae Școala Gimnazială Piatra Localitatea Piatra, Județul Teleorman	408
106	**Proiect de activitate integrata „ Tot ce stiu despre meserii “**	Profesor in invatamantul prescolar Lungu Aurelia Daniela Grădinița cu P.N. Nr. 1 Măldăeni	410
107	**Proiect didactic Minunea din Cana Galileii Hristos binecuvântează familia**	Profesor: Matei Nicoleta Diana Școala Gimnaziala nr.1 Maldaeni	417
108	**Proiect didactic Adunarea şi scăderea numerelor naturale**	Prof. înv. primar: Tănase Marilena Şcoala Gimnazială “Alexandru Bădăuță”-Zîmbreasca	424
109	**Proiect de activitate integrata *“TURTIȚA NĂZDRĂVANĂ„***	Profesor in invatamantul preprimar: Predatu Nicoleta Ilma Gradinita cu PN Draganesti de Vede Comuna Draganesti de Vede, Teleorman	436
110	**Projet didactique La crêperie d’Ahmed**	Profesor : Lincă Ramona Şcoala Gimnaziala Dan Berindei, Roşiorii de Vede	438
111	**Proiect de activitate integrata Ridichea uriașă**	Profesor in invatamantul prescolar:Tuță Adriana Gradinita cu P.N. Nr. 1, Măldăeni, Teleorman	444
112	**Proiect didactic Ne jucăm, cifrele le repetăm”(numerele de la 0 la 6)**	Profesor in invatamantul primar : Dorilă Petruța Iuliana Școala Gimnazială Salcia	450
113	**Projet didactique « *Les saisons***	Profesor :Iordache Simona Scoala Gimnaziala Nr. 1 Maldaeni	456

114	**Proiect didactic Textul narativ- înțelegerea mesajului textului**	Profesor in invatamantul primar: Ilina Lavinia Andreea Scoala Gimnaziala Stefan cel Mare , Alexandria	460
115	**Proiect de lectie *Handbal consolidarea pasei în 3 cu schimb de locuri*;**	Profesor*:* Stoian Liviu Scoala Gimnaziala Calmatuiu de Sus	463
116	**Proiect didactic** **Adunarea şi scăderea numerelor naturale de la 0 la 1000**	Profesor itinerant de sprijin: Vasilescu Simona Rodica Scoala Gimnaziala ,,Dan Berindei,, Rosiori de Ved	468
117	**Proiect didactic Păpușa confecționată din ligură de lemn**	Profesor in invatamantul primar: Ciopâca Nicoleta-Valentina Scoala Gimnaziala Plopii Slavitesti	479
118	**Proiect de activitate integrată** **A venit pe dealuri toamna**	Educatoare: Pisică Emanuela educatoare, Grădinița cu P.N. Nr.1 Crîngeni loc. Crîngeni, jud. Teleorman	492
119	**Proiect didactic Buburuza, după Eugen Jianu**	Profesor in invatamantul primar: Streinu Felicia Scoala Gimnaziala Nr.1, Maldaeni Localitatea Maldaeni, Judetul Teleorman	495
120	**Proiect didactic „ Ne tratăm cu respect „**	Profesor educator : Stoicovici Lidia C.S.E.I. Roşiorii de Vede	499
121	**Proiect didactic Stimularea limbajului**	Profesor psihopedagog: Neguț Dorina CSEI Rosiori de Vede, Teleorman	506
122	**Proiect didactic Flori de liliac**	Profesor : Petrescu Mariana Mirela CSEI Rosiori de Vede	509

123	**Proiect de Lecție Împărțirea la 6, 7, 8 și 9**	Prof. înv. primar:Leonte Cameluța Școala Gimnazială „Zaharia Stancu Localitatea Roșiorii de Vede, Județul Teleorman	512
124	**Proiect didactic Dezvoltarea forței generale**	Profesor. Ogrăzeanu Lucian Clubul Sportiv Turnu Măgurele	514
125	**Proiect didactic Cea maide preț comoară-poveste popular**	Învățător: Bâră Săndica Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Localitatea Rșsiorii de Vede, Județul Teleorman	517
126	**Proiect didactic Cel mai bun prieten după Victor Sivetidis**	Învățător:Boldea Valerica Scoala Gimnaziala „Mihai Eminescu” Localitatea Rosiorii de Vede, Județul Teleorman	521
127	**Proiect didactic Adunarea șiscăderea numerelor naturale în limita 0-100**	Învățătoare: Voiculeanu Mirela -Carmen Scoala Gimnaziala ,,Mihai Eminescu,, Localitatea Roșiori de Vede, JudețulTeleorman	523

ISSN: ISSN 2559 - 5733